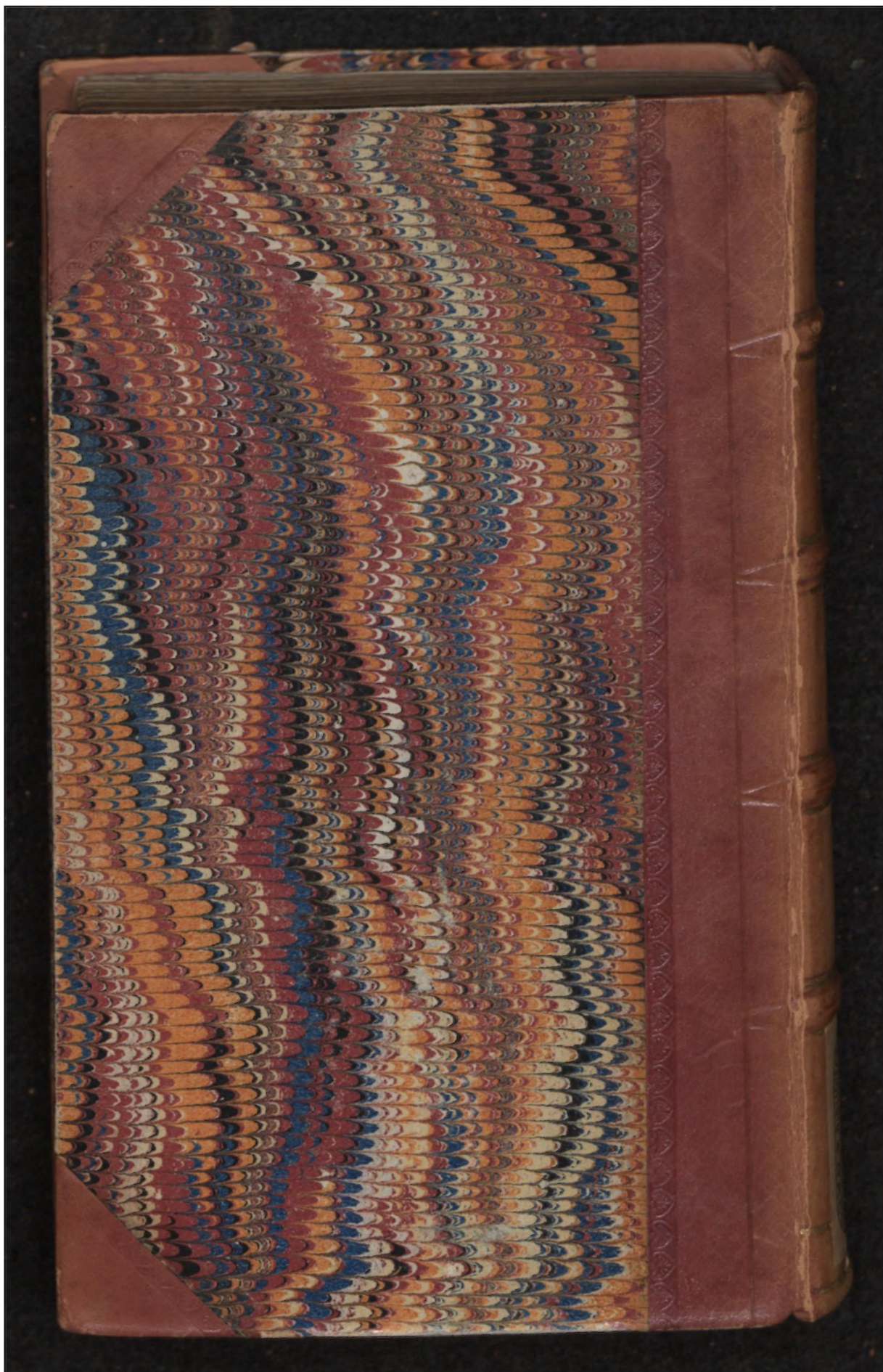

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.2.7

Alto. 3/2

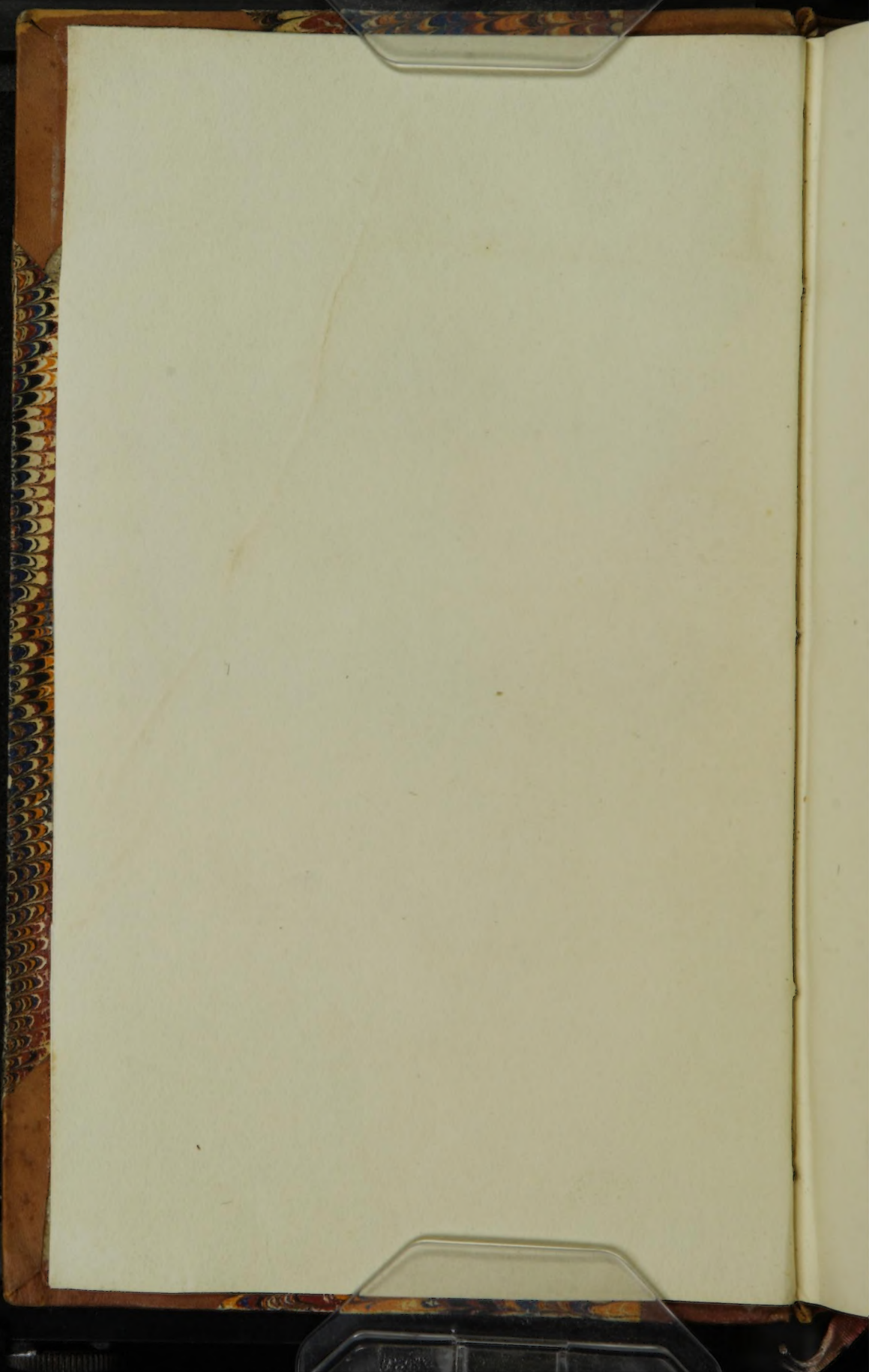

Ex Libris Joannis Nenaini

1874

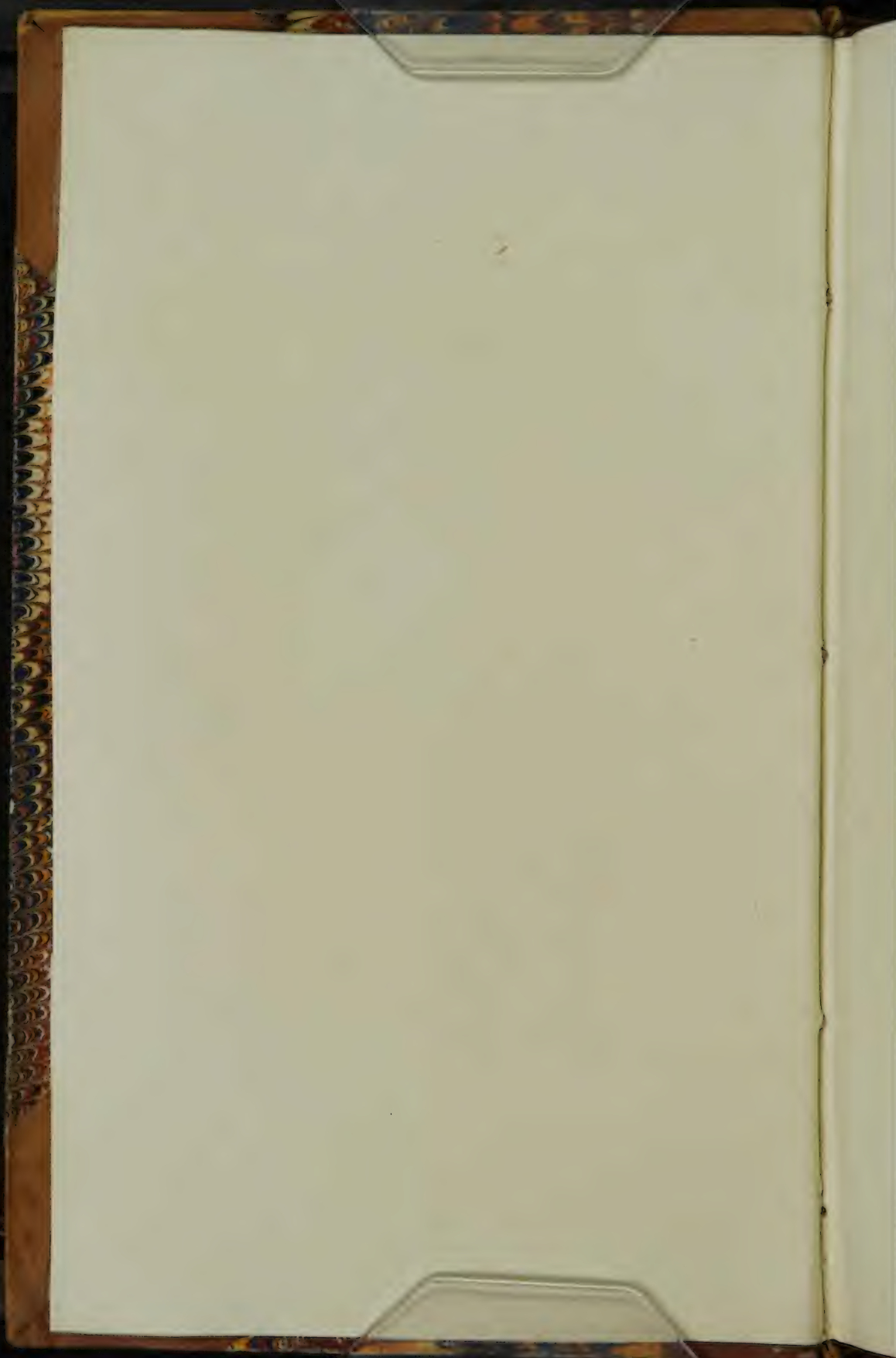
CENTRALE
FIRENZE
2
7
A NENCO

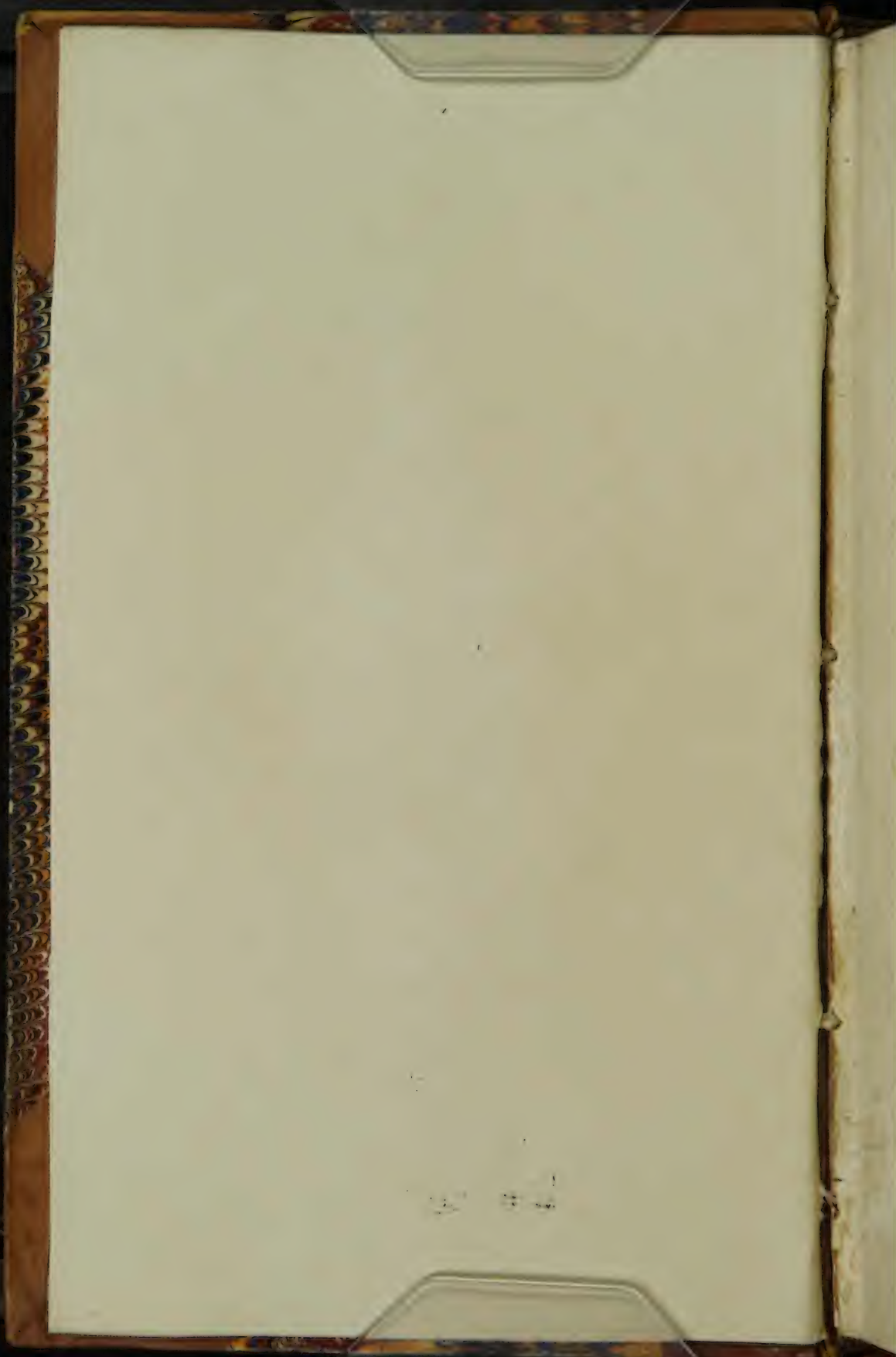

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

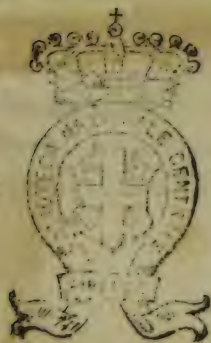
Βατραχομυομαχία.

Υ' μνο. λβ.

VLYSSEA.

Batrachomyomachia.

Hymni. XXXII.

ALDVS PIVS MANVTIVS RO
MANVS HIERONYMO ALE
ANDRO MOTENSI. S.

Curare oportere parēters, quæ nam statim natis in-
fantibus indantur nomina, multis rationibus ad-
dūxor, ut credam Hieronymæ suauiss. sed præci-
pua est, quod non sapientibus solum hominibus,
sed et ipsi Deo Opt. Max. curæ id fuerit. Hebrææ
enim Puellæ semper Virgini Redemptorem conce-
dituræ humani generis, ab Anglo nuntiatum in
Euan-gelio legimus. Et uocabis nomen eius IESVS,
E. uauis ante mensibus Zachariæ sacerdoti, vxor
tua pariet tibi filium, & uocabis nomen eius Io-
annes. Præterea τὸ πᾶν δὲ μωρον Dei omnipoten-
tis nomen incomprehensibile, infinitæ uirtutis esse
commemorant, Idq; per IESVM scin litera inter-
posita, factum comprehensibile, quemadmodum
per eum ipsum uisibilis Deus apparuit, à doctis
accepimus. optime igitur à patre tuo excellenti phi-
losopho, ac medico perinsigni factum censeo, cum
diuo Hieronymo uoluit te esse cognominem, quo il-
lius fores & doctrinæ æmulus, & probitatis. Id
quod à te factū uidemus miro successu. Perge igitur
mi Aleander unà cum Maphæo Leone Mecæna-
te tuo. Sic itur ad astra. Sic petitur cælum. Sed de
his nunc satis. non. n. dubito, quin nostræ, & cate-
rorū, q te amant, expectationi respōdeas. Exigebat
hic locus. ut de Batrachomyomachia, & hymnis
Homeri aliquid dicerem, sed satis esse duxi, quæ su-
per his à Demetrio Chalcōdyle uiro ætatis nostræ

doctiss. in epistola olim in fronte Homeri excisa Flo-
rentiae pereleganter, ac docte his scripta sunt uerbis.
δεῖ μὲν τοι μὴ ἀγνοεῖν, ὥς ἐν τε τῇ βαρβαρομομαχίᾳ
καὶ τοῖς ὕμνοις, ἐνιαχὲς διὰ πῶν τῶν ἀντιγράφων διαφθα-
ρὰν, ὅτε δὲ τῶν εἰρημῶν, ὅτε μὴν καὶ τῆς διανοίας ὑγιὲς
ἀπαρτίζεται. παραπλησίως δὲ καὶ τῷ δίδωτος συγ-
γραμμάτι· ὃ μὲν ἀπὸ τῆς βαρβαρομομαχίας,
καὶ τῶν ὕμνων ὁλόκληρά γε τυγχάνοντα, ὃ φασίως ἀν-
ίσως εἶχε. διεφθαρμένα δὲ ὑπὸ τῶν τοσούτων χρόνων, καὶ
τῆς περὶ ταῦτα τῶν λογίων ἀμελείας, ὃ καὶ ἐν πολλῇ
πλὴν ἡμῶν ἐπιφέρουσιν τοῖς φιλομαθεῖσι· τὰ δὲ ὑφ' ἡ-
μῶν παρεσθῆναι καὶ ὁ βραχέα πεποιημένος ἐν τῷ
τοῖς ὃ χαλεπῶς σωῖσθαι ἡμῖν μὲν οὐκ, καὶ τοῖς ὃ
μυθεῖσιν τοῖς τὸν ἔργον εἰς τέλος ἀναγεῖν, ὅτε τοσούτον
ἐσθλὸν αὖτις, καὶ πάντῃ ὠφελίμως οἶμαι τοῖς περὶ λόγους
σπουδαίοις τῶν νέων· ὃ πρὸς ἡ τῶν βιβλίων σπάνις ὃ μὲν
πρὸς τῶν ἐπιεικῶν ἐλληνικῶν γούσασθαι λόγων, ὃ καὶ ἡ
τῶν ἡδὴ τῶν ἡμῶν ἀπέρεπε τε, καὶ δίδασκα, ὥς
ὃ ἐνὸν ὅτε ῥαδίως μαθεῖν, ὅτε μαθόντας ἐν μνήμῃ
κατέχειν, μὴ δὲ ὅτε ἀπορῶντας βιβλίων, ἢ πρὸς αὐτῶν
ἢ τοσούτῃ τε, καὶ τοιούτῃ ποιητῶν σύμπερα πρᾶγματεῖς
ἀπόριτος γενόμενῃ, ὃ σμικρὸν ἔρωτα πρὸς πᾶσι ἡ
νικὴν παιδείαν τοῖς φιλολόγοις εἰκότως ἀνέμποιοι· ὃ
δέ γε τῶν τυχεύσαν ὠφέλειαν παρέχουσιν τοῖς πάντες
τὰ ὁμῶς σωτεταγμένα ἀκριβῶς σωθεῖσιν· ὃν ὥς
πρὸς πηλὴν τινα τῆς ἐλληνικῆς διαλέκτου τῶν ἀνθρώπων
πῖν βίβη παράδειγμα, καὶ οἷον φωστῆρα τῶν ἄλλων ποιη-
τῶν ἐλλήνων τε, καὶ λατίνων, τῆς τε ἄλλης περὶ λό-
γους παιδείας ἡγεμένα γενέσθαι ὑπὸ πάντων χερσὶν ὡς
μολόγηται τῶν τὰ ἐκείνην ἀκριβοκότων. Vale.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α΄ ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΪΔΟΣ.

Εἰν ἀγορὰ γίνεται περὶ τῶν ὀδυσσέων
 ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς κλυτὰς νῆσος·
 μεθ' ἣν ἡ ἄθινα, εἰς ἰθάκην παραγίνεται
 πρὸς τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα μὲν τῇ βασιλεῖ ταφίων·
 γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ ἄθινα τηλέμα-
 χον παρακινεῖται διὰ πῶν τῶν πατρὸς ζήτησιν, ὅς πύλον
 αὐτὴν πρὸς νέστορα εἰς σπάρτην δὲ πρὸς μενέλαον, ἀπα-
 ρεῖμασι δέσσας ὡς θεὸς εἴη, καὶ πῶν μνηστῶν γί-
 νεται οὐχία.

3
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ἄλφα θεῶν ἀγορήδ' Ὀδυσσεὺς παλλὰ δὲ θάρσος·

Νῆρα μοι ἐννεπε μῦσα πολύρο-
πον, δὲ μάλα πολλὰ
πλάγχθη· ἐπεὶ προΐης ἰβὸν Πηλιδῆ-
θρον ἐπ' ἔρσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἰδὲν ἄπ' αἶ-
κῃ νόον ἔγνω·

πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθιν ἄλγεα δὲ κετὰ θυμὸν,
ἄρνύμενος, ἣν τε ψυχὴν, καὶ νόσον ἑταίρων·
αἳ δ' ὥς ἑτάρευσ' ἐρύσατο ἰεμένους πρ-
αὐτῶν πρὸ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο
νήπιοι· οἳ κετὰ βῆς ὑπρίονος ἠελίοιο
ἦσαν· αὐτὰρ ὃ, τοῖσιν ἀρήλετο νόστιμον ἡμῆρ·
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ βυζατὶς Διὸς, εἴ περ, καὶ ἡμῖν·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύλον ἀπὸ δ' ἔλεθρον
οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφαιρόμεν, ἡ δὲ θάλασσαν·
τόν δ' οἷον νόσον κεχημένον ἡ δὲ γυναικὸς,
τύμῃ πόντι' ἔρυνε κελυφὴ δ' ἰαθεῶν
ἐν ἀπείσι γλαυρυόισι λιλαομένη πόσιν εἶναι·
αἳ δ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε πριπλομένων ἐπισκυτῶν,
τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοί, οἴκον δὲ νέεσθαι
εἰς ἰθάκην, ὃ δ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέδλων·
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντας,
νόσφι ποσειδάωνος· ὃ δ' ἄσπερ χεῖς μινέαιεν
ἀντιθέψ' Ὀδυσσεὺς, πάρος ἦν γὰρ ἰκέσθαι·
αἳ δ' ὃ μὲν ἀβήσπας μετεκίαθε πλοῦθ' ἐόντας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰθίοπα· τὰ δὲ χεῖρ' ἀλάτῃσιν ἔχεται αἰθέρῳ·
 οἱ δὲ δύω μὲν ὑπὲρ ἰόνος, οἱ δ' ἀνιόντος,
 ἀπιδὼν ταύρων τε καὶ ὄρνυων ἐκτόμβης·
 εἰθ' ὅγε τέρπετο δαυτὶ παρὶ μένος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι,
 ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίῃσιν ἄφροσι ἦσαν·
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 μνήσασθ' ἄρ' ἐπεὶ θυμὸν ἀμύμονος αἰγίοιο,
 τὸν ῥ' ἀγαμέμνονίῃς Πηλεΐδης ἔκταν' ὀρέσσης·
 τὸν δ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετῴδ' α·
Ω πῶ ποιοῦν δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ αἰτιώωνται;
 εἴ μιν γὰρ φασὶ καὶ ἑμὲ καὶ οἱδὲ καὶ αὐτοὶ
 σπῆσιν ἀτασθαλίῃσιν, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν·
 ὥς καὶ νῦν αἰγίοχος ὑπὲρ μόρον, ἀφρείδ' α
 γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν· τὸν δ' ἔκτανε νόσῃσ' ἀντα
 εἰδὼς αἰπὴν ὀλέθρον· ἐπεὶ πρὸ οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 ἔρμεϊν πέμψαντες ἐὺ σκοπον ἀργεφόντην,
 μή τ' αὐτὸς κτείνῃν, μή τε μνάσθαι ἀκοίτιν·
 ἐκ γὰρ ὀρέσσει τίσις ἔσσεται ἀφρείδ' α
 ὅππ' ὅτ' αὖ ἡβήσῃ τε, καὶ ἦς ἰμείρεται αἴης·
 ὥς ἔφαθ' ἔρμεϊσ'· αἶψ' ὅφρ' ἐνδοῖσιν αἰγίοιο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων, γαῶν δ' ἀφρόα πάντ' ἀπέτισε·
Τ ὃν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα, θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἡμέτερε κρονίδη, ὑπάτε κρηδόντων·
 καὶ λίην κείνος γε τοιοῦτος κείναι ὀλέθρῳ·
 ὥς ἀπόλοιο καὶ ἄλλος, ὅς τις τοιοῦτά γε ῥέζοι·
 αἶψά μοι ἄμρ' ὀδυσηὶ δαΐδρονι δαλεται ἦτορ
 δυσμόρῳ· ὅς δ' ἡ δὴ θὰ φίλων ἄπο πῆματ' ἀπάξει,
 νήσω ἐν ἁμριῦτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἔσθ' Ἀλαλῆος
 νῆσος Δευδρόνεια, θεὰ δ' ἐν δώμασι νῆαι,
 ἄτλαντος θυγατρὸς Ὀλοόφρονος· ὅς τε θαλάσσης
 πάσης

παύσης βένθαι οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονα αὐτῶς
μακρὰς· αἰ γὰρ τε καὶ ἕρανδον ἀμφὶς ἔχουσιν·
τὸ θυγάτηρ δὲ πῆνον ὀδυρόμενον κατβύκει·
αἰεὶ δὲ μελαγχόσιν καὶ ἀμυλίοισι λόγοισι
θέλει, ὅπως ἰθάκῃς ἐπιλήσεται· αὐτὰρ ὀδυσαδὴ
ἰέμενος καὶ κατὰν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
ἦς γαῖης, θανέει· μείρεται δὲ νῦν σοὶ πατὴρ
ἐνθρόπεται φίλον ἦτορ ὀλύμπιε· ὃ νῦν ὀδυσαδὴ
δορῶν παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἰβὰ ῥέζων
προΐη δὲ αὐρεὴν τί νῦν οἱ τόσον ὀδυσαδὴ αὖ-

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
τέκνον ἐμὲν, πόδ' ὅν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς αὖ ἐπεὶ ὀδυσηὸς ἐγὼ θεοῖο λαβοίμην;
ὅς περ ἰδὼν νόον ὅτι βροτῶν· περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε· τοὶ ἕρανδον αὖ ῥαυέχουσιν·
αἶψά ποσειδάων γαῖήν χος ἀσκελὲς αἰὲν
κνέκλωτος κεχόλωται ὃν ὀφθαλμοὶ ἀγῶσιν
ἀντίθεον πολυφύμον, ὃν κράτος ἔτι μέρισον
πᾶσι κυκλόπασιν· βῶσα δέ μιν τέκε νύμφη·
φόρμικος θυγάτηρ ἁλὸς ἀγρυγέτοιο μέδοντος,
ἐκασπεία γλαυρυράϊσι ποσειδάωνι μιγῆσα·
ἐκ τῆ δ' ἔσθ' ὀδυσηὸς ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἔτι κατὰ κτείνῃ· πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
αἶψ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
πῶς ὅπως ἔλθῃσι· ποσειδάων δὲ μεθύσῃ
ὃν χόλον ἔμην γάρ τι δαΐσειται ἀντίπα πάντων
ἀθανάτων, αἰέ κητι θεῶν ἐριδανέμεσθ' οἶος·
Τ ὃν δ' ἡμέτερόν ῥ' ἔφητα, θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρηδόντων·
εἰ μὲν δὲ νῦν τὸ φίλον μακρόν εἰσι, θοοῖσι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ποτήσας δ' οὐσῆα δαΐφρονα ἄνδρα δόμονδε
 ἄρμείαν μὲν ἔπειτα δικάτορον δολιχρόντην
 πῆσον, δὲ ὠκυγίην δ' ἐφωδόμεν' ὄφρα τάχιστα
 θυμῷ σὺ πλοχέμεν' ἔπει νημερτέα βυλὴν,
 πόσον δ' οὐαῖος ταλασίφρονος, ὥς κεν εἴηται·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ ἕδ' ἔσθ'·
 μάλλον ἐποποιῶ, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θέω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερνημοδώντας ἀχαιῶς·
 πᾶσι μνηστῆρα ἄπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικεῖ βῆς·
 πέμψω δ' ὅτ' ἀπάρτην τε καὶ ὅτ' οὐλὸν ἡμαθόεντα,
 πόσον πυσόμενον παρὸς φίλῳ ἦν πρὸ ἀνδρῶν,
 ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἔσθλ' ἔσθλ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν·
 ὃς εἴπῃσ' ὑπὸ πρῶτ' ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια χρύσῃα, τὰ μιν φέρον ἡλὸν ἐρ' ὕγρην,
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ὅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔχοντα καὶ χυμένον ὄξεϊ χαλκῷ·
 βριθύ, μέγα, σιβαρόν, τῷ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κατέσεται ὄβριμοπαῖον·
 βῆ δ' ἐκείν' ὕλμποιο κερήνων αἰεσσά·
 εἴ δ' ἰθάκης ἐπὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις οὐσῆος,
 ὅτ' ἐπαυλεῖα παλάμη δ' ἔχει χαλκῆον ἔχοντα,
 εἰδομένη ξένῳ ταφίων ἡγήτορι μέντη·
 εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας, οἳ μὲν ἔπειτα
 πτωχοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτρεπον,
 ἡμεῖοι ἐν ῥινόισι βοῶν, ὅς ἐκτανον αὐτοί·
 μήρυκας δ' αὐτοῖσι καὶ ὄφρησιν θβάποντας,
 οἳ μὲν δ' ὄϊνον ἐμίσχον ἐπὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυζήτοισι προπέζας
 νίζον καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κεία πολλὰ δατούντο·
 πῶ δ'

Α. 5

γὰρ δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε πηλέμαχος θεοειδής·
 ἦτο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τιτιμήμενος ἦτορ·
 δαδόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐπὶ φρεσὶν εἶποθεν ἐλθὼν,
 μνηστῆρων τῶν καὶ σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὖτ' ἔχει καὶ κτήματιν οἷσιν ἀνδάσοι·
 τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθύμενος, εἴσι δ' ἀθήνησ·
 βῆ δ' ἴθυσ προθύροιο· νεμεσώδην δ' αἰὲ θυμῷ,
 ξείνεν δ' ἡθὰ θύρῃσιν ἐφασάμεν· ἐγγυθὶ δὲ σταῖς,
 χεῖρ' ἔλεδε ξειτρήν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 καέμιν φωνήσας ἔπει πῆρόντα προσηύδα·
 Χ. αἶρε ξείνε· παρ' ἄμμι φιλήσεις· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνῃ παλάμειος μυθήσαιο ὅππῃ σε χρεῖ·
 Ω. εἰ πῶν ἠγέθ', ἦ δ' ἔπειτα παλλὰς ἀθήνη·
 οἷδ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοθεν ἔσαν δόμῃ ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔπισε φέρων πρὸς κλισίᾳ μακρῇ,
 δροσδόκης ἐντοθεν ἐϋξοῖν· ἐσθὰ πρ' ἄλλα
 ἔχε δ' οὐαῖος ταλασίρρονος ἔστατο πολλά·
 αὐτὴν δ' οὐ θρόνον εἴσεν ἄγων ὑπὸ λῖτα πετάσας
 καλὴν δαιδάλειον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν εἶεν·
 παρ' δ' αὖτ' ἐκλισμὸν θέτο ποικίλον, ἐκτοθεν ἄλλων
 μνηστῆρων· μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
 δείπνῳ ἀδύσειεν ὑπ' ἐφιάλοισι μετελθὼν·
 ἦ δ' ἵνα μιν πρὶ παρὸς ἀποιομένοιο ἔροιτο·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχανε φέρουσα
 καλὴ χρυσείη, ὑπὲρ δ' ὀρυμνέοιο λέβητος
 σίψασθαι· παρὰ δὲ ξείνην ἐτάνασε τραπέζαν·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παριόντων·
 δαιτρός δὲ κρητὼν πίνακτος παρέθηκεν αἰεὶ ρας
 παντοίων· παραδίοφι τίθῃ χύσσεια κῦπελλα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θαμ' ἐπὶ χετο οἶνο χαλῶν.
 ὅς δ' ἦλθον μνηστῆρας ἀγένορας· οἱ μὲν εἴπειτα
 ἐξείης ἔζοντο, κατὰ κλισίῃ τε, θρόνους τε.
 τοῖσι δὲ κῆρυξ μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχον·
 σῖτον δὲ δμῶαί τε παρενέειον ἐν κενόεσσιν.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον·
 κῆροι δὲ κριτῆρας ἐπέεσσιν εὖ ποιοῖτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μνηστῆρας, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλε·
 μολπήτ' ὀρχισύς τι· τὰ γὰρ τ' ἀνάθηματά δ' αὐτοῖς·
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν πρίκταλέα θῆκε
 φημίω· ὃς δ' ἦεν δὲ παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
 ἦτοι δ', φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.
 αὐτὰρ πηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 αἶχι χῶν κεφαλὴν· ἵνα μὴ πονθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 εἴνε φίλ'· εἰ καὶ μοι νεμεσώσεται δ', ἦικεν εἴπω,
 τῆτοισι μὲν ταῦτα μέλλει· κίθαρις καὶ αἰοιδῆ
 ῥεῖ· ἐπεὶ ἀμύρσιον βίοτον νῆποιον ἔδουσιν
 ἀνέρος· ὃ δ' ἡ πᾶσα λῆν' ὅσα πύθεται ὀμβρῶ
 καί μιν ἐπ' ἡπείρου, ἢ εἴν' ἀλλ' ἡμᾶς κυλίνδοι·
 εἰ κείνον γ' ἰθάκηθεν ἰδοίκατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρῆσάμεν ἐλαφρότ' ῥοὶ πόδας εἶναι,
 ἢ ἀρνεώτεροι χρυσό, ὃ τε ἐσθλὸς τε.
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ὃ δὲ τις ἡμῖν
 θαλπωρὴ· εἴη τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλευσέσθαι· τὸ δ' ὤλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 αἶψ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἀποκείως κατὰλεξον.
 τίς πρόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἢ δὲ τοκήες;
 ὅποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δὲ σε νῶται
 ἡγάγον εἰς ἰθάκην; τίς δ' ἐμὲ καὶ ἀχέτωνται;

Α.

ὃ μὲν γὰρ τί σε πείθον οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καὶ μοι τὰτ' ἀγορεύσον ἐν τήνυ μόν, ὅφρ' εἰ δῶ.
 ἢ ἐγὼν μεθέπης, ἢ κῆρ πατρώϊός εἰσι
 ἔεινος. ἐπεὶ πολλοὶ ἴσασιν ἀνέροισι καὶ μέτρον δῶ
 ἄλλοι· ἐπεὶ κῆρ κείνος ἐπίτροφος ἦν ἀνθρώπων.

Ι ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀπρεκέως ἀγορεύσω.
 μέν τις ἀχιχάλοιο δαΐφρονος εὐχόμεαι εἶναι
 εἶός· ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνέων.
 νῦν δ' ὡδὲ ξυλὴν καὶ τήλυθον ἢ δ' ἐταίροισι,
 πλείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀγοθρόους ἀνθρώπων.
 ὅς τε μέσσην μετὰ χαλκόν· ἄνω δ' αἰθῶνα σίδηρον.
 νῆὺς δέ μοι ἡδ' ἐστηκεν ἐπ' ἀργυρῷ σφι πόλιος,
 ἐν λιμένι ρέεθρῳ ὑπὸ νηϊφύλακέντι.
 εἴηνοι δ' ἀμύλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ὅς δ' ὀρχῆς, εἴηρ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
 λαέρτην ἥρωα· πρὶν ἢ κῆτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀπ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀργυρήματα πύχην,
 γρηῃ σὺν ἀμφιπόλῳ· ἢ οἱ βρώσιν τε, πόσιν τε
 παρτιθεῖ· σὺτ' ἂν μιν κῆματος κατὰ γῆα λάβῃσι,
 ἔρπυσσοντ' ἀνὰ γομφὸν ἀλῶν οἶνοπέλοιο.
 νῦν δ' ἤλθον, δὴ γὰρ μιν ἔφην τ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ', ἀμὰ νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθεο.
 ὃ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀπ' ἧτις πύλῳς κατβύκεται ἀνεί· πόντῳ,
 νῆσῳ ἐν ἀμυρύντῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἀνέροισι χυπαῖ
 αἰγριοί· οἵ περ κείνον ἐρυκτοῦσ' αἰκνόντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μηχανάσομαι, ὥς ἐκὶ θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω·
 ὅτε τι μάντις ἐὼν, ὅτ' οἶωνώτ' σάρα εἰ δῶς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔτοι ἐτι δ' ἰδὼν γε φίλῃς ἀπὸ πατρίδος αἴης
 αἰτῶν· ὅδ' ἔπει τε σιδήρεα δέσματ' ἐχέουσι
 φραίνεται ὡς κέ· κέεται· ἐπεὶ πολὺ μὴχανὸς ὄφιν
 αἰὲν ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ· καὶ ἄρεκέως κατὰ λείξον·
 εἰδὼν δ' ἐξ αὐτοῖσ' ἄλλος παῖς εἰς Ὀδυσῆος·
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὀμμάτα καλὰ εἴοικε
 κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀμύλοισι,
 πρὶν γε πρὶν δὲ προῖν ἀναβήμεναι, ἐνθα πρὸ ἄλλοι
 ὄφρων οἱ ἄριστοι ἔβαν, κοίλῃς ἐκὶ νηυσὶν.
 ἐκ τὸ δ' ἔτ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼν ἴδον, ἔτ' ἐμὲ κείνος·
 Ἦν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 τοῖ γὰρ ἐγὼ τοι ξείνε, μάλα ἄρεκέως ἀγορεύσω·
 μήτηρ μὲντ' ἐμὲ φησι τὸ ἔμμεναι αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ὅν οἶδα· ὅ γάρ πω τίς ἴδον γόνον αὐτὸς ἀνέγνω·
 ὡς δ' ἡγὼ γ' ὄφελον μάκτρος νύτ' ἐμμεναι ἤδ' ὅς
 ἀνέρος· ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
 καὶ δ' ὅς, ἀποτμήτατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸ μ' ἐκφασί γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τὸτ' ἐρεῖν γέ·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅ μὲν τοι γενεὴν γε θεοῖν ὠνύμον ὀπίσσω
 θῆκεν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένετο πηνελόπειά·
 αἰὲν ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ· καὶ ἄρεκέως κατὰ λείξον·
 τίς δ' αἴς τίς δ' ὀμιλος ὅδ' ἐπλετο· τί π' ἐδ' ἐσέ·
 εἰλαπίνῃ ἢ ἑκάμοσ· ἐπεὶ ὅν ἔρανος τὰ δ' ἐστίν·
 ὡς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσῆσαι γὰρ κεν ἄνθρωπος
 ἀέχεα πόλλ' ὁρώων, ὅς τις πινυρὸς γε μετέλθοι·
 Ἦν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ξείν· ἐπεὶ ἄρ' ἡ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάτεις·
 μέλλεν μὲν ποτε δῖος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

ἔμμεναι δ' ὅρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
 νῆα δ' ἑτέρως ἐβύλοντο θεοὶ καὶ κῆρ μνητιόωντες.
 οἱ κείνον μὲν αἴσαν ἐποίησαν πρὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐπεὶ ὃς κε θανόντι πρὸ ὧδ' ἀκχεοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνητ' ὦν ἐν δῆμῳ.
 καὶ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοον
 τῷ κινέοι τνύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 καὶ ἑκεὶς ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.
 καὶ δὲ μιν ἀκλειῶς ἀρπυγῶν ἀνιρέψαντο.
 οἱ χεῖρ' αἴσαν ἀπύσος, ἐμοὶ δ' ὀδυνάσσει γόνυ τε
 καὶ ἄλγος· ὃ δ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος συναχίζω
 οἶον· ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ καὶ κῆρ κηδεῖται ξαν.
 οἶσσι γὰρ νῆσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
 δολιχίῳ τε σάμῃ τε, καὶ ὑλήνῃσι (ἀκαιοῖσιν),
 καὶ δ' ὄσσοι κραναὴν ἰθάκην καὶ τακοιρανέσσι,
 ῥαῖοι μιντέρ' ἐμὴν μνῶνται· ῥυχέοι δὲ οἶκον.
 καὶ δ' ὅτ' ὀρνέεται συγρὸν γάμον, ὅτε τελευτῶ
 ποιῆσαι δαΐδαται· τοὶ δὲ φθινύουσιν ἐδοντ' ὅς
 οἶκον ἐμὸν· τάχα δὲ με διαρράϊσσοι καὶ αὐτῶν.
 Ἦν δ' ἐπαλαστήσασα προσνύδα παλλὰς Ἀθήνη·
 ὧ πόποι· ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένεσσι ὀδυσῆος
 δαΐδ' ὃς κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῆα ἔλθων δόμῳ ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 σάκῃ, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα, καὶ δύο δῦρε
 τοῖος ἐὼν ὅς ἐν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε, τρὶ πόμα δὲ τε,
 εἰς ἐφύρης ἀνιέντα παρ' ἴλας μερμερίδαο,
 ὥς χετο γὰρ καὶ κῆρσε θεῶν ἐπὶ νηῖς ὀδυσσεῖα,
 φάρμακον ἀνδροφρόνον διζήμενος, ὅδρα δὲ εἶναι
 ἔως χεῖρε θαι χαλκήρεσσι· καὶ ὁ μὲν, ὃ δὲ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶκεν' ἐπὶ ρά θεὸς νεμεσίζετο αἶν' εὐόντας
 αἰὲς πατήρ οἱ, δῶκεν ἑμὸς φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυαδῶς,
 πάντες ἡὲ κ' ὑμῶν μοῖρ' ἐγενόατο, πικρὸν ἄμολ' ἔτε
 αἰὲς ἦτοί μιν ταῦτα θεῶν ἐν γυνάσιν κείται,
 ἦεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε κ' ἔτι
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι σέ δ' ἐφράζεσθαι ἄνωγα,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 εἰδ' αἰνεῖν ἔπειτα καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων,
 αὐρίον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιῶν,
 μύθον πέφραδε πᾶσι θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν, ἐπὶ σφάτῃρα σφίδνασθαι ἄνωχθι.
 μητέρ' αἰὲς οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
 αἶψ' ἴτω δ' ἐμὸν μέγαρον πατρὸς, μέγα δαυαμένοιο.
 οἶδ' ἄρα μιν τῶνδε γυναικῶν καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι αἶψ' ἐπὶ πίθῃ,
 νῆαράς ἐρέτησιν ἐείκοσιν ἦτις ὄρεσσι,
 ἔρχεο πάνσομνος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἢν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσων ἀκέρως
 ἐκ δῖος, ἦτε μάλιστα φέροι κλέος ἀνθρώποισι.
 πρῶτα μὲν δ' ἐπὶ πύλον ἔλθε, καὶ ἔπειτα νέεσθαι δῖον.
 κείθεν δ' ἐπ' ἀντήρην δὲ παρὰ ξανθὸν μενέλαον.
 ὅς γάρ, δαῖτατος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντος καὶ νόστον ἀκέρως,
 ἦ τ' ἂν θυχόμενός περ ἔτι τάλῃς ἐνὶ αὐτῷ.
 εἰ δ' ἔτι κε τεθνηῶτος ἀκέρως, μηδ' ἐπ' ἔδντος,
 νοστήσας δ' ἔπειτα φίλῃν δ' ἐπὶ πατρίδα γαῖαν,
 σηματέ οἱ χαῖσαι, καὶ ἐπὶ κτερεῖα κτερεῖσαι
 πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρ' αἰδέσθαι.

Α 8

αὐτὰρ ἔπειν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρης,
 φράζεσθαι δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τίσι
 κτείνης ἢ εὖ δόλῃ, ἢ ἀμφοτέρων ὅδε τι σε χεῖ
 νηπιάσῃ ὀχέειν· ἐπεὶ ὅκ' ἐτι πάλῃμος εἰσὶ.
 ἢ ὅκ' αἰὲς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεύς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων· ἐπεὶ ἔκτατε παρφογῆσε.
 αἰχλοῖεν δολομήτιν, ὃς οἱ πατέρων κλυτὰ τεύχεα,
 καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω κελὸν τε, μέγαν τε,
 ἄλκιμος εἰς, ἵνα τίς σε καὶ ὀλιγόνων εἴπῃ;
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοῆς κατελεύσομαι ἡδὴ,
 ἢ δ' ἐτάρας· οἱ γὰρ με μάλ' ἀχαλῶσι μένοντες.
 σοὶ δ' αὖτ' ὦ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπαΐξο μύθων.
 Τὴν δ' αὖ πτόμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ξεῖν, ἦτοι καὶ ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὡς τε πατὴρ ὦ παιδί, καὶ ὅποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀνέχε νῆα ἐπὶ μείνον ἐπέρχόμενος πρὸ δόσιο,
 ὅφρ' αὖ λισσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν μάλα κελὸν, ὅτ' οἱ κειμήλιον ἔσται.
 ἐξ ἐμῶν δ' αὖ φίλοι, ξείνοι ξείνοισι διδύοι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μή μ' ἐτι νῆα κατέρυκε λιλαυόμενόν πρὸ δόσιο·
 δῶρον δ' ὅπῃ κέ μοι δύναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 αὖθις ἀνβροχόμενῳ δόμεναι οἶκονδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα κελὸν ἰλῶν σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 ἦ λυδὸν δ' ὅτ' εἴπῃς, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅρνις δ' ὅς ἀνόπαια δειπῆατο. τῷ δ' αἶψ' ἐν θυμῷ
 ὄϊκε μένος καὶ θάρσος, ὅτ' ἐμνησέν τε ἐπαρδός,
 μάλλον ἔτ', ἢ τὸ παροιθεν· ὅδ' ὁ φρεσὶν ἦσι νοήσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

θαμβήσῃ κατὰ θυμὸν ὁρᾷατο ἔρθε δὲ εἶναι
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐτῶχετο ἰσθμοῖς φῶς,
 τοῖσι δ' αἰδοῖς αἶεδ' ἐπὶ κλυτὰς οἰδὲ σιωπῇ
 εἴα τ' ἀκρόντοθ' ὅδ' ἄχαιῶν νόσον αἶεδ'
 λυγρὸν ὃν ἐκ βροίης ἐπέτελλ' αὖτο παλλὰς Ἀθήνη·
 τὲ δ' ὑπὲρ ὠκυπνοῖς φρεσὶ σῴζετο θέων αἰδοῖν,
 κυρὴ ἰχθυόσῃ περὶ φῶν πινελόπεια.
 κλισίῃ δ' ὕμνην κατεβήκατο οἷο δόμοιο
 ἦ κ' οἴη, ἅμα τῇ γέ κ' ἄμφιπολοι δ' ἔποντο·
 ἦ δ' ὅτε δὲ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γαυακῶν
 σὴν ῥά παρὰ σκαμνὸν τέχεος πύκα ποιητῶιο,
 ἅντα παρειαῶν χορμένῃ λιπαρὰ κηδέμενα.
 ἄμφιπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκτ' ὅθι παρῆσθ'
 δακρυσάσα δ' ἐπέτα προσηύδα θεῶν αἰδοῖν·
 Φῆμιε πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν βελκητήρια οἶδάσθ'
 ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε τὰ τε κλειύσιν αἰδοῖσιν
 πῶν ἐν γέ σφιν αἶεδ' ἐπαρμένεος οἱ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πικρὸν τῶν τούτῃς δ' ἀποπαύε αἰδοῖσιν
 λυγρὴν ἢ τέ μοι αἰεὶ ἐλὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τέρει· ἐπεὶ με μάλιστ' ἐχθρὸν πενθος ἄλαστον.
 τοῖσιν ἔρκεραλὴν ποθέω με μνημένη αἰεὶ
 ἀνδρῶν τ' ἐκλῆος οὐρὴν καὶ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄρτος.
 Τὴν δ' αὖτε Πηλεΐδαος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ·
 μήτ' ἐμὴ τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις ἱερὸν αἰδοῖσιν
 τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὀρνυται· ἦ νύ τ' αἰδοῖσιν
 αἰτιοὶ ἀμάρτυροι ζῶντες αἴτιος ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀφιστῆσθαι, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐχέσθαι.
 τῇ γ' ὅτ' ἔνε μεσις δακρύων καὶ κῆρ οἶτον αἰείειν·
 οὐ γὰρ αἰδοῖσιν μᾶλλον ἐπὶ κλείουσ' ἀνθρώποι,
 ἢ τίς ἀκρόντοισι νεωτᾷ ἀμφιπέληται.

σοὶ δ'

σοί δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκύνει·
 ἔγχε' ὀδυσαδὲ σῖος ἀπώλεισε νόστιμον ἦμαρ·
 ἐνδοίη· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτ' ὅλοντο·
 αἰεὶς οἶκον ἵστα, τὰ σαυτὴς ἔργα κόμιζε·
 ἰσύντ' ἠλαχέτην τε, καὶ ἀμφοιπόλοισι κελαιε,
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδραγαθὸν μελίσσει
 πᾶσι· μάστιγα δ' ἐμοί· τὲ γὰρ κράτος ἐς ἐν οἴκῳ·
 ἢ κὺν θαμβήσασα, πάλιν οἶκονδὲ βεβήκει·
 παῖδός γὰρ μῦθος πεπνυμένον, ἐνθετο θυμῷ·
 οὗ δ' ὕπρ' ὠ' ἀναβάσσα σάω ἀμφοιπόλοισι γυναιξί,
 κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσηά φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνοσ
 ἦδ' αὖ, ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη·
 μνηστῆρ' δ' ὁμάλῃσαν ἀνὰ μέγαρον σκιδόντα·
 πάντ' δ' ἠρήσαντο, παρὰ λεχέεσσιν κλισίῃσιν·
 τοῖσι δὲ πλεῖμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον·
 μνηστῆρ' ἐμῆς μνηστῆρ' ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 καὶ μὲν δαυνύμενοι τρῶμέεσσι μὴ δὲ βοητῶν
 ἔσω· ἐπεὶ τόδ' ἐσθλόν, ἀκνέμεν ὅττιν αἰοῖσιν
 τοῖσιν δ', ὅσος ὁ δ' ὅτι θεοῖς ἐκαλήγχιος αὐδ' ἦν·
 ἠὲθεν δ' ἀγορήνδ' ἐθεζώμεθα κινόντες
 πάντ' δ', ἵν' ὕμιν μῦθον ἀπιλεγέως ἀποείπω
 ἐξίέναι μετάρων· ἄλλας δ' ἀλεγειώτε δαῖτας,
 ὅ μ' ἀκτῆματ' ἔδοντες ἀμβρόμενοι κατὰ οἶκον·
 εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτρον καὶ ἀμνηνον
 ἔμμεναι, ἀνδρῶν ἐνδὲ βίον γήποιον ὀλέσσει,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
 ἀκνέποσι ζῶε δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 γήποινοί κεν ἔπειτα, δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε·
 ὧς ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντ' δ' ὁ δ' ἄξ' ἐν χεῖλεσι φάτο·
 πλεῖμαχον θαύμαζον, ὅθ' ἀρσαλέως ἀγόρευε.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τ ὅν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη δὲ πείθεος ὕδρ,
 πηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοῖ
 ὠφελόρηντ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
 μὴ σέ γ' ἐν ἀμριάλῳ ἰθάκη βασιλῆα κρονίῳ
 πρῆσαιεν· ὅτοι γενεὴ παρ' ὧν ὄνθ' ἐστιν.

Τ ὅν δ' αὖτ' πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ἀντίνο', εἴ περ μοι καὶ ἀγασσάσθ', ἦ κεν εἴπω,
 καὶ κεν τὰτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε διδόντος δῶκεσθαι.
 ἢ φῆς τὰτο κῆμισαν ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι,
 ὃ μὲν γάρ τι κῆκόν βασιλεύεμεν· ἀλλ' ἄτε οἱ δ' αὖ
 ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆστος αὐτός.
 οἷον ἦτοι βασιλῆες ἀχαιῶν· εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοί, ἐν ἀμριάλῳ ἰθάκῃ νέοι ἢ δὲ παλαιοί,
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχουσιν, εἴ περ θανεῖσι οὐδ' ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼν, οἴκοιο ἀνὰ εἴσομαι ἡμετέροιο,
 καὶ δμῶων· ἥς μοι ληίσαστο Διὸς ὀδυαλός.

Τ ὅν δ' αὖτ' ἀργύμαχος πολύβη πάϊς ἀντίον ἠΰδα·
 πηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γῆνασι κῆται.
 ὅς τις ἀμριάλῳ ἰθάκῃ βασιλεύσει ἀχαιῶν.
 κτήματα δ' αὐτὸς ἔχουσ, καὶ δώμασιν ὅσιν ἀνέαντοισ·
 μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορράσσει, ἰθάκῃς ἐτι ναιετάωντος·
 οἷον ἐθέλωσι φέριστε πρὶ ξείνοιο ἔρεσθαι.
 ὅππότεν ὅτος ἀνὴρ ποίης δ' ἐξυχεται εἶναι
 γαίης· τῷ δὲ νύ οἱ γενεὴ καὶ παρὶς ἄρ' ἔρα·
 ἦέτοι ἀγγελίην παρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἢ ἔδ' ὅν αὐτὸς χρεῖος ἐλθόμενος τόδ' ἰκάνει
 οἷον ἀναΐσας ἄραρ οἴχεται ὃ δ' ὕπνι μιν
 γνῶμεναι· ὃ μὲν γάρ τι κῆκῳ εἰς ὧπα ἔωκ'.

Τ ὅν δ' αὖτ' πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ἀργύμαχ' ἦτοι

αὐρὺ μάχῃ τοι νόσος ἀπώλει παρὸς ἐμῷ,
 ὅτ' αὖ ἀγγελίης ἐτι πείθομαι εἰποβὲν ἔλθοι,
 ὅτε θεοπρεπίης ἐμπαύσομαι, ἥντινα μήτηρ
 ὄν μέγαρον κλέσασα θεοπρότον, ἐξερέηται.
 ξείνος δ' ὅτος ἐμὸς παρ' ὧτος ἐκ τάφου ἔστι,
 μέντης ἀχιχάλοιο δαΐδρονος οὐ χεῖται εἶναι
 υἱός. ἀτὰρ ταῖσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Ως φάτο πλέμαχος· φρεσὶ δ' ἄθανάτην θεὸν ἐγνώ·
 οἷ δ' εἰς ὀρχιστὴν τε καὶ ἰμερόεσσαν αἰοῖσιν
 φεταμένοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τρπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε.
 δὴ τότε κεικένοντο βαν οἶκόν δ' ἔκχευσε.
 πλέμαχος δ' ὅθι οἰθάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
 ὑψηλὸς δέδμητο, πρίσκέπῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἐνθ' ἐβίητο δὲ πρὸς πολλὰ φρεσὶ μβμιρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' αὖ μ' αἰθομένον δαΐδα φέρε κέδν' εἰδ' ὕα
 αὐρὺ κλεῖ ὥπος θυγάτηρ πεισηνορίδαο,
 πλὴν ποτὲ λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν
 πρῶθ' ὕβριν ἔτ' ἔσαν· ἐκκοσάβοια δ' ἐδωκεν.
 ὅσα δ' ἐμὴν κεδνὴν χλοῦν τένον μετάρροισιν,
 αὐτὴ δ' ἔσπετον ἐμικτο· χόλον δ' αἰεὶ νεγανικὸς.
 ἢ οἷ αὖ μ' αἰθομένον δαΐδα φέρε καὶ ἐμάλιστα
 δμῶσιν φιλέεσκε, καὶ ἔπρεθε τυτθὸν ἐόντα.
 ὥ' ἔεν δὲ θυρὰς θαλάμῳ πύκν' ποιητοῖο.
 ἔξετο δ' ἐν λείκῳ, μαλακὸν δ' ἐκδιδυκε χιτῶνα.
 καὶ τὸν μὲν γράης πυκνὴ μιδέος ἐμβάλε χερσίν.
 ἡ δὲ τὸν πύξασα, καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασάλῳ ἐγκρεμύσασα παρὰ ῥητοῖσι λέχεσσι,
 βῆρ' ἢ μὲν ἐκ θαλάμοιο· θυρὴν δ' ἐπέρυσε κορώνη
 ὄρνυρ ἢ ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσαν ἰμάντι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄνθ' ὅγε Παννύχιος κεκλυμένος οἶδ' αὐτῷ,
βύλασε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν, πῶ πέρρα δ' Ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Υναγαγὼ ἐκκλησίαν πλεῖμαχος, παραγγέλλει
τῇ τοῖς μνηστῆρσιν ἐξέναι τῆς οἰκίας τῆς Ὀδυσ-
σεύος. λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Ἀρυνκλείδῃ, τὰ πρὸς πῶν
Ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἑταίρους
τε καὶ ναυν, εἰς πλὴν ἀνάγεται ἡλίου δαΐκντος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Βῆτ' Ἀγορήν ἔχει, ἥια κρηὶς πλὴν μετ' Ἀθάνῃς.

Μὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκ-
κτυλος ἠώς,
ῥῥνυτ' ἄρ' ἐξ ἀνῆριν Ὀδυσσεύς
φίλος ἦδ',
εἵματα ἑσπέρια· πρὶ δὲ ξίφος
ὀξεὺς θέτ' ὤμων.

Ποταλὶ δ' ὕπ' λιπαροῖσιν ἐδήσατο καὶ πένθιμα.
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶν ἐκαλὶ γένος ἀντὶν.
αἶψα δὲ κηρύκεσι λιγυροῦσι κέλευσε,
κηρύσαντι Ἀγορὴν δὲ κρηνομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυκον· τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκως.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγέρθεν ὁμηγερέες, τ' ἐζέοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς Ἀγορὴν· Παλαμὴ δ' ἔχε χαλκίον ἔχους,
ἢ κ' οἶος· ἅμα τῷ γε δ' ὤκως δ' ἄρ' οἱ ἔποντο.
θεωπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχαιεν Ἀθήνη.

Τ ὅν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπ' ἔχοντες θησύντο.
 ἔξετο δ' ἐν παρὸς θώκῃ· εἴξαν δὲ γέροντες·
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως αἰγυπῖος ἦρχ' ἀγορεύει·
 ὅς δ' ἡ γῆρας κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ἦδη·
 καὶ γὰρ τὸ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω ὀδυσσεὶ
 ἱλίον εἰς εὐπωλὸν ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 ἀντιφῶς ἀχμητῆς· τὸν δ' ἄχιος ἔκτανε κύκλω·
 ἐκπῶι γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον·
 πρὸς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 ἀνρώμοις· οὗ δ' αἰὲν ἔχον παρῳία ἔργα.
 αἰὲν δ' ὡς τὸ, λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχούων.
 τοῖς ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κ ἐκλυτε δὴ νῆες μὲν ἰθακήσιοι ὅ, πικρὴν εἴπω,
 ὅδε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ'· ὅτε θώκος
 ἐξ ὅδ' ὀδυαδὲ δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ·
 νῆες δὲ τίς ὧδ' ἤγρε, τίνα χρεὶά τ' ὅσον ἴκη,
 ἢ νῆων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν,
 ἢ τίς ἀγγελίην σρατῆς ἐκλυεν ἐρχομένοισι,
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότ' ὅς γε πύθοιτο,
 ἢ τίς τ' ἡμῖον ἄλλο πιθαύσκειται· ἢ δ' ἀγορεύς·
 ὁ θλός μοι δοκεῖ εἶναι· ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ,
 ἴδὲ ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷ.
Ω σφάτο· χαῖρε δὲ φῆμ' ὀδυαδὸς φίλος υἱὸς·
 ὅδ' ἄρετι δὴν ἔσο, μενοίνισεν δ' ἀγορεύειν·
 σῆ δὲ μέση ἀγορῇ· σκηπτρον δὲ οἱ ἐμβαλε χερὶ,
 κῆρυξ πεισύνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
 πρῶτον· ἐπειτα γέροντα καθεπτόμενος προσέειπε·
Ω γέρον· ἔχέκθ' ἔτος ἀνὴρ· τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς
 ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστ' αὖ μ' ἄλγος ἰκάνει·
 ἔτετιν' ἀγγελίην σρατῆς ἐκλυον ἐρχομένοισι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν χ' ὅ μιν σάρα εἶπω ὅτε πρότ' ἄν γε πυθοίμην,
 ἔτι τι δ' ἡμίον' ἄλλο πιφαύσκομαι ἢ δ' ἀγορεύω,
 ἀνέμ' ὅ μιν αὐτὸς χρεῖος. ὅ μοι κ' ἐκὼν ἔμπεσεν οἴκῳ
 δοῖα. ἢ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐνὶ μῖν
 τοῖς δαῖνι βασιλῆυσι πατὴρ δ' ὥς ἡπίος ἦεν.
 νῦν δ' αὖ κ' ἡ πολὺ μείζον. ὃ δ' ἡ τάχα οἶκον ἅπαντας
 πάγχυ διαρραίσει. βίον τ' ὅ δ' ἀπ' ἀμπαυνολέας.
 μητέρι μοι μνηστῆρ' ἐπέχραον, ἣν ἐθελεύσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦν. οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
 οἳ πατρὸς κλυτὰ τε οἶκον ἀπερρίγασιν γέεσθαι
 ἰκεῖν. ὥς κ' αὐτὸς ἐδιδῶσά το θυγάτρα.
 δοίη δ' ὅ κ' ἐθέλοι· καὶ οἳ κ' ἐχάρισμένος ἔλθοι.
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλῶμενοι ἡμᾶτα πάντα.
 βῆς ἱερόν τε καὶ οἷς, καὶ πίωνας ἄγας
 εἰλαπινάζουσι· τί νύ σ' ἰτε αἰθοπαοῖνον
 μαφιδίως. τὰ δ' ἐπὶ πολλὰ κ' ἐτάνετα. ἢ γὰρ ἔτι ἀνὴρ
 ὅς ο' ὀδυρόμενος ἐσκεν δρῶν ἀπὸ οἴκου ἀμαυῶν.
 ἢ μείς δ' ἐνὶ τῷ τοιοῦτον ἀμαυέμεν, ἢ καὶ ἔπειτα.
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα, καὶ ἢ δὲ δαηνότ' ἀλκῇ.
 ἢ τ' αὖ ἀμαυέμεν, εἰ μοι δαῖμα μίση παρὲν.
 ἢ γὰρ ἔτι ἀν' ἡμεῖς ἔργα τεύχεσθαι. ἢ δ' ἔτι κ' ἄλλων
 οἴκος ἐμὸς δόλωλε· νεμεσῆσθε καὶ αὐτοί.
 ἄλλος αἰδέσθετε πρὶν τιῶν ἀνθρώπων,
 οἳ πρὶν αἰτάνουσι θεῶν δ' ὕποδείσατε μῆνιν.
 μή τι μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι καὶ ἔργα.
 λίαν οὐκ ἔστιν ἡμῶν οὐλομένης ἢ δὲ θέμιστος.
 ἢ τ' ἀνδρῶν ἀγορᾶς ἢ μὲν λυεῖ, ἢ δὲ καθίξει.
 χεῖρε φίλοι καὶ μὲν οἶον ἐσάσατε πένετ' ἄλυσθαι
 τεύχεσθαι. εἰ μὴ τίς πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυρόμενος.
 δυσμενέων κ' ἐν ἔργῳ ἐνὶ κνήμῃσιν ἀχαιῶν.
 πάντων

τῶν μ' ἀποτίνυνται κῆρ' ῥέζεται δυσμενέοντες
 τούτους ὀφείωντες· ἐμοὶ δ' ἐκε κέρδιον εἶναι
 ὑμέας ἐοθεμέναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε,
 ἃ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε· τάχ' ἂν ποτε, κῆρ' τίσις εἴη·
 τόθ' ῥα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπύσαι μεθὰ μύθῳ·
 χρήματ' ἀπατιζόντες ἕως ἢ ἀπὸ πάντα δοθείη·
 ναὶ δέ μοι ἀπρήκτους ὀδυνᾶς ἐμβάλλετε θυμῶν·
 Ως φάτο χῶόμενος· ποτὶ δὲ σὺν ἥπυρον βόλεται·
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλεα δὸν ἅπαντα·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες αἰὲν ἔσαν· ὃ δέ τις ἔτλη
 πηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Τηλέμαχ' ὕψιχόρην μένος ἄχετε, πόϊον εἶπες
 ἡμέας ἀχαιῶν· ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀναΐσαι·
 σοὶ δ' ὅτι μνηστῆρες ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν
 εἰμὶ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πρὶν ἐρδεαοῖδεν·
 ἦ δὴ γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος· τάχα δ' εἴσι τέταρτον·
 ἐξ ὅσ' αὖτε μὲν θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπεθ κῆρ' ὅππῃ χεῖται ἀνδρῶν ἐκείνων·
 ἀγγελίᾳς προΐεσθαι νόος δὲ οἱ ἄλλα μενεινᾷ·
 ἦ δὲ δόλον ἦν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μὲν μύριζεν
 σισαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτὸν, κῆρ' πρίμειρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 κῆροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνατος οὐ δύσκολος·
 μὴ μνητ' ἐπ' ἰγρόμενοι ἦν ἐμὸν γάμον εἰσὸν κεφάρσεν
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλιον ἦματ' ὀλίγα
 λαέρτη, ἥρωϊ ταρβήϊον εἰς ὅτε κέν μιν·
 μοῖρ' ὅλῃ καθεύησι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μή τις μὴ κατὰ δῆμον ἀχαιῶν νεμεσήσῃ·
 αἴ κεν ἄτ' ἄσπερος κείται, πολλὰ κτεατίσας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθεο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ἐνθα καὶ ἡ μακτὴρ ἰδὼν ὑφ' αἰθέρος μέγαν ἵσον·
 νύκτας δ' ἀμύεσκεν ἐπὶ νηὶ δαΐδας παραθείτο·
 ὡς φρεσὶς μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔκρηθεν ἀχαιῶν·
 οἳ δ' ὅτε τ' ἤρατον ἦλθεν ἔως, καὶ ἐπ' ἡλυθον ὥραι,
 καὶ ῥ' τε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἡ σάρα ἡ δὴο·
 καὶ τὴν γ' ἀμύεσαν ἐφ' αὐρομένῳ ἀγλαὸν ἵσον·
 ὡς ῥ' μὲν ἐξετέλεσε, καὶ ἔκ' ἐθέλῃσ' ὑπ' ἀνάγκῃ·
 σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς.
 αὐτὸς σὺ θυμῷ· εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί.
 μητέρᾳ σὴν ἀπόπεμψον· ἀνωχθὶ δέ μιν γαμέεσθαι·
 τῷ, ὅτε ὧτε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ·
 εἰ δ' ἐτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον ἔσθ' ἀχαιῶν,
 τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, αἳ οἱ πρὶ δῶκεν Ἀθήνη·
 ἔργα τ' ἐπίσταται πρὶ καλλείᾳ, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
 κέρδι' αὖθ' οἳ ὕπῳ τὴν ἀκούμεν ὕδ' παλαιῶν
 τῶν· ἀέ' πάρος ἦσαν εὖ πλοκαμίδες ἀχαιῶν.
 τυρώτ', ἀλκμήνῃ τε, εὖ πλόκαμός τε μυκῆνῃ·
 τῶν ὅστις ὁμοῖα νοήματα πηνελοπέη·
 ἡ δ' ἡ· ἀτὰρ ἰδὼν τὸ το γ' ἀνίστιμον ἔκ' ἐκείσιν·
 ἔφρα γὰρ οὐδ' οὐ βίον τε τεδν, καὶ κτήματ' ἔδονται,
 ὅφρα κε κείνῃ τῶν ἐχὼ νόον· ὃν τινά οἱ νῦν
 ἐν στήθεσσι τιθεῖ θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 ποιεῖτ'· αὐτὰρ σοί γε, ποθὲν πολέος βίοτοιο·
 ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, ὅτε πῃ ἄλλῃ,
 πρίν γ' αὐτὴν γάμασθαι ἀχαιῶν ὧ κ' ἐθέλῃσιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα
 ἀτὶν' ὅπως ἔπει δόμων ἀέκυσσεν ἀπῶσαι·
 ἡμ' ἐτεχ'· ἡμ' ἐθρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαῖης
 ζῶει· ὃ γ' ἡ τέθνηκε· καὶ δὲ μετὰ πολλὰ ποτίνετο

ὁ κρηῖς, αἰὲν αὖτ' ἐγὼν ἀπὸ μητέρ' ἀπ' ἐμ' ἑω.
 ἐκ γὰρ τὸ παρὸς καὶ πείσομαι· ἄλλα δὲ δαίμων
 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ συγρὰς ὄρηται ἐριννύς,
 οἷον ἀπ' ἑομένη· νέμεσις δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται· ὥς ἔτ' ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνέψω.
 ὁ μέγας δ' ἐπ' ἰδὼν θυμὸς νεμισί' ζεται αὐτῶν,
 ἔπειτα μοι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγεινέτε δαῖδας·
 ἢ μὰ κτήματ' ἔδοντο, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους·
 εἰ δ' ὅ μιν δοκέει τόδ' ἐλπίσιν καὶ ἄμεινον
 ἐμμεναι ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νῆποιον δάσσει,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας·
 αἴνε ποτὶ Ζεὺς δώσει καλὴν τιτὰ ἔργα γενέσθαι,
 νῆποιό κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθὲν ὀλοοῖτο.
 ὧς φάτο πλεμέμαχος· τῷ δ' αἰετὸς ἀνρύπα Ζεὺς
 ὁ φέθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέειπε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἔως κεν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίον ἀμύλοισι τιτανόμεν' ἠεὶ ῥέαν·
 αἰὲν δ' ἐπὶ μέσῃν ἀγορῇν πολυφρονέειν ἰκέσθην,
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντες, τινὰ ξέσθην πῆρ' ἀπολλὰ,
 ὅς δ' ἰδέσθην πάντων κεφαλὰς· ὅσοντο δ' ὀλεθροῖ·
 ὅσοντα μὲν δ' ὀνύχαι παρὰς ἀμφὶ τε δειράς,
 δεξιὰ δ' ἔσαν· διὰ τ' οἰκίαν καὶ πόλιν αὐτῶν·
 θάμβυσαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥρμησαν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἀπ' ἐλπίσιν ἐμμελόν·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως ἀλιθέρας
 ματορίδης· ὅ γὰρ οἷός τοι μηλικίην ἐκέκαστο,
 ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐκασίμα μυθήσασθαι·
 ὅσφιν ἐϋφροσύνων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
 κέκλυτε δὴ νῦν μοῦν ἰθακήσιοι ὅ, τι κεν εἴπω·
 μνηστῆράν δὲ μάλα περ πειρασθὲν μένος τὰδε εἴρω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· ὃ γὰρ ὁδυσσεύς
 δὴν ἅπανθε φίλων ὧν ἔσεται· ἀμὰ πρὸς ἡδὴ.
 ἐγγύς ἐσσι, τοῖς δὲ αἰφρόνῳ καὶ κῆρα φυτάει.
 πάκτεσιν· πολλοῖσι δὲ καὶ ἄλλοισι κῆρόν ἐστι·
 οἱ νεμόμεσθ' ἰθάκην ἀδείλον· ἀμὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν κῆταπαύσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοῖ
 παμέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωϊόν ἔστιν.
 ὃ γὰρ ἀπείρητος, μαντεύσομαι· ἀμὰ εἰδώς·
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φιμὶ τελευτηῆναι ἅπαντα
 ὥς οἱ, ἐμυθέομην ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 ὄρχηοι· μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολὺ μῆτις ὁδυσσεύς.
 φῆν' ἐκ κῆς πολλὰ παθόντ' ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑτάε-
 ρων ὧσιν πάντεσιν ἐμοσὺ ἐνὶ αὐτῷ (ρῆς,
 οἷος δ' ἐλυσέσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
Τὸν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολὺ βεβῆσσι ἀντίον ἦν δα.
 ὦ γέρον· εἰδ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσιν
 οἷος δ' ἰών· μή πρὶν τὴν κῆρόν πάχωσιν ὀπίσω.
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι·
 ὄρνισθ' ὅτε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
 φοιτῶσ', ὃ δὲ τε πάντ' ἐν αἰσί μοι· αὐτὰρ ὁδυσσεύς
 ὤλετο τῆλ', ὥς καὶ σὺ κῆταρ θίγῃς σὺν ἐκείνῳ
 ὦρελθ'· ὅκ' ἐν τόσσ' αἰετοπροπέων ἀγρόνδε·
 ὃ δέ κε πλεμάχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνκίησ·
 σὺ οἴκῳ δῶρον ποτιδέχμενος ἄκε πόρῃσιν·
 ἀμὰ ἐκ τοῖ ἐρέω τόδε καὶ τελεσμένον ἐσσι·
 αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιότερον ἀπὸ πολλὰ τε εἰδώς·
 παρφαμένος ἐπέειπεν ἐποβώης χαλεπαίνον·
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέτερον ἐσσι·
 πρῆξαι δ' ἐμῆς ὅτι δωρήσεται εἴνεκεν τῶν δέ·
 σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν ἥν κ' ἐλὶ θυμῷ

τίτων ἀχάλλης· χαλεπὸν δ' ἐτίεσται ἄλλος·
 πλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑπὸ θήσομαι αὐτῷ·
 μητέρα, ἣν δὲ πατὴρ ἀνωγέτω ἀπνέεσθαι·
 οἱ δὲ γάμον τούτῃσι καὶ δότῃσι ἐδνα
 πλάμαλ', ὅσα εἰσι κεφίλης ἐπὶ πατρὸς ἔπεσται·
 ὃ γὰρ πρὶν παύσασθαι οἶομαι ἴσας ἀχαιῶν
 μνηστῆρας δολαίης, ἐπεὶ ὅτινα δειδίμεν ἔμψης,
 ἥτ' οὐκ πλεμάχον μάλα πρὸ πλῦμυθον ἐόντα·
 ὅτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ γράει
 μῦθεαι ἀκράντον, ἀπεχθάνει δ' ἐτι μάλλον·
 χήματα δ' αὐτὴ κακῶς βεβρώσεται, ὃ δὲ πρὶ τῷ
 ἔσεται· ὅφρα κεν ἦγε διαρίβῃσιν ἀχαιῶς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ πρὶ δέχομενοι ἡματα πάντα·
 εἴνεκεν τῆς δόξης ἐριδάνομεν· ὃ δὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ' ὅς ἐπεικὴς ὅπνι μέν' ὅτιν ἐκείῳ·
 Ἰὼν δ' αὖ πλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 αὐρύμαχ', ἡ δὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί·
 ταῦτα μὲν ὃ χ' ὑμέας ἐτιλίνομαι· ὃ δ' ἀγορεύω·
 ἦ δὴ γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ, καὶ πάντ' ὃς ἀχαιοί·
 οἳ γὰρ μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑτάειρας·
 οἳ κέ μοι ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρήνωσι κέλευθον·
 εἴμι γὰρ δὲ σπάρτην τε καὶ δὲ πύλον ἡμαθόεντα,
 νόσον παυσόμενος πατὴρ δ' ἦν οἱ χομένοιο·
 ἦν τις μοι εἴπησι βροτῶν, ἡ δ' ἄν' ἀκῆσω
 ἐκ δίδος, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι,
 εἰ μὲν κεν πατὴρ βίοντα, καὶ νόσον ἀκῆσω·
 ἥτ' ἂν ὅς γ' ὑχομένος πρὸ ἐτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκῆσω μήδε' ἐόντος·
 τοσηύσσας δ' ἡγήτα φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 σῆματ' οἱ χάλω· καὶ ἐπιπτόρεα κτρεῖξω·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρᾳ δῶσω.
 ἦτοί ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατὰ ῥ' ἔειπε, τοῖσι δ' ἀνέστη
 μέντωρ δὲ ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος.
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέβηπεν οἶκον ἅπαντα.
 πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
 ὅσφιν αὖ φρονέων ἀγορήσασα καὶ μετέειπεν.
 ἠέ κλυτε δὴ ταῦμαι ἰθακῆσιοι ὅ, πικρὸν εἶπω.
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω.
 σκηπτοῦχος βασιλεύς. μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς.
 εἰ μ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσυλα ῥέζοι.
 ὧς ὅ τις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν ὅσιν ἀνασσεύετο. πατὴρ δ' ὧς ἥπιος ἦεν.
 εἰ μ' ἦτοί μνηστῆρας ἀγένορας ὅτι μεγάρῳ
 ἔρδειν ἔργα βίαια καὶ κοῖραν ἰήσοι νόοιο.
 σφῶς γὰρ παρβέμενοι κεφαλὰς κατέδυσσι βιάεω.
 οἶκον Ὀδυσῆος· ἦν δ' ἔκ' ἔτι φασὶ νέεσθαι.
 καὶ δ' ἄλλω δὴ μὲν μεσίζωμαι· οἶον ἅπαντες
 ἦ δ' ἄνεω· ἄτ' ἔρ' ὅτι καὶ παρόμενοι ἐπέειπιν,
 παύρος μνηστῆρας κατ' εὖ κτετε πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' ἀνγορίδης λειώφριτος ἀντίον ἦν δα·
 μέντορ ὠτάρτηρέ· φρένας ἠλεί· πόϊον εἰπέσθαι,
 ἡμέας δ' ἑταίρων κατὰ πᾶσι μιν· ὁ γὰρ λέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσι μαχίσσασθαι πρὶ δαίτῃ.
 εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένος κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανὸς
 ἐξελάσσει μέγαροιο μενοιμένην ἐνὶ θυμῷ,
 ὅ κεν οἱ κεχάροίτο γυνὴ μέλας περ χατέεσσα
 ἐλθόντ'· εἰ μὲν αὐτὸς ἀγνέει πότμον ἐπίπτοι,
 εἰ πλεόνεσι μάχοιτο· σὺ δ' ἔκ' ἑταῖρον εἰπέσθαι.
 εἰ μ' ἄγε, λαὸν μὴ σκιδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἔχουσιν.

τῷ τῷ δ' ὀβριθεῖ μέντωρ ὁδὸν ἡδ' ἀλιθεύσης·
 οἷτέ οἱ ἐξ ὀρχῆς, παρῶτοί εἰσιν ἑταῖροι·
 αἰὲρ δ' ἴψ' ἑσθλὰ καὶ θύμενος, ἀγγελιάων
 παύσεται εἰν ἰθάκη, τελέει δ' ὁδὸν ὅποτε ταύτην·
 Ως ἄρ' ἐφώνησεν· λυσετο δ' ἄγορην ἀφ' ἡρῆν·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσπιδόσαντο εἰς πρὸς δῶμαθ' ἐκείνους·
 μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν βεῖς ὀδυσῆος·
 πηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ εἴνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιφάμενος πολίης ἁλὸς αὔχετ' ἀθήνη·
 κλυτοὶ μοι δὲ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτρον δῶ,
 καὶ μὲν νηὶ κέλουσας ἐπ' ἡρώεσσι πόντον,
 νόστον παυσόμενον πατρὸς δὲν οἰχομένοιο
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διαβίβυσιν ἀχαιοὶ·
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπὲρ ἡνορέοντες·
 Ως ἔφατ' αὐχόμενος· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν ἀθήνη
 μέντορι εἰδομένη, ἡ δὲ δέμας, ἡ δὲ καὶ αὐδή·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρ' ἔντα προσήυδα·
 Τηλέμαχ', ὅδ' ὀπίθεν κακὸς ἔαται ὅδ' ἀνοήμων,
 εἰδήτοί σ' πατρὸς ἐνέστακται μένος ἡὔ·
 οἷος ἐκείνος ἔην, τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 οὔτοι ἐπειθ' ἀλὶν ὁδὸς ἔαται· ὅδ' αὖτε λείπεις·
 εἰ δ' ὅ κεν γ' ἐπὶ γόνος καὶ πηνελοπέης,
 ὅσ' ἔπειτα ἔοιπα τελευτῆσεν ἀμενοιῖς·
 παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλοντας·
 οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε παρὰ δρεῖους·
 αἶψ' ἐπεὶ ὅδ' ὀπίθεν κακὸς ἔαται ὅδ' ἀνοήμων·
 ὅδε σε πάχυνε μήτις ὀδυσῆος· προλέλοιπεν,
 ἐλπωρήτοι ἔπειτα τελευτῆσαι τὰ δὲ ἔργα·
 τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βυλὴν τε νόον τε,
 ἀφραδέων· ἐπεὶ ὅτι νοήμονες ὅδ' εἰκασί·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ δέ τί σοισιν θάνατον κῆρ κῆρα μέλαινα
 ὅς δ' ἡ σφιν χεδόν ἐστιν ἐπ' ἡμάτι πάντας ὀλέσθαι·
 σοὶ δ' ὁδὸς ἔκ ἐτι δ' ἡρὸν ἀπέσεται ἢν σὺ μενοινᾷς·
 τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ παρ' ὧδ' ὅς εἰμι·
 ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω κῆρ ἄμ' ἐφομαι αὐτός·
 αἶψά σὺ κ' αὖ πρὸς δῶματ' ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει·
 ὁπλίσοντ' ἡῖα κῆρ ἄγχεσιν ἄρσον ἅπαντα
 σῖνον ἐν ἄμφορῶσι· κῆρ ἄλφιστα μυελὸν ἀνδρῶν·
 δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐτέρπε
 αἶψ' ἐθέλοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφοῖσιν ὅσῃ νέεαι, ἡ δὲ παλαιά·
 τῶν μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἢ τις θοῖσιν·
 ὣς δ' ἐροπλίσαντες ἐνήσεμιν αὐρεῖ πόντῳ·
 Ως ἔφατ' ἀθηναίη κῆρ ῥηιδίως· ἢ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
 τηλεμάχος παρέμιμνε, ἐπεὶ θεῶν κλυεὺς αὐδὴν,
 βῆ δ' ἰμεναίη πρὸς δῶμα φίλον τετιμῆνος ἦτορ·
 αὐρεῖ δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγνόησας ἐνὶ μεγάροισιν
 αἶψα ἀνιέμενους· σιάλεις θ' αὖντας ἐν αὐλῇ·
 ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε τηλεμάχοιο,
 ἐντ' ἄρα δὶ φῦ χειρὶ· ἔπος ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τηλεμάχ' ὕφαρ ὄρη μένος ἄχετε, μήτε τοι ἄλλο
 ἐν σῆθεσι κῆρ κόν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε·
 αἶψά μάλ' ἐοθιέμεν, κῆρ πινέμεν ὥς τ' ἴππος πρ·
 ταῦτα δέ τι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί·
 νῆα, κῆρ ἐξ αἵτας ἐρέσας, ἵνα θάσσον ἵκηαι
 εἰς Πύλον ἠγασθῆν, μετ' ἀγαυὸν παρὸς Ἀχῆην·
 Τὸν δ' αὖ τηλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' α·
 ἀντίνω· ἢ πως ἐστὶν ὕπερ φιλῶσι μεθ' ὕμιν·
 δαίνυσθαι τ' ἀέκοντα· κῆρ ἀφραίνεσθαι ἑκκλον·
 ἢ ἔχ' ἄλλως ὥς τ' ἴπποιθιν ἐκείρετε πολλὰ κῆρ ἐοθλὰ

κτήματα μὲν μνηστῆρες. ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκῶν.
 παυθάνομαι. καὶ δὴ μοι αἴετα ἐνδοθι θυμός.
 περήσω ὥς ἡ ὑμῖν κακὸς ἐπὶ κυρσὶ ἦλω.
 καὶ πύλον δ' ἐλθὼν, ἡ αὐτὸ τῷ δ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἰμι μὲν ὅδ' ἀλὶ νῆος ἔσεται, ἢν ἀγορεύω
 ἔμπορος. ὃ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἔρετάν
 γίγνομαι. ὥς νῦν περ ὑμῖν εἴσατο κέρδιον εἶναι.
 ἦ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν ἀντινόοιο
 ῥῆα. μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
 οἳ δ' ἐπελῶβον, καὶ ἐκέρτομενον ἐπέειν.
 ὦ δὲ δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.
 ἡ μάλα πλέμαχος πόνον ἡμῖν μεμυρίζῃ.
 ἡ τίνας ἐκ πύλων ἄλ' ἀμειψόμεθα μαθεόντος.
 ἡ ὅγε καὶ σπάρτην ἐπεὶ νῦν ἔεται ἀνῶς.
 ἡ δὲ καὶ εἰς ἐφύρην ἐβέλε πύργον ἄρβραν
 ἔλθειν. ὃ φρὲνθεν θυμοθόρα φάρμακα ἐπέειν.
 ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι, καὶ ἡ μέγας πάντας ὀλέσῃ.
 ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὥς περ δ' ὀδυσαδῆ.
 ὃ τῷ κεν καὶ μάλλον ὀφέλλῃεν πόνον ἄμμι.
 κτήματα γάρ κε πάντα δασάμεθα. οἰκίᾳ δ' αὖτε.
 τούτῃ μητέρι δοῖμεν ἔχιν. ἡ δ' ὅς τις ὀπίσθι.
 ὃ φάν' ὃ δ' ὑφόρορον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
 εὐραῶ, ὅθι νηὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἐκίετο.
 ἐσθλὴς τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλῃς τ' ἀνῶδ' ἔλαιον.
 ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
 ἔσασαν, ἀμφίτον θεῖον ποτὶν ἐνὸς ἐχοῦτο.
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρῆρότ' ἔβ', εἴ ποτ' ὀδυσαδῆ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

οἷόνδε τὸςήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας·
 κληῖται δ' ἐπεσαν σάνιδες πυκινῶς ἄραργαι·
 δίκλιδες· ἐν δὲ γαυῇ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 ἔσκειν· ἢ πάντ' ἐφύλακε νόος πολυδρείησιν·
 ἀνρύκλει· ὧς πὸς θυγάτηρ πεισηνορίδαο,
 πλὴν τότε πηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας·
 Μᾶϊ· ἄγε δῆμοι οἶνον ἐν ἀμφιφορῶσιν ἄφυσον
 ἡδυν· ὅστις μετὰ ἦν λαρώτρως, δὴν σὺ φυλάσσεις,
 αἶνον ὀτομένη ἦν καὶ ἔμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἄλγ' ἔσας,
 δώδεκα δ' ἐμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας,
 ἐν δέ μοι ἀλφίτα χαῦσον ἐϋρραφέεσι δοροῖσιν,
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυλιτῶν ἀλφίτῃ ἀκτῆς·
 αὐτὴ δ' οἷον ἴθι· τάδ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δῖα
 μήτηρ εἰς ὑπρῶ ἀναβῇ· κοίτῃ τε μέδεται·
 εἴ μοι γὰρ δὲ σπάρτην, καὶ δὲ πύλον ἡμαβόοντα,
 νόστον παυσόμενος πατρὸς φίλον ἦν περ ἀνέσω,
 Σὺ δ' φάτο, κώκυσεν δὲ φίλῃ τροπὸς ἀνρύκλεια·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη· ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα,
 τί πῃ δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τὸ το νόημα
 ἔπλετο· πῇ δ' ἐθέλεις εἶναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 μῦνος ἐὼν ἀγαπητός· ὃ δ' ὤλετο πλόθι πάρις
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἀμογνώτῃ ἐνὶ δῆμῳ·
 οἷσ' αἰετοὶ αὐτὴν ἰόντι καὶ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίης, τάδ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται·
 ἐμὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος, ὃ δέ τι σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀγούμετον καὶ πάχειν· ὃ δ' ἀλάληθας·
 Τὴν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 θάρσει μάχ', εἰ περ ὅτι ἄνθρωπος θεῶν ἦδ' ἐπε βυλῇ·

οἷον

αἶψ' ὁμοσον μὴ μὴρὶ φίλῃ τὰ δὲ μυθήσασθαι,
 πρίν γ' ὅτ' ἀνένδεκός τι τε θυωδέης τι τε γένηται,
 ἢ αὐτῷ ποθέσαι καὶ ἀφορμιθέντος ἀκούσαι.
 ὥς αὖ μὴ κλαῖναι καὶ κατακροῖα καλὸν ἰάπῃ.

Ως ἄρ' ἔφη. γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτὴν ἐπὶ πτόα οἱ οἶνον ἐν ἀμφιπορεύσιν ἀφυσεν. |
 ἐν δὲ οἱ ἄλριτα χούεν ἐϋρραφέεσι δοροῖσιν.
 τηλέμαχος δ' ὅθ' ὀμόματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὀμίλει.
 εἰθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τηλέμαχος δ' εἰκῆ κατὰ πόλιν ὦχετο πάντη.
 κέρει ἐκείνῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
 ἔσπερίος δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
 ἢ δ' αὖτε φρονίῳ νοήμονα φαίδιμον ἔδν
 ἦτε νῆα θοὴν ὅδε οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιδόωντό τε πᾶσαι ἀργαί.
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλλα δ' εἴρυσε· πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὅπλ' ἐτίθει· τά τε νῆος ἐῤσελμοι φορέουσιν.
 σῆσε δ' ἐπ' ἐχάτιος λιμένος· πρὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγέρεθοντο· θεὰ δ' ὤρῳεν ἔκαστον.
 εἰθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δ' ἰμνεαὶ πρὸς δώματ' ὀδυσῆος βείοιο.
 εἰθ' αὖ μνηστῆρας ἐπὶ γλυκύν ὕπνον ἔχουσιν.
 πλάττει δὲ πίνοντας· χερῶν δ' ἐμβαλλε κύπελλα,
 οἷδ' αὖθις ὠρναυτο κατὰ πόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ' ἐπέσφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάρουσιν ἐπιπῖεν.
 αὐτὰρ τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἰ προκλέαα μένη μετάρων ἀναιεταδόντων
 μέντορι εἶδομένη ἠλθὼν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδὴν ἰ
 τηλέμαχ' ἠδὴ μὲν τοι ἀκνήμιδός ἐταῖροι

Hom. Odys.

c

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

ἦατ' ἐπὶ ἥρετμοι πλὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην
 ἀμ' ἴομεν· μὴ δὴ θάλασσα διαβίβωμεν ὁδοῖο.

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
 κερπαλίμωσ'· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βᾶντε θεοῖο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπεὶ νῆα κερτήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὖρον ἐπεὶ ἐπὶ θινὶ κερικομόωντας ἑταῖρους·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱβὴ ἴς· Πλεμάχοιο·
 δῶτε φίλοι ἦτα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ μήτηρ δ' ἐμὴ ἔτι πέπυσται·
 ἔδ' ἄλλα δμωαί· μίαν δ' οἴη μῦθον ἀκυσεν·

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοῖδ' ἄμ' ἐποντο·
 οἷδ' ἄμα πάντα φέροντες εὐσέλμω ἐπὶ νηὶ
 κερθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός·
 ἀνδ' ἄρα Πλεμάχος νηὶς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κερτὰ ῥ' ἐζέτο· ἄχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἐζέτο Πλεμάχος· τοῖ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 ἀνδὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κερθίζον·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀκρῆν ζέφυρον κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 Πλεμάχος δ' ἐταῖροισιν ἐποτρύνσας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἅπτεσθαι· τοῖ δ' ὀφύγοντος ἀκυσαν·
 ἱστὸν δ' εἰλατίνον κοίλῃς ἐντοσθε μεσόδμης
 σῆσαν ἀείραντες· κερτὰ δὲ προτόνοισιν ἐδήσαν·
 ἔλκον δ' ἱστὰ λυκὰ εὐστρέπιοισι βοῶσιν·
 ἐπῆρσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστὸν ἄμφι δὲ κῦμα
 σείρη πορφυρεὺν μεγάλ' ἵαχε, νηὶς ἰύσης·
 ἠδ' ἐβέν κερτὰ κῦμα διαπρήσσεια κέλευθον·
 διησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 σῆσαντο κρητῆρας ἐπισεφείας οἶνοιο·
 λαβὼν δ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀειγινέτησιν,
 ἐν πάντων

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα διδὲς γλαυκῶπιδι κῆρυ·
παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε, κῆρ δ' ἦν πᾶσι κέλευθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

τ Ηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾶ ξενίζει νέτωρ·
καὶ διηγῆται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἔλλη-
σιν, καὶ τὸν ἐκβροῖας ἀπόπλην· πυθόμενος δὲ τὰ πρὶ τῆς
μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας Ἀθηνᾶν ἀπίϋσαν, θυσίαν αὐτῇ
ἐπιτελεῖ λαβὼν δὲ ὁ Πλέμαχος ἄρμα σὺν πρῶσις ῥά-
τῳ νέτορος ἤϊ, εἰς σάαρπην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπι-
γενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φιραῖς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γάμμ' ὅτ' ἐνέτωρ δέκτο· συνῶρτο δ' ὅς ἤϊ, θεὰ δ' ἔπει.

Εἰλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικτα-
λέα λίμνην,

ἦ ὕραν δὲ πολὺ χαλκόν· ἵν' ἄθα-
νάτοισι φαίνῃ,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν· ἐπὶ ζεί-
διωρον ἄρσαν·

οἳ δὲ πύλον νηϊὸς εὐκτίμενον πολίεθρον
ἔξοντο· δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσῃσι βάρεζον,
ταύρας παμμέλαντας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ·
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν· πεντηκῶσισι δ' ἐν ἐκάσῃ
εἶατο· καὶ πρῶτοντο ἐκείσοθι ἐννέα ταύρας·
ἐνθ' οἳ ἀσλάχνην ἔπασσαντο· θεῶ δ' ἐπιμηρία καῖον·

ε ἦ

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

οἳ δ' ἰθὺς καταΐκοντο· ἰδ' ἰστὰ νηὸς εἴτης
 σέϊλαν αἰείραντο δὲ πῶν δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα πηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' ἀθήνη·
 ἦν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·

Τηλέμαχ', ὅ μ' ἐν σέθεν ἔτ' αἰδώς ὅδ' ἡ βαίον·
 τόσσον γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ' ὄφρα πύθια·
 παρὸς ὅπ' αὖθε γαῖα, καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν·
 οἷον ἀγε νῦν ἰθὺς κίε νέστορος ἱπποδάμοιο
 εἶδομεν, ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκλυθε·
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως νημβρέα εἶπ'·
 Ἰούδος δ' ὅν ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστ'.

Τὴν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μέντορ· πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' πρὸς πύξομαι αὐτῶν·
 ὅδε τί πω μῦθοισι πεπείρημαι πυκινόισιν·
 αἰδώς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξέειπαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
 πηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσῃς·
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ὅ γάρ οἱ ἴω
 ὅσε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι, τετραφέμεν τε.

Ως ἄρα φωνήσας, ἤρῃσάτο παλλὰς ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὅδ' ἐπῆτα μετ' ἰχνία βαῖνε θεοῖω·
 ἴξον δ' ὅς πυλίων ἀνδρῶν ἀγυρίν τε καὶ ἔδραον·
 ἐνθ' ἄρα νέστωρ ἦτο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' εἰταῖροι
 δαῖτ' ἐνταυρόμενοι κρέατ' ὤπλων, ἄλλα τ' ἐπύρον·
 οἳ δ' ὥς οἶω ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἀπαντὲς·
 χρσίοντ' ἡσυχάζοντο, καὶ ἐδορίαῖν ἀνών·
 πρῶτος νέστορίδης πρσίθρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 ἀμροτέρων· ἔλεχεῖρα, καὶ ἴδουσε παρὰ δαίτ'·
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ λαμάβοις ἀλίησι·
 πάντε κασιγνήτῳ θρασυμήδεϊ, καὶ πατέρϊ ὧ·

δῶκε δ' ἄρα πολλὰ χνών μοῖρας ἐν δ' οἶνον ἔχου
 χρυσέῳ ἐν δ' ἐπαῖ· δειδισκόμενος δὲ προσήνθεα
 παλλὰ δ' Ἀθηναίην κῆρην διδὸς ἀγιοχόιο.

αὐχέον ἦν ὧ ξείνε ποσειδάωνι ἄνακτι·

τὸ γὰρ κῆρ δαΐτης ἠτήσατο δούρο μολόντ' ὅς·

αὐτὰρ ἐπὶν σπείσης τε κῆρ αὐξέαι ἢ θέμις ἐστὶ·

δὸς κῆρ τῷ τῳ ἔπειτα δ' ἔπασ μελινδέος οἶνον

σπείσαι· ἐπεὶ κῆρ τῷ τῳ ὄτομαι Ἀθανάτοισιν

αὐχέσθαι· πάντα δὲ θεῶν χατέρος ἄνθρωποι,

οἷα νεώτ' ὅς σ' ἐν ὁμηλικίῃ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

τὸν νεώτοισι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον·

Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἶνον·

χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικάει,

ἔνεκ' οἱ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·

αὐτίκ' δ' αὐχέτο πολλὰ ποσειδάωνι ἄνακτι.

κλυθεὶ ποσειδῶν γαῖόχε· μὴ δὲ μενέρις

ἡμῖν εὐχομένοισι, τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

νέστορι μὲν πρῶτιστα κῆρ ἦσσι κύδος ὀπαζε·

αὐτὰρ ἐπεὶ ἄλλοισι δίδω χαρίεσσαν Ἀμοιβήν,

σύμπασιν πυλίοισιν Ἀγκλειτῆς ἐκθρόμβης·

δὸς δ' ἐτι πλεμάχον κῆρ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι

ἔνεκ' αὐτῷ ἐκόμεθα θεῷ σὺν νηὶ μελαίνῃ.

Ως ἄρ' ἔπειτ' ἠράτο, κῆρ αὐτῇ πάντα τελευτά·

δῶκε δὲ πλεμάχῳ κῆρ δὲ πᾶσ' ἀμρικύπελλον·

ὥς δ' αὐτῶς ἠράτο Ὀδυσῆος φίλος ἦρς·

οἳ δ' ἐπεὶ ὠπῆσαν κρῖ' ὑπέρτερα κῆρ ἐρύσαντο,

μοῖρας δασάμενοι, δαίνωντ' ἔρικυδέα δῶτα·

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κῆρ ἐδητύος ἐξέρον ἔντο,

τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέτωρ·

σὺν δ' ἡ γέλλιον ἄη μεταλλῆσαι κῆρ ἐρεῖσαι,

c iij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν· ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς·
 ὦ ξείνοι· τί νύβ' ἐσέ· πόθεν πλεῖθ' ὕγρ' ἀκέλυσθα,
 ἢ τί κατὰ πρῆξιν ἢ μαφιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες ὑπὲρ ἄλλα τοῖτ' ἀλώονται,
 ψυχὰς παρθένου, καὶ δὲν ἀποδοῦσι φέροντες·
Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν ἰδὼν
 θαρσύνει· αὐτὴ γὰρ ἐκὶ φρεσὶ θάρσος ἀθήνη
 θῆχ' ἵνα μιν πρὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
 ὦ νέεσσι νηληϊάδῃ· μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 εἴρεαι δ' πόθεν εἰ μὲν, ἐγὼ δὲ καί τοι καταλέξω·
 ἡμεῖς ἐξ ἰθάκης ὑπονηίᾳ ἐλήλυθμεν·
 πρῆξις δ' ἡ δ' ἰδίῃ· ὃ δὲ μῖος ἦν ἀγορεύσω·
 πατρὸς ἐμῆ κλέος ἀνὴρ μετέρχομαι ἦν περ ἀκῆσσω,
 δῖος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· ὃν ποτὲ φασιν
 σὺν σοὶ μαρναμένον ἦν ὡν πόλιν ἐξαλαπάξει·
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι ἦσαν πλεμίζον,
 παυθόμεθ' ἢ χιεῖς ἀπώλετο λυγρῷ ὀλεθρῷ·
 κείνῳ δ' αὖτ' ἐπὶ ὀλεθρον ἀπαυθεία θῆκε κρονίων·
 ὃ γάρ τις δαΐχεται σάρα εἰπέμεν δ' ἀπὸ δ' ὀλωλεν,
 εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμῃ ἀνδράσιδους μενέειναι,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγῃ μετὰ κύμασιν ἀμριβίτης·
 τῶν κε νῦν τὰ σά γ' ἐναθ' ἵκνομαι, αἶψα θέλησθαι
 κῆνυ λυγρὸν ὀλεθρον ἐπισπεῖν, εἴ περ ὅπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν· ἢ ἄλλῃ μῦθον ἀκῆσθαι
 πλεζόμενον· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ·
 μὴ δέ τι μ' αἰδομένος μιλίαιεο μὴ δ' ἐλεεινῶν·
 αἶψ' αὖ με καταλέξον· ὅπως ἦν τις αὖτε παῖς
 λίσσομαι, εἴ ποτε τοῖτι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος, ἢ ἔτι ἔργον ὑποσᾶς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ φῶν, ὅθι πάχετε πῆμα τ' ἀχαιοί·

τῶν

τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημβτές ἐνίπαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέτωρ·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνήσαο οἷζυός, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δύμῳ ἀνέτημιν μένος ἄχετοισι γὰρ ἀχαιῶν,
 ἦ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἤρσει δ' ἄα πόντον
 πλάζομενοι κατὰ ληϊδ' ὅπῃ ἄρ' ἔθεν ἀχιλλεύς.
 ἦ δ' ὅσα καὶ πρὶ ἄστ' ἄνδρα πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ' ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὄσοι ἄριστοι·
 ἐνθα κῆρ ἄλ' αὖς κείτα δρηϊός, ἐνθα δ' ἀχιλλεύς,
 ἐνθα δὲ πάροκλος θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος.
 ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος ἦδ' ὅς ἄμα κρατῆρ' ἔχ' ἀμήμων
 ἀντίλοχος, πρὶ μὲν θέην τὰ χυλὸν, ἦ δὲ μαχητής.
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακῶ· τίς κεν ἐκείνας
 πάντα γε μυθήσαιο κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;
 εἰ πενταέτης γε καὶ ἔξ' αἴετ' ἐκ παρὰ μίμνων,
 ἐξ ἐρέοις ὅσα κείθι πάθον κακῶ δ' ὅσι ἀχαιοί.
 πρὶν κεν ἀνιθεῖς σὴν παρὶ δαῖτ' ἀνέκοιο·
 εἰν αἴετ' ἄρ' σφιν κακῶ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι· μόγῃς δ' ἐτέλεσε κρονίων.
 ἐνθ' ὅστις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
 ἦθελ'. ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνέκε δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
 κείνῳ ἐκρονόος εἴσι, σέβας μ' ἐχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μύθοι γε εἰοικότες, εἰ δ' ἄγε φαίης,
 ἄνδρα νεώτερον, ὥδ' εἰοικότα μυθήσασθαι
 ἐνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ δέ τί ποτ' εἰναῶν δέχ' ἐβάζομεν, εἰδ' αὖ βυλῆ.
 αἴ μ' ἐναυμόν ἐχοντε νόῳ, καὶ ἐπὶ φρονι βυλῆ.
 φραζόμεθ' ὁρῶσι σιν, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν ἀπύρην,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

βῆμεν δ' ὠνήμεαι· θεὸς δ' ἐσκέδασεν ἄχαιούς·
καὶ ῥοτε δὴ ζῶς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
ἄργείοις· ἐπεὶ ὅτι νοήμονες, ὅδ' ἴδ' ἴκασι.
πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέος κῆρόν οἱ τον ἐπέσσον,
μήνιος ἐξ ὁλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπαΐης·
ἦ τ' ἔριν ἀφρείδῃσι μετ' ἀμροτέροισιν ἔθικεν.
τῷ δ' ἐκλεαυμένω ἀγορὴν βῆ πάντας ἄχαιούς·
μὰ φίλῳ τὰρ ἐκτὰ νόστον δὲ ἥλιον ἐταδύντα·
οἳ δ' ἦλθον οἴῳ βεβαρηότῳ ὕδρ' ἄχαιῶν·
μῆθον μυθεύειν, τὸ εἶνεκεν λαὸν ἀγείραν·
ἐνθ' ἦτοί μενέλαος ἀνώγει πάντας ἄχαιούς,
νόστον μιμνήσκεισθαι ἐπ' αὐρῆα γῶτα θαλάσσης·
ὅδ' ἄγαμέμνονι πάμπαν ἤνδανε· βύλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκκέειν· ῥέζειν θ' ἱερὰς ἐκτόμβας·
ὥς τὸν Ἀθηναίης Διὸν χόλον ἐξακέσασθαι
νῆπιος· ὅδ' ἡ δὴ δ' ἐπείσεται ἔμελλεν·
ὅ γάρ τ' ἀέφα θεῶν ῥέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέειπεν
ἔσασαν· οἳ δ' ἀνόρησαν εὐνὴν ἡμιδὲς ἄχαιοι,
ἡ γῆ θεασσέῃ· δῖ' Ἥρα δ' ἐσφοῖσιν ἤνδανε βυλή·
νύκτα μὲν αἴεσμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες·
αἰνῆλοις· ἐπὶ γὰρ ζῶς ἤρτυε πῆμα κῆκοιο.
ἠῶθεν δ' οἳ μὲν ἐὰς εἴλομιν εἰς ἄλλα δῖ' ἄν,
κτῆμα τὰτ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναικῶν·
ἡμίσεος δ' ἄρα λαοὶ ἐριτύοντο μένοντες
αὖθι παρ' ἀφρείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεος δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· ἅς δ' ἐμὰ λ' ὤκῃ
ἐπλεον· ἐσύρειεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον·
ὅς τ' ἐνέδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱβὰ θεοῖσιν
οἳ κ' εἰς ἱέμενοι ζῶς δ' ἔπω μήδετο νόστον,
χρῆταίος,

χεῖλος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κῆκλιν ἐπιδύτῃον αὐτίστ'
 οἱ μὲν ἀποτρύφαντο δ' ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
 ἀμφ' ὀδυαῖα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 αὐτίστ' ἐπ' ἀβείδῃ ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ σάωνυσι νύκλασιν ἀμοιῆ ποντο
 φῶγον ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δ' ἡ κῆκλ' ἠέδετο δαίμων.
 φῶγε δὲ τυδείος υἱὸς ἄρῃος ὥρσε δ' ἑταίρους.
 ὃ δ' ἐδὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς μενέλαος.
 ἐν λίσβῳ δ' ἔκειχε δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντα,
 ἡ κῆκλ' ὑπερθε χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης.
 νήσῃ ἐπὶ ψυρίης, αὐτὸν ἐπ' ὀριεῖρ' ἔχοντο.
 ἡ ὕπνενερθε χίοιο παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα.
 ἦ τέο μιν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡ μῖν
 δεῖξαι κῆκλ' ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς ὑβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπεκκρόπτα φύγοιμεν.
 ὥρτο δ' ἐπιλιγνὺς ἕρος ἀήμενα· αἶε δὲ μάλ' ὤκῃ
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδρομον· ὅς δὲ γεραιὸν
 ἐννύχια κῆκλ' αἶνοντο· προσείδωνι δὲ ταύρων
 πολλ' ἐπιμήρ' ἔθεμεν· πέλαγος μέγα μεβήσαντο.
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν ἄργεῖ νῆας εἴσας
 τυδείδεω ἑτάροι διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγνω πύλον δ' ἔχον, ὃ δ' ἐπ' ἔσβη.
 ἕροι· ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν αἶψαι·
 ὥς ἡλθον φίλε τέκνον ἀπαυθὺς· ὃ δ' ἐτι οἶδα
 κείνων οἷτ' ἐσάωθην ἀχαιῶν, οἷτ' ἀπόλοντο.
 ὅσα δ' οἱ μεγάροισι κῆκλ' ἠέμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἡ θεῖμις ὅτ' ἀδικήσαι· ὃ δ' ἐσέκασω.
 οἱ μὲν μυρμηδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐχέσι μῶρος,
 ὃς ἄρ' ἀχιλλῆος μετὰ θυμῷ φαίδιμος υἱός.
 οὐδὲ φιλοκτῆτην ποιάντοισιν ἀγλαὸν ἔόν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πάντας δ' ἰδομένοα κρήτην εἰσηγαγέταίρης·
 οἱ φύγον ἐκ πλέμης, πόντος δέ οἱ ὕτιν' ἀπὸ νῆρα·
 ἀβείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκύντε νόσφιν ἐόντες,
 ὥς τ' ἴθ' ὥς τ' ἄριστος ἐμήσατο λιγρὸν ὀλίθρον·
 εἰς ἧτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
 ὥς ἀγαθὸν καὶ πᾶσα καταρθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο παρφορονῆα
 ἄριστον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα·
 καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρώ καλόντε μέγαντε
 ἄλκιμος εἶ· ἵνα τίς τε καὶ ὀλιγόνων εἴη.

Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμης πεπνυμένος ἀντίον ὕψδα·
 ὦ νέτωρ νηλεῆς μέγα κῆδος ἀχαιῶν·
 καὶ λῆν κείνος μὲν ἐτίστω, καὶ οἱ ἀχαιοὶ
 οἴσσι κλέος οὐρὺ καὶ ἀσόμενοισιν ἀοιδὴν·
 αἰτῶρ ἐμὲ τοσὴν δὲ θεοὶ δαῖσιν παραθεῖν
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς.
 οἱ τέ μοι ὕβριζόντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται,
 εἰς ὅ μοι τοῖσιν ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
 παρ' ἵτ' ἐμῷ καὶ μοι· νῦν δὲ χρὴ τετλαμένεμπης.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γρῆνιος ἱππότα νέτωρ·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ δὴ ταῦτα μ' ἀνέμνησας καὶ εἰπὼς,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὰς
 ἐν μεγάροισιν ἀέκῃσι σέθεν καὶ μηχανάσθαι.
 εἰπέ μοι, ἢ ἐκὼν ὑπὸ δάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἔχθαίρας ἀνὰ δῆμον ἐπιποδόμενοι θεῶ ὀμῆ.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίβας ἀποτίσεται ἑλθὼν,
 ἢ ὅ γε μῶνος ἐὼν, ἢ καὶ σὺμπαντες ἀχαιοί.
 εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλει φιλεῖν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς τότ' Ὀδυσσεὺς περικῆδετο κυδαλίμοιο
 δῆμῳ ἐνὶ ῥῶων· ὅθι πάχομεν ἄλκιράχαιοι.

ἔ' γάρ τω ἰδὼν ὧς δὲ θεὸς ἀναφανδὸν φίλῳντας
 ὧς κείνῳ ἀναφανδὸν παρίστατο παλλὰς Ἀθήνη·
 εἰς ὅτ' ὅπως ᾗ θέλοι φιλέειν κῆδος τό τε θυμῷ·
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκ λαλᾶσθαιτο γάμοισι·
Τὸν δ' αὖτ' ἠλέμμεχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ὧς γέρων ἔ'πεω πρὸς ἔ'πος τελέεσθαι οἶω·
 λίην γὰρ μέγα εἴ'πεθ' ἄν' μ' ἔ'χει· ὅδ' ἄν' ἐμοὶ γε
 ἐλθρμένῳ τὰ γένοιτ' ἔ'δ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοισιν·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἠλέμμεχε ποῖον σε ἔ'πος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ῥεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ πλοῦθ' ἐν ἄνδρα σώσασα
 βυλοῖμην δ' ἐ'ργα καὶ ἄλγ' ἀπολλὰ μογήσας,
 οἴκῳ δ' ἐ'λθέμηναι καὶ νόστομον ἤμαρ ἰδέσθαι·
 ἢ ἔλθῳν ἀπ' Ἀργεῖας ἐφέστος, ὧς ἄγαμέμνων
 ὦλεθ' ὑπ' αἰγίῳ δόλῳ, καὶ ἦς ἀλόχοιο·
 αἴμ' ἦ τοι θάνατον καὶ ὁμοῖον ἔ'δ' εἰ θεοὶ πρ
 καὶ φίλῳ ἄνδρ' ἰδύσθαι ἀλαλήμεν· ὅππότε κεν δῆ·
 μοῖρ' ὅλοῦ καὶ θέλῃσι ταυηλεγέος θανάτειο·
Τὴν δ' αὖτ' ἠλέμμεχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μέντορ· μὴ κ' ἵτι ταῦτα λεγώμεσθαι, κηδόμενοι πρ·
 κείνῳ δ' ἔ'κ' ἐ'τι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦ δ' ἴη
 φράσσωντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 καὶ δ' ἐθέλω ἐ'πος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐ'ρεσθαι
 νέστορ· ἐπεὶ πρῶτοι δέ κ' ἐ'δ' ἐ'φ' ὅσον ἄλλων·
 τοῖς γὰρ δῆ μιν φασὶν ἀνέξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
 ὧς τε μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεται εἰσορᾶσθαι·
 ὧς νέστορ νηληϊάδῃ· σὺ δ' ἄλ' ἡθεὺς ἐ'νισσε·
 πῶς ἔ'θ' ἀν' ἀρείδης οὐρυκτείων ἀγαμέμνων,
 πῶς μιν ἔλαος ἐ'ν· τίνα δ' αὖτ' ὧς μῆσαθ' ὀλεθρον
 ἀγρίατος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ὄρεώ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν δ' ἄρ' ἔπος ἦεν ἀχαιῶν· οἳ δ' αὖτε πῆ ἄλλη
 πλάγ' ἐπ' ἀνθρώπων· οἳ δ' αὖτε θάρσυσαν κατ' ἐπεφρε·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπὶ τὰ γῆνιός· ἰππότε νέωρ·
 τοί γαρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
 ἦτοι καὶ τόδ' ἐκ' αὐτῶν οἴεαι ὥς κεν ἐτύχεη·
 εἰζώντ' ἀγχιθον ἐπὶ μεγάροισιν ἐτέμεν
 ἀφείδης φροῖθεν ἰὼν ξανθοῖς μενέλαος·
 τῷ κ' ἐοῖσ' ἐθανόντι χιτῆν ἐπὶ γαῖαν ἔχον·
 οἳ δ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαξαν,
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκτὸς ἄρ' ἔπος· οὐδ' ἐκεῖς μιν
 κλαῦσεν ἀχαιῶν· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον·
 ἦ μεις καὶ τὸν κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους,
 ἦ μεις· οἳ δ' αὖ κηλος μυχῷ ἄρ' ἔπος ἰπποβοτόιο,
 πόλλ' ἀγαμέμνον' ἐν ἄλῳ χον θέλῃσιν ἐπέεσσιν·
 ἦ δ' ἦτοι τοπρὶν καὶ ἀνάνετο ἔργον αἰεὶ κῆρ
 δῖα κληταὶ μνηστῆρες· γὰρ κ' ἐχρήτ' ἀναθῆσι·
 πᾶρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν
 ἀφείδης, φροῖνδ' ἐκὼν εἰρυοῖσιν αἰκοῖτιν·
 οἳ δ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδωκε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν καὶ αἰοιδὸν ἄγων δὲ νῆσον ἐρήμην,
 ἔθλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι·
 πλὴν δ' ἐθέλων ἐθέλυσαν ἀνὴρ γὰρ ὅνδ' ἐμόνον·
 πολλὰ δ' ἐμὴρ' ἔκκε θεῶν ἰβόις ἐπὶ βωμοῖς·
 πολλὰ δ' ἀγῶμα τ' ἀνῆψεν ὑφ' αἶματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτέλεσας μέγα ἔργον, ὃ δ' ὅποτε ἔλπετο θυμῷ·
 ἦ μεις καὶ γὰρ ἄμα πτόμεν φροῖθεν ἰόντες
 ἀφείδης καὶ ἐγὼ φίλας εἰδότες ἀμύλοισιν·
 οἳ δ' ὅτε σάνιον ἰρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνῶν,
 εἴθε καὶ βρύτην μενελάου φοῖβος ἀπ' ὀλλων
 οἳς ἀγατοῖσι βίβλασιν ἐποιχόμενος κατ' ἐπεφρε,

πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεῆς νηὶς ἔχοντα
 φρόντιν ὀνητορίδην, ὃς ἐκάνυτο πῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνῆσαι· ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέχευ' ἐπηρόμενός περ' ὁδοῖο.
 ὁφρ' ἔταρον θάπροι, καὶ ἐπικτέρεια κτερίσγεν.
 αἷ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντος
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι μαλαίων ὄρος αἶψ',
 ὄξε θέων· τότε δὴ συρῆν' ὁδὸν ἀνρύοπα (ὅς
 ἐφράσατο· λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χῶε)
 κῦματὰ τε βορρῶντα πελώρια ἴσα ὄρεσιν·
 ἔνθα διατμήσας, τὰς μὲν κρήτην ἐπέλασεν,
 ἡ χι κῦδων δὲ ἵναιον ἰαρθένον ἀμφὶ ρέεθρον.
 εἴσι δ' εἴ τις λιαυῇ αἰπέα τε εἰς ἅλα πέτρῃ
 ἐχατὶ γόρταυος, ἐν ἡρώδ' ἰὶ πόντῳ·
 ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαῖδόν ῥιον ὠθεῖ
 εἰς φαισδόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρρει·
 αἰ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἤλθον, σπασθῆ δ' ἤλυξαν ὀλεθρον
 ἀνδρῶν· ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιδάδων ἐάσαν
 κῦματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖς,
 αἰνυπῶ ἐπέλασε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοντον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 ἤλατο ξυὺν νηυσὶν ἐπ' ἀμοιβὰς ἀνθρώπων.
 τόφρα δὲ ταῦτ' ἀγίαστος ἐμήσατο οἴκοι λυγρῶ,
 κτείνας ἀφείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 ἐπ' αἶετ' δὲ ἤνκαε πολυχρῦσοιο μυκίνης·
 τῷ δὲ οἱ ὀρθοῦσθαι κακὸν ἤλυθε δῖος ὀρέσης
 αἶψ' ἀπ' ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε παρφορονῆος
 αἰγιοθον δολόμητιν ὃς οἱ πατέρων κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι δ' ἔν κτείνας, δαίνυ τάφρον ὀρρεΐοισιν
 μηδὲς τε συγερῆς, καὶ ἀνάλκιδος ἀγρίοιο·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὴ μὰρ δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέεσσι ἄχθος ἄειραν·
καὶ σὺ φίλος μὴ δῖθα δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάληστο·
κτῆματά τε προλιπὼν ἀνδρῶς τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
ἔτῃ ὑπερφιάλῃς μῆτοί κε καταπάντα φάγῃσι
κτῆματα δαυόμενοι· σὺ δὲ τηῦσίνην ὁδὸν ἔλθῃς·
εἰ μὲν γὰρ μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἔλθειν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν ἐλήλυθεν
ἔκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ἔκ' ἔλποι ἦγε θυμῷ
ἔλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφῆλῃσιν ἄελλαι
ἔκ πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τέ περ ἔδ' οἴωνοι
αὐτόετες οἱ χναῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε·
εἰ μὲν γὰρ νῆαυ σὺ νηῖτε σὴ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
εἰ δὲ θέλεις πεζὸς· πάρα τοι δῖφρος τὲ καὶ ἵπποι·
πάρδετοί γε ἐμοί, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται·
ἔκ λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος·
ἀΐνεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημβτές ἐνίσπῃ·
ψαῦδος δ' ἔκ' ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν·
ὧς ἔφατ'· ἡέλιος δ' ἄρ' ἔδυσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ γέρον ἦτοί ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
εἰ μὲν γὰρ τά μιν τε μὲν γλώσσας· κερῶαθε δὲ οἶνον,
ὅρρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλῃσι ἀθανάτοισι
σπείσαντες, κοῖτοιο μεδόμεθα, τοῖο γὰρ ὤρη·
ἦ δὲ γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόρον· ἔδ' ἔοικε
δῖθα θεῶν ἐν δαιτὶ θαλαῆ· καὶ εἰ μὲν νείεσθαι·
ἦ ῥά διός θυγάτηρ· τοὶ δ' ἐκλυον αὐδῆσάσης·
τοῖσι δὲ κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντο·
κῆρυοι δὲ κρητῆρας ἐπεσεύαντο ποτοῖο·
ἐψόμηναν δ' ἄρα παῖσιν ἐπαρξάμενοι, δὲ παῖσιν·

γλῶσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον ἀνιστάνενοι δ' ἐπέλειβοι
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπῆσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Πηλεΐμαχος θεοῖσιν,
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι·

νέτωρ δ' αὖ κατέρυκε καὶ θαπόμενος ἐπέειπε·
 ζῆς τὸν ἄλεξέσσει καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 ὥς ὅ μεις παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε·
 ὥς τέ ταν ἢ παρὰ πᾶμπαν ἀνείμονος ἢ ἐπενίχρῃ
 ὣς τε χλαῖναι καὶ ῥήγεια πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ὅτ' αὐτῷ μαλακῶς ὅτε ξείνοισιν ἐσθ' εἶναι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεια καλὰ.
 ἔσθην δ' ἂν τὸ δ' ἀνδρὸς ὁδυσσεὺς φίλος ὅς
 νηὶς ἐπ' ἰκρίοφιν κατὰλέξεται ὄφρ' αὖ ἐγὼ γε
 ζῶω· ἐπειτα δὲ πᾶσι δὲσὲν ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
 ξείνους ξενίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δῶμα θ' ἵκηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αὐτὰρ ταῦτα γ' ἔρρηθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ εἴοικε
 Πηλεΐμαχον πείθεσθαι, ἐπὶ πολὺ κάλλιον ἔγω·
 αἶψ' ὅτος μὲν νῆα σοὶ ἄμ' ἐλθεται ὄφρα κεν αὐδῇ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἴμ', ἵνα θαρσαλῶς ἐτάραξαι εἴπωτε ἔκστα·
 ὅτος γὰρ μετὰ τοῖσι γράετρός ἀνχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτη νεώττοιο ἄνδρες ἐπονται
 πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμῃ Πηλεΐμαχοιο·
 ἐνθα κελεξαμένη κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 νῆα δ' αὖτάρ ἠῶθεν μετὰ καὶ κωνάσῃ μεγαθύμῃ
 εἴμ' ἐνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται· ὅτι νέον γε
 ὅδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τέτον ἐπεὶ τέδν' ἵκετο δῶμα·
 πέμψον σὺ δὲ φίλῳ τε καὶ ἡμέῃ δὸς δὲ οἱ ἵππῃς,
 οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κέρτος ἄριστοι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ω δ' ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·
 θαύμαζεν δ' ὄγεραός, ὅπως ἰδὲν ὀφθαλμοῖσι·
 πλεμάχῃ δ' ἔλε· χεῖρα' ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 Ω φίλος, οὐ σέ εἴλωπα κῆρόν κῆρ ἀναλκιν ἐσεσθαι,
 εἰδὴ τοι νέω ὦδ' εἰ θεοὶ προμήδ' ἐπονται·
 οὐ γὰρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
 εἴ μιν Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη βριτομένηα·
 ἦτοι κῆρ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν ἄρ' αἰετοῖσιν ἐτίμα·
 εἴ μιν ἀναστήλῃσι· δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 αὐτῷ κῆρ παῖδ' εἰσι κῆρ αἰδοίη παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν ἦνιν ἀρυμέταρον
 ἀδμήτην, ἣν ἔγωγε πρὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασι πριχναῖος·
 Ω σ' ἔφατ' ἀν' ἰχόμενος τῷ δ' ἐκλυε παλλὰς Ἀθήνη·
 τοῖς δ' ἦγεμόναε γερήνιος ἱππότα νέεωρ·
 ἤϊοι κῆρ γαμβροῖσιν ἐὰ πρὸς δώματα κῆλα·
 εἴ μιν δ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
 εἰς εἰς ἐζόντο κατακλισμῶς τε θρόνων τε·
 τοῖς δ' ὄγερων ἐλθέσιν, ἀνὰ κρητῆρα κέρασιν
 οἶνον ἠδ' ὑπότοιον· ἐν δὲ κῆρ ἐν αὐτῷ
 ὦτ' ἐταμίην, κῆρ ἀποκρήδεμνον ἔλυσεν·
 τῷ δ' ὄγερων κρητῆρα κῆρ ἔλαστο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 ἀνέειπε πρὸς ἀπένδων κῆρ Διὸς ἀγίοχοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρὸς ἅπαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἠέλε θυμὸς,
 οἳ μὲν κῆρ κείοντ' ἐβαν οἳ κῆρ δὲ ἐκῆτος·
 ἦν δ' αὐτῷ κοῖμησε γερήνιος ἱππότα νέεωρ,
 πλεμάχον φίλον ἕδ' Ὀδυσῆος θεῖοιο,
 προητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθέρ' ἔριδ' ἔπαυ·
 πᾶρ δ' ἄρ' ἐν μ' ἐμείλιν πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν·
 ὅς οἱ

οἳ οἱ ἐτ' ἡέθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
 αὐτοὶ δ' αὖτε καθῆσαν μυχῷ δόμῃ ὑψηλοῖο·
 τῷ δ' ἄλοχος δ' ἐποῖνα λέχος πόρῳ κε καὶ ἀνὴρ·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη φροδοδάκτυλος ἠώς,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ ἀνῆριν γρῆνιος ἰππότεα νέσῳ·
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν·
 οἳ οἱ ἔσαν προπάρῳθε θυράων ὑψηλῶν
 λαυκοὶ ἀποστῆλόντες ἀλείφατος, οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 κηλὸς ἰζέσκειν θεοῖσιν μέσῳ ἀτάλαντος·
 αἰὲς δ' ὅ μιν ἦδη κυρὶ δαμῆς, αἰδύς δὲ βεβήκει·
 νέσῳ αὖ τὸ τ' ἐφίξε γρῆνιος ἦρος ἀχαιῶν
 σκῆπτρον ἔχων· πρὶ δ' ὅθ' ἀολλέες ἠγερέοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, ἐχέρων τε σφάτιός τε,
 πρῶτος τ' ἄριστός τε καὶ ἀντίθεος θρασυμήδης·
 τοῖσι δ' ἐπειθέκτος πεισίφρατος ἦλυθεν ἦρως·
 παρ δ' ἄρα πλεμάχον θεοείκελον ἔσαν ἀγόντες·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γρῆνιος ἰππότεα νέσῳ·
 κατπαλίμως μοι τένα φίλα, κρήνην τ' ἐέλδωρ·
 ὄφρ' ἦτοι πρῶτισα θεῶν ἰλέσῃ ἀθήνην,
 ἦ μοι ἐκαργῆς ἦλθε θεῶν ὅς δ' αἶψα θέλειαν·
 αἰγὰ γ' ὅ μιν πεδίον δ' ἐπὶ βῦν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθουσιν· ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ·
 εἷς δ' ἐπὶ πλεμάχῃ μεγαθύμῃ νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρας ἀγέτω λιπέτω δὲ, δῦ' οἷος·
 εἷς δ' αὖ χρυσόχρον λαέρκεια δαῦρο καλέσῳ
 ἐλθεῖν, ὄφρα βοῶς χρυσὸν κέρασιν πριχούῃ·
 οἳ δ' ἄλλοι μένε τ' αὐτὸς ἀολλέες, εἵπατε δ' εἴσω
 δμῶσιν κατὰ δώματ' ἀγκυλῶν δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδοσθε, ξύλα τ' ἄμρι καὶ ἀλλὰ δὲ οἷσέ με ὕδωρ·
 ὧς ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουσιν ἦλθε μὲν αἶρ βῆς

Hom. Odys.

d

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐκ πεδίῳ ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης,
 πλεμάχῃς ἐτάροι μεγάλητορος ἦλθε δὲ χαλκήϊα,
 ὅππῃ χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης·
 αἰμονά τε σφύραντ' ἐϋποίητον τε πυράρην·
 οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
 ἱρῶν ἀντιόωσα γέρων δ' Ἴππιάτα νέτωρ,
 χρυσὸν ἔδωχ' ὅδ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχῶεν
 ἀσκήσας ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδῶσα·
 βοῶν δ' ἀγέτην κερῶν σφάτιος καὶ δῖος ἐχέφρων·
 χέρνιβα δὲ σφ' ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι,
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἐτέρη δ' ἔχεν ὕλῃς
 ἐν κενέῳ πέλεκυ δὲ κραιπνὸς ἔλεμος θρασυμήδης
 ὄξυαῖ χων ἐν χερὶ παρίστατο βῶν ἐπικόφων·
 περσῆ δ' ἄμνιον εἶχε γέρων δ' Ἴππιάτα νέτωρ
 χέρνιβά τ' ὀλοχύτας τε κητήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχετ' ἀπαρχόμορος κεραλῆς φίχας ἐν πυρὶ βάλλων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ εὐξάντο, καὶ ὀλοχύτας προβάλλοντο·
 αὐτίκα νέστωρ υἱὸς ὑπέρθυμος θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄχι πᾶς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας·
 αὐχενίης λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἶδ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 νέστωρ σὺρυδίη πρέσβα κλυμένοιο θυγατρῶν·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπ' ἕθονος ἀρυοδείης,
 ἔχον· αὐτὰρ σφάξεν πεισίφρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν ἀέμα ρύη· λίπε δ' ὄξυα θυμὸς·
 αἶψ' ἄρα μιν διέχουαν ὄραρ δ' ἐκ μηρία τάμνων
 πάντα κατὰ μοῖραν κατὰ τε κνίαν ἐκέλυψαν,
 δίπνυχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν·
 καὶ δ' ἐπὶ χίρῃς ὁ γέρων ἐπιδάσσοπα οἶνον
 λείβε νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔχον πεμπώβολα χερσὶν·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπεὶ κῆρτά μ' ἔκβη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλον τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἐπείραν,
 ὦπ' ὦν δ' ἄκρω πόρῃς ὀβελὸς ἐν χερσὶν ἔχοντ' ὅς,
 τόφρα δὲ πλέμαχον λῆσεν κατὰ πολυχέστη,
 θέτορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ νηληϊάδαο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λῆσέν τε, καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλάω,
 ἄμφι δέ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἄσπαμίθεα βῆ δ' ὁ μῦς ἀθανάτοισιν ὁμοῖος,
 παρ δ' ἄρα νέτορ' ἰὼν κατὰρ ἔζετο ποιμένι λαῶν·
 οἳ δ' ἐπεὶ ὦπ' ἦσαν κρέ' ὕπερτρα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνωνθ' ἐζόμενοι ἐπεὶ δ' ἄνερθε ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον ἐνοικοχοῦντ' ὅς ἐν χρυσέοις δεπάειν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γρήνιος ἱππότης νέτωρ·
 παῖδ' ὅς μοι ἄγε πλεμάχῳ καλλιφρίχας ἵππῃς
 ζυγὰς δ' ὕφ' ἄρματ' ἄγοντ' ὅς· ἵνα πρῆλυσιν ὁδοῖο.

ὦ δ' ἐφ' αὖθις δ' ἄρα τὰ μάλα καὶ κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
 κερπαλίμως δ' ἐλυσαν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππῃς·
 ἐν δὲ γαυῇ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔχονεν,
 ὅφα τε οἷα ἔδασσι διοφρεές βασιλῆες·
 αὖν δ' ἄρα πλέμαχος περιεσπλέα βῆσατο δίφρον·
 παρ δ' ἄρα νετορίδης πρῆστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·
 μάστιξ ἐν δ' ἐλάαν τώδ' ἐν ἄκον τε πετέσθην
 ὅς πεδίον λιπέτην δὲ πύλας ἀπὺ πολίεθρον·
 οἳ δὲ πανημέριοι σείον· ζυγὸν ἄμφις ἔχοντες·
 δύσε τότ' ἠέλιος, σὴ δ' ὠντότε πᾶσαι ἀργαῖ·
 ὅς φηρ' ὅς δ' ἵκοντο διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 ἕως ὀρτιλόχοιο· κν' ἀλφειὸς τέ τις παῖδα·
 ἐνθα δὲ νύκτ' αἶσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ἐείνια θῆκεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦμος δ' ἤριγένεια φάνη ῥοδὸς ἀκτύλος ἠώς·
 ἵππυς τ' ἐλθὼν ἠγνώτ' ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβάνον·
 μέστιξέ δ' ἐλάαν τῶ δ' ἔμ' ἄκοντε πετέον·
 ἔξον δ' ἔβ' πεδίον πυρροδόν· ἐνθα δ' ἐπείτα
 ἦνον ὁδὸν τοῖον γὰρ ὑπέκρπον ὠκέες ἵπποι·
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδώοντό τε πᾶσαι ἔγχα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἀρχὴ μελέων ξενισθεῖς σὺν πρσιγράτῳ πηλεί-
 μαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ πλὴν ἰθάκην ὑπὸ
 τῶν μνηστήρων πρᾶπτόμενα ἔπειτα ἐξηγεῖται
 αὐτῷ ὁ μαιέλαος πρὶ τῆς νόσου τῶν ἐλλήνων, καὶ τῆς
 πρωτίως μαντείας, δι' ἣς ἔγνω τὸν ἀγαμέμνονος θά-
 νατον· καὶ ὡς ὁδυσσεὺς παρὰ κλυτοῖς ἐή· βυλὴ δὲ γί-
 νεται τῶν μνηστήρων περὶ τῆς τὸν πηλέμαχον ἀνελεῖν.
 παραμυθεῖται δὲ ἡ ἄθηνά δι' ὀνείρου πλὴν πηνελόπην,
 ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχραίνεσαν διὰ εἰδώ-
 λων ὁμοιωθεῖσαι ἰφθίμῃ τῇ τῆς πηνελόπης ἀδελφῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Δ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Δέλτα μάθ' ἀμφὶ παρὸς παρ' ἀρείδα, λοχόμενος ὕδρ.

Ἰδ' ἴξον κοίλιν λακεδαίμονα κη-
τώεσσαν.

πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλον μενελάω
κυδαλίμοιο.

τὸν δ' αὖρον δαινύτω γάμον τρα-
λῶσιν ἔτησιν.

ἡέος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ὃν ἐν οἴκῳ.
πῶν μὲν αἰχελῆος ρηξήνορος ἡεὶ πέμπεν.
ἐν τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον,
πῶν δ' ὅγ' ἐνδ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι,
μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ πρὶ κλυτὸν, οἷσιν ἄνασεν.
ἡεὶ δὲ σπάρτηθεν ἀλέκτορος ἦγετο κῆρην,
ὃς οἱ πηλύκετος γένετο κρατρὸς μεγαπένθης
ἐκ δούλης ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον ἔκ' ἐφαινον,
ἐπεδὴ τὸ πρῶτον ἐρεῖνατο παῖδ' ἑρατεινήν,
ἐρμιόνην· ἡ εἶδος ἔχε χρυσῆς ἀφροδίτης.
ὥς οἱ κλυτὸν δαινύτω καὶ ὅτ' ἔβρεφες μέγα δῶμα,
ρεῖτον δὲ ἡ δὲ ἔται μενελάω κυδαλίμοιο
τρυφόμενοι μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβισιτῆρ' ἐκτ' αὐτὸς
μολπῆς ἐξάρχοντ' ἐδίνονον κατὰ μέσων
τῶν δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶτε καὶ ἵππῳ,
πλεῖμα χόος θ' ἥρως, καὶ νέστρος ἀγλαὸς ὕδρ
ἐπ' ἄνδρ' ὅσιν προμολῶν ἴδετο κρείων ἑταυνός,

d ii

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὁ γοηρὸς θράπων μενελάου κυδαλίμοιο·
βῆ δ' ἰμεν ἄγγελόν δ' ἰν δώματα ποιμένι λαῶν·
αἶψ' ὅτ' ἰσάμενος ἔπεα πρὸ δέντρο προσηύδα·
ξείνῳ δ' ἦ τί νῦν τῷδε διοτρεφὲς ὦ μενέλαε
ἄνδρε δύω γενεῇ δὲ διὸς μεγάλοιο εἴητην·
αἶψ' εἴπ' εἰσφῶιν καταλυσόμεν ὠκέας ἵππους,
ἢ ἄλλον πέμπομεν ἱκνέμεν ὅσκι φιλήσῃ.

Τὸν δὲ μὲν ὁ χθρήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
οὐ μὲν νῆπιος ἦσθα βοηθοῖδ' ἐτεωνδῷ
τοῖσιν ἀτὰρ νῦν κῆρ πάϊς ὥς νῆπιά βάζεις·
ἢ κῆρ δ' ἔνῳ γ' ἐγνήϊα πολλὰ φασγόν τε
ἄλλων ἀνθρώπων δ' αὖρ ἰκόμεθ' ἀνέκ' ἐπιζῶν
ἐξοπίσω πρὸ πάσης οἴζυος ἀλλὰ λυγρὰς
ξείνων· ὅς δ' αὐτὸς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἔκ' ἐκ μεγάροιο διέειπε· κέκλετο δ' ἄλλους
ὁ γοηρὸς θράπωντας ἅμ' ἐπαύσαι εἰς αὐτῷ·
οἳ δ' ἔτ' ἔπειτα λυγρὰς ἐλυσαν, ὑπὸ ζυγῷ δρωόντας·
καὶ τὸν μὲν κατέδυσαν ἐφ' ἵππεσσι κέπησιν·
παρδ' ἐβαλον ζεῖας ἀνὰ δὲ κρήλαν κὼν ἐμίσαν·
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτὸς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφὲος βασιλῆος·
ὥς τε γὰρ ἠελίος ἀέλι πέλεν, ἰεσελήνης,
δῶμα καὶ ὑφ' ἑφρὲς μενελάου κυδαλίμοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
εἰς ῥ' ἄσαμίνους βάντες ἐσθ' ἔτας λίσσαντο·
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶα λίσσαν καὶ χεῖρας ἐλάεω·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἔλασ βάλλον· ἠδὲ χιτῶνας·
εἰς ῥα θρόνους ἐζόντο παρ' ἀφείδην μενέλαον·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχνε φέρουσα

καλῇ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κῦπρον φοινίκην τε, καὶ αἰγυπλίης ἐπαλιθεῖς
 αἰθίοπας θ' ἰκόμεν καὶ σιδονίους, καὶ ἑρεμβύς·
 καὶ λιβύην, ἵνα τ' ἄρνῃς ἄφαρ κβαοὶ τελέθῃσι
 βίς γὰρ τίηται μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν·
 ἐνθα μὲν, ὅτε ἀναξ ἐπιδουῆς ὅτε τι ποιμὴν
 τυρῶ καὶ κρειῶν, ὅδ' ἔλκευ βόιο γάλακτος·
 δι' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιετανὸν γάλα θῆσθαι·
 εἴως ἐγὼ πρὶ κείνα πρῶτον βίοτον ξαναγείρω
 ἠλώμην, τήως μοι ἄδελφεὸν ἄλλος ἐπεφνέ
 λαῖβη ἀλωῖς δόλῳ ὑλομένης ἀλόχοιο
 ὡς ὅτι χαίρων τοῖς δὲ κτεάτεσιν ἀνάσσω
 καὶ πατέρων τὰ δὲ μέλειτ' ἀκνέμεν, οἳ τινες ὅμῃν
 εἰσὶν· ἐπεὶ μάλ' ἀπὸ πολλῶν παθὼν καὶ ἀπώλεσα οἶκον·
 σὺ μάλ' ἀναιετάοντα κελανδῶτα, πολλὰ, καὶ ἐσθλά·
 ὧν ὅρελον βιτάτην πρὶ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν· οἳ δ' ἀνδρῶν σόοι ἐμμεναι, οἳ τὸ τ' ὄλοντο
 προίη ἐν αὐρείῃ, καὶ ἄρ' ἔσθ' ἰπποβοτόιο·
 δι' ἑμης πάντας· μὲν δ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχλύν·
 πολλὰ κίς ἐν μεγάροισι κενεῖμενος ἢ μετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπμαι· ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· ἀφ' ἧρὸς δὲ κῆρος κρυβόιο γόοιο·
 τῶν πάντων ὁτόσον ὁδύρομαι· ἀχνύμενός πρ·
 ὡς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρη καὶ ἐδωδῆν
 μνωομένῳ· ἐπεὶ ὅστις ἀχαιῶν ῥά' ἐμόγησεν,
 ὅα' ὁδύσθ' ἐμόγησε καὶ ἥρατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆρ' ἐάεσθαι· ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνῃ· ὅπως δ' ἡ δῆρὸν ἀποίχεται· ὅδ' ἐτίθ' ἰδμεν
 ζῶει ὅγ', ἢ τέθνηκεν, ὁδύρονται νύπ' αὐτῶν·
 λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ ἑφρων πινελόπεια·
 τυλέμαχος θ' ὁ δ' ἐλγπενέον γεγαῶτ' ἐν δ' ἰκῶ·

ὧς φάτο·

Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμῖνον ὤρσε γόοιο.
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀνδ-
 ραίναν· προφύρεν ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀναχών. (σας
 ἀμφοτέρησι χρυσί' νόησε δέ μιν μενέλαος·
 μβμήριξε δ' ἐπειτα κῆτὰ φρένα κῆτὰ θυμόν,
 ἥ μιν αὖτ' ἄν πατρὸς εἰάσει ἐπιμνησθῆναι·
 ἥ πρῶτ' ἐξερέοιτο κῆτὰ τε μυθήσαιο·
 ἔως δ' ταῦθ' ὤρμαινε κῆτὰ φρένα κῆτὰ θυμόν·
 ἃ κ' ἐλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψοφόροιο
 ἦλυθεν, ἀρτέμιδι χρυσήλακῳ εἰκῆ·
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἄδρυσεν κλισίην ἐὺτυκτονέθηνεν·
 ἀγκίππῃ δὲ τάπητα φέρε, μαλακῇ ἐρίοιο·
 φυλῶ δ' ὄρνυρον τάλαρον φέρε, ἦν οἱ ἔδωκε
 ἀλκάνδρῳ πολύβοιο δάμαρ' ὅς ἐναὶ ἐνὶ θήβης
 αἰγυπτήϊς· ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κείτῃ·
 ὅς μενελάῳ δῶκε δὴν ὄρνυρέσσ' ἀσάμινθος·
 δοιὸς δὲ τῇ προδῶς, δέ κ' ἐπὶ χρυσοῖο τάλαντα·
 χωρὶς δ' αὖ ἐλένη ἄλοχος πόρε κέλλιμα δῶρα
 χρυσὴν τ' ἡλακῆτην, τάλαρόνθ' ὑπόκυκλον ὅπασεν
 ὄρνυρον· χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο·
 ἦν ῥά οἱ ἀμφίπολος φυλὴ παρέθηνε φέρουσα·
 νήματος ἀσκητοῖο βιβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 ἡλακῶπῃ τέτανυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἐχρῶσα·
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνης προσὶν ἦεν·
 αὐτίκ' δ' ἦν ἐπέειπεν πόσιν ἐρέεινεν ἔκστα·
 ἰδμὲν δ' ἡ μενέλαε διαφρεφὲς, οἱ τινδρὸς οἱ δὲ
 ἀνδρῶν αὐχέτωνται ἱκενέμεν ἡμέτρων δῶ
 φαύσομαι, ἡ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δὲ μεθυμὸς·
 ἔγάρ πω τινά φημι εἰκοῖτα ὧς δὲ ἰδέσθαι·
 ἔτ' ἄνδρ', ἔτε γυναικῶ· σέβας μ' ἐχρ' εἰσορόωσαν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὥς δ' ὁδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος ἤϊ' εἶοικε
 Πηλεΐδῃ· ὃν εἶπε νέον γεγαῶτ' αἰὲς οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ ὅτ' ἐμείο κλυώπιδος εἵνεκ' ἀχαιοῖ
 ἦλθε δ' ὕπὸ βροίῃν, πόλεμον θρασυὲς ὀρμαίνοντο βῆ·

Τὴν δ' ἄπα μειβόμενος προσέφη ξανθὸς μινέλαος·
 ὅτο νῦν κῆρ ἐγὼ νοέω γαῖῃ, ὥς σὺ εἴσκεις·
 κείνῃ γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες·
 ὀφθαλμῶν τε βολαὴ κεφαλῇ τ' ἐφύπθβε τε χεῖται·
 κῆρ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
 μυθεόμην, ὅσα κείνος δ' ἰύσας ἐμόγησεν,
 ἀμφ' ἐμοὶ αὐτὰρ δὲ πικρὸν ὕπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβει,
 χλαῖναν πεφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀναχών·

Τὸν δ' αὖνετο ῥίθης πρῆσι στρατος ἀντίον ἦν δα·
 ἀβρίδῃ μινέλαε διοφρέες ὄρχα μελαῶν,
 κείνῃ μὲν τοι ὁδ' ἦος, ἐτήτυμον ὥς ἀγορεύεις·
 εὐχὰ σάοφρων ἐστὶν ἐμεισάται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὥδ' ἐλθὼν πρῶτον, ἐπεσβολίᾳς ἀναφαίνην
 ἄντα σέθεν· τὸ νῶϊ θεῶν ὥς τρὶς πόμεθ' αὐδῇ
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε γρήνιος ἱππότης νέτωρ·
 τῷ ἅμα πρὸς ἐπεσθαι· ἐέλδοτο γὰρ σε ἰδέσθαι,
 ὅφρα οἱ ἦτοι ἐπὶ ὑπὸ πηδῆσαι, ἥετι ἔργον·
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει παρὸς πάντας οἰχομένοισι
 ἐν μεγάροισι, ὧ μὴ πολλοὶ ἀστυγῆτες ἔωσιν·
 ὥς νῦν Πηλεΐδῃ ὁ μὲν οἴχεται· ὅδ' οἱ ἄλλοι
 εἴσ' οἱ κεν κῆρτά δ' ἡμὸν ἀλάλοικεν κῆρόπτηα.

Τὸν δ' ἄπα μειβόμενος προσέφη ξανθὸς μινέλαος·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῃς ἀνέρος ἦος ἐμὸν δῶ
 ἔκειθ' ὅς εἵνεκ' ἐμείο πλεῖς ἐμόγησεν ἀέθλης.
 καί μιν ἐφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλον
 ὀργεῖται νῶϊν ὕπερ ἄλλα νόστον εἶδονε

νηυσὶ θεῶσιν γενέσθαι δ' ἄλμπιος οὐρὺς παρ' ἑσέως·
 καὶ κεν οἱ ἄργεῖ νάυα πόλιν καὶ δώματ' ἔταυξεν
 ἔξ' ἰθάκης ἀγαθὴν σιὴν κτήμασι καὶ τέκε' ὦ,
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 αἰὲρ βιναιετάσων· ἀνέκοντα δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· ὃ δέ κεν ἡμῶς
 ἄλλο διέκρινε φιλέοντες τε τρῶες μὲν τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεπέφυεν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν περ μέλιν ἀγασσέσθαι θεὸς αὐτῶς,
 ὃς κένον δούσηνον, αἰέσιμον οἶον ἔθηκεν·
 Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμῶν ὥρσε γόοιο·
 κλαῖε μὲν δ' ὀρεῖν ἐλένη διὸς ἐκγεγαῖα·
 κλαῖε δὲ τηλέμαχος τε καὶ ἀρεΐδης μενέλαος·
 ὃ δ' ἄρα νέσπορος ἦδ' ἀδάκρυτ' ἔχεν ὄσσε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 πῶν ῥ' ἦν ἐκτενε φαινήσ ἀγαθὸς ἦδ'·
 τὸ δ' ὅτ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεια πῆδ' ἐντ' ἀγρόσυν·
 Αἰρεΐδῃ περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 νέστωρ φάχ' ὀγέρων, ὃτ' ἐπιμνησαίμεθα σείθ
 σῆσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀμύμονος ἐρέοιμεν·
 καὶ νῦν εἴ τι περ ἔστι πίθοίό μοι· ὃ γὰρ ἔγωγε
 τέρπομαι δούρομένος μετὰ δόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἦ ὦς
 εἴσεται ἡριγένεια νεμεσῶμαί γε μὲν ὃ δὲν
 κλαῖειν ὃς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσση·
 τὸ γὰρ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσι,
 κείρασθαι τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν·
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς ὅτι κακίστος
 ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι ὃ γὰρ ἔγωγε
 ἦν πρὸς ὃ δὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 ἀντίλοχον· πέρι μὲν θείειν ταχύν· ἡ δὲ μαχητήν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μιν ἑλᾶος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἴπῃς ὅσσ' αὖ πεπνυμένος ἀνὴρ
 εἴποι καὶ ῥέερε, καὶ οὐδ' ἀπρόχρητος εἴη·
 τοῖσι γὰρ καὶ πατρὸς δ' καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 ῥῆτα δ' ὀρίγνῃς γόγος ἀνέρος, ὥτε κρονίων
 ὄλβον ἐπικλῶσθ' ἁμέον τί τε γεινομένη τε,
 ὥς νῦν ἔσθ' ὅρι δῶκε διαμπρὲς ἦματ' ἀντάρ·
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 ἕξασ' αὖ πινυτὲς τε καὶ ἔχουσιν εἶναι ὀρίστους·
 ἡμεῖς δὲ κλυθμὸν μὲν ἑάσομεν, ὅς πρηνὲς ἔσθ' ἔχθ'·
 δόρυ δ' ἐξ αὐτῆς μνησόμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χυλάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσσονται
 πλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διασπόμεν' ἀνθρώποισιν.
 ὧς ἔφατ' ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεν,
 ὁππῶς θρᾶπων μινελάα κνυδαλίμοιο·
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον·
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' ἐλένη διὸς ἐκ γεγαῖα·
 αὐτὴν ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον ἐνθεν ἔπινον,
 νηπενθὲς τ' ἄλχολόν τε καὶ κῶν ἐπίληθον ἀπάντων·
 ὅς τ' ἔκτα βρόξεεν ἐπὶ κρητῆρι μιγείη,
 ὅκ' αὖ ἐφ' ἡμέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρῶν,
 ὅδ' εἴ οἱ κατὰ τεθναίνῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
 ὅδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν
 χαλκῷ δ' ἰδῶεν, ὅδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο·
 τοῖα διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μνησθέντα
 ἐθλὰ τὰ οἱ πολὺ δαμνα πόρε θῶνος παράκοιτις
 αἰγυπῖν τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
 φάρμακα πολλὰ καὶ ἐθλὰ μεμιγμένα πολλὰ ἡλυτρά·
 ἱερὸς δὲ ἔκτος ἐπίσταμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἦ γὰρ παῖδ' ἰδὼς εἰσι γένεθλ'·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐέηνε, κέλευσέ τε οἶνον χοῆσαι,
 ἔξ αὐτῆς μύθοισιν ἀμβρομένη προσέειπεν·
 αἰετὶ δὴ μέλας διοτρεφὲς ἦδ' ἐκὼ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδ' οὐδ', αὐτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
 ἴδ' ἀγαθὸν τε καὶ κόν τε διδοῖ· δαῖκται δὲ ἅπαντα·
 ἦτοι καὶ δαίνυσθε καὶ θήμιοι ἐν μεγάροισι·
 καὶ μύθοις τέρπεσθε, εἰσι κότε γὰρ καταλέξω·
 πάντα μὲν οὖν ἐγὼ μυθήσομαι· ὑδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι δδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν αἰετοί,
 αἰετὸν τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη κατ' ἑρβὸς ἀνὴρ
 δῆμ' ἐνὶ φῶν, ὅθι πάχετε πῆματ' ἀχαιοί·
 αὐτὴν μιν πληγῆσιν αἰεκελίησι δαμάσας,
 σπείρα καὶ ἄμρ' ὥμοισι βαλὼν οἰκῆτ' εἰκῶς
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν ὑρυάγχαν·
 ἄλλ' ὅτ' αὐτὴν φωτὶ κατακρύπτων ἦσκε
 δέκτη, ὃς ὑδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 τῷ ἴκελος κατέδυν φῶν πόλιν· οἳ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷον ἀνέγνω, τοῖον ἔδντα·
 καὶ μιν ἀνιρώτων· ὃ δὲ κρδσσαὶν ἀλέγεν·
 αἰετὸς δὲ μιν ἐγὼν ἐλόυν, καὶ χεῖρον ἐλαῖω,
 ἀμρὶ δὲ εἴματα ἕνα καὶ ὥμοσ' αἰετὸν ὄρμον·
 μὴ λῶν πρὶν δδυσσῆα μετὰ φῶν ἀναρῆσαι,
 πρὶν γέ τ' ὅς νῆας τε θαλῶς κλισίας τ' ἀρικέσθαι·
 καὶ τότε δῆμοι πάντα νόον κατέλεξεν ἀχαιῶν·
 πολλὰς δὲ φῶν κτείνας ταναοὶ κτεῖν χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' ὀρέγους κατὰ δὲ φρόνιν ἦγαγε πολλήν·
 ἐνθ' ἄλλαι πρῶαί λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ' ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 αἶψ' οἰκόν δ' ἄτιν δὲ μετέπενον· ἦν ἀρροδίτη
 δῶχ' ὅτε μ' ἦγαγε κείσε φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένη θάλαμόν τε, πόσιν τε,
ἔταλ δούλοισιν· ἄρ' φρένας· ὅτε τι εἶδος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γαῖαι κατὰ μοῖραν ἐγχεύσθαι,
ἥ δ' ἡ μὲν πολέων ἐδάην βυλὴν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
αἰὲν ἔγωγε τοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη κερτρὸς ἀνὴρ,
ἦ πω ἐνὶ ξυστῇ· ἴν' ἀνήμεθα πάντες ἄριστοι
ἄρχειών· ῥώεαι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
ἔλθ' ἐπεὶ σὺ κῆρσε, κελευσέμεναι δέος ἔμελλε·
δαίμων· ὃς ῥώεαιν ἐβύλετο κῆδος ὀρέξαι·
καὶ τοὶ δ' ἰσχυροὶ θεοείκελος ἔσπετ' ἰύσῃ·
ῥῖς δὲ πρίστ' εἶας κοῖλον λόχον ἀμφαρόωσα·
ἐκ δ' ὄνομα κλήδην δαναῶν ὀνόμαζ' ἄριστος,
πάντων ἄρχειών φωνὴν ἐΐσησ' ἀλόχοισιν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἦμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκῆσαι μὲν ὡς ἐβόησας·
νώϊ' μὲν ἀμροτέρω μενεῖν· ἀμείψασθαι δὲ
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἐνδοθεν αἰψὺ πακῆσαι·
αἰὲν Ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἐχέειν ἱεμένους πρὸς
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἕως ἀχαιῶν·
ἀντίκλος δὲ σέ· ὅς τοι ἀμείψασθαι ἐπέειπεν
ἦθελεν· αἰὲν Ὀδυσσεύς ἐπιμάσσει χερσὶ πίεζε
σώλεμ' ὡς κρατῆρ' ἵσι· σάωσε δὲ πάντας ἀχαιῶς·
τόφρα δ' ἐχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε παλλὰς Ἀθήνη·
Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
ἀπείδ' ἡ μενέλαε διοφρενὲς ὄρχα μελαίων·
ἄλγιον· ἔγωγε οἶ τι τὰ γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον·

ὅτ' ἐπὶ κραδίη γε σιδήρεη ἐνδοθεν ἦεν·
 αἰγ' αἶετ' εἰς οὐνὴν βράπεθ' ἡμέας, ὅρρα κεν ἦδ' ἔν
 ὕπνῳ ὕπρ' ἡλυκέρῳ τερπόμεθα κοιμηθέντες·
 ὧς ἔφατ' ὅρρει δ' ἐλένη δμῶσι κέλευσε,
 δέ μιν ὕπ' αἰθήρῃ θέμεναι, καὶ ῥήγαι κέλευσε
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφρέσαι τ' ἐρύπερθε τάπητας,
 χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι ὕλας, καὶ ὑπερθεν ἔσκασαι.
 αἰδ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χρσὶν ἔχουσαι·
 δέ μιν αὖ σφρέσαν ἐκ δὲ ξείνης ἄγε κῆρυξ·
 εἰ μὲν ἄρ' ἔν' προδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο,
 πλεμέμαχος ὁ ἦρως, καὶ νέστρος ἀγαθὸς ἦος.
 ἄρ' εἰδὼς δὲ κέλευσε μυχῷ δόμῳ ὑψιλοῖο·
 πὰρ δ' ἐλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν·
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 ὠρυντ' ἄρ' ἐξ οὐνῆρι βοὴν ἀγαθὸς μέγας
 εἴματα ἐνάμυνος· πρὶ δὲ ξείφος ὄξυ θέτ' ἄμω·
 ποσσὶ δ' ὕπρ' ἀπαρτοῖσιν ἐδήσατο κέλευσε πέδιλα·
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἀκαλίγχιος ἄντην·
 πλεμέμαχος δὲ παρίξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' οὐνόμαζε·
 τί πτε δέ σε χρεὼ δούρ' ἦγαγε πλεμέμαχ' ἦρως;
 ὅς λακεδάμονα δῖαν, ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάμῳ
 δῆμιον, ἢ ἴδιον· τόδε μοι νημέτε' ἐνίσπε.
 τὸν δ' αὖ πλεμέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 ἀπρὸς δὲ μέλας διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον εἴ τινα μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίσσωσις·
 ἐοβίεταί μοι οἶκος· ὅλωλε δὲ πόονα ἔργα.
 δυσμένεων δ' ἀνδρῶν πλείος δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 μὴ λ' ἀδινὰ σφάζουσιν· καὶ εἰλίποδας ἑλικὸς βῆς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρ' ὅς ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες·
 τοῦ αὖτε νῦν τὰ σά γυνάθε' ἵκονμαι· αἴν' ἐθέλησθα,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κείνῃ λυγρὸν ὀλεθρὸν ἐπαπείν, εἴ περ ὀπωπῆσ'
 ὀρθαλμοῖσι τεύουσιν, ἢ ἄλλῃ μῦθον αἰκνύσας
 πλάζομένῃ· πρὶ γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ·
 μηδέ τι μ' αἰδομένοσ μελίαιεο μὴ δ' ἐλεάρων·
 αἷ' ἄν μοι κατὰλεξον, ὅπως ἦν πησας ὀπωπῆς
 λίσσομαι· εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσαδὲ,
 ἢ ἔπος· ἢ ἔτι ἔργον ὑποσᾶς ἐξετέλεσε
 δῆμῳ ἐπὶ βῶων, ὅθι πάχετε πῆματ' ἀχαιοί·
 τῶν νῆῳ μοι μνησσαι· καὶ μοι νημερτές ἐνίσπε.

Τὸν δ' ἐμὲν ὁ χθῆσας προσέφη ξανθὸς κλυέλαος.
 ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν σὺνῃ
 ἤθελον σὺν θοῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες·
 ὥς δ' ὀπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἑλάρος κρατρῶιο λέοντος
 νεβρὺς κοιμήσασα νεκρὴν ἑῶν γαλαθινὺς
 κνημὺς ἐξ βρέσσι, καὶ ἄγκυα ποιήεντα
 βοσκομένη· ὃ δ' ἐπὶ πρῶτα ἐὼν εἰσῆλυθεν σὺνῃν,
 ἀμφοτέρωσι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
 ὥς ὀδυσαδὲ κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσε·
 αἶψα γὰρ ζυγὸν πάτρῃ, καὶ ἀθιναῖν καὶ ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν, οἷος πότ' ἐσθιμιμένη ἐπὶ λείσβῳ,
 ἐξ ἑρίδος φιλομηλίδῃ ἐπάλασιν ἀνασᾶς,
 καὶ δ' ἐβᾶλε κρατρῶς· κεχάροντο δὲ πάντες ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμιλήσεν ὀδυσαδὲ·
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γινοῖατο πικρόγαμοί τε·
 ταῦτα δ' ἄμ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται ἢ κ' ἀν' ἐγὼ γε,
 ἄλλα παρ' ἐξ εἰποιμι παρακλιδὸν· ὃ δ' ἀπατήσω·
 αἷ' ἄν τὰ μὲν μοι εἴη περ ἑτέρων ἄλιος νημερτῆς·
 τῶν ὅδ' ἐν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος ὃ δ' ἐπιμύσω·
 ἀνύπῳ μ' ἐτι δαῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔχον, ἐπεὶ ὃ σφιν ἐρεξα τεληέας ἐκατόμβας·
 οἷδ' αἰεὶ

οἱ δ' αἰεὶ βύλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐρετμέων·
 νῆσος ἐπητάτις ἔστι, πολυκλύς τε καὶ πόντος
 αἰγυπὶν προπαρόισι φάρον δὲ ἐκικλήσκουσι,
 τόσσον ἄνυσθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νῆς·
 ἔνυσεν ἢ λιγύς ἔρος ἐπιπνέουσιν ὅτι φεν.
 ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος· ὅθεν τ' ἀπ' νῆας ἐτάσσ
 ὅς ποόντον βάλλουσιν· ἄρυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ·
 ἔνθα μὲν ἑίκοσιν ἢ ματ' ἔχον θεοὶ· ὅδε ποτ' ἔροι
 πνέοντες φάμονθ' ἄλκιδες· οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' αὐρέαν ὠτὰ θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἦτα πάντα κατέρβητο καὶ μὲν ἄνδρων,
 εἰ μή τις με θεῶν ὠλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 πρῶτος ἰφθίμῃ θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος
 εἰδοθέν· τῇ γὰρ ῥὰ μάλιστ' ἀγε θυμὸν ὠρίνα·
 ἢ μ' οἶψ' ἔρροντι σώηνετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ πρὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόεσσιν
 γναμπῶσις ἀγκίστροισιν· ἑτῆρε δὲ γαστέρα λιμοῖ·
 ἢ δ' ἐμῶν ἄχι σῶσα, ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 νῆπος εἰς ὧ ξένε λίην τόσον, ἢ ἐχελίφρων·
 ἢ ἐκὼν μεθίξῃς, καὶ τέρπει ἄλκιρα πάχων,
 ὥς δ' ἡ δ' ἔστι νῆσ' ἐρύκεαι· ὅδε τι τέκμων
 αὐρέμεναι δαύλασαι, μινύθη δὲ τοι ἦτορ ἑταίρων·
 ὦς ἐφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἐκ μὲν τοι ἐρέω ἥ τις σὺ πρὶν ἐσθ' ἐπὶ θεῶν·
 ὥς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν κατ' εὐνομαί· ἀμάνυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀγίτ' ἔσθαι, οἳ κρανὸν ἀνρῶν ἔχουσιν·
 αἰεὶ σὺ πρὶ μοι ἐπὶ θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μὲν ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθῳ·
 νόσονθ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλάσσομαι ἰχθυόεντα·
 ὦς ἐφάρμιν· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·

Hom. Odyf.

e

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τοί ῥορ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἄποικέως καταλέξω
 πωλοῖτά τις δαῦρο γέρων ἄλιος νημερτής,
 ἀθάνατος πρῶτος ἀγυπῖος ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 ἦν δ' ἐτ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεσαι, ἦ δὲ τεκνίσαι·
 ἦν εἰπων σὺ δαῦκα λοχισάμενος λελαβέσθαι,
 ὃς κέν τοι ἐπῆσιν ὁδὸν καὶ μέτρον κελεύσῃ·
 νόστον θ' ὥς ἐπὶ πόντον ἐλάσσειαι ἰχθυόεντα·
 καὶ δέ κ' ἐτοί εἴησι διοτρεφεῖς αἰὲν ἐθέλησθαι,
 ὃ, πῆ τοι ἔα μεγάροισι κεκόν τ' ἄλυσθ' ὅν τε τέτυκται·
 οἱ χαμένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ὄραλέν τε.

Ὡς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον θεοῖο γέροντος·
 μή πως με προΐδων ἢ ἐπιδραεὶς ἀλέηται·
 ὄραλέος γάρ τ' ὅστι θεὸς βροτῶ ἀνδρῶ δαμῆναι·
 ὥς ἐράμην ἢ δ' αὐτὶ κ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 τοί ῥορ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἄποικέως καταλέξω·
 ἦμος δ' ἡέλιος μέσον ἕρανδ' ἀμριβεβήκει,
 τῆμος αἶρ' ἔξ ἀλός εἴσι γέρων ἄλιος νημερτής,
 πνοιῇ ὑπὸ ζεφύροιο μελαίνῃ φρικὴ κελυθεῖς·
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμρὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἀλοσύδνης
 ἀθρόα ἀνδυσιν πολὺς ἀλὸς ἐξαναδῦσαι,
 πικρὸν ἀποπνεῖσσαι ἀλὸς πολυβενθέος ὁδὸν·
 ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγῶσα, ἀμ' ἡοὶ φαινομένην φη
 ἀνάσω ἐξείης· σὺ δ' αὖ κρινάσθαι ἐταίρης
 φρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσέλμοισιν ἄριστοι·
 πάντα δέ τοι ἐρέω δαερνῶτα τοῖο γέροντος·
 φῶκα μὲν τοι πρῶτον ὀρθομήσει καὶ εἴπῃσιν·
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν πάσας πεμπάσεται ἡδὲ ἰδῆται,
 ἀξέεται

λείπεται ἐν μέανισι νομόδ' ὥς πώεσι μῆλων·
 ἔν μὲν ἐπὶ νῆα δὴ πρῶτα κατὰ νηθέντα ἴδμεθε,
 καὶ τότ' ἐπὶ γ' ὕμιν μελέτω κέρτος τε βίητι.
 αὐθι δ' ἔχειν μεμῶτα καὶ ἐσὺ μαιὶδὸν πρὸ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γινόμενος περὶήσεται· ὅα' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετα γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεοσι δαῖς πῦρ.
 ὕμεις δ' ἄπερδέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιεῖν
 οἷον ὅτε κεν δῆσ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσιν,
 τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατὰ νηθέντα ἴδμεθε.
 καὶ τότ' ἐπὶ δὴ χεῖρά τε βίης, λῦσαί τε γέροντα
 ἥρωσ' εἴρεσθαι δὲ θεῶν, ὅς τις σε χαλέπῃ.
 νόσον θ' ὥς ἐπὶ πόντον ἐλάσεια ἰχθυόεντα.
 ὧς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν φαρμάθοισιν
 ἦτα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιδόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡ δὲ θαλάσσαν,
 δορπονθ' ὅπλισάμεθ', ἐπὶ τ' ἦλυθεν ἄμβροσιν νύξ,
 δὴ τότε κοιμήθη μεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλον ἠώς·
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦτα· πολλὰ θεὸς γοαῶν μένος· αὐτὰρ ἐταίρους
 ἡοῖς ἄγον· οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθαῶ.
 τόδ' ῥα δ' ἄρ' ἦν ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον·
 τέσσαρα φωχέων ἐκ πόντου δέρματ' ἐνέηκε·
 πάντα δ' ἔσαν νεοδάρτα, δόλον δ' ἐπεμήδετο παῖσι.
 αὐτὰς δ' ἐν φαρμάθοισι διαγνάφασ' ἀλίησιν,
 ἦτο μένυσ' ἡμεῖς δὲ μάλα χεδὸν ἦλθο μεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' αὐτῆς· βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκείνῳ.
 καί θι δὴ ἀνότατος λόχος ἐπλετο· τέρε γὰρ αἰνῶς
 φωχέων ἀλιόφρων ὁ λωπτατος ὁ δὲ μὴ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆτι κοιμητῆη·
 αἶψ' αὐτὴ ἐσάωσε κῆρ' ἐφράσσάτο μετ' ὄνειαρ·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκῆσσε θῆκε φέρουσα
 ἥδ' ἰὺ μάλα πνεύσαν· ὅλασε δὲ κήτεος ὀδμήν·
 πᾶσαν δ' ἠΐτιν μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκα δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἶμα δ' ἐπείτα
 ἐξ ἡς ἠνυάοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνδιος δ' ὀρέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς· αὔρε δὲ φώκας
 ζαγορέας· πάσας δ' ἄρ' ἐκώχετο· λέκτο δ' ὄριθ' ἔμδον·
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, ὅδε τι θυμῷ
 ὦϊθι δόλον εἶναι· ἐπείτα δὲ λέκτο κῆρ' αὐτῶς·
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ἰάχοντες ἐπεσύνεμεν ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· ὅδ' ὀρέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
 αἶψ' ἦτοι πρῶτιστα λείων γένετ' ἠὲ γένος·
 αὐτὰρ ἐπειτα δράκων· κῆρ' ἀρδαλις, ἥδ' ἐμείας θύς·
 γίνετο δ' ὕγρον ὕδωρ, κῆρ' ἐνδοχρον ὕψιπέπλοον·
 ἡμεῖς δ' ἄσπεμφώς ἐχομεν τετληότι θυμῷ·
 αἶψ' ὅτε δ' ἠρ' ἀνίαζ' ὀρέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,
 κῆρ' τότε δ' ἡμ' ἐπέειπεν ἀναιρόμενος προσέειπεν·
 τίς νύ τοι ἄβέως ἦν θεῶν συμφράσσάτο βυλάς,
 ὄφρα μ' ἐλοῖς ἀέκοντα λοχισάμενος· τέσσε χρῆ·
 ὦς ἔρατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπον·
 οἴδ' αὖ γέρον τί με ταῦτα παρὰ βροπέων ἐρεῖνεις·
 ὥς δ' ἡδ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, ὅδε τι τέκμων
 αὔρέμεναι δαύκμαι· μινύθει δέ μοι ἐνδοθὲν ἦτορ·
 αἶψ' ἀσίπρ' μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδάα κῆρ' ἐδῆσε κελεύθερ,
 νόσονθ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὦς ἐφάμην· ὅδ' ἐμ' αὖ τις ἀμειβομένους προσέειπεν·
 αἶψ' ἀμὰ ὠρελλέες δ' ἰδ' ἴτ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥίξας

ῥέξας ἰβὰ καὶ ἀναβαινέμεν, ὅρρα τὰ χίτα
 σὴν δὲ παρὶ δ' ἰκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 ἔγάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλος τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμνον καὶ σὴν δὲ παρὶ δ' αἶαν,
 πρὶν γ' ὅτ' αὖ ἀγυῖοιο διιπετέος προταμοῖο
 αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς δ' ἰβὰς ἐκ τοῦ βασι
 ἀθανάτοισι θεῆσι τοὶ ἕρανδ' ἀρῶν ἔχουσιν·
 καὶ ῥέ τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινῇς·
 Ως ἐφάτ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθι ρίλον ἥτορ
 ὁ αὖτε καὶ μ' αὐτὶς ἀνωγεν ἐπ' ἡρώδεα πόντον
 ἀγυῖον δ' ἰέναι, δολιχὴν δὲ δὴν ἀραλὴν τε·
 αἶψά καὶ ὥς μιν ἔπειν ἀμβόμενος προσέειπεν·
 ταῦτα μὲν ἔγω δὴ τελέω γέρον, ὥς σὺ κελεύεις·
 αἶψά γε μοι ῥόδ' εἰπέ καὶ ἄρεκέως κατὰ λῆξον,
 εἰ πάντ' οὖν σάωνυσιν ἀπήμονες ἦλθον ἀχαιοί,
 ὅς νῆστω καὶ ἐγὼ λίπομεν φροῖθεν ἰόντες,
 ἥ τίς ὧλετ' ὁλέθρῳ ἀδυνεῖ· ἦς ἐπὶ νηὸς,
 ἥ ἐφίλον ἐν χερσὶν· ἐπεὶ πόλεμον ἰτολύπασεν·
 Ως ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμβόμενος προσέειπεν·
 ἀρεῖδ' ἡ μή με ταῦτα διεύρειαι, ἢ δέ τι σε χρὴ
 ἰδμεναι, ἢ δὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· ἢ δέ σε φημί
 δὴν ἀκλῶσον εἰσεῖσαι, ἐπεὶ καὶ πάντα πύθειαι·
 πολλοὶ γὰρ τῶν δὲ δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μῆνοι ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐν νόσῳ ἀπόλοντο· μάχη δὲ καὶ σὺ παρῆσθα·
 εἴς δ' ἐτι πρὸς ζωὴς κατερύκεται ἀνρεί· πόντῳ·
 αἶας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμνη δολιχέρηται·
 κυρῆσιν μὲν πρῶτα προειδῶν ἐπέλασε
 πέρρησιν μεγάλησι, καὶ ἐξέσῳσε θαλάσῃς·
 καὶ νύ κεν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενος πρὸς Ἀθήνη,
 εἰ μὴ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴ μὴ ὑπὲρ φῖλον ἐπὶ πρὸς ἐμβαλε, καὶ μέγ' ἄλκιον
 φῆρ' ἀέκλιτον θεῶν φυγέειν μέγα λαῖμα θαλάσσης·
 τὸ δὲ πρὸς δάκνυον μετὰ λ' ἐκλινεν αὐδῆσαντος·
 αὐτὶς ἐπειτα φῖλοναν ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 ἤλασε κυράην πέτρην, ἧρδ' ἐχίσειν αὐτήν·
 καὶ τὸ κερὰν ῥῆθι μένει, τὸ δὲ ῥύπος ἐμπεσε πόντῳ·
 τῷ ῥ' ἄλκιον τὸ πρῶτον ἐφελόμενος μέγ' ἄλκιον·
 ἔν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα·
 ὡς δ' ἰδὼν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλκυρον ὕδωρ.
 σὸς δ' ἐπεὶ ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἦ δ' ὕπαλυσεν
 ἐν νηυσὶ γλαρυρῆσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 αἶψ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μαλ' ἄλκιον ὄρος αἰπὺν
 ἵξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θυέλλα
 πόντον ἐπ' ἵχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα·
 ἀγρῶν ἐπ' ἐχάτιον, ὅθι δώματα ναῖε θυέστης
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τὸτ' ἐναίε θυεστόδης ἀγρίαος·
 αἶψ' ὅτε δὴ καὶ κῆρ κῆθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων·
 ἀψ' δὲ θεοὶ ὕρον προέφαν καὶ οἶκθ' ἵκοντο·
 ἦ τοι ὁ μὲν χαίρον ἐπεβήσετο παρὶ δὸς αἰης·
 καὶ καὶ ἄπ' ὀπίσθενος ἦν παρὶ δὸς· πολλὰ δ' αἶψ' αὐτῷ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ' ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν·
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα κῆθεῖσιν
 ἀγρίαος δολόμητις ἄγων ὕπρδ' ἐχετο μισθόν,
 χρυσὸν δ' οἰὰ τέλαντα φύλασε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἐλάθοι παριῶν· μνήσαιο δὲ θέριδος ἀλκῆς·
 βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
 αὐτὶς ἀγρίαος δολίην ἐρράατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐέκοσι φῶτας ὀρίσους,
 εἴσει λόχον· ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ, βῆ κελύων ἀγαμέμνονα πριμμένα λαῶν,
 ἵπποισιν

ἵπποισιν καὶ ὁ χερσὶν ἀεικέα μῆμβριζών·
 ἔν δ' ἔκ' εἰδὼ δ' ὅλθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
 δειπνίωσας, ὥς τις τε κατέκτανε βῦν ἐπὶ φάτῃ·
 ὅδε τις ἀρεΐδω δ' τάρων λίπεθ οἱ οἱ ἔποντο,
 ὅδε τις αἰγίῳ δ' ἄμ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν·

Ω σέφατ'· οὐ τὰρ ἔμοιγε κατεκλάθην φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθεύμενος, ὅδε νυ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἐτι ζῶειν καὶ ὄρεν φάος ἠελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖων τε κυλινδούμενός τ' ἐμορῶθην,
 δὴ ῥέτε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
 μνηκέτι ἀρεός ἔγ' ἐπὶ πᾶσι χρόνον ἀσκελὲς ἔγ' ἔω
 κλαῖ· ἐπεὶ ἔκ' ἀνυσὶν τινὰ δῖον μιν ἀμὰ τάχιστα
 πείρα· ὅπως κεν δὴ σὴν παρὶ δαίτῃαν ἵκηαι·
 ἦ γὰρ μιν ζῶον γε κίχῃσαι, ἢ κεν ὀρέσῃς
 κτείνεν· ὅποθ' ἀμέμενος· σὺ δ' ἐκὼν τάρη ἀντιβολῇ·

Ω σέφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κρηδία καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ, (σῆς)
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ πρὶ ἀνθή·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειθ' ὀνέτα προσηύδα·
 τύτῃς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δ' ἐπὶ τοῖτον ἀνδρὸν ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἐτι ζῶς κατ' ὀφθαλμοῖς αὐρεῖ πόντῳ,
 ἢ ἐθανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένός πρ' ἀχῆσαι·

Ω σέφ' ἀμην· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμβρόμενος προσέειπεν·
 ἔγ' οὐδ' ἀέρτεω ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ἔν δ' ἴδον ἐν νῆσῳ θαλρὸν κατὰ δάμῃ χέοντα
 σύμπρις ἐν μεγάροισι καλυψὲς ἢ μιν ἀνάγκη·
 ἵχει· ὅδ' ἔδωκεται ἦν παρὶ δαίτῃαν ἵκέσθαι·
 ἦ γὰρ οἱ πάρα νῆες ἐπήριττοι καὶ ἑταῖροι·
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' ἀρέαν ὥτα θαλάμῃς·
 σοὶ δ' ἔθ' ἐσφαρὲν ὅτι διοφρενὲς ὦ μένελαε,
 ἄρχει ἐνὶ πτοβότῳ θανέειν, καὶ πότμον ἐπισσῆν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εὐχόμενος ἤλυσιον πέδιόν, καὶ πείρατα γαῖης,
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυς·
 τῇ γὰρ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
 ὅνι φέρος, ὅτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ὅτε ποτ' ὄμβρος·
 εὐχόμενος ζεύροιο λιγυπνεύοντασ' αἰήτας,
 ὡς κείνους ἀνίσχουσιν ἀναφύχειν ἀνθρώπους,
 ὁ αὖτε καὶ χρεὶ ἐλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔστι·
 ὃς εἰπὼν, ὅπῃ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 ἦ ἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κινύτι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν·
 δόρπον θ' ὅππῃσι δαίμεθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ὄμβρος ἰνυξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῆνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 ἦϊός κεν πόμπη πρωτον ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 ἐν δ' ἴσθμῳ τιθέμεθα, καὶ ἴσθμῳ νηυσὶν ἐῖσιν·
 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κέθισον·
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπῃν ἐρετμοῖς·
 ἅψ' δ' εἰς ἀγυῖοιο διηπετέος ποταμῖο
 σῆσα νέας, καὶ ἐρεξατε λήεας ἐκ πύμβας·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσαν θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χαῖν' ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη·
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἐδρσαν δέ μοι ἔρον
 ἀθάνατοι τοῖμ' ὡς φίλιν ὅτε παρὶ δ' ἐπέμψαν·
 εὐχόμενος νῶϊ πίμενον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκῇ τε δαυδὲ καὶ τῇ τε γένηται·
 καὶ ῥέτεσ' ὅτ' ἐπέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
 φρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐξέου· αὐτὰρ ἐπειτα
 δώσω κελὸν αἰεῖσον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι· ἐμὲν μεμνημένος ἡμῶν πάντων·
 Τὸν

Τὸν δ' αὖ πλεῖμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ' ὕδα·
 ἀΐει δὴ μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε·
 καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοὶ γ' ἀνελχοίμην
 ἤμενος· ὃ δ' ἐκε μ' οἶκός ἐλοιπότος, ὃ δὲ τοκίων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν, ἐπεσὶ τε σοῖσιν ἀκῶων
 τέρομαι· ἀλλ' ἦ δὴ μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν πύλῃ ἡγαθήῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκας·
 δῶρον δ' ὅ, τι κέ με δόις κρημνίον ἔσω·
 ἴππας δ' εἰς ἰθάκην ὑκᾶξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῶς
 ἐνθάδ' ἐλείψω ἀγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάνυϊς
 ἀνέρος· ὧς ἐπὶ μὲν λῶος πολὺς, ἐν δὲ κύπριον,
 πυροί τε, ζεαὲ τε, ἢ δ' αὖρυφες κρήνην κῶν·
 ἐπὶ δ' ἰθάκῃ, ὅθ' ἄρ' ὁρόμοι ἀνέβ' ὅτε τι λειμῶν,
 ἀγρίβοτος καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβοτόι·
 ὃ γάρ τις νήσων ἱππῆλατος ὃ δ' ἀλείμων,
 ἀθ' ἀλλ' κεκλίεται ἰθάκῃ δέ τε καὶ πρὶ πασέων·
Ως φάτο· μέειπεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς μινέλαος·
 χεῖρὶ τέμιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 αἶματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἳ ἀγορεύεις·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δαύκαμαι γάρ·
 δῶρων δ' ὅα' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κρημνίῳ κεῖται
 δώσω, δ' ἐχέλισσιν καὶ τιμῆσιν ἄλγιν·
 δαύσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ὄρνυρος δὲ
 ἔστιν ἅπασ' χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεσσι κεκράνται·
 ἔργον δ' ἡφαιστόιο· πόρεν δὲ ἐφάεδιμος ἦρως
 σιδονίων βασιλεὺς, ὃ δ' ἐὼς δόμος ἀμρενέλυφον
 κῆσε με νοσήσαντα, τείνδ' ἐθέλω γάρ σ' ὀπάσαι·
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 δαυτομόνδ' δ' ὅτε δώμαθ' ἴσαν θείη βασιλῆος·
 οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα· φέρον δ' ἀνήμερα οἶνον·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἐνόησαν·
 ὥς οἱ μὲν πρὶ δειπνον ἐπὶ μεγάροισι πένοντο·
 μνηστῆρδ' δὲ πάροιθεν ὀδυαῖος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο, καὶ ἀγανέησιν ἐντὸς
 ἐν τυκτῷ διαπέδω, ὅθι πρὸ πάρος ὕβριν ἔχισκον·
 ἀντίνοος δὲ κῆθητο καὶ ἀνρύμαχος θεοφθής,
 ἄρχοι μνηστῆρων ἄρετῇ δ' ἔσαν ἑοχ' ἄριστοι.
 τοῖς δ' ἔπος φρονίσι νοήμων ἐγγύθεν ἑλθὼν,
 ἀτίνον· μύθοισιν ἀγειρόμενος προσέειπεν·
 ἀντίνε· ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐπὶ φρεσὶν ἢ ἐκ κῆρ' αἰ,
 ὅππότε πλέμαχος νείτ' ἐκ πύλον ἡμαθόεντος·
 νῆά μοι οἵχετ' ἄλῳν, ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγεται αὐτῆς
 ἡλιδ' ὅς ἀνρύχωρον διαβήμεναι· ἐνθα μοι ἔπποι
 δώδεκα θείλεια· ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀμμήτδ' ὧν κέν τιν' ἐλαυάμενος διαμασάμην·
 ὃ δ' ἔφαθ'· οἷδ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἃ γὰρ ἔφαντο·
 ὅς πύλον οἵχεσθαι νηληϊόν, ἀνὰ πρὸ αὐτῶ
 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι· ἢ ἐσβώτῃ·
 Ἦν δ' αὐτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πείθεος ἦός.
 νημρτέσ μοι ἐνίσσε πότ' ὦχετο, καὶ τίνδ' αὐτῷ
 κῆροι ἔποντ' ἰθάκης ἐξάρετοι, ἢ ἐοἶ αὐτῷ,
 θῆτες τε, δμῶές τε δούαί τε καὶ ἄτελέααι·
 καὶ μοι τὰ τ' ἀρόρυσον, ἐτήτυμον, ὅφρ' αὖ εἰδῶ·
 ἢ σε βίη ἀέκοντος ἀπιύρατο νῆα μέλαιναν·
 ἢ ἐκὼν οἱ δώκες· ἐπεὶ προσπύξατο μύθῳ·
 Ἦν δ' ἔπος φρονίσι νοήμων ἀντίον ἦν ὕδα·
 αὐτὸς ἐκὼν οἱ δώκε· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίζῃ· χαλεπὸν κεν ἀνήμεναι δόσιν εἶη·
 κῆροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἄριστοισι μεθ' ἡμέας

οἱ δὲ ἔποντο τ' ἄνδ' ὅχλον ἐγὼ βαίνοντ' ἠδ' ἦσα
 μέντορα ἢ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἰώκη·
 ἀνὰ π' θαυμάζω ἴδον ἠθάδε μέντορα δῖον·
 χθιζὸν ὑπ' ἡσίων ῥ' ἔμβη νηὶ πύλονδε·
 Ω ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δῶματα πατρὸς·
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάλατο θυμὸς ἀγνῶν·
 μνηστῆρ' δ' ἄμυδις κέθισαν κῆρ παῦσαν ἀέθλων·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη ἀπείθεος ἦδ'·
 ἀχνύμενος· μένος δὲ μέγα φρέν' ὅς μ' ἰμέλειται
 πῖμπλαντ' ὅαυτε δὲ οἱ πυρὶ λαμπερῶντι ἱήτην·
 ὦ πόποι ἦ μέγα ἔργον ὑπ' ἑρμιάλως ἐτελέσθην·
 πλεμάχῳ δ' ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἱ ὑτελέσθαι
 ἐκ τῶνδ' ὅς δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς
 νῆα ἐρυάμενος, κρίτας τ' ἀνὰ δῆμον ὀρίσους·
 ἄρξει κῆρ προτέρῳ κῆρ δ' ἐμμεναι· ἀνὰ δὲ αὐτῷ,
 ἴδω δ' ἄλγεα βίην, πρὶν ἢ μῖν πῆμα γενέσθαι.
 ἀνὰ γὰρ μοι δότε νῆα θαλὴν κῆρ εἰκοσ' ἔταρξας
 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι, ἦ δὲ φυλάξω
 ἐν προθμῷ ἰθάκης τε σάμοιό τε παμπλοκάης·
 ὥς αἶν' ἐπισμυγρῶς ναυτίλλεται εἴνεκεν πατρὸς·
 Ω ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
 αὐτὴν ἔπειτ' ἀναστάντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος·
 ὃ δ' ἄρα πηνελόπεια πλεῶν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μῦθων· ὃς μνηστῆρ' ἐνὶ φρεσὶ βυασοδόμουον·
 κῆρυξ γὰρ οἱ ἔειπε μείδων ὃς ἐπ' ἄθετο βυλάς,
 αὐλῆς ἐκ τῶς ἐὼν· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον·
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελίων διὰ δῶματα πηνελόπεια·
 ὦν δὲ κῆρ ὃ δ' ἄβαντα προσηύδα πηνελόπεια·
 Κ ἦρυξ τί πτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρ' ἀγαυοί,
 ἦ εἰπέ μεναι δ' ὡς ἦσιν ὀδυσῆος θείοιο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένειθαι·
 μὴ μνηστῶσαντ' εἶναι, μὴ δ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντ' εἶναι,
 ὅτ' ἄμ' ἀγερόμενοι, βίοντον κατακίερετε πολλόν,
 κτῆσιν τηλεμάχοιο δαῖρ' φρονος· ὅδε τι πατρῶν
 ὕμετέρων πρὸ πρόθεν ἀκύνετε παῖδ' εἰδόντες,
 οἷος ὁδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὕμετέροισι τοκῶσιν,
 ὅτε τινα ῥέξασ' ἐξείσιον, ὅτε τι εἰπὼν
 ἐν δῆμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων,
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖν.
 κείνος δ' ὅποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἀνδραῖ ὥρῃ·
 αἷψ' ὁ μὲν ὕμετρος θυμὸς καὶ αἰεκέα ἔργα
 φαίνεται· ὅδε τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν εὐβρέον·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 εἴ γάρ δ' ἡ βασιλῆα πόλιν πλείστον κακὸν εἴη,
 αἷμα πολὺ μείξον τε καὶ δόρυ αλεωτῆρον ἄλλο
 μνηστῆρ' εὖ φράζοντα, ὃ μὴ θελήσειε κρονίων·
 τηλεμάχον μεμῶασι κατακτάμεν ὅξείῃ χαλκῷ,
 οἷ' ἵκετο νεισόμενον· ὃ δ' ἐβη μετὰ πατρὸς ἀκυβὴν
 εἰς πύλον ἠγάθειν, ἥ δ' ὅτε λακιδάμονα δῖαν·
Ως φάτο· τῆς δ' αὖτε αὐτὸ γοῶντα καὶ φίλον ἦτορ,
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε'· τῷ δ' οἱ ὄαν
 διακρυόφιν πληῖθεν· θαλρῇ δ' οἱ ἔχετο φωνή·
 ὃ γὰρ δὲ δὴ μιν ἔπειν' ἀμειβομένην προσέειπε
 κῆρυξ· τί πτε δέ μοι παῖς οἷχεται ὅδε· τί μιν χρεώ
 νηϊων ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν· ἄθ' ἄλως ἵπποι
 ἀνδράσι γίγνονται, πρόωσι δὲ πηλαῶν ἐφ' ὕγρην.
 ἦ ἵνα μὴ δ' ὄνομ' αὐτῶν ἐν ἀνθρώποισι λίπῃται.
Τὴν δ' ἡ μείβειτ' εἰπεῖα μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 ὅκ' οἶδ' εἴ τις μιν θεὸς ὥρρεν, ἥ ἐ καὶ αὐτῶν·

θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν δὲ πύλον, ὄφρα πύθιτα
 παρὸς ἐσθ', ἠνέσον· ἠ' ὄντινα πότμον ἐπέσπεν·
 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα δούλιος.
 τήν δ' ἄλχος ἀμρεχύθη θυμοφθόρον· ὃ δ' ἄρ' ἐτ' ἔτλη
 δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπ' ὃ δ' ἴζε πολυμήτης θαλάμοιο,
 οἷκ' ὀλοφυρομένη· πρὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα τ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τῆς ἀδινὸν γοῶσα, μετῴδα πινελόπεια.
 Κ αὐτὲ φίλα· πρὶ γάρ μοι ὀλύμπιοι ἀλγέ' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμῶς ῥάδην ἠδ' ἐγένοντο,
 ἠ' πρὶν μὲν ποσσὶν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
 παντοίης ὄρετῆσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 ἐσθλὸν τ' ἐκλέος ἀνρὺ καὶ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος·
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπήτην ἀπειτέιναι μεμνάσιν
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων· ὃ δ' ὀρμηθέντος ἀκῆσα·
 χέτλια· ὃ δ' ὕμεις πρὶ ἐνὶ φρεσὶ θεᾶς ἐκῆσθαι,
 ἐκ λεχέων μὲν ἀναγείραι, ἐποιεῖσθαι σάφα θυμῷ,
 ὃ πότερ' ἐκείνος ἔβη κοίλιν ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἤκεν ἔμεινε καὶ εὐρύμεγός πρὸ δόσσης,
 ἠ' κέ με τεθνηκῆσαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν·
 αἰχάτις ὀρήρως δολιὸν καλίσσει γέροντα
 δμῶ' ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ· ἐτι δ' αὔρο κινύσῃ·
 καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
 λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰδὴ πῃ τινὰ κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὕφηνασθαι,
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμνάσιν
 ὃν καὶ ὀδυσῆος φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο·
 Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε φίλη ῥοφρὸς ἀνρὺ κλέα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

οὐ μὲν φιλῆ. σὺ μὲν ἄρ' με κατὰ κτάνε νηλεὲς χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ μῦθεν δέ τι θυεῖ πικρὸν ὄσων.
 ἦ δὲ ἐγὼ τάδε πάντα πόρον δὲ οἱ ὅσσ' ἐκέλευσεν.
 σῖτον καὶ μέθυ ἠδὲ ἑμῶν δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
 μὴ πρὶν σοι ἔρεθν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἄρ' ὀρμηθέντος ἀκῆσαι.
 ὥς ἂν μὴ κλάυσαι κατὰ χροῶ καλὸν ἰάπῃς.
 οἷον δ' ὄρνυθ' ἀνέβη καὶ χροῶ εἴμαθ' ἔλυσαι,
 εἰς ὑπὸ πρῶν ἀναβάσαι σὺν ἀμριπόλοισι γαυχιεῖν,
 οὐχὲ ἀθηνᾶν κῆρυ διὸς ἀγίοχοιο.
 ἦ τὸρ κέν μιν ἐπὶ πρῶτα καὶ ἐν θανάτοιο σάωσει.
 μὴ δὲ γέροντα καὶ κῆρυ κεκρυμμένον. ἦ τὸρ ὄρω
 πᾶν χυθεῖς μακρότεροι γονὴν ἀρκεῖσι δάο.
 εἴχθε δ' ἀμύτι πᾶσι τίς ἐπέεται ὅς κεν ἐχθροί
 δώμαθ' ὑφ' ἡρεῖα καὶ ἀπόπροθι πίνοντο ἀγροῖ.
 ὧς φάτο· τῆς δ' ἀνέστη γόον· χέθε δ' ὄρε γόοιο.
 ἦ δ' ὄρνυθ' ἀνέβη καὶ χροῶ εἴμαθ' ἔλυσαι,
 εἰς ὑπὸ πρῶν ἀνέβαινε σὺν ἀμριπόλοισι γαυχιεῖν.
 ἐν δ' ἐθετ' ὑλοχύτας κένεψ, ἠρᾶτο δ' ἀθῆνη.
 κλυθίμην ἀγίοχοιο διὸς τέκος ἀφ' ὑπὸ τῶν,
 εἴ ποτέ τοι πολυμήτις ἐνὶ μεγάροισιν ὀδυσαίε,
 ἢ βοός, ἢ ὄϊος κατὰ πίνονα μιν ἔκινε.
 τῶν νῦν μοι μνησάμεναι καὶ μοι φίλον ἦν σάωσον.
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαμνε κακῶς ὑπὸ ρηνορέοντασ.
 ὧς εἰπὼς ὀλόλυξε. θεὰ δὲ οἱ ἔκλυεν ἄρ' ἦς.
 μνηστῆρας δ' ὁ μάδισαν ἀνὰ μέγαρον σκιδέντα.
 ὧς δὲ δέ τις εἴπεσκε, νέων ὑπὸ ρηνορέονταν.
 ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι, πολυμήτην βασιλείαν
 δότ' αὖτις· οὐδὲ τι οἶδον οἱ οἱ φόρος ἔῃ τέτυκται.
 ὥς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' ἔκινε ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.

τοῖσιν δ' ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέπει·
 δαμόνιοι, μύθος μὲν ὑπὲρ φιάλης ἀλέαθε
 πάντας ὁ μῶς· μή πως τις ἀπαγγέλησι καὶ εἶδω·
 αἴψ' ἄγε σιγῇ τοῖσιν ἀναστάντες τελέωμεν
 μῦθον· ὃ δ' ἡ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν·
 ὥς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκοσι φῶτας θοῖστος·
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάμης·
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμύκτων ἀλὲς βένθος δὲ ἔρυσαν,
 ἐκ δ' ἵσαν τ' ἐπὶ θέντο, καὶ ἰστὰ νηὶ μελάνῃ·
 ἡρτάνοντο δ' ἔρετμα ῥοπῶς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνάθ' ἰστὰ λούμ' ἐπέτασαν·
 τούχια δέ σφιν ἐνεῖχεν ὑπέρθυμοι θρέποντες·
 ὕψ' δ' ἔκρυπτον τὴν γ' ὥρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκθάβει δ' ὄρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσθρον ἐλθεῖν·
 ἡ δ' ὑπὸ πρῶτῳ αὖθι πρίθρων πινελόπρῳ
 καὶ τ' ἀρ' ἄσιτος ἄσιτος ἐδ' ἡτύος, ἡ δὲ ποτῆτος
 ἔρμαίνετο, εἰ δὲ θάνατον φύροι ἔδος ἀμύμων·
 ἡ δ' ἔκρυπτον μνηστῆρσιν ὑπὲρ φιάλοισι δαμείη·
 ὅσα δὲ μὲν ἤριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίῳ
 δείσας, ὁπότε μιν δόλιον πρὸ ἀκύνκλον ἄγῃσι,
 τόσα μιν ὁρμαίνεσαν ἐπέλαβε νήδυμος ὕπνος·
 αὖ δὲ δ' ἀνὰ κλινθεῖσα· λῦθεν δὲ οἱ ἄψα πάντα·
 ἐνθ' αὖτ' αἴψ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γαυχαῖ·
 ἐρθίμῃ κῦρῃ μεγαλήτορος ἱκετοῖο·
 πλὴν σὺ μῆλός ὅπνε φρῆς ἐνὶ οἰκίᾳ νείων·
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' ὀδωαῖος θεοῖο·
 εἴ πως πινελόπρῳ ὀδυρομένην γόωσαν
 παύσειε κλαυθμοῖο· γόοιό τε διακρυόεντος·
 εἰ θάλαμον δ' ἔσῃλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἤν δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 οὐδεις πηνελόπεια φίλον τέτιν μένη ἦτορ;
 ἢ μὲν σ' ὕδ' ἐῷσι θεοὶ ῥεῖα ζώνοντες
 κλέιν, ἢ δ' ἀκχεύονται· ἐπεὶ ῥέ τι νόστιμός ἐστι
 σὸς πάϊς· ἢ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμένος ἔστιν·

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ τα περὶ φρων πηνελόπεια,
 ἠδὲ μάλα κνώουσ' ἐν ὀνείρεσσι πύλῃσι·
 τί πτε κῆσι γνῆτη δούρ' ἠλυθός· ἔτι πάρος γε
 πῶλ' ἔπει μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναῆς,
 καὶ με κέλεαι παύσασθαι οἷζύος, ἠδ' ὀδυνάων
 πολλέων· ἀμ' ἐρέθῃσι κῆτὰ φρένα καὶ κῆτὰ θυμόν·
 ἢ πρὶν ἰδοῖν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα·
 παντοίης ὄρετῃσι κεκῆσμένον, ἐν δαναοῖσιν
 ἐσθλὸν τὸς κλέος δούρ' κῆθ' ἑλλαδία καὶ μέσον ἄργος·
 οὐκ αὖ πάϊς ἀγαπητὸς ἐβη κοίλῃς ἐπὶ νηὶς
 νήπιος· ἔτε πόων αὖ εἰδὼς, ἔτ' ἀγοράων·
 τὸς δ' ἠὲ γὰρ καὶ μάλλον ὁ δούρομαι, ἢ πρ' ἐκείνῃ·
 τὸς δ' ἄμφιτρομέο καὶ δειδία μή τι πάθῃσιν,
 ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δημῷ ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
 δυσμινέει γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν παρὶδὶά γαῖαν ἰκέσθαι·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον ἄμαυρόν·
 θάρσῃ· μὴ δέ τι πάχῃ φρεσὶ δειδίθαι λίην·
 τοίη γάρ οἱ πομπὴς ἄμ' ἔρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι
 ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι· δαύχται γὰρ
 παλλὰς ἀθηναῖη· σέ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρη·
 ἠγὰρ με προέηκε τεῖντά δέ μυθήσασθαι·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περὶ φρων πηνελόπεια·
 εἰ δὲν δὴ θεὸς ἐστὶ θεοῖό τε ἐκλυες αὐδῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι κῆρ κτεῖνον οἷζυρόν κῆτ' ἄλεξον·

εἶπ' οὖ

εἴ περ ἐτι ζῶει καὶ ὄρεσ' ὄρεος ἠελίοιο,
 ἢ ἥδη τέθνηκε καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδώλον Ἀμαυρόν.
 ὅ μιν τοι κεῖνόν γε διννεκέως ἀγορεύσω.
 ζῶς δ' ὃν ἡ τέθνηκε, κακὸν δ' ἀνεμώλια βᾶζεν.
 ὣς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδά λιάθη
 ὅς προῖας ἀνέμων, ἥ δ' ἔξ ὕπνου ἀνόρεσε
 κῆρυι ἰκθρύοιο· φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη.
 ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέαυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
 μνηστῆρ' δ' ἀναβάντες, ἐπέπλεον ὕγρα κέλυσθα,
 πλεμάχῳ φόνον ἀπαῶ ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 εἴσι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλ' περσέεσσιν,
 μεσηγυρὸς ἰθάκης τε σάμοιό τε παπυλοῦσιν,
 ἃ περὶς ὃ μείαλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμυρῖδ' αὖ μοι τῇ τὸν γε μένον λοχῶντες ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κληισίαν τῶν θεῶν δαυτεῖραν ποιησάμενος ὁ
 ἱερεὺς Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ κελυφῶν κελυφῶν ἀπο-
 πέμπει ἐν ὀδυσεῖα· ἡ δὲ ἡ κελυφὴν ποιεῖ τῇ
 δὲ δεικτικαὶ δὲ κῆρυι ἡμέρα ἰδὼν αὐτὴν ὃ ποσὶ δῶν, καὶ
 χαλεπῆν αὖ, λύει πλὴν χερσὶν αὐτῇ δὲ αὐτῇ δίδωσι κῆρυ
 δὲ μνον ἐν τῇ λα μένη, ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐ
 τῇ, καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς πλὴν τῶν φαιάκων χώραν ἔρ
 χεται δίκασθεῖς.

Hom. Odyss.

f

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ε. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Επλεῖ ἐπὶ χερσίν οἱ δὲ δουρὶς κεαθείσης πόντη·

ὥς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἄρουρ Τι-

θωνοῖο

ῶρνεθ' ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέ-

ροι· ἡ δὲ βροτοῖσιν·

οἱ δὲ θεοί, θῶκον δὲ κῆθιζανον ἐν

δ' ἄρα τοῖσι,

ζῶε ὑφ' ἱβρεμέτης· ὅτε κράτος ὅπ' ἐμείριτον·

τοῖσι δ' ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' οἱ δὲ δουρὶς

μνησάμενη μέλλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασιν ὕμνης·

ζῶν πάτ'· οἱ δ' ἄλλοι μάκροδ' ἐπὶ αἰὲν ἐόντες·

μή τις ἐτι πρόφρων ἀγανὸς κῆθ' ἡπίος ἔσω

σηκῆ ὄχος βασιλῆα μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς·

ἐμ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη κῆθ' αἴσυλα ῥέζοι·

ὥς ὅ τις μέμνηται οἱ δὲ δουρὶς θεοῖο

λαῶν ὅσιν ἀνέει· πατήρ δ' ὥς ἡπίος ἦεν·

ἐμ' ὅ μιν ἐν νήσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάχων

ὕμνης ἐν μεγάροισι κῆλυψ'· ἡ μιν ἀτάκη

ἵχ'· ὅ δ' ἡ δάμαται ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·

ὅ γάρ οἱ πάρα νῆδ' ἐπὶ ἥρετ μοι κῆθ' ἐταῖροι·

οἷν μιν πέμποιεν ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάσσης·

νῦν αὖ πάδ' ἀγαπήκον ἀποκτεῖναι μεμῶσιν

οἷκ' δὲ νεισόμενον· ὅ δ' ἐβη μετὰ παρὸς ἀμυγῶν,

ὅτε πύλον ἡγαθήην· ἡ δ' ὅτε λακεδαίμονα δῖαν·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεῦ·

τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·

ὅ γὰρ

ὃ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβύλευσας νόον αὐτῇ.
 ὥς ἔτοι κείνης ὀδυαδὲ ἀποτίσεται ἐλθὼν.
 πηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισαμένως δαΐσσαι γὰρ.
 ὥς κε μάλ' ἀτκήθης ἦν παρὶδὰ γαῖαν ἵκηται.
 μνηστῆρας δ' ἐν νηὶ παλιμετέες ἀπονέονται.
 ἦ ῥά κ' ἔρμεϊον φίλον ἔδ' ἀντίον ἦνθα.
 ἔρμεια σὺ γὰρ αὖτε τάτ' ἄλλα πρὸ ἄγγελος εἰσὶ
 σύμφη' ἔϋπλοχέμεν εἰ πείνημι βρέα βύλην,
 νόστον ὀδυαδὲς ταλασίρρονος, ὥς κενέηται.
 ἔτε θεῶν πόμπῃ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ χερσὶν πολυδέσμου πῆματα πάχων
 ἱμχτίη' ἐκ κοῦ χερσὶν ἐρίβωλον ἵκοιτο
 Φαίηκων ὅς γαῖαν οἱ ἀρχίβοι γεράσιν,
 οἱ κέν μιν πρὶ κῆρι θεὸν ὥς τι μήσπιν.
 πέμψουσι δ' ἐν νηὶ φίλην ὅς παρὶδὰ γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλας ἐξ ἡτάτε δόντας,
 πόλλ' ὅσ' αὖν ἔδέποτε βροτῆς ἐξ ἡρατ' ὀδυαδὲς,
 εἰ πρὸ ἀπῆμων ἦλθε λαχὼν ἀπ' ἀλιδος αἴσαν.
 ὥς γάρ οἱ μοῖρ' ἔστι φίλος τί δέξιν καὶ ἰκέσθαι,
 οἶκον δὲ ὑφόροφον καὶ εἴην ὅς παρὶδὰ γαῖαν.
 Ως ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθουσι δινάκτορος δόρυ φόντης.
 αὐτίκα δ' ἐπειθ' ὕπρ' ἔπαιον ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 ἀμβρόσια χεύσας· τὰ μιν φέρον ἢ μὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἦ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὀμματα θέλγῃ,
 ὧν ἐθέλει τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 πλὴν, μετὰ χροῖν' ἔχων, πέτετο κρατὺς δόρυ φόντης.
 πρὶν δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
 σάατ' ἐπὶ πρὶν ἐπὶ κῆρυχ λαῶν ὀρνίθι εἰσιμῶς,
 ὅς τε καὶ δεινὸς κόλπος ἄλως ἀβρυγέτοιο

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἰχθὺς ἀγρώων πυκινὰ πρὸ δαΐεται ἄλμη,
 τῷ ἱκελος ποθέειν ὀχῆσατο κύμασιν ἑρμῆς·
 αἰὶν' ὅτε δὴ πῶν νῆσον ἀφίκετο πλοῦν ἔσαν,
 ἐνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοιδέος· ἦ πρὸν δὲ
 ἦεν, ὅφρα μέγα σπῆος ἵκετο, ὃ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλοῦς· πῶν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἔσαν·
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐχαρόφιν μέγα καέτο· πλοῦσε δ' ὀδμή
 κέδροι τ' ἀντικτάσιοι θυῖα τ' ἀνὰ νῆσον ἀδῶδει
 δαομένων· ἦ δ' ἐνδον ἀοιδάων σὺν πᾶσι καλῇ,
 ἔσαν ἐποιομένη χρυσῇ κρητὶ δ' ὕφαιεν·
 ὕλη δὲ σπῆος ἀμριπερύκη τηλεθώσα·
 κληῖθρι τ' ἀγρότε καὶ ἀνδρῶν κυπάριστος·
 ἐνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι ἀνάζοντο·
 σκυῶν δὲ ἱρηνῆς τε, τανύγλωσσί τε κορώναι
 εἰνάλαια· τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν
 ἦ δ' αὖτ' ἐτεάνυστο πρὶ σπῆος γλαφυροῖο,
 ἡμρὶς ἡβώωσα· τεθῆλη δὲ σαφυλήσι·
 κρήναι δ' ἐξείης πύρρ' ὄρεον ὕδατι λανκῶ·
 πλησίαι ἀμύλων τετραμμένα ἀλλυδὶς ἄλλη·
 ἀμρὶ δὲ λημῶν δὲ μαλακοὶ ἴα ἡδὲ σελίν·
 θήλεον· ἐνθα κ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτος πρὶ πελθῶν,
 θηήσατο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖν φρεσὶν ἦσιν·
 ἐνθα καὶ θεῖτο δῖος ἀντορὸς δαγφάνης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔω θηήσατο θυμῷ,
 αὐτὶς ἄρ' εἰς αὐτὸ σπῆος ἦλυθεν, ὃ δ' ἐμιν ἀντήν
 ἠννοῖσεν ἰδῶσα καλυψὼ δῖα θεῶν·
 ὃ γάρ τ' ἀνῶν γε θεοὶ ἀμύλοισι πέλονται
 ἀθανάτοι, ὃ δ' εἴ τις ἀπὸ προθι δώματα ναίει·
 ὃ δ' ἄρ' ὀδυρῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 αἰὶν' ὅτ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κρητήκερος· ἐνθα πάρος πρ
 δάχρυσι

δάκρυσι καὶ σπονάχῃσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων·
 πόντον ἐπ' ἄρ' ὕμετον δερδέσκειτο δάκρυα λείβων·
 ἑρμείαν δ' ἐρέεινε κελυφῶ δ' ἰα θεάων
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φανῶ σιγαλόντι·
 τί πτε μοι ἑρμεία χρυσὸν ἄρα τι εἰλήλυθας·
 αἰδοῖος τε φίλος τε πάρος γέ μιν ὅτι θαμίζεις·
 αὐδ' αὖ ὅτι φρονέεις· τελέσαι δὲ μεθυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δαΐχμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ὄειν·
 αἴ μ' ἔπειο προτέρῳ ἵνα τοι παρξείνῃα θέω·

Ω δ' ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε πρόπιζαν
 ἄμβροσίης πλήσασα· κέρασε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ δ' ἔπινε καὶ ἦθε διακίτορος ὄρχηφόντης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ ᾗτε δῆμιν ἔπειν ἄμβροτ' ἔμενος προσέειπεν·
 εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐπισπῆσω· κέλεαι γάρ·
 [α]λλ' ἐμὴ νῶγε δαῦρ' ἐλθέμεν ἔκ' ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσούτῳ διακράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 ἄπειτον· ὅδε τίς ἀχι βροτῶν πόλις· οἳ τε θεοῖσιν
 ἱβρά τε ρέζουσιν καὶ ἐξάτῃς ἐκαστόμβας·
 αἴ μ' ἀμάλ' ὅπως ὄη διδὸς νόον ἀγχιόχοιο
 ἔτε παρελθεῖν ἄλλον θεόν· ὅθ' ἀλίωσαι·
 φησὶ τοι ἄνδρα παρέναι δ' ἰγ' ὑρώτατον ἄλλων
 τῶν ἀνδρῶν· οἳ ἄστυ πρὶ πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετ' ὅδε· δακτύλῳ δὲ πόλιν πέρσαντ' ὅδε, ἔβησαν
 οἳ καὶ δ'· ἀτὰρ ἐν νόσῳ αἰθινάην ἀλίτουντο·
 ἦ σφιν ἐπ' ὥρ' ἀνεμόν τε κελόν, καὶ κῆματα μακρά·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντ' ὅδε ἀπ' ἔρβιθεν ἐσλοῖέ τ' αἶροι
 τὸν δ' ἄρα δαῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ ἦμα πέλαιεν·
 τὸν νῆα σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅπ' ἰτάχιπα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὃ γὰρ οἱ τῇ δ' αἴσῃ φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσθαι·
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλος τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον δὲ ὑπόροφον καὶ ἔην δὲ παροῖδ' αἰῶν·

Σ φάτο· ῥίγησεν δὲ κελευῶ δ' ἴα θεῶν,
 καί μιν φωνήσας· ἔπει πρῶντα προσήύδα·
 χέτλιοι ἐσέθεοι ζιλήμονες ἐξοχὸν ἄλλων,
 οἳ τε θεῶς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν ἀνάξεσθαι
 ἀμφαδίην· ἥντις τε φίλον ποιήσεται κοίτην·
 ὥς μιν ὅτ' ὠρίων ἔλετο ῥοδόδ' ἀκτυλὸς ἦως,
 τόφρ' αὖ οἱ ἡγάσθαι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες·
 εἰς μιν ἐν ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος ἄρτεμις ἄγνη,
 οἷς ἀγαντοῖς βελέεωιν ἐπιχομένη κατέπεφνεν·
 ὥς δ' ὅπ' ὀϊσίωνι ἐϋπλόκος δημήτηρ,
 ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγν' φιλόπτη καὶ οὐνῇ·
 νειῶν ἐνὶ προέλω· ὃ δὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 ζῆς· ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργητὶ κελαινῷ·
 ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε θεοὶ βροτῶν ἀνδρῶν παρέρχων·
 ἦν μιν ἐγὼν ἐσάωσα· πρὶ ῥόπιος βεβαῶτα
 οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα βοῶν ἀργητὶ κελαινῷ
 ζῆς ἐλάσας ἐκέλευε μέσῳ ἐνὶ οἴῳ πόντῳ·
 ἐνθ' ἄλλοι μιν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσλοῖ ἐταῖροι·
 ἦν δ' ἄρα δούρ' ἀνεμὸς τε φέρων, καὶ κῆμα πέλασε,
 ἦν μιν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔπρεπον· ἦ δὲ ἔφασκεν,
 θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀνθρώπων ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐπεὶ ὅπως ἔβη Διὸς νόον ἀγχιόχοιο
 ὅτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν ὃ δ' ἀλιῶσαι,
 ἐρρέτω· εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
 πόντον ἐπ' ἀρύγυτον· πέμψω δέ μιν ὅπ' ἐρωγῇ·
 ὃ γὰρ μοι πάρα νῆος ἐπήρετ μοι καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπωεν ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑπὸ νόστον· ὃ δ' ἐπὶ νηυσὶ
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς, ἦν παρ' ἰδὲ γαῖαν ἵκηται·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπε δῖος ἑρμῆς φρονίης·
 ἔγωγε νῦν ἀπὸ πέμπε δῖος δ' ἐποπίζεο μῆνιν·
 μί πως τοι μετόπισθε κοτεσάμενος χαλεπήνῃ·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἑρμῆς φρονίης·
 ἦ δ' ἐπ' ὀδυσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη,
 ἦ ἰὲ περὶ ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων·
 ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε κρηθόμενον, ὃ δέ ποτ' ὄψε
 δακρυόριν τέρποντο· κτείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένο· ἐπεὶ ἔκτετι ἦν δ' ἄνε νύμφη·
 αἰὲν ἦτοι νύλτασ' μὲν ἰαύεσκεν κρηθάνῃ,
 ἐν σπείλει γλαφυροῖσι παρ' ἔκ' ἐθέλων ἐθελάσῃ·
 ἦ ματα δ' ὦν πέφρησι, κρηθ' ἠϊόνεσσι κρηθίζων,
 δάκρυσι κρηθ' σὺναχῆσι κρηθ' ἄλλεσι θυμὸν ἐρέχων,
 πόνητον ἐπ' ἀρύγετον δ' ἑκέστον δάκρυα λείβων·
 ἀλλ' ὃ δ' ἴσα μὲν προσεφάνεε δῖα θεάων·
 κρηθ' μοι μή μοι ἐτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο μή δέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦ δ' ἡ γάρ σε μάλα πρόφρασ' ἀποπέμψω·
 αἰὲν ἄγε δ' ὕρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῷ
 εὐρέϊαν χερδ' ἦν· ἀτὰρ ἵκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 ὕψ', ὥς σε φέρισιν ἐπ' ἠρώσει δ' ἄ πόνητον·
 αὐτὰρ ἐγὼ σῆτον κρηθ' ὕδωρ κρηθ' οἶνον ἐρυθρόν
 ἐν θήσω μενοεικέ'· ὃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
 εἰ μακάτ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι ἕρον ὀπίθε·
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὺν παρ' ἰδὲ γαῖαν ἵκηαι·
 αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι· τοὶ ὕραν ἐνδ' αὖτ' ἔχουσιν·
 οἱ μὲν φέρτβοι εἰσι νοῆσαι τε κρῖναί τε·
 Ως φάτο· ῥίγησεν δὲ πλὴν τλασ' δῖος ὀδυσσεύς·
 καὶ μιν φωνήσας ἐπεα πρῶντα προσηύδα·

f iiiij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ ῥόδε μήδεαι· ὅδ' ἐτι πρὸ πηλὴν,
ἤ με κέλεαι χερσὶν πρῶτον μέγα λατρεῖν μαθαλάωντος·
δρῶνόν τ' ὀργαλέοντε· τὸ δ' ὅδ' ἐπὶ νῆος ἐῖσαι
ὥς ἔροισι πρῶτον ἀγαλλόμεναι διὸς ἔρω·
ὅδ' ἂν ἐγὼν ἀέκλιτι σέθεν χερσὶν ἐπιβαῖν,
εἰ μὴ μοι τλαῖς γε θεὰ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι·
μή τί μοι αὐτῶ πῆμα κερκὸν βυλυσέμεν ἄλλο·

Ω σφάτο· μέδισεν δὲ κελυφῶ δῖα θεῶων·
χρὶ τέ μιν κερτέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
ἦ δὴ ἀληθὺς γ' ἐστὶ καὶ ἔκ πρῶτα εἰδώς·
οἶον δὴ ἔν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι·
ἔγω γὰρ ῥόδε γαῖα καὶ ἔρηνος ἀνὺς ὕπρθεν·
καὶ τὸ κερκὸν βόμῳ συγῶς ὕδωρ ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακρότερος θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κερκὸν βυλυσέμεν ἄλλο·
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι· ἄνδ' ἂν ἐμοὶ πρὸ
αὐτῇ μνησθῆναι ὅτε με χρεῶν τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐκασίμος· ὅδ' ἐμὲ αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος· ἀλλ' ἐλέημων·

Ω ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεῶων
κερκαλίμῳ· ὅδ' ἐπὶ πρῶτα μετ' ἱχνία βάενε θεοῖσιν·
ἔξον δὲ πεισὺς γλαυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κέθιζεν ἐπὶ θρόνῳ ἔνθεν ἀνέστη
ἔρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν
ἔσθην καὶ πίνην· οἷα βροτοὶ ἀνδρῶν ἐδυσσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἵξεν ὀδυσσεὺς θεοῖσιν·
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίῃν δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἐθήκην·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλοντο·
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδῆτύος ἠδὲ ποτήτος,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε κελυφῶ δῖα θεῶων·

διογενὲς

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ πρὶν ὁδυσσεὺς· μέγα λήτορι μῆδε το πμπήν·
 δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι
 χάλκεον ἀμφοτέρωθεν ἀσχεχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ,
 σιληθὲν πρὶς κεφαλῆς, ἐλαΐνον οὖν ἐπαρηρός.
 δῶκε δ' ἐπειτα σκέπαρνον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁ δῖος
 νῆσ' ἐπ' ἐχαιτῆς· ὅθι δένδρεα μακρὰ περὺκει,
 κληῖθρη τ' αἰετρός τ' ἐλάπτ' ἦν ὕρανο μῆκης,
 αὐὰ πάλαι, περίκηλα τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαρρῶς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δειξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ περὺκει·
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα κλυφῶ δῖα θεάων·
 αὐτὰρ ὁ τὰ μνετο δ' ἄρα· θοῶς δὲ οἱ ἦνυτο ἔργον·
 εἰκοσι δ' ἔκβηλε, πάντα πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ·
 ξέειπε δ' ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθαι·
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα κλυφῶ δῖα θεάων·
 τέφρηνεν δὲ πάντα καὶ ἦρμossen ἀμύλοισι·
 γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄραρεν·
 ὅσσον τίς τ' ἐδάφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ
 φορτίδος ἀνρείης οὐ εἰδὼς τεκτόσων ἁλῶν,
 τόσσον ἐπ' οὐρεῖαν χεδίην ποιήσας ὁδυσσεύς·
 ἴκρια δὲ σῆσας ὄραρων θαμέσι σαμίνεαι
 ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπιηκένιδεαι τελεύτα·
 ἐν δ' ἴσον ποίη, καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον· ποιήσας τοῖσιν ἰθαῶσι·
 φράξε δέ μιν ῥίπεαι διαμπερὲς οἰσὶν ἦσι·
 κύματος εἴλαρ ἐμέν· πολλὴν δ' ἐπεχούατο ὕλην·
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε κλυφῶ δῖα θεάων·
 ἵστα ποιήσασθαι· ὁ δ' αὖτε χνήσατο καὶ τὰ·
 ἐν δ' ὕπερας τζ, καλῆς τε πόδας τ' ἐκέδησεν ἐν αὐτῇ·
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεΐρυσεν εἰς ἄλα δῖαν
 τέροατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

τῷ δ' ἄρα πέμπῳ, πέμ' ἀπὸ νῆσθ δ' ἄ κελευφῷ.
 εἴματα δ' ἄμφ' ἔσασα θυώδεα καὶ λύσασα·
 ἐν δὲ οἱ ἄσκηδ' ἔθηκε θεὰ μέλανος οἶνοιο.
 ἦν ἔτρεν δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦτα
 κωρύκῃ· ἐν δὲ οἱ δ' ἄτι θοὶ μενοεικέα πλάα·
 ὕρον δὲ προέηκεν ἀπὸ μὲν ἄ τε λαιρόν τε·
 γηθόσωνος δ' ὕρῳ πέτασ' ἵστα δ' ἴος ὀδυσαλῆς·
 αὐτὰρ δ' ἐπιδελίῳ ἰθαῖετο τεχνιέντως
 ἦ μινος· ὅ δ' οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 πληιάδασ' ἔσορῶντι, καὶ δ' ἐφ' ἑδύοντα βρώτη·
 ἄρκτον θ' ἄν καὶ ἄμαξ' ἀνέπτε κλησιν καλέουσιν·
 ἦ τ' αὐτὲς σφύρεται καὶ ὠρίωνα δοκάει·
 οἷη δ' ἄμμορος ὅτ' ἀσφῶν ὠκεανόιο·
 πλὴν γὰρ δὴ μιν ἄνω γε κελευφῷ δ' ἄ θεῶν
 ποντοπρονόμηναι· ἐπ' ἄριπερὰ χειρὸς ἔχοντα·
 ἐπὶ ἀκαδέκῃ μὲν πλέεν ἡματα ποντοποράων·
 ὀκτωκαδέκῃ δ' ἐφ' ἄνθη ῥεα σκιδόντα
 γαῖης φαιήκων ὅθι τ' ἄχισον πέλεν αὐτῷ.
 εἶσατο δ' ὥς ὅτε ῥινδὸν ἐν ἡβροειδέϊ πόντῳ·
 ἦν δ' ἐξ ἀβιόπων ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων,
 πηλόθεν ἐκ σολύμων εἶδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὅ δ' ἐχώσατο κηρόθι μάλλον·
 κινήσας δὲ κέρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ μετεβέβησαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' ὀδυσηῖ· ἐμοῖο μετ' ἀβιόπεσιν ἐόντος·
 καὶ δὴ φαιήκων γαῖης χεδὸν ἐνθά οἱ αἶσα
 ἐκφυγέην μέγα πείρασ' ὀϊζύος, ἡμιν ἰκάνει
 ἀμ' ἐτι μὲν μιν φημι ὅθι νῆς ἔλαυνε κρηόητος·
 Ω σείπων σάωνεν νερέεσσ'· ἐτάραξε δὲ πόντον,
 χρεοὶ ῥίαναν ἐλών· πάσας δ' ὠρόθωνεν ἀέλλας·

παντοίων ἀνέμων· σὺ δὲ νεφέεσσιν ἐκλυψέ
 γαῖαν ὁ μὲν καὶ πόντον· ὁ δὲ ῥέει δ' ἔρχονθ' ἐν νύξ·
 σὺ δ' αὖρὸς τε νότος τ' ἐπέσει ζέφυρος τε δυσαιῆς,
 καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῆμα κυλίνδων,
 καὶ τότ' ὁ δ' αὖτος λυτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ὁ χθίσσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς θ' ἐν μεγαλητορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλός· τί νύ μοι μήνισα γένηται·
 δειδῶ· μὴ δὴ πάντα θεὰ νυμβρτέα εἶπεν·
 ἢ μ' ἔρατ' ἐν πόντῳ πρὶν παρβίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 ἄλλ' ἔναπλήσεν· τά δ' ἐν νῆϊ πάντα τελεῖται·
 οἷοισι νεφέεσσιν ἐπιστρίβει ἔρχονδ' αὖρ' αὖ
 ζυγὸς ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπιπύρεχσιν δ' ἄελλαε
 παντοίων ἀνέμων· νῆϊ μοι σὼς αἰπὺς ὁ λεηρός·
 κρίσιμά κε ῥέει θανάδοι καὶ τεχνάκισ· οἱ τότ' ὄλοντο
 τροίη ἐν ὑρείῃ χάριν ἀβρίδῃσι φέροντες·
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὅφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπιπείν
 ἤματι τῷ, ὅτε μοι πᾶσιτο χαλκήρεα δ' ἔρα
 ῥῶδ' ἐπέρριψαν· πρὶ πλείωνι θανόντι·
 τῷ κ' ἔλαχον κτρίων, καὶ μὲν κλέος ἦρον ἀχαιοί·
 νῆϊ δέ με λονγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο Ἀλκίωνα·
 ὥς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασε μέγα κῆμα κατ' Ἀχαιῆς
 δεινὸν ἐπεσύνμενον· πρὶ δὲ χεῖδ' ἴην ἐλέλινεν·
 τῇλε δ' ἀπ' ἀρχεδίνης αὐτὸς πέσει· πηδάλιον δὲ
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἴσον ἔαξε
 δ' ἐνὶ μισρομένων ἀνέμων ἐλθῶσα θυέλλα·
 πηλὸν δὲ σπείρον, καὶ ἐπὶ κριὸν ἐμπεσε πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πρὸς ἄλγος, ὃ δὲ δ' αὖτις
 αἶψα· μάλα δ' ἐν χεῖρ' ἐν μεγάλῃ ὑπὸ πύματος ὀρμῆς·
 εἴματα δ' ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δ' ἄρα ἐκλυψέ·
 ὁ δ' ἐλὲ δ' ἄρ' ἀνέδ' ὑπὸ πύματος δ' ἐξέπῃσεν Ἀλκίμη

πικρὴν ἢ οἱ πολλὰ ἀπὸ κρατὸς κελεύρυσεν.
 αἷμα δ' ὡς χεδίνης ἐπελήθετο τερρόμεός περ.
 αἷμα μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
 ἐν μέσῃ δὲ κέθιζε τέλος θανάτῳ ἀλεείνων.
 πλὴν δ' ἐτόρρε μέγα κῦμα κῆτὰ ῥῶον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὡς δ' ὅτ' ὁ πωρινὸς βορέης φορέησιν ἀκένθασ.
 ἀμπεδίον πυκινὰ δὲ πρὸς ἀμμήσιν ἔχοντα,
 ὡς πλὴν ἀμπελάτος ἀνέμοι φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' αὖρος, ζεφύρῳ εἴξασκε διώκην.
 ἦν δὲ ἰδὲ κέδμεν θυγάτηρ καλλίσφυρος ἰνὴ
 λαυκοθέη· ἢ πρὶν κλῦν ἔην βροτὸς αὐδήεα.
 νῦν δ' ἄλδς ἐν πελάγεσσιν ἑλὼν ἐξέμμορε τιμῆς.
 ἦρ' ὁ θυσιῇ ἐλέησεν, ἀλώμεον ἀλγὲ' ἔχοντα,
 αἰθὴν δ' εἰ κῆρ ποτὴ ἀνεδύσετο λίμνης,
 ἔξε δ' ἐπὶ χεδίνης καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 κῆμμορε τί πῆται ὥδε ποσὶ δάων ἐποσίχθων
 ὠδύσατ' ἐκ πάλως, ὅτι τοι κέκχ' πολλὰ φύτλεις.
 ὅ μιν δὴ σε κῆτα φθίσσῃ μάλα περ ληνεάνων
 αἷμα μάλ' ὥδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι ἔκ' ἀπινύσσειν.
 εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, χεδίνην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 καλλιπάρ' ἀτὰρ χεῖρας νεών· ἐπιμαίεο νότον
 γαῖης φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι.
 τῇ δὲ τόδ' ἐκρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο τάνυσαι
 ἀμβροτον· ἔδ' ἐτοί παθίην δέος· ὅδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὶν χεῖρας ἐφάψαι ἠπείροιο,
 ἀφ' ἀποδυσάμενος, βαλέην εἰς οἶνοπα πόντον.
 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου· αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι ῥαπέσθαι.
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν.
 αὐτὴ δ' ἀφ' ὅς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰθευὶς ἔειπεν· μέλαν δὲ ἐκὺμα κέλυφεν·
 αὐτὰρ ὁ χερσὶ μύριξε πολὺ τλασθῆναι ὁδυσσεύς·
 ὁ χυθῆσθαι δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγὼ μή τις μοι ὑφ' αἰνῆσι δόλον αὐτὲ·
 αἰθανάτων, ὅτε με χερσὶν ἀποβῆναι ἀνώγει,
 αἰνὰ μάλ' ἔγωγε τίσομαι ἐπεὶ ἐκὺς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι·
 αἰνὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον,
 ὅφρ' αὖ μὲν κεν δόρατ' ἐν δρμονίῃσιν ἄρῃη,
 τόφρ' αὐτὲ μενέω καὶ τίσομαι ἄλγεα πάχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι χερσὶν διὰ κὺμα τινάξῃ,
 νηῖο μὲν περὶ ὅ μιν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον·
 εἰς δ' αὖ ταῦθ' ὁρμαίνε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν·
 ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κὺμα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν τ' ἄρ' αἰὲν τε καὶ περὶ φέει· ἤλασε δ' αὖτ' ἄν·
 ὥς δ' ἀνέμους τε ζαῆς ἠέων θυμῶνα τινάξῃ
 κερφαλέων· τὰ μὲν ἄρ' τε δεισκέδασεν ἄλλυδις ἄλλη,
 ὥς τῆς δόρατα μακρὰ δεισκέδασ'· αὐτὰρ ὁδυσσεύς,
 ἀμφ' ἐνὶ δῆρατι βᾶνε κέλιθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων·
 εἵματα δ' ἐξέπιδυσε, τὰ οἱ πόρε δῖα κελυφά·
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο τάνυσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνὴν αἶγι' ἔθηκε χεῖρε πετάσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς· ἴδ' δὲ κρείων ἐνοσίχθων·
 κινήσας δὲ κέρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμὸν·
 ἔγωγε νῦν καὶ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰσόκειν ἀνθρώποισι διοτρεφέων· μισείης·
 αἰνὰ δ' ὡς σε ἔολπα ὀνόμασθαι κακότητος·
 Ωδ' ἄρα φωνήσας, ἵμασιν καλλιῖριχας ἵππους·
 ἵκετο δ' εἰς ἀγὰς ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασι·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κῆρυ δίδος ἄλλ' ἐνόησεν.

ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελύθους·
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε, καὶ σὺνιθῆναι ἅπαντας·
 ὥρσε δ' ἐπὶ κραπνὸν βορέην· προσὲ κῦματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅτε φαιήκεαι φιληρέτμοισι μιγείη
 διογενὴς ὁδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἄλυσσας·
 ἐνθα δ' ὤω νύκτας δύο δ' ἡμέματα κῦματι πηγῷ
 πάλζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόωντο δαέθρον·
 αἶψ' ὅτε δὴ πρότον ἦμαρ εὐπλόκητος τέλεσ' ἦώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος ῥῶν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηεμίη· ὃ δ' ἄρα χεῖδ' ἐν εἰσίδι γαῖαν,
 ὃξυ μάλα προτῶν, μεγάλην ὑπὸ κῦματος ὄρθεις·
 ὥς δ' ὅταν ἀσπασίος βίοςτος παῖδ' αἰ φανείη
 πατρὸς, ὃς ἐν νύσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγος πάχων,
 διηρὸν τιμώμενος, συρβὸς δὲ οἱ ἔχρει δαίμων,
 ἀσπασίως δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κρηόητος ἔλυσαν,
 ὥς ὁδυσεὺς ἀσπασὸν εἶσατο γαῖαν καὶ ὕλην.
 νῆχ' ἐπ' ἐπαιγόμενος ποσσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
 αἶψ' ὅτε τόλῃον ἄπ' ἴον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ δὴ δ' ὅπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσιν θαλάσσης·
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξέρον ἠπείροιο
 διηρὸν ἐρυνόμενον· ἔλυτο δὲ πάνθ' ἄλδος ἄχνη.
 ἔ γάρ ἐσαν λιμένδ' νηῶν ὄχοι, ἔ δ' ἐπιωγαί·
 αἶψ' ἄκται προβλήτ' ἐσαν· σπιλάδ' οὖτε, πάροιτε·
 καὶ τότε ὁδυσεὺς λύτο γένεα καὶ φίλον ἦτορ·
 ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελλέα δῶκεν ἰδέσθαι
 ζῶν· καὶ δὴ τόδ' ἐλατμα διατμήξας ἐπέρισα,
 ἔκβασις ἔπη φαίνεθ' ἄλδος πολιόιο θύραζε·
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάροιθ' ὄξεδ' ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον· λιανὴ δ' ἀνὰ δέδρομε πέτρῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ ὅπως ἔστι πόδας
 εἴματα ἀμροτέρωσι καὶ ἐκφυγὲν κενότῃα·
 μή πως μὲν βαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
 κῦμα μέγα ῥάπσεν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη·
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήσομαι ἢν πρὸ φούρῳ,
 ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δαίδω μή μ' ἔξ αὐτὶς ἀναρπάξασα θυέλλα,
 πόντον ἐπὶ χυθύντα φέρῃ βαρέα σενάχοντα,
 ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπιδούῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ὁλὸς οἷά τε πολλὰ φέροι κλυτὸς ἀμφιφύπῃ·
 οἷδα γάρ ὡς μοι ὁδῶσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 εἴως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν χιχέαν ἐπ' ἀκτὴν·
 ἐνθά κ' ἀπὸ ῥινύς τε δρύφθι σάωτ' ὅσ' ἔραχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμροτέρωσι δὲ χερσὶν ἐπεσύνδους λάβε πέτρης·
 τῆς ἔχετο σενάχων εἴως μέγα κῦμα παρήλθε,
 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλὶ ῥόθιον δέ μιν αὐτὶς
 πλῆξεν ἐπεσύνδον πλῆξ δέ μιν ἐμβάλε πόντῳ·
 ὡς δ' ὅτε πηλύποδος θαλάμης ἐξεληνομένοιο
 πρὸς κοτυληδινόφιν πυκινὰ λαίγχευς ἔχονται,
 ὡς τὰ πρὸς πέτρῃσι θρασυαῶν ἀπὸ χερῶν,
 ῥινοὶ ἀπέδρουθον· ἦν δὲ μέγα κῦμα κελευφέν·
 ἐνθά κε δὴ δούπητος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς·
 εἰ μὴ ἐπὶ φροσύνῃν δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κῦματος ἐξαναστὺς τὰ τ' ἐρῶνεται ἠπειρὸν δέ,
 νῆχε παρέξ ὅς γαῖαν ὄρωμαιος εἶπεν ἐφούροι
 ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης·
 αἴψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ σῶμα κελλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δ' ἠὲ οἰεῖσάτο χῶρος ἄριστος

λεῖος

λαῖος πετροῶν· καὶ ἐπισκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 ἔγνω δὲ προρέοντα· καὶ ὄξαστο ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυτοὶ ἀνάξ· ὅστις ἐπὶ πολλύλιστος δέσ' ἔχενω·
 φύγων ἐκ πάντοιο ποσειδάωνος ἐπιπὰς·
 αἰδοῖος μὲν τ' ἔπει καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν, ὅστις ἵκηται ἀλώμενος· ὥς καὶ ἐγὼ νῦν·
 σὸν τε ῥόον σάτε γυναιῖ καὶ πολλὰ μογήσας·
 αἷ' ἐλέαιρε ἀνάξ· ἡ κῆψ δέ τοι ἄχομαι εἶναι·
 ὦς φάθ' ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἔδν ῥόον, ἔχε δὲ κῦμα
 πρόθεν δὲ οἰποῖσε γαλήνην· ἦν δ' ἐσάωσεν
 ἔκ ποταμῷ προχοῆς· ὃ δ' ἄρ' ἄμρω γένετ' ἐκ μῦθε·
 χεῖρας τε σιβάρως ἀλὶ τὸρ δέδμητο φίλον κῆρ·
 ὦ δὲ δὲ χροῶ πάντα· θάλασσα δὲ κῆκε πολλή·
 αἶν σῶμα τε ῥίνας τε· ὃ δ' ἄπνευστος καὶ ὀνείαυτος
 κείτ' ὁ λίγη πελέων· καὶ ματος δέ μιν αἶνός ἔκρινεν·
 αἷ' ὅτε δ' ἤρ' ἄμπνυτο· καὶ ἔκ φρένα θυμὸς ἀγέρεθ·
 καὶ τότε δὴ κῆδε μνον ἄπ' ἔο λῦσε θεοῖο·
 καὶ τ' κεν ἔκ ποταμόν· ἀλιμυρήντα μεθῆκεν·
 αἶψ' δ' ἔφρε μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψ' αἶψ' ἰνώ
 δέξαστο χρσὶ φίλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιαθεῖς
 χοῖν' ὅ πεκλίγθη· κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρσεν·
 ὃ χθῆσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ἦ μοι ἐγὼ, τί πάθω· τί νῦ μοι μῆκιστα γένεται·
 εἰ μὲν κ' ὦν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω·
 μή μ' ἄμυδρις σῖβιτε κακὴ, καὶ θῆλυς εἴρση
 ἐξ ὀλιγυπέλης δαμάσῃ κενεφινότα θυμόν·
 αὐρὴ δ' ἐκ ποταμῷ φυχρὴ πνέει ἠῶθι πρὸ·
 εἴ δ' ἐκ κεν ἔκ κλιταὶ ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην·
 θάμνοισι ἐν πυκινόισι κατὰ δροάθω, εἴ κεν μεθείη
 ῥίγος καὶ καμάτος· γλυκὺς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ·

Hom. Odyf.

g

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

δειδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ κῶς κῦρμα γένωμαι
 525 ἄρα οἱ φρονέοντι, δοῦνατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ δ' ἴμεν δὲ ὕλην· πλὴν δὲ χερδὸν ὕδατος εὖρεθ
 ἐν πριφαινομένῳ, τοῖς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνησ
 ἐξομόθεν περὶ ὧτας· ὁ μὲν φυλίσ, ὃ δ' ἐλάϊς·
 τῶς μὲν ἄρ' ὕτ' ἀνέμων διαίει μένος ὕγρον ἀέντασ,
 ὕδ' ἐποτ' ἥελιος φάειθων ἀκτῖσιν ἐβαλλεν·
 ὕτ' ὁ μῖβρος περᾶσκει διαμπρὲς· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἐμῆλοισιν ἔφρων ἐπαμοιβασίης· ὕς ὑπ' ὀδυαδῆ
 δύσειτ' ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χρσὶ φίλησι
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ὅσον τ' ἡ δύω, ἡ δὲ βρεῖς ἀνδρῶς ἔρυσσε
 ὥρῃ χερμίσῃ· εἰ κῶς μάλα πρὸ χαλεπαίνου·
 πλὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας Δῖος ὀδυαδῆ·
 ἐν δ' ἄρα μέση λείκτο· χύσιν δ' ἐπεχόατο φύλλων·
 ὥς δ' ὅτε τις θαλὸν ἀποδίῃ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἄγρ' ἐπ' ἐχατῆς· ὃ μὴ πάρα ρεῖτον δὲ ἄλλοι
 ἀπ' ἑρμα πυρὸς σῶζων· ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αὔροι,
 ὥς ὀδυαδῆ φύλλοισι κελεύατο· τῷ δ' ἄρ' ἄθῆνι
 ὕπνον ἐπ' ὀμμασι χεῖν· ἵνα μιν παύσῃ τάχιστα,
 δυαπονέος θεμέτοιο φίλα βλεφάρ' ἀμφικελεύσας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ζ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

Θηνᾶ ἐπισᾶσα ὄναρ ναυσίχθας τῇ ἀλκινόεσθ
 530 γαυροῖ· μελὺς αὐτῇ πλὴν ἐσθῆτα ἐπὶ ποταμόν
 535 ἀγύση, πλωῖν πηισίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γα
 540 μόν· ἡ δὲ τὸ κελυθὲν ποιεῖ· ἐπετα παύσῃ μετὰ τῶν θε
 545 ραπαίνων ἀκλῆσας δ' αὐτῶν ὁ ὀδυαδῆ ἐξυπνίζεται·
 550 κῶς πεθεῖς ναυσίχθας, ἐσθῆτα κῶς φροῖν παρ' αὐτῆς
 555 λαβὼν, ἐπετα αὐτῇ εἰς πλὴν πόλιν·

50
ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Ζ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ζῆτα δὲ ναυσικῆα κόμισ' ἐν χειρὶ ὀδυσῆα.

Σ δ' αὖ ἐνθα κέθενδε πολύτλας
δῖος ὀδυσσεύς,
ὦ ὑπὸ κῆρματώ ῥημένος· αὖ
τὰρ Ἀθήνη
βῆρ' ὅς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμον
τῆ πόλιν τε.

οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναμον ἐν ἄνρυ χόρῳ ὑπρεΐη,
ἄλχ' κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπὸ ῥηνορέδντων·
οἳ σφρασσινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτροιῆσαν·
ἐνθεν ἀναστῆσας ἄγε ναυσίθοος θεοῦ δ'·
εἴσεν δ' ἐν χειρὶ ἑκὼς ἀνδρῶν ἀφρισάων·
ἀμφὶ δὲ τείχεος ἔλασε πόλιν καὶ εἰδέματο οἴκους·
κῆρ' ἔνθεν ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάματ' ὀδυσσεύς·
ὅς μιν ἦδ' ἡ κηρὶ δαμείς, αἴδους δὲ βεβήκη·
ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἀκομήδ' αἰδώς·
τὸ μὲν, ἔβη πρὸς δῶμα θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τόσον ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μιτιόωσα.
βῆ δ' ἴμεν ὅς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὃ ἐνὶ κέρῳ
κοιμᾶτ' ἀθανάτησι φυνὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
ναυσικῆα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
παρ δὲ δὴ ἀμφίπολοι χαρὶ ταν ἀποκέλλος ἔχουσε
σαθμοῖν ἐκείτρε, θύραι δ' ἐπέκλειτο φασγάν·
ὃ δ' ἀνέμει ὥς πνοιὴ ἐπέλυτο δέμνια κέρως·
σηδ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
αἰδομένη κέρη ναυσικλητοῖο δούμαντος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ

ἡλὰς τεταρωφῶς ἀλιπὸρ φουρὰ τῷ δὲ θυρᾷ
 ἔρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτὸς βασιλῆας
 ὅς βυλὴν ἵνα μὴν πῦλον φάεικας ἀγασοί
 ἡδὲ μάλ' ἀγασοί, φίλον πατέρα προσέειπε
 Π ἄπτα φίλ' ἔκ' ἀνδρῶν μοι ἐφοπλίνας ἀπὴν
 ὑφ' ἡλὸν ὑκυκλον ἵνα κλυτὰ εἴματα ἄγωμαι
 ὅς πταμὸν πλαιύσσατά μοι ῥεμπωμένα κείτα
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοις ἐόντι,
 βυλὰς βυλᾶν κῆθρα χροεῖ μὴτ' ἔχοντα
 πέντε δέ τοι φίλοι ἔχουσιν μετὰ τοῖς γεγάσιον
 οἱ δὲ οὐ πύοντες, ἔχουσιν δ' ἡγεῖται θαλῆσιν
 αἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσιν νεόπλυτα εἴματα ἔχοντες,
 ὅς χορὸν ἔρχεσθαι τὰ δ' ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμνηται
 Ω σέφατ' αἰετοὶ γὰρ θαλῶν γάμον ἐξονομήναι
 παρὸς φίλῳ· ὅς δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 ὅτε τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, ὅπ' ἐκ τῶν ἄλλων
 ἔρχαν· ἀτὰρ τοι δ' ἔμῳ ἐφοπλίνας ἀπὴν
 ὑφ' ἡλὸν ὑκυκλον ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 Ω σ' εἰπὼν δ' ἔμῳ ἐκλετο τοῖς δ' ἐπίθοντο
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκ τῶν ἄλλων ἐξέβησαν ὑπὸ χον ἡμιονεῖν
 ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζυγὰν ὑπ' ἀπὴν
 κῆρυ δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐδῆτα φαεινὴν
 καὶ πλὴν μὲν κατέβηκεν ἐξέσω ἐπ' ἀπὴν
 μήτηρ δ' ἐκ κλῆσιν ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοῖαν· ἐκ δ' ἄρ' ἐκ τῶν ἄλλων ἐξέβησαν
 ἀσπὶς ἐκ αἰγῶν κῆρυ δ' ἐπεβήσετ' ἀπὴν
 δῶκε δὲ χρυσὴν ἐκ λικύθῳ ὑπὸν ἔλεον
 εἰς χυτλώσασθαι σὺν ἀμυρὶ πόλοισι γαυροῖς
 ἡ δ' ἔλαβεν μᾶστιν καὶ ἡνία σιγαλόντα
 μᾶστιν δ' ἐλάαν· κῆρυ δ' ἡνία σιγαλόντα

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰδ' ἄμοτον τανύοντο φέρον δ' ἐδῆτα καὶ αὐτῶ
 ἔκ οἶν ἄμα τῇ γε καὶ ἀμρίπολει κίον ἄλλαι·
 αἰδ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον πρὶ καλῆ' ἵκοντο,
 ἐνθ' ἦτοί πλωτοὶ ἦσαν ἐπιετανοί· πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὕπεκ προρέει, μάλα πρὶ ῥυπόωντα καθεῖραν,
 ἐνθ' αἶψ' ἡμιόνους μὲν ὕπεκ προέλυσαν ἀπῆνις·
 καὶ τὰς μὲν σῶαν ποταμόν παρὰ δινῆεντα,
 δῶκεν ἄγρωσιν μελινθεῖα· τὰ δ' ἀπ' ἀπῆνις
 εἴματα χρυσὸν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ
 εὐβρον δ' ἐν βόθροισι βοῶς, ἐρίδα προφέρουσαι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλώων τε, καθεῖραν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλδς, ἥ χι μάλισα
 λαίγῳ ποτὶ χέρσον ἀποπλάσκει θάλασσα·
 αἰ δὲ λοεσάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαῶ,
 δειπνὸν ἐπειθ' εἶλοντο παρ' ὀχθησὶν ποταμοῖο·
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τρῶσθ' ἔμεναι αὐτῇ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτε τάρφθεν δμῶαί τε καὶ αὐτῇ,
 σφαίρητά τ' ἄρ' ἐπαίζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλῆσαι·
 τῇσι δὲ ναυσικέχ' ἀνικώλενος ἦρχετο μολπῆς·
 οἷν δ' ἄρτεμις εἴσι κατ' ἕρεος ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ πνύρετον πρὶ μῆκετον, ἥ ἐρύμανθον
 τρῶπομένῃ καί προισι, καὶ ὠκείης ἐλάροισι,
 τῇ δὲ θ' ἄμα νύμφαι καὶ ῥαὶ διὸς ἀγχιόχοιο
 ἀφρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα λητῶ,
 πασάων δ' ὕπρ' ἥ γε κέρη' ἔχει ἡ δὲ μέτωπα,
 ρεῖα δ' ὀλοῖν ὧπ' πέλεται, καλὰ δέ τε πάσαι,
 ὥς ἢ ἄμφοι πόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμήϊ·
 αἴψ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν οἶκον δὲ νέεσθαι
 ἰδύεσθ' ἡμιόνους, πῦξά σ' αὖτε εἴματα καλὰ,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἔχουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς ὅδ' ἔναια

αἰδ' ἄμοτον
 ἔκ οἶν ἄμα
 αἰδ' ὅτε δὴ
 ἐνθ' ἦτοί
 καλὸν ὕπεκ
 ἐνθ' αἶψ'
 καὶ τὰς μὲν
 δῶκεν ἄγρω
 εἴματα χρυ
 εὐβρον δ' ἐν
 αὐτὰρ ἐπε
 ἐξείης πέτα
 λαίγῳ ποτ
 αἰ δὲ λοεσ
 δειπνὸν ἐπ
 εἴματα δ' ἡ
 αὐτὰρ ἐπε
 σφαίρητά τ'
 τῇσι δὲ ναυ
 οἷν δ' ἄρτε
 ἥ κατὰ πν
 τρῶπομένῃ
 τῇ δὲ θ' ἄμα
 ἀφρονόμοι
 πασάων δ'
 ρεῖα δ' ὀλο
 ὥς ἢ ἄμφο
 αἴψ' ὅτε δ
 ἰδύεσθ' ἡμ
 ἐνθ' αὐτ' ἄ
 ὥς ὅδ' ἔναια

ὡς ὁ δὲ σὺ δὲ ἔγρητο ἰδοὶ τ' αὐὸ πίδα κέρην,
 ἢ οἱ φαίηκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγίσαιτο·
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔριψε μετ' ἀμφίπλον βασίλειαι·
 ἀμφίπλον μὲν ἄμαρτε· βαθείη δ' ἔμπεσε δίνη·
 αἰεὶ ἐπὶ μακρὸν αὔσαν ὅδ' ἔγρητο δῖος ὁ δὲ σὺ δὲ
 ἔρ' ὁ μένος δ' ὥρμηκε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὥμοι ἐγὼ τέων αὖτε βροτῶν ὅς γαῖαν ἰκθύν·
 ἢ ῥ' οἷ' ὑβρίζαι τε καὶ ἄγριοι· ἢ δὲ δίκαιοι·
 ἢ φιλοξένοι καὶ σφινός ἔστι θεοδής·
 ὥς τε με κερῶν ἀμρήλυθε θήλησ' αὐτῇ
 θυμράων· αἰεὶ χυσ' ὀρέων ἀπεινὰ κέρηνα,
 καὶ πηγάς πταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα·
 ἢ νῦν ἀνθρώπων εἰ μὴ χερδὸν αὐδηνέντων·
 ἀμῶν ἐγὼν αὐτὸς πρήσομαι, ἢ δὲ ἰδωμαι·
 Ως εἰπὼν θάμνον ὑπεκδύσετο δῖος ὁ δὲ σὺ δὲ
 ἐκ πυκνῆς δ' ὕλης πύρρον κλάσε χερρὶ παχείῃ
 φύλλων ὡς ῥύσαιτο πρὶ χροὶ μήδεα φωκός·
 βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίηρος ἀλκὴ πεποιθώς·
 ὅς τ' εἴσ' ὁ μένος καὶ ἀήμενος· ἐν δὲ οἱ δ' αὖτε
 δαίεται· αὐτὰρ δὲ βασιὶ μετέρχεται ἢ οἴεσιν,
 ἢ ἐμετ' ἀγροτέρῳ ἐλάρῃ· κέλεται δὲ ἔλασιν
 μῆλων πρήσοντα καὶ ὅς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
 ὡς ὁ δὲ σὺ δὲ κέρησιν ἐπ' ἀποκείμοισιν ἔμελλε·
 μίξεσθαι θυμὸς πρὶ ἐὼν χρεῶς τὸν ἴκνε·
 σμρδαλέως δ' αὐτῇσι φάλη κερκνωμένους ἄλμη
 ῥέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠτόνας πρὸ χύσας·
 οἷν δ' ἀλκινός θυγάτηρ μένε τῇ τὸν ἀθήνη·
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· καὶ ἐκ δέος εἴλετο γῶν·
 ἐπὶ δ' αὖτα χομένη· ὅ δὲ μὲν ἤριξεν ὁ δὲ σὺ δὲ
 ἢ γένων λίωσιτα λαβὼν αὐὸ πίδα κέρην,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ αὐτὸς ἐπέειπεν ἀποσταδὰ μείλι χίοισι·
 λίαν οἱ δ' εἴβη πόλιν κῆρ' εἴματα δ' οἴη·
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦναι κέρδιον εἶναι·
 λίαν εἶναι ἐπέειπεν ἀποσταδὰ μείλι χίοισι,
 μή οἱ γῆνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κῆρ,
 αὐτίκα μείλι χιον κῆρ βράχυν φάτο μῦθον·
 Γ οὐκ ἔμελλ' ἄν' ἀνασθαι θεὸς νύ τις, ἢ βροτὸς ἐσθί·
 εἰ μὲν τις θεὸς ἐσθί τοι ὕραν ὄν' αὐρῶν χερσίν·
 δότ' ἐμὶ δ' ἴσ' ἐγὼ γὰρ Διὸς κῆρ μεγαλοῖο
 εἰδὸς τε μέγ' ἔσθ' τε φυήντ' ἄχις ἐῖσιν·
 εἰ δέ τις ἐσθί βροτῶν τοι ἐπὶ χθονὶ ναιετάσῃ·
 τρισμακάρεσσ' οἴ γε πατὴρ κῆρ πότνια μήτηρ,
 τρισμακάρεσσ' κῆρ σίγητοι· μάλα περ σφίσι θυμὸς
 αἶν' ἐὺ φροσύνῃσιν αἰνέται εἴνεκα σέο·
 λανάντων τοῖον δὲ θάλας χορόν ἐσσι χναῦσαν·
 κείνος δ' αὖ περικῆρι μακάρτατος ἐξέχον ἄλλων·
 ὅς κε σ' ἐδνοῖσι βρίσας, οἶκον δ' ἀγῶνται·
 ὃ γάρ πω τοῖτον ἴδον βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὅτ' ἀνδρῶν ἔτε γυναικῶν σέβας μ' ἐχέει σορόωντα·
 δῆλ' ὅτε τοῖον ἀπὸ ἄλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοίνικος νέον ἔργος ἀνδρ' ἄχμον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ κῆρ κῆρ πολὺς δέ μοι ἐπλετο λαὸς
 πλὴν δ' ὁδὸν, ἢ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κῆρ κῆρ ἐσεῖναι·
 ὥς δ' αὐτὸς κῆρ κείνοισιν ἐτεθήπεα θυμῶ
 δῆν' ἐπεὶ ἔγωγε τοῖον ἀνέλυθεν ἐκ δόρυ γαῖης·
 ὥς σέ γε γαῖα ἄρα μαί τε τεθήπατε, δὴ δ' ἰάτ' αἰνῶς
 γυνῶν ἄφατος· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει·
 χθιζὸς ἐεικοσὶ φύγον ἡματι οἴνοπα πόντον
 πῶρα δέ μ' αἰεὶ κύμα φόρη κραπυαί τε θύελλαι
 νήσ' ἀπ' ὠκυγίης· νῆα δ' ἐνθάδε κῆρ βλάσσει μων·
 ὅρ' ἔτι

ὅφρ' ἔτι πῃ καὶ τῇ δὲ πάθω κακοῦν· ὃν δ' οἶω
 παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέεσσι πάροισιν·
 ἀλλὰ δ' ἄνασ' ἐλέειρε· σὲ γὰρ καὶ καὶ πολλὰ μογήσας·
 ὅτε πρῶτην ἰκομένην τῶν δ' ἄλλων ἔτινα οἶδα
 ἀνθρώπων· οἱ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 ἄστυ δέ μοι δέξον· δὸς δέ μοι ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τι πῃ εἴλυμα σπείρων ἔχῃς ἐνθάδ' ἰῆσαι·
 σοὶ δὲ θεοὶ ῥῶσα δόϊεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινῆς·
 ἀνδρά τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ἀπάσεις,
 ἐσθλὴν· ὃ μὲν γὰρ τὸ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον·
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν εἶκον ἔχουσιν
 ἀνὴρ ἢ δὲ γυνὴ, πολλὰ ἄλγεα δυσμενέειαι·
 χάρματα δ' οὐ μενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἐκλυον αὐτοί·
Τὸν δ' αὖ θάουσι καὶ λανκώλενος ἀντίον ἦν δα·
 ξεῖν· ἐπεὶ ἔτε καὶ νῦν ἔτ' ἄρρονι φωτὶ ἔοικας·
 ξαῖ δ' αὖτ' ἐς νέμει ὄλβον ὁ λυμπιος ἀνθρώποισιν
 ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκείσθαι·
 καὶ πῃ σοὶ τάδ' ἐδωκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἡ μετέρην τε πόλιν, καὶ γαῖαν ἰχένης·
 ἔτ' οὖν ἐσθλὸς δαυήσεαι ἔτε τῶν ἄλλων
 ὧν ἐπέοι χ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα·
 ἄστυ δέ τοι δέξω· ἐρέω δέ τοι ἔνομα λαῶν·
 φαίην καὶ καὶ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
 τὸ δ' ἐκ φαίηνων ἔχεται κέρτος τε βίη τε·
 ἢ ῥά καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε·
 εἴτε μοι, ἀμφίπλοοι πόσε φάγετε φῶτα ἰδύσασθαι·
 ἢ μὴ πῃ τινὰ δυσμενέων φᾶσ' ἐμμεναι ἀνδρῶν·
 ἢ καὶ ἐσθλὸς ἀνὴρ διβόρτος ὃν δὲ γένηται·
 ὅς κεν φαίηνων ἀνδρῶν ὅτε γαῖαν ἰκῆται·

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

Διὸς πατὴρ φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀδανάτοισι·
 οἰκόμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ
 ἄχαιοι· ὃ δέ τις ἄμμι βροτὸς ἐπιμίσγεται ἄλλος·
 οἷός δέ τις δούσηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκνεται
 ὅν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἅπαντες
 ξείνοί τε πῶχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φήλη τε,
 οἷός δ' ὅτ' ἄμφι πλοῖοι ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε
 λῦσατε δ' ἐν πταμῷ ὅθ' ἐπὶ σκίπασ' ἐς ἀνέμοιοι·
 Ως ἔφραθ'· ἄδ' ἔσαν τε καὶ αἰηλοῖσι κέλευσαν.
 καὶ δ' ἄρ' ὀδυρῆσαι ἐπὶ σκίπασ', ὥς ἐκέλευσε
 θαυσιθέα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 πᾶρ δ' ἄρα οἱ φάρος τε χιτῶνά τ' εἴματ' ἔθηκεν·
 δῶκεν δὲ οἱ χρυσὴν ἐκ ληκύθῳ ὑγρὴν ἑλαιῶν·
 ἥνωγον δ' ἄρα μὴν λῦσθαι πταμοῖο ῥοῇσι
 διήρ' ὅτ' ἄμφι πλοῖοισι μετῴδα Διὸς ὀδυρῆντος·
 Αἰ μφί πλοῖοι σὺν ὕψι ἀπόπροθεν, ὅρ' ἔγω αὐτὸς
 ἄλμην ὥμοισιν ἀπλῆσομαι· ἄμφι δ' ἑλάω
 κρίσσομαι· ἢ γὰρ Διὸν ἀπὸ χροὸς ἐστὶν ἀλοιφή·
 αἶντην δ' ὅκ' αἶνέγω γε λείσομαι· ἀδδέομαι γὰρ
 γυμνῶσθαι κέρησιν ἐὺπλοκάμοισι μετελθὼν·
 Ως ἔφραθ'· ἄδ' ἀπάνευθεν ἴσαν· εἶπεν δ' ἄρα κέρη·
 αὐτὰρ δ' ἐκ ποταμῷ χροὸν νίξετο Διὸς ὀδυρῆτος
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ σῦν ῥέει· ἄμπεχεν ὥμις·
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἐσμικχεν ἄλδος χνόον ἀπρυγέτοισι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λείαντο καὶ λίπ' ἀλγέων,
 ἄμφι δὲ εἴματ' ἑσταθ' αἰσίοτορε παρθένος ἀδμήδος·
 ὅν κεν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκ γεγαῖα,
 μείζονατ' εἰσιδέειν, καὶ πάσσονα· καὶ δ' ἔδε κέρητος
 ἔλκε· ἦ κε κόμας· ὕακινθίνῳ ἀνθρ' ὁμοίαν·
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχάσεται ὀργυρῷ ἀνθρ'

ὅδοις δ' ἐν ἡφαίστος δέδαιεν καὶ παλλὰς Ἀθηνῆν
 τέχνην παντοίην· χαρίεντα δὲ ἔργα τελεεί·
 ὧς ἄρα τῷ κατέχοντι χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
 ἔρετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
 κάλλιπ' καὶ χάρισι στήβων· θηεῖτο δὲ κύρη·
 δὴ ῥά τ' ἄμφιπόλοισιν ἐν πολέμοισι μεθύσα·
 Κ λυτέ μοι ἄμφιπολοι λουκώλενοι ὄφρατι εἶπω·
 ὅ πάντων ἀέκητοι θεῶν οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν
 φαίηντες ὅ δ' ἄνῃρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
 πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι Ἀεικέλιος δέατ' εἶναι·
 ναῦ δὲ θεοῖσιν ἐοικε, τοῖ ὕρανδ' οὐραὶ ἔχουσιν·
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοῖός τε πόσις κεκλημένος εἴη
 ἐνθάδ' ἐν καετῶν· καὶ οἱ ἄδ' οἱ αὐτόθι μίμνειν·
 ἀλλὰ δότ' ἄμφιπολοι ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε·
 Ω ν ἐφ' ἧσ' αὖ δ' ἄρα τῆς, μάλα κ' οὐ κλύον· ἢ δὲ πίθοντο·
 πὰρ δ' ἄρ' ὁ δ' οὐαῖτ' ἔθεσαν βρώσιν τε πόσιν τε·
 ἦτοι δ' πίνε, καὶ ἦσθε πολύτλαστοι ὅς οὐδ' οὐαῖτα,
 ἄρπαλέως· διήρ' οὐ γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος·
 αὐτὰρ ναυσικῆα λουκώλενος, ἀλλ' ἐπόησεν·
 εἵματα ἄρα πῦξασα τίθει καλῆς ἐπ' Ἀπηνῆς·
 ζῶξεν δ' ἡμιόνους κρατρώνυ χασσ' ἀνδ' ἐβη αὐτῇ,
 ὠρύων δ' ὁ δ' οὐαῖτα· ἐπὶ ποσὶ τ' ἐρατ' ἐκτ' ὀνόμαζε,
 ὅρσοο ναῦ δ' ἔεινε· πόλιν δ' ἴμεν ὄφρα σε πέμψω
 πατρὸς ἐμῆς πρὸς δῶμα δαΐδρονος· ἐνθάδ' σε φημι
 πάντων φεικῶν εἰδησέμεν, ὅσοι ἄριστοι·
 ἀλλὰ μάλ' ὧ δ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι ὕμ' ἀπινύσσειν,
 ὅρρ' ἂν μέν κ' ἄρ' ὅς τ' ὀμνεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σαυτὰ ἄμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 κερπαλίμως ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ' ὅδ' ὀν ἡγεμονεύσω·
 αὐτὰρ ἐπὶ πὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

[illegible]

ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμὴ τέκος τε θαλῆα τ' ἀλώη·
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 ἔνθα κ' ἐθέζομενος, μῶναι χρόον εἰσδόνειν ἡμεῖς
 ἄστυ δὲ ἔλθομεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς·
 αὐτὰρ ἐπεὶν ἡμέας ἔλπετο τὸ δώματ' ἄφ' ἵχθαι·
 καὶ τό τε φαιήκων ἱμερὲς πόλιν ἡδ' ἐρέεθαι
 δώματα πατρὸς ἐμὴ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
 ῥεῖα δ' ὀρίγυντ' ἄβι· καὶ αἶν παῖς ἠγήσατο
 νήπιος· ὃ δὲ γάρ τι εἰοκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα φαιήκων· οἷος δόμος ἀλκινόοιο
 ἦρως· αἶψ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι καύθωσι καὶ αὐλή·
 ὣς καὶ μάλα ἐν μεγάροιο διελθέμεν· ὅφρ' αἶν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἡδ' ἦται ἐπ' ὅθ' ἡ χάρη ἐν πυρὸς αὐγῇ·
 ἡλόακτα σφωφῶσ' ἀλιπὸρφυρα· θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη δ' ἰμῶα δὲ οἰεῖα τ' ὀπίσθεν
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ·
 τῷ δ' ἄγε οἶνοποτάζῃ ἐφ' ἡμέκτος ἀθάνατος ὥς·
 τὴν παρὰ μαιφάμενος μητρὸς ποτὶ γένεσσι χεῖρας,
 βάλλειν ἡμετέρης· ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἰδῆαι
 χάρων κερπαλίμωσ, εἰ καὶ μάλα πλόθεν εἶαι·
 εἰ κέν τοι κείνη γέ φίλα φρονέησ'· ἐνὶ θυμῷ·
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέειν καὶ ἰκεῖσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ὧς ἄρα φωνήσας, ἵμασιν μάλιστα φαεινῇ
 ἡμιόνης· αἰδ' ὡς λίποντο ποταμοῖο ῥέεθρα·
 αἰδ' ὡς μὲν πρῶχων· αὖ δὲ πλῖνοντο πτόλιον·
 ἢ δὲ μάλα ἠνιόχουεν· ὅπως αἰετοῖατο πελοῖ
 ἀμφίπολοι γ' ὀδυσσεύς τε νόψ' δ' ἐπέβαλεν ἱμάσθην·
 δ' ἄναρ τ' ἠέλιος· καὶ τοὶ κλυτὰν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν ἀθηνάης ἱν' ἄρ' ἔζετο δῖος ὀδυσσεύς·

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

αὐτὶς ἐπεὶ τ' ἤρατο Διὸς κῆρυ μέγαλοιο·
 Κλυθὶ μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἄρυστόν·
 νῦν δ' ἡ πέρ μιν ἄκυσσον· ἐπεὶ πάρος ἔποτ' ἀκυσσάσθαι
 ῥαίο μιν· ὅτε μὲ ῥάει κληῖς ἐνοσίγαιος·
 Δός μ' ὅτ' φαίης φίλον ἔλθειν ἢ δ' ἐλεγνόν·
 Ως ἔφατ' αὐχόμενος· τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' ἔπω φάνετ' ἐναντίον· ἀέδετο γάρ ῥα
 παρκοσιγνητον· ὃ δ' ἐπιζαρεῶς κρείαινε
 ἀντιθεὺ ὀδυνηῖ, πάρος ἦν γάαν ἰκέσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Η· ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Αυσικῶς εἰς πλὴν πόλιν ἀφικνεῖται· καὶ μετ'
 ὀλίγον ὀδυνηῶς ἰκετεύει δῖαν Ἀθήνην, αἰκινὸς τὸ
 βασιλείῳ γαυλῆς· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθο
 μένης ὁπόθεν πλὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε τὸν αὐτῷ,
 τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλῆν, ἀπὸ τῆς ὠνυγιάς
 μέχρι τῆς τῶν φαιάκων γῆς διηγεῖται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Η·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

ἦτα δ' αὖ φρονέουσ' Ὀδυσσεύ, χειρὶν βασιλῆος·

Σ ὁ κλυτὸν ἐνθ' ἡρώτο πολὺτλασ
δῖος Ὀδυσσεύ,
ὦ κέρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μέ-
νος ἡμιόνοιιν·
ἦ δ' ὅτε δὴ ἔπαρδ' ἀνακλυτῷ
δῶμαθ' ἵκενεν,

ᾗσεν ἄρ' ἔν προθύρῃσιν· ἡσείνηντοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσαντ' ἀθανάτοισι ἐκαλίγχοι, οἳ ῥ' ἄπ' ἀπῆνης
ἡμιόνης ἔλυον, ἐσθλὰ τε ἔσφρον εἴσω·
αὐτὴ δ' ὅθ' ἑλκασμον ἐὼν ἦγε δαῖε δὲ οἱ πῦρ
χρηὺς ἀπαράη θαλαμηπόλος ἀρυμέδονα·
τὴν πότ' ἀπείρθηκεν νέεθ' ἡγάγον ἀμφιέλιασσι·
ἀλκινόω δ' αὐπλὺν ἔερασ' ἔξελον, ὅν κ' ἄσσι
φαιήκεσιν ἀνακαέθει δ' ὥς δῆμος ἄμυν·
ἢ προέφ' ἐναυσιχθῆαν λανκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἢ οἱ πῦρ ἀνέκαε· κῆρ' εἴσω δόρπον ἐνόσμη·
κῆρ' τότ' Ὀδυσσεὺς ὤρτο πόλιν δ' ἴμεν, ἀμφὶ δ' ἀθήνη,
πολλὴν ἡέρα χεῖν φίλα φρονέουσ' Ὀδυσσῆϊ,
μή τις φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας,
κρυτομέοι τ' ἐπείεσι, κῆρ' ἐξέροιθ' ὅτις εἴη·
αἴψ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρανῆν·
ἐνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
παρθενικῇ εἰκῆα νεήνιδι κέλπιν ἐχέσῃ·
ᾗ δὲ πρόθ' αὐτῆς ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ τέκος· ὅκ' ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀλκινόῳ δὲ τοῖς δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάνη
 καὶ τὸν ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκθύνω·
 πηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ δ' ἴτινα οἶδα·
 ἀνθρώπων δὲ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοῖγάρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον ὃν με κελεύεις
 δεῖξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγυῖθι νείεσθαι
 οἴκῳ· σιγῇ τοῖον ἐγὼ δ' ὀδὸν ἤγε μονάσω·
 μὴ δέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσαιο, μὴ δ' ἐρέεινε·
 ὃ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται·
 ὃ δ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
 νηυσὶ θεῶσι τοῖγε πεποιθότες ὠκείησιν·
 λαῖτμα μέγ' ἐκ πρύσφιν ἐπέσφισι δῶκε κρονίων
 τῶν νέεσσι ὠκείαι, ὥσπερ πῖθον ἢ ἐνόημα.

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 κρηταλίμωσ' ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνηλατῶντι θεοῖο·
 τὸν δ' ἄρ' ἀφάνηεν ναυσικλυτοὶ δ' ἐκ ἐνόησαν·
 ἐρχόμενον κρητὰ ἄστ' ἰδὼσ' ὃ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα εὐπλόκος μὸς Διὶνὴ θεὸς ἦ ῥά οἱ Ἀχαιῶν
 θεοπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
 θαῦμαζεν δ' ὀδυσσεὺς λιμένας, κτάνησ' ἐῖσας·
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τέχεα μακρὰ·
 ὃ μὲν Ἀσκολόπειον ἀκηρότα θαῦμα ἰδέσθαι,
 οἷός τε δ' ἐβασίλῃος ἀγακλυτὰ δώματα ἵκοιτο·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅτος δ' ἦτοί γε ξεῖνε πάτερ δόμος ὃν με κελεύεις
 πεφραδέμεν· δῆξ δὲ Διοτρεφέας βασιλῆας
 δαίτην δαιτυμένους· σὺ δ' ἔσσω κῆε· μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος τὸν ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι·

Δι' αὖτις οἶον

δέποιοναν μὲν πρῶτα κηχέσθαι ἐν μεγάροισιν·
 δόητη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν· οἳ πρὶν τὸν Ἀλκινόον βασιλῆα
 ναυσίθοον μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γένετο καὶ πρὶν βροια, γαυακῶν εἶδος ὄρεϊ,
 ὁ πλοῦσθ' ἐπὶ θυγατρὶ μεγάλῃτορος ἄρ' ὑμείδοντος·
 ὃς ποθ' ὑπὲρ θυμῶσι γιγάντεσιν βασιλῆαεν·
 αἷς δ' ἰδὼν ὤλεσε λαὸν ἀτάθραλον ὤλετο δ' αὐτός·
 τῇδε ποσειδάων ἐμίγη καὶ ἐγένετο παῖδα
 ναυσίθοον μεγαθύμον, ὃς ἐν φάειν ἄνακτα
 ναυσίθοος δ' ἐτέκε ριξήνορά τ' Ἀλκινόον τε·
 τὸν μὲν ἄνακτον ἐόντα, βάλ' ὄρυγρ' ἵτοξος ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ· μίαν δ' ἴην παῖδα λιπόντα
 ὄρεϊ τῇ τὴν δ' Ἀλκινόος ποιήσατ' ἀκοίτιν·
 καὶ μιν ἔτισ' ὥς τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσαι νῦν τε γαυακῶν ὑπὲρ ἀνδράσιν οἶκον ἐχούσιν,
 ὡς κείνη πρὶν ἡῖρι τετίμηται τε καὶ ἐστὶν,
 ἐκ τε φίλων παίδων, ἐκ τ' αὐτῆς Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν· οἳ μιν ῥα θεὸν ὥς εἰσορόωντες
 δευδέχεται μύθοισιν ὅτε σέχης ἀνὰ ἄστρ·
 ὃ μὲν γάρ τοι νόος γε καὶ αὐτὴ δάετα ἐσθλῇ
 οἴσιν τ' αὖ φρονέσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύγ·
 εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἐλπωρή τοι ἐπείτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον δὲ ὑπόροφον καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ὧς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 πόντον ἐπ' ἀγούμετον· λίπε δὲ χεῖρ' ἐρατεινήν·
 ἵκετο δ' ὅτε μακράθωνα καὶ ἄρ' ἄλγαν Ἀθήνην·
 δαῖτα δ' ἔρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ ὁ θυαδὲ
 Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἔεικλυτ'· πολλὰ δὲ οἳ κῆρ

τεθροάνους· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν·
 ἔνθα δὲ δένδρα μακρὰ πεφύκει πλεθούοντα·
 οἷχται κῆρροιὰ· κῆρ μὴλέαι ἀγλαόκροτοι·
 συνὰ τε γλυκεραὶ· κῆρ ἐλαίαι πλεθούωσαι·
 τῶν, ὅποτε κερπὸς ἀπόλλυται· ὃ δ' ἐπιλείπει
 χείματος· ὃ δὲ θέρουσ' ἐπετήσιος ἀμὰ μάλ' αἰεὶ
 ξιφυρὶν πνείυσσας, τὰ μὲν φύει· ἄλλα δὲ πέσει·
 οἷχται ἐπ' οἷχτην γηράσις· μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σαφυλῇ σαφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ·
 ἔνθα δὲ οἱ πολὺ κερπὸς ἀλὼν ἐρρίζωται·
 τῆς ἑτέρον μὲν θελόπεδον λαρῶν ἐνὶ χώρῳ
 τέρεται μίλιον· ἑτέρου δ' ἄρα τε, προγώωσιν·
 ἄλλας δὲ τραπέυσσι, πάροιθε δὲ τ' ὀμρακίς εἰσι
 αἶθος ἀφιεῖσαι· ἑτέρας δ' ὕποπρυγάζει·
 ἔνθα δὲ κόσμηται πρασιὰ παρὰ νείατον ὄρχον
 παντοῖα πεφύασιν, ἐπιετανὸν γαρόωσαι·
 ἐν δὲ δύο κῆρραι· ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντας
 σκιδνατά· ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ὄδον ἤησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὕδραν ὄνται πολῖται
 τοῖ' ἄρ' ἐκ ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα·
 ἔνθα γὰρ θηέτο πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐὼ θηήσατο θυμῷ,
 κερπαλίμως ὑπὲρ ὄδον ἐβήσατο δώματος εἴσω·
 αἶρε δὲ φαίηκων ἠγχιτορας ἢ δὲ μέδοντας
 σπένδοντας δὲ πᾶσι·ν εὐσκόπῳ ὄρρηφόντη·
 ὃ πυμάτῳ σπένδεσκον· ὅτε μνησαέχτο κοῖτη·
 αὐτὰρ ὃ βῆ δὴ δῶμα πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἠὲ ἔχων· ἣν οἱ πρὶ χερσὶν Ἀθήνη,
 ὃρρ' ἵκετ' ὄρρηπν τε κῶς ἀλκίνοον βασιλῆα·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄρρηπν βάλε γῆνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

20

καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ὀρυγέοιο λέβητος
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξέστιν ἐταύνασε βράπεζαν·
 σῖτον δ' αἰδοίηταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 εἰδὼτα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαρίζομένη παρεόντων·
 αὐτὰρ ὃ πίνε καὶ ἦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ τό τε κῆρυκε προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 ποντόνοε κρητῆρα κβασάμενος μέθυ νείμω
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ διὸ τρῖπι βούῃ
 σπείσομεν· ὅς θ' ἐκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπιθῇ.
 ὧς φάτο· ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 νόμισε δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάειν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς·
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες·
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 νῦν ἰδὼν δαυσάμενοι κατακείμετε οἴκῳ δ' ἰόντες,
 ἠὲ ὦθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλεόνας καλέσαντες
 ξείνον ἐνὶ μεγάροισι ξενίωσμεν, ἢ δὲ θεοῖσι
 ῥέξομεν ἱβὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ πρὶ πομπῆς
 μνησόμεθ' ὥς· ἡ δ' εἶνος ἀνέσθε πόνη καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὕψ' ἡμετέρῃ ἢ παρὶ δαυαῖαν ἵκηται
 χαίρων καρπαλίμως εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ.
 μὴ δέ τι μεσηγύς γε κενὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 πρὶν γε πόντῳ γαίης ἐπιβήμεναι, ἐνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται Ἀνὰ οἶα ἄσα κατακλῶτες τε βαρεῖαι,
 γεινομένην ἤσαντο· οἶνῳ δ' ὅτε μιν τέ κε μήτηρ·
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ὕραν εἰλήσθην
 ἄλλοτι δ' ἡ πόλ' ἐπ' ἤτα θεοὶ πρὶ μνηχανόωνται·
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
 ἡμῖν δ' οὗτ' ἐρδωμεν ἀγκλητὰς ἐκ κέμβας·

h ii

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

δ' αὖν αὐαί τε παρ' ἅμμι καὶ θήμενοι ἐνθά πρὸς ἡμεῖς·
 εἰδ' ἄρα τις καὶ μῆνος ἰὼν ἐμβληται ὀδότης,
 ὅτι κατὰ κρῦπτον ἐπεὶ σφίσι ἐγγύθεν εἰ μὴ,
 ὥς πρὸς κύνες τε, καὶ ἄλγος φῦλα γιγάντων·
 Τὸν δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἀκίνο' ἄλλο τι τοι μελέτω φρεσὶν· ὃ γὰρ ἔγω γε
 ἀθανάτοισιν ἐοικὼς, τοὶ ἄρανδον αὐραὶ ἔχουσιν,
 ὃ δέ μ' αὖθις φῦν, ἀμὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
 ὅτι τινὰς ὑμεῖς ἴτε μάλιστα τ' ὀχέοντασ' ὀτρύνω
 ἀνθρώπων τοῖσι κεν ἐν ἀλγεσιν ἰσωσαίμην·
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ καὶ κεν μυθησαίμην,
 ὅσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα·
 διγ' ἐμὲ μὲν δαρπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν πρὸ
 ὃ γάρ τι συρρῆ' ἐπὶ γαστρὶ κύντ' ἄλλο
 ἔπλετο· ἦ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη·
 καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος κεν ἔχω φρεσὶν· ἡ δὲ μάλα αἰεὶ
 ἐθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐν δέ με πάντων
 λιθάνη' ὅα' ἐπαθον, καὶ ἐνὶ πλῆσασθαι ἀνώγρη·
 ὑμεῖς δ' ὀρώμεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 ὥς καὶ με τὸν δούσηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάσης,
 καὶ πρὸς πᾶσι παθόντα ἰδόντα με, καὶ λίποι αἰῶν
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῶές τε, καὶ ὑπεριφύεσ μέγα δῶμα·
 Ως ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἡ δ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἳ μὲν καὶ κείοντες ἔβαν οἶκονδε ἑκάστος·
 αὐτὰρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ οἳ δρῆν τε καὶ ἀκίνοος θεοειδὴς
 ἦσθιν· ἅμ' ἰποιοι δ' ἅπαντες ἔντα δαίρ'·
 τῶσιν

τοῖσιν δ' ὄρητι λυκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγω γὰρ φάρος τε χιτῶνά τε εἴματ' ἰδύσα.
 καὶ τὰρ αὐτὴ ταῦτε σάω' ἀμφοτέροισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσας ἔπειτα πηρόεντα προσήυδα.
 Ἔειπε δ' ὅ μιν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
 τίς πόθεν εἴς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἰδωκεν;
 ὃ δ' ἠφ' ἧς ἐπὶ πόντον ἀγώμενος ἐκθάδ' ἰκέσθαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ὀδυσσεύς·
 ὄρχαλέον βασιλῆα διννεκέως ἀγορεύσας
 μήδ' ἔπει μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ὑρανίωνες·
 πῶτο δ' εἴ τοι ἐρέω· ὃ μ' ἀείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς
 ὠρυγίη τίς νῆσος ἀπόπροθεν εἰν' ἀλί κείται·
 ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ Δολόεσσα κελυφώ
 καίει εὐπλόκος δεινὴ θεός· ὃ δ' εἴ τις αὐτῇ
 μίσσεται, ὅτε θεῶν, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 αἴ μ' ἐμὲ τ' ἐν δούσην ἐφύετον ἦγαγε δαίμων
 οἶον· ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ὄρητι κεραυνῷ·
 ζῶε' ἐλάσας ἐκέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσλοὶ ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ βρόπιν ἀγκυρὰς ἐλὼν νεὸς ἀμφιερίσας,
 ἐν νῆμαρ φερόμην· δεκχέτω δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον δὲ ὠρυγίην πέλασαν θεοὶ ἐνθα κελυφώ·
 καί μ' εὐπλόκος δεινὴ θεός· ἦ με λαβῆσα
 ἐν δούκῳς ἐφίλειτε, καὶ ἔρρεν ἠδὲ ἔφασκε
 θῆσθαι ἀθανάτων καὶ ἀγήραον ἦματ' ἅπαντα·
 αἴ μ' ἐμὸν ὅποτε θυμὸν ἐκὶ στήθεσιν ἔπειθεν·
 ἐνθα μὲν ἔπαιετ' ὅς μ' ἐνονέμετον εἴματα δ' αἶψ'
 δάκρυσι δάεσκον· τά μοι ἀμβροτὰ δῶκε κελυφώ·
 αἴ μ' ὅτε δ' ἠδ' ὄρησόν μοι ἐπιπόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ ὅτε δ' ἦ με κέλυσεν ἐποβύσσας νέεσθαι

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ζηνός ὑπ' ἀγγελίης· ἢ καὶ νόος ἐβράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ χεδίης πλυδέσμευ· πολλὰ δ' ἔδωκε
 σῖτόν τε καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔειπεν·
 ὅρον δὲ προέειπεν ἅπῃ μόνά τε λιαρόν τε·
 ἐπὶ καὶ δεχέμεν πλέον ἢ μᾶτα ποντοπράων·
 ὁ κτωπαὶ δὲ καὶ τῇ δ' ἐφάνηδρεα σκιδόντα,
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρῳ· ἢ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξωέεσθαι δι' ὕψι
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε ποσειδάων ἐνὸς ἰχθῶν·
 ὃς μοι ἐφ' ὀρμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθους·
 ὥρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· ὃ δέ τι κῦμα,
 εἴα ἐπὶ χεδίης ἀδινὰ πινάχοντα φέρεσθαι·
 πλὴν καὶ εἴπειτα θύελλα διεσκεῖδασ', αὐτὰρ ἐγὼ γε
 νηχόμενος τὸ δὲ λαῖτμα διέτμαρον· ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλαυνε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ·
 ἔνθα κέ μ' ἐκ βαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσιν
 πέτρης πρὸς μεγάλης βαλὼν, καὶ ἄτ' ἔπειτ' ἠώρῳ·
 αἰὶνὰ χαλασάμενος, νῆχον πάλιν ἕως ἐπὶ πῆλθον
 ὅθ' ὑποταμόν· τῇ δ' ἡ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος
 λαῖος περάων, καὶ ἐπισκῆπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγρέων· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν ἠνύξε
 ἡλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
 ἐκ βαῶς ἐνθά μνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ἡρυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεύειν.
 ἔνθα καὶ ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ,
 αἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσση ἡμᾶρ·
 δύσε γὰρ ἡ ἥλιος καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν·
 ἀμριπόλυσ δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐκόησα θυγαῖρδος
 παῖδ' ὅσας ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκῆα θεοῖσιν·
 πλὴν ἰκέτασ' ἡ δ' ἔτι νοήματος ἡμβροτεν ἐβλάθη·
 ὥς ἔκ

ὥς ὅτε ἂν ἐλποιο νεώτρων ἀντίστανται
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτριοι ἀφραδέυσιν·
 ἢ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἢ δ' ἄβροπα σῖνον,
 καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ· καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν·
 ταῦτά τοι ἀχνύμενός πρ' ἀληθείην κατέλεξα.

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 ξείν' ἦτοι μὲν τὸτο γ' ἐναΐσιμον ὅν ἐκνήσει
 πᾶς ἐμὴ ἔνεκ' ὅστι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦεν δὲ ἢ μέτρον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέλευσας·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦρος μὴ μοι τ' ἔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κῆρην·
 ἢ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺ ἀμφιπόλοισιν ἔπειθαι·
 αἰεὶ γὰρ ὅν ἐθέλον δείσας, ἀχαιῶνός τε
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκῦσαιτο ἰδόντι·
 δύσζυλοι γάρ τ' εἰ μὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων·

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξείν' ἢ μοι τι σῖτον ἐκὶ σῆθεαι φίλον κῆρ
 μαφιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα
 αἰεὶ γὰρ ζῶτε πατέρ' καὶ ἀθιναίην καὶ ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν οἷος ἐσὶ· τά τε φρονέων ἀτ' ἐγὼ πρ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλεέσθαι
 αὐθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην·
 εἰ κ' ἐθέλων τε μένοις, ἀέκοντα δέ σ' ὅστις ἐρύξει
 φαιήκων· μὴ δ' ὅτο φίλον διὰ πατρί γένοιτο·
 πμπὴν δ' ὅτε πρὸς ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' αὖ εἰδῆς
 αὐρίον· ὅτε τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
 ἀέξεαι· οἷδ' ἐλῶσι γαλήνην ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 πατρίδ' αὖ σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴπῃ τι φίλον ἐστίν·
 εἴ πρ' καὶ μάλα πολλὸν ἐκτέρῳ ἔσ' αὖ βοίης·
 οἶον γὰρ πλοτὰ τῷ φάσ' ἐμμεναι, οἷ μιν ἰδοῖτο

13 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

λαῶν ἡμετέρων· ὅτε τὲ ξανθὸν ῥαδάμαθι
 ἦγον ἐποξόμενον τιτυὸν γαιήϊον υἱὸν
 καὶ μεσὶ ἐνθ' ἦλθον καὶ αἶψ' ἐματόιο τέλειαν
 ἦμαθι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον εἰκασδ' ὀπίσσω·
 εἰδήσας δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὄκνον ἄρισται
 νῆσθ' ἐμὰ καὶ κῆροι ἀνὰ ῥῆϊ πῆϊν ἄλλα πηδῶ·
 Ως φάτο γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀνδράμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 Ζεὺ πάτερ αἰὲς ὅσα εἶπε τελευτήσῃεν ἅπαντα
 ἀγκλίνουσ'· τὸ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσεν
 ἄσβεστον κλέος εἴη· ἐγὼ δέ κε παρὶ δ' ἰκοίμην·
 Ως δὲ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμήλας ἀγόρευον·
 κέκλετο δ' ἄρ' ἠτὶ λυκώλενος ἀμφιπόλοισιν
 δέ μιν ὕπ' αἰθέσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καὶ
 πορφυρὴ ἐμβαλέειν σῦρσαι τ' ἐφ' ὑπὲρ θετάπητας,
 χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καὶ ὕπρθειν ἔσκασαι·
 αἰδίσαν ἐν μεγάροιο δῖος μετὰ χρυσὶν ἔχουσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σῦρσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέεσσαι,
 ὠρῶντ' Ὀδυσῆα παρυσάμεναι ἐπέειν·
 ὄρσο κέων ὧ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι ὀνὴ·
 Ως φάν' τῷ δ' ἀπαυσὸν εἴσατο κοιμηθῆναι·
 ὧς δ' ἔμηνεν καὶ θύεσκε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 πρῆτοίς ἐν λέχεσιν ὕπ' αἰθέσῃ ἐριδύπῳ·
 ἀγκλίνουσ' δ' ἄρα λείτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῦ·
 παρ' δὲ γυνὴ δέσποινά λέχος πόρσῳε καὶ ὀνὴν·

ΥΠΟ

ταὶ φαι

τι/οιτα

πρωτα

εἰ τατα

διδυμ

ΟΔΥ

Οἷτα

ταὶν δ

φαινα

εἰδύπ

πρῆτο

διδυμ

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΛΩΔΙΑΣ.

Κληυσία γίνεται τῶν φαιήκων πρὶ τῶ ξένῳ,
καὶ ναὺς καθέλικται πρὸς ἑμπομπὴν τῶ
ὀδυσσεύς· καὶ ἐστῶνται παρὰ τῷ ἀγκινόῳ
τῶν φαιήκων οἱ ἀρίστοι, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγω-
γίζονται φαίαντες καὶ ὀδυσσεύς· καὶ ὀδημοδύκος ἄδει·
πρῶτα μὲν τὰ πρὶ πῶ μοι χεῖαν ἄρεως καὶ ἀφροδίτης·
ἔπειτα τὰ πρὶ πῶ εἰσαγωγὴν τῶ δινούρι ἵππῳ· καὶ τῶ
ὀδυσσεύς κλαίοντος πωθάνεται τὶς καὶ πόθεν εἴη·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Θῆτα δ' ἄλλοις φεικὼς ὀδυσσεὺς πείρηθεν.

Μος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδά-
κτυλος ἠώς,
ῥορνυτ' ἄρ' ἐξ ὀνῆς ἰβὸν μένος
ἀγκινόοιο·
ἀνδ' ἄρα διογενὲς ὦρτο πολί-
πορθος ὀδυσσεύς·
τοῖσιν δ' ἠγεμόν' ἰβὸν μένος ἀγκινόοιο·
φαιήκων ἀγορὴν δ' ἦσφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο·
ἐλθόντες δὲ κῆρυξον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἥ δ' ἀνὰ ἄστρ' ἐμὲν χετο παλλὰς ἀθήνη,
εἰδομένη κῆρυκι δαΐφρονος ἀγκινόοιο,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄνδρ' ὅδ' αὖτ' ἡγεῖται μετ' ἀλλήτορι μητιόωσα·
 καί ῥα ἐκείνῳ φωνήεντι παρὶσμένῃ φάτο μῦθον·
 δαῖτ' ἄγε φαιήκων ἡγήτορ εἴη, ἥ δὲ μέδοντ' εἴη
 εἰς ἀγορὴν ἵέναι ὅθρ' αἰετοὶ πύθιναι,
 εἰς νέον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
 πόντον ἐπιπαραχθείς· δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Ως εἶπ' οὗτος, ὥρ' αὖτε μῖνος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 κερπαλίμω δ' ἐμπλήντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραε
 ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθνήσαντο ἰδόντες,
 ἔχον ἀκέρταο δαῖρρον· τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη,
 θεοπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὦμοις·
 καί μιν μακρότ' ὄν καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν φαιήκεσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
 δεινός τ' ἀδός τε, καὶ ἐκτελέσῃεν ἀέθλους
 πολλούς· ὃς φαιήκεσσι περὶ ἴσαντ' ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἤρ' ἔβη ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·
 κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορ εἴη, ἥ δὲ μέδοντ' εἴη,
 ὅθρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ξείνος ὅς ἐστιν εἰς οἴοντις ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶμα,
 ἢ ἐπὶ οἴκῳ ἢ ἐπὶ ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀφείλει, καὶ λίσσεται ἐμπεδὸν εἶναι·
 ἢ μὲν δ' ὡς τὸ πάρος περ ἐποπρωώμεθα πομπήν·
 ἢ δὲ γὰρ ὅς ἐστις ἄλλος ὅς τις καὶ ἐμὰ δῶμα βῆ ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος διπρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς·
 οἷον ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 πρῶτόπλοον· κῆρυξ δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 κρινάδων καὶ τὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δισάμενοι δ' αὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἐκβήν· αὐτὰρ ἐπειτα θοὴν ἀλεγμαίνετε δαῖτα,

ἡμέτρων δ' ἐλθόντων ἐγὼ δ' αὖ πᾶσι παρέξω·
 κῆρσι μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτοῖχοι βασιλῆος ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχησθ' ὄφρα ξείνον ἐν μεγάροις φιλέωμεν,
 μὴ δέ τις ἄρνεϊθω· καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοιδόν·
 δημοδόκον· τῷ γὰρ ῥα θεὸς πρὶδῶκεν αἰοιδήν,
 τέρεπιν' ὅπῃ θυμὸς ἐπορώσῃσιν αἰεδεῖν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοῖς δ' ἅμ' ἐποντο
 σκηπτοῖχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον αἰοιδόν·
 κῆρ δὲ κριθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην ὥς· ἐκέλευσ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀρυγέτοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡ δὲ θάλασσα
 νῆα καὶ οἷγε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσαν·
 ἐν δ' ἵππῳ τ' ἐτίθεντο καὶ ἵστα νηὶ μελαίνῃ·
 ἥρτωχοντο δ' ἑρετμὰ προπῶς ἐν δερματίνοισι.
 πάντα κατὰ μοῖραν ἀνὰ δ' ἵστα λουκὰ πέτασαν,
 ὕψ' δ' ἐν ποτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα,
 βῆν ῥ' ἱμῶν ἀλκινόοιο δαΐφρονος ὅς μ' ἐγὰ δῶμα·
 πλῆντο δ' ἄρ' ἀθυσάτε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἡ δὲ παλαῖοι·
 τοῖσιν δ' ἀλκίνοος δουκὸς ἐδεδέχετο μῆλ' ἱέραςεν·
 ἀκτὰ δ' ὀρσιόδοντας σῦας· δύο δ' εἰλίποδας βῆς·
 τὸς δ' ἐρόν, ἀμριθ' ἔπον τετύκοντό τε δαΐφρατεινῆν·
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν·
 ἔν πρὶ μῦθ' ἐφίλησε, δίδυ δ' ἀγαθόν τε καὶ κόντε·
 ὀρθαλμῶν ἰδὼν ἅμερσε, δίδυ δ' ἠδ' εἶαν αἰοιδήν·
 τῷ δ' ἄρα ποντόνοος θῆκε θρόνον ἄρυσρόηλον,
 μέσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 καδ' ἐν παλαλῶριν κρέμασε φόρμιγγα λιγύαν
 αὐτὲ ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ ὑπέφρασε χρυσὸν ἐλαΐαν

φόρμιγγος θ' ἢ δακτύλιου σφαιροῦς ἢ βαλάντιον
 ναῦ δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων περὶ θῶμεν.
 πάντων ὡς χ' ὁ ξείνος ἐπίσπῃ ὅσοι φίλοι σὶν
 οἴκηδε νοσήσας ὅσον πρὶν γινόμεθ' ἄλλων.
 πύξ τε παλαίμοσ' αἰνέει καὶ ἄλμασιν ἢ δὲ πόδεσσιν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἅμ' ἐποντο.
 καὶ δ' ἐν πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγέαν.
 δὴ μοῖσ' ὅκ' εἴλε χεῖρα καὶ ἔξαιρεν ἐν μεγάροισι
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδὸν ἦν, πρὸ δ' ἄλλοι
 φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμάζοντες.
 βῆν δ' ἰμεῖς εἰς ἀγορὴν· ἅμα δ' ἔειπετο πηλὺς ὄμιλος.
 μυρίοι· ἀνδ' ἵσαντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
 ὦρτο κλυτὸν ἀκρόναιός τε καὶ ὠκύαλος, καὶ ἑλάρδε,
 ναυτοῦς τε πρυμναῖς τε καὶ ἀρχίαλος, καὶ ἑρετμόε,
 ποντοῦς τε πρωταῦς τε θῶν ἀναβησίνεός τε,
 ἀμφιάλως θ' ὅς πολεμὴς τεκτονίδας.
 ἀνδὲ καὶ οὐρύαλος βροτολοισὶν ἴσος ἀρή.
 ναυβολίδης θ' ὅς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμασθε
 πάντων φαιήκων μετ' ἀμύμονα λαοδάμαντα.
 ἀνδ' ἔσαν τρεῖς πεῖδ' ἀμύμονος ἀκλινόοιο,
 λαοδάμας θ' ἄλιος τε καὶ ἀντίθεος κλυτόνηος.
 οἳ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
 τοῖσιν δ' ἀπ' ὑλῆς τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
 κερπαλίμως ἐπέταντο κονίοντες πεδίοιο.
 τῶν δὲ θείν' ὅχ' ἄριστος ἦν κλυτόνηος ἀμύμων.
 ὅσον τ' ἐν νῆϊ ἔρον πέλει ἡμιόνοιον,
 ἔκονεν ὑπεκπροθέων λαὸς ἱκέθ'· οἳ δ' ἐλίποντο.
 οἳ δὲ παλαίμοσ' αἰνέει ἀλεξάνης πηρήσαντο.
 τῇ δ' αὖτ' οὐρύαλος ἀπεκάλυψε πάντα δ' ἄριστος.
 ἄλματι δ' ἀμφιάλως πάντων προφρέερος ἦεν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

διόκη δ' αὖ πάντων προφρέσματος ἦεν ἐλαφροῦς·
 πύξ δ' αὖ λαοδάμας ἀγαθὸς παῖς ἀλκινόοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρρθησαν φρέν' ἀέθλοισι
 τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη παῖς ἀλκινόοιο·

Δ αὖτε φίλοι ἦν ξείνον ἐρώμεθα· εἴτιν' ἀέθλων
 οἶδε τε καὶ δεδάηκε· ρυὴν γε μὲν κακὸς ὄψι,
 μηρὸς τε κνήμας τε, καὶ ἄμρω χεῖρας ὕπρθευ,
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος, ὃ δέ τι ἦβης
 δαύεται, ἀμὰ κακοῖσι σαιέρεται πολέεσιν·
 ὃ γὰρ ἔγω γ' εἴ τι φιμὶ κακώτρων ἄλλο θαλάσῃς
 ἄνδρα τε συχαῖναι, εἰ καὶ μάλα κερτρὸς εἴη·

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 λαοδάμα· μῆλα τὸτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἐφ' ἔπει·
 αὐτὸς ναῦ προκλέσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοῦ ἀκυσεν ἀγαθὸς παῖς ἀλκινόοιο,
 σῆρ' ὅς μ' εἰσὶν ἰὼν καὶ ὀδυαῖα προσείπεν·
 δαῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινα πρὶν δεδάηκας εἴοικε δέσ' ἴδμεν ἀέθλος·
 ὃ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
 ἢ ὅτι ποσσὶν τερέξει καὶ χερσὶν ἔησιν·
 ἀμ' ἄγε πείρησαι· σιέδ' ἔχον δ' ἄπο κήδεα θυμῷ·
 σοὶ δ' ὁδὸς ὅκ' εἴ τι διηρὸν ἀπέσεται, ἀμὰ τοι ἦδη
 νηὺς τε κατεύρουσαι, καὶ ἐπαρτέδω εἰσὶν ἑταῖροι·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 λαοδάματι· μετὰ ταῦτα κελεύετε κροτομένοντες·
 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ πρὸς ἀέθλοι,
 ὅς πρην μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
 νηὶ δὲ μέθ' ὅ μετέρη ἀγορῇ νόστοιο χατίζων,
 οἶμαι λιαόμοις βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον·

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἀντήν·
 ὃ γὰρ σ' ὃ δέ

ἄνδρ' σ' ὅδ' ἔεινε δαήμονι φωτὶ εἴσκω
 ἄθλων οἵα τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἄμα νηὶ πολυκλητῇδι θαμίζων
 ὄρχος νουτάων· οἵ τε πρηνεῖς ἔασιν,
 φόρτυ τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἥσιν ὁδῶν
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· ὃ δ' ἀθλητῆρι εἰοικε·

Τὸν δ' ἄρ' ὕποδραχ' ἰδὼν, προσέφη πολὺμυτις Ὀδυσσεύς·
 εἶν' ὃ καλὸν ἔγχεαι ἀτασθαλῶν ἀνδρὶ εἰοικε·
 ὅπως ὃ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδύσιν
 ἀδράσιν· ὅτε φῦν, ὅτ' ἄρ' φρένας· ὅτ' ἀγορητὴν·
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀνιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει· οἱ δέ τ' ὅς αὐτὸν
 τερπόμενοι λούυσσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ μετὰ δὲ πρέπει ἀρομίνοισιν·
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' θεὸν ὥς εἰσορώσιν·
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀγίγχιος ἀθανάτοισιν·
 ἀλλ' ὃ οἱ χάρις ἀμριπρὶς ῥέφεται πέεσσιν·
 ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ὄριπρεπὲς· ὃ δέ κεν ἄλλως
 ὅδ' θεὸς τὰ ξείν· νόον δ' ἀποφώλιος ἐατ·
 ὠρινάσμοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 εἰπὼν ὃ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' ὃ νῆϊς ἀέθλων,
 ὥς σύ γε μυθεῖαι· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
 ἔμμεναι ὅφρ' ἤβητε πεποίθεα χρεοὶ τ' ἐμῇσι·
 νῦν δ' ἐχόμενα κακότητι καὶ ἄλγεσι πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πολέμους ἀγερεῖν ἅ τε νύματα πείρων·
 ἀλλὰ καὶ ὥς καὶ πολλὰ παθὼν, πέρυσσ' ἀέθλων·
 θυμοδαμῆς γὰρ μῦθος ἐπώρην αὖ δέ με εἰπὼν·
 ἦ ῥά κ' αὐτῷ φάρε' ἀναίξας λάβε δίσκον
 μέζονα καὶ πάχετον σιβαρώτρεον ἢ ὀλίγον πρῶτον
 ἢ οἷω φαίηκες ἐδίσκεον ἀμύλοισι·

Hom. Odyf.

ε

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τὸν ῥα περιστρέψας ἦκε σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς·
 βόμβυσεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπῆξαν ποτὶ γαῖαν
 φαίηκε δὲ δολιχὴ ρέτμοι ναυσὶ κλυτοὶ ἀνδρῶν·
 λαὸς ὕπαρ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπλετο σήματα πάντων
 ῥίμῳ θεῶν ἀπὸ χειρὸς· ἐθῆκε δὲ τέρματ' ἀθῆνῃ
 ἀνδρὶ δέ μιν εἰκῆ· ἐπὶ τ' ἐρατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 καὶ ἡ ἀλαός τοι εἶνε διακρίνῃς τὸ σῆμα
 ἀμπαρόων· ἐπεὶ ὅτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ·
 αἰὲς πολὺ πρῶτον, σὺ δὲ θάρσῃ· τὸν δὲ γ' ἄεθλον
 ὅ τις φαίηκεν τὸν γ' ἵξεται ὅδ' ὑπὲρ ἡσθ·
 Ωδ' ὅς φάτο· γήθησεν δὲ πολὺ τλασθ' ὅς δ' οὐαδὲ
 χαίρων, ὅαντε χ' ἐταῖρον ἐνὲα λαῶν ἐν ἀγῶνι·
 καὶ τότε κρητότερον μετεφώνῃ φαίηκεαι·
 τῦτον νῶν ἀριστερὸν νέου· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσθην ἢ τοῦτον ὀϊόμαι, ἢ ἐτι μάσσον·
 τῶν δ' ἄλλων ὄντινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 δαῦρ' ἄγε πρήθητ'· ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πύξῃ δὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσσὶν ὅτι μετάρω
 πάντων φαίηκεν· πλὴν γ' αὐτὸς λαοδάμαντος·
 ξείνος γάρ μοι ὅδ' ἐστ'· πῖς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἀνδρῶν δ' ἡ κείνός γε καὶ ὅτι δανὸς πέλει ἀνὴρ,
 ὅς τις ξεινοδόμῳ ἐρίδα προφέρειται ἀέθλων,
 δῆμῳ ἐν ἀμοδαπῶν· ὅς τ' αὐτὸς πάντα κολύει·
 τῶν δ' ἄλλων ὅτι πέρ τιν' ἀναιέομαι· ὅδ' ἀθερίζω·
 αἰὲς θέλω ἰδμεν καὶ πρήθηται καὶ αἰάντην·
 πάντα γὰρ ὅτι κακὸς εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσοι ἀέθλοι·
 οὐ μὲν τόξον οἶδα εὐξοον ἀμφοφάσθαι·
 πρῶτος μ' ἀνδρα βάλοιμι· ὃς πύσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄλχι παρασάειν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν·
 ὅς δ' ἡμῶν

οἷος δὴ με φίλον τύχης ἀπεικείνυτο τόξω
 δῆμῳ ἐνὶ πρώων· ὅτε τοξαῖοί μεθ' ἀχαιοί·
 τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημί πολὺ προφερέτερον εἶναι,
 ὅσσοι ναῦ βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 ἀνδράσιν δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν ἔκ ἐθέλησω,
 ὅθ' ἤρακλῆϊ ἔτ' αὐρύτῳ οἰχαλῆϊ,
 οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
 τῷ ῥα καὶ ἀφ' ἔθανεν μέγας αὐρύτος· ἢ δ' ἐπὶ γῆρας·
 ἔκτε' ἐπὶ μετάροισι· χολωσάμενος γὰρ ἀπὸ ἄλλων
 ἔκτανεν· ὅσων κέ μιν προκλήζετο τοξάζεσθαι·
 δαρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον ἔκ ἄλλος τις οἷσ' ἔμ
 οἷοισιν δειδοίκετ' ὅσιν μή τις με παρέλθῃ
 φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην·
 κῦμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ἔκομιδ' ἔχ' ἀνῆα
 ἦεν ἐπιετανός· τῷ μοι θάλαγξ' ἀλέωνται·
 ὦς ἐφάθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ἀμύνοντες δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
 ξείν'· ἐπεὶ ἔκ ἑ ἀχάρισα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 αἴ μ' ἐθέλεις δρεπλὺ σὴν φανέμεν ἥτοι ὀπιθεῖ
 χωδόμενος, ὅτις ἔστος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
 νεήκεσεν· ὥς ἂν σὴν δρεπλὺ βροτὸς ἢ τις ὄνοιτο,
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζην·
 αἴ μ' ἄγε ναῦ ἐμέθεν ξωίῃ ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλῳ
 εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μετάροισι
 δαμνύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκνοιον,
 ἢ μετέροισι δρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 ζῶς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπρὲς ἐξέτι πατρῶν·
 ἔ γὰρ πυγμάχοι εἰ μὴ ἀμύμονος, ὃ δὲ παλαιάται,
 αἴ μ' ἀποτὶ κραιπνῶς θέοισι καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίστε, φίλῃ κίθαρίσ τε, χοροί τε·
 ἱ ἢ

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

εἴματα τ' ἐξήμοιβά λουτροῖα τε θρῆνα καὶ ἀνὰ
 αἶψα φαιήκων βιτάρμονος ὅσοι ἄριστοι,
 πάσσα τε ὥσ' ὅς εἶνος. ἐνὶ πύλοισι φίλοισιν
 οἴκηδε νοστήσας ὅσον πριζινό μεθ' ἄλλων
 σκαυτιλίη καὶ ποσὶ καὶ ὀρχησὺ καὶ αἰδοῖ
 δημόδωκός τίς αἶψα κίων φόρμιγγα λίγειαν
 οἷσέ τ' ἢ περ κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν·
 Ω' σ' ἔρατ' ἀγνέουσι θεοεικέλος. ὦρτο δὲ κῆρυξ
 αἰσῶν φόρμιγγα λιγυρὴν δόμῳ ἐν βασιλῆος·
 αἰσυνήται δὲ κριτοὶ ἐνέα πάντες ἀνέστη
 δῆμοιοι καὶ τ' ἀγῶνας εὐπρήτασιν ἔκστα·
 λείηναν δὲ χορὸν καλὸν δ' αὖριων ἀγῶνα·
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν·
 δημόδωκός δ' ἐπέτα κί' ὅς μεσον ἄμφι δὲ κῆροι
 πρωτὶ βαί' ἔκταντο· δαήμενος ὀρχηθμοῖο·
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσὶν, αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
 μαρμαρυγὰς θιέτο ποδῶν θαύμαζε δὲ θυμῷ,
 αὐτὰρ ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδέειν,
 ἄμρ' ἄρεως φιλόπτης, εὐτεφάνη τ' ἀρροδίης.
 ὥς τ' ἀπρῶτα μίμησαν ἐν ἡφαιστοῖο δόμοισι
 λάτρη. πολλὰ δὲ δῶκε λέχος δ' ἡχαιε καὶ ἀνὴν,
 ἡφαιστοῖο ἀναικτος ἄραρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 ἥλιος ὅς φ' ἐκδήσε μιγαζομένους φιλόπτη·
 ἡφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγία μῦθον ἄνεσε,
 βῆ ῥ' ἴμεν ὅς χαλκιδῶνα καὶ φρεσὶ βυαροδομῶν·
 ἐν δ' ἐθετ' ἀμμοθέτω μέγαν ἀμμονα· κόπτε δὲ δεσμὸς
 ἄρρηκτος ἀλύττος, ὅφρ' ἐμπεδὸν αὖθι μένοιεν·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τοῦτο δόλον κεχολωμένος ἄρα,
 βῆ ῥ' ἴμεν ὅς θάλαμον ὅθι φίλα δέμνι' ἐκτετο·
 ἄμφι δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖ δέσματ' ἀκλῶ ἀπάντη·
 πλάκ

πρὸς δὲ καὶ κεῖθεν πρὸς μελαθρόνιν ἐξέκλεχοντο
 ἢ ὅτ' ὅρα' χνία λεπτὰ τὰν ὕπερτις ὅδ' ἰδούτο
 ὅδ' θεῶν μακρόν· πρὶ γὰρ δολέοντα τέτυκτο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον πρὶ δέμνια χῶεν,
 εἴσατ' ἴμεν ὅς λῆμνον εὐκτιμένον πολίεθρον·
 ἢ οἱ γαῖων πολὺ φιλότῃ ὅσιν ἀπασέων·
 ὅδ' ἀλασκοπιὴν εἴχε χρυσήνιος ἄρης·
 ὥς δ' ἴδεν ἥραισιν κλυτοτέχνην νόσφι κιδόντα,
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα πρὶ κλυτὰ ἥραισι,
 ἰχναῶν φιλότῃς εὐσεφάνη κυρβεῖς·
 ἢ δὲ νέον παρὰ παρὸς ἐριθενέος κρονίωρος,
 ἐρχομένην κετάρ' ἐξέθ' ὅδ' εἴσο δώματος εἴη.
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἐπος τ' ἐφατ' ἐκτ' ἀνόμαζε·
 δῶρο φίλῃ λέκτρον δὲ βραπείομεν σὺν νιθέντι,
 ὅ γὰρ ἐδ' ἥφαιστος μεταδῆμιος ἀμείψῃσιν
 οἴχεται ὅς λῆμνον μετὰ σίντισσι ἀπιοφώνος·
 Ως φάτο· τῇ δ' ἀπασδὸν εἴσατο κοιμηθῆναι·
 τὰ δ' ὅς δέμνια βάντε κετ' ἀραθον· ἀμρὶ δὲ δισμοῖ
 τεχνήεντες ἐχῶτο πλούρονος ἥραιοιο·
 ὅδ' ἐτι κινῆσαι μελέων ἦν ὅδ' ἀναεῖραι·
 καὶ ῥ' ἐπὶ δὴ γίνωσκον, ὅτ' ὅδε τι φικτὰ πέλονται·
 αἰγίμυλον δέ σφ' ἦλθε πρὶ κλυτὸς ἀμριγυῖς,
 αὐτὶς ὕποσρέψας πρὶν λῆμνον γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἢ ἔλῃος γὰρ οἱ σκοπιὴν εἴχεν· εἴπετε μῦθον·
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιμμένος ἦτορ·
 εἴσῃ δ' ὅν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄριστος ἦρξ·
 σμβδαλέον δ' ἐβόησε γέγωνέ τε πάσι θεοῖσι·
 Ως πᾶτ' ἦ δ' ἄλλοι μάκροθ' θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 δαῦτ' ἴνα ἔργα γέλῃσιν καὶ ἐκ ἐπιγῆταί' ἰδῇσθαι,
 ὥς ἐμὲ χῶλὸν ἐόντα διδὸς θυγάτηρ ἀπρροδίτη,
 i i i

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὲν ἀτιμάζει φιλέει δ' αἰὲν ἰδὼν ἄρνα.
 ὅωκε γ' ὅ μιν καλὸς τε καὶ δῶρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἠπεδανὸς γενόμεν' ἀτὰρ ὅτι μοι αἴτιος ἄλλος.
 ἀμὰ τοκῆε δύω τὼ μὴ γένοιθαι ὄφελον.
 ἀμὲν φέει ἵνα τῷ γε καθύδελτον ἐν φιλόπτητι.
 εἰς ἐμὰ δέ μιν βαίνοντες, ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκέχημαι.
 ὅ μιν σφας ἐτ' ὅλπα μίνωθ' ἀδὲ κέ μιν ὕτω.
 καὶ μάλα πρὸ φιλέοντε τάχ' ὅ κ' ἐθέλει σετον ἄμφω
 αὐδίζν. ἀμὰ σφωε δόλος καὶ δέσμοδ' ἐρύξει,
 εἴσο' κε μοι μάλα πάντα πατήρ, ἀπρὸς ὧσε' ἔειδνα,
 ὅσα οἱ ἐγγυάλιξα καὶ ὠπίδος εἴνεκεν ἡβης.
 ὅωκε γ' οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ὅ κ' ἐχέθυμος.
 Ως ἐφάθ', οἳ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἦλθε ποσειδάων γαῖόχορος, ἦλθ' ἐριόνης.
 ἔρμείας ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκέρβρος ἀπόλλων.
 θηλυτρεῖ δὲ θεὰ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐχέση.
 ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἰάων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐν ὥρτο γέλως μακέρεαι θεοῖσι,
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος ἠφαιστος.
 ὦ δὲ τίς τίς εἴπες κεν ἰδὼν ὅτε πλησίον ἄλλον.
 ὅ κ' ἀρετὰ κακὰ ἔργα κινεῖται τοῖ βραδύς ὠκὺς,
 ὡς καὶ νῦν ἠφαιστος ἐὼν βραδύς εἶλεν ἄρνα.
 ὠκὺς ταυρὸν πρὸ ἐόντα θεῶν οἳ ὀλυμπόν ἐχουσι
 χολὸς ἐὼν τέχνησι, ὅ καὶ μοι χάρι' ὀφέλλει.
 Ως οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύχανος ἀγέροντες.
 ἔρμην δὲ προσέειπεν ἄναξ διὸς ἕδος ἀπόλλων.
 ἔρμεία διὸς ἕδ' ἀνέκτορε δῶτορ ἰάων,
 ἦ ῥά κεν ἐν δεισμῶσι θέλοις κρατεροῖσι πιεθεῖς
 αὐδέν· ἐν ἀνέμοισι παρὰ χερσὶν ἀπρὸς δῖτην.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ τὰ δῖακτορος ἀργυφόντης.
 αἰετὸρ

αἶψά γὰρ τὸ το γένειτο ἀνάξ' ἐκ τῆ βόλ' ἀπολλων.
 δισμοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀπείρων δὲ ἀμφοῖς ἔχουσιν·
 ὁ μὲν δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσά τε θέαναι·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὖδοιμι παρὰ χυσῆ ἀφροδίτῃ·
 Ως ἐφατ'· ἐν δὲ γέλωσ' ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ὅδ' ἐπείθετο γέλωσ' ἔχε· λίαν το δ' αἰεὶ
 ἤφαισον κλυτοβρόν· ὅπως λύσειεν ἄρῃα·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῖβόν τε προσήνδα,
 λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὖτ' ἐπὶ χόμα ὡς σὺ κελύγῃς,
 τί σ' ἐν αἰσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρηνὴς ἀμφιγυήεις·
 μή με προσέειπον γυνήεσσιν αὐτὰ κέλευε,
 δειλαί τοι δ' ἡλῶν γε, καὶ ἐγγύα ἐγγυάσθαι·
 πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν ἄρ' ἴσῃς οἵ χροίτο χρεὸς καὶ δέσμων ἀλύξας·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε προσέειπον ἐνοσίχθων·
 ἤφαισ'· εἴ π' ἔρ' κεν ἄρ' ἴσῃς χρεὸς ὑπαλύξας
 οἵ χροίτο φάνων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω·
 ὅν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πρηνὴς ἀμφιγυήεις·
 ὅ κ' ἐς ὅδ' εἰσὶν ἐπὶ πρὸς ἄρ' ἡσάσθαι·
 Ως εἰπὼν δέσμων ἀνίει μένος ἠφάεστοιο·
 πῶς δ' ἐπεὶ ἐκ δισμοῖο λυθέν κρατ' ἔρ' ἐόντος,
 αὐτὴν ἀναῖξαντε δ' ἄλ' ἠθρῆν ἠθρῆν βεβήκει·
 ἢ δ' ἄρα κ' ὑπὸν ἴκενε φιλομειδῆσ' ἀφροδίτῃ
 ὅς τ' ἄρ' ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
 ἐνθα δέ μιν χαίριτε λῦσαν καὶ χῆσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότιω, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσαν ἐπήρατα θαῦμα ἰδέσθαι·
 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἴειδε πρηνὴς, αὐτὰρ ὁ δ' ἄλ' ἠθρῆν
 τέρπειτ' ἐν φρεσὶν ἡσιν ἀκνῶν· ἢ δὲ καὶ ἄλλοι

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

φαίηκε δὲ δολιχίρετ μοι ναυσί κλυτοὶ ἄνδρες·
 ἀγκίνοος δ' ἄλιον καὶ λαοδάμαντα κέλευσεν,
 μινάε' ὀρχήσασθαι, ἐπὶ σφίσιν ὅτις ἔριζεν·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χρυσὸν ἔλοντο
 πορφυρέην τήν σφιν πόλυβος ποίησε δαῖρρων·
 πῶ, ἔτ' ὅς τ' ῥίπασκεν ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
 ἰδνωθεὶς ὁπίσω δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀβθεῖς,
 φηιδίως μεθέλεσκε πάρος ποτὶν ἔδασ' ἰκίεσθαι·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖραν ἀν' ἰθαὺν περὶήσαντο,
 ὠρχειόθην δ' ἠπύτα ποτὶ χθονὶ πύλυβοι τείρη
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆρροι δ' ἐπελήνεον ἄλλοι
 ἔσχατόν τε καὶ ἀγῶνα· πλὺς δ' οὐ ποκός μιν ὀρώρει,
 δὴ ῥ' ἄρ' ἀγκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀγκίνοε κρεῖον πάντων ὄριδεέ τε λαῶν,
 ἦ μὲν ἀπείλεις δὲ βητάρμονας εἶναι ὄριτους,
 ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο σέβας μ' ἔχ' εἰσοφρόντα·
 Ως φάτο· γήθησεν δ' ἰβὼν μένος ἀγκινόοιο·
 αἶψα δὲ φαιήκεαι φιληρέτμοισι μετῴδ' α·
 Κ ἐκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὁ ξείνος μοι μάλα δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι·
 αἴψ' ἄγε οἱ δώμεν ξενίον ὥς ἐπιεικές·
 δώδεκα γὰρ καὶ δῆμον ὄριπρεπέες βασιλῆες
 ὀρχοὶ κρᾶνυσσι φίσκαιδέκτος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φάρος ἔκχ' σος εὐπλάγες ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τέλαντον ἀνέκχ' τε τιμῆντος·
 αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες ὄρ' ἐνὶ χρυσῷ
 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἱὴ χαίρων ἐνὶ θυμῷ·
 ἀνρύαλος δὲ ἑαυτὸν ὄρεσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δώρῳ ἐπεὶ ὅτι καὶ μοῖραν ἔχ' ἔπει·
 Ως ἔφαθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
 δῶρα

δῶρα δ' ἄρ' οἷσέ μεναι πρόεσαν κήρυκε ἔκθετος·
 ἦν δ' αὖτ' ἄρ' ὕαλος ἀπαμείβετο φωνησέν τε·

Α λκίνοε κρείον· πάντων ὀρίθειέτε λαῶν·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ ἦν ξείνον ὀρέσσομαι ὥς σὺ κελύεις,
 δῶσω δὲ πρὸ ἄλλοι παχάλεον· ὦ ἐπὶ κώπῃ
 ὀρυρεῖ, κολεῖν δὲ νιοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδιδύνεται· πλείος δὲ οἰᾷξιν ἔσται·

Ω σ εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθῃ ξίφος ὀρυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἰβρόντα προσηύδα·
 χαῖρε πατέρ' ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακτα
 δεινὸν ἄρα ἢ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄλλα·
 σοὶ δὲ θεοὶ ἀγοχόντ' ἰδέειν καὶ παρσίδ' ἰκέσθαι
 δοῖεν· ἐπειδὴ δὴ θά φιλῶν ἀποπνήματα πάχεις·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε· θεοὶ δ' εἰ τοι ὀλβία δοῖεν·
 μηδέ τι τοι ξίφους γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 τῆς τε· δὲ δὴ μοι δῶκες ὀρεσσομένης ἐπέεσσιν·
 ἦ ῥά, καὶ ἀμρ' ὥμοισιν θέτο ξίφος ὀρυρόηλον·
 δύσε γὰρ ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
 καὶ τὰ γὰρ ἀγκυινόοιο φέρον κήρυκε ἀγαυοί·
 δεξιόμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος ἀγκυινόοιο,
 μηδὲ παρ' ἀδούην ἔθεσαν πρὶ καλλέα δῶρα·
 τοῖσιν δ' ἦγεμόν' ἴβρον μένος ἀγκυινόοιο
 ἐλθόντες δὲ καθεζόν ἐν ὕψηλοῖσι θρόνοισι,
 δὴ ῥά γ' ἔτ' ὀρήπην προσέφη μένος ἀγκυινόοιο·

Δ αἶρο γυναι φέρε χηλὸν ὀρίπρεπέ' ἥ τις ὀρίση·
 ἐν δ' αὖτ' ἡθεὶς φάρος εὐπλάγες ἠδὲ χιτῶνα·
 ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἵηνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὅθρα λοευόμενός τε ἰδώντ' αὖ κείμενα πάντα
 δῶρα τὰ δὲ φαίηκε ἀμύμονος ἐνθάδ' ἱνεύει,

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

δαυτί τε τέρπηται· καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκνῶν·
καὶ οἱ ἐγὼ γὰρ δ' αἰεὶ σὸν ἐμὸν πρὶ κεφαλῆς ὁπάων
χρῦσεον· ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα
σπένδῃ, ἐν μεγάρῳ δὴ τ' ἀλλοισίν τε θεοῖσιν·

Ω εἴραθ' ὅρῃσι δὲ μετὰ δμῶσιν εἴπειν
ἄμφι πυρὶ σῆσαι φίπρδα μέγαν ὅππ' ἰτάχιστα·
αἶ δὲ λοετοχόον φίπρδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κυλέω.
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἐχέαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δάον ἐλῆσαι·
γάργριν μὲν φίπρδος πῦρ ἄμφεπεν· θέρμετο δ' ὕδωρ.
τόρρα δ' ἄρ' ὅρῃσι ξείνῳ πρὶ κεφαλῆς χηλὸν
ἐξέφρεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐν κεφαλῇ μαδῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε τὰ δὲ φαίηκε δὲ δωκεν·
ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκε· κεχλὸν τε χιτῶνα·
καὶ μιν φωνήσας· ἔπεια πῖρδ' ὅντα προσηύδα·
αὐτὸς νῆϊ δὲ πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ δισμὸν ἵηλον,
μή τις τοι κεθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότεν αὐτὴ
σὺ δηοθαλυνκὰ ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄκυσσε πλῦτλας δῖος ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπὶ πῆρτυε πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ δισμὸν ἵηλε
ποικίλον· ὃν κρτέμιν δέδαιε φρεσὶ πότνια κίρκη·
αὐτόδριον δ' ἄρα μιν ταμίη λῆσασθαι ἄνωγεν
εἰς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὅδ' ἄρ' ἀπασσίως ἵδ' ἐθυμῶ,
σβμαλοέη δ' ἐπεὶ ἔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν·
ἔπειθ' ἠλίπε δῶμα κελευσὶς ἡ ὑμῶμοιο·
τόρρα δὲ οἱ κομιδὴν γε θεῶν ἔμπεδος ἦεν·
ἔν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶα λῆσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἄμφι δὲ μιν χαλκῶν κεχλὸν βάλλον ἡ δὲ χιτῶνα,
ἔκρ' ἀσάμινθον βὰς ἀνδροκτε μετὰ οἶνοπότηρας
ἦεν· ναυσικέα δὲ θεῶν ἄπο κεῖλος ἐχέουσα,
σῆρ' ἀπαρὰ σαθρὸν τέγεος πύκν' ποιητοῖο·

θαύμαζεν δ' ὀδυσαῖα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα.
καί μιν φωνήσας ἔπειθ' ὀνείδωντα προσήύδα·
χαῖρε ξείν' ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ,
μνήσῃ ἐμείο ὅτι μοι πρώτη ζῶαρι' ὀφέλλεις·

Τὴν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσαῖος·
ναυσικῆς θύγατρ' μετ' ἀλλήτορος ἀλκινόοιο·
ἔγωγε νῦν ζῶνς θέσθ' ἐρίγδ' ὕπνος πόσις ἤρις,
οἷός δ' ἐλθέμεναι καὶ νόσημον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κείβι θεῶν ὡς ἀνχετοῦ μιν
αἰεὶ ἦματ' ἀντ' ὅσον γὰρ μ' ἐβιάσαο κῆρη·
ἦ ῥά, καὶ δὲ θρόνον ἵξε παρ' ἀκίνοον βασιλῆα·
οἷδ' ἦ δὴ μοίρας τ' ἐνεμον κερύων τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγυθὲν ἦλθεν ὄγων ἐρίηρον αἰοῖδ' ὃν
δημόδοκον, λαοῖσι τὰ τιμίων· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσω δαυτομόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
δὴ τότε κῆρυξ προσέφη πολύμητις ὀδυσαῖα,
νώτερος ἀποπροταμών· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
ἄργιόδοτος ὕος· θαλρῆ δ' ἦν ἀμφὶς ἀιοιφῆ·
κῆρυξ τῇ δὴ τὸ το πόρε κρέας ὄφρα φάγῃσι
δημόδοκ'· καί μιν προσπύζομαι ἀχνύμενός περ
πᾶσι τὸν ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν αἰοῖδ' ὃν
τιμὴς ἐμμορίεσι καὶ αἰδῶν· ὅσσ' ἐν ἄρα σφέας
οἶμας· μῦς δ' ἐδίδαξε φίλησε δὲ φῦλον αἰοιδῶν.

Ως ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρωϊ δημόδοκ'· ὃ δ' ἐδέξατο χαῖρε δὲ θυμῷ·
οἷδ' ἐπ' ὀνειῶν· τοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε δημόδοκον προσέφη πολύμητις ὀδυσαῖος·
Δημόδοκ'· ἐξοχαδῆ σε βροτῶν ἀνιζομέναντων,
ἦ σέ γε μῦς ἐδίδαξε διὸς παῖς· ἦ σέ γ' ἀπάλλων·

λίην γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν οἷτον αἰείδεις,
 ὅα' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ ὅα' ἐμόγησαν ἀχαιοί·
 ὥς τέ περ ἡ αὐρὸς περὶ ὤνῃ ἄλλῃ ἀκυσσάσθαι
 διχάζετ' ὅτ' ἀμετάβιβι. καὶ ἵππῃ κόσμον αἶεσον
 δ' υρατέων ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀθήνῃ,

1. 100
 2. 100
 3. 100
 4. 100
 5. 100
 6. 100
 7. 100
 8. 100
 9. 100
 10. 100
 11. 100
 12. 100
 13. 100
 14. 100
 15. 100
 16. 100
 17. 100
 18. 100
 19. 100
 20. 100
 21. 100
 22. 100
 23. 100
 24. 100
 25. 100
 26. 100
 27. 100
 28. 100
 29. 100
 30. 100
 31. 100
 32. 100
 33. 100
 34. 100
 35. 100
 36. 100
 37. 100
 38. 100
 39. 100
 40. 100
 41. 100
 42. 100
 43. 100
 44. 100
 45. 100
 46. 100
 47. 100
 48. 100
 49. 100
 50. 100
 51. 100
 52. 100
 53. 100
 54. 100
 55. 100
 56. 100
 57. 100
 58. 100
 59. 100
 60. 100
 61. 100
 62. 100
 63. 100
 64. 100
 65. 100
 66. 100
 67. 100
 68. 100
 69. 100
 70. 100
 71. 100
 72. 100
 73. 100
 74. 100
 75. 100
 76. 100
 77. 100
 78. 100
 79. 100
 80. 100
 81. 100
 82. 100
 83. 100
 84. 100
 85. 100
 86. 100
 87. 100
 88. 100
 89. 100
 90. 100
 91. 100
 92. 100
 93. 100
 94. 100
 95. 100
 96. 100
 97. 100
 98. 100
 99. 100
 100. 100

κείθι δὴ ἀνότατον πόλεμον φάτω τολμήσαντα·
 νικῆσαι καὶ ἐπὶ πρῶτα διὰ μέγα θυμον ἀθήνην·
 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄλκιυ Πριγκυρῶς· αὐτὰρ ὁ δουρὶ
 τήκετο δάκρυα δ' ἔδινεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς·
 ὥς δὲ γυνὴ κλάεσιν φίλον πόσιν ἀμφιπεσῶσα,
 ὅς τ' ἐξ ἧς πρόθεν πόλιος λαῶν τε πέσσειν,
 αἴτι' καὶ τεκέεσσιν ἀμαυῶν νηλεὲς ἦμαρ,
 ἢ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀπαίροντ' ἐσιδῶσα,
 ἀμρ' αὐτῷ χυμὲν λίγα κωκυέει· οἱ δ' ἐτ' ὀπίσθεν
 κούποντ' ὅς δ' ἔρεαι μετάρρενον ἦδ' ἐκὼς
 εἴρερον· εἰσανάγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν·
 τῆς δ' ἐλεγοντάτῃ ἀχέϊ φθινύθουσι παρειά·
 ὥς ὁ δουρὶς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβεν·
 ἐνθ' ἄλλως μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
 ἀγκίνοος δέ μιν οἷος ἐπερράσας ἠδ' ἐλόησεν,
 ἦ μινος αἶψ' αὐτὸ βαρὺ δὲ σινάχοντος ἀκυσεν·
 αἶψα δὲ φαιήκεαι φιληρέτμοισι μετῆδ' α·

Κ ἐκλυτε φαήκων ἠγήτορ' ὅς ἠδ' ἐμείδοντ' ὅς.

Δημοδόκος δ' ἦδη χεθέτω φόρμιγγα λίγχαν·
 ὃ γὰρ πῶ πάντεσσι χαρίζομαι τάδ' αἰεὶ·
 ἐξ ὅς δ' ὀρπέο μὲν τε καὶ ὥρορε δῖος αἰοιδὸς,
 ἐκ τῶ δ' ὅτ' ἔπω παύσατ' οἷζυρ' οἷο γόοιο
 ὃ ξείνος· μάλα πῶ μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκ' ὅς·
 αἶψ' ἄν' ὁ μὲν χεθέτω, ἵν' ὁ μῶς τρὶς πώμεθα πάντ' ὅς·
 ξηνοδόκοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κῆλλιον ἔτω·
 εἴνεκεν γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δῖδομεν φιλέοντ' ὅς·
 ἀντὶ κῆσιγνύτ' ξείνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι· ὅς τ' ὅλινον πρὶ ἐπιφάει πραπίδα·
 τῷ νῦν μὰ δὲ σὺ καὶ νῦν νῶμασι καὶ δαλίοισι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅππῃ κ' εἴρωμαι φάσθαι δέ σε χέλλιον ὄψιν·
 εἴπ' ὄνομ' ὅππῃ σε κείθι χέλλιον μήπρ τε πατήρ τε·
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περὶ ναιετάουσι·
 ὃ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἐς ἀνθρώπων,
 ὃ καμὸς ὅδε μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένιται·
 αἴψ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκῃσι τοκῆες·
 εἴπε δέ μοι γαῖάν τε τεῖν δῆμόν τε, πόλιν τε.
 ὄφρα σετῇ πέμπωσι τιτυσκόμηναι φρεσὶ νῆες
 ὃ γὰρ φαίηκεαι κυβερνητῆρσιν ἔασιν,
 ὃ δέ τι πιδαλὶ ὄψι, τὰ τ' ἄλλα νῆες ἔχουσιν
 αἴψ' αὐτὰ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
 καὶ πάντων ἴσασι πόληας καὶ πύονας ἀγρὺς
 ἀνθρώπων καὶ λαῖμα τάχιστα ἄλδος ἐκπερώσι,
 ἠέρι κ' ὅννεφ' ἡ κεκαλυμμένα· ὃ δέ ποτέ σφιν
 ὃ τέ τι πιμανθῆναι ἐπὶ δέος, ὃ δ' ἀπολέσθαι·
 αἴψ' αὐτὰ ὡς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἀκῆσα
 ναυσιθόος· ὃς ἐφασκε ποσειδάων ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, ὅσων κε πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων,
 φή ποτε φανήκων ἀνδρῶν σὺ ἐργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡεροι δέ τ' ὀνύτω
 φαισέμεναι· μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικυλῆται·
 ὡς ἀγρόν ὀγέρων τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσεν·
 ἢ κ' ἀτέλεις εἴη, ὡς οἱ φίλον ἐπλετο θυμῷ·
 αἴψ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἄρκεέως κατὰλεξον·
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινος ἵκεο χώρας
 ἀνθρώπων· αὐτὸς τε πόλιν τ' αὖ ναιετάωσας·
 ἢ μὲν ὅσοι χαλεποῖτε καὶ ἀγριοὶ ὃ δὲ δίκαιοι·
 οἵ τε φιλόξενοι, καί σφι νόος ἐστὶ θεοδής·
 εἴπε δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ,
 ὁρῶντων φαναῶν ἢ δ' ἰλίον οἶτον ἀκῶν·

ὃν δὲ θεοὶ κτλ τὰ ξανὰ ἐπεκλώσαντο δ' ὀλεθροῦ
 ἀνθρώποις ἵνα ἦσι καὶ ἐσόμενοι σιν, αἰοιδῇ·
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὸς ἀπώλετο ἰλιόθι πρὸ,
 ἔσθλός ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερὸς; οἷτε μάλιστ'
 κῆδισσι τελέθουσιν μεθ' αἵματι καὶ γένος αὐτῶν
 ἥ τις παρὰ καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἶδώς
 ἔσθλός, ἐπεὶ ὃ μὲν τοι καὶ σιγῇ τοιοῦτο χρεῖων
 γίνεταί, ὃς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἶδῃ!

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ι· ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἄρχῃ τῶν ὀδυαέως διηγημάτων, ἐν ᾗ φησὶ περὶ
 αὐτοῦ πολέμην ἐν τῷ κίκοσιν· καὶ πρὸς τῆς λωτο
 φάγος παραγινέσθαι· καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα
 πολύφριμον πορευθῆναι· καὶ τῆτον φαρόντα ἐξ ἧδ' ἐ-
 ταίρου, ἐκ τυφλῶσαι.

ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰώτα λωτοφάγων κικόνων σωκύνκλωψ ἐστίν.

Οὐ δ' ἄπαμβρόμενος προσέφη
πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς·
ἀγκίνοε κρείον πάντων ὄριδείκε
τέ λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδ' ἐκ Κελόν ἀκνέμεν
ἐστὶν αἰοιδῶν·

τοῖς δ' οἷός ὃ δ' ἔστι θεοῖς ἀναλίσκιος αὐδῆν·
ὃ γὰρ ἔγω γέ τι φιμὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅταν σὺ προσωή μιν ἐχέκτα δῆμον ἅπαντα·
δακτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκνέονται αἰοιδῶν,
ἤμενοι ἐξείης παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτη καὶ κρείων μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύων
οἶνοχόος φορέησι, καὶ ἐχειή δὲ πάειν·
τὸ το τί μοι κάλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι·
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο συνόεντα·
εἴρεσθ' ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σοναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα τί δ' ὕσχετιον κῆταλέξω·
μήδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρανίων δέ·
ἐγὼ δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι ὄφρα καὶ ὕμῃς
εἴδῃτ'· ἐγὼ δ' αὖν ἔπειτα θυγῶν ὑπονηεὲς ἦμαρ,
ὕμῃν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα νάων,
εἰ μὲν δ' Ὀδυσσεὺς λαβρτιάδης δὲ πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω καί μιν κλέος ἔρανόν ἴκει·
Ναιετάω δ' ἰθάκῃν σὺ δ' εἰέλων ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
νήριτον εἰνοσίφυλλον ὄριπρεπὲς ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλὰ

πολλὰς ναίεταυσιν· μάλα χερδὸν ἀνὴρ ἦλθε
 δ' ὑλ' ἰχθινόν τε, σάμην τε, καὶ ὑλ' ἡέεσα ζάκυνθος·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπρὸς τῇ ἐν ὁλὶ κείται
 πρὸς ζόφον· αἰδὲ τ' ἀνέσθαι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε
 ῥηχέϊ· ἀνὴρ ἀγαθὸς κροφόρος· ὅτι ἔγνω
 ἥς γαίης δαίματι γλυκερῶττον ἄλλο ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυνε κελευσὶ δ' ἴα θεάων
 ἐν σπῆσι γλαφυροῖσι λιαιομένη πόσιν εἶναι·
 ὥς δ' αὖτως κίρκη κερτρήτυεν ἐν μεσάρουσιν
 αἰαίῃ δολέεσα λιαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀνὴρ μὲν δ' ὅποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 ὥς ὅδ' ἐν γλύνιον ἥς παροῖδος, ὅδ' ἐν τοκήων
 γίνετα· εἴπῃ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον·
 γαίῃ ἐν ἀμφοδῶν νάει· ἀπάνσθε τοκήων·
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυμηδέ' ἐνίσσω·
 ὅν μοι ζῶε ἐφείκεν ἀπ' ῥοίθην ἰόντι·
 ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος κινδύνει πέλαιεν
 ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἔπραθον ὠλεσα δ' αὐτῆς·
 ἐκ πόλιος δ' ἀγέχης καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες·
 δαυδάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς·
 ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ διδῶ ποδὶ φονεμένῃ ἡμέας
 ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι, ὅκ' ἐπὶ θοντο·
 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο· πολλὰ δὲ μῆλα
 ἐσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἑλκῆς βύς·
 τόφρα δ' ἄρ' οἱ χόρμενοι κίονον, κινδύνει γεγώνον·
 οἷσφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέοντες, καὶ ὄρεῖς
 ἠέρον νέοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἄρ' ἵππων
 ἀνδράσι μάρνασθαι· καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν εἶναι·
 ἦλθον ἐπεθ' ὅσα φύλλα καὶ ἐνθα γίνετα ὥρη
 ἡέριοι· τότε δ' ἡ ῥα κερκὴ δ' ἴδ' αἶσα παρέστη
 ἡμῖν ἀνομοροῖσιν· ἴν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.

Hom. Odyss.

κ

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

σῆσά μιν δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶσιν·
 βάλλον δ' ἀμύληα χληήρεσιν ἐχῆησιν·
 ὄφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱδρὸν ἦμαρ·
 πόρρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάσθ' ἐόντας·
 ἦμος δ' ἥελιος μετενείατο βάλυρόνδε·
 καὶ τότε δ' ἠΐ κίκονδ' κλίναν δαμάσσοντ' ἀχαιῶν·
 εἴξ' δ' ἄρ' ἐκφύης νηὸς εὐκνήμιδος ἑτάροι
 ὦλοντο· οἳ δ' ἄλλοι φύρομεν θανάτῳ τε, μόρον τε·
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀεχήμενοι ἦτορ·
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο· φίλῃς ὀλέσαντ' ἐταίρους·
 ἔδ' ἄρα μοι προτέρω νῆος κίον ἀμφιέλιαι·
 πρὶν τινὰ τῶν δειλῶν ἑταῶν τοῖς ἐκφύον αὔσαι·
 σὶ θεῶν ἐν πεδίῳ κινόνων ὑπὸ νῆσιν ὄντων·
 νηυσὶ δ' ἐπ' ὦρ' ἄνεμον βορέην νεφεληγεῖτα ζεῦ·
 λάλαπι θεπεσίη· σάω δὲ νερέεσσιν ἐκλυφε·
 γαῖαν δ' ἄρ' ἐκ πόντον· ὀρώρε δ' ἄρα νόθεν νύξ·
 αἶ μιν ἐπειτ' ἐφέροντ' ἐπικέσσαι· ἵστα δέ σφι
 χρίχθαθε καὶ τετραχθα διέχισεν ἰς ἀνέμοιο·
 καὶ τὰ μὲν δὲ νῆας ἐκτθεμεν δείσαντες ὀλεθρον·
 αὐτὰς δ' ἐαυμένως προβύααμεν ἠπείρονδε·
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέατα σιωχέσ' αἰεὶ
 κείμεθ'· ὁ μὲν καμάτω τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
 οἷον ἴτε δὴ τοῖτον ἦμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἥως·
 ἱστὺς σῆσάμενοι ἀνὰ θ' ἵστα λαὸν ἐρύσαντες·
 ἦμεθα· τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβρῆνται τ' ἴθων·
 καὶ νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμεν δὲ παροῖδα γαῖαν·
 οἷον με κῆμα ῥόδος τε περιγνάμποντα μάλα γαῖαν·
 καὶ βορέης ἀπέωσε· παρέπλεξε δὲ κυθήρων·
 ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φρόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 πόντον ἐπ' ἰχθυοῖντ' αὐτὰρ δὲ καὶ τὴν ἐπέβημεν
 γαῖαν

γαίης λωτοφάγων, οἳ τ' ἀνθινον εἶδ' ἀρ' εἶδον·
 ἐνθα δ' π' ἠπεύρε βῆμεν καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θεῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπαυάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος·
 δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρεσσι προΐην πάνθεσσι ἰόντας
 ἄνδρες δύο κρίνας, τρίτατον κῆρυχ' ἄμ' ὁπάσσας·
 οἳ τινες ἀνέρες εἴεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἐδόντες·
 οἳ δ' αἶψ' οἱ χόρμενοι μίγην ἀνδράσι λωτοφάγοισιν·
 ὃ δ' ἄρα λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
 ἢ μετέροις· αἰχέσφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι·
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελινδέα κερπύον·
 οὐκ ἐτ' ἀπαγγέλλει πάλιν ἠδελὸν ὃ δὲ νέεσθαι·
 αἰχμὰς βύλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
 λωτῶν ἐρεπόμενοι μενέμεν, νόσον τε λαθέσθαι·
 τῆς δ' οὖν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγων κλαίοντας ἀνάγκη·
 νηυσὶ δ' ὦν γλαφυρῇσιν ὕπ' ἱστῶ δ' ἡσά ἐρύσας·
 αὐτὰρ τῆς ἄλλης κελόμην ἐρίηρας ἑτάρεσσιν
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκισίων·
 μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόσοι λάθεται·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κλισίῃσι κέθιζον·
 ἕξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς·
 ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκχεύμενοι ἦτορ·
 κυκλώπων δ' ὅδ' ἔκταν ὑπερφιάλων ἀθεμίτων
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεῇσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν·
 ὅτε φυτάνεσι χερσὶ φυτῶν ὅτ' ὀρώσιν·
 αἰχμὰς τὰς ἀπαρτὰ καὶ ἀνῆροτα πάντα φύονται·
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ὃ δ' ἄμπελοι αἶτε φέρουσιν
 οἶνον ἐριπύλλον καὶ σφιν δίδος ὁμβρος πέξει·
 τοῖσιν δ' ὅτ' ἀγορὰς βυληρόροι ὅτε θέμιστες·
 αἰχμὰς γ' ὅτ' ὑψηλῶν ὀρέων νείεσι κέρηναι

ΟΔΥΣΣΕΥΑΣ

३१
५५५

αἶψα γὰρ πρὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν ὅδ' Ἀργεῖν
 ὕψανόθεν προΐφαινε· κατ' ἔχτο γὰρ νεφέεσσιν·
 εἰθ' ὅστις πλὴν νῆσον ἐσέδορακεν ὁ φθαλμοῖσιν·
 ὅτ' οὐκ οὐκ μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσέλμους ἐπικέλασαι·
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθεύλομεν ἵστα πάντα·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 εἴθ' ὅτ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δ' ἄν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 νῆσον θαυμάζοντες, ἐδινεώμεθα κατ' αὐτήν·
 ὥρσαν δὲ νύμφαι κῆραι διδὸς ἀγχιόχοιο·
 αἶψα δ' ὀρεσνῶσ' ἵνα δὴ πνήσσαν ἑταῖροι·
 αὐτίκα καὶ μύλα ῥέει καὶ ἀγανέει δολιχαύλος·
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τοῖχα κοσμηθέντες·
 βάλομεν ἄλφα δ' ἐδωκε θεὸς μιν οὐκ ἐσθήτην·
 νῆες μὲν μοι ἐπὶ ποντο δ' ὠδὲ καὶ δὲ ἐκέσσην·
 ἐννέα λάχανον αἶψα δὲ μοι δὲ δὲ κ' ἐξέλον οἶον·
 Ως τότε κὼν πρόπαν ἦμαρ δὲ ἠέλιον κατὰ δ' αὐτὰ·
 ἦμεθα δ' αὖν ὀκνητοὶ κρέατ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἦ δ' ὦ·
 ὅτ' ἄρ' ἔγωγε νηῶν ἐξέρχτο δῖος ἐρυθρός·
 αἶψ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορῶσιν ἐκέστοι
 ἠφύσαμεν κικόνων ἱβὸν πολίεθρον ἐλόντες,
 κυκλώπων δ' ὅτε γαῖαν ἐλάσσομεν ἐγγυὲς ἐόντων·
 κατ' ἔχοντες αὐτῶν τε φθογῆν οἶωντε καὶ αἶων·
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
 δὴ τότε κυμῆθιμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 καὶ ῥ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν εἶπον·
 ἄλλοι μὲν νῶν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρ δὲ ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σῶν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐταῖροισιν·

ἔ. ιγ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐλθὼν, πᾶν δ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν·

ἡρ' οἱ γ' ἔβρισκ' τε καὶ ἄλγιοι ὕδρ' δὲ δῖ' ἦαμοι

ἡ δὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νῶος ὅτι θεοδότην·

Ω σείπων, ἀνὰ νηὸς ἔβην ἐκέλευσα δ' ἑταίρους

αὐτὸς τ' ἀμβάνειν ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαλλον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθεζον·

ἐξ ἧς δ' ἐξόμενοι, πολλὴν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς.

δι' ὅτε δὴ πν χωρον ἀφικό μεθ' ἑγὺς ἰόντα.

ἐνθα δ' ἐπ' ἔχατι ἡσπέρος εἶδομεν ἄλχι θαλάσσης·

ὑφιλὸν δ' ἀφνήσι κατηνέρες· ἔνθα δὲ πολλὰ

μηλ' ὅτ' ἐς τε καὶ αἶψα ἰάμεσθον· πρὶ δὲ αὐτῇ

ὁ φιλή δέ δ' ἔμνητο· καὶ τωρρὺν χέει λίθοισιν·

μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδίᾳ δὲ ὄχρυσιν ὑψιφόμοισιν·

ἐνθα δ' ἄνὴρ ἐνίσταεν πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα

οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· ὃ δὲ μετ' ἄλλους

πωλεῖτ' ἀλλ' ἄπανθ' οὐθεν ἐὼν ἀθεμίστα ἦδη·

καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· ὃ δὲ ἐὼς

ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι

ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

δὴ τότε τὰς ἄλλας κεκλόμεν ἐρίηρας ἐταίρας

αὐτὸ παρ' ὑμῖν τε μένεν, καὶ νῆα ἔρυσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ κρίνωσ' ἐταίρων δυνάμειν ἄριστους

βῆν, ἀτὰρ ἄγερον ἄσκηδὸν ἔχον μέλαινος οἶνοισι

ἡ δ' εὖος· ὅν μοι ἔδωκε μάρων ἀνθρώπος υἱὸς

Ἰρὼς ἀπὸλλωνος, δ' ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·

ὅνεκά μιν σὺ παῖσι πρὶχόμεθ' ἡδὲ γυναικί

ἄζόμενοι· ὡς γὰρ ἐν ἁλσὶ δένδρῳ ἔντι.

φοῖβος ἀπόλλωνος ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·

χρυσὸν μὲν μοι δῶκε' οὐ βροτῶν ἐπὶ τάλαντα

δῶκε δ' ἐμοὶ κριτήρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα

AD 10

οἶνον ἐν ἀμφιπόροισι δυνώδεκς πᾶσιν ἀρύσας·
 ἦ δ' αὖ ἀκηράσιον θεῖον πρὸν· ὅδε τις αὐτὸν
 ἠείδει δ' μῶων ὅδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 αἴψ' αὖτος τ' ἄλλοχός τε φίλη· ταμῖν τε μί' οἶν·
 πρὸν δ' ὅτε πίνουσιν μελινδέα οἶνον ἐρυθρόν·
 ἐν δέ πᾶς ἐμπλήσας ὕδατος ἀναείκοσι μέτρα
 χαῦ· ὅδ' μὴ δ' ἠδ' εἴ' ἀπὸ κριτήρος δ' δώδε
 θεασσέσθ' ἥ τ' αὖν ὅτοι ἀποχέσθαι φίλον ἦεν·
 τὸ φέρον ἐμπλήσας ὁ σκῶν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦτα
 κωρύκῃ αὐτίκ' ἄρ' μοι ὅτ' ὅσατο θυμὸς ἀγνῶν
 ἀνδρ' ἐπελάσσεσθαι μετὰ λην ἐπιεμένον ἀγκὴν
 ἀγρίον· ὅτε δ' ἴκθ' αὖ εἰδοτά· ὅτε θέμιστας·
 κερπαλίμως δ' εἰς ἀνδρὸν ἀφικόμεθ' ὅδε μιν ἐνδον
 αὔρομεν, αἴψ' ἐνόμνε νομὸν κατὰ πύονα μῆλα·
 ἐλθόντες δ' εἰς ἀνδρὸν ἐθικαίμεσθαι ἔχεται·
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον· εἰνοντο δὲ σικοὶ
 δ' ὀνῶν ἠδ' ἐρίων, διακεκριμέναι δ' ἔχεται
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονε χωρὶς δὲ μέτασαι·
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· νῶν δ' ὀρῶν ἄγγεα πάντα·
 γαυλοὶ τε σκεφίδες τε τετυγμένα· τοῖς ἐλάμελιν·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισ' ἐτάροι λίανον τ' ἐπέειπε
 τυρῶν ἀνυμένους ἰέναι· πάλιν αὐτὰρ ἔπειτα
 κερπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σιμῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
 αἴψ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμιν· ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν
 ὅρ' αὐτόν τε ἴδοιμι καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
 ὅδ' ἄρ' ἐμέλλεν ἐτάροισι φανείν· ἔρατ' ἔνδον
 ἐνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐμείναμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν ἀνυμένοι φάγομεν· μένομεν τέ μιν ἐνδον
 ἡμεῖοι· εἴως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὕλησ' ἀζαλεῖς· ἴνα οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη·
 ἔκτοσθεν δ' ἀντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δείσαντες, ἀπειλὴν μεθ' ὅς μυχὸν ἀντροῦ·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ὠρυ' ἀπέος ἦλασε πτόνα μῆλα·
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἠμελλε· τὰ δὲ ἄρσενά κειπε θυρήφιν·
 θρόνοις τε βράχυσ τε, βαθείης ἐκτοσθεν αὐλῆς·
 αὐτὰρ εἴπητ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὕψος ἄείρας·
 ὄβριμον, ἣν ἂν τὸν γε δ' ὤω κῆρ εἴκοσ' ἄμα ξαί·
 ἐσθλὰς τε προάμυκλοι ἀπ' ὕδατος ὀχλίαιαν·
 πόσων ἠλίβατον πέτρων ἐπέθηκε θήρησιν·
 ἐζόμενος δ' ἠμελλεν ὅτ' κῆρ μυκθῆσ' αἰγῶν·
 πάντα κῆρ μῶϊραν, κῆρ ὕπ' ἐμβρυον ἦεν ἐκείνη·
 αὐτὶ κῆρ δ' ἠμῖσιν μὲν θρέψας λουκοῖο γάλακτος·
 πλεντοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσσόμενος κατέθηκε·
 ἠμῖσιν δ' αὖτ' ἐτίθειν οἱ ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη·
 πίνον δαιτυμένω, κῆρ οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῶσε πονησάμενος τὰ ἄεργα·
 κῆρ τότε πῦρ ἀνέκαε κῆρ εἰσίδεν· εἶρετο δ' ἠμέσας·
 Ω ξείνοι· τί νῦν ἐσέ πόθεν πλεῖθ' ὕμῶν κέλευθα·
 ἦ τι κῆρ πρῆξιν, ἦ μαφιδίως ἀγέλησθε·
 οἷα τε λιγυρὸς ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀγδώνται·
 ψυχὰς παρθέμενοι, κῆρ δὲ ἀποδαπύσιν φέροντες·
 Ω εἴφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε κῆρ κλάσθι φίλον ἦτορ·
 δῖον ἄντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτὸν τε πέλωρον·
 ἀνὰ κῆρ ὥσμιον ἐπειν ἄμβροτος προσείπον·
 ἡμεῖς τοι βροίθην ἀποπαιχθέντες ἀχαιοί·
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπερ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
 οἷα δὲ ἵέμενοι ἄλῃν ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·
 ἦλθον· ὅτ' πρὸς ἡέλε μῆτις αἶσθαι·
 λαοὶ δ' ἀρξείδω ἀγαμέμνονος ἀνχόμεθ' εἶναι·
 τὸ δ' ἡ

τὸ δ' ἡ γαῖα γέ μέγιστον ὑπερᾶνιον κλέος ἐστὶ·
 τῶσιν γὰρ διέπρεπε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαὸς
 πολλὰς· ἡμεῖς δ' αὖτε κίχονόμενοι τὰ σὰ γῆνα
 ἰκόμεθ'· εἴ τι πόροισι ξεινήιον ἦε, καὶ ἄλλως·
 δαῖς δωτέην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
 αἰὲν αὖδ' οἷο φέρισε θεὸς· ἵκέται δέ τοι εἰ μὴ,
 ζῆς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετῶν τε, ξείνων τε·
 ξείνιος δὲ ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπιθεῖ·
 Ως ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 νήπιος εἴς ῥ' ἔειν'· ἢ πλοῦθεν εἰλήλυθας·
 ὅς με θεὸς κέλεαι ἢ δειδέμεν· ἢ ἀγέασθαι·
 ὃ γὰρ κύνκλωπός διδς ἀγιοῖ χα ἀγέουσιν
 ὁ δὲ θεῶν μακρόρων ἐπεὶ πολὺ φέρτροι εἰμὲν·
 ὃ δ' ἀν' ἐγὼ διδς ἐχθος ἀγούμενος περιδοίμην·
 ὅτε σὺ, ὅθ' ἐτάρων· εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει·
 αἰχμή μοι οἴφ' ὅπῃ ἐχθρὸς ἰὼν ἀβρέα νῆα
 ἦεν ἐπ' ἐχατῆς, ἢ καὶ χερσὶν ὄφρα δαείω!
 Ως φάτο περᾶζων· ἐμὲ δ' ἔλᾶθεν εἰδοτά πολλὰ·
 αἰχμή μιν ἀφορρὸν προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
 νῆα μὲν μοι κατέαξε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὕμῃς ἐπὶ πείρασιν γαῖης·
 ἀκρὴ προσελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντος ἐνέμεν
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖς δὲ ὕπεκφυγον ἀπὸ πᾶσι δόλοισιν·
 Ως ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἔδ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 αἰὲν ὅγ' ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ χερσὶν ἱάλλε
 σὺν δὲ δὺν μάρφας ὥς τε σινύλακος ποτὶ γαῖην
 κῶπῃ, ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε· δῶν δὲ γαῖαν
 τὰς δὲ διαμελεῖσσι ταμὼν ὠπλίστατο δόρπον·
 ἡδίστη δ' ὥς τε λείων ὀρεσίβορος ὃ δ' ἀπέληπε
 ἔρχετ' αὖτε, σάρκεος τε, καὶ ὅσ' αὖ μιν ἐλόντα·

ῥαυον ἔην μήκος ῥσον πάχος εἰσοράσθαι·
 τὸ μὲν ὄσον τ' ὄργανον ἐγὼν ἀπέκοφα παρασῆς·
 καὶ παρέθηκε τάροισιν, ἀποξύνει δ' ἐκέλευσα·
 οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθώωσα παρασῆς
 ἄκρον ἄραρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλῶ·
 καὶ τὸ μὲν αὖ κατέθηκε κατὰ κρυψάσ' ὑπὸ κόπρῳ·
 ἢ ῥα κατὰ πείδους κέχυτο μετὰ ἡλίου πολλή·
 αὐτὰρ τὸς ἄλλους κληῖον πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 ὅς τις προλήσειεν ἐμοὶ σῶν, μοχλὸν αἰείας·
 ῥίψαι ἐν ὀφθαλμῷ ὅτε ἦν γλυκύς ὕπνος ἰκάνοι·
 οἳ δ' ἔλαχον τὸς ἄν κ' ἐκὼν ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι
 τέσσαρδ' αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην·
 ἐσπερίος δ' ἦλθεν καλλιῖριχα μῆλα νομόων·
 αὐτίκα δ' εἰς αὐτὸν ἄετος ἦλασε πίονα μῆλα·
 πάντα μάλ' ὅδ' ἐτι λείπε βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς·
 ἢ τοι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείας·
 ἐζόμενος δ' ἠμελεν ὅς κ' ἐκ μιν καὶ δάσ' αἴρας
 πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπέμβρυον ἦεν ἐκείνη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπῶσε προησάμενος τὰ ἄ' ἐργα·
 σῶν δ' ὄγε δ' αὐτὸ δύω μάρψας, ὥπλ' ἀκτοδόρην
 καὶ πτότ' ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων αἶχι παρασῆς·
 κλισύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο·
 κύκλωψ τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάρδ' ἀνδρομέα κρέα·
 ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι πρὶν ἦν ἔκ κελεύθει
 ἢ μετέρη σοὶ δ' αὖ λοιπὴν φέρον εἴμ' ἐλεύσας
 οἴκαδ' ἐπέμψας· σὺ δὲ μένειαι ὅκ' ἐτ' ἀνεκτῶς·
 χέτλιε πῶς κέν τις σε καὶ ὕπερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ὅ κατὰ μοῖραν ἔρεξας·
 Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔπιεν ἥσατο δ' ἀνέως

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦδ' ὅτ' ἔπειτα πίνων, καὶ μὴ ἦτε δούτρων αὐτίς·
 δόσ μοι ἐτί πρόφρων καὶ μοι τεὸν ὄνομα εἰπέ
 αὐτίς· καὶ νῦν ἴνα τοι δῶ ξείνιον, ὥς κε σὺ χαίροισ·
 καὶ τὸρ κυκλώπεα φέρει ξείδωρος ἄρσρα
 οἶνον ἐρισταφυλον· καὶ σφιν διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 αἶμα δ' ὅδ' ὄμβροσίης καὶ νέκταρος ὅσιν ἀπορρώξ·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον· ἀέθοπα οἶνον·
 τοῖς δ' οὐδ' ἔδωκε φέρων· τοῖς δ' ἐκπιν ἄρρα δῖησιν·
 αὐτὰρ ἔπειτα κύκλωπα πρὶ φρένας ἤλθεεν οἶνος·
 καὶ ὅτε δῆμιν ἔπεα προσηύδων μελιχίοισι·
 Κύκλωφ· ἔρωτ' ὅς μ' ὄνομα κλυτὸν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω, σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον ὥς πρὶ ὑπέης·
 ὅστις ἐμοὶ ὄνομα ἔσθ'· ὅτιν δέ με κυκλήσκεισι
 μήτηρ ἦδ' πατήρ, ἦδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 ὡς ἐφάμην· ὃ δ' ἐμ' αὐτίς ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ·
 ὅτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι·
 τὸς δ' ἄλλας πρόθεν· ὃ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται·
 ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπὸ πῖος, αὐτὰρ ἔπειτα·
 κείτ' ἀποδοχμώσας παχύν αὐχένα· καὶ δέ μιν ὕπνος·
 ἦρ' ἔπειτα πανδαμάτωρ· φάρμαγος δ' ἐξέλυτο οἶνος·
 ψωμοῖτ' ἀνδρομένοιοι δ' ἐρύγετο οἶνοβαρείων·
 καὶ ὅτ' ἐγὼ τὴν μοχλὸν ὑπὸ ποδῶν ἤλασα πολλῆς·
 εἴως θρμαίνοιτο· ἔπειτα τε πάντα σ' ἐταίρους
 θάρσυνον· μή τις με ὑποδιδέσθαι ἀναδύη·
 αἶψ' ὅτε δὴ τὰ χ' ὁμοχλὸς ἐλάτνους ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀφαισθαι χλωρὸς πρὶ ὧν, διεφάνετο δ' αἰνῶν·
 καὶ ὅτ' ἐγὼν αἶνον φέρον ἐκ πυρός· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἔσαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσε μέγα δαίμων·
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάτνον ὀξυῶς π' ἀκρῶ·
 ὀφθαλμῶν ἐνέρεσαν· ἐγὼ δ' ἐφύπρην ἀρβείς,

δίνεον ὥς δ' ἔτι τις ῥυπῶ δόρυ νῆϊον ἀνὴρ
 ῥυπάνῳ· οἱ δ' ἔτ' ἐν ῥθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι
 ἄψ' αἰμοὶ ἐκείθεν, τὸ δὲ φέχει ἐμμελὲς αἶε·
 ὥς τ' ἐν ὀφθαλμῷ πυρηνεῖα μοχλὸν ἐλόντ' οὖ
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα πρίρει θρῦλόν ἐόντα·
 πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἄμρι καὶ ὀφρύδ' αὖσιν αὐτμῇ·
 γλήνης καιομένης σφαραγδύντο δὲ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκῷ πέλεκυ μίαν ἢ σιέπαρον
 εἴν' ὕδατι ψυχῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάκων, τὸν δ' αὖτε σιδίρῳ γε κράτος ἐστίν·
 ὥς τ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐλαϊνέω πρὶ μοχλῷ·
 σμυδαλὸν δὲ μέγ' ὤμωξε, πρὶ δ' ἰάχε πέτρῃ·
 ἢ μίτ' δὲ δέσαντ' οὖ ἀπενύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρίψεν ἀπ' ἑο χρσὶν ἀνύων·
 αὐτὰρ ὁ κνύκλωπας μετὰ λ' ἤπυνεν, οἷδ' ἄρα μιν ἄμρις
 ὤκειον ἐν σπῆσι δὲ ἄκριδ' ἠνεμεύσας·
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντ' οὖ ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰσάμενοι δ' εἶροντο πρὶ σπέος ὅππ' ἱκῆδοι·
 τί πτε τόσον πολὺν μ' ὀρμημένος ὥδ' ἐβόησας
 νύκτα δ' ἄμβροσίην καὶ αὐπνὸς ἄμμε τίθουσα
 ἢ μή τις σά' μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
 ἢ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλω ἢ ἐβίηφι;
 τὸς δ' αὐτ' ἐξ ἀνδρῶν προσέφη κρατρὸς πολύφημος·
 Ω φίλοι, ὅστις με κτείνῃ δόλω, ὅδ' ἐβίηφι·
 οἷδ' ἄπαμ' ἐβόμην, ἔπειτα πῆδεντ' ἀγρόραον·
 εἰ μὲν δ' ἢ μή τις σε βιάζεται οἷον ἐόντα·
 νῦσον γ' ὅπως ὅππ' ἰδὼς μετὰ λ' ἀγέσθαι·
 αἰὶνὰ σὺ γ' αὖ χρο πατρὶ ποσειδάωνι ἀνάκτι·
 Ως δ' ὅρ' ἔραν ἀπίοντ' οὖ ἐμόν δ' ἐγέλασε φίλον κῆρ·

ὥς ὁ νόμος ἐξάπαυσεν ἑμὸν καὶ μή τις ἀμύμων
 κύκλω δὲ σενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδυνῶσι
 χρυσὸν φιλαφθῶν ἀπὸ λίθου εἴλε θυράων
 αὐτὸς δ' ἐνὶ θυρῇσι καθέζετο χεῖρε πετάσας
 εἴ τινα πρὸς μετ' ἔειπαι λάβοι σείχοντα θύραζε
 ἔγω γὰρ πρὸς μὴ ἤλπεθ' οὐδ' ὄρεσιν νήπιον εἶναι
 αὐτὰρ ἐγὼ βάλανον ὅπως ὁ χ' ἄριστος γένοιτο
 εἴ τι νῦν ἑταίροισι θανάτῳ λυσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
 ὥς τε πρὸς ψυχῆς μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν
 ἢ δὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν ἔρισι φάνετο βελή·
 Ἀ' ρεῖνες οἵ τις ἦσαν εὐσχεφεῖς δασύμαλλοι
 καλοῖτε μεγάλοισι, ἰοδνεφεῖς εἶρος ἔχοντες
 τῆς ἀκείων σωέβρον εὐσχεφεῖσι λύκοισι
 τῆς ἐπὶ κύκλω δὲ δὲ πέλωρ ἀθεμίτια εἰδώς
 σάωγος ἀνύμενος, ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκείτθην ἴτην σώοντες ἑταίρους
 ποῖς δὲ ἔκαστον φῶτ' οἷος φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ὄρνθος γὰρ εἶναι μήλων ὁ χ' ἄριστος ἀπάντων
 τὰ κατὰ νῶτα λαβὼν λαοίην ὑπὸ γαστρίᾳ λυαθεῖς
 κείμην αὐτὰρ χρυσὸν ἁλῶτα θεασείοιο
 νωλεμέως δρεφθεῖς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ
 ὥς τότε λίθῳ σενάχοντες ἐμείναμεν ἢ ὧ δ' ἴαν
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 καὶ τό τε ἐπὶ πρῶτον νόμον δ' ἐξέλυτο ἄρσενά μῆλα
 θήλειαι δ' ἐμὲ μνηκὸν ἀνήμελκτοι πρὸ σπηλῆς
 ἔσθια γὰρ σφαραγῶντο· ἄναξ δ' ὀδυνῶσι καμῆσι
 τειρόμενος πάντων ὄϊων ἐπεμάετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσώτων· ὃ δὲ νήπιος ἔκ' ἐνόησεν
 ὥς οἱ ὑπ' ἐροπόκων ὄϊων σέρνοισι δέδωκετο

ὕψατος δ' ἄρνηός μῆλων ἔσειχε θύραζε.
 καὶ χμῶ σφινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι·
 Ἦν δ' ἐπιμαυάμενος προσέφη κρατρὸς πολύφημος·
 κριε πέπον, τί μοι ὦδε διασπείας ἔαυτο μῆλων
 ὕψατος, ὅτι πάρος γε λεγόμενος ἔρχεται οἶων·
 αἰὲν πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἀνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικένης·
 πρῶτος δὲ πεθμόν δὲ λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπείριος· ναὶ αὖτε πανύψατος· ἢ σύ γ' ἀνάκτος
 ὀφθαλμόν ποθέεις, ἦν ἀνὴρ κενὸς ἐξελάωσε
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι δαμακόμενος φρένας οἶνω,
 ὅ τις, ὅν ἔπω φημί πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρον·
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπεῖν· ὅπῃ κένος ἐμὸν μένος ἤλασκέει.
 τῷ κέ σ' ἐγὼ κέφαλός γε διασπείας ἄλλυδις ἄλλη
 θειομένον ῥαίοιτο πρὸς ἔδ'· κενὸν δὲ κεν ἐμὸν μῆρ
 λωφίσσει κενῶν· τὰ μοι ὕψατος πόρεν ὅτις·
 ὧς εἰπὼν ἦν κριὸν ἀπ' ἑοπέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπ' ἀπείρας τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὕπ' ἄρνην λυόμεν, ὕπελυσσας δ' ἐτάερας·
 κερπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναῦ ποδαπίονα διημῶ·
 πολλὰ πρίησπροντες ἐλαύνομεν ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἰκόμεθ'· ἀσπασίοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν·
 οἳ φύρομεν θάνατον· τὰς δὲ σπινάχοντο γούωντες
 αἰὲν ἐγὼ ἢ κ' εἰων, ἀνὰ δ' ὄφρυσι νῦν ἐκείσθω
 κλάειν· αἰὲν ἐπέλυσσας θοῶς κελλίτριχα μῆλα
 πολλ' ἔννι βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κέθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς·
 αἰὲν ὅτε τόσσον ἀπῆν· ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ τότ' ἐγὼ κῦκλωπα προσήυδων κροτομίοισι
 κῦκλωφ', ἣν αἶρ' ἐμελλοῖτο ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρου
 εἰδόμεναι ἐν σπηΐ γλαφυρῷ κρατὶ βῆρι, βίηρι·
 καὶ λίην σέ γε μέλλε κινήσεσθαι κακὰ ἔργα·
 χέτλι' ἐπεὶ ξείνους ὅχ' ἄζο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 εἰσέμεναι· τῷ σε ζῆς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 ὧς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μάλλον·
 ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
 καὶ δάδα βαλε προπαρόισθε νεὼς κυανοπρώροισι
 τυτθὸν ἐδάυσεν δ' οἰήτον ἄκρον ἰκέσθαι·
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατὰ χρομένης ὑπὸ πέτρης·
 τήν δ' αἶψ' ἤπειρόν δὲ παλιρρόθιον φέρε κῦμα
 πλημμυρὶς ἐν πότνοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρα λαβὼν πρὶ μῆκεα κοντόν·
 ὥσα πάρεξ ἐταίροισι δ' ἐποτρύνω, ἐκέλευσα
 ἄμβραλέην κώπης ἵν' ὑπεκκομπτα φύγωμεν
 κρατὶ κατανάων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεον·
 αἶψ' ὅτε δὴ δῖς τόσον ἄλλα πρήσαντες ἀπῆμεν·
 καὶ τότ' ἐγὼ κῦκλωπα προσήυδων ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μετρηχίοις ἐπέειπεν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 χέτλιε· τί π' ἐθέλεις ἐρεθίζέμεν ὄγχιον ἄνδρα
 ὃς καὶ νῦν πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤλαυνεν ἡ
 αὐτὶς δὲ ἤπερον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι·
 εἰ δὲ φεγεαμένους, τῶν δ' αὖδ' ἰόσαντος ἄκυσσε·
 σκῶ κεν ἄραξ' ἡμέων κεραλαὶ καὶ νῆτα δῦρα·
 μαρμάρῳ δ' κρυόεντι βαλὼν τόσον γὰρ ἵησιν·
 ὧς φάσαν· αἶψ' ὅ κ' εἶπον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν·
 ἀγῶμιν ἀπορρὸν προσέφην κηκοτὸς θυμῷ·
 κῦκλωφ', ἀνέκ' τιςε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμῷ εἶρηται ἀγκυλίην ἀγασταῖ

φάσας

φάσθαι ὁδυσῆα πολίπορθιον ἐξαλαῶσαι
 ἔδον λαέρτεω ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἐμὸν μῶξας ἡμείβετο μύθῳ·
 ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἵκνεται,
 ἔσκε τίς ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τέ μέγας τε,
 τήλεμος· ἀρυμίδης, ὃς μαντοσσιῶν ἐκέκαστο·
 καὶ μαντανόμοις κατεγύρα κυκλώπειν,
 ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω·
 χερῶν ἐξ ὁδυσῆος ἀμαρτίσεσθαι ὀπωπῆς·
 αἰὲν αἰτίνα φῶτα μέγαν καὶ κελὸν ἐδέγμην
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι μεγάλην ἐπιγμένον ἀγκὴν·
 νῦν δ' ἐμὲ ὦν ὀλίγος τε καὶ ὑπιδανός καὶ ἀκίμυς,
 ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν ἐπεὶ μ' ἐδάμασσετο οἶνω·
 αἰὲν ἄγε δαῦρ' ὁδυσσεύς, ἵνα τοι παρξείνῃα θεῶ
 πομπήν τ' ὀφραῶν δόμεναι κλυτὴν ἐνοσίγαιον·
 πρὸ γὰρ ἐγὼ πάντ' εἰμὶ πατήρ· δ' ἐμὸς αὖχεται εἶναι·
 αὐτὸς δ' αἶψ' ἐθέλῃσιν ἰήσεται, ὃ δέ τις ἄλλος
 ὅτε θεῶν μεχέσθων ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ως ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αἶψ' ἄγε δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος σε δαμάμενν
 εὖ νιν ποιήσας πέμψαι δόμον αἴδος ἔσω,
 ὥς κ' ὀφθαλμὸν ἰήσεται ὃ δ' ἐνοσίφθων.
 Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἵππειτα ποσειδάωνι ἀνακτι
 αὖχέτο χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὕραν ὀσπρέοντα·
 Κλυθὶ ποσειδάων γαῖῃ καὶ κυανοχαῖτα,
 εἰ ἐτιόν γε σὸς εἰμι, πατήρ· δ' ἐμὸς αὖχεται εἶναι,
 δὸς μὴ ὁδυσῆα πολίπορθον οἴκῳ ἵκνεται
 ἔδον λαέρτεω ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα·
 αἰὲν εἴ οἱ μοῖρ' ὅππ' ὀφίλῃς τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐὺκτίμενον καὶ ἐννύχῃ πατρίδα γαῖαν,

Hom. Odyss.

1

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅτ' ἐκ κῆλ' ἐλθοι, ὁλέσας ἀποπάντας ἐταῖρους·
 νηὸς ἐπ' ἀμοιβῆς, ἄνθρωποι δ' ἐν πῆματι οἴκῳ·
 ὧς ἔφατ' ἀνδρὶ χόλεος· τὸ δ' ἔκλυε κυανοχάρης·
 αὐτὰρ ὃν ἔξαυτις πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας,
 ἥν' ἐπιδιμήσας ἐπέρισε δὲ γυνὴν ἀπέλεθρον·
 κῆρ δ' ἐββαλεν μετόπιθεν ὡς κυανοπρώροιο
 τυτθὸν ἐδύνησεν δ' οἴητον ἄκρον ἰκέσθαι
 ἐκ λῆσθι δὲ θαλάσῃ κῆρ χρομένης ὑπὸ πέτρῃς·
 πλὴν δὲ πρόσω φέρε κῆρ· μαθέμεν δὲ χέρσον ἰκέσθαι·
 αἴη ὅτε δὴ πλὴν νῆσον ἀρικόμεθ' ἐνθά περ ἄλλαι
 νῆες εὐσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμρὶ δ' ἐταῖροι,
 εἴατ' ὀδυρόμενοι ὕμεισ' ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευσεν ἐν φαρμάθοισι·
 ἐκ δὲ κῆρ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 μῆλα δὲ κύκλωπος γλαρυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 διατάμεθ' ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίσι ἴσῃς·
 ὄρνειδ' ἐμοὶ δ' ὅτ' εὐκνήμιδ' ἐταῖροι
 μῆλων δαιόμενων δόσαν ἐξοχὰν δ' ἐπὶ θινὴν
 ζηνὶ κελαινερέϊ κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει
 ῥέξας μηρὶ ἔκνον· ὃ δ' ἔκ' ἐμπάζετο ἱρώων·
 αἴη ἄρα μὲν ἠριζεν ὅπως ἀπολοίαιτο πᾶσαι
 νῆες εὐσελμοὶ, κῆρ ἐμοὶ ἐρίηρ δὲ ἐταῖροι·
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ δὲ ἠέλιον καταδύσας·
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, κῆρ μέθυ ἠδ' ὕδωρ·
 ἤμος δ' ἠέλιος κατέδυ κῆρ ἐπὶ κνέφας ἤλθε,
 κῆρ τότε κοίμῃσθ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 δὴ τότε γὰρ ἐταῖροι ἐποφθαίον ἐκέλευσαι
 αὐτῆς τ' ἀμβάειν, ἀνάγε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἷδ' ἀέψ' εἰσβαλόν, κῆρ ἐπὶ κληῖσι καθεζόν·

ἔξω

ἔξῃς δ' ἰζόμενοι πολλὴν ἄλᾳ τύπον ἔρετμοις.
 ἄνθεν δ' ἐπὶ πρῶτον πλέομεν ἀκχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλῃς ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Α' πρὶ τὸν αἰόλον ἀπαγγέλλῃ τὸν τῶν ἀνέ-
 μων φύλακα, ὡς ἔδωκεν ὀδυσεὺς ὕριον ἀνέ-
 μων ζέφυρον. τῆς ἄλλης ἀνέμους ἐκθεύρεται
 ἐν ἀσκή. ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες καὶ μωμένῃς ὀδυσεῖ-
 ος, ὅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑπονοσοῦσι
 πρὸς αἰόλον. ὃ προσιεμένῃς δὲ τῷ αἰόλῳ τὸν ὀδυσεῖα ἐκεί-
 νον ἀποπλέων, εἰς λαίρην γόνυ ἀρηνεῖται. παρ' οἷς ἐν
 δεκά τῶν νέων ἀπλέσας εἰς αἰάαν παραγίνεται. καὶ
 σὺν ἀνυλόχῳ τῆς ἡμίσεος τῶν ἑταίρων κλήρω λα-
 χόντας ἐκπέμπει πύσομένους τίνες οἱ κατοικύντες
 μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς κίρ-
 κης πλὴν ἀνυλόχῳ. αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λα-
 βὼν παρὰ τῷ ἑρμῇ φάρμακον τὸ μῶλυ. ὃ δὲν βλά-
 πτεται. ἀμὰ καὶ τῶν ἑταίρων πῶν ὀρχαίαν φύσιν λα-
 βόντων, ἐκαστὸν παραμείνας παρὰ τῇ κίρκῃ εἰς ἄλῃ
 πᾶν ἑτάρεται.

l ij

ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Κ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Κάπαδ' ἔχ' αἶδ' αὖ λαοσυγόνων, καὶ κίρνης ἔργα·

Ἰολίην δ' ἄβ' νῆσον ἄρ' ἰκόμεθ'

ἔνθα δ' ἔναϊεν

αἰόλος ἱπποτάδης φίλος ἄβα-

νάτοισι θεοῖσι,

πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέ-

μιν περὶ τείχος

χαλκίον ἄρρηκτον· λιανὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ·

τὸ καὶ δῶδε καὶ παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν·

ἔξ' αὖ θυγατέρων· ἔξ' δ' ἔγ' ὅς ἡβώνοντες·

ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρην ἔχουσιν εἶναι ἀκοίτις·

οἳ δ' αἶψ' παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ,

δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνειάτα μυρία κεῖται·

κνισαῖεν δέ τε δῶμα πρὶς ἐναχί· ζέται αὐτῇ

ἡματα νύκτας· δ' αὖτε παρ' αἰδοίσις ἀόχοισι

αὐδ' αὖ ἐντε τάπησι καὶ ἐνητοιῖς λεχέεσσιν,

καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθαι πόλιν καὶ δώματα κελεύει·

μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξέβρινον ἔχεται,

ἴλιον ὀρχεῖων τε νέας καὶ νόστον ἀχαιῶν·

αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·

ὅμ' ὅτε δ' ἡ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἡδ' ἐκέλευον

πεμπέμεν, ὃ δέ τι κείνος ἀνήνατο· τᾶνχε δὲ πομπὴν·

δῶκε δέ μοι ἐκ δαίρας ἄσκοδ' βόος ἐννεώροισι·

ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέλυσσε κέλευθα·

κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων,

ἢ καὶ παυέμεναι ἡδ' ὀρνύμεν ὃν κε θλή·

νηὶ ἐνὶ

ἐνὶ ὧν γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαίνῃ
 ὄρνυρέη, ἵνα μῆτι παραπνοῇ δόλιον πρ-
 αῦτάρ ἐμοὶ προῖν ζεφύρε προέκινεν αἶψαι,
 ὄφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτὸς, ἔδ' ἄρ' ἐμελλέν
 ἐκτελείν. αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμιν' ἀφραδίῃσιν·
 ἐνὶ μαρ μὲν ὁ μῶς πλέομεν νύκτας τε, καὶ ἡμαρ·
 τῇ δὲ καὶ τῇ δ' ἡδὴ ἀνεφαίνετο παρὶς ἄρ' ἄρα·
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλάσσομεν ἐγγὺς ἐόντες·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυθε κενεμῶται,
 αἰεὶ δ' ὅρ πόδα νηὸς ἐνώμων ἐδέτω ἄλλω
 δ' ὡς ἔταρων· ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα παρὶς δα γαῖαν·
 οἷδ' ἔταρι ἐπέειπε πρὸς ἀμύλην ἀόρατον,
 καὶ μ' ἐφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἷκα δ' ἀγεσθαι,
 δῶρα παρ' αἰόαν μεγαλήτορος ἱπποτάδα·
 ὧς δὲ τίς ἐπείσκειν ἰδὼν ὅς πλησίον ἄλλον·
 ὧ πόποι, ὧς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἔστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεων καὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται,
 πρᾶτα μὲν ἐκ προῖης ἀγεται κειμήλια καὶ ἀ-
 ληθῆος· ἡ μὲν αὖτε ὁ μὴν ὁ δὲν ἐκτελείσαντες,
 οἷκα δὲ νιαυόμεθα· κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·
 καὶ νῦν οἱ τὰ γ' ἐδωκε χαριζόμενος φιλότῃ
 αἰόλος· ἀμ' ἄγε θάσσον ἰδώμεθα δ' ἢ τὰ δ' ἔστιν,
 ὅσος τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσκηῶν ἐστιν·
 Ως ἐφασαν· βεβλή δὲ καὶ νῆνί κησεν ἑταίρων·
 ἄσκηδ' ἔλυσαν· ἀνεμοὶ δ' ἐκ πάντες ὄρυσαν·
 τὸς δ' αἶψ' ἄρ' ἀπ' ἅσασα φέριν πόντον δὲ θύελλα·
 κλαδόντας γαῖης ἀπο παρὶδος· αὐτὰρ ἐπεὶ γε
 ἐπρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μὲν μήριξα,
 ἡ δὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ·
 ὡς ἀνέων τλαμένη καὶ ἐτι ζωοῖσι μετέειπεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅμ' ἐτλιν κ' ἐμείνα' κ' ἐλυσάμενος δ' αὖ νηὶ
 αἰήμην· αὖ δ' ἐφύροντο κ' ἐνὶ ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 αὐτὶς ἐπ' ἀολὴν νῆσον· σιγάχοντο δ' ἐταῖροι·
 εἴθ' αὖ δ' ἐπ' ἡ πείρῃ βῆμεν, κ' ἐπ' ἀρυσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δειπνόνε' λοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε παυσάμεν ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τ' ἐγὼ κῆρυκ'· τ' ὁ παυσάμενος κ' ἐταῖρον,
 βῆν εἰς ἀόλῃς κλυτὰ δώματα· πρὶν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον παρὰ ἡ τ' ἀγέχῃ κ' οἵσι τέκεα·
 ἔλθόντες δ' ὅτε δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν, ἐπ' ὕδ' ἔ
 ἔζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πῶς ἦλθες ὀδυσσεύς· τίς τοι κ' ἐκὼς ἔχραε δαίμων·
 ἡ μὲν σ' ἐν δυνεὺς ἀπεπέμπμεν, ὅφρ' ἀείκοιο
 πατρίδα σὴν κ' ἐπ' ὅμα κ' εἴπῃ τί φίλον ἐστίν·
 ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφάνεον ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσσαν μ' ἐταροῖτε κ' οἱ πρὸς τοῖσιν τεύπνος
 χέτλιος· ὅμ' ἀκέσασθε φίλοι, δαύαμιν γὰρ ἐνὶ μῖν·
 Ως ἐφάμην μαλακοῖσι κ' ἐπαπόμενος ἐπέειπν·
 οἱ δ' ἀνέω γέγοντο· πατήρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·
 εἰρ' ἐκ νῆσθ' ἔλασσε· ἐλέγχετο ζώοντων·
 ὃ γάρ μοι θέμις ἔστι κομιζέμεν· ὃ δ' ἀποπέμπῃ
 ἄνδρα· πρὶν δ' οἱ θεοῖσιν ἀπέχθεται μακρόφρον·
 εἰρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τ' οἱ κ' ἐκείν·
 Ως εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα σιγάχοντα·
 εἴθ' ἐν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκ' ἐχόμενοι ἥτορ·
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸν ὅτ' εἰρεσίης ἀγχι νῆς
 ἡμετέρῃ ματὶ· ἡ δὲ ἐκίετο φαίνετο πομπή·
 ἔξ' ἡμαρ κ' ὅμ' ὡς πλέομεν· νύκτας τε κ' ἡμαρ·
 ἐβδόματ' ἡ δ' ἰκόμεθα λάμψαντες πολίεθρον
 πλέπυλον λαίρρυτον ἠν' ὅθι ποιμένα ποιμὴν
 ἡ πύς

ἢ πῦρ εἰσελάων· ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακύν·
 ἐνθα κ' αὐπνος ἀνὴρ δοιδὺς ἐξήρατο μισθός·
 τὸν μὲν βυκολέων, τὸν δ' ἄρ' ἔρυφα μῆλα νομάων·
 ἐγγυὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡμέρας εἰσὶ κέλευθοι·
 ἐνθ' ἐπεὶ ὅς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν· ἐν πέρι πέτρῃ
 ἡλίβατος τετυγμένη διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
 αἰκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι πρὸ χυσίν· ὅρα δ' εἰσοδός ἐστιν
 ἐνθ' οἷον ἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμυγδαλάς·
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδοντο
 πηλοῖαι· ἔκθ' ἰδὼν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμα γ' ἐν αὐτῇ,
 ὅτε μέγ' ἔτ' ὀλίγον· λυγρὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη,
 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος χέθρον ἐξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτὸς ἐπ' ἐχατὴν πέτρης ἐκ πέσματα δῆσας,
 ἔστην δὲ σκοτιὴν ὅς πεπαλόεσσαν ἀνελθών·
 ἐνθα μὲν ἔτε βοῶν ἔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα·
 καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσονται·
 δὴ τότε γῶν ἐτάρης προΐην πύθεσθαι ὄντας,
 οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,
 ἀνδρὸς δύω κρίνας τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας·
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥ περ ἄμαξαι
 ἄστυ δ' ἄρ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην·
 κήρυξ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄπρος ὑδροσύῃ
 θυγατρὶ ἰφθίμῃ καὶ στυγέρος ἀντιφάτα·
 ἦ μὲν ἄρ' ὅς κρήνην κατεβήσατο καλλιρέεθρον
 ἄρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον ἐκτ' ἔρέοντο,
 ὅς τις τῶν εἴη βασιλεύς καὶ οἷσιν ἀνάσσει·
 ἦ δὲ μάκ' αὐτίκα παρὸς ἐπέδραδεν ὑφερέτης δῶ·
 οἷός ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα· πῶ δὲ γυναικί·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶρον ὄσσηντ' ὄρεος κορυφήν· κατὰ δ' ἔστυγον αὐτῆν·
 ἢ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκέλευ κλυτὸν ἀντιπατήνα
 ὃν πόσιν· ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 αὐτὶ χ' ἔνα μάρφας ἐτάρων ὠπλίσατο δόρπον·
 τῷ δὲ δὴ δ' αἶψ' αὖτε φυγὴ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην·
 αὐτὰρ ὁ ταῦχε βοὴν δαΐατος· οἳ δ' αἰὼν τ' ὄντες,
 φοίτων ἰφθιμοὶ λαεφυγόντες ἄλλοθεν ἄλλος
 μυρίοι ἢ κ' ἀνδρῶσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασσι·
 οἳ ῥ' ἀπὸ περσέων ἀνδρα χθέςσι χερμαδίοισι
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κεκός κόνις βος κατὰ νῆας ὀρώρε·
 ἀνδρῶν ὄλλυμένων, νηῶν δ' ἅμα ἀγνυμέναων·
 ἰχθυὺς δ' ὡς πείροντες ἀτρεπῆς δαΐτα φέροντο·
 ὄφρ' οἳ τῶν ὀλεον λιμένος πολυβενθεὸς ὤκτος,
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρυαυόμενος παρὰ μιν ῥῶ,
 τῷ ἀπείσματ' ἐκὼ φανεὼς κυανοπρώοιο·
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρυνάσας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὕπ' ἐκ κηρόπητα φύγοιμεν·
 οἳ δ' ἅμα πάντες ἀνέριψαν δέισαντες ὄλεθρον·
 ἀσπασίως δ' ὅς πόντον ἐπιρεφείας φύγε πέρας·
 νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἰετὶ ἄλλαι ἀόλλεες αὐτὸν ὄλοντο·
 εἵθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκχεύμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκθανάτοιο φίλως ὀλέσαντες ἐταίρους·
 αἰαίνοντες δὲ νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιε
 κίρκη ὑπὸ πλόκῳ, μοῖς δεινὴ θεὸς αὐδήϊα,
 αὐτοκτεσινὴν ὀλοσφρονος αἰήτα·
 ἄμφω δ' ἐκχευάτην φαειμυρόντα ἠελίοιο·
 μιν ῥόστ' ἐκ πέρις πῶ ὤκεανδ' τέκε παῖδας·
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῆς νηὶ κηπηγὰς μεθασίωπῃ
 ναύλοχον ὅς λιμένα· καὶ τις θεὸς ἦγε μόνον·
 ἔνθα κτ' ἐκ βάντες, δύο τ' ἡμάτα, καὶ δύο νύκτας,
 κείμιθ' ὁμῶς

αἰ μεθ' ἡμᾶς καὶ μάτω τε καὶ ἄλλοις θυμὸν ἔδοντο
 αἰ δ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ὑπὸ κέμος τέλει ἦώς,
 καὶ ῥ' ἐγὼν ἑμὸν ἔχος ἔλδον καὶ φάσαντο δ' ἔϋ,
 κερπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήγον δὲ πρὶωπήν,
 εἰπὼς ἔργα ἰδοίμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην·
 ἔσιν δὲ σκοπὴν δὲ παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἴσατο κερπὸς ἀπὸ χθονὸς αἰρυσσοίης·
 κίρνης ἐν μεγάροισι, διὰ δρουμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην·
 μὲ μῆριξά δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν, ἡ δὲ πυθέσθαι· ἐπεὶ ἴδον ἀέθοπα κερπύον·
 ὥδ' ἐμοὶ φρονέοντι δόατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπεὶ νῆα θοὴν καὶ θῆνα θαλάσσης,
 δῆπνον ἐταίροισι δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι·
 αἰ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦα κινῶν νεὸς ἀμφιελίσης·
 καὶ ῥ' τε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῆνον ἔδοντα·
 ὅς ῥ' αἰ μοι ὑψίκερυν ἔλαφον μέγαν εἰς ὀδὸν αὐτῆς
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδ' ἐκτῆϊεν ἐκνομῶ ὕλης
 πτόμενος δ' ἡ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο·
 ῥ' ὅν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνηστὴν μέσσωτα
 πληξά· ῥ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρισε·
 κατὰ δ' ἔπεισεν κονίησι μηχανῶν, ἀπὸ δ' ἔπιτο θυμὸς·
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῆς
 εἰρυσάμην· ῥ' μὲν αὖθι κατὰ κλίναν ἐπὶ γαίῃ
 εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπας τε λύγας τε·
 πείσμαιθ' ὅσον ὀργάν' ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος σινέδισα πόδας δεινόιο πελῶρα·
 βῆν δὲ κατὰ λοφάδοια φέρων ἐπεὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔχ' ἐρρ' ὁ μένος· ἐπεὶ ὕπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
 χερσὶ φέρειν ἐτέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίεν ἦεν·
 κατὰ δ' ἔβαλον προπαρόιθε γένος ἀνέγχερα δ' ἐταίρους

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μεγαλὴ χίῳις ἐπέειπε παραπαδὼν ἄνδρα ἔχουσιν·
Ω φίλοι, ἔγχαρ' πῶς καταδυσσόμεθ' ἀχνύμεοί περ
 εἰς αἰῶνα δόμους πρὶν μὲρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ·
 αἷ' ἄγε τ' ἐν νηὶ βοῇ βρωῶσις τε πόσις τε
 μνησώμεθα βρώμης· μὴ δὲ ῥυχώμεθα λιμῶ·
Ω σ' ἐφάμην· οἳ δ' ὦκε' ἐμοῖς ἐπέειπε πίθοντο·
 ἐκ δὲ κελευφάμενοι παρὰ θῖν' ὄαλός ἀρυγέτοιο
 θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιφάμενοι ταύχοντο ἐρικυδέα δαῖτα·
 ὥς ῥ' ἔτε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ὅς ἡέλιον καταδύωτα,
 ἤμεθα δαενύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἡμῶς δ' ἡέλιος κατέδυν καὶ ἐπικνέφας ἦλθε,
 δὴ ῥ' ἔτι μοι μῦθον ἔειπε ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ ῥ' ἔτι γῶν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον εἶπε·
Κ ἐκλυτέ μιν μύθων καὶ περ πάχοντες ἑταῖροι·
 ὦ φίλοι, ἔγχαρ' τ' ἴδμεν ὅπῃ ζῶρος δ' ὅπῃ ἠώς,
 εἰ δ' ὅπῃ ἡέλιος φαεσίμβροτος εἴα' ὑπὸ γαῖαν,
 εἰ δ' ὅπῃ ἀνείται· ἀνὰ φραζόμεθα θάλασσαν,
 εἴ τις ἐτίθει μῆτις· ἐγὼ δ' ἔκδοίμαι εἶναι·
 εἶδον γὰρ σκοπὴν ὅς παπαλόεσσαν ἀνελθὼν
 νῆσον· πλὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κείται καπνὸν δ' ἐνὶ μέσῃ,
 εἶδοικον ὀφθαλμοῖσι διὰ θοῦ μά πυκνὰ καὶ ὕλην·
Ω σ' ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων λαοφυρῶνος ἀντιφάταο,
 κύνελωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο·
 κλάστον δὲ λιγέως θαλάσῃν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 αἷ' ἔγχαρ' τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν·

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ χα πάντας ἐὺκνήμιδας ἑταίρους
 ἠρίθμεον· ὁρῶν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὀπααῖα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δὲ σὺρὺλοχος θεοῖσιν·
 κλήρους δ' ἐν κωκῇ χαλκὴν ῥεῖ· πάλλομεν ὠκείῃ·
 ἐκ δ' ἐλθορε κλήρος μεγαλήτορος σὺρὺλόχοιο·
 βῆ δ' ἵέναι, ἅμα τῷ γε δῖῳ κῆρ' εἴκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμι λίπον γούωντας ὀπίσθιν·
 σῶρον δ' ἐν βῆανσι τετυγμένα δώματα κίρκης,
 ξεστοῖσι λάεωι περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·
 ἀμρὶ δέ μιν λυκοὶ ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες·
 τὸς αὐτὴν κατέβλεψεν ἐπεὶ κακὸν φάρμακ' ἐδωκεν·
 ὃ δ' οἷον ὥρμηθησαν ἐπ' ἀνδράσιν· ἀνδ' ἄρα τοῖς γε
 ἔρῃσι μακρῇσι πρὶς κλονέοντες ἀνέστην·
 ὥς δ' ὅταν ἀμρὶ ἀνακτα κωκὺς δαίτῃσιν ἰόντα
 σάνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρῃ μελιγῆματα θυμῷ,
 ὣς τὸς ἀμυδιλυνοὶ κρατῶνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σάνων· τοὶ δ' ἐδίδεισαν ἐπεὶ ἔδον αἶνὰ πέλωρα,
 ἔσαν δ' ἐνὶ θύρῃσι θεῶν καλλιπλοκάμοιο,
 κίρκης δ' ἐνδον ἄκρον ἀειδέσσης ὀπί' κελεύ·
 ἔδον ἐπιχομένης μέγαν ἀμβροτον· οἷα θιάων
 λεπτάτε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐταῶν ἦν κεδνότατός τε·
 Ω φίλοι· ἐνδον γάρ τις ἐπιχομένη μέγαν ἰδὼν
 κελὼν ἀοιδιά· δάπεδον δ' ἅπαν ἀμυδιμύμην
 ἦθεός ἢ ἐγὼν· ἀλλὰ φεγγώμεθα θάλασσαν·
 ἥ δ' ἄρ' ἐφώνησεν· τοῖσι δ' ἐφθέγγοντο κελαῖντες·
 ἦ δ' ἄρ' ἐξελθῶσα θύρας ὧϊ ξεφαινάς·
 καὶ χέλης· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνδρείοισιν ἔπορτο·
 σὺρὺλοχος δ' ὑπέμεινεν ὀϊώμενος δόλον ἥτα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἶσεν δ' εἰσαγαγῶσα κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 ἐν δ' ἐσθλὴν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἶνω πρᾶμνείῳ ἐκὺς ἀνέμις γε δὲ σιτῶ
 φάρμακα λυγρὰ ἵνα πάχυν λαβοῖατο παρ' ἱδὸς αἵης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκεν τε καὶ ἐκπιον αὐτὶ κ' ἐπειτα
 ῥά βδω πεπηγῶα κατὰ συφεοῖσιν ἐέρην·
 οἳ δὲ συῶν ἰθὺ ἐχον κεφαλὰς φωνήν τε δέμασ τε,
 καὶ ῥίχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἐμπεδος ὥς τ' ἰάρος πρ·
 ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχοντο· τοῖσι δὲ κίρκη
 πᾶρ ῥ' ἀμυλὸν βάλλοντο τ' ἐβαλε κερπόντε κρανείης
 ἐδμεναι· οἷα σύβη χαμαινοῖός τις αἶν' ἔδυσιν·
 αὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδυνέα πότμον·
 ὃ δέ τι ἐκφάσαι δαῖχτο ἔπος, ἰέμενός πρ·
 κῆρ ἄχρ' ἐμεγάλῳ βεβωλημένος, ἐν δὲ οἱ ὄψε·
 δακρυόρριν τίμπαλιντο· γόον δ' αἶετο θυμός·
 αἰὲν ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξέρεοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
 ἦομεν ὥς ἐκείλους ἀνὰ δρυμὰ φάσμα δ' ὀδυσαῖ·
 αὐρομεν ἐν βήῃσι τιτυρμένα δώματα καλὰ·
 ξεστοῖσιν λάλασι πρὶς κέπῃ ἐνὶ χώρῳ
 ἐνθα δέ τις μέγαν ἵσον ἐποιχομένη λίγ' αἶδεν·
 ἢ θεὸς ἢ ἑταῖρ' ἰοῖσ' ἐφθέγγοντο καλῶντες·
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας ὠῖξε φαεινὰς
 καὶ καλεῖ· οἳ δ' ἅμα πάντες αἰδομένησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμνηα δῖον ἄμενος δόλον εἶναι·
 οἳ δ' ἅμ' αἰσώθησαν ἀολλέες· ὃ δέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· διηρόν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον·
 Ω σέφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ πρὶ ἰθὺ ξίφος ὄρυρὸν ἔλκον
 ὡμοῖν βαλόμεν μέγα χάλκεον· ἀμφὶ δὲ πῆμα·
 ἦν δ' αἶψ' ἠνώγεα, αὐτὸν δ' ὀδὸν ἠγῆσθαι·

αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφοτέρῃσι λαβὼν εἰλάετο γυνῶν·
 καὶ μ' ὀλοφύρομαι ὅτι περ πρῶτα προσήδα
 Μίμ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα διοφείδ' ἀμὰ λίτ' αὐτῶ·
 οἶδα γὰρ ὥς ἔτ' αὐτὸς ἐλεύσει, ἔτετιν' ἄλλον
 ἄξεισ' ὧν ἑτέρων· ἀμὰ ξαυτοῖς δὲ σιθᾶσθον
 φύρωμαι· ἔτε γάρ κεν ἀλύξαι μεν κενὸν ἦμαρ.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμβρόσιος προσέειπον·
 αὐρύλοχ' ἦτοί μοι, σὺ μὲν αὐτῶ τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι κρατρεῖν δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη·
 ὥς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον· ἦ δὲ θαλάσσης·
 ἀμύστε δὴ ἄρ' ἐμὲλλον ἡνὶ ῥαῖς ἀνά βήσας
 κίρκης ἔξεσθαι πλυφαρμάκῃς ὅτ' ἐμὲ δώματι
 ἐνθά μοι ἐρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δώμα νεηνίῃ ἀνδρὶ ἰοικῶς
 πρῶτον ὑπνιγνῆ, τῷ περ χαριεστάτῃ ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τέφρατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 πῇ δ' αὐτῷ δύσθηνε δι' ἄμριος ἔρχεαι οἶος
 χώρῳ αἰθροῖς ἐὼν ἑταροὶ δέ τοι οἶδ' ἐνὶ κίρκης
 ἐρχεται· ὥς τε σύβη πυκινὴς καυθμῶνας ἔχοντ' ὅτ'·
 ἢ τῆς λυσσάμενος δαῦρ' ἔρχεαι· ἔδ' ἐσε φημί
 αὐτὸν νοσήσιν· μενέεις δὲ σὺ ἐνθά περ ἄλλοι·
 ἀμ' ἄγε δῆσε κτηνῶν ἐκλύσομαι ἦ δὲ σαώσω,
 τῇ τόδ' ἐφάρμακον ἐσθλὸν ἔχων δ' ἐν δώμασι κίρκης
 ἔρχαν· ὅ κεν τοι κρατὶς ἀγαλκήσει κτηνὸν ἦμαρ·
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώτῃ δῆνεα κίρκης·
 ταύξῃ τοι κυκνῶ βαλέῃ δ' ἐνὶ φάρμακ' οἴτῳ·
 ἀμ' ἔδ' ὥς θέλξεισε διαθήσεται· ὃ γὰρ ἔσσει
 φάρμακον ἐσθλὸν ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἔκστα·
 ὃ πότε κεν κίρκη σ' ἐλάσει περιμήκεϊ ῥαβδῶ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὅξ' ἔρυσσάμενος παρὰ μηρῶ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κίρμη ἐπαίξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων·
 ἥ δ' ἐὶς ὕποδ' εἴσασα κεκλήσεται ἀννηθῆναι·
 εἴθ' αὖ σὺ μιν κίτ' ἐπὶ τ' ἀπανήνασθαι θεῶ ἀννῆν,
 ὅφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρεσσ' αὐτὴν τε κομίσῃ·
 αἰγὰ κέλευθαί μιν μακρόρων μέγαν ὄρνον ὁμῶσαι,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κενὸν βυλασέμεν ἄλλο,
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κενὸν κῆλ' ἀνῆνορα βείη.
 Ως ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ὀργηφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας καὶ μιν φύσιν αὐτῆς ἐδείξε·
 εἰζ' ἡ γὰρ μέλαν ἔσκε γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν κελύσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσῃν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δαίνυνται·
 ἔρμείας μὲν ἐπὶ τ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον,
 ἦσαν ἀν' ὕλησιν· ἐγὼ δ' ὅθ' δώματα κίρκης
 ἦτα· πολλὰ δέ μοι κρυδίη πόρφυρε κιδντί·
 εἴσῃν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς κελ' ἡλιοκῆμοιο·
 εἴθ' αὖ σὰς ἐβόησα· θεῶ δέ μιν ἐκλυεν αὐδῆς·
 ἥ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
 καὶ κέλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐτόμην ἀκ' ἀχήμενος ἦτορ·
 εἴσε δέ μ' εἰσαγαγῶσα ἐπὶ θρόνον ὀργυροήλη·
 καλῶ δαιδαλέα ὑπὸ δὲ θρόνου ποσσὶν ἦεν·
 τῶν δέ μοι κυκῶ χρυσέῳ δέ παϊδ' ὅφρα πῖσιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε καὶ φρονέσ' ἐνὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκεν τε καὶ ἐπιπὶον· ὃ δέ μ' ἐθέλεεν
 ῥάβδῳ πεπληγῆχ', ἐπὶ ποσὶν ἔρατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 ἔρχεο νῦν συφεινὸν δὲ μετ' ἄλλων λέξον ἑτάρων.
 Ως φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ' ἐρυσάμενος παρὰ μιν ἦν,
 κίρκη ἐπὶ γῆρα, ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων·
 ἥ δὲ μέγα ἰάχῃσ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γυνῶν,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἐπεα πρῶοντα προσήύδα·

πῆς· πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθοι τοι πόλιν· ἡ δὲ τοκῆς
 θαῦμα μ' ἔχει ὥρ' ὅτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλῃ χθνης
 ἔδ' ἔρ' ἔδ' ἔτις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὃς κε πῆ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων·
 σοὶ δέ τις ἐνστήσειν ἀκμήντος νόος ἐστίν·
 ἢ σὺ γ' ὀδυαυὸς εἶμι πολύτροπος· ὃν τέ μοι αἰεὶ
 φάσκον ἐλάσσειν χρυσόρραπις ἄρχειφόντης·
 ἐκ φόινς ἀνιδόντα βοῇ σῶν νηὶ μελαίνῃ·
 αἰχμῶν δ' ἡ κολεῶν· καὶ ἄρ' ἔο· νῶϊ δ' ἔπρτα
 αὐτῆς ἡ μετέρης ἐπιβήσομεν· ὄφρα μιγέντε
 αὐτῇ καὶ φιλότῃ πεποιθόμεν αἰμήλοισιν·
 Ω'ς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ κίρκη· πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἡπιον εἶναι,
 ἢ μοι σὺς ἄν' ἐθνη καὶ ἐνὶ μεγάροισιν ἑτάρους·
 αὐτὴν δ' ἐνθάδ' ἔχυσαν δολοφρονέουσα κελεύεις
 ὅτ' ἐλάσσω· τὶ ἔναι καὶ σῆς ἐπιβήματα αὐτῆς,
 ὄφρα με θυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης·
 ἢ δ' αὖ ἐγὼ γ' ἐθέλωμι τέης ἐπιβήμεναι αὐτῆς,
 εἰ μή μοι τλάνης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι·
 μή τι μοι αὐτῇ πῆμα κακὸν βυλασέμεν ἄλλο·
 Ω'ς ἑφάμην· ἢ δ' αὐτὶ καὶ πῶ μινυν ὥς ἐκέλευον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀμοσέν τε τελευτήσεν τε πῶν ὄρκον,
 καὶ πῶ ἐγὼ κίρκης ἐπέβην περικταλέος αὐτῆς·
 ἀμφὶ πολλοὶ δ' ἄρα τέως καὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τίς αὐτῆς· αἳ οἱ δῶμα κατὰ δροῖσιν εἶσι·
 γίνονται δ' ἄρα ταῖς ἐκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ὀρέων,
 ἐκ θ' ἱρῶν ποταμῶν· οὔτ' εἰς ἄλλαδε προρέουσι·
 τῶν ἢ καὶ ἐβαλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφυρία καὶ θυπέριθ'· ὕπν' ἔβη δὲ λιθ' ὕπεβαλλεν·
 ἢ δ' ἑτέρη προπάρσιθε θρόνων ἐτίτανε προπέζας

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δαυρέω· ἐπὶ δὲ σφίτιθι χρύσεια κεύθεα
 ἠδὲ κρίτη δαητῆρι μελέρρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἠδ' αὖ ἐν δαυρέω· νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἠδὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὲρ κρίπιδι μεγάλῳ, ἵαυετο δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέανεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 εἰς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ κρίπιδος μεγάλοιο·
 θυμῆρθε κέρασασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 ὅφρα μοι ἐκ κεύματον θυμοφθόρον εἴλετο γήυν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 αἰμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 εἶσε δὲ μῆισα γαῖῃσ' ἐπὶ θρόνῳ δαυρομήνῃ,
 καλῇ δαυδαλένῃ· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 χέρνιβ' αὖ δ' ἀμρίπολος πρυχόω ἐπέχανε φέρουσα
 καλὴ χρυσεὴ ὑπὲρ δαυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάνυσε τροάπειραν·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρ' οἴκῳ·
 εὐδελόγαι δὲ κέλευεν ἐμῷ δ' ἔχ' ἦνδαν θυμῷ,
 αἰγῶμιν ἀμοφρονέων· καὶ δ' ὅσ' αὖτε θυμὸς
 κίρνη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἠμείνον, ὅδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἠάλλοντα· συγερὸν δέ με πένθος ἐχόντα,
 αἰχὴ παρίστανένη ἔπει' ἠπέρθεντα προσηύδα·
 τίρθε' ἔγως ὁδὸν αὖ κατὰρ ἔξεαι ἴσος ἀναύδῃ
 θυμὸν ἔδων· βρώμης δ' ἔχ' ἔπει' αἰεὶ ὅδε ποτῆτος·
 ἦ τι καὶ πρὸ δόλον ἄλλον ὀΐεαι; ὅδ' ἐτι σε χρὴ
 δεῖ δέ μοι ἦδη γάρ τοι ἀπομοσα κερτερὰν ὄρμον·
 ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον·
 ὦ κίρνη· τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 πρὶν

πρὶν λῦσασθ' ἐταίρους κῆρ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 αἷ' εἰδὴ πρόφρασσα πῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ ἐρήρῃς ἐταίρους·
 ὦς ἐφάμην· κίρην δὲ δῖ' ἐκ μεγάροιο βεβήκη,
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ· θύρας δ' ἀνέωξε συφῆ.
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐν νεώροισιν·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δῖ' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκείνῳ φάρμακον ἄλλο·
 τῶν δ' ἐκ λυγρῶν μελέων ῥίχθ' ἔρρεον ὥς πρὶν ἐφυσε
 φάρμακον ὑλόμενον τόσφιν πόρε πότνια κίρην,
 ἀνδροφθ' δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτριοι ἢ πάρος ἦσαν·
 κῆρ' πολὺ καλλίονές τε, κῆρ' μείζονες εἰσοράσθαι·
 ἔγνωσαν δέ με κείνοι· ἔφωτ' ἐν χερσὶν ἔκστας·
 πᾶσιν δ' ἰμερόεις ὑπέδυν' ὅσος ἄμφι δὲ δῶμα
 σμυρδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἔλκαιρε κῆρ' αὐτή·
 ἡ δέ μιν αἶχι' ἔσσεα προσηύδα δῖα θεάων·
 διογενὲς λαβτιάδην πολὺ μὲν χάν' ὀδυσαῖν,
 ἔρχο νῆα ἐπὶ νῆα θοὴν κῆρ' θῖνα θαλάσσης·
 νῆα λυγρὰ πᾶμπρωτον ἐρύσσετε ἢ πειρόνδ'·
 κτήματα δ' ἐν σπηλαίῳ πελάσσετε ὅπλαι πάντα·
 αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι κῆρ' ἄγειν ἐρήρῃς ἐταίρους·
 ὦς ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν κῆρ' θῖνα θαλάσσης·
 αὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ θοῇ ἐρήρῃς ἐταίρους
 θῆκτ' ὀλοφυρομένους θαλρὸν καταδάκρυ χέοντάς·
 ὥς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριδ' πρὶ βῆς ἀγλαΐας
 ἔλθουσας ὅς κόπρον ἐπὶ νῆν βοτάνης κορέσονται
 πᾶσαι ἅμα σπαίρουσιν ἐναντία, ὅδε τι σῆκοι
 ἤχουσ' αἰετῶν μνησκόμεναι ἀμφιθέουσι
 μητέρῃς, ὥς ἐμὲ κείνοι ἐπεὶ ἦδον ὀφθαλμοῖσι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

θακροδέντρε ἔχαιτο δάκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς·
 ὥς ἔμελλε πατρίδ' ἐκείνοιο καὶ πόλιν αὐτῶν
 προχέειν ἰθάκης· ἵνα τέτραφεν ἡδ' ἐγένοντο·
 καὶ μὲν ὁλοφύρομενοι ἔπεα πηδόντα προσηύδων·
 σοὶ μὲν νοσήσαντι δοιτρέφεις ὥς ἐχάρημεν,
 ὥς εἴτ' εἰς ἰθάκην ἀρινοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 οἷον ἄγε τῶν ἄλλων ἐτέρων κατὰλεξον ὀλεθρον·
 Ω'ς ἔραν αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπερωτον ἐρύσομεν ἡπειρόνδε·
 κτήματά τ' ἐν σπῆλαι πελάεσσιν ὅπλ' ἀπὸ πάντα·
 αὐτοὶ δ' ὄτραυλάδε ἐμοὶ ἄμα πάντες ἔπειθαι·
 ὅρρ' ἴδμεν ἑτάροισι βόϊς ἐν δώμασι κίρκης,
 πίνοντασ, καὶ ἔδοντασ· ἐπιετανὸν γὰρ ἔχουσιν·
 Ω'ς ἔραμην· οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν πίθοντο·
 αὐρύλοχος δ' ἐμοὶ οἶος ἐρύκνε πάντα ἑτάροισ·
 καὶ σφρασ φωνήσας ἔπεα πηδόντα προσηύδα·
 ἄδελοῖς· πόσ' ἴδμεν τὶ κακῶν ἰμείρετε τῶν
 κίρκης δὲ μέγαρον κατὰβήμεναι· ἦ κεν ἅπαντασ
 καὶ σὺς ἡελύκεις ποιήτεται ἢ ἐλόντασ·
 οἷεν· οἳ μέγα δῶμα φυλάσσομεν καὶ ἀνάγκη
 ὥς περ κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἳ μέγαυλον ἵκοντο
 ἡμέτεροι ἑταροῖσιν· σὺ δ' ὀφθαλμοῖς εἴπεις ὀδυρόμεν·
 τῆτι γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὀλοντο·
 Ω'ς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μὲν μῆριξά,
 σπασάμενος τανύηκε δ' ἄρ' παχέος παρὰ μῆρ'·
 τῷ οἳ ἀποτμήξας κεφαλὴν, ἵδασ δὲ πελάεσσιν
 καὶ πῆψ' ἐόντι μάλα χερδὸν· οἷον μὲν ἑταῖροι
 μεγάλ' ἰσχυροῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 διογενὲς τῶτον μὲν εἶπομεν εἰσὺν κελύφῃς
 αὐτὸ παρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·

ἡμῖν

ἥμιν δ' ἡγεμόν' ἰβὰ πρὸς δώματα κίρκης.
 ὧς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης·
 ὃ δὲ μὲν αὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λείψ' ἴο
 αἶψ' ἔπετ'· ἔδδ' ἴσιν γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὸν ἐκίπ' η·
 τὸρρα δὲ τῆς ἄλλης ἐτάρξεν ἐν δώμασι κίρκῃ
 ἐνδυκέως λῦσέν τε, καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλαίῳ.
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας κελεύς βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' αὖ πάντας ἐδύρο μιν ἐν μενέροισιν.
 οἳ δ' ἔπει' ἀμύλητος εἶδον φράσαν ὅτε πάντα
 κλαῖον ὀδυρόμενοι πρὶ δὲ σπονάχ' ἵζετο δῶμα·
 ἠδὲ μιν ἄχι πᾶσα προσνύδα δ' ἴα θεάων.
 διογενὲς λαβ' ἰαδὴ πολυμήχαν' ὀδυσαῖ·
 μὴ κέτι ναῦ θαλρὸν γόον ὀρνυτε· εἶδα καὶ αὐτῇ·
 ἢ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθειτ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἀνδρὸς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν·
 αἶψ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰσὶν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσι λάβετε,
 οἷον ὅτε πρῶτισον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τροχέης ἰθάκης· ναῦ δ' ἄσκηλές καὶ ἄθυμοι
 αἰεὶ ἄλγος χαλεπὸς μεμνημένοι· ὃ δὲ ποθ' ὕμιν
 θυμὸς ἐν αὐτοσυνῇ· ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποθε·
 ὧς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλήωρ·
 ἔνθα μὲν ἡμάτα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἠδύ·
 αἶψ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην πρὶ δ' ἔραπον ὥραι
 μηνῶν φθινόωντων· περὶ δ' ἡμάτα μακρὰ τελέσθην,
 καὶ τότε μὲν κελεύσαντες ἔφην ἐρήρης ἐταῖροι·
 δαιμόνι' ἦδη ναῦ μεμνήσκεο πατρίδος αἴης·
 εἴτοι θεσφατόν δ' ἐπὶ σαωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι,
 οἶκον δὲ ὑφόρορον, καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

Ως ἔφην· αὐτὰρ ἔμοι γ' ἐπέπειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ὥς τότε κῆρ πρόπαν ἦμαρ, ὅς ἡέλιον κατὰ δαίτῃ
 ἦ μεθ' αἰανόμενοι κρέατ' ἄππετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυσεν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ δ' οὐ κοιμήσαντο κατὰ μέγαρον σπιδέοντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ κίρκης ἐπιβὰς πρὶς καλλέος ἀνῆς,
 γένων' ἐλιτάνουσα· θεὰ δέ μιν ἔκλυεν αὐδῆς·
 καέμιν φωνήσας ἔπεια πῆδόν τε προσηύδων·
 ὦ κίρκη· τέλεσόν με ὑπὸ χερσίν ἢν πρὶ ὑπέης,
 οἷόν περ μέμναι· θυμὸς δέ μοι ἔστυται ἡδὴ
 ἡδ' ἄλλων ἐτάρων· οἷ με φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 ἄμρ' ἔμ' ὀδυρόμενοι ὅτε πρὸς σὺν γέ, νόσφι γένηται·

Ως ἔφραμιν· ἡδ' αὐτίκ' ἄμειβετο δῖα θεάων·
 Διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖ,
 μνηέτι γαῖ' αἰέκοντο δὲ ἐμῷ κῆρ' ἰμίνετε οἴκῳ·
 αἰν' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι,
 εἰς αἰῶνα δόμους καὶ ἐπαυλῆς πρσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους θιβαῖαν τερεσίαν
 μάντιος ἀλαῶ τῆτε φρένες ἐμπεδοί εἰσι·
 τῷ καὶ τεθνεώτι νόον πόρε πρσεφρόνεια,
 οἷον πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαῶν ἀΐανσιν·

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι γ' ἐκτεκλάδην φίλον ἦτορ·
 κλάον δ' ὅν λεχέεσσι καθήμενος ὕδ' ἐτι θυμὸς
 ἦ θέλ' ἐτι ζῶεν καὶ ὄρῃν φάος ἡέλιος·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμειος τε κορέσθην·
 καὶ τότε δή μιν ἔπειαν ἀμβρόμενος προσέειπεν,
 ὦ κίρκη· τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονούσει·
 εἰς αἰῶνος δ' ὕπνωτις ἀρίκετο νηὶ μελαίνῃ·

Ως ἔφραμιν· ἡδ' αὐτίκ' ἄμειβετο δῖα θεάων,
 Διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖ,
 μήνιστοι

μήτι τοι ἤγε μόνος γε ποθὶ παρὰ νηὶ μελέσσω·
 ἰσθὺν δὲ σήσας ἀνὰ δ' ἰστὰ λυγρὰ πετάσσας,
 ἔσθαι πλὴν δὲ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρησιν·
 αἴψ' ὅ ποτ' ἂν δὴ νηὶ δὶ ὠκεανοῖο περήσῃς,
 ἐνθ' ἄκτῃ τε λάχῃ καὶ ἄλσεα πρσεφρονείης,
 μακρὰ τ' αἰγίροι καὶ ἰτέα ὠλεσίκεροι,
 νῆα μὲν αὖτε κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ·
 αὐτὰρ δ' εἰς αἶθρῳ ἵέναι δόμον δρῶντα·
 ἐνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τερέσι·
 κωκυτός θ' ὅς δ' ἡ συγὸς ὕδατος ἔστιν ἀπορρώξ·
 πέρι τε ξανέσις τε δῶν ποταμῶν ἐριδύπων·
 ἐνθα δ' ἐπ' ἔσθ' ἤρως χριμθεὶς, πέλας ὥς σε κελύω
 βόθρον δρύξαι ὅσον τε πυγύσιον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἀμρ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν ἐκνέανι,
 πρῶτα μελικρήτῳ μετέπρετα δὲ ἡδὲ δ' οἴνω·
 ὃ βίτον δ' αὖ ὕδατι· ἐπεὶ δ' ἄλφιστα λυγρὰ παλαμῆν,
 πρὸ δὲ γυνῆσθαι νεκρῶν ἀμενηνὰ κέρηνα,
 ἔλθων εἰς ἱθάκην σείραν βῆν ἢ τις δόισι,
 ῥέξῃν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 τειρεσίη δ' ἀπάνουθεν ὄϊν ἱβουσέμεν οἶω,
 παμμέλαν ὅς μήλοισι μεταπρέτει ὕμετέροισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ χῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐνθ' ὄϊν δρυνεὶ ῥέξῃν θῆλαι τε μέλαιναν·
 εἰς ἑρέβος προέψασ· αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι προπέσσει,
 ἰέμενος ποταμῷο ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλὰ
 φυχαῖ ἐλεύσονται νεκρῶν κατατεθνηώτων·
 δὴ τότ' ἐπειθ' ἑτάροισιν ἐπορώμε καὶ ἀνώξαι
 μήλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ·
 δέραντας κατακῆσαι, ἐπ' αἶψα δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' αἶδῃ, καὶ ἐπ' αὖτ' ἑπ' ἑσπερονείῃ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσάμενος παρὰ μίρῳ
 ἦσθαι· μὴ δὲ ἐξὶ νεκρῶν ἀμειννὰ κέρηναι
 αἵματος ἄλλον ἵμεν πρὶν τειρσίῳ πυθέσθαι·
 ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαμε λαῶν,
 ὃς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέγ' αἰ κελεύθου·
 νόσον θ' ὥς ἐπεὶ πόντον ἐλεύσσαι ἰχθυόεντα·
 Ως ἔφατ' αὐτίκα δὲ χυσὸ θρόνος ἤλυθεν ἠώς·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· εἵματα ἔαεν·
 αὐτὰρ δ' ὄρνυρεον φάρος μέγας ἐννυτο νήμῃ
 λεπτὴν καὶ χαρίεν· πρὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ,
 καλὴν χυσεῖν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλὴν περὶ
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄψωνον ἐταίρους,
 μείλιχ' οἷς ἐπέειπε παρακαδὼν ἄνδρα ἔκχσον·
 μή κέ τι νῦν ἄλδοντες αὐτῆτε γλυκεῖον ὕπνον·
 αἴψ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια κίρκη·
 Ως ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ὃ δὲ κῶν ὃ δ' ἐνθεν πρὸς ἀπὴμονας ἦγον ἐταίρους
 ἑλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος· ἔτε τι λῆν
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ· ἔτε φρεσὶν ἦσιν δ' ὀφρῶς·
 ὃς μοι ἄνυσθ' ἐταίων ἱβόης ἐν δώμασι κίρκης
 ψυχῆος ἱμείρων κατελέξατο οἶνοβρεφίων·
 κινυμένων δ' ἐταίων ὀμαδὸν καὶ δ' ἄπον ἀνέσας,
 ἐξαπίνῃ· ἀνόρησε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄφ' ὀρόν· καταβῆναι ἰὼν ὅτε κλίμακα μακρὴν·
 αἰὶά· κατ' ἀντικλῦ τέρεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
 ἀσπραγῶν ἐάη· ψυχὴ δ' αἰδοῦς δὲ κατήλθε·
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν, ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 φάθε νύ π' οἶκον δὲ φίλην ὅτε παρὶ δαίτῃαν
 ἔρχεσθαι, ἄλλην δ' ἤμῃν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη
 εἰς αἰδοῦς δόμους, καὶ ἐπαινῆς πρσιφρονείης,
 ψυχῇ

ψυχῇ χρυσομένους θιβαίης τειρεσίῃαο·
 Ως ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάθη φίλον ἦτορ·
 ἐζόμενοι δὲ καταΰθι γόων τίλλοντό τε χαῖτας·
 αἰὲς γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν·
 αἰὲς ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 ἤομεν ἀχνύμενοι θαλρὸν καταδάκρυ χέοντες,
 πέφρα δ' ἄρ' οἰχομένη κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 ὄρνειδὸν κατέδησεν, οἷν θάλλω τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρεξελθῆσα τίς αὖ θεὸν ὕκ' ἐδέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἐνθ' ἢ ἐνθα κίοντα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

α Γανγέλλῃ πῶς κατὰ τὰς κίρκης ἐντολὰς εἰς
 ἄλυσιν κατέηλθεν, καὶ ὡς ἤκουσε τῆρεσίῃς φημάντε-
 ως πρὶ τῆς ἐαυτῆς, καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τῆς
 ἡρώας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδε καὶ ἄλυσιν, καὶ πῶς μη-
 τέρα· καὶ τῶν ὅτε ἴλιον συστρατυσάντων ἐνέκας· καὶ τῶν
 ἐν ἄλυσιν κολαζομένων.

m iij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Αάβδ' αὖτ' ἐν αἰθέρι ψυχὰς ἐνέτυχεν ὀδυσαῖς·

Ὑτάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπεὶ νῆα κητήλομεν
ἢ δὲ θάλασσαν,

νῆα μὲν ἄρ' ἀπὸ μῆλ' ἔρυσσεν
εἰς ἄλλα δ' ἴαν·

ἐν δ' ἴσθμῳ τιθέμεθα καὶ ἵστα νηὶ με-
λαίνῃ·

ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι θαλῶν κηταδάρῃ χέοντες·
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο,
ἵκμενον ἕρον ἵει πηυσίστον ἐσλὸν ἐταῖρον
κίρην εὐπλόκῃμος δεινὴ θεὸς αὐδήσασα·
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἔχοντες πονησάμενοι κητὰ νῆα
ἡμεθα· πῶς δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἐθαυεν·
τῆς δὲ πανημβρίας τέταθ' ἵστα ποντοπορεύσας·
δύσετό τ' ἥελιος σκιῶν ὅτε πάσαι ἀργαεῖ·
ἡ δ' ὅτε πείραθ' ἵκνε βαθυρρόον ὠκεανόιο·
ἐνθα δὲ κιμμήριον ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
ἡ ἔρι καὶ νεφέλη κεκλυμμένοι ὅδε πρὸ αὐτῆς
ἥελιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
ὅθ' ὅπότ' αὖ σείχησι πρὸς ἕραν ἄσπερόεντα,
ὅθ' ὅταν αἶψ' ἐπὶ γαῖαν ἅπ' ἕραν ὅθεν προφάπται·
αἷ' ἐπὶ νύξ' ὅλῳ τέταται δηλοῖσι βροτοῖσι,
νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκίλισσεν· ἐν δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανόιο
ἦομεν ὅρ' ὅτε χῶρον ἀριμόμεθ', ὃν φράσε κίρην·
ἐνθ' ἵκηται

ἐν θ' ἱρήναι καὶ πρὶ μῆδης αὐρύλοχος τε
 εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυαμένος παρὰ μηρῷ
 βόθρον ὄρυξα· ὅσον τε πυγύσιον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἄμφ' αὐτῷ δὲ χάς χέομεν πασι νεκύνεαι·
 πρῶτα μελικρήτω μετέπειτα δὲ ἡδ' εἴ οἴτω·
 τ' ῥίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπιδ' ἀλφίτα λουχέ· πάλαυνον·
 πρὸς δὲ γυνὴ μιν νεκύνων ἀμενιναὶ κέρηνα,
 ἐλθὼν δὲ ἰθάκην σείραν βῦν ἥ τις ὄριση
 ῥέξεν· ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέ μιν ἐολῶν·
 τειρεσίη δ' ἀπάνουθεν οἴνῳ ἱρύσει μιν οἶω
 παμμέλαν· ὅς μῆλοισι μετὰ πρέπει ἢ μετέροισι·
 τὸς δ' εἴπει· αὐχολῆσαι λιτῆσί τε ἔθνεα νεκρῶν
 ἐλλισάμην· τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδύροτο μισσῶ
 ὅς βόθρον· ῥέει δ' αἶμα κελαινεφές· αἶδ' ἀγέροντο
 ψυχὰς ὑπ' ἐξ ἐρέβας νεκύνων κατατιθειώτων,
 νύμφαι τ' ἡϊθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλά νεοπεντέα θυμὸν ἐχυσαι·
 πολλοὶ δ' ὕτταμένοι χαλκήρεσιν ἐχέεισιν
 ἄνδρες δ' ὀρητῶρα τοι· βεβροτωμένα τὰ χεῖρ' ἐχοντες·
 οἱ πολλοὶ πρὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρει·
 δὴ τότ' ἐπετ' ἐτάροισιν ἐποθιῶσ' ἐκέλευσα,
 μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ· χαλκῷ
 δείραντας κατακτείναι· ἐπὶ ξυσταί δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' ἀτ' δὴ καὶ ἐπαινῇ πρὸς εὐρομένη·
 αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυαμένος παρὰ μηρῷ
 ἤμην· ὀδ' εἶων νεκύνων ἀμενιναὶ κέρηνα
 αἶματος ἄων ἵμεν πρὶν τειρεσίᾳ πυθέσθαι·
 πρῶτα δὲ ψυχὴν ἐλπήνορος ἦλθεν ἐτάρα·
 ὑγάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς αὐρυοδείης·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαιστον καὶ ἄθραππον ἐπεὶ πόνον ἄλλος ἐπέγει-
 ρεν· μὲν ἐγὼ δ' ἀκρύστα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.
 καὶ μιν φωνήσας ἐπέα πρὸέντα προσηύδων·
 Ε λήνῳρ· πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόρον ἠδ' ὀνείρα;
 ἐφθίς πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σαιὶ νηὶ μελαίνῃ;
 ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μοὶ μῶξας ἡμείβετο μύθῳ·
 Διογενὲς λαβρὴν τιάσθην πολυμήχαν' ὀδυσαῖ·
 αἶσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ κατελέγμενος ἔκ' ἐνόησα,
 ἀΐζορρον καταβῆναι ἰὼν δὲ κλίμακας μακρὰς.
 αἶψά καταντικρὺ τέρεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀσπράχλων ἐάει· ψυχὴ δ' αἰΐδους δὲ κατήλθε·
 ναῦ δέ σε τῶν ὀπιθεν γυνάξομαι ὑπαριόντων,
 πρὸς τ' ἀγὸχα καὶ παρδός, ὅς ἐπ' ἔρεπε τυτθὸν ἐόντα,
 πλεμάχῃθ'· ὃν μῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἐλειπθῆ·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κίων δόμῳ ἐξ αἰΐδαο,
 νῆσον δὲ αἰαίνην χήσας σὺρρεά νῆα·
 εἰθάρσ' ἐπεὶ ἄναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμείο·
 μή μ' ἄκλαιστον ἄθραππον ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν
 νοσφιδῆς μή τι τοι θεῶν μῆνιμα γένωμαι·
 αἶψά με κακὴ καὶ σαιὶ ταύχεσιν ἀνάμοι' ἔστιν,
 σῆματ' ἐμοὶ χῶσαι πολίης ἐπὶ θινὶ θαλάσσῃς
 ἀνδρὸς δυσήνοιο καὶ ἀνομόνοιο πυθέσθαι·
 ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τὴν τύμβῳ ἐρετμὸν·
 τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσέειπον·
 ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω·
 νῶϊ μὲν ὡς ἐπέειπιν ἀμειβομένῳ συρροῖσιν
 ἡμεῖθ' ἐγὼ καὶ ἄνδρες ἐφ' ἅματις φάσσανον ἵχων·

εἰδολον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρῃ πολλ' ἀγόρευεν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατὰ τεθνηῆς,
 αὐτολύνε θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀντίκλεια,
 πλὴν ζῶν κατέλιπον ἰὼν εἰς ἱλίον ἱρὴν·
 πλὴν κινέω δ' ἀκρυσαίδων ἐλέησά τε θυμῷ·
 αἴψ' ὅς μ' ὥς εἶων προτέρην πυκινὸν πρὸ χάλων
 αἵματος ἄσπονδ' ἔμεν· πρὶν τερρεσίῳ πυθέσθαι·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θυβάς τερρεσίῳ,
 χρύσειον σκῆπτρον ἔχων ἐμὲ δ' ἐγνώ καὶ προσέειπεν·

Τ ἰπὶ αὐτῷ δούσινε λιπὼν φάος ἠελίοιο
 ἦλυσθ' ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἄτρεπ' αἰχῶρον·
 αἴψ' ἀποχάσσεο βόθρῳ ἀπὶ χεὶρὶ φάσγανον ὀξὺ,
 αἵματος ὄφρα πῶ, καί τοι νημερτέα εἴπω·
 ὡς φάτ' ἐγὼ δ' ἀναχαιδάμενος εἶφος δαγυρόηλον,
 κελεῖν ἐκτέπηξα ὅδ' ἐπεὶ πένε αἶμα κελευνόν,
 καὶ τότε δ' ἡμ' ἐπέεσσιν προσήυδα μάντις ἀμύμων·

Ν ὅσον δίξηναι μελινθεῖα φαίδιμ' ὀδυσαδὺ·
 ἦν δέ τοι δαγυρόν θῆσει θεός, ἔγχε δ' ἴω
 λήσεν ἄνοσιγμον, ὅ τοι νότον ἐνθετο θυμῷ·
 χῶόμενος ὅτι δ' ἰὼν φίλον ἐξαλάωσας.
 αἴψ' ἔτι μὲν γε καὶ ὡς κακὰ πρὸ πάχοντος ἵκαιοθε,
 αἴψ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκεμένην καὶ ἐταίρων
 ὁππότε δ' ἡ πρῶτον πελάσῃς ἀβγέα νῆα
 θρινικήν νήσῳ προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
 βροτομένας δ' αὖριτε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 ἠελίῳ, δὲ πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπαυῖ·
 τὰς εἰ μὲν ἡ ἀσινέας ἰάσῃ νόστου τε μέδναι,
 καί κεν ἔτ' εἰς ἰθάκην κακὰ πρὸ πάχοντος ἵκαιοθε·
 εἰ δέ κεν σίνηαι τότε τοι τευ μαίρομ' ὀλεθρον,
 νηὶ τε καὶ ἐταίροις· αὐτὸς δ' εἴ πρὸ κεν ἀγύξῃς,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὃ γὰρ καμῶν νείαι· ὁ λίσσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους
 νηὸς ἐπ' ἀγορήης, δῆεις δ' ὅν πῆμα καταίκω
 ἀνδρῶν ὑπὲρ φιάλας· οἵ τοι βίοτον κατέδυσιν
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 αἷ' ἦτοι κείνων γὰρ βίᾳς ἀποτίσειαι ἐλθὼν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύσει
 κτείνης ἢ ἐδόλῳ ἢ ἀμφοδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
 ἔρχεσθαι δ' ἡπείτα λαβὼν ἀνὴρ εἰς ῥετμόν,
 εἰσδόνε τὸς ἀρίηαι· οἳ δ' ἐκίπασσι θάλασσαν
 ἀνέροβ' ὅδ' ὅ' ἄλεσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδυσιν,
 ὃ δ' ἄρα τοί γ' ἴσασιν νέας φοινικοπαρήγας·
 αὐτὰρ ἀνὴρ ἐρετμῷ, τά τε πῆρ' ἀνῆυσὶ πέλονται·
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἄριφραδὲς, ὃ δέ σε λήσσει·
 ὁππότε κεν δῆ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος δδότης
 φῆνι ἀθηρηλοῖδ' ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ·
 καὶ τότε δὴ γὰρ πῆξας ἀνὴρ εἰς ῥετμόν,
 φέξας ἰβὰ καλὰ ποσὶ δάωνι ἀνάκτι,
 ὄρνειν τὰυρον τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κέπρον,
 οἷα δ' ἀποσεῖ χεῖν ἔρδειν θ' ἰβὰς ἐκτόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ὕραν ἄνρ' αὐτ' ἔχουσιν
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θανάτος δέ σοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ,
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται· ὃς κέ σε πέρνη
 γήρα ὑπὸ λιπαρῷ ὄρνιθ' ἀμφοῖ δέ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωθεν προσέειπον·
 τερεσίη· τὰ μὲν ἄρ' πρὸς ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
 αἷ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄφ' ἐκείως κατὰλεξον,
 μητρὸς πῶν δ' ὀρώω λυγρὴν κατὰ τεθνηχῆς·
 ἢ δ' ἀνέσ' ἦται χερδὸν αἵματος· ὃ δέ δ' ὄν ὕδ' ὄν
 ἔτλη' ἐσάντα ἰδέειν· ὃ δέ προτιμυθήσασθαι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴπε δὲ μοι πατὴρ τε καὶ υἱὸς ὃν κατέλεπον
 ἢ ἔτι παρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας· ἢ τίς ἦδ' ἄνδρῶν
 ἄλλος ἔχει· ἐμὲ δ' ὅκ' ἔτι φασὶ νέεσθαι·
 εἴπε δὲ μοι μνηστῆς ἀλόχευ βυλὴν τε νόον τε,
 ἢ ἐ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσῃ·
 ἢ ἦδ' ἔστιν ἔτι μιν ἀχαιῶν ὥς τις ἄριστος.
 Ως ἐφάμην· ἦ δ' αὖτ' ἡ ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
 καὶ λίην κείνηγε μένη τετληότι θυμῷ,
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυρα δὲ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσι νύκτεσσι τε καὶ ἡμέτασιν·
 σὸν δ' ὅπως ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηνλος
 πηλέμαχος τε μένη νέμεται, καὶ δαίτας εἴσας,
 δαίνυται, ὥς ἐπέοικε δικασθόλον ἀνδρ' ἀγερένῃν.
 πάντες γὰρ καλέουσιν· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
 ἀγρῷ· ὃ δὲ πόλινδ' ἐκτέρχεται, ὃ δὲ οἱ οὐναὶ
 δέμνιαι καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγαι σιγαλόεντα
 αἰὲς γέ χεῖμα μὲν οὐδ' οἱ δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
 ἐκιδόει ἄρ' ἑ πυρὸς καὶ καὶ δὲ χοῖ' εἴματα ἦσαν·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθοι θέρους τε θηλῆα τ' ὀπώραν,
 πάντῃ οἱ κατὰ γένον ἀλωῆς οἶνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήσκει αὐγαί·
 ἐνθ' ὅγε κείτ' ἀχέων μέγα δὲ φρεσὶ πένθος αἶξει
 σὸν πότμον· ῥοδῶν χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει·
 ὅτ' αὖ γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πέτμον ἐπέσπον.
 ὅτ' ἐμὲ κ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσθοπος ἰοχέαιρα,
 οἷς ἀγνοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε,
 ὅτ' ἐτις οὐ μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἦτε μάλιστα
 Πηλεΐδῳ συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
 αἰὲς με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα φαίδι μ' ὀδυσαῖν,
 σὴν ἀγανοφροσύνῃ μελινδία θυμὸν ἀπνύει.

Ω'ς ἐφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἐθέλον φρεσὶ μερμηρίξασθαι
 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καὶ ταπεινότητι·
 τοῖς μὲν ἐφωρμύθην ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε·
 τοῖς δέ μοι ἐκ χερῶν σκιῇ ἵκελον ἢ καὶ ὀνείρω
 ἔπασ'· ἐμοὶ δ' αἶχος ὄξυ γενέσκειτο κηρόβι μάλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 μήτερ ἐμὴ τί νύ μ' ὑμὶ μνηστὲς ἐλέειν με μαῶτα·
 ὄφρα καὶ εἴναι αἰδοῖο φίλας περιχεῖρε βαλὼν τε
 ἄμφοτέρω κρυεοῖο τεταρπόμεσθαι τόιοι·
 ἢ τί μοι εἰδωλὸν καὶ ἀγανὴ περσεφόνεια
 ὦπρ' αὖ ὄφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στυγί' ἵζω.
 Ω'ς ἐφάμην· ἢ δ' αὖτί κ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων καὶ μορε φῶτων,
 ὅτις περσεφόνεια δίδος θυγάτηρ ἀπαρίσκει·
 αἰὲν αὖτε δί' ἡ δὲ βροτῶν ὅτε κέν τε θάνασιν
 ὅ γάρ ἐτι σάρκεσ τε καὶ ὅσ' αἶν' ἔχουσιν·
 αἰχμὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
 δαμναῖ ἐπεί κε πρῶτα λίπηλαῖ' ὅσ' αἶ θυμὸς·
 ψυχὴ δ' ἢ ὅτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται·
 αἰχμὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἰδ' ἵνα καὶ μετόπισθε τεῖ' εἴπῃσθα γυναικὶ·
 νῦν μὲν ὥς ἐπέειπ' ἀμειβόμεθ'· αἰεὶ δὲ γυναικὶς
 ἦλυθον· ὦπρ' αὖτε ἀγανὴ περσεφόνεια
 ὅσ' αἶ δ' αἰσίων ἀλοχοὶ ἔσαν ἢ δὲ θυγάτηρ
 αἰδ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέει' ἠγέρεθοντο·
 αὐτὰρ ἐγὼ βύλαον ὅπως ἐρέοιμι ἐκείνην·
 ἢ δὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν δαΐσει φαίνεται βελή·
 σπασάμενος τανύηκε δὲ ὄφρ' παχέος παρὰ μηρῶ,
 ἔκ' εἶων πίνειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινὸν·
 αἰεὶ δὲ προμνηστῆναι ἐπήεσαν ἢ δὲ ἐκείνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δ' ἄν γόνον ἐξαγόρηνεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας·
 εἴνδ' ἦτοί πρῶτην τυρὴν ἰδὼν ἀπατέρειαν,
 ἣ φάτο σαρπηφῆος ἀμύμονος ἐκγονος εἶναι·
 φῆ δὲ κρηθῆος γαυὴ ἐμμεναι ἀλολίδαο·
 ἦ ποταμῷ ἤράσαστ' ἐπιπῆος θείοιο·
 θ' ὅς πολὺ κέλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 καί ῥ' ἐπ' ἐπιπῆος πωλίσκετο κέλευθ' ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαυῆος ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμῷ παρελέξατο δινῆεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα πρὶς ἄσθιν ἔρεϊ ἴσον
 κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν· θνητὴν τε γαυαῖα·
 αὖ σεν δὲ παρθενίην ζῶν· κέλευθ' ὕπνον ἔχουεν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 εἴντ' ἄρα οἱ φῦλ' ἤρ' ἐπὶ ποσσὶν ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζεν·
 Χ αἶρε γαῖαι φιλόπτη, πρὶς πλομένε δ' ἐνὶ αὐτῇ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ ἔκ' ἀποφώλιοι ἀνὰ
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τὴν κομῆειν ἀτιταλλέμενά τε·
 νῦν δ' ἔρχου πρὸς δῶμα καὶ ἴχου μὴ δ' ὀνομῆνης·
 αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ ποσειδάων ἐννοσίχθων·
 Ω ὅς εἰπὼν, ὅτ' ὀνόντο δ' ὀνόντο κυμαίνοντα·
 ἦ δ' ὅτ' ὀνόντο σαρπηφῆος πέλειν τέκε καὶ νηληϊά,
 τὸ κράτ' ὅθ' ὀνόντο δῖος μεγάλοιο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· πελῆος καὶ ἐν αὐτῷ γόρῳ ἰασηνῷ
 νῆε πολὺ ῥήνος· ὅδ' ἄρ' ἐν πύλῳ ἡμαθόεντι·
 τὴν δ' ἐτέρως κρηθῆος τέκε βασίλεια γαυακῶν·
 αἰσὼνα τ' ἡ δὲ φέρη τ' ἀμυθλόνα δ' ἴππιον ἰασηνῷ·
 πλὴν δὲ μετ' ἀντιόπην ἰδὼν ἄσσω ποῖο θυγατέρα,
 ἣ δὴ καὶ δῖος δ' ἔχετ' ἐν ἀγκούνησιν ἰαῦσαι·
 καὶ ῥ' ἔχεν δ' ὄνομα παῖδας ἀμείνονά τε ζῆθόν τε,
 αἱ πρῶτοι θήβης ἰδὼς ἐκτίσαν ἐπὶ ἀπυλοῖο,
 πύργωσάν τ'

πύργωσάντ' ἐπεὶ ὕμιν ἀπύργωτόν γ' ἐδάσαντο
 ναίεμεν ἀνρύχον θήβην κρατερῶπερ ἐόντε·
 πῶ δέ, μετ' ἀγκυμήνῃν ἴδον ἀμριπούωνος ἀκοιτίῃ·
 ἦ ῥ' ἡρακλῆα θρασυμένον αὖθις μόλιόντα
 γένεατ' ἐν ἀγκυμήνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγῆσθαι·
 καὶ μετάρην κρείοντος ὑπερβύμοιο θύγατρα·
 πῶ δ' ἔχεν ἀμριπούωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρὴς,
 μητέρ' αὖτ' οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν ἐπικέστην·
 ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδομένησι νόοιο
 γένεα μένῃ ᾧ ἦε' ὁ δ' ὦν πατέρ' ἐξεναρίξας,
 γῆμον ἄφαρ δ' ἀνὰ πύσκα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν·
 αἳ δ' ὁ μὲν ἐν θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάχων,
 καὶ δ' αὖθις ἦν αἶψα θεῶν ὁλοῶς διὰ βυλάς,
 ἦ δ' ἔβη εἰς αἰδοῖο πυλάρταο κρατεροῖο
 ἀφ' αὐτῆς βρόχον ἀπὸ ἁρ' ὑψηλοῖο μελάθρα,
 ᾧ ἄχεϊ χομένῃ πῶ δ' ἄλγεα καὶ ἄλγ' ὀπίσσω,
 πολλὰ μάλ' ὅσα τε μνηστῆς ἐρινύες ἐκτελέουσιν·
 καὶ χλωρὴν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε νηλεὲς
 γῆμεν, ἔδον μετὰ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 ὁπλοτάτην κέρην ἀμριπόνος ἰασίδαο·
 ὅς ποτ' ἐν ὄρχομένῳ μινυείῳ ἱφί ἀνασεν,
 ἦ δ' ἔβη βασιλῆα τέκεν δὲ διαγλαὰ τέκνα·
 πέσσερά τε χρομίδοντε περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην πηρὶ τέκε βαῶμα βροτοῖσι·
 πῶ πάντες μνῶντο περικτίται· ὅδε τι νηλεὲς
 τῷ ἐδίδε· ὅς μιν ἔλκεος βόας ἀνρυμετώπας,
 ἐκ φυλάκας ἐλάσσει βίης ἱφικληῖς
 ὄργαλέας τὰς δ' οἷος ὑπέχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεῶν κατὰ μοῖρα πέδισι,
 δεισμοῖτ' ὄργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροῖται·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὸ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτησάν,
 αἶψ' ἐπιτελλομένους ἔτεος καὶ ἐπὶ πῆλυθον ὥραι·
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη ἱρὴ κληΐη,
 θέσφατα πάντ' ἐπόντα· διὸς δ' ἐτελείετο βυλὴ,
 καὶ λήδην εἶδον πλὴν τρωάδρε' ὑπὸ παρὰ κοιτίν·
 ἢ ῥ' ὕπνῳ τρωάδρεω κρατὶ βόθρον ἐρείνατο παῖδ'·
 κῆσσορα θ' ἱππῶδ' αἶμον, καὶ πύξ' ἀγαθὸν πολυδάμνεια·
 τὸς ἄμρω ζῶντας κατέχευ' οὐσιζοὺς αἶα·
 οἳ καὶ νέρβην γῆς τιμὴν πρὸς ζηνὸς ἔχοντες,
 ἄλλοτε μὲν ζῶντες ἐτρήμφοι ἄλλοτε δ' αὖτε
 τεθνασίν· τιμὴν δὲ λελόχασιν ἴσα θεοῖσι·
 πλὴν δὲ μετ' ἱφίμέδαιαν ἀγῶντος παρὰ κοιτίν
 εἰσίδον, ἢ δ' ἄφασκε ποσειδάωνι μιγῆναι
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ'· μινυαθαδίῳ δὲ γενέσθην·
 ὧτόν τ' ἀντίθεον πηλέκλετόν τ' ἐφιδάτην,
 οἷς δὴ μνηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρσρα,
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γὰρ κλυτὴν ὠρίωνά·
 ἐννέωροι γὰρ τόγχε καὶ ἐννεαπήχεσσι ἦσαν·
 αὖρος αὐτὰρ μῆνός γε γενέσθην ἐννεόργυοι·
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπελήτην ἐν δ' ἄλγμῳ,
 φυλόπιδά σῆσεν πολυαῖκος πολέμοιο·
 ὅσων ἐπ' ὄλγμῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' ὅσῃ·
 πῆλιον εἰνοσίφυλλον ἱν' ἄρ' ἀνὸς ἀμβάτος εἶη·
 καὶ νύ κεν ἐξετελεύσαν ἐπὶ βῆς μέτρον ἵκοντο·
 αἰὸ' ὅλεσεν διὸς υἱὸς, ὃν ἡνίομος τέκε λιτὰ·
 ἀμφοτέρω πρὶν σφῶν ὕπνῳ κρατάροισιν ἱστῆσαι
 ἀνθίσσαι· πυκῆσαι τε γένος δ' ἀνθεῖ' ἰάχην·
 φαίδρην τε πρόκριν τε ἴδον, καλὴν δ' ἐφιδάτην,
 κέρην μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε θησάδα
 ἐκ κρήτης ὅτε γυγὼν ἀθηνάων ἰβράων
 ἦγε καὶ.

ἦγε καὶ ὁ δὲ ἀπόνητο. πάρος δέ μιν ἄρτεμις ἔχε,
 δὴ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσι·
 μαῦράν τε κλυμένην τεῖνον, συγχύνει ἔριφύλιν·
 ἢ χρυσὸν φίλον ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα·
 πάσας δ' ἔτι ἐγὼ μυθήσομαι· ὅδ' ἀνομήνω,
 ὅσσας ἠρώων ἀλόχευσι δόν, ἡδὲ θυγάτρας·
 πρὶν γὰρ κεν καὶ νύξ φθίτ' ἀμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρῃ
 ἄλδην ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ὅς ἐτάρας,
 ἢ αὐτὰς πομπὴν δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.

Ως ἔφατ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 κλυθμῶ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρον σιύοντα.
 τοῖσιν δ' ὄρηπ λανκώλενος ἦρχετο μύθων·
 φαίνεις πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
 εἴδοσ τε μέγας τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας,
 ξείνος δ' αὖτ' ἐμός· ὅτιν' ἔκτιστος δ' ἐμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπ' ἰγρόμενοι ἀποπέμπετε. μὴ δὲ τὰ δῶρα
 ὅτω χρηίζοντι κολλέετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰόπῃ κέονται.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρως ἐχένης·
 ὅς δ' ἠὲ φαίηνων ἀνδρῶν προγενέσπερος ἦεν·

Ω φίλοι· ὅ μ' ἄν ὑμῖν ἀπὸ σκοπῆς ὁ δόξης
 μυθεῖται βασιλῆα πρίφρων· ἀλλὰ τίθεσθε
 ἀκρινός δ' ἐκ τῆς δ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε·

Τὸν δ' αὖτ' ἀκρινόος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 τῶτο καὶ ὅτω δ' ἔσαι ἔπος ἀκριν ἐγώ γε
 ζωὸς φαίηνεαι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει·
 ξείνος δὲ τλήτω μάλα πρὸ νόσοιο χατίζων,
 ἔμπος οὖν ἐπιμῆναι ὅς αὐριον εἰσόκε πᾶσαν
 δωτίην τελέσω· πομπὴν δ' ἀνδραυ μελήσει
 πᾶσι· μάλιστ' ἐμοί· τὸ γὰρ κράτος ἐστ' ἐνὶ δ' ἡμῶ.

η ιγ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' Ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀχλίνος κρείον πάντων ὅριδείκετε λαῶν·
 εἴ με κῆρ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώροισ' αὐτόθι μίμνειν,
 πομπὴν τ' ὀφθαλμοῖσι κῆρ ἄλλα δῶρα δίδοιτε
 καὶ κεν βυλοῖμην καὶ κεν πολυκέρδιον εἴη·
 πλειότερ' ἑσὶν χειρὶ φίλῃν ὅς πατοῖ δ' ἰκέσθαι·
 καὶ κ' ἀδριόστρος κῆρ φίλτρος ἀνδράσιν εἴη·
 πᾶσιν ὅσοι μ' ἰθάκην δὲ ἰδοῖατο νοστήσαντα·
 ἔνθ' αὖτ' Ἀχλίνος Ἀπαμείβετο φώνησέν τε,
 ὦ Ὀδυσσεύ, κ' μὲν ὅτις ἐῖς κομὴν εἰσορόωντ' ὅς·
 ἡβροπῆχ' τ' ἔμεν κῆρ ἐπί κλοπὸν οἴατε πολλὰς
 βόσκει γὰρ μέλαινα πολυσσέας ἀνθρώπους,
 ψυδρά τ' ὀφθαλμοῖσι, ὅθεν κίτις ὅδ' ἰδοῖτο·
 σοὶ δ' ἐνὶ κῆρ μορφῇ ἐπέων· ἐνὶ δὲ φρέσιν ἔσθλα·
 μῦθον δ' ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐπιστρίψας κτελέξας
 πάντων τ' ὀφθαλμοῖσι, σέο τ' αὐτὸς κῆρ λα λυγρὰ.
 οἷός γε μοι τόδ' εἶπε κῆρ ἀποκείως κτελέξον·
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἰδὼς οἴτοι ἄμ' αὐτῶ,
 ἱλίον εἰς ἄμ' ἐποντο· κῆρ αὐτὸς πότμον ἐπέσπον
 νύξ' ἥδ' ἡμέρα μακρὰ ἀθέσφατος· ἔδ' ἐπωῶρη,
 οὐδ' ἐνὶ μετάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα,
 καὶ κεν ὅς ἢ ὡς δ' ἴαν ἀναχτοῖμην ὅτε μοι σὺ
 τλαῖης ἐν μετάρῳ τὰ σὰ κῆρ λα μυσθῆσθαι·
 Τὸν δ' Ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀχλίνος κρείον πάντων ὅριδείκετε λαῶν·
 ὦρ' ἔμεν πολέων μῦθων, ὦρ' ἔμεν κῆρ ὕπνου·
 εἰ δ' ἔτ' ἀκνέμιναι γε λιλαίεαι· ὅς ἂν ἔγωγε
 τῶν σοι φθονέοιμι κῆρ οἱ κ' ὀφρὸς ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κῆρ ἔμῳν ἐτάρων οἱ δ' ἡμετέρῳ πινυμένοισιν·
 οἱ τρώων μὲν ὕπερ ἐφύγον σπονδῆσαν αὐτῶν·
 ἀνδρῶν

ἐν νόσῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰάπτῃ γυναικός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς κεν ἀπὸ σκεῖδος ἄλλουδ' ἄλλη,
 αἶνῃ πρσιφρόνῃα γυναικῶν θυλυτράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀβρεῖδαο
 ἀχινυμένη· πρὶ δ' ἄλλα ἀνιγέρεθ' ὅσῃ αἶμ' αὐτῷ,
 οἷκῳ ἐν ἀγέροισι θάνον καὶ πότμον ἐπέπον·
 ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κείνος ἐπεὶ πῖν' ἄμα κελαινόν·
 κλαῖε δ' ὅτε λιγέως θαλρὸν κταδ' ἀκρυὸν εἶβον,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας ὀρέξασθαι μενεάων·
 αἷ' ἔγ' ἰὼν οἷ' ἔτ' ἦν ἰς ἐμπεδος ὅδ' ἐτι κίχης,
 οἷη πρὶ πάρος ἔσκειν ἐλὶ νηαμπίοισι μέλει·
 ἔν κεν ἐγὼ δ' ἀκρυσσάτ' ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρδέντα προσηύδων·
 βρεῖδῃ κούδ' ἐπ' ἀνὰ ξανδρῶν ἀγαμέμνον·
 τὶς νύ σε κῆρ' ἐδάμασε ταυηλεῖος θανάτοιο·
 ἢ ἐσέ' ἐν νῆαυι πρσιφάων ἐδάμασεν
 ὄρσας ὄρχαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν·
 ἢ ἐσ' ἀνάρσιοι ἀνδρὸς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 βῆς πρὶ ταμνόμενον ἢ δ' οἴῳ πῶεα κηλά·
 ἢ ἐπρὶ πῶλιος μαχεύμενον ἢ γυναικῶν·
 σ' ἐφάμην· ὅδ' ἐμ' αὐτὶ' ἢ ἀμειβόμενος προσέειπε·
 διογενὲς λαβρτιάδῃ· πλυμῆχαν' ὀδυσσεύ·
 ἔτ' ἐμὲ' ἐν νῆαυι πρσιφάων ἐδάμασεν,
 ὄρσας ὄρχαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
 ἔτ' ἐμ' ἀνάρσιοι ἀνδρὸς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 οἷμά μοι αἰχμοῖος ταῖσας θάνακ' ἄν τε μόρον τε,
 ἔκτα σὺν ὅλῳ μὲν ἡρώχῳ οἰκονοκ' ἐκλέσας·
 δειπνίσας ὥς τίς τε κ' ἐτίκτανε βῆν' ἐπὶ φάτῃ·
 ὥς θάνον οἰκτίσῃ θανάτῳ, πρὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 πωλεμέως κτείνοντο σύδ' ὥς ὄρχεόδοντες·
 οἷ' ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὶ μέγα δυνάμειοιο,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ γὰρ μὴ ἔραν ἢ εἰλαπίνῃ τε θαλήῃ,
 ἢ δὴ καὶ πλέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας,
 μὴν ἄγε κτενομένων, καὶ ἐν κρατῆρ' ὕσμίνῃ·
 αἷμα κε κτεῖνα μάλιστ' ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς αἰ μὲν ἰφριτῆρα βραπέζας τε πληθύνσας
 κτεῖμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν·
 οἱ κροτάσθην δ' ἤκυσσα ὅτ' αὖ πρὶ ἀμοιο θυγατρὸς
 κτεσάνδρου· πλὴν κτεῖνε κλυταίμνησθ' ὁλομήνιτις
 αἶμαρ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
 βάλλον ἀποθνήσκων πρὶ φασγάνῳ· ἥ δ' ἐκ κοῦπις
 νοσφίσσας· ὅδ' ἐμοὶ ἔτλη ἰόντι πρὶ εἰς αἶδαο
 χρσὶ κατ' ὀφθαλμὸς ἐλείν, σάωτε σὺ μ' ἐρεῖσαι.
 ὥς ἔκ' ἀνὸ τρον καὶ καὶ τρον ἄλλο γυναικὸς,
 ἣτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται.
 οἷον δὴ καὶ κτεῖνι ἐμήσατο ἔργον ἀεικέες·
 κεριδίῳ τούτῳ πόσει φόνον· ἥτοι ἔφην γε
 ἀπαόσιος παῖδ' εἶναι ἰδὲ δ' ὠμῶεσιν ἐμοῖσιν,
 οἷ καὶ δ' ἐλυσέσθαι· ἢ δ' ἐξοχα λύν' εἰδέσθαι,
 οἷ τε κατ' αἶχος ἔχουε καὶ ἐκρομένησιν ὀπίσσω·
 θηλιτέρησι γυναιξὶ καὶ ἥκ' ἀνδρῶν ἐν σιν
 Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν οὐ μείβομένος προσέειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ γόνον ἀχέος ἀνρύοπα ζῶε
 ἐκ πάγλως ἢ χθιρε γυναικείας διὰ βυλάας·
 ἐξ ὅρ' ἤς ἐλένης καὶ ἀπώλομεθ' εἴνεκα πολλοί.
 σοὶ δὲ κλυταίμνησθ' ὁλόν· ἥρτυε πλοῦθ' ἐόντε.
 Ως ἐφάμην ὁ δὲ μ' αὐτίκ' οὐ μείβομένος προσέειπεν·
 τῶν αἰὲν μήποτε καὶ σὺ γυναικὶ πρὶ ἥπιος εἶναι,
 μήδ' οἷ μῆθον ἅπαντα πιδανσκέμεν ὅν' ἂν εἰδῆς·
 αἷμα τ' καὶ φάσθαι τ' δὲ, κεκρυμμένον εἶναι·
 αἷμα δ' οἷσιν ὁ δυνάσ' φόνος ἔσσεται ἐκτε γυναικὸς·
 λίην

αἶψα γὰρ πινυτή τε καὶ οὐ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
 κύρη ἰχθυόσιν περίφρων πινελόπρην·
 ἦ μὲν μιν νύμην γε, νέην κατελείπμεν ἡμεῖς,
 ἔρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δὲ δι' ἡν ἐπὶ μαζῶν
 νήπιος· ὅς περ νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζη δριμύτῳ
 ὄλβιος· ἢ γὰρ τὸν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἔλθων,
 καὶ κείνος πατέρα πρὸς πύξεται ἢ θέμις ὄσιν·
 ἦ δ' ἔμῃ, ὅδ' ἐπεὶ ὅς ἐπιπληθύνει ἀκοιτίς·
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δ' ἐμὲ πέφνε καὶ αὐτὸν,
 ἄλλο δ' ἐτοίετόν σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι
 κρύβδην· μὴ δ' ἀναφανδὰ φίλιν δὲ παρὶ δαίτῃαν
 νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ ὅτι πιστὰ γυναιξίν·
 αἰετὰ γε μοι τόδε εἴπε καὶ ἄρκεν ὥς κατὰλεξον·
 εἴ περ ἔτι ζῶντος ἀκνέετε παιδὸς ἐμῆο,
 ἦ περ ἐν ὀρχομένῳ, ἢ ἐν πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἦ περ παρμενελάῳ ἐνὶ σπάρτῃ εὐρείῃ·
 ὅ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῆος ὀρέσης·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπν',
 ἄρχει δὴ τι' με ταῦτα διείρεαι· ὅδ' ἐτι οἶδα,
 ζῶει δ' ὅτ' ἡ τέθνηκε κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν·
 νῶϊ γὰρ ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συγροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι θαλρὸν καταδάκρυ χέοντες·
 ἦ λθέδ' ἐπὶ ψυχῇ πηλεῖάδεο ἀχιλῆος,
 καὶ παρὸ κλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 αἰαντός θ' ὅς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε·
 πάντων ἄλλων δαναῶν μεθ' ἀμύμονα πηλείωνα·
 εἴγνω δὲ ψυχὴ με πρὸ δαίμονος ἀεικνίδαο·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πηρόντα προσνύδα·
 διογενὲς λαβτιάδην πολὺ μὲν χαν' ὀδυσαῖν·
 χέτλιε τί π' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεις ἔργον;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῶς ἔτλης αἰδὸς δὲ κατελθέμεν ἐνθά τε νεκροὶ
ἀφραδέες γένεσι, βροτῶν εἰδωλὰ καμόντων·

Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ ἀχιλλεῦ πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν,
ἤλθον τειρεσίῳ καταχρῆος εἴτινα βυλὴν
εἴποι' ὅπως ἰθάμην δὲ παπαλόεσσαν ἰκοίμην·
ὃ γάρ πω χεδὸν ἤλθον ἀχαιῆδος· ὃ δέ πω ὁμῆς
γῆς ἐπέβην· αἰεὶν ἐχὼ κακῆ' σέο δ' ἀχιλλεῦ
ὅστις ἀνὴρ προπάρῳιθε μαχάρτατος· ἥ τ' ἄρ' ὀπίσσω
πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐπίομεν ἴσα θεοῖσιν
ἄργεῖοι· νῦν αὖτε μέγα κρατέης νεκῦεσιν
ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανῶν ἀκαχί' ζῶν ἀχιλλεῦ.

Ως ἔφασκεν· ὃ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
μὴ δῆ μοι θανάτῳ γε παρὰ ῥῆα φαίδιμ' ὀδυσαῖν·
βυλοίμην ἢ ἐπάρῃρος ἐὼν θιτάνεμεν ἄλλω
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ· ὧ μὴ βίोटος πολὺς εἴη,
ἢ πάσι νεκῦεσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν·
αἰεὶ γὰρ μοι τὸ παιδὸς ἄγαυ' μύθον ἐνίσσῃ·
ἢ ἔπειτ' ὅτε πόλεμον πρόμος ἐμμεναί, ἢ καὶ ὅκιν·
εἴ περ δέ μοι πηλῆος ἀμύμονος· εἴ τι πέπυσαι,
ἢ ἔτ' ἐχει τίμην πλέσι μετὰ μυρμιδόνεσιν,
ἢ μιν ἀτιμάξουσιν ἀν' ἐλλάδατε φθίηντε,
ἔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἐχει χεῖρας τε πόδας τε·
ὃ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
τοῖος ἐὼν οἶός ποτ' ἐνὶ βροίῃσιν ἀρεῖη,
πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμείων ἀργεῖοισιν
εἴ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνωσθ' ἢ πατέρος δῶ·
τῷ κέ τε σὺ ξάμαι μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτῃς.
οἱ κείνον βιόωνται ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἦτοι

ἦ τοι μὲν πηλὴς ἀμύμονος ἔτι πέπυσμαι.
 αὐτὰρ τοι παῖδες γε νεοπτόλεμοιο φίλοι,
 πᾶσαν ἀγνοεῖν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἴαυς·
 ἦγαγον ἐκ σκύρου μετ' ἀνὴρ μίδασ ἀχαιῶς·
 ἦτοί ὅτ' ἀμφὶ πόλιν φροῖν φραζοίμεθα βυλαῖς·
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ ἔχ' ἡμάρτανε μύθων·
 νέστωρ τ' ἀντίθεος, καὶ ἐγὼ νεκροκόμην οἶω,
 αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν φροῖν μαρνοίμεθ' ἀχαιοί,
 ἔποτε δὲ πληθεύμενεν ἀνδρῶν ἔδ' ἐν δμίλῳ·
 οἷμά πλὴν προθέεσκε τὸν δὲ μένος ἔδηνι οἴκων·
 πρὸς δ' ἀνδρῶν πεφνεν ἐναὶν διγδοτῆτι·
 πάντα δ' ἔκ' ἐγὼ μυθήσομαι· ἔδ' ὀνομήνω·
 ὅσσον λαὸν ἐπεφνεν ἀμειύων ὀργήοισιν·
 οἷσ' οἶον τὸν πελεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 ἦρ' ὀρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 κῆττοι κτείνοντο γυναικῶν εἵνεκα δώρων·
 κείνον δ' ἠέλλισον ἶδον μετὰ μέμνονα δῖον·
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν δὴν καὶ ἐπειδὴ,
 ὀργέων οἰάρισι εἰ μοι δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον· ἦ δ' ἐπιθεῖναι·
 ἐνθ' ἄλλοι δαναῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες,
 δαίρυατ' ὠμὸρ γυνωτο· φέμον δ' ὑπογῆα ἔχουσιν·
 κείνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔτ' ὠχρῶσαντα χροῶ καλλιμον, ἔτε παρειῶν
 δαίρυ' ὁμορξάμενον· ὅδ' ἐμὲ μάλα πόλλ' ἵκέταυεν,
 ἵπποθεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμάετο κώπην·
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές· καὶ δὲ προῶσαι μιν οἶνα·
 οἷσ' ὅτε δ' ἠπριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἶψα,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐδλὸν ἔχων· ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν,

ἄσκηθῆς· ἔτ' ἄρ' βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ,
 ἔτ' αὐτοχεδίνῃ, ἔτασμένος οἷά τε πολλὰ
 γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξε δέ τε μένεται ἄρης·

Ως ἐφάμιν· ψυχὴ δὲ ποδῶκεος ἀακίδ' ἔειπε·
 φῶτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 γηθοσυνῇ· ὃ οἱ γόν' ἔφην ὄριδείκετο εἶναι·
 αἰετ' ἄλλα· ψυχὰς νεκύων κατὰ τεθνεώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι· εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκείνη·
 οἷη δ' ἄλκ' ἄντος ψυχὴ τελαμωνίδ' ἔειπε,
 νόσφιν ἄρεσ' ἔκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης·
 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικοῦρόμενος παρὰ νηυσί,
 ταύχεσιν ἄμρ' ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
 παῖδ' ὅς δὲ πρῶτον δέκεσαν καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 ὥς δ' ἡ μοι ὄφελον νικᾶν τοιῷ δ' ἐπ' ἄεθλῳ·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέχευ'·
 αἶανθ' ὅς πρὶ λῶν εἶδος πρὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλεΐωνα·
 ἦν μὲν, ἐγὼν ἐπέεσσιν προσηύδων μελιχίοισιν·
 αἶαν· παῖ τελαμῶνος ἀμύμονος ἔκ' ἄρ' ἐμελλ' εἶναι,
 ἔδ' ἔθ' ἄντων λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ εἵνεκα τοῦ χέων
 ὑλομένων· τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ὀργείοισιν·
 τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' ἄχαιοι
 ἴσον ἀχιλῆος κεφαλῇ πηλεΐδ' ἔειπε,
 ἀχνύμεθα φθινόμενοι διαμπρὲς, ἔδ' ἐτις ἄλλος
 αἴτιος, ἀλλὰ ζῶε δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν,
 εἰς πάρος ἢ χθιρ'· τέϊν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν·
 ἀλλ' ἄγε δαῦρο ἄναξ· ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκρόσῃς
 ἢ μέτρον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμὸν·
 Ως ἐφάμην· ὃ δὲ μὲν ἔδ' ἔν' ἀμείβετο βῆ δὲ μετ' ἄλλῃσιν
 ψυχὰς εἰς ἔρεβος νεκύων κατὰ τεθνεώτων.

ἐνθα χ' ὁ μῶς προσέφη με χολωμένος ἦεν ἐγὼ πρὸς
 αἰετὰ μοι ἦθελε θυμὸς ἐκὶ στήθεσσι φίλοισι
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθειμένων
 ἐνθ' ἦτοι μιν ὡαῖ' ἰδὼν διὸς ἀγλαὸν ἦδον
 χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα θεμισάοντα νεκύναιον
 ἤμενον· οἱ δέ μιν ἀμφιδίκευς εἶροντο ἀνάκτα
 ἤμενοι ἐπαύοντο κατ' αὐρυπυλῆς ἀΐδος δῶ·
 τὸν δὲ μετ' ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θῆρας ὁ μὲν εἰλῶντα κατ' ἀφορὰν λειμῶνα
 τὴν αὐτὴν κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 χρυσὴν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον αἰὲν ἀγρὺς
 καὶ τιτυὸν εἶδον γαῖης ἐρικυδέος ἦδον,
 κείμενον ἐν δ' ἀπέδω· ὃ δ' ἐπ' ἐνέα κείτο πέλεθρα
 γυῖα δέ μιν ἐκείτρε παρήμενῳ ἥπαρ ἐκέρων
 δέρτρον ἐσωδακόντος· ὃ δ' ἔκ' ἀπαμῶετο χροῖ·
 αὐτὸ γὰρ ἤλκυσε διὸς κυδοὴν παράκοιτιν·
 πυθῶ δ' ἐρχομένην διὰ κελλιχῶρος παροπῆος
 καὶ μὴν τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλλ' ἐχόντα,
 ἐσαότ' ἐν λίμνῃ· ἠδὲ προσέπλεξε γενεῶν
 σῆτο δὲ διφάων, πῆεν δ' ἔκ' ἐχεν ἐλέσθαι·
 ὁσάνη γὰρ κύψ' ὀρέων πῆεν μενεαίνων,
 τοσάχ' ὕδωρ ἀπολίσκειτ' ἀναβροχθῆν, ἀμφὶ γ' ἥπαι
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε· καταζήνασκε δὲ δαίμων·
 δένδρεα δ' ὕψι πέπλεα κατὰ κρήβεν χέε κερπὸν,
 ὄχλαι καὶ ῥοαὶ καὶ μηλαὶ ἀγλαόκερποι,
 συκαὶ τε γλυκρὰ καὶ ἐλαῖαι πλεθόωσαι.
 τῶν δ' ὅτ' ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χροῖ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥέπασκε ποτὶ νέρεα σκυιόντα·
 καὶ μὴν σύσφυον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλλ' ἐχόντα·
 ἄσπετον βασιλόντα πελώριον ἀμφοτέρησιν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦτοι δ' ἔπειτα σικιριπόμενος χροῖν τε ποσίν τε,
 λαὸν ἄνω ὠθέσκειν ποτὶ λῶφον· ἀγ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπὲρ βαλέειν, ῥτ' ἀποσρέψασκε κραταίῃς·
 αὐτίς ἐπητα πέδονδε κυλίνδετο λαῶσ' ἀναδής·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀφ' ὠσάσκει τιτανόμενός κετ' ἀδ' ἰδρῶς
 ἔρρεν ἐκ μελέων· κοινή δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρε·
 ἦν δέ, μέτ' εἰσενόησα βίην ἥρα κληϊνὴν,
 εἶδ' ὦλον· αὐτὸς δέ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρεται ἐν θαλίῃ, καὶ ἔχει καλλιόφυρον ἦβην
 παῖδα δῖος μεγάλοιο, καὶ ἤρης χρυσοπέδιλος·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκῶν ἦν οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνὴ νυκτὶ εἰοικώς.
 γυμνὸν ῥέον ἐΐχων, καὶ ἐπὶ ναυρῆφιν οἷσ' ὄν,
 δεινὸν παπῆάνον αἰεὶ βαλέοντι εἰοικώς·
 συμβαλέος δέ οἱ ἀμφὶ πρὶς ἡθεαίν αὐρτῆρ,
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρματοι τ' ἀρότ' ῥοίτε σὺ δὲ χαροποίτε λέοντες,
 ὕσμίναιτε μάχαιτε φόνοι τ' ἀνδροντασίοι τε·
 μὴ τεχνισάμενος μὴ δ' ἄλλοτι τεχνήσαιτο,
 ὃς κείνον τελαμῶνα εἴη ἐγκέσθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτὶ καὶ κείνος ἐπεὶ ἶδ' ἐν ὀφθαλμοῖσι·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἐπεὰ πρὸεντα προσηύδα·
 Διογενὲς λαβρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖν,
 ἃ δ' εἴλ' ἦ τίνα καὶ σὺ κεκόν μόνον ἠγυιάλεις·
 ὃν πρ' ἐγὼν ὁ χέεσκον ὑπ' αὐγᾶς ἠελίοιο·
 ζηνὸς γὰρ παῖς ἦα κρονίονος· αὐτὰρ ὀϊζὺν
 εἶχον ἀπ' ἡρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
 δεδμήμην· ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης,
 καὶ πρὲς μ' ἐνθα δ' ἐπεμψεν αἶ' ἄξοντ'· ὅτ' ἔτ' ἄλλων
 φράζετο τὸ δέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον

τὸν κῆρ' ἐγὼ ἀνένεικα, καὶ ἤγαγον ἐξ αἰῶδος.
 ἔρμαιον δὲ μ' ἐπέμψεν ἡδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦς εἰπὼν· ὁ κῆρ' αὐτὶς ἔβη δόμον αἰῶδος εἰσὼ·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὸς μένον ἐμπεδον εἴτις ἔτ' ἔλθοι
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
 καὶ νῦν ἔτι προτέρως ἴδον ἀνέρας· ὅς ἐθέλοντες
 θησέα περὶ θοδὸν τε θεῶν ἐρικυδέα τέμνα·
 αἰεὶ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
 ἢ χῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἔρει,
 μή μοι γόργεῖν κεφαλὴν δῖνός τοι πελώρου
 ἐξ αἰῶδος πέμψεν ἀγαυὴ περσεφόνη.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐμέλυσον ἐταίρους·
 αὐτὰς τ' ἀμβάηναν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 πῶ δὲ κατ' ὤκειανδον ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο·
 πρῶτα μὲν εἰρεσίη μετέπειτα δὲ χαλλίμος ὄρος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ἰηγεῖται πῶς ἐξ αἰῶς γενομένην αὐτῷ ἐπάνο-
 δον πρὸς κίρκην, καὶ ὡς τὰς σφῆνας παρέ-
 πλυνσε, καὶ τὰς πλαγυτάς πέτρους σκύλλαντε
 καὶ χάρυβδιν, καὶ πῶς τῆς αὐτῆς νεώς, καὶ τῶν ἐταίρων
 ἀπώλεσαν ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίε βοῶν, καὶ ὡς μό-
 νοι ἐπὶ ξύλῳ πρὸς χαλυφῶ διεσώθη.

ΟΔΥΣΣΙΑΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Μῦ σερήνας ἔχε πλαγυτάς τ' ἰδὲ βῦς ἀελίοιο·

Ὑτάρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥό-
ον ὠκεανόιο

νῆϋς ἀποδ' ἵκετο κύμα θαλάσ-
σης ἀρυπύροιο,
νῆσον τ' ἔδ' αἰεὶν, ὅθι τ' ἦϋς ἤρι-
γενείης

οἰκίᾳ καὶ χοροῖ εἴσι καὶ ἀντολαὶ ἡελίοιο·
νῆα καὶ ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευον ἐν φαρμάθοισιν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἐνθάδ' ἀποβρίξαντες, ἐμείναμεν ἥϊ δ' ἴαν·
ἡμῶς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρας προΐην, εἰς δ' ὠμάτα κίρκης
ᾧσέμεναι νεκρὸν ἐλπίνωρα τεθνηῶτα·
φιθονὲς δ' αἶψα τὰ μόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ προέχ' ἀκτὴ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι θαλρὸν καταδάκρυ χέοντες·
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκείν καὶ ταύχεα νεκρῷ
τύμβον χράαντες καὶ ἐπὶ σῆλιν ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ σῆρ' ἐρετμόν·
ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκστα διείπομεν, ὃ δ' ἄρα κίρκην
ἐξ αἰθέω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
ἤλθ' ἐν τιναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ,
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθο παοῖνον ἐρυθρόν·
ἥ δ' ἐν μέσῳ σάσα μετῆυ δαΐδα θεάων·
χέτλιοι, σὶ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' αἰΐδαο
διαθανέσθ' ὅτε τ' ἄλλοι ἀπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι·

αἷμα γὰρ τ' ἐδίετο βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὐτοὶ πανημέριοι, ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 πηλυσεῖσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δειξω ὁδὸν ἥδε ἔκστα
 σημανέω· ἵνα μὴ τι κακοῖσσι φησὶν ἀγένην
 ἢ ἄλός, ἢ ἐπὶ γῆς ἀγῆσεται πῆμα παθόντες·
 ὧς ἔφαθ'· ἡ μὲν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆναι·
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ὅς ἡέλιον καταδύσσει
 ἡ μεθαύριον· κλέατ' ἄπειτα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 ἡ δέ με χειρὸς ἐλῶσα φίλων ἀπονόοφιν ἐταίρων,
 εἴσετε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξέβεινεν ἔκστα·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
 καὶ ῥοτε δ' ἡ μὲν πέλας προσήνθα πότνια κίρκη·
 ταῦτα μὲν ἔπειτα πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκυσσον
 ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
 σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἳ ῥά τε πάντας
 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίηται,
 ὅς τις αἰδοῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκῆσθαι
 σειρήνων, τῶ δ' ἔτι γαυὴ καὶ νήπια τέκνα
 οἳ καὶ νοσήσαντι παρίσταται ὅδ' ἰάνεσθαι·
 αἷμα τειρήνδ' ἐλγυρὴν θέλγουσιν αἰοιδῆ,
 ἡ μάκαρ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἄμ' ὁ δῶρον θὶς
 ἀνδρῶν πυθομένων· πρὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν·
 αἷμα πάρεξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' ἄα τ' ἀγῆσαι ἐταίρων,
 κηρὸν δὲ ψήσας μελινδία μήτις ἀκῆσθαι·
 τῶν ἄλλων· αὐτὰρ αὐτὸς ἀνέμεναι ἐκθέλῃσθαι,
 δισηάντων σ' ἐν νηὶ θεῶν χοῖρας τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ· ἐν δ' αὖτ' ἐπείρα τ' ἀνήρθω,
 ὅφρα κε τερπόμενος ὅτ' ἀκῆσθαι σειρήνοισιν·

101 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶ δ' ἐκεῖ λῖα καὶ ἑτάροισι, λῦσαί τε κελεύουσιν·
 οἷ δ' ἐσ' ἐνὶ πλεόνεσσιν ὅτ' ἐν δισμοῖσι δρόνων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρεξέλασσαν ἑταῖροι·
 εἰνθάτοι ἦ καὶ τ' ἐπειτα διννεκέως ἀγορεύσω,
 ὅπποτέρη δὴ τοι ὁ δῶς ἔσσεται· αἶμα κ' αὐτὸς
 θυμῷ βυλῶν ἐρέω δέ τοι ἄμφοτέρωθεν·
 εἰνέν μιν ἄρ' ἔπειτα ἐπιρεφέδ'· προτὶ δ' αὐτὰς,
 κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κνανώπιδος ἄμφι γοῖπας·
 πλαγκτὰς δὴ τοι τάς γε θεοὶ μάκρους καλέουσι·
 τῇ μὲν τ' ὅδ' ἐποπτεῖται παρέρχεται ὅδ' ἐπέλασσε
 γοῖρων δ' αὖτ' ἄμβροσιν· ἡ δὲ παρὶ φέρεσιν·
 αἶμα τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀδαιρείται λῖς πέποι,
 αἶμα δ' ἄλλων ἐνὶ ἡσὶ πατὴρ ἀναρίθμιον εἶναι·
 τῇ δ' ἔγωγε τίς νηὺς φύγεν ἀνδροῶν ἥ τις ἵκηται,
 αἶμα δ' ὅμ' ἔτι νηὺς τε νεῶν, καὶ σώματα φωτῶν,
 κῦμα δ' ἄλοσφορέουσι κυρὸς τ' ὀλοοῖο θύελλα·
 οἷ δ' ἐν· κείνη γ' ἐπὶ πλω ποντοπόρος νηὺς
 ὄρω πασι μέγιστα παρ' ἀνέταο πλέουσα,
 καὶ νῦν κε πῶν ἐν ὧ καὶ βάλεν μεγάλας ποτὶ πέποι·
 αἶμα δ' ἡρὶ παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν ἰώων·
 οἷ δ' ἐδύω σκόπελοι, ὁ δ' ἐν ἔρανόν αὐραὺ καὶ
 ὁ ξείνη κορυφῇ, νεφέλη δ' ἐμιν ἄμφι βέβηκε
 κνανέη· καὶ μὲν ἔπειτα ἔρωε ὅδ' ἐπὶ αἶθρη
 κείνη ἔχει κορυφὴν, ὅτ' ἐν θέρε· ὅτ' ἐν ὀπώρῃ·
 ὅδ' ἐμιν ἄμβροσιν βροτῶν ἀνὴρ· ὅδ' ἐταβαίη,
 ὅδ' ἐπὶ οἱ χεῖρες γε εἴησιν, καὶ πόδες ἦεν·
 πέποι ἄρ' ἰλὶς ἔστι περιξέσθ' ἐκ γῆ·
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἔστι σπέος ἡ βοειδὴς,
 πρὸς ζῶον εἰς ἔρεβος τεταμμένον ἢ περ' ἀνὴρ μῆτις
 γῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθαῶν τε φάει δὲ μὲν ὀδυαυ·
 ὅδ' ἐμιν

ὅδ' ἐν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς, ἀλγίτος ἀνὴρ
 ἔξω δ' ἰσάσας κοῖλον σπείος εἰσαφίκοιτο·
 ἐνθα δ' οὐδ' σκύλλη ναίει δεινὸν λελακῆα·
 τῆς ἥτοι φωνὴ μὲν ὅση σκυλάκος νεογίλλης
 γίνετα· αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κρηδὸς ὅδε κε τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν ὅδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν·
 τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυνώδεα πάντες ἄωροι·
 ἐξ δέ τε οἱ δὴρὰ πριμῆκτες, ἐνδὲ ἐκφῆ
 σμρδαλέη κεφαλὴ, ἐνδὲ τοῖσιν χοῖ δ' ὀδόντες·
 πυκνοὶ καὶ θαμέες πλεῖοι μέλανος θανάτοιο·
 μέλαι μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυνεν
 ἔξω δ' ἐξίχει κεφαλὰς δηνόιο βρέθον·
 αὐτὸ δ' ἰχθυόα σκοπέλον περιμαμώσας
 δελφῖνός τε κνώσ τε καὶ εἴποθι μέζον ἔλῃσι
 κῆτος, ἃ μὲν ῥιά βόσκῃ ἀνάστωνος ἀμφίβιτα·
 τῇ δ' ὅτ' ὅτε νῆαται ἀνήριοι ἀνχετόωνται
 παρρυγίεν σῶν νηὶ φέρε δέ τε κρατὶ ἐκφῆ,
 φῶτ' ἐξαρπάσας νεῶς κυανοπρώροιο·
 τὸν δ' ἕτερον σκοπέλον χαμαλώτερον ὅτ' ἰδ' ὀδυαδῶν,
 πλησίον ἀμύλων καί κεν διότ' ἰύσειας·
 τῷ δ' ἐν ἔρινεός ἔστι μέγας φύλλοισι τεθελῶς·
 τῷ δ' ὕπο δ' ἰαχάρυβδ' ἀναροιβδ' εἴ μέλαν ὕδωρ·
 τοῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἥματι τοῖς δ' ἀναροιβδ' ὅτ'
 δεινόν, μὴ σὺ γε κείθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν·
 ὅτ' ἄρ' ἐν ῥύσαισ' ὅτ' ἐκ κρηδῶν ὅτ' ἄρ' ὀνοσίχθων·
 ἀλλὰ μάλα σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὤκῃ
 νῆα πάρεξ ἐλάαν ἐπὶ πολὺ φέρτρῳ ἔστιν
 ἐξ ἐτάρας ἐν νηὶ ποθήμια· ἢ ἅμα πάντας·
 ὦς ἔρατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένους προσείπορ·
 εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τῆτο θεὰ νημερτὲς ἐνίσσῃ·

Hom. Odyf.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴ πως πῶ οὐδὲν ἔτι ὑπεκπροΰγοιμι χάρυβδιν·
 πῶ δὲ κ' ἄμυνά μιν, ὅτε μοι σίνοιτο γ' ἑτάερος·
 Ως ἐράμην· ἢ δ' αὖτί κ' ἄμείβετο δῖα θεῶων·
 χέτλιε καὶ δ' αὖτοι πολέμῳ ἔργα μέμνηε
 καὶ πόνοσ' ὅδ' ἐθεοῖσιν ὑπέξειαι ἀθανάτοισιν·
 ἢ δέ τοι ὕβριτι, ἀλγ' ἀθάνατον κακὸν ὄβρι
 δεινὸν τ' ὄργαλέον τε καὶ ἄριον ὅδ' ἐμὰ χητὸν·
 ὅδ' ἐτις ἐς ἄλκην φυγέην κέρτισον ἅπ' αὐτῆς·
 ἦν γὰρ δ' ἡ θαλῆδα κορυαόμηνος παρὰ πέτρῃ,
 δειδῶ μή σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κινήσῃ
 πύκνῃσι κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐν φῶτάσ' ἔλιται·
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν βωστρεῖν δὲ κράταιρ
 μιτέρῃ τῆς σκυλλῆς· ἦ μιν τέ κε πῆμα βροτοῖσιν·
 ἦ μιν ἐπειτ' ἀποπαύσῃ δὲ ὕπερον ὀρμηθῆναι·
 θρινακίην δ' ὅθ' νῆσον ἀρίξειαι ἐνθα δὲ πολλὰ
 βόσκον τ' ἡελίοιο βόδ' καὶ ἵρια μῆλα,
 ἐπὶ βῶν ἀγέλαι' ἑτάσ' ὅλῳν πῶεα καλὰ,
 πεντήκοντα δ' ἐκ τε γόνος δ' ὕγινεται αὐτῶν,
 ὅδ' ἐποτε φθινύθουσι θεαὶ δ' ἐπιποιμένοντες εἰσὶν,
 νύμμαι ἐὺπλόκαμοι φαέθονσά τε, λαμπετὴν τε·
 αἶς τέ κεν ἡελίῳ ὑπερίονι δῖα νέεσθαι·
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τέκυσά τε πότνια μήτηρ,
 θρινακίην δὲ νῆσον ἀπώκισε πηλόθι ναέην
 μῆλα φυλασσέμεναι παρωϊῶ καὶ ἑλικῆς βῆς·
 τὰς εἰμέν' ἡ ἄσινέας ἐάσας νόστυ τέ μέδουσαι,
 ἦ τ' αὖ ἐπ' εἰς ἰθάκην κέκ' ἐπερ πάχοντες ἵκοιθε·
 εἰ δέ κ' ἐσιναί· ῥοτε τοι τιμὰ ἰομ' ὀλεθρον·
 νηῖ τε, καὶ ἐτάροισ' αὐτοῖς δ' εἰπέρ κεν ἀμύξεις
 ὅτ' ἐκ καὶ νῆας ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑτάερος
 Ως ἐφατ' αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
 ἢ μὲν ἐπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεῶων.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων ὠρωμὸν ἑτάρεσσ
 αὐτὸς τ' ἀμβάκυσεν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβαίνον κῆρ ἐπὶ κληῖσι κῆθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς·
 ἡμῖν δ' αὖ κῆρ πῖσθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἱμμεγον ἔρον ἵψ' πλησίστον ἐσλὸν ἑτάρον,
 κίρκη ἔϋπλόκημος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
 αὐγίγῃ δ' ὅπλα ἔκστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἡμεθατὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθωνον·
 δὴ τότε γὰρ ἐτάροισι μετινύδων ἀχνύμενος κῆρ·
 Ω φίλοι· ἔγχε' ἡνέκα ἡδμεναι ἔδ' οὐδ' οἶδ'·
 θέσφαθ' ἄμοι κίρκη μυθήσατο δῖα θεάων,
 ἀγ' ἔρέω κίων ἐγὼν ἵνα εἰδὸς ἦκε θάνατον,
 ἡκὲν ἀθανάμενοι θάνατον κῆρ κῆρα φύροισιν·
 σερήνων κὺν πρῶτον ἀνώγει θεασεσθ' αἶων
 φθόγγον ἀλυσάσθαι, κῆρ λειμῶν ἀνθεμόεντα·
 οἶον ἐμ' ἡνώγει δ' ἄκχε' ἔμεν· ἀγὰρ με δεσμῷ
 δήσας τ' ἐν ἄργαλέῳ δ' ἔρ' ἔμπεδον αὐτόθι μήμνω
 ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτὸς πείρατ' ἀνήρθω·
 ἀδ' ἔκε λίσσομαι ὑμέας λῦσαι τε κελύω,
 ἡμεῖς δ' ἐπλεόνασι γ' ἔνδ' ὁλομοῖσι πιέζειν·
 ἦτοι ἐγὼ τὰ ἔκστα λέγων ἐτάροισι πύραυσον·
 γόρρα δ' ἐκ παλῖμος ἐξείκετο νηὺς εὐβρῆς
 νῆσον σερήνοισιν· ἐπ' ἔγχε γὰρ ἔρος ἀπήμων·
 αὐτίκ' ἐπ' ἔγχε' ἀνεμός μιν ἐπαύσατο, ἡ δ' ἐρακὴν
 ἐπλετο νηνεμίη κοίμισε δ' ἐκ' ἡμάτα δαίμων·
 ἀνσάντ' ὅς δ' ἐτάροι νεὸς ἵστα μινύσαντο·
 κῆρ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον· οἳ δ' ἐπ' ἑρετμοῖς
 ἐζόμενοι λάνθανον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάττησιν·
 αὐτὰρ ἐγὼν κηροῖο μέγαν προχὸν ὀξεί' χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ σιβαρῆσι πίεζεν·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
 μέλι' ἢ τ' αὐτὴ ὑπ' ἰονίδας ἀναικτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἅατα πᾶσιν ἄλειψα·
 οἷδ' ὦν νηὶ μ' ἐδήσαν ὁ μὲν χεῖράς τε πόδας τε,
 ὀρθὸν ὦν ἐσπείδῃ· ἐκ δ' αὐτὸς πείρατ' ἀνῆψαν.
 αὐτοῖδ' ἐξ ὁμοῖοι πολὺν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς·
 οἷς ὅτε τόσσον ἀπὸ μὲν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμψα δ' ἰώκοντες τὰς δ' ἐλάθεν ὠκυάλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἐνταυρον αἰοιδὴν·
 Δ οὐρ' αὖ ἰὼν πολὺν ὀδυσσεὺς μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 νῆα κατὰ πησον ἵνα νωϊτέρην ὁπ' ἀκῆσθης·
 ἔγάρ πω τίς τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίηρω ἀπὸ σωμαίων ὁπ' ἀκῆσαι·
 οἷς ὅγε τρὶς ἑκάμυος νείται καὶ πλείονα εἰδώς·
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ προῖῃ οὐρεῖ·
 δοῖσσι προῖές τε θεῶν ἰόπτι μόγησαν,
 ἴδμεν δ' ὅσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 Ω ἴσθ' ἄσσαν ἰεῖσαι ὅπα καλλιμόν' αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἢ θεὸς ἀκνέμεναι λῦσαί τ' ἐκέλευον ἐταίρους
 ὀφρύσι νουσάων· οἷδ' προπεσόντες ἐρεαν
 αὐτὶν ἀνασάντες πριμῆδης οὐρύλοχός τε,
 πλείοσι μὲν δολομοῖσι δέον μάλλον τ' ἐπείεον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασεν ὁ δ' ἐτ' ἐπειτα
 φθογῇν σερρήνων ἠκρόμας· ὁ δ' ἐτ' αἰοιδὴν·
 αἶψ' ἀποκηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 ὄνοσφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δολομῶν ἔλυσαν·
 οἷς ὅτε δὴ πῶν νῆσον ἐλείπομαι, αὐτὶν ἐπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῆμα ἴδον, καὶ δ' ὄππῃ ἀκῆσαι·
 τῶν δ' ἄρα δ' ἰσάντων ἐκ χερῶν ἐπ' αὐτὸν ἐρετμὰ·
 βόμβησιν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτὸς
 νηὺς

νηὺς ἐπεὶ ἔκ' ἐρετμὰ προήκεα χρσὶν ἐπίον·
 αὐτὰρ ἐγὼ δ' ἰὼν νηὸς ἰὼν ὤφρανον ἐταῖρος·
 μείλιχ' οἷς ἐπέειπε παραταδὼν ἄνδρα ἔκαστον·
 Ω φίλοι· ὅ γάρ πω τι κενῶν ἀδελήμων εἰ μὲν·
 ἔμην δὴ τόδε μέζον ἐπεὶ κενόν· ἢ ὅτε κύνεω·
 εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατὶ βῆρι βίηφι,
 αἰνὰ κεν ἐνθεν ἐμῇ ὄρετῃ βυλῆτε νόω τε,
 ἐκφυγόμεν καὶ παρὰ τῶνδε μνήσεσθαι οἴω·
 νηὺ δ' ἄγεθ' ὥς εἰν ἐγὼ εἶπω, παρθόμεθα πάντες·
 ὅ μεις μὲν κώπησιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 τυπτετε κληῖδες αἰνὲς ἐφήμενοι, αἰεὶ προθιζέμεν
 δ' ἔμην τόνδε γ' ὄλεθρον ὅ περ προφυγέειν κεν ἀνύξαι·
 σοὶ δὲ κυβερνήτῳ δ' ἐπιτέλλομαι· αἶψ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλαν· ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἴηται νόμας·
 τὴνδε μὲν κενὴν κενὴν κύνεωτος ἐκὼς ἐβρε
 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλῃ ἐπιμάλο· μή σε λάθῃσι
 κῆρ· ἐξορμήσασα κενὴν κενὴν ἀμμε βάλλῃσθαι·
 Ω ἐφάμην· οἷδ' ὦ κεν ἐμοῖς ἐπέειπε πίθοντο·
 σκυλλῆν δ' ἐκ' ἐμυθεόμην ἀπρηκτον ἀνίην·
 μή πως μοι δέσαντες ἀπλήξαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης· ἐκὼς δὲ πυκνέουσι σφέας αὐτῶς·
 κενὴν δὲ κίρκης μὲν ἐφ' ἡμῶν ἀγχιεῖν
 λανθανόμεν· ἐπεὶ ὅτι μὴ ἀνώγει θωρήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κενάδους κλυτὰ τάχιστα, κενὴν δ' ὅς εἰρε
 μάκρ' ἐν χρσὶν ἐλὼν εἰς ἰκρία νηὸς ἐβαινον
 πρῶτης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέρμην πρῶτα φανείσθαι
 σκυλλῆν περσέην ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐταῖροισιν·
 ὅ δ' ἐπὶ πῆμα θῆσαι δαδάμην· ἐκμον δὲ μοι ὄψε
 πάντη παπῶνόντι πρὸς ἡβροῖά περην·
 ὅ μεις μὲν σενωπὸν ἀνεπλέομεν γούωντες·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔνθεν γὰρ σκυλλὰ, ἑτέρωθεν δὲ δῖα χάρυβδις
 δεινὸν ἀνερροίβησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 ἥτοι ὅτ' ἐξέμεσσε λέβης ὥς ἐν πυρὶ πλῆλῃ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν· ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπίεν·
 αὐτ' ὅτ' ἀναβρόξε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 πᾶσ' ἐντοσε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχε· ὑπὲρ βθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ψάμμῃ κυκωμένη· τῆς δὲ χλωρὸν δέος ἦρε·
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τήν δ' ἴδομεν δέσαντες ὀλεθρον·
 τόθρα δέ μοι σκυλλὰ γλαυρυῆς ἐκ νηὸς ἐταίρους
 ἐξέλειθ' οἱ χροῖν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν·
 σκεψάμενος δ' ὅτε νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους·
 ἦδη τῶν ἐνόηθα πόδας καὶ χεῖρας ὑπρβεν
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο κελεύοντες
 ἐξονομακλήδην· ὅτε γ' ὕστατον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ αἰετὰ πρὶ μῆκεϊ ῥάβδῳ
 ἰχθυόσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον
 ὅτε πόντον προΐησι βοὸς κέρασ' ἀγραύλοιο·
 ἀσπαίροντα δ' ἐπετα λαβὼν ἐρίψε θύραζε,
 ὥς οἷ' ἀσπαίροντες αἴροντο ποτὶ πέρας·
 αὐτὰ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατὰ δῖε κεκλήγοντας
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ διηϊότητι·
 οἰκτιστον δὲ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντων ὅσ' ἐμόγησα πόρους ἀλδὸς ἐξερείνων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πέρας φύγομεν· δεινὴν τε χάρυβδις,
 σκυλλὴν τ' αὐτίκ' ἐπετα θεῶν ὁμῶς μοναχῆσον
 ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καὶ βόες ἀνρυμέτωποι,
 πρὸς δὲ ἴφια μῆλ' ὑπὲρ βίονος ἠελίοιο·
 δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἑὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 μνησθῆναι

μυκηθμῶ τ' ἦνυσα βοῶν ἀλιζομένων·
 οἷόν τε βληχὴν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ,
 μάλιστα ἀγὰρ θιβαῖα τειρεσίαο·
 κίρνης τ' αἰάκης ἦ μοι μάλα πόλλ' ἔπέτελλεν,
 νῆσον ἀνύσσεια τρῦμιβρότα ἠελίοιο·
 δὴ ρτ' ἐγὼν ἐτάροισι μετνύδων ἀχνύμενος κῆρ·
 κέκλυτέ μου μύθων κῆκ' πρὸ πάχοντος ἐταῖροι·
 ὄρ' ὅ μιν εἶπω μανθήϊα τειρεσίαο·
 κίρνης τ' αἰάκης ἦ μοι μάλα πόλλ' ἔπέτελλεν,
 νῆσον ἀνύσσεια φαισιμβρότα ἠελίοιο·
 ἐνθά γὰρ ἀνδρότατον κῆκόν ἔμμενα ἄμμιν ἐφασκεν·
 ἀμὰ παρέξ πλὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 Ως ἐφάμην τοῖσι κῆτε κλάσθι φίλον ἦτορ·
 αὐτίκ' δ' ἀνρύλοχος συγερῶ μ' ἠμέβετο μύθῳ·
 χέτλιος εἷς ὁ δύσων· πρίτοι μένος ὕδ' ἐτι γῆα
 κέμνης· ἠ' ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται·
 ὅς ῥ' ἐτάρες κῆμάτῳ ἀδινδτάς ἠδὲ κῆρ ὕπνω,
 ὕκ' ἐάσ' γαῖης ἐπιβήμεναι ἐνθά κεν αὐτὲ
 νῆσῳ ἐν ἀμυρῖνυτή λαρόν τετυκοίμετα δόρπον·
 αἰὲν αὐτῶς διὰ νύκτα θοὴν ἀγάλησθαι ἀνῶγας
 νῆσος ἀποπληχθέντας ἐν ἠβροῖ δέ τ' πόντῳ·
 ἐκ νυκτῶν δ' ἀνέμοι χαλεποὶ διηλμάτα νηῶν
 γίνονται· πῆ κέν τις ὕπεκρύτοι ἀπ' αὐθιγῶν
 ἦν παρ' ἐξαπίνης ἐλθὴν ἀνέμοιο θυέλλα,
 ἠνδότε· ἠ' ζεφύροιο δυσσεύος· οὔτε μάλιστα
 νῆα διαρράνσει θεῶν ἀέκητι ἀνάντων
 αἰὲν ἦτοι νῆα μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπον θ' ὀπισθόμεθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
 ἠὼθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν ἀρέϊ πόντῳ·
 Ως ἐφάτ' ἀνρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ ὅτε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κεκεῖ μῆδετο δαίμων·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πρῶϊντα προσηύδων·
αὐρύλοχ' ἢ μάλα δὴ με βιάζετε μῆνον ἔδοντα·
αἷ' ἄγε ναῦ μοι πάντδ' ὁ μῶσατε κερτρὸν ὄρμον,
εἰ κέτιν' ἢ ἐβοῶν ἀγέλην· ἢ πῶν μέγ' οἶων
σῶωμεν μήπῃ τις ἀτασθαλίῃσι κεκῆσι,
ἢ βῆν ἢ ἔτι μῆλον ἀπικτάνῃ· ἀλλ' ἔκκηλοι
ἐσθίετε βρώμην πλὴν ἀθανάτη πόρε κίρκη·

Ως ἐφάμην· οἳ δ' αὖτίη ἀπώμνουον ὥς ἐκέλευον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρμον,
στῆσάμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ σὺ δ' ἔγχε νῆα
ἄλχ' ὕδατος γλυκεροῦ· καὶ ἐξάπεβισαν ἑταῖροι
νηὸς ἐπειτα δὲ δόρπον ἐπιταμένως τετύκοντο·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξέρον ἔντο,
μνησάμενοι δ' ἤπειτα φίλῃσι κλαῖον ἑτάερας
ὃς ἐφαγε σπύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλῶσα·
κλαῖόντεσι δὲ τοῖσιν ἐπῆλυτεν νῆδυμος ὕπνος·
ἦμος δὲ φρίχα νυκτὸς ἔην μετὰ δ' ἄστρα βεβήκη
ῶρσεν ἐπιζαῖν ἄγεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς·
λαέλαπι θεσπεσίῃ· σῶ δὲ νερέεσσι κελευθε
γαῖαν ὁμῶ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἔβρανόθεν νύξ·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδὸδάντυλος ἥως,
νῆα μὲν ὀρμίσαμεν κοῖλον σπῆος εἰσερύσαντδ',
ἐνθα δ' ἔσαν νυμφῶν κελοὶ χοροί· ἢ δὲ θόωκοι·
καὶ ὅτ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον εἶπον·

Ω φίλοι· ἐν γὰρ νηὶ θεῇ βρώσις τε πόσις τε
ἔστι· πῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα μήτι πάθωμεν·
δεῖν γὰρ θεῶν ἄδ' ἐβόδ' καὶ ἰφια μήλα
ἠελίῳ δὲ πάντ' ἐφορέ· καὶ πάντ' ἐπακύνει·
Ως ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήτωρ·
μήντα

μῆνα δὲ πάντ' ἄλκιμος ἄν' νότος, ὃ δέ τις ἄλλος
 γίγνεται περὶ ἀνέμων· ἐμὶ δ' ὅρος τε νότος τε·
 οἶδε, ἔως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 τόρρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαϊόμενοι βιότοιο·
 αἶψ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥτα πάντα,
 καὶ δὴ ἄρην ἐρέπεσκον ἀητῶντες ἀνάγκη,
 ἰχθυὶς ὀρνιθῶς τε φίλας ὅτι χεῖρας ἵκοιτο,
 γναμπίοις ἀγκίστροισιν ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμὸς,
 δὴ γὰρ ἐγὼν ἀνάνησον ἀπέσχεον ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην· εἴ τις μοι ὁδὸν φήγε νέεσθαι·
 αἶψ' ὅτε δὴ διακνήσῃ ἰὼν ἡλυξ ἐταῖρος
 χεῖρας νιφάμενος ὃθ' ἐπισκέπασ' ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς σὶ δ' αὖ μιν ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκῶς ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσιν·
 αὐρύλοχος δ' ἐταῖροισι καὶ κῆς ἐξήρχετο βαλῆς·
 κέκλυτέ μιν μύθων καὶ κατὰ πρὸς πᾶσιν ἐταῖροι·
 πάντες μὲν συγροῖσθ' ἀνατολὴν δὴ τοῖσι βροτοῖσι,
 λιμὸν δ' οἴκτισον θανέειν καὶ πότμον ἐπιπαῖν·
 αἶψ' ἄγετ' ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες θοῖσας,
 ῥίξομεν ἀθανάτοισι τοὶ ὕρανδ' αὐρὴν ἔχουσιν·
 εἰδὲ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρὶδα γαῖαν,
 αἶψ' ἄ κεν ἡελίῳ ὑπὲρ ἰόνι πτόνα νηὸν
 ταύξομεν· ἐνθά κ' ἐθεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ εὐχὰς·
 εἰ δὲ χαλωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκράδων
 γῆν' ἐθέλῃ ὀλέσσαι· ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι·
 βύλομ' ἄπαρ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπωθυμὸν ὀλέσσαι·
 ἢ δὴ θοῶς ἐρῶν γαῖαν ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ·
 Ως ἔφατ' αὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦν ἄλλοι ἐταῖροι·
 αὐτίκα δ' ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες θοῖσας
 ἐγγύθεν· ὃ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

βοσκίσκονθ' ἔλινθε καὶ βόδ' ἀρυμέτωποι
 τὰς δὲ πρὶς ἤσαντο καὶ ἀχιτώντο θεοῖσι·
 φύλλα δὲ θρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψινόμοιο,
 ὃ γὰρ ἔχον κρήνην κόνιν ἐσέλαμεν ἐπὶ νηὸς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄξεντο καὶ ἐσφαξαν καὶ ἐδύραν,
 μηρὸς τ' ἐξέταμον· κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν·
 δὲ πύχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 ὃ δ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱρῶσιν,
 αἷψ' ὕδατι σπένδοντες ἐπὶ πῶπῳ ἐγκέτα πάντα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκείῃ καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμρ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν·
 καὶ ῥ' τε μοι βλεφάρων ἐξέφυγον ἡδυμῶς ὕπνος·
 βῆν δ' ἔγραι πὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 αἷψ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦα κινῶν νεὸς ἀμριελίας,
 καὶ ῥ' τε μοι κνίσης ἀμρ' ἦλυθεν ἡδὺς αὐτμῆ·
 οἰμώεσσι δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γελῶντων·
 Ζ ὅς περ' ἦδ' ἄλλοι μάκροθ' θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 ἡμεῖς μάλ' εἰς ἄπην κοιμήσαστε νηλεῖ' ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἐτάροι μέγα ἔργον ἐμηπίσαντο μένοντες·
 ὥκεα δ' ἠελίῳ ὑπὲρ ῥίονι ἄγγελος ἦλθε,
 λαμπετὴν τανύπεπλος ὃς οἱ βόας ἔκταν ἐτάροι·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῴδα χυόμενος κῆρ·
 Ζ ὅς περ' ἦδ' ἄλλοι μάκροθ' θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 τίσαι δ' ἡέταρας λαβριόεω ὀδυσῆος,
 οἳ μιν βῆς ἔκτειναν ὑπὲρ βίον ἥσιν ἐγώ γε
 χαίρεσκον καὶ ἰὼν εἰς ὕραν ὀδύροέντα·
 ἦ δ' ὅπότ' ἀφ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ὕραν ὄθεν προΐαποίμην
 εἶδ' ἐμοὶ ἐτίσασσι βοῶν ἐπίεκέ' ἀμοιβὴν,
 δύσομαι εἰς αἶδ' αἶα, καὶ ἐν νεκύεσσιν φαίηνω·
 Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἡέλι' ἦτοί μιν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 καὶ θνητοῖσι βροτέσιν ἐπιείδωρον ἄρῃαν·
 τῶν δ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ὄρωμι κρυπνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κείσασμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκυσσα κλυτὰς ἡὺς ἡμόμοιο·
 ἡ δ' ἔφην ἑρμείῳ διακέρει αὐτὴ ἀκῦσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔπει νῆα κητήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισαδὺν· ὃ δέ τι μῆχος
 ἀνρέμεναι δυνάμεσθαι· βόε δ' ἀπρὲς θνασκὴν ἦδ' ἡ·
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα πρῆφαινον·
 εἶρπον μὲν ῥινοί· κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
 ὁππάλεατε καὶ ὠμὰ βοῶν δ' ὥς γίνετο φωνή·
 ἐξ ἡμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηθε· ἐταῖροι
 δαίνυστ' ἡελίοιο βοῶν ἐλδὼντ' ὀδύσσας.
 αἰγ' ὅτε δ' ἐβόημον ἡμαρ ἐπὶ ζεῦσιν κρονίων,
 καὶ ῥ' ἔπειτ' ἀνέμος μὲν ἐπαύσατο λαέλαπι θύων·
 ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνέκυσμεν ἀνρέϊ πόντῳ·
 ἰσὺν σησάμενοι ἀνὰ θ' ἰστάμεν ἐρύσαντες·
 αἰγ' ὅτε δ' ἡ πλὴν νῆσον ἐλείπομεν· ὃ δέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖων αἰγ' ὕρανός· ἡ δὲ θάλασσα,
 δὴ ῥ' ἔπειτα κυανέην νεφέλην ἔστη σε κρονίων,
 νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς ἡχλυσεν δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 ἡ δ' ἔβη ὃ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
 κεκληγὼς ζέφυρος μετὰ λήσων λαέλαπι θύων·
 ἰσὺ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἰσὺς δ' ὀπίσω πῆσεν· ὁππάλεα πάντα,
 εἰς ἄντλον κητέχων· ὃ δ' ἄρα πρὺμνι ἐνὶ νηὶ
 πλῆξε κυβερνήτῳ κεφαλὴν· σκῶ δ' ὅσ' ἄρ' ἄραξεν
 πάντ' ἀμυδρὸς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ὄρνυτο ἥρι εὐκλῶς
 κῆππεσ' ἀπ' ἰκρίφιν· λίπε δ' ὅσ' αὖ θυμὸς ἀγνῶν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦ δ' αὖ μιν δὲ βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κβαυρόν·
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγεῖσα κβαυρῶ·
 ἔνδ' ἑεῖς πλῆτο πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι·
 οἳ δὲ κορώνησιν ἵκελοι πρὶ νῆα μέλαιναν,
 κύμασιν ἐμπορέοντο θεὸς δ' αὖ παῖνυτο νόσον·
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων ὄφρ' ἀπὸ τοίχης
 λῦσε κλύδων βρόπιος πλὺ δὲ φιλήν φέρε κῆμα·
 ἐκ δὲ οἱ ἴσον ἔαξε ποτὶ βρόπιν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινόιο τεταχώς·
 τῷ ῥ' αὖ μιν σωέβρον ὁ μὲν βρόπιν ἦ δὲ καὶ ἴσον·
 ἔζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φρόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
 ἐνθ' ἦτοι ζέφυρος λυγρὸς ἐπαύσατο λαίλαπι θυῶν,
 ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὥκα φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι πλὺ ὀλοὴν ἀναμείρησαιμι χάρυβδιν·
 παννύχιος φρόμην ἄμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον δινῆν τε χάρυβδιν·
 ἦ μιν ἀνερρῶσι βδυσσεύσας ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεδὸν ὑψὸς ἄρβεις,
 τῷ προσφύς ἐχόμεν ὥς νυκτρίσ' ὀδύνη ἔχον
 ὅτε σπρίξαι πρὶν ἐμπεδὸν ὅτ' ἐπιβῆναι·
 ῥίξαι γὰρ ἔχθρ' ἦσαν ἀπῆωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε κατεσκήαον δὲ χάρυβδιν·
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν ὄφρ' ἐξεμέσθην ὀπίσσω
 ἴσον καὶ βρόπιν αὖτις ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
 ὄψ' ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη
 κρινῶν νείκεα πολλὰ δικαζομένων ἀλγῶν,
 τῆμος δ' ἠτάγε δῶρα χαρύβδιος ἐξεφάνθη·
 ἦ καὶ δ' ἐγὼ καὶ πρὸς πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι·
 μέσῳ δ' ἐν δ' ὕπνισα παρέξ πριμῆκεα δῶρα·
 ἔζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χροῖν ἐμῆσι·

στυλὴν δ' ἔκ' ἔτασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· ἔγάρ κεν ὑπέκφυγον αἶψά ῥ' ἄλεθρον·
 ἔνθεν δ' ἔννεμαρ φρόμην· ἀκῆτι δέ με νυκτὶ
 νῆσον ὄψ' ὠκυγίην πέλασαν θεοὶ ἔνθα κελυφῶ
 νάει ἔσπ' ὅς μιν δεινὴ θεὸς αὐδ' ἤεσα·
 ἢ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμετε· τί τοι τάδε μυθολογῶ;
 ἦ δ' ἴσ' ἄρ' τι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ,
 σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ ἐχθρόν δέ μοι ἔπει,
 αὐτὶς ὄριζήλωσ' εἰρημένα μυθολογῶν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ν. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ·

Οἱ μὲν οὖν ὀδυσσεύς μετὰ τῶν δούρων ἐκτι-
 θέασιν οἱ φαίαντες εἰς τὴν γῆν τῶν ἰθακησίων·
 καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποσρέψαν λί-
 θον ποιεῖ ποσειδῶν· ἀθιναὶ δὲ ἐπὶ τῷ ἀργαλεῷ ὀδυσσεύ.
 συμβλαδί· ἐπὶ τῇ μνηστειροφονείᾳ· καὶ τὰ χρήματα
 ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορ-
 φοῖ τῇ ὀδυσσεύα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· Ν· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Νῦν ἰθάκης ἐπέβη φαιήκων πομπῇ δ' Ὀδυσσεύς.

Σ' ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν
ἐγένοντο σιωπῇ·

κηληθμῷ δ' ἔχοντο κῆτὰ μέγαρα
σκιόεντα.

ὃν δ' αὖ Τηλεχίνοος ἀπαμείβετο·
φωνισέν τε.

ὦ δ' Ὀδυσσεύ, ἐπὶ Ἰκλῷ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατεὺς δῶ
ὑψιρέφες· τῷ σ' ἔστι παλιμπλαχθέντα γ' ἔγω
ἀΨ ἀπονόσσειν· εἰ κῆρ μάλα πολλὰ πέπονθας,
ὕμειων δ' ἀνδροὶ ἐκείνῳ ἐφ' ἐμευος τάδε εἴρω·
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γρῦσιον αἶθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν· ἀκκάζεσθε δ' αἰοιδῶ·
εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέσῃ ἐνὶ χηλῷ
ἡεῖται· κῆρ χρυσὸς πολυδαίδαλος· ἀλλατε πάντα
δῶρ' ὅσα φαιήκων βηληρόροι ἐνθάδ' ἐνέκην,
οἷον ἄγε οἱ δῶκεν πρόποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακῆς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγρόμενοι κῆτὰ δῆμον
τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἔνα προικὸς χαρίσασθαι.

ὦ σ' ἔρατ' ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
οἱ μὲν κακκείοντο δὲ ἔβαν οἶκον δὲ ἔκαστος·
ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδῶ δάκτυλος ἠώς,
νῆ' ἄρ' ἐπεσύνοντο φέρον δ' αὐήνορα χαλκὸν·
κῆρ τὰ μὲν ἀνέκτεθ' ἡ χ' ἰβὸν μένος ἀλκινόοιο·
αὐτοῖσι δ' αὖτε διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγῶ, μήτιν ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων ὅποτε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.

οἱ δ' εἰς ἀλκινόοιο κτὼν κῆρ δαῖτ' ἀλγύνον·
 τοῖσι δὲ βῆν' ἰέρασ' ἱρὸν μένος ἀλκινόοιο,
 ξηνὶ κελαυνεφείῳ κρονίδη' οὐδ' ἔκλινον ἀνάσσει·
 μισρὰ δὲ κείαντο δέναντ' ἔρικυνδέα δαῖτα.
 τερπόμενοι μετὰ δέσφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδός,
 δημόδοκος λαοῖσι τιτιμένος· αὐτὰρ ὁ δύσασθε,
 πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν ῥέπε παμφανώωντα
 δαῖτα· ἐπειγόμενος δ' ἦ γὰρ κτεάνε νεοθαι·
 ὥς δ' οὐτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ
 νηὸν ἀνέλειπτον βοέ' οἶνοπε πικρὸν ἄροτρον,
 ἀπασίως δ' ἄρα τῷ κτεέδ' οὐ φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι· βλάβεται δέ τε γύναι' ἰόντι,
 ὥς οὐδ' οὐκ ἀπασὸν ἐδ' οὐ φάος ἡελίοιο·
 αἶψα δὲ φαίηκεαι φιληρέτμοισι μετῴδῃα.
 ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πικρυνόμενος φάτο μῦθον·
 ἀλκίνοε κρείον πάντων δοιδείκετε λαῶν·
 πέμπετέ με σπῆσαντο δὲ ἀπήμονα· χαίριτε δ' αὐτοῖ·
 ἦ δ' ἦ γὰρ τετέλεστο ἄμοι φίλος ἦθελε θυμὸς·
 πομπὴ κῆρ φίλα δῶρα τά μοι θεοὶ ὑρανίωνες
 Ὀλβια ποιήσαν, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοιτίν
 νοστήσας εὐροιμι σιῶν δ' ὅτε μέεαι φίλοισιν·
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γαῖαν ἅκῃς
 κεριδίαν κῆρ τέκνα· θεοὶ δ' ἄρετῶν ὁπάσσαν
 παντοίην· κῆρ μῆτι κῆρ δὲν μεταδήμιον εἶη·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξείνον ἐπεὶ κῆρτά μοῖραν εἶπεν·
 κῆρ τότε κήρυκε προσέφη μένος ἀλκινόοιο·
 ποντοῖσι κρητῆρα κεραυνάμενος μέθυ νείμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὅφρ' ἀξάμενοι διὸ πατρὶ,
 τὸν ξείνον πέμπωμεν ἵν' ὅτε πατρὶ δα γάειν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως φάτο· πομπήν δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 νώμηνεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδων· οἳ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπευσαν μακχέρεσι τοῖς ἔρανδον αὐρὰν ἔχουσιν
 αὐτόθεν ἐξεδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἄμφικύπελλον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πηδόντα προσκύδα·
 χαῖρέ μοι ὦ βασιλῆα διαμπρὲς, εἰσόδῃ γῆρας
 ἔλθῃ καὶ θάνατος· τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπειο τῷ δ' ἐν οἴκῳ,
 παισί τε καὶ λαοῖσι, καὶ ἀκρινόῳ βασιλῆϊ·
 Ως εἰπὼν ὑπὲρ ἔδαν ἐβίσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 τῷ δ' ἄμα κήρυκε προῖς μένος ἀκρινόοιο
 ἠγείσθαι ἐπεὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 ὀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἄμ' ἐπέμπε γυναικῆς·
 πλὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν ὑπὸ πτερὰ καὶ χιτῶνα·
 πλὴν δ' ἑτέρην χιτῶν πυκινὴν ἄμ' ὅπασσε κομίζειν·
 ἥ δ' ἄλλῃ σῖτόν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῇ δὲ ἄγαυοι
 δεξιόμενοι κατέθεντο πόσιν· καὶ βρώσιν ἔπασσαν·
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσεύς· σῦρσαν ῥῆγος τε λίνον τε,
 σῆος ἐπ' ἰκρίδιον γλαφυρῆς ἵνα νήρετον αὐτοῖ
 πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβίσετο καὶ κατέλεκτο
 σιγῇ· τοὶ δὲ καθεζόντες ἐπὶ κληῖσιν, ἔκχστος·
 κόσμῳ πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ θοητοῖο λίθοιο·
 αὐτὸ δ' ἀνακλινθέντες ἀνέριπτον ἄλλα πηδῶ·
 καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπῆ
 νήρετος ἠδ' ἴσος θανάτῳ ἄχιστα ἰοικώς·
 ἥ δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τεβάροι ἄρσενες ἵπποι,
 πάντες ἄμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάδαυς·
 ὕψος·

ὅς τ' ἄρ' ἀφρόμενοι ῥίμῃ πρῆλυσσι κέλευθον,
 ὡς ἄρα τῆς πρύμνῃ κῆρ' αἰείρετο, κῦμα δ' ὀπίθε
 πορφύρεον μέγα θύε παυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἥδ' ἄλ' ἀσφαλές θέν' ἐμπεδον· ὅδ' ἐκεν ἵρηξι
 κίρκος ὁμωρτήσεν ἐλαφρότατος πετερίων,
 ὡς ἢ ῥίμῃ θέσσα θαλάσσης κῦμα τ' ἔταμνε,
 ἀνδρα φέρουσα θεοῖς ἐκαλίγνικα μήδε' ἔχοντα·
 ὅς πρὶν κῆρ' μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα δ' ἐκ τὰ θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πολέμας ἀλγυμένας κῦματ' ἀείρων·
 δὴ ἄγε γὰρ ἐμας αὖδ' ἀλασμένους ὅα' ἐπεπύθει,
 αὐτ' ἄρ' ὕπρ' ἔχε φαντάτος· ὅς τε μάλιστ'
 ἔρχεται ἀγγέλων φάος ἥδ' ἡριγενείης·
 τῆμος δ' ἠνέσσω προσεπείληατο ποτοπόρος νηὺς,
 φέρκωνος δέ τις ὅπ' λιμὴν ἁλίοιο γέροντος,
 ἐν δ' ἡμῶ ἰθάκης· δ' οὐδ' προβλήτες ἐν αὐτῷ
 αἰντὰ ἀπορρώγες λιμένος ποτιπεπληγῆαι
 αἶτ' ἀνέμων σκεπώσι δυσαιῶν μέγα κῦμα
 ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δ' ἄνα δισμοῖο μένουσι
 νῆες· ἐὺσελμοι ὅταν ὄρμη μέρον ἵκωνται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κράτος λιμένος τανύφυλλος ἐλάει,
 ἀγχοῦθι δ' αὐτῆς ἀντρον ἐπήρατον ἡβροσίς.
 ἱρὸν νυμφῶν ἀνῆϊάδης κηλέονται.
 ἐν δ' ἐκρητῆρες τε καὶ ἀμφιφορῆες ἴασιν
 λαῖνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαβῶνσι μέλινα·
 ἐν δ' ἵστοι λίθιοι πριμῆκες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφάενυσιν ἀλιπόρφυρα θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀνέκοντα· δ' οὐδ' ἐπεὶ διθύραι εἰσὶν·
 αἶψα κῆρ' πρὸς βορέαο κηταιβαταὶ ἀνθρώποισιν·
 αἶψ' αὖ πρὸς νότον εἰσὶ θεώτρυαι· ὅδ' ἐτι κείνην
 ἀνδρὶς ἐσέρχεται, ἀνὰ δ' ἀνάνταν ὁδὸς ἔειπεν·

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

ἐνθ' οἱ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες ἢ μὲν εἴπειτα
 ἢ πείρω ἐπέκλεισεν ὅσον τ' ἐπὶ ἡμίσει πάσης
 σπέρχομεν τοῖων γὰρ ἐπείγετο χέρος ἑρετῶν
 οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγῃ ἡπειρόνδε
 πρῶτον ὀδυσαῖα λαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄφραν,
 αὐτῷ σαῶτε λίνω καὶ ῥήει' σιγαλόεντι.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ φάμαθ' ἔθεσαν διδμημένον ὕπνω·
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄφραν ἅσι φαίηκες ἀγαυοὶ
 ὠπασαν οἴκῳ δ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οἶον παρὰ πυθμὲν ἑλάνης, ἄθροα θῆκεν
 ἐκτὸς ὁ δ' ἤμ' πν τις ὀδιδάων ἀνθρώπων
 πρὶν γ' ὀδυσῆ' ἔρρεσθαι ἐπελθὼν δηλήσατο.
 αὐτοῖς δ' αὐτὸ ἴκονδε πάλιν κίον. ὃ δ' ἔννοσι' χθων
 λήθετ' ἀπειλῶν, τὰς ἀντιθέω ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπιπείλησε· δῖος δ' ἐξήρετο βυλὴν·
 Ζ. αὐτὰρ ἐπεὶ ἔγχε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τιμήεις ἔσομαι ὅτε με βροτοὶ ὕπτι τίς σοι
 φαίηκε· τοῖ πέρ τοι ἐμῆς ἐξέεισι γενέθλης·
 καὶ γὰρ καὶ ὀδυσῆα φάμην κακῆ πολλὰ παθόντα
 οἴκῳ δ' ἐλῦσεσθαι νόσον δὲ οἱ ὕπνοτ' ἀπὸ πύρου
 πάλιν· εἰπέ σὺ πρῶτον ὕπνῳ καὶ κατένευσας·
 οἳ δ' ἄνδοντ' ἐν νηὶ θεῶν ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 καὶ τῆσαν εἰν ἱάκη, ἔδωσαν δὲ οἱ ἄπειτα δῶρα,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλκις ἐσθῆτα θ' ὕφαντήν.
 πόλλ' ὅσ' αἶν ὕδ' ἔποτε προῖης ἐξήρατ' ὀδυσαῖα,
 εἴπρ' ἀπὸ μὲν ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν·
 Τ. ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι ἔννοσι γαῖ· ἀνρυθενὲς οἶον ἔσπεθ·
 ὅτι σ' ἀτιμάζουσι θεοὶ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη,
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν
 ἀνδρῶν

ἀνδρῶν δ' ἔπειτ' τίς σε βίη καὶ κέρτεϊ εἰκὼν,
 ὅτι τίρυσσ' οἱ δ' ἔστ' καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
 ἔρπον ὅπως ἐθέλεις· καὶ τοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐκασίχθων·
 αἰφ' ἃ κ' ἐγὼν ἔρξαμι κελαυνερές ὡς ἀγοραίης,
 ἀνὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπιζομαι ἢ δ' ἀγείνω·
 νῆα δ' αὖ φαιήκων ἐθέλω περικυλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡρώσει πόντι
 ῥᾶσαι ἰν' ἡδὴ χῶνται· ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλη ἀμρικυλύφαι.

Τὸν δ' ἄπαμβρόμιος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον· ὥς μιν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδοντα
 λαοὶ ἀπ' ἰδολίος θείναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 νηὶ θεῷ ἡμελόν· ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες
 ἀνθρώποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλη ἀμρικυλύφαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἤαυσε ποσειδάων ἐκασίχθων,
 βῆ ῥ' ἱμερθεὶς χρίην ὅθι φαίηκες γεγάσιν,
 εἰν' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα χερδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηὺς
 ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ χερδὸν ἦλθ' ἐκασίχθων·
 ὅς μιν λαὸν ἐθήκε καὶ ἐρύζωσεν ἐν βέν·
 χερὶ καταπηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει·
 οἱ δὲ πρὸς ἀνιήκας ἔπεια πῆδοντ' ἀγρόανον,
 φαίηκες δολιχέρηται ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
 ὥδ' ἐτίς ἐπείσκειν ἰδὼν ὅς πλησίον ἄλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θεὸν ἐπέδισ' ἐνὶ πόντι
 οἴκῳ δ' ἐλαυνομένην, καὶ δὴ προφαίνεται πᾶσα·
 ὥς ἄρα τίς ἐπείσκει· τὰ δ' ἠΐσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' ἀγκύροος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μάλα δή με παλαίρατα θέσφαθ' ἰκέρου

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

παρθός ἐμὴν ὅς ἐφασκε ποσειδάων ἀτάσθαλα
 ἤμῃν ἔνεκε πομπὴν ἀπὸ μόνος εἰ μὴ πάντας,
 φῆ ποτὶ φαίμενων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡδονῇ πόντω
 ῥασιέμεναι μέγα δ' ἤμιν ὄρος πόλη ἀμρικυλῆας·
 Ως ἀγόρου δ' ἐρών τ' ἄλλο δὴ νῆα πάντα τελεῖται·
 οἷον ἀγέως ἀνέγ' εἰπω, πρὸς μεθ' αὐτὸς πάντες·
 πομπῆς μὲν πύσασθε βροτῶν ὅτε κέν τις ἵκηται
 ἡμέτερον περὶ αὐτοῦ ποσειδάωνι δὲ ταύρος
 δώδεκα κεκριμένους ἰβόσομον ἀλλ' ἐλέησιν·
 μὴ δ' ἤμῃν πρίμηνες ὄρος πόλει ἀμρικυλῆας·
 Ως ἐραθ' οἷον ἐδιδρασαν ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρος·
 ὡς οἱ μὲν ῥ' αὖ χοντο ποσειδάωνι ἀνακτι
 δ' ἤμιν φαίμενων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἔσχατ' αὖ πρὶ βωμόν· ὃ δ' ἔχρετο δῖος Ὀδυσσεύς
 αὐτῶν ἐν γαίῃ παρθῶν· ὃ δέ μιν ἔγνω
 ὡδὴ δὴν ἀπείων πρὶ γὰρ θεὸς ἡέρα χεῖν
 παλλὰς ἀθηναίη κέρη δῖος, ὅφρα μιν αὐτὸν
 ἀγνώσκον τούτῃεν, ἔκστατε μυθήσαστο·
 μὴ μιν πρὶν ἄλλος γνοίη αἰετοῖ τε φίλοι τε,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρσιν ὑπὲρ βασίην ἀποτίσας·
 τὸν ἐν ἄρ' ἀμοιβήα φανέσκετο πάντα ἀνακτι,
 ἀβραπιτοῖτε δινυμένεσθε λιμένεσθε τε πάντορ μοι,
 πείρατ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα πλεθρόντα·
 σὴ δ' ἄρ' ἀναίξας καὶ ῥ' εἰσὶ δὲ παρθῶν γαῖαν·
 ὦ μωξέντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὡς πεπλήγεται μηρὸν
 χερσὶ καταπηνέει· ὁλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
 ὦ μοι ἐγὼ τέων αὖτε βροτῶν ὅς γαῖαν ἰκάνω·
 ἢ ῥ' οἱ γ' ὑβρισαίτε καὶ ἄγριοι· ὃ δὲ δίκαιοι
 ἢ ἐφιδόξενοι· καὶ σφιν νοός ὅτι θεοδής·
 τῇ δὲ

τῇ δὲ χημάτα πολλὰ φέρω τὰ δὲ, πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι· αἰὲν ὄρελον μείναι παρὰ φαιήκεσσιν
 αὐτὸ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπὲρ μινέων βασιλῆων
 ἐξικόμιν· ὅς κεν μὲν φίλῃ καὶ ἐπεμπενέσθαι·
 νῦν δ' ὅτ' ἄρ' πηθέσθαι ἐπίσταμαι· ὅδ' ἐμὲν αὐτῷ
 κελεύει, μῆτις μοι ἑλὼρ ἄλλοισι γένηται·
 ὡς πόποι· ὅμ' ἄρα πάντα νοήμονες ὅδ' ἐδίκαται
 ἦσαν φαιήκων ἡγήτορες ἡ δὲ μέδοντες,
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἡ τέ μ' ἔφραστο
 ἄξιον εἰς ἰθάκην ἀνδρείλον ὅδ' ἐτέλεσαν·
 ζῆα σφέας τέσσαθ' ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλας
 ἀνθρώπους ἐφορεῖ καὶ τίνυται, ὥς τις ἀμάρτη·
 αἰὲν ἄγε δὴ τὰ χημάτ' ὀρθόμηνω καὶ ἰδωμαι,
 μή τι μοι οἴχονται νόησις ἐπὶ νηὸς ἄγοντες·
 Ως εἰπὼν προΐπρ' αὖτ' ἐκκλέει· ἡ δὲ λέβητας
 ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὕφαντά τε εἵματα κελεύει
 τῶν κούρῃ, ἄρ' ὅτι πόθει· ὅδ' ὁ δούρετο παρὶ δαίμων,
 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πλυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πῶλα δ' ὀλοφυρόμενος· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν ἀθῆνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκὺς νέω ἐπιβώτορι μήλων
 παναπάλλῃ· οἷσι τε ἀνάντων παῖδες ἔασι·
 δὴ πύχον ἀμφ' ὥμοισιν ἔχουσ' ἀβρία λάπην·
 πρὸ δ' ὕπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χεῖρ' ὁ δ' ἄκοντα·
 τῇ δ' ὁ δούσῃ γῆθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειε πρὸς ὄντα προσκύνειν·
 Ω φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κίχωνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ
 χαῖρέ τε καὶ μὴ μοί τι κεκῶ νόῳ ἐντιβολήσας·
 αἰμα σάω κούρ' αὐτὰ σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
 εὐχομαι ὥς τε θεῶ καὶ σοὶ φίλα γένεθ' ἱκέτω·
 καὶ μοι ταῦτ' ἀγούρυσον ἐτήτυμον ὄφρ' ἂν εἰδῶ,

276 Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

τίς γῆ, τίς δῆμος τίς δ' ἄνερ οὐ γυγνώσκουσιν·
 ἢ πᾶσι τῶν ἠέων αὐδέελεος, ἢ τίς ἀκτὴ
 κεῖθ' ἄλλ' κεκλημένῃ ἐριβόλακος ἢ πέριος·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νῆπιος εἶ; ὧ ξείν' ἢ πλόθεν εἰλήλυθας;
 εἰ δὲ πῶς δέ τε γαῖαν ἀνείρεις, ὅδε τι λίην
 ὕττω νῶνυμός θ' ἐν ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἢ μὲν ὅσοι νάεσσι πρὸς ἠῶν' ἠέλιόν τε,
 ἢ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἢ βρόντα·
 ἦτοι μὲν γὰρ χεῖρα καὶ ὄψ' ἰππῆλαρός θ' ἐν
 ὕδ' Ἀλφειὸν λυπρὴν, ἀτὰρ ὅδ' αὐρεῖα τέτυκται,
 αὐτὰρ μὲν γὰρ οἰσίτος ἀβέσφατος, αὐτὰρ δέ τε οἶνος
 γίγνεται, αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλῆα τε ἔρση·
 ἀγρίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βύβοτος, ἔστι δὲ ὕλη
 παντοῖα, αὐτὰρ δ' ὁρδομοὶ ἐπιετανοὶ παρέασιν·
 τῶτοι ξείν' ἰθάκης γε καὶ ὅθ' ἔοικεν ὄνομα ἴκοι·
 τήν περ πλεῖστασιν ἀχαιῶδες ἐμμεναι αἴης·
 Ως φάτο· γένησεν δὲ πρὸς Τηλεφῶος δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαῖη παρ' αἰὲρ ἠὲς οἱ εἴπε
 παλλὰς Ἀθηναίη κούρη δῖος ἀγριόχοιο·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὅδ' ὄγ' ἀκηθεῖα εἴπε· πάλιν δ' ὅ γε λάξετο μῦθον,
 αἰεὶ σῆθεσι νόον πολυμήδεα νόμῳ,
 πεισθανόμην ἰθάκης γε καὶ ἐν κρήτῃ αὐρεῖῃ
 πλεῖσ' ὕπερ πάντας· νῦν δ' εἰλήλυθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδε αἰ· λιπὼν δ' ἔτι παῖσι τοσαῦτα
 φάγω· ἐπεὶ φίλον ἔα κατέκτανον ἰδομένης,
 ὀρσίλοχον πόδας ὠκυῶν, ὡς ἐν κρήτῃ αὐρεῖῃ
 ἀνέρας ἀρηστὰς νίκησ' ἀχέειν πόδεσσιν,
 ἦνεκά με σπέρσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 γαῖ' ἁδός

φωτὰ δὲ τῆς εἴνης ἐγὼ πάθων ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πολλῶν ἀγρευνέατε κῦματα πείρων,
 ἔνεκ' ἄρ' ὅχ' ὧ πατρὶ χαριζόμενος θράπτουον
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων· ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταέρων·
 τὸν μὲν ἐγὼ κῆτιόντα βάλλον χαλκῇ ρεῖδ' ἤρῃ
 ἀγρότεν' ἐγγύς· ὁ δ' οἷο λοχισάμενος σάκ' ἐταίρω·
 νύξ δ' ἐμὰ λαὸν φρὴν κῆτεχ' ὕρανον· ὅδ' ἐτις ἡμῶν
 ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δ' ἐθυμὸν ἀπ' ἄρας·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε κῆτέκτανον ὅξ' ἐῖ χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κινὸν φοίνικος ἀγλαυὸς
 ἐλλισάμην καὶ σφιν μενοεικέα ληϊδὰ δῶκα·
 τὴς μὲν κέλευσα πύλονδε κῆτασθῆσαι καὶ ἐφείσασαι,
 ἢ εἰς ἡλιδὰ δ' ἴαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί·
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἰὸς ἀνέμοιο·
 πολλὰ ἄε κ' ἐζομένους ὅδ' ἦθέλον ἐξαπατήσασαι·
 κείθεν δ' ἐπ' ἀχθέοντες ἰκθύνοντες ἐνθάδε νυκτὸς
 σπυρδῆ δ' ὅτε λιμένα προερέασαμεν· ἡ δ' ἐτις ἡμῖν
 δόρυ μνηστὴς ἔην μάλα πρὸ χατέουσιν ἐλέσθαι·
 ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' ἀντὶς ἐκείμεθα νηὸς ἀπαντ' ὅς·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κενεμῶτα·
 οἱ δ' ἐκρυματ' ἐμὰ γλαρυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κῆτ' ἐσσαν· ἐνθά πρὸ αὐτὸς ἐπὶ φάμαθοισιν ἐκείμην·
 οἳ δ' ὅτε σιδονίην σῆ ναιομένην ἀναβάντες
 ὦχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἄκχευτος ἦτορ.
 ὧς φάτο· μέδισεν δ' ἐπὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χερσὶ τέμιν κῆτέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γαυακί·
 κῆλ' ἤ τε μεγάλη τε καὶ ἀλγὰ ἐργ' εἰδύη·
 καέμιν φωνήσας· ἔπειτα πρὸ δέντα προσήύδα·
 κῆρδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπὸς ὅς σε παρέλθοι
 ὦ πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιτάσσει

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

χεῖτλ' ἐποικίλο μῆτα· δόλων ἄτ' ὅκ' ἀρ' ἐμελλεῖς,
 ὅδ' ἐν σῇ πρὶ ἔων γὰρ ἡλῆξεν ἀπατάων,
 μύθων τε κλοπῶν, οἵ τοι πεδύθεν φίλοι εἰσὶν·
 αἰγ' ἄγε μινέτι ταῦτα λεγόμεθα εἰ δότ' ὅς μ' ἔμψω,
 κέρδ' ἔπει σὺ μὲν ἐνὶ βροτῶν ὅχ' ἄριστος ἀπάντων
 βυλῇ κῆρ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 μῆντε κλέομαι κῆρ κέρδεσιν, ὅδ' ἐν σὺν ἔγνωσ
 παλλὰ δ' ἄθυναίην κέρην δίδος· ἥ τέ τοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἢ δὲ φυλάσσω,
 κῆρ δέ σε φαιήκειαι φίλον· πάντεσσι γὰρ ἐθήκη,
 νῦν αὖ δ' αὖρ ἰκόμην ἱνά τοι σαυὸ μῆτιν ὑφίηνω,
 χρήματ' ἀτε κρύψω ὅσα τοι, φαίηκε δ' ἀγαυοὶ
 ὥπασαν οἷα δ' ἰόντι ἐμὴ βυλῇ τε νόω τε,
 εἴπω θ' ὅσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 κῆρ δ' ἀναχέσθαι σὺ δὲ τιτλάμεναι κῆρ ἀνάγκη,
 μὴ δέ τ' ἐν κέρδεσσι, μὴ τ' ἀνδρῶν μῆτε γυναικῶν
 πάντων, ὅν κ' ἀρ' ἦλθε δ' ἀγόμενος· αἰγ' αἰσιωπῇ
 πᾶσιν ἀλγεα πολλὰ βίᾳς ὅδ' ἐγόμενος ἀνδρῶν·
 ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄργαλέον σε θεὰ γυνῶναι βροτῶ ἀντιόσαντι,
 κῆρ μάλ' ἐπισαμένω· σὲ γὰρ αὖ πλὺ παντὶ ἐτίθει·
 τὸ το δ' ἐγὼν αἰοῖ δ' ὅτι μοι πάρος ἦ πῆν ἦσθα,
 εἴως ἐνὶ προίῃ πλεμίζομεν ἦ δ' ἀχέων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν ἀπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νῆασι· θεὸς δ' ἐσκέδασεν ἀχαιῶς,
 ὅσιν ἐπειτα ἶδον κέρην δίδος ὅδ' ἐνδύσασα
 κῆρ δ' ἐμῆς ἐπιβάσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀχαιῶσι·
 αἰγ' αἰεὶ φρεσὶν ἥσιν ἐχὼν δεδαγμένον ἦτορ
 ἦλώμην εἴως με θεοὶ κερκόητος ἔλυσαν·
 πρίν γ' ὅτε φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
 θάρσυνάσθαι

θαρσύνει τ' ἐπείγει, καὶ δὲ πόλιν ἡγάγετο αὐτή·
 ταῦ δ' ἐπεὶ πρὸς πατρὸς γυνάξομαι· ὃ γὰρ οἶω
 ἦν εἰς ἰθάκην ἀνδρείλον, ἀμείτιν' ἄλλην
 γαῖαν ἀνασρέφομαι· σὲ δὲ κρητομένευσαν οἶω
 ταῦτ' ἀγορεύεμεναι· ἵν' ἐμοὶ φρένας ὑπρόπλυσῃς,
 εἰπέ μοι εἰ ἐτιόν γε φίλιν, ὅς παρ' ἰδ' ἵκθην·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσιν ὀνημα·
 τῷ σε καὶ ὃ δαίμαμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔδνα,
 ὅν κ' ἐπήτης τ' ἐαὶ καὶ ἀρχίνους, καὶ χέφρων·
 ἄσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀγαλόμενος ἐλθὼν,
 ἴετ' ἐπὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδας τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' ἔγω φίλων ὅππ' ἀκήμεναι ὃ δὲ πυθέσθαι·
 πρὶν γε τι σῆς ἀλόχου πηρήσει· ἥ τέ τοι αὐτὰς
 ἦσαν ἐπὶ μεγάροισιν· οἷ' Ἰφραί δὲ οἱ αἰεὶ
 φθινύθουσιν νύκτεσσι τε καὶ ἡμέτεσσιν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔποτ' ἀπίστον ἐπὶ ἐν θυμῷ
 ἦ δὲ δ' νοστήσεις ὁλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους·
 ἀμείτοι ὅκ' ἐθέλῃσιν ποσειδάωνι μάχεσθαι
 πατροκτεσινῆτω, ὅς τοι χόλον ἐνθετο θυμῷ
 χυόμενος· ὅτι οἱ ἦν φίλον ἐξαλάωσας·
 ἀμείγε' τοι δείξω ἰθάκης ἔδος ὄφρα πεποιθῆς
 φόρμικος μὲν ὅδ' ὅππ' λιμὴν Ἀλίοιο γέροντος·
 ἦ δὲ δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαΐη·
 ἀχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡρώειδης
 ὄρον νυμφάων, ἀνὴρ ἰδὲ καλέοντα·
 τῆτο δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀνὴρ κατ' ἔπρεπες, ἐνθα σὺ πολλὰ
 ἔρδεσινδ' νύμνησι τελεῖσθαι ἐκ τ' ἔμβαα·
 τῆτο δὲ νήριον ὅππ' ὄρος κατ' αἰόμενον ὕλη·
Ως εἰπὼσα θεὰ σκῆδ' ἀπ' ἑράεισατο δὲ χθών,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

γήθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 χαίρων ἤ γαίην κῦσεν δὲ ζείδωρον ἄρυσαν·
 αὐτίκα δὲ νύμφησ' ἤρυστο χεῖρας ἀναχών·
 Ν ὕμραι νηϊάδδ' κῦραι διὸς ὕπωτ' ἔγωγε
 ὀφειδ' ὕμ' ἐφάμην· ναῦ δ' αὖ χολῆς ἀγανῆσι
 χαίρετ' ἅταρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὥς τ' ἴαρος πρ
 αἴκην ἐξ' ἑσπέρων με διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 αὐτὸν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον ἔσθ' ἀέξει·
 Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 θάρσσε μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,
 οἷός κε χρῆματα κεν μυχῷ ἄνθρωπος ἀπεισίοιο
 θέομεν αὐτίκα ναῦ, ἵνα πρὸς τὸ δέ τοι σόα μή μνη·
 αὐτοὶ δὲ φράζωμεθ' ὅπως ὃ χ' ἄριστα γένηται·
 Ω σ' εἴ πῃσα θεὰ Δαίησπεός ἡβροδύς,
 μαομένη κοσμῶναι ἀνὰ σπείος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 αἶνον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτερέα χαλκόν,
 εἴματα τ' αὖ ποίητα, τὰ δὲ φαίνεσθ' ἔδωκεν·
 καὶ τὰ μὲν αὖ κατέθηκε λίθοι δ' ἐπέθηκε θύρησιν
 παλλὰς Ἀθηναίη κῦρη διὸς ἀγχιόχοιο,
 τὸ δὲ κατέζομένω ἰδὼς παρὰ πύθμην ἑλάειν,
 φράζεσθην μνηστῆρσιν ὕπρ' ἀλίοισιν ὄλεθρον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Δ ἰογενὲς Λαρτιάδην πλὴν μύχαν' Ὀδυσσεύς,
 φράζω ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσιν·
 οἳ δὴ τοι προΐτες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες,
 ἡδὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπὶ χεῖται ἀνδροῖ ἐκείνῃ
 ἀγγελίαν προΐεσθαι νόστος δὲ οἳ ἄλλα μενοινῶ·
 Τ ἣν δ' ἄπα μειβομένος προσέφη πλὺμνις Ὀδυσσεύς·

ὃ πρόποι' ἢ μάλα δὴ ἀγαμέμνονος ἀφείδω
 φθείσθαι κακὸν οἶτον ἐν μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἴ μὴ μοι σὺ ἔχῃς θεὰ κατὰ μοῖραν ἐξελθεῖν.
 αἰὲν ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀπείσομαι αὐτῆς.
 πᾶρ δέ μοι αὐτὴ σῆθι μένος πλυθαρσὲς ἐκείσα,
 οἶον ὅτε βροῖς λυόμεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 αἰεὶ κέ μοι ὥς με μαῖα παραστάης γλαυκῶπι,
 καί κε βρηνκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρασι μαχοίμην
 σὺ σοὶ πότνια θεᾷ, ὅτε μοι πρόσθρα ἔπαρῃσι.
Τὸν δ' ἢ μείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κηλὴν τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι ὅδ' ἐμε λήσας,
 ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα καλὴν δ' οἴω
 αἵματι τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ὕδαρ
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδυσιν.
 αἰὲν ἄγε σ' ἄγνωστον τάδε πάντεσσι βροτοῖσι·
 ἔρρω λυὸν κρῶα καλὸν, ἐνὶ γναπτῶσι μέλειαι.
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω φίλῃσιν ἀμφὶ δὲ λαῶσιν
 ἔσω δ' κεν συνέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.
 κλυζώσω δέ τοι δ' αὖτε πάρος πρὶν ἔλαε' ἔόντε,
 ὥς ἐν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 σῆ τ' ἀλόχῃ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἐλιπθεῖν.
 αὐτὸς δὲ πρῶτα συβώπην εἰσαφικέσθαι.
 ὅς τοι ὕων ἐπίθρος ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε,
 παῖδά τε σὸν φιλήσῃ καὶ ἔχθρονα πηνελόπεια,
 δῆεις τὸν γε σῦεαι παρήμενον· αἰεὶ, νέμονταί
 πᾶρ κόρακος πέφνη' ἐπὶ τε κρήνῃ δαεθύσῃ,
 ἐσθυσσά βαλάνον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνυσσαι· τῶ δ' ὕεαι φέσθαι τεθαλῆαν· ἀλοφῆν.
 εἴνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξέρεσθαι
 ὅρρ' αἰὲν ἐγὼν ἐλθὼ σπάρτην ὅς κελλιγυῶμαι καὶ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἡλέμαχον κλέεσσα τέον φίλον υἱὸν ὀδυσαῖν,
 ὅς τοι ὄβ' αὐρύχορον λακεδαίμονα παρ' μενέλαον
 ὥχετο σπυσομένος μετὰ σὸν κλέος εἶπευ ἔτ' εἴης.
Τὴν δ' ἀπαμβόλεος προσέφη πολύμητις ὀδυσαῖς·
 τί π' ἐτ' ἄρ' ὕοι εἶπες ἐνὶ φρεσὶ πάντα εἰδῶ·
 ἢ ἵνα πῦρ κῆνός ἀγώμενος ἄλγεα πάχῃ
 πόοντον ἐπ' ἄρ' ὕγετον· βίοντον δὲ οἱ ἄλλοι εἴδυσσι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μή δ' ἡτοί κείνός γε λίην ἐνὸς μίος ἔστω·
 αὐτὴ μιν πόμπονον ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
 κείσ' ἐλθὼν ἄτάρ ὕτιν' ἔχῃ πόονον, αἰὲς ἔκκηλος
 ἦται ἐν ἀβείδω δόμοις· παρὰ δ' ἄσπετα κείται.
 ἢ μὲν μιν λοχῶσι νέοισι νηὶ μελαίνῃ·
 εἰέμενοι κτείναν πρὶν παρὶ δ' ἀγαῶν ἰκέσθαι·
 αἰεὶ τὰ γ' ὕμ' οἶω πρὶν καὶ τινὰ γαῖα κ' ἐθέξῃ
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἵ τοι βίοντον κατέδυσιν.
Ως ἄρα μιν φαμένῃ· ῥά β' ὦ ἐπεμύνατ' Ἀθήνη·
 κέρ' ἔμεν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπῶσι μέλειαι·
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τοίχας· ἄμφι δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαῖσθ' ἦκε γέροντος·
 κνύζωσεν δὲ οἵδ' αὖτε πάρος πρὶς καλλέ' ἔδοντε·
 ἄμφι δ' ἐμιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἡ δὲ χιτῶνα
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ·
 ἄμφι δ' ἐμιν μέγα δέρμα ταχέως ἔα' ἐλάφοιο·
 φίλον δῶκε δὲ οἱ συνηπὶρον καὶ αἰκεία πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ σρόφος ἦεν ὀορτήρ·
 πῶ γ' ὥς βαλὺσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα,
 εἰς λακεδαίμονα δῖ' ἄν' ἔβη, μετὰ πάει δ' ὀδυσαῖος.

ΠΑΡΕΠΕΤΑΙ ΠΙ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Ξ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ενισμός ὀδυαέως γίνεται ἐν τῷ ἀντὶ παρ
ξ αὐμαίῃ . καὶ ποιικίλητις ὁμιλία . Ὀδυαέως
παρσιὰ πρὸς αὐμαίαν· καὶ λόγοι γίνονται ἀνα
πλάθοντος ἑαυτὸν καὶ πράξεως τινὸς ἐκτιθεμένου .

ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Ξ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ΞΙ Δ' ὀδυσηῖα ξείρισιν αὐμαίος ἀντὶ ὑφορβός·

Υτάρ δ' ἐκ λιμένος προσέβη ῥῃ
χέαν ἀταρπὸν
ξ χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἀκρίδας· ἢ
οἱ ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβὸν ὃ αἰ βίῃ
τοιοτάτω

μήδετο οἰκίων· ὅς κησάτο δῖος ὀδυαέας·
τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ δῖρ' ἤμεινον ἐνθά οἱ αὐλῇ
ὑφίλιν δέδμητο πρὶς κέπῳ ἐνὶ χῶρῳ·
καλῆτε μεγάλητε πρὶ δρομος· ἦν ῥα συβώτης
αὐτὸς· δειμάθ' ὕειν ἀποιοχόμενοι οἱ ἀνακτορ,
ἐσθλὴν δεσποίνης καὶ λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεαι· καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·
παυρὸς δ' ἐκτὸς ἔλασε διαμπρὲς ἐνθα καὶ ἐνθα,
πυκνὸς καὶ θαμνῶς· τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικέλευσθαι·
ἔστωθεν δ' αὐλῆς συφὲς δουκαίδης καὶ ποίη

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Πησιόν, ἀνθρώπων ἀνδρῶν συαίν, ἐν δὲ ἐκείνῳ
 πεντήκοντα σύδ' ἡματιανὰ δὲ ἐρχαίνοντο,
 θέλειαι τοκέες, τοῖς δ' ἄρσενες ἐκὺς Ἴαον.
 πολλὰ δὲ πᾶν ῥόβοι τὴν γὰρ μινύθειον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προῖαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζαχρεφίων σιάλων τὴν ἄριστον ἀπάντων·
 οἱ δὲ προηκόσαιο τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο·
 πὰρ δὲ καὶ εὖ θήρεων εὐοικότες αἰὲν Ἴαον.
 τέσσαρες δ' ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 αὐτὸς δ' ἄμρ' ἰδέσθαι ἐῴς δαῖσιμα πέδιλα
 τᾶμνων δέρμα βόρον εὐχρεῖς· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὦχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἄμ' ἀγρομένοισι σύεσιν
 οἱ προῖς τὴν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλιν δὲ,
 σὺν ἄγ' ἐμιν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὅφρ' ἱεράσαντες κρηῶν κορυσάατο θυμὸν·
 ἐξαπίνης δ' ὀδυσηῖα ἴδον καὶ εὐλακόμενους·
 οἳ μὲν κεκλήγοντο δὲ ἐπέδοκμον, αὐτὰρ ὀδυσαῖα,
 ἔζετο κρησαῶν σκηπτρὸν δὲ οἱ ἐκπεσε χειρὸς·
 ἐνθάδ' ἐν ὧ παρὰ παρθμῷ ἀνέλιον πάθεν ἄλγος·
 αἰὲν συβώτης ὡς ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
 εἰ αὐτ' ἀνὰ πρόθυρον σκυῖτος δὲ οἱ ἐκπεσε χειρὸς·
 τὴν δὲ πᾶν ὁ μοκλήσας σῶεν καὶ ἄσ' ἄλλυδις ἄλλη,
 πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ὃ δὲ προσείπεν ἄνακτα.
 ὦ γέρον· ἢ ὀλίγους καὶ εὖ διεδήλησαντο
 ἐξαπίνης καὶ κέν μοι ἐνεχέειν κατέχουσα·
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε σοναχὰς τε,
 ἀντιθέα γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχλὺν
 ἤμαι· ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλως ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελθόμενος πρὸς ἐδωδῆς
 πλάττει ἐπ' ἀγοθρόων ἀνδρῶν δὴ μόν τε πόλιν τε,

εἶπε τί ζῶει καὶ ὄρεσ' ἑλίοιο·
 αἰὲ' ἔπεο κλισίην δ' ἴομαι γέρον' ὄφρα καὶ αὐτὸς
 σίτῃ καὶ οἴνοιο κορυαῶ, μῆκος κατὰ θυμὸν
 εἶπης, ὁππότεν ἐλὶ καὶ ὁππότε κήδε' ἀνέτης·
 Ως εἰπὼν κλισίην δ' ἠγνόατο δῖος ὑφορβὸς·
 εἶπεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχονε διασείας·
 ἐσῦρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀφίχ' ἀγρὸς
 αὐτὸς ἐκλύναιον μέγα καὶ δασυ· χάρε δ' ὀδυσαδὲ,
 ὅππῃ μιν ὥς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε
 ζῆς τοι δόϊα ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅππῃ μάλισ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο·
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' αὐμῶν συβώτα·
 ξεῖν' ὅμοι θεμῖς ἐς δ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι
 ξένον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ δῖος εἶσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πῶχοί τε· δόσι δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἰμετέρῃ· ἢ γὰρ δμῶων δίκη ἔστιν
 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἀνακτες
 οἰνέοι· ἢ γὰρ τὰ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἐδυσαν·
 ὅς κεν ἐμ' ἐνδυκέως ἐφίλη· καὶ κτῆσιν ὅππῃ κεν,
 οἷά τε ὧ οἰκῆι ἀναξ' αὐθυμὸς ἐδωκεν·
 οἰκόν τε, κληῖρόν τε, πολυμνήσῃν τε γυναικά,
 ὅς οἱ πολλὰ καμῆσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξεῃ·
 ὥς καὶ ἐμοὶ τόδ' ἔργον ἀέξεται· ὧ ἐπιμύμνω,
 τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἀναξ' εἰ αὐτόδ' ἐγὼ γάρ.
 αἰὲ' ὀλεθρὸς ὥφρα λ' ἐλένης ἀπ' οὐλὸν ὀλεσθαι
 πρόχνη· ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένετ' ἔλυσεν·
 καὶ γὰρ ἐκείνος ἐβη ἀγαμέμνονος εἴνεκα τιμῆς,
 ἴλιον εἰς οὐπῶλον ἵνα πρῶται μάχοιτο·
 Ως εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς σῶεβ' ἔχε χιτῶνα·
 βῆ δ' ἦμιν ὅς συφεύς· ὅθι ἐθνεαῖ' ἔρχατο χοίρων,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔνθεν ἑλὼν δὴ ἔνθα καὶ ἀμφοτέρως ἱέρυσεν·
 αὖσεν μὲν ὑπὸ τῆς τε καὶ ἀμφοτέρωθεν ἑπείρετο
 ἀπὸ πᾶσιν δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκε δδυσῆϊ,
 θέρμ' αὐτοῖς δβελόισιν· δ' ἄλφιστα λακκὲ πάλαιον·
 ἐν δ' ἄρα κλισυβίῳ κίρνη μελινθέα οἶνον·
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν ἐποβίων δὲ προσηύδα·
 ἔσθιε νῦν ὧς εἴνε· τά τε δμῶεσι πάρεσσι
 χοίρε' ἀτὰρ σιάλκας γε σύας μνηστῆρ' ἐδυσιν·
 ὅ κ' ὀπίδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν ὅδ' ἐλεητῶ·
 ὅ κ' ἔτι χέτλια ἔργα θεοὶ μάκροδ' φιλέουσιν,
 αἰμα δ' ἵκνην τίβσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων·
 καὶ μὲν δδυσμενέδ' καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 αἰμοχοῖς βῶσιν, καέσφιν ζέε ληΐδα δῶν·
 πηισάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκον δὲ ἐκείσας·
 καὶ μὲν τῶν δ' ὀπίδος κρατ' ὄν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
 οἳ δὲ δέτι ἴσασσι· θεῶν δέ τι ν' ἐκλυον αὐδῆν,
 κείνη λυγρὸν ὄλεθρον· ὅτ' ὅ κ' ἐθέλῃσι δικάως
 μνησθῆναι· ὅ δὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ' αἰμα ἱκίλοι
 κτήματα δαρδάρησιν ὑπέρβιον· ὅ δ' ἐπὶ φειδῶ·
 ὅσαι γὰρ νύ κ' ἐς τε καὶ ἡμέραι ἐκ διός εἰσιν·
 ὅ ποθ' ἐν ἱβόχῳ ἱβόχῳ ὅ δὲ δὴ δ' ὀϊῶ·
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες·
 ὅ γὰρ οἳ ζῶντες ἄσπετος· ὅτινι τῶν
 ἀνδρῶν ἡρώων ὅτ' ἡπείροιο μελαίνης,
 ὅτ' αὐτῆς ἱθάκης, ὅτε ξωείκοσι φωτῶν
 ὅτ' ἀφ' ἑνὸς τοῦτον· ἐν δὲ κέ τοι καταλέξω·
 δῶ δὲ κ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι, τῶσα πώεα οἶων·
 τῶσα συνῶν σὺ βόσια, τῶσα ἀπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι· ξεινοί τε, καὶ αὐτὰ βώτορες ἀνδρῶν·
 ἔνθα δέ τ' ἀπόλια πλατέ' αἰγῶν ἐν δὲ καὶ πάντα,
 ἔχαστι·

ἔχαιτ' ἄνθρωπον τ' ἐπὶ δ' ἄνδρ' ἐσθλοὶ ὄρονται·
 τῶν αἰεὶ σφιν ἔκθετος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ·
 ἱατροφείων αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τάςδε φυλάσσω τε ρύομαί τε,
 καὶ σφί συῶν τὸν ἄριστον εὐκρίνας ἀποπέμπω·
 Ως φάθ' ὅδ' ἐκδυσκέως κλέατ' ἦεν πίνε τε οἶνον,
 ἀρπαλέως ἀνέων· κέκχ' δὲ μνηστῆρσι φύττανεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ οἱ πλητὰς μενός δῶκε στυφός ὦπρ' ἐπινεν
 οἶνον ἐνὶ πλεον· ὅδ' ἐδέξατο· χαῖρε δὲ θυμῷ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆδέντα προσηύδα·
 Ω φίλε τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν·
 ὦδε μάλ' ἄφνειός κ' ἐκέρχρετ' ὥς ἀγορεύεις,
 φῆς δ' αὖτ' ἐν φθειθῆαι ἀγαμέμνωνος εἵνεκ' τιμῆς·
 εἴπέ μοι αἰκέποθι γνῶ τοιοῦτον ἐόντα·
 ἴδε γάρ περ ὅγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 εἰ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδὼν, ἐπὶ πολλὰ δ' ὀρήσθην·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα συβώπης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ὦ γέρον· ὅστις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἀγγέλλων πέισσε γυναικὶ τε καὶ φίλον υἱόν,
 αἴψ' ἄλλως κομισθεὶς κελυμένον ἀνδρὸς ἀγῆται,
 φούδον τ' ὅδ' ἐθέλουσιν ἀγνέειν μυθήσασθαι·
 ὅς δ' ἐκ ἀγνέων ἰθάκης δὲ δῆμον ἵκηται,
 ἐλθὼν δὲ δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 ἢ δ' αὖ δέξαμένη φιλέει καὶ ἔκστα μεταλλᾷ·
 καὶ οἱ δ' αὖρομένη βλεπάρων ἀποδάμνα πιπῆι,
 ἥ θέμις ἐστὶ γυναικὸς ἐπὶ τὴν πόσιν ἄλλοθ' ὀληται·
 αἶψ' ἄνε καὶ σὺ γράει ἔπος παρὰ τεκτῆναιο,
 εἴ τις τοι χαλκῶν τε χιτῶν τε εἴματα δοίη,
 τε δ' ἡδὴ μέλλουσι καὶ ὅδε ταχέος τ' οἰωσὶ

Hom. Odyf.

q

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ῥινὸν ἀπ' ὀστέριον ἐρύσαι· φυγὴ δὲ λέλοιπεν·
 ἢ ῥὺν γ' ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύος· ὅστις δ' αὖτ' εἴ
 κεύται ἐπ' ἡπείρῃ· φοιμάτω· εἰλυμένον πολλῇ
 ὦς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδε' ὀπίσσω
 πᾶσιν ἐμοὶ δὲ μάστιγα τετεύχεται· ὃ γὰρ ἐτ' ἄλλοι
 ἥπιον ὦδε ἀναίκεα κίχνησ' ἔχουσιν ὁππότε πέλθω·
 ὃ δ' εἶπεν παῖδες καὶ μητέρους αὐτίς Ἰκωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καὶ μὲν προφρον αὐτοῖς
 ὃ δ' ἐν τῶν ἐτι ῥυόν ὀδύρομαι ἀχρὺ μένος πρ
 ὀρθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· ἐὼν ἐν πατρὶδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μὲν ὀδυρῶς πόθος ἀνύται οἰχομένοιο·
 ἦν μὲν ἐγὼν ὃ ξείνε καὶ ὃ παρέοντο νομάζειν
 ἀδέομαι· πρὶ γάρ μ' ἐρίλει καὶ κῆδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἡθεῖον κελίῳ καὶ νόσφιν· ἐόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὃ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀνάνεαι· ὃ δέ τι φησὶα
 κεύνον ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
 ἀλλ' ἐγὼ δ' ἐκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺ δ' ὀρθῶς
 ὡς νείτῃ ὀδυρῶς· ὁ ἀγγέλιον δέ μοι ἔγω
 αὐτίκ' ἐπέειπεν κεύνος ἰὼν τὰ ἀδωμάθ' ἵκηται,
 εἰσά με χαλκῶν τε χιτῶν τε, εἴματα κελεύ·
 πρὶν δέ κε καὶ μάλα πρὶν κρημένους, ὅτι δὲ χοίμην·
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεύνος ὁ μῶς αἰδοῦν ὑλήσι
 γίγνεται· ὃς πενίῃ ἐμῶν ἀπατήλια βάζει·
 ἴσω ναῦ ζῶε πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε προέπειρα,
 εἴ τίη τ' ὀδυρῶς ἀμύμονος ἦν ἀρικήνω·
 ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται ὡς ἀγορεύω·
 τὸ δ' αὖτ' ἐλκὺ βάντος ἐλεύσεται ἐχθρὸς ὀδυρῶς·
 τὸ μὲν φθίνοντος μινὸς τὸ δ' ἵσταμένοιο,
 οἷόνδε νοσήσας καὶ τίσεται ὃς κεν ἐκείνη·
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φάειμον υἱόν·
 τὸν δ'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 ὦ γέρον· ὅτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδ' εἰπὼ,
 ὅτ' Ὀδυσσεύς ἐτι σῆκον ἐλεύσεται· ἀλλ' ἔκμηδος
 πῖνε· καὶ ἄλλα παρέξ με μνώμεθα, μιν δὲ μετὰ τῶν
 μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐπὶ σῆθεα νιν ἐμῶσιν
 ἄχνημα· ὅππότε τις μνήσῃ κενόοιο ἀνάντος.
 αἰὲς ἦτοί ῥ' ἔρπον καὶ ἐάσομαι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἔλθοι· ὅπως μιν ἐγὼ γ' ἐθέλω καὶ πηνελόπεια,
 λαίρπης θ' ὁ γέρων, καὶ πηλέμαχος θεοειδής·
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον Ὀδύρομαι θν τέκ' Ὀδυσσεύς
 πηλεμάχῳ· ἦν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον,
 καὶ μιν ἔφην ἐσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ὅτι χρεῖω
 πατρὸς εἴοσι· ἴλοιο φρένας καὶ εἶδος ἀγνήν,
 τὸ δέ τις ἀθανάτων βλάβει φρένας ἐνδον ἐΐσας·
 ἢ ἔτις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκυήν
 ὅς· πύλον ἠγαθέην· ἦν δὲ μνηστῆρ' ἄγαυοι
 οἴκῳ δ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀληται
 νῶνυ μόν ἐξ ἰθάκης δακρυεῖν ἀντιθέοιο.
 αἰὲς ἦτοί κενον καὶ ἐάσομεν ἠὲν ἀγῶν,
 ἢ κε φύγη· καὶ κεν οἵ οὐ πέρχῃ χεῖρα κρονίων·
 αἰὲς ἄγε μοι σὺ γράει τὰ σάουτ' ἐκ δὲ ἐλίσσας·
 καὶ μοι τέτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅρ' ὅν εἰδῶ·
 τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόσι τοι πόλις, ἢ δὲ τοκῆς;
 ὅποιός τις δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε νῆαται
 ἤγαγον εἰς ἰθάκην· τίνας δ' ἔμμεναι σὺ χεῖρωντο;
 ἢ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄϊόμαί ἐκβάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλα πρὸς κέως ἀγορεύσω·
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χεῖρον ἢ καὶ ἐδωδῇ,
 ἢ δὲ μέθυ γλυκρὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐΐσι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δαίνυσθαι τ' ἀκρόντ' ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν·
 ῥηιδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς οἴκων ἅπαντα
 ὅτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ·
 ὅσά γε δὴ ξυμπάντα θεῶν ἰότητι μόγησα·
 ἐν μὲν κρητῶν γένος αὖχομαι εὐροιάων,
 ἀνέρος ἀρνεοῖο πάϊς πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 ἔγχε' ἐν μεγάροις ἢ μὲν προῖεν ἢ δ' ἐγένοντο,
 γνήσιοι ἐξ ἀγχῶν ἐμέδ' ὠνήτη τέκε μήτηρ
 παλλὰ κίς· ἀλλὰ μέϊσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 κῆστωρ Ἰλακίδης, τὸς ἐγὼ γένος αὖχομαι εἶναι·
 ὅς ποτ' ἐνὶ κρήτει θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ
 ὄλβῳ τε πλῦτῳ τε, καὶ ἔχασι κυδαλίμοισιν·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρ δὲ βαν θανάτοιο φέρσσαι,
 εἰς αἰδῶς δόμους τοὶ δὲ ζῶν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπικλήρυς ἐβάλλοντο·
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἴκη' ἔνειμαν·
 ἦ γὰρ γόμην δὲ γυναικὶ πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 εἴνε' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ ἐκ ἀποφώλιος ἦα,
 ὅδ' ἐφυγοπόλεμος· νῦν δ' ἦδη πάντα λέλοιπεν,
 ἀλλ' ἐμῆς καλῆς γέσ' ὀϊόμαι εἰσορῶντα
 γινώσκειν· ἦ γὰρ με δύν' ἔχει ἥλιθα πολλὰ·
 ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι ἄρης τ' ἐδόσαν καὶ ἀθήνη·
 καὶ ῥιξήνορίην, ὅ ποτε κρίνοιμι λόχονδε,
 ἀνδρῶς ἀριστῆος καὶ δυσμενέας φυτῶν·
 ὅ ποτ' ἐμοὶ θάνατον προτίδανε θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμικος ἔχχ' ὄλεσθον
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὅτε μοι εἴξει πόδες·
 τοῖος ἔα' ἐν πολέμῳ ἔργον δέ μοι ἔριλον ἔχειν
 ὃ δ' οἴκῳ φιλήνῃ τε βρέφ' ἀλααὶ τέκνα·
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ κῆρ ἐπῆρετ' μοι φίλοι ἦσαν·
 καὶ πόλεμος

καὶ πόλεμοι καὶ ἀκοντὶς ἐὺ ἔεσσι καὶ δίσσοι,
 λυγρὰ τὰτ' ἄλλοισιν γε καθαρίζεται πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμὴ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν.
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν γὰρ γὰρ παρὶς ἐπιβήμεναι ἔσθ' ἀχέων.
 εἰνάκεις ἀνδράσιν ἤρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσιν,
 ἀνδρῶν δ' ἀποδαπνέει καὶ μοι μάλα τύχαιε πάντα.
 τῶν ἐξαυρῶμιν μενοεικέα πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάχανον αἶψα δὲ οἶκος ὀφείλετο καὶ ῥα ἔπειτα
 θηνός τ' αἰδοῖός τε μετὰ κήτεσι τεύχεσιν.
 αἶψ' ὅτε δὴ τὴν δὲ συγρῆν ὁδὸν αὐρύοπα (ὅς
 ἐφράσατο ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ὕπνῳ γένετ' ἔλυσε,
 δὴ τότε μὴ ἦτορ καὶ ἀνακλῦν ἐἴδομεν ἦα
 νῆας ἠΐθεσθαι ὅς ἴλιον ὕδ' ἐτι μῆχος
 ἦεν ἀνῆνασθαι χαλεπή δ' ἔχε δῆμος φῆμις.
 ἐνθα γὰρ εἰνάετο πόλεμιζομεν ἔσθ' ἀχαιῶν.
 τῷ δὲ καὶ τῷ δὲ πόλιν πριάμην πέσαντο δ' ἐβημεν
 οἴκῳ δὲ σάων ἠέλιθ' ἑκὸς δ' ἐκείδασεν ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλὴ καὶ καὶ μῆδε το μῆτιέτα (ὅς
 μῆνα γὰρ οἶον ἐμῆνα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
 κυρδίη τ' ἀγρόχω, καὶ κτήμασιν αὐτὰρ ἔπειτα
 αἶψ' ἴππον δὲ μεθυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὺ σείλαντα σάων ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας σείλα, θοῶς δ' ἐσασθέρατο λαός.
 ἐξ ἡμερῶν μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίη δὲ ἐτάροι,
 δαίνωτ' αὐτὰρ ἐγὼ ἰβήην πολλὰ παρήχον.
 θεοῖσιν τε ῥέξιν αὐτοῖσιν τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντο ἀπὸ κρήτης οὐρείης,
 ἐπ' ὅσον βορέη ἀνέμῳ ἀκράϊ καλῶ
 φησὶ δῖος, ὥς εἴτε καθαίρουσ' ὕδ' ἐτίς οἶον μοι

ΤΟ ΔΥΣΣΕΙΑΣ

νηῶν πημάνθη· αἶψ' ἄσπευθε δὲ καὶ ἄνυσσι
 ἤμεθα· τοὺς δ' ἄνέμους τε κυβρῆται τ' ἴθαιον·
 περὶ πᾶσι δ' αἶγυπτον εὐρρεΐης ἰκόμεθα·
 σῆσα δ' ἐν αἶγυπῳ προαμῶνέας ἀμφικελεύσας·
 ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ κελόμην ἐρήρας ἐτάρας
 αὐτὸς πῶρ νῆας μιν εἶναι καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 ὁππῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὄρωα νέεσθαι·
 οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες ἐπισσόμενοι μένιν σφῶν,
 αἶψα μάλα αἶγυπίων ἀνδρῶν πρὶς ἑλλείας ἀφύς
 πόρθεον· ἐκ δὲ γυναικὸς ἄγον· καὶ νῆπια τέκνα,
 αὐτὸς τ' ἐκτενοντάχα δ' ὅθι πόλιν ἵκετ' αὐτή·
 οἳ δὲ βοῆς ἄγοντες ἄμ' ἡοὶ φαινομένηρι,
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκῷ τε σιροπῆς· ἐν δὲ ζῶε τρῖπνέραντος,
 φυζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κνηνὴν βάλεν· ὃ δέ τις ἔτλη
 μέναι ἐκκνίβιον· πρὶ γὰρ κεκῆ πάντοθεν ἔει·
 ἐνθ' ἡμέων πρὸς μιν ἀπέκτανον ὃ ξείν' χαλκῷ·
 τὺς δ' ἄλλων ζῶας σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἐμοὶ ζῶε αὐτὸς ἐλπίσιν ὥδε νόημα
 ποίησ'· ὥς ὄρελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισσείν
 αὐτὸς ἐν αἶγυπῳ· ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὕπέδεκτο·
 αὐτὶς δ' ἀπὸ κρατὸς καλέην δύτυκτον ἔθηκεν,
 καὶ σάκος ὡμοῖν· δόρυ δ' ἐμβαλον ἔκτοσε χειρὸς·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐκκνίον ἦλυθον ἵππων·
 καὶ κύσα γύναι· ἑλὼν δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν·
 ὅθι δόρυ δέ μ' ἔσας ἄχεν οἴκῳ δακρυχέοντά·
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊον μελίησιν
 ἰέμενοι κτείναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
 αἶψ' ἀπὸ κείνος ἐρυκε· δῖός δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξυγνίσ' ὅστε μάλιστα νεμεσᾶται κεκῆ ἔργα·
 εἶναι

ἐνθα μὲν ἐπ' αἶψα μένον αὐτοῖσι. πρὸς δ' ἄγχι
 χημάτ' ἀν' ἀγυπίας ἀνδρῶν διδόντων τὸν ἅπαντα
 αἶψ' ὅτε δὴ οὐδ' οὐδ' μοι ἐπιπρόμενον ἔτος ἦλθε,
 δὴ τότε φῶνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς
 πρῶκτις· ὅς δ' ἡ πρὸς ἀνθρώποις ἐώρη·
 ὅς μ' ἄγε παρτεπιθὼν ἴσιν φρεσὶν ὄφρ' ἴκόμεθα
 φοινίκην, ὅθι τὰ γε δόμοι καὶ κτήματα ἔκειτο·
 ἐνθα παρ' αὐτῷ μέννα τελεσφόρον εἰς οὐρανόν·
 αἶψ' ὅτε δὴ μῆνός τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτητο,
 αἶψ' ἔπειτα λαομέδων ἔτεος καὶ ἐπ' ἡλύθον ὥραι,
 ὅτε λιβύην μ' ἐπὶ νηὶς εἰσατο πρὸς πόροιο
 ἰαλίδεα βυλάσας· ἵνα οἱ σαυτὸν φόρτον ἄγοιμι·
 κείθι δὲ μ' ὡς πρόσθεσι καὶ ἄπειτον ὦνον ἔλοιτο·
 τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὶς οἰόμενος πρὸς ἀνάγκη.
 ἡ δ' ἔθεν βορέη ἀνέμω ἀκράϊ' ἑλῶ
 μέλαινα· ὅπερ κρήτης· Ἰδὲ δέ σφιν μήδε' ὄλεθρον.
 αἶψ' ὅτε δὴ κρήτην μὲν ἐλείπομεν, ὅδε τις ἄλλη
 φαίνετο γαῖαν, αἶψ' ὅρανός ἡ δὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων
 νηὶς ὅπερ γλαυρυρῆς ἡ χλυσέ δὲ πόντος ὅπ' αὐτῆς·
 ἔδωκε δ' ἄμυδρις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κρυανόν·
 ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγῆσαι κρυανῶ·
 ἐν δὲ θεὸς πῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὶς ἅπαντες·
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι πρὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμπορέοντο· θεὸς δ' ἀποκύντο νόσον,
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ἰδὲ αὐτὸς ἔχοντί πρὸς ἄλγεα θυμῷ,
 ἵσδ' ἄμαιμά μετον νηὶς κυανοπρώροιο
 ἐν χείρεσσιν ἐθικεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι·
 τῷ ῥά πρὶ πλεχθεὶς φρόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν,
 ἐν νῆα φρόμην· δεχέτη δ' ἐμὲ νυκτὶ μελαίνῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

γαίῃ θεσπρωτῶν· πέλασε μέγα κῦμα κυλίνδον·
 ἔλθα με θεσπρωτῶν βασιλῆα· ἐνομίσατο φείδων·
 ἦ ῥως ἀπριάπιν· πῶ γὰρ φίλος ἦν εἰς πέλθων,
 αἰὲρ κῆρ καὶ μάτω δειδιμημένον ἦεν εἰς οἶκον
 χερὸς ἀναστήσας· ὅρ' ἵκετο δώματα πατρὸς·
 ἄμφοι δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔειπεν·
 ἐνθ' ὀδυσηὸς ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφρασκεν
 ξηνίσσαι ἢ δὲ φιλῆσαι ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν·
 καὶ μοι κτήματ' ἐδῆξεν ὅσα ξυκατεῖρατ' ὀδυσαῖς·
 χαλκὸν τε χρυσόν τε πολὺν κηκτόν τε σίδηρον·
 κῆρ νύ κεν εἴδεχθην γενεὴν ἔτβον γ' ἔτι βόσκοι·
 ῥῶσά οἱ ἐν μεγάροισι κημήλια κείτο ἀνακτος·
 ὅν δ' εἴδε δωδώνην φάτο βῆμεναι· ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑφικέμοιο δίδος βυλὴν ἀπανθήσῃ,
 ὅπως νοσήσῃ ἰθάκης εἴς πίονα δήμον,
 ἥ δ' ἦ δὴν ἀπέων ἡἴμα φασδὸν ἢ κρυφιδόν·
 ὦ μοσε δὲ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ δῖκῳ,
 νῆα κατεῖρουσθαι, καὶ παρτέας ἐμμενέταίρας·
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλῃν εἴς πατρίδα γαῖαν·
 αἰὲρ ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχισε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν θεσπρωτῶν, εἴς δ' ἑλίχιον πρύπυρον·
 ἐνθ' ὅ γε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ ἀκέρῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ καὶ κῆφρεσὶν ἦν δανε βυλὴ
 ἄμφοι μοι ὅφρ' ἔτι πάχυν δυνεῖς ἐπιπῆμα γενοίμην·
 αἰὲρ ὅτε γαίης πολλὸν εἴς πέπλω ποντόπρος νηὺς,
 αὐτίκα δ' ἑλὶον ἦμαρ ἐμοὶ πριμηχανόωντο·
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν·
 ἄμφοι δέ μοι ῥαῖος ἄλλο κακὸν βάλλον ὑπὲρ χιτῶνα
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀρθαλμοῖσιν ὄρῃαι·
 ἑσπερίοι δ' ἰθάκης σὺ δειέλυσ' ἔργ' ἀφίκοντο·
 ἐνθ' ἐμὲ

ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατεδήσαν ἐυσέλιμω ἐπὶ νηϊ,
 ὅππῃ ἐϋστρεφέϊ περιῶς· αὐτοὶ δ' ἄπρᾶντόν
 ἔαυμένως, παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο·
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψεν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεραλῆ δὲ κατὰ ρόκος ἀμφικελύφας
 ξεστὸν ἐφ' ὀλκίον καταβάς ἐπέλασσε θαλάσῃ·
 σῆθος ἔπειτα δὲ χρυσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
 νηχόμενος· μάλα δ' ὤκτω θυρήθ' αἰαμίς ἐκείνων·
 ἐνθ' ἀναβάς ὅθι τε δοῖός ἦν πλυανθεὸς ὕλης·
 κείμην πεπηνῶς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντο
 φοίτων· ἀλλ' ἔαρ σφιν ἐφάνετο κέρδιον εἶναι
 μάχεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἐβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· καί με σταβμῶ ἐπέλασαν ἄγοντο,
 ἀνδρὸς ἐπισπένον· ἔτι γὰρ νύ μοι αἴσα βιώναι·
Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφησ' αἴματι συβώτα·
 ἄδελε ξείνων· ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινασ·
 ταῦτα ἔκτεσσε λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἢ δ' ὀυκλήθης·
 ἀλλὰ τάδ' ἔκτε κατὰ νόσμον οἶομαι· ἔδέ με πείσεις,
 εἰπὼν ἀμρ' ὀδυσηῖ· τί σε χρὴ τοῖον εἶναι
 μαφιδίως φάσεσθαι· ἐγὼ δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἐμοῖο ἀνάκτορος ὅτ' ἦλθετο πᾶσι θεοῖσι
 πᾶχυν μάλ', ὅπῃ μιν ἔτι μετὰ φῶταί δάμασαν,
 ἢ ἐφίλων ἐν χρυσίν· ἐπεὶ πόλεμον πολύπανσε·
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί·
 ἢ δέ κ' ἐκείνῳ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα τ' ὀπίσω·
 ναῦ δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο·
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπόφοπος· ἔδ' ἐπὶ λίνῳ
 ἔρχομαι· εἴ μή τι πρίφρων πινελόπεια
 ἐλθέμεν, ὃ φάωσιν· ὅτ' ἀγγελίῃ πῶθεν ἔλθῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὲν οὐδ' αὖ τὰ ἔκστα παρήμενοι ἐξερέουσιν·
 ἢ λυγρὸν οἱ ἀχνύσθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
 ἢ δ' οἱ χάρῃσι βίοτον νύποιον ἐδόντ' ὅς·
 αἰὲν ἐμοὶ ὅ φίλον ὅτι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι·
 ἐξ ὅ δ' ἦ μ' ἀπαλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ.
 ὅς τ' ἀνδρῶν κτείνεσθ' ἠλλήν' ἐπὶ γαῖαν ἀνηθείς
 ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δῶματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάζαζον·
 φῆ δέ μιν ἐν κρήτει παρ' ἰδομένην ἰδέσθαι
 νῆα σ' ἀμειβόμενον τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι.
 καὶ φατ' ἐλυσέσθαι ἢ ὅθ' ἑρως, ἢ ὅθ' ὁ πῶρην,
 πλλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάρροισι·
 καὶ σὺν γέρον πολυπενθὲς ἐπεὶ σέ μοι ἦν γὰρ δαίμων,
 μήτέ τέ μοι φάσθ' ἐσι χαρίζεο· μήτέ τι θέλγῃ·
 ὅ γάρ τ' ἐν ἐγὼ σ' ἀδῆσομαι ὅδ' ἐφιλήσω,
 αἰὲν δ' ἴα ξένιον δείσας αὐτὸν τ' ἐλεήσας·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιστος·
 οἶδόν σ'· ὅ δ' ὁ μῦθος πρὸς ἐπὶ γάρον ὅδ' ἐπείθω,
 αἰὲν ἄγε νῆα ῥήρην ποίησόμεθ' αὐτὰρ ὅ πιστα
 μάρτυροι ἀμροτέροισι θεοὶ τοὶ Ὀλύμπῳ ἐχουσιν·
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ὅθ' ὅδε δῶμα,
 ἔσθας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι,
 δαλὶ χιον δ' ἵέναι ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς ἀγορεύω
 δμῶας ἐπισταῖσας βαλεῖν μεγάλης κατὰ πέτρης·
 ὅρρα καὶ ἄλλος πῶ χὲρ ἀλούεται ἢ πρὸ πύειν·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος Ὀφιοβόρος·
 ξείν' ὅτ' ἔγωγε κινέω μοι ἐὺ κλέην τ' ὄρετ' ἤ τε,
 εἴ η' ἐπ' ἀνθρώπουσ' ἄμα αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπὶ ὅθ' κλισίην ἀγῶνον, καὶ ξένια δῶκε·

αὐτοῖς δὲ κτείναιμι φίλον δ' ἄπο θυμὸν ἐλοίμην·
 προφρων κεν δ' ἦπειτα δῖα κρονίωνα λιτοίμην·
 νῦν δ' ὦρην δόρποιο τάκιστά μοι ἐν δὸν ἐταῖροι
 εἶεν· ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἀρχίμολον δὲ σύβητε καὶ ἀνέρδω ἦλθον ὑφορβοί·
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν καὶ τὰ ἦθεα κοιμηθῆναι·
 κλαγγὴ δ' ἄπετος ὦρτο συὼν ἀυλιζομένων·
 αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
 ἄξειθ' ὦν ἄν' ἄριστον· ἵνα ξείνῳ ἰβύσω
 πηλεδάπῳ· πρὸς δ' αὐτοῖς ὀνησόμεθ' οἱ πρὸς εἴζαυ
 δὴν ἐχομεν πάχοντες ὦν ἐνεκ' ὀρητοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἤμέτρων κέματον νήπουν ἐδυσιν·

Ως ἄρα φωνήσας κέασεν ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
 οἱ δ' αὖτ' ἔσθον μάλα πύονα πενταέτηρον·
 ἄν' μὲν εἴπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάτῃ, ὃ δὲ συβώτης
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῶσιν·
 αἰὲν ὅν' ἀπαρχόμενος κερκλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλει
 ὀρητοδόντος ὕδός, καὶ ἐπάλχετο πᾶσι θεοῖσι,
 νοσῆσαι ὀδυσηῖα πολύφρονά οἳ δὲ δόμονδε·
 κόψε δ' ἀναχόμενος χίρῃ δουρὸς, ἣν λίπε κελών·
 ἄν' δ' ἐλίπε ψυχῇ· τοῖς δ' ἐσφαξάν τε καὶ εὖσαν·
 αἰψὰ δέ μοι διέχοναν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης
 πάντοθεν ὀρχόμενος μελέων· ὃς πύονα δημόν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλει παλαιῶσ' ἀγρίτῃς ἀκτῇ,
 μήσυλλον τ' ἄρατ' ἄλλα καὶ ἄμρ' ὀβελοῖσιν ἐπέραν·
 ὠπῆσαν τε πριφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα·
 βάλλον δ' εἰν' ἐλεῖσιν ὀολλέα· ἀνδρὲς συβώτης
 ἵστατο δακτύλων, πρὶ γὰρ φρεσὶν αἰσιμαῖ ἦδη·
 καὶ τὰ μὲν ἐπὶ αἶχᾳ πάντα διεμοιράτο δακτύλων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῶς μὲν ἴαν νύμφησι καὶ ἑρμῇ μακάδος ἦεν
 θῆκεν ἐπαλάμενος· τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκείνῳ·
 νῶτοισιν δ' ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραειν
 ἄρ' ὀδόντος ἕος, κύνει δὲ θυμὸν ἄνακτος·
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 αἰθ' ἕτως εὔμαιε φίλος διὲ παρὶ γένοιο
 ὥς ἐμοί· ὅππῃ με τῶν ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεράεης.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη δῦμαιε συβώτα·
 εἴθιε δαμόνιε ξείνων καὶ τέρπεο τοῖς δε,
 οἷα πάρεστι θεὸς δεῖν καὶ δώσει, καὶ δ' ἔασι,
 ὅ, πῃ μὲν ὦ θυμῷ ἐθέλῃ δαΐσθαι γὰρ ἅπαντα·
 ἦ ῥά, καὶ ἄρματα θῦσε θεοῖς αἰετιγέτησι·
 ἀπείσας δ' αἰθόπα σῖνον ὀδυσῆϊ· πολὶ πόρθῳ,
 ἐν χεῖραϊν ἐθικεν· ὃ δ' ἔζετο ἥ παρὰ μοῖρῃ,
 σῖτον δέ σφιν ἐνειμε μεσαύλιος· ὃν ῥὰ συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποχομένοιο ἄνακτος,
 ἰόσφιν δὲ σποίνης καὶ λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρ' αὖ μιν ταρτίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν·
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον·
 αὐτὰρ εἰ πεί πόσιος καὶ ἐσθιτύος ἐξέρον ἐντο,
 σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε μεσαύλιος· οἷδ' ἐπὶ νόσπῃ
 σίτῃ καὶ κρείων νεκορημένοι ἐσάνοντο·
 νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε καὶ κηστομήνιος· ὕε δ' ἄρα ζεῖ
 πάννυχος· αὐτὰρ ἔτι ζέφυρος μέγα αἰὲν ἐφύαρος·
 τοῖς δ' ὀδυσσεὺς μετέειπε συβώτῃω περὶ τῶν,
 εἰπὼς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι ἦτιν' ἐταύρων
 ἄλλον ἐπὶ τῷ αἵματι· πεί ἔοκῆδετο λίην·
 κέκλυθι νῦν δῦμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 οὐδέ μινός τίς ποτ' ἐρέω, οἶος γὰρ ἀνώγει·
 ἡλεός· ὅς σ' ἐρέηκε πλὴν φρονά πρ' ἀλ' αἰεῖσαι,

καὶ θ' ἀπαλὸν γιλάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν·
 καί τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·
 αἰεὶ πρὶν οὖν τ' πρῶτον ἀνέκραγον, ὅκ' ἐπικεύσω·
 εἴδ' ὡς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 ὥς ὅθ' ὑπὸ προίῃ λόχον ἡγούμεε δ' ὀτυνάωντες·
 ἡγήσθην δ' ὀδυσαῖς τε καὶ ἀπείδης μοιέλαος·
 τοῖσι δ' ἅμα κείτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ δ' ὀρ' ἀνώνον·
 αἰεὶ ὅτε δ' ἡρ' ῥινομέσθαι ποτὶ πτόλιν ἀπύτε τέϊχος
 ἡμεῖς κλυὲν περὶ ἅσιν κατὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 ἀνδρόνακας καὶ ἕλος ὑπὲρ ταύχεσι πεπνυγμένους
 κέμινθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπὶ ἤλθε καὶ κὴ βορέας πεσόντες
 πηγυλίσ· αὐτὰρ ἔπειτα χιῶν γένετ' ἡὔτε πάχνη
 λυγρή, καὶ σκεῖεσι πριχέετο κύμαλλος·
 ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας·
 αὐθὺν δ' αὖτις οἱ σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
 αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν κλυὲν ἑτάροισιν ἔλειπον
 ἀρραδύως· ἐπεὶ ὅκ' ἐφάμην ῥιγασέμεν ἐμης·
 αἰεὶ πόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαιρόν·
 αἰεὶ ὅτε δ' ἡ πρόχα νυκτὸς εἴην· μετὰ δ' ἄστρα βεβήκη,
 καὶ πρὶν ἐγὼν ὀδυσηῖα προσνύδων ἐγγυὲς ἐόντα
 ἀγκυῶνι νύξασ· ὅδ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάμυσσε·
 διογενεὶ λαβρὴ δ' ἦ πολυμήχαν' ὀδυσαῖν,
 ὅτοι ἐτιζοῖσι μετέσσομαι· αἰεὶ με χεῖμα
 δαίμναται· ὅδ' ἔχω χλαῖναν, παρὰ μ' ἡπαρ δαίμων,
 οἷο χιτῶν ἐμμεναι· ναῦ δ' ὅκ' ἐτι φυκτὰ πέλονται·
 ὦς ἐφάμην· ὅδ' ἐπὶ πηγά νῆον χέθε τόν δ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἷος ἐκείνος εἴην βυλανέμεν· ἡδὲ μάχεσθαι·
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη δ' ἀπὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 σίγα ναῦ μή τις σὺν ἀχαιῶν ἄλλος ἀνύσῃ·
 ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκυῶνος κεφαλὴν χέθεν, εἴ περ τε μῦθον·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Κ αὐτὲ φίλοι, θεὸς μοι εὐπνιον ἤλθεν ὄνειρος·
 λίην τὸν νηῶν ἐκὼς ἤλθοιμι, ὅπως τις εἴη·
 εἴ περ ἄρ' εἶδ' ἡ ἀγαμέμνωνι ποιμένι λαῶν,
 εἴ πλεονάσ' παρὰ ναῦπριν ἐπορεύε' νέεσθαι·

Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα θόσος ἀνδράεμονος ἦδ' ὅς
 καρπαλίμως ἄπ' οὐδ' Ἀλκίον βάλ' ἐφοινικόεσσαν·
 βῆ δ' ἰέναι ἐπὶ νῆαο· ἔγω δ' ἐνὶ εἵματι κείνῳ
 κείμεν ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠὲ·
 ὥς ναῦ ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 δόϊν κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σκευμοῖσι συφορβῶν
 ἀμρόττον φιλότῃ κῶ ἀδιδίφως ἔηος·
 ναῦ δὲ μ' ἀτιμάζουσι καὶ χροὶ εἵματ' ἔχοντα·

Τ ὃν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφησ' ὅμαιε συβῶτα·
 ὦ γέρον· αἶνος μὲν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας,
 ὅδε τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηιβδὲς ἐνίστασθ'·
 τῷ ὅτ' ἐδῆτος δαήσαιο ὅτε τὰν ἄλλων·
 ὧν ἐπέοιχ' ἡέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα
 ναῦ ἀτὰρ ἠῶθεν γε τὰ σά· ῥά κ' ἐκ δ' οὐ παλὶξ εἴς·
 ὅ γ' ἀπὸ πολλὰ χλαῖναι, ἐπὶ μοιβοῖ τε χιτῶνας
 ἐνθάδ' ἐννύσσει· μία δ' οἶν φωτὶ ἐκείνῳ·
 αὐτὰρ ἐπὶ νῆασι δ' οὐδ' ἄλλος φίλος ἦδ' ὅς
 αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει·
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·

Ως εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθ' ἄρα δὲ πυρὸς ἐγγύς
 οὐκ ἔστι δ' αἰγῶν τε καὶ οἰῶν δέρματ' ἐβαλεν·
 ἐνθ' ὠδυσσεὺς κατέλειπε· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 πυκνὴν καὶ μαλακὴν, ἣ οἱ παρεχέσμετ' ἀμοιβὰς
 ἐννύσσει· ὅτε τις χερσὶν ἐκπαγλὸς ὄροιτο·
 ὥς δ' ὡς ἐνθ' ὠδυσσεὺς κοιμήσατο· τοὶ δὲ παρ' αὐτῷ
 ἀνδροδὲ κοιμήσαντο νεινῆαι· ὅδ' ἐκ συβῶτῃ

ἦν δ' αὖτεν αὐτῷ κοῖτος ὕπν' ἀποκοιμηθῆναι,
 αἰὲς γὰρ ἐξω ἰὼν ὀπλίζετο χαίρει δ' ὀδυαλός·
 ὅππ' ἴασι βίοτον πρὶ κήδεσσι νόσφιν ἔδοντας·
 πρῶτον μὲν ξίφος δ' ἐὺ περὶ σιβαροῖς βάλετ' ὤμοις·
 ἄμφι δὲ χλαῖναν εἵσατ' ἀεζάνεμον μάλα πυκνήν·
 ἀνδρὶ νάκην ἔλετ' αἰγὸς ὑπερέως μεγάλοιο·
 εἶλετο δ' ὄξυ ἀκόντα κινῶν ἀγχιτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι πρὸ σύδ' ὄρσιόδοντες
 πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ ἄλδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἠλέμαχον Ἀθηναῖον ἀνὰρ ἐπιστάσα, εἰς Ἰθάκην
 ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ μιν
 λάβων πέμπεται· καὶ ἐμβαίνειν μέλ-
 λων εἰς πλὴν νῆυν θεοκλυμένον τινα ὄρσειον μάντιν,
 ἀνλαμβάνει πρὶ φόνῳ φεύγοντα· καὶ Ὀδυσσεὺς
 διηγέεται ὥς φοίνικος αὐτὸν ληϊσάμενός ἐκ συρίας
 νήσας ἀπέδοντο λαέρτη· καὶ ἡ πλεμάχου ναὺς κρητάρ-
 ται εἰς Ἰθάκην· καὶ ταύτην εἰς αὐτὸν ἀποπέμψας, αὐτὸς
 πρὸς Ὀδυσσεὺς ἐρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Οὐδ' ἐπὶ βῆθ' ἰθάκης ὀδυσεΐδης ἐκ λακεδαίμονος.

Δ' εἰς εὐρύχορον λακεδαίμονα
παλλὰς Ἀθήνῃ

ἦχετ' ὀδυσεΐδης μεγαθύμῃ φαι-
διμον ἦδ' ὄν.

νόσῃ ὑπομνήσασα, καὶ ὀτρυνέει
σανέεσθαι.

εὖρε δὲ πηλέμαχον καὶ νέστορος ἀγαθὸν ἦδ' ὄν,
εὐδὸν τ' ἐν προσάμῳ μενελάου κυδαλίμοιο,
ἦτοι νεστορίδην μαλακῶ δειδμημένον ὕπνῳ.
πηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνος ἔχε γλυκὺς, αἰὲν ἐν θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρε.
ἀλλ' ἔτι δ' ἵσταμένη προσέρι γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τηλέμαχ', ὅκ' ἐτι καλὰ δόμων ἀποδιδύχῃσιν,
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρα τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
ἔτω ὑπ' ἑσπέρῃ μῆτι κατὰ πάντα φάτωσιν
κτῆματα δασυάμενοι· σὺ δὲ πτοίην ὁδὸν ἔλθῃς.
αἶψ' ὀτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον,
πεμπέμεν· ὅρ' ἐτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμη·
ἦ δὲ γὰρ ῥα πατήρ τε καὶ σὺ γνητοί τε κέλονται
εὐρυμάχῳ γήμασθαι· δ' γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δῶροισι, καὶ ἐξώφρ' ἔλκεν ἔειναι.
μὴ νύ τι σὺν ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἷσθ' αὖ γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς
κείνη βύλεται οἶνον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπίοι.
παίδων δὲ προτέρων καὶ κυριδίῳ φίλοιο,
ἔκ' ἐτι

ἔκτι μέμνηται τιθέντος· ὃ δὲ μεταλλᾷ.
 αἰὲς σὺ γ' ἔλθων αὐτὸς ἐπιπέφρασ' ἔχου
 δ' ἠρώων· ἥ τις τι δρῖσι φαίνεται εἶναι·
 εἰσδόντι φάνωσι θεοὶ κύδων παρὰ κοιτίν·
 ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σάωθεο θυμῷ
 μνηστῶν· ὃς ἐπιτιθεῖς δαΐσει δὲ λοχῶσιν·
 ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμοιό τε παμπλοέης·
 ἱέμενοι κτείνειν, πρὶν παροῖδα γαῖαν ἰκίσθαι.
 αἰὲς τὰ γὰρ οἷω πρὶν καὶ τίνα γαῖα κτεέξει.
 ἀνδρῶν μνηστῶν· οἵ τοι βίοτον κτεέδουσιν·
 αἰὲς ἔχου νήσων ἀπέχειν ἀνδρῶν νῆα·
 θυκτὶ δ' ὁ μῶς πλείειν πέμψει δέ τοι ἔθρον' ὀπίσθην·
 ἀθανάτων ὃς τις σε φυλάσσει τε, ἵν' ἐταίτε·
 αὐτὰρ ἐπὶ πρῶτην ἀκτῶν ἰθάκης ἀρίηται,
 νῆα μὲν δὲ πόλιν ὀτρύνει καὶ πάντας ἐταίρους·
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαρινέσθαι,
 ὃς τοι ὕων ἐπίηρος· ὁ μῶς δέ τοι ἦπια οἴδεν·
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, γὰρ δ' ὀτρύνει πόλιν εἶσω,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι πηνελοπέην·
 ἦν κεθ' οἷσ' ὡς ἐὰν καὶ ἐκ πύλων εἰλήλησθαι·
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπὺς ἀπέβη πρὸς μακρὸν ἄλυστον·
 αὐτὰρ ὁ νεοτρίδην ἐξ ἠδ' ἑὸς ὕπνου ἔγχευεν
 λαῖε ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·
 ἔγρεο νεοτρίδην πρῶτιστα μῶνυ χαρ' ἵππυς
 ζῶσον ὑφ' ἄρματ' ἄγων· ὄρρα πρὶν ἠώμεν ὁδοῖα·
 Ἦν δ' αὖ νεοτρίδης πρῶτιστατος ἀντίον ἦν δα·
 πηλέμαχ'· ὅπως ἔστιν ἐπὶ γρομένους πρὸ δ' οἴο
 νύκτα διὰ δνορβῶν ἐλάειν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς·
 αἰὲς μὲν εἰσδόνε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θεῖη,
 ἦρωε ἀγαμέδνης δουρικλυτὸς μενέλαος,

Hom. Odyss.

T

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ μύθοις ἀγανόισι παραυδήσας ἀποπέμψῃ·
 τὸ γάρ τε ξείνος μνησέσθαι ἤματα πάντα
 ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὃς κεν φιλότῃτα παράχῃ·
 ὧς ἔρατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς·
 ἄχιμόλον δὲ σὺν ἤθε βοὴν ἀγαθὸς μείλαος,
 ἀντὰς ἔξ ἀνῆς ἐλένης πάρα καλλιμόμοιο·
 Τὸν δ' ὦς αὖ ἐνόησεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱὸς,
 σπερχόμενος ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλέοντα
 δαΰν' καὶ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοισι
 ἥρωσ'· βῆ δὲ θυράζε, παρυσάμενος δὲ προσηύδα
 πλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·
 Ἄ, προῖδη μείλαε διοχοεὺς ὄρχαμε λαῶν,
 ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλῃν ὅς πατροῖδ' αἰῶν·
 ἦδη γὰρ μοι θυμὸς ἐέλδτε οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μείλαος·
 πλέμαχ'· ὅτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθαδ' ἐρύξω
 ἰέμενον νόστοιο· νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὃς κ' ἐξοχα μὲν φιλέησιν,
 ἐξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα·
 ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ' ὅς τ' ἔτι ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξείνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐαυτὸν κατβύβῃ·
 χρὴ ξείνον παριόντα φιλεῖν ἐθέλοντα δὲ πέμπειν·
 οἷμά μιν εἰσδοὶ δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θέω
 καλὰ σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔγω δὲ γυναιξὶ
 δειπνον ἐνὶ μεγάροισι τετυχεῖν ὅστις ἐνδον ἐδύνταν,
 ἀμρότερον κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη καὶ δνειαρ,
 δειπνήσαντάς τ' ἔμεν πολλὰν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 εἰδ' ἐθέλεις προφθῆναι ἀν' ἐλλάδα καὶ μέσον ἄργος,
 ὅθρ' αὖτοι αὐτὸς ἔπωμαι· ὑποζύξω δέ τοι ἵππους·
 ἅπα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ὃ δέ τις ἡμέας·
 αὐτὸς

αὐτὸς ἀποπέμψας δὲ τι ἐν γεφύρεσσι,
 ἢ ἔτινα τοιπύδων αὐχάων ἢ ἐλεβήτων,
 ἢ ἐδὴ μινύς, ἢ ἐχρύσειον ἄλεισον·
 τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

Α' τοῖσιν μινέλαε διοπροφές ὄρχαμε λαῶν
 βύλομαι ἢ δὴ νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· ὃ γὰρ ὅπιθεν
 ὄρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι,
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
 ἢ τι μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀλιγται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τῷ ἄκῃ σε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
 αὐτὴν δ' ἄρ' ἡ ἀγὼχῃ ἠδὲ δῖμῳσι κέλαισε,
 δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκέν· ἄλλος ἐνδον ἐδόντων·
 ἀχιμόλον δὲ οἱ ἦλθε βοησιόδης ἐτεωνόος·
 ἀντὶς ἐξ ἀνῆς, ἐπεὶ ὃ πολὺ νῆεν ἀπ' αὐτῶ·
 τὸν πῦρ κῆκε ἀνωγε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
 ὅππῃσά τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' ἔκ' ἀπίθισεν ἀνέσας·
 αὐτὸς δ' ὅτε θάλαμον κατεβήσατο κηῶνθα,
 ἔκ' οἷος ἄμα τῷ γ' ἐλένη κίε καὶ μεγαπένθης·
 αἴη δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκενον, ὅθι οἱ κειμήλια κείτο,
 ἀπείδης κλυτὴ πέτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον·
 ἵδ' ὃν δὲ κριτῆρα φέρειν μεγαπένθε ἀνῶγεν
 ὄρχυρεον· ἐλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν·
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ὅς κ' ἔμεν αὐτῇ·
 τῶν ἐν ἀειραμένῃ ἐλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
 ὅς κ' ἄλλιστος ἔην ποιήμασιν, ἢ δὲ μέγιστος·
 αἴη δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκαστο δὲ νείατος ἄλλων·
 βᾶν δ' ἵέναι προτέρῳ διὰ δώματος ἕως ἵκοντο
 ἡλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 Τ' ἡλέμαχ' ἦτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς,
 ὥς τοι ζῶε τέλεισιν ἐρί, δ' ἄπο πόσις ἥρης·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ καὶ μῆλ' αἰεὶ κείται,
 δῶσω δ' ἐκείλυσιν καὶ τιμῆσ' αὐτόν τε·
 δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· δ' ὀνύρεος δέ
 ἔστιν ἄπασ' χρυσὸν δ' ἐπιχείλαια κεκράνται,
 ἔργον δ' ἡρώεσσι πόρεν δὲ ἑφαιδίμος ἦρως
 σιδονίων βασιλῆα, ὃς δ' ἴδ' ὁ δόμος ἀμφεκέλυφεν,
 καὶ σέ με νοσήσαντα· τέϊν δ' ἐθέλω τὸ δ' ὅπασαι·
 Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 ἦρως ἀποδείδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαινόσθ
 θῆκε αὐτὲ προπαίροιθε φέρων κρατερὸς μεγαπένθης
 δ' ὀνύρεον· ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης,
 πέπλον ἐχὺς ἐν χερσὶν ἐπὶ στήθεσσι· ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τέτο διδῶμι,
 μῆν' ἐλένης χερῶν πολυυράτη δ' ὀνόμαζεν ὦρην
 σὺ γὰρ ὅχ' ὥς φορέειν· τείως δὲ φίλη παρὰ μηρὸν
 κείδω· οὐδ' ἐμὲ γὰρ σὺ δέ μοι χερῶν ἀρίστοις
 οἶκον εὐκτίμων καὶ σὴν δὲ παροίδα γαῖαν·
 Ως εἰπὼς ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 καὶ τὰ μὲν δὲ πείρινθα τίθη παρὰ στήθεσσι ἦρως
 δεξιᾶ μιν, καὶ πάντα ἐὼς θήσαστο θυμῷ·
 τὴν δ' ἦγε πρὸς δῶμα καὶ ξανθὸς μετέλαος·
 ἐξέειπεν δ' ἄρ' ἐπὶ πύλῃ καὶ κλισίῃ τε θρόνῳ τε·
 χερνίβας δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχανε φέρουσα
 καλὴ χρυσείη, ὑπὲρ δ' ὀνύρεοιο λέβητος
 εἴφατο· παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάσσουσι πρὸς πέλας·
 σῆτον δ' αἰδοῖν ταμίην παρέθηκε φέρουσα,
 εἴδατα πολλὰ ἐπιθεῖσα χαρίζομένη παριόντων·
 παρὰ δὲ βοιωτῆος κρέα δαίτο καὶ νέμε μοίρας·
 ὅνοχ' ὅς δ' ἐμὲ μενιλάς κυδαλίμοιο·
 οἷον δ' ἐπὶ δόμῳ θ' ἐτοῖμα προκείμενα χερσὶ γαλλον·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
 δὴ τότε πηλέμαχος καὶ νέστωρ ἀγλαὸς ἦδ' ὤδης,
 ἵππυς τ' ἐζ ἀνιμῶν ἀνὰ δ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαλυνον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρης ἐριδύπης
 τὸς δὲ ματ' ἄρ' εἰδὼς καὶ ξανθὸς μενέλαος,
 οἶνον ἔχον ἐν χειρὶ μελέθρονά δ' ἐξίτρεψι,
 χρυσέῳ ἐν δέ π' αἶψ' ὄφρα λείψαντε κισίην·
 σὴ δ' ἵππων προπάροιθε· διδισκόμενος δὲ προσήυδα·

Χ αἶρετον ὦ κῆρ' καὶ νέστωρ ποιμένι λαῶν
 εἴπῃν· ἢ τὸρ ἐμοίγε πατήρ ὥς ἦπιος ἦεν
 εἴως ἐνὶ φρεσὶν πλεμίζομεν ἦδ' ἀχαιῶν·

Τ ὄν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 καὶ λίην κείνῳ γε διαγορεῖς ὥς ἀγορεύεις·
 πάντα τά μ' ἐλθόντος κατὰ λείξομεν· ἀγὰρ ἐγὼν ὥς,
 νοστήσας ἰθάκην δὲ κιχὼν δδυσσῇ ἐνὶ οἴκῳ,
 εἴποι μ' ὥς παρὰ σείο τυχὼν φυλόπτος ἀπάσης
 ἔρχομαι αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά·
 ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δειξίδς ὄρνις,
 αἰετὸς δ' ὀρνὴν χθὴν φέρων ὀνύχεασι πάλαιρον
 ἤμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰὺζόντες ἔποντο
 ἀνέρι δὲ ἠδὲ γυναικὶ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 δειξίδς ἠἶξε πρόσ' ἵππων· οἳ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐάνθη·

Τ οἷσι δὲ νεστροῖδης πεσίστρατος ἦρχετο μύθων·
 φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεῖς ὄρχαμε λαῶν·
 εἰ νῶϊν γὰρ ἔφηνε θεὸς τέρας ἢ ἐσὶ αὐτῷ·

Ω σφάτο· μὲ μῆριξε δ' ἀρ' ἡμίφιλος μενέλαος,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑπ' ἡμίνεαιτο καήσας·
 ὅν δ' ἐλένη τανύπεπλος ὑποθαμένι φάτο μύθον·
 κλύτε μ' αὐτὰρ ἐγὼ μαντᾶσομαι ὥς ἐνὶ θυμῷ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀθανάτοι βάλλεσσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω·
 ὡς δ' ὅτε χῆν' ἤρπαξ' ἀπιταλλομένην ἐπὶ οἴκῳ
 ἔλθων ἐξ ὕρεος ὅθι οἱ γενεὴ τε τόκος τε,
 ὡς ὀδυρομένη καὶ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαλιβεῖς·
 οἷα δὲ νοσήσῃ καὶ τίσεται ἢ καὶ ἦδη
 οἰκοῖσ' ἀτὰρ μνηστῆρσι καὶ πάντεσσι φυτάνει·
Τὴν δ' αὖτ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ὅτ' ἔγωγε Ζεὺς θεὸς ἐρίγδυπος πόσις ἦρις·
 τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῷ ὡς αὖ χετοῦ μιν
 ἦ· καὶ ἐφ' ἵπποισιν μάστιγ' ἀλάλῃ· οἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἦγ' ἔαν πεδίογ' ἴδωσι πόλιος μεμαῶτ' ὅθ'·
 οἷδ' ἐπ' ἀνὴρ μέγας σείον ζυγὸν ἄμφω ἔχοντ' ὅθ'·
 δύ' ἀνέχ' ἡέλιος σκιδόων· ἴτε πᾶσαι ἀργαῖ·
 εἴτε φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 ἱέρος ὀρσιλοχόιο, τὸν ἀφ' ὅς τέκε παῖδ' αἶ·
 ἐνθάδ' ἐνύκτ' ἀέσαν· ὅθ' ἐπὶ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 ἵππεσσι τε ζυγὸν αὖτ' ἀνὰ β' ἄρμακτα ποικίλ' ἐβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ ἀεθύσης ἐριγδύπ'·
 μάστιγι δὲ λαόν· τῷ δ' ἔκ' ὤκοντε πετέσθην·
 αἶψα δ' ἐπ' ἵκοντο πύλῃσιν ἐπὶ πολίεθρον,
 καὶ ἴτε πλέμαχος προσεβώνει νέστωρος ἵδον·
 νέστωρίδ'· πῶς κέν μοι ὑπάρχόμενος τελέσῃσιν
 μῦθον ἐμὸν· ξείνοι δὲ διαμπερὲς ἀν' ὅ μεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλόπτορος· ἀτὰρ καὶ ὁ μῦθ' ἔειπεν·
 ἦ δὲ δ' ὅδ' ὅς καὶ μάλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐήσεται·
 μή με πάρεξ ἄγε νῆα Διοπαρῆς, ἐν ἀλί' ἢ αὐτῷ,
 μή με γέρον ἀέκοντα κατὰ χεῖρ' ὡς ἐπὶ οἴκῳ
 ἱέμενος φιλεῖν, ἐμὲ δὲ κρεῶν θάλασσαν ἱκέσθαι·
Ως φάτο· νέστωρίδης δ' ἄρ' ἐπὶ συμφράσας το θυμῷ·
 ὅππῃ

ὅπως οἱ κῆτὰ μοῖραν ὑποχόμενος τελέσειεν·
 ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάδατο κέρδιον εἶναι·
 εἰς ἣν ἵππῃς ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξείννυτο κέλλιμα δῶρα·
 ἐσθῆτα χρυσὸν τε, τὰ δὲ μενέλαος ἔδωκε·
 καί μιν ἐποβείων ἐπεκτίζοντα προσηύδα·
 σπυδαῖν αὖ ἀνάβανε, κέλαι τε πάντα ἑτάερας,
 πρὶν ἐμὲ οἰκῆσαι κέρδιαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι
 οὗ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κῆτὰ φρένα καὶ κῆτὰ θυμὸν,
 οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος ὅς σε μεθήσει·
 αἴψ' αὖτ' ὅς κ' ἐλῶν δ' αὖρ εἴσεται· ὅδ' ἐσέ φημί·
 αἴψ' ἵέναι κενεὸν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης·
 Ως ὅρα φωνήσας ἔλασεν κέλλι' ῥοχάσ' ἵππῃς·
 αἴψ' πυλίων εἰς αἴσιν· θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκνε·
 πλεῖμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποβείων ἐκέλυσεν·
 ἐγκοσμεῖτε τὰ τοῦ χεῖ' ἐτάρι νηὶ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβάνωμεν ἵνα πρήσωμεν ὀδόιο·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὴν μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπίθοτο·
 αἴψα δ' ἄρ' εἰσβαινόν καὶ ἐπὶ κληῖσι κέθιζον·
 ἦτοι δ' ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ οὐ χέτο θύετ' ἀθήνη,
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ· χεῖρόθεν δὲ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ,
 πλεῖστα πὸς φάων ἐξ ἄρρεος ἀνδρῶν κῆτα κτὰς
 μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε μελὰ μοῖδος ἐκγονος ἦεν·
 ὅς πρὶν μὲν ποτ' ἐναεὶ πύλῳ ἐνὶ μητέρῃ μήλων
 ἀφνειὸς πυλίοισι μέγ' ἐξοχα δώματα ναίων,
 δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀγίκετο πατρίδα φάων,
 νηλέα τε μεγάρθμον ἀγαυότατον ζώντων·
 ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐλαιῶν·
 εἴχε βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι φυλάκιοι·
 δεσμῷ ἐν δ' ὀργαλέῳ δέδωτο κρατερὰ ἄλλα πάχων,
 γ' ἡῖ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἵνεκεν νηληϊὸς κέρη· ἄτης τε βερέϊης,
 τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ Δασιπλήτις ἐρινύς·
 αἶψ' ὅ μιν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἥλασε βῆς ἐριμύχης
 ὅς πύλον ἐκφυλάκῃς καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀγμέης
 ἀντίθεον νηληϊὰ κασιγνήτω τε γαυαῖκῃ
 ἢ γάρ γετο πρὸς δῶμαθ'· ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 ἄρχος ὅς ἐπὶ πρόβοτον τόθι γάρ οἱ ἀσιμον ἦεν
 ναίμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' ὄργεῖσιν·
 ἐνθα δ' ἔρημε γαυαῖκῃ καὶ ὕφρερ' ἐς θέτο δῶμα·
 γείνατο δ' ἀντιφάτην καὶ μάντιον ἔειπε κραταιῷ·
 ἀντιφάτης μὲν ἐτίκτεν ὀϊκλήα μεγάρου μόν·
 αὐτὰρ ὀϊκλήης λαοαδὸν ἀμφιάρκον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει ζῶς τ' αἰγίοχος καὶ ἀπόλλων,
 παντοῖν φιλόπῃ· ὃ δ' ἵκετο γῆρας ὕδ' ὄν·
 αἶψ' ὅ λ' ἐπ' ἐν θήβησι γαυαῖων εἵνεκεν δώρων·
 τὸ δ' ἔγχε' ἐγένοντ' ἀγκυμάων ἀμφιλόχ' ὅς τε
 μάντιος αὐτίκετο πολυφειδέα τε κλείον τε,
 αἶψ' ἦτοι κλείτον χρυσόθρονος ἤρπασεν ἠώς,
 καλλεὸς εἵνεκεν οἷο ἵν' ἀθανάτοισι μετήν·
 αὐτὰρ ὕπερ θυ μόν πολυφειδέα μάντιν ἀπόλλων,
 θῆκε βροτῶν ὃ χ' ἄριστον· ἐπεὶ θάνειν ἀμφιάρκας,
 ὃς ῥ' ὕπρ' ἡσιὸν δ' ἀπενάσκατο παρ' ἱ' χολωθείς,
 ἐνθ' ὅ γε ναϊτάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι·
 τὸ μὲν ἄρ' ἦος ἐπῆλθε, θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν·
 ὃς τότε πλεμάχην πέλασ' ἴσατο· ὃν δ' ἐκίχανε
 σπένδοτ' ἀνδρόμενόν τε βοῇ παρανῆ μελένη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρὸέντα προσηύδα·
 ὦ φέλ' ἐπί σε θύοντα κίχων τῷ δ' αἰὲν χῶρῳ,
 λίανομ' ὕπερ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτὸς κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων οἵ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι

- εἰπέ μοι εἰρομένην νημερτέα μὴ δ' ἐπιμνήσῃς·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις, ἦ δὲ τοκὴ δό·
Τὸν δ' αὖτ' ἑταίρεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι εἶνε μάλα ἄρεκέως ἀγορεύσω·
 ἐξ ἰθάκης γένος εἰμί· πατήρ δέ μοι ὄϊν δ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἐν νηὶ δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ δ' ἀέθρῳ·
 τὴν κ' ἐν νηὶ ἐτάρας τε λαβὼν κ' ἐν νηὶ μέλαιναν,
 ἦλθον πουσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
 ἔγωγε κ' ἐγὼν ἐκ πατρίδος ἀνδρῶν κ' ἐτακτὰς
 ἔμψυλον· πολλοὶ δὲ κ' ἐσὶ γνητοί τε, ἔται τε,
 ἄργος ἀν' ἰππόβοτον· μέγα δὲ κρατέουσιν ἀχαιοί·
 τῶν ὑπαλαυόμενος θάνατον κ' ἐκ νῆα μέλαιναν
 φεύγων· ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κ' ἐτ' ἀνθρώπων ἀγέληοι·
 αἶψά με νηὶς ἐφρασε· ἐπεὶ σε φεγγὼν ἰκέτοισα
 μή με κ' ἐτακτεῖν ὡς ἰδωκόμεναι γὰρ οἶώ·
Τὸν δ' αὖτ' ἑταίρεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἔλθω δ' ἡσ' ἐθέλοντάς· ἀπώσω νηὶς ἐγὼ σῆς·
 αἶψ' ἐπεὶ αὐτὰρ κείθι φιλήσας οἶα κ' ἔχωμεν·
Ως ἄρ' αἰφωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 κ' ἐπ' ἐπ' ἰκρίδιον τ' ἀνυσεν νηὶς ἀμριερίωνος·
 ἀνδρὶ κ' αὐτὸς νηὶς ἐβήσετο ποντοπόροιο·
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἐπείτα κ' ἐθέζετο· παρ δὲ οἱ αὐτῷ
 εἶσε θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 ἑταίρεμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποβύσσας ἐκέλευσεν
 ὁπλῶν ἀπείσθαι· τοὶ δ' ἐαυμένως ἐπίθοντο·
 ἰσὺν δ' εἰλάτινον κόιλῃς ἐντοσε μισόδμητος
 σῆσαν ἀείρακτος κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 ἔλκον δ' ἰστὰ λυγρὰ ὑπὲρ ἑπτοῖσι βοῦσι·
 τοῖσι δ' ἵκμενον ἔρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

λαβρον ἐπαγίζοντα δὲ αἰθέρος ὄφρα τάχιστα
 νηὶς ἀνύσειε θεῶσθα θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.
 δύ' αὐτὶ τ' ἑλίου σκιδῶντο τε πάσαι ἀγυαί·
 ἦ δὲ φρῶς ἐπέβαλλεν ἐπειρομένη διὸς ἔρω,
 ἣ δὲ παρ' ἡλίου δῖαν ὄθι χρατέουσιν ἐπειοί·
 εἴθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θεῶσιν
 ὀρμαίνων, ἦεν θανάτον φύγοι, ἦεν ἁλώη,
 τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ ὀδυσαδὲ καὶ δῖος ὕπορβος
 δорπείτην παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέροβ' ἄλλοι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὀδυσαδὲ μετέειπε συβώτῳ περὶ τίζων,
 εἴ μιν ἔτ' ἐν θυκῶς φιλέῃ μείναι τε κελεύει
 αὐτὰς ἐνὶ σάθμῳ, ἣ οὐ προῶει πόλιν δέ·
 κέλευθι ναῦ δ' ἄμα καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 ἦ ὧθεν προτὶ ἄστυ λιλαιομαι ἀπονέεσθαι
 πῶ χούσων, ἵνα μὴ σε κατὰ ῥύχῳ καὶ ἐταίρους·
 αἰγὰ μοι αὖ θ' ὑπόθαι, καὶ μὲν ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὀπάσων·
 ὅς κ' ἐμευ κείσ' ἀγάγῃ κατὰ δὲ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἴ κεν τις κοτύλην καὶ πύρρον ὀρέξῃ·
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' ὀδυσηὸς θεῖοιο,
 ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι πηνελοπέῃ·
 καλέην μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισιν μιγείην,
 εἴ μοι δοῖπνον δεῖν ὀνειάτα μυρὶ ἔχοντες·
 αἰψά κεν εὖ δροῶσιμι μετὰ σφίσιν ὅππῃ θέλοιν·
 ἐκ τὰρ τι ἐρέω· σὺ δὲ σώθεο καὶ μὲν ἄκυσσον
 ἔρμείαδ' ἐκτι διακτόρῃ, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῆδος ὀπάσει·
 δροισάσῃ δ' ἔκ' ἂν μοι ἐρίσειεν βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' αὖ νηῆσαι διατέ ξήλα δ' ἀνακισάσαι,
 δαιτροῦσά ται, καὶ ὀπῆσαι, καὶ οἶνο χοῆσαι,

- οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶσι χέρι δὲ·
- Τὸν δὲ μέγ' ὁ χθόνιος προσέφησ' ἔνθα με συμβῶτα·
 ὦ μοι ξείνε τίητοι ἐνὶ φρεσὶ τὸ τοῦ νόημα
 ἐπλετο, ἢ σύ γε πᾶν λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰδὲ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδύμῃ ὄμιλον·
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔρανόν ἤκη·
 ὅτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων·
 ἀλλὰ νείοι χλαῖνας αὖ εἰ μένοι ἡδὲ χιτῶνας·
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σπινὴν ὑποδρῶσιν· ἐξέστοι δὲ φάπτεαι
 σίτῃ καὶ κρείων ἡδ' οἶνον βεβριθάσιν·
 ἀλλὰ μὲν ὅτ' ἄρ' τις τοι ἀνίσταται παρεόντι·
 ὅτ' ἐγὼ ὅτε τις ἄλλος ἐταίρων οἱ μοι ἔασιν·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθουσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσει·
 πέμψει δ' ὅπῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἰὲρ ὅπως ἄν μοι φίλος διὸ παρὶ γένοιο,
 ὥς ἐμοί· ὅπῃ μ' ἐπαυσας ἄλλης καὶ οἷζυός ἀνῆς
 πλῆκτοσάωνος δ' ἔκ' ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἐνέκ' ὅλομένης γαστρὸς καὶ καὶ κῆδε' ἔχουσιν,
 ἀνέρεσσιν τιν' ἵκηται ἄλῃ καὶ πῦμα καὶ ἄλγος·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἵχανάσας μείναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 εἴπα' γε μοι πρὶ μνηστῆρος Ὀδυσῆος θεῖοιο
 πατρὸς θ' ὃν κατέλειπεν ἱὼν ἐπιγῆραος ὕδωρ,
 εἴπῃς τίς ζώῃσιν ὑπ' αὐγὰς ἱελίοιο,
 ἢ ἦ δὴ τεθνήσκει καὶ εἰν ἄτ' ἴδω δόμοισι.
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συμβῶτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξείνε μάλ' ἀρεκέως ἀγορεύσω·
 λυέρετ' ἔτι ζῶν, διὸ δ' αὖ χεῖται αἰεὶ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίβαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἐκ πάλλων τῶν παιδῶν ὁδύρεται οἰχομένοισι·
 κενρίδης τ' ἀγχοῖο δαῖρρονος ἢ ἐ μάλιστα,
 ἦ καὶ χ' ἀπὸ φθιμένη καὶ ἐν ὧ μὴ γήραϊ θῆκεν
 ἦ δ' ἄχ' ἔτι παιδὸς ἀπέφθιτο κυδάλι μοιο,
 λυγαλέῳ θανάτῳ ὥς μὴ θάνοι' ὅς τις ἐμοὶ γὰρ
 ἐνθάδε ναετῶν φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδῃ·
 ὅφρα μὲν οὖν δὴ κῆρ ἐνὶ ἄλγεσσι πρὸς ἐμῆς,
 γόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσσαι,
 ἔνεκα μὲν αὐτὴ θρέψεν, ἄμκα κτιμένη τανυπέπλῳ,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ, πλὴν ὁ πλοῦτα τινος τέκε παίδων·
 τῇ δ' ἄρ' ἐρεφόμεν ὀλίγον δέ τι μῆσος ἐτίμα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἦ βιν πλυνήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 πλὴν μὲν ἔπειτα σάμην τε δόσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο·
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα κείνη
 καὶ μάλ' ἀμφιέσασα ποῖν δ' ὑποδήματα δῦσα,
 ἀρρὸν δὲ προῖα λελείπει δέ με κηρόθι μάλλον·
 νῦν δ' ἦ δὴ τῶν ἐπιδόομαι· ἀνέμοι αὐτῶ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ὧς ἐπιμύμνω·
 τῶν δ' ἔφαθ' ὅν τ' ἐπιδόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκε·
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ἐμείλιχόν ἔστιν ἀκῆσαι,
 ἅτ' ἐπος ἅτε τι ἔργων ἐπεὶ κενὸν ἐμπεσεν οἴκῳ
 ἀνδρῶν ὑπὲρ φίλοι μέγα δὲ δμῶδες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκστα πυθέσθαι·
 καὶ φασέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φρέσθαι
 ἀρρὸν δ' οἶα τε θυμὸν ἀπὸ δμῶεσσιν ἰάνει·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐὼν εὖμαιε συβῶτα·
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων·
 αἰὲς γὰρ μοι τόδε εἶπε καὶ ἄρεκέως κῆτάλεξον,

ἢ εἰ διεπράθετο πῶλιν ἀνδρῶν ἀρυάγχα·
 ἢ εἰ ναιετάασκε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἢ σέ γε μοιωθέντα παρ' ὀϊεσιν, ἢ παρὰ βυσίν,
 ἀνδρὸς δυσμενέος νηυσὶν λάβον ἢ δ' ἐπέρασαν,
 τὰ δ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ' ὅδ' ἄξιον ὦνον ἐδωκεν·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ξείν', εἰπεῖ ἄρ' οἱ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάτεις;
 σιγῇ γὰρ ξυλίσαι καὶ τέρπειο, πείνεις τε οἶνον
 ἢ μένος· αἴδου δὲ νύκτεος ἀβίσφατοι· ἐστὶ μὲν δ' αὖτις
 ἐστὶ δὲ τρῖς πομένοισιν ἀκνέμεν· ὅδε τι σε χρεὶν
 πρὶν ὥρῃ κατὰ κλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος·
 τῶν δ' ἄλλων ὃν τινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 εὐδέ τω ἐξελευθὼν ἄμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι,
 δειπνήσας ἄμ' ὕεινιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω·
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντές τε δαίην μέτω τε,
 κήδεσιν ἀμύμων τρῖς πῶμεθα λαογαλέοισιν
 μνωμένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 ὅς τις οἱ μάλα πολλὰ πάσῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ·
 τὰ το δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάτεις·
 νῆσός τις συρίη κικλήσκειται εἴη ἀκνέεις
 ὄρτυγίης καὶ θύπρεος, ὅθι προπαῖ ἡελίοιο·
 ὅτι πρὶ πηλιδῆς λίην ῥέον, ἀμ' ἀγαθὴ μὲν
 αὐβόος εὐμηλὸς οἶνοπληθὺς πολὺ πῦρος·
 πείνη δ' ὅποτε δῆμον ἐσέρχεται ὅδε τις ἄλλῃ
 νῆσος ἐπὶ συγρῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀμ' ὅτε γηράσῃσι πόλιν κατὰ πύλ' ἀνθρώπων
 ἐλθὼν ὄρνυρότοξος ἀπόλλων ὄρτεμιδι ξυῶ,
 οἷς ἀγκυρῶν βελέειν ἐποιχόμενος κατέπεφνε·
 ἐνθα δ' ὤω πόλιν δὶ χὰ δέσφοισι πάντα δέδασαι·
 τῇσιν δ' ἄμροτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλανε

κτήσιος ὀρμενίδης, ἐπιέκελος ἀθάνατοισιν·
 ἐνθάδε δὲ φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρῶν
 τρωέται μὴρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ·
 ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνισ' ἐνὶ οἴκῳ
 κελύτῃ μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαῇ ἔργειδ' ἔχον·
 αὖ δ' ἄρα φοίνικες πολυπαῖταλοι ἦ πρόπανον·
 πλωύσῃ τίς πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηὶ
 αὐτῇ καὶ φιλόπτη, τά τε φρένας ἦ πρόπαι
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ καὶ εἰκ' αὐρῶς ἔησιν·
 εἰρώτα δ' ἦ πρῶτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑφ' ἐφές δ' ὦ·
 ἐκ λυγρῶν σιδῶνος πολυχάλκῃ ἀρχομαι εἶναι·
 κῆρυ δ' εἰ μὲν δαύβαντος ἐγὼ ῥυδαν ἀφνειοῖο,
 αἰγὰ μ' ἀνὴρ περ ἔσαν τάρισοι ληίστορες ἄνδρῶν
 ἀγρόθεν ἐρχομένῃν· πέρασαν δέ με δαῦρ' ἀγαγόντες,
 τὸ δ' ἄνδρ' οὐκ ἔδωκεν· ὅδ' ἄξιον ὄνον ἔδωκεν·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὅς ἐ μίσγετο λάβρῃ·
 ἢ ῥά κ' ἐναῶν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκησ' ἔποιε,
 ὅφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑφ' ἐφές δ' ὦ,
 αὐτὸς τ' ἦ γὰρ ἐτ' εἰσὶ καὶ ἀφ' ἡρώων κελύονται·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 εἴηκεν καὶ τὸ τ' εἰ μοι ἐθέλοιτε γέ νῆαται
 ὄρω πεισθῆναι ἀπὴμονα δ' οἴκησ' ἀπάξειν·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε κ' ὄρωον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 σιγῇ νῆα μή τις με προσαιδέτω ἐπέειν
 ὑμετέρων ἐτάρων συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγῇ,
 ἢ περ ἐπὶ κρήνῃ μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἔλθων ἐξείπῃ· ὅδ' ἴδυσσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν δ' ὀρχαλίῳ ὑμῖν δ' ἐπιφράσεται ὀλεθρον·

αἷ' ἔχει' ἄφρεσιν μῦθον· ἐπείγετε δ' ὦν' ὀδ' αἰών.
 αἷ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείη βίοτοιο γένηται,
 ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ὅς δ' ὠμαδ' ἰκέσθω.
 οἷσ' ἄρ' ἔχ' χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 καὶ δέ κεν αἷ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλυσά γε δοίην·
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς εἴης ἐκὶ μετάρσις ἀτιτάλλω.
 μεδ' ἀλέον δὴ τοῖον ἄμα προχάωντα θύραζε·
 ἄν κεν αἷ' οἱ μ' ἐπὶ νηὶ· ὅδ' ὅ μιν μύριον ὦνον
 ἄλλοι ὅπῃ περάσῃτε πρὸς ἀποθρόνους ἀνθρώπων.
 ἡλθ' ἄρ' ὡς εἴπ' ὅσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλὰ·
 οἱ δ' ἐκισσὺν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
 ἐν νηὶ λαοφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολύνοντο.
 αἷ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀγγέλον ἤκεν· ὅς ἀγγείλειε γυναικί·
 ἡλυθ' ἀνὴρ πολυΐδοις ἐμὴ πρὸς δώματα πατρὸς
 χεῦσεον ὄρμον ἔχων· μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔβτο·
 ἄν κεν αἷ' ἐν μετάρσῳ δ' ὠμαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χρυσὸν ἀμφοτέρωθεν καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
 ὦνον ὑποχόμεναι· ὅδ' ἡ κατένευσε σιωπῇ·
 ἦτοι δ' ἐκένυσσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 ἡ δ' ἐμὲ χερρὸς ἐλῦσα, δόμων ἐξῆγε θύραζε.
 αὔρε δ' ἐκὶ προδόμῳ ἡλθ' ἑτάσας ἡ δὲ προπέζας
 ἀνδρῶν δακτυμόνων, οἵ μιν πατέρ' ἀμφιπένοντο·
 οἱ μὲν ἄρ' ὅς θ' ὤκον πρόμολον δ' ἡμοῖό τε φῆμιν·
 ἡ δ' αἰψὰ προ' ἄλ' ἔσα κατὰ κούφας· ὕπ' ἐκὼν
 ἐκπερὲν αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ πόμῃν ἀσιφροσύνῃσι·
 δούσε γὰρ ἡ ἑλῖος σκιδῶν ῥ' τε πᾶσαι ἀργαί·
 ἡμοῖς δ' ὅς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὧκα κινόντες·
 ἐνθάρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυκλος νηὺς·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 νῶ ἀναβιβασάμενοι· ἐπὶ δὲ ζόε' ἔρον ἰάλαριν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔξ' ἡμέρ' μὲν ὁ μῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 αἰὲς ὅτε δ' ἐβόημον ἡμέρ' ἐπὶ ζεῦ θῆκε κρονίων,
 πῶς μὲν ἐπειτα γυναικὲς βάλλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 αἰντλῶ δ' ἐν δότῃσι πεσὺς ὥς εἰναλίη κῆρ·
 καὶ πῶς μὲν φῶκησι καὶ ἰχθύσι κῦρμα γενέσθαι
 ἐκ βαλόν· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκχεύμενος ἦτορ·
 τῆς δ' ἰθάκῃς ἐπέλαυνε φέρον ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ·
 ἐνθά μ' ἐκέρτας πρίντο κτεάτεσσιν ἐοισιν·
 ἔτα τήν δ' ἐτε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ἴδον δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ·
 εὐμαί, ἡ μάλα δῆμοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινδ' οἶσ',
 ταῦτα ἔκστα λέγων ὅσα δὴ πάσθε αἴλεια θυμῷ·
 αἰὲς ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῶ ἐοχλὸν ἔθηκε
 ζεῦ, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶμα τ' ἀφίκεο πελλὰ μογήσας
 ἡπίν· ὅς δ' ἦτοι παρέχει βρώσιν τε πόσιν τε
 ἐνδυκίως· ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀγώμενος ἐνθάδ' ἵκν' ω·
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 καὶ δ' ὁραθεῖπν δ' ἢ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, αἰὲς μίνυνθα·
 ἀέφα γὰρ ἦως ἦλθεν ἐδδρόνος· οἷδ' ἐπὶ χέρσιν
 πηλεμάχῃ ἐτάροι λυόν ἵστα· καὶ δ' ἔλεν ἵδον
 κερπαλίμωσ· πῶς δ' εἰς ὄρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' ἀνὰς ἐβαλον· κατὰ δὲ πρυμνήσι ἐδῆσαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βάλλον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 δειπνον τ' ὀνταῖοντο, κδώνό τε αἶθο παθῖνον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
 τοῖσι δὲ πηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων·
 ὕμεις μὲν ναῦ ἄστ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἄρρον δ' ἐπελάσομαι ἡ δὲ βοτῆρας·
 ἑσπέριος δ' εἰς ἄστ' ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κέττιμι·
 ἡὲν θει

ἦ ὦθεν δὲ κεν ὕμιν ὁδοπορίον παραβέμην,
 δαΐτ' ἀγαθὴν κρήν τε, καὶ οἶνον ἠδυπότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλυμένος θεοειδής·
 πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἰωτὰ δῶμα θ' ἱκώμαι
 ἀνδρῶν οἱ κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 ἢ ἰθὺς αἴς μνηστῆς ἰω καὶ σοὶο δόμοιο.

Τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἄλλως μὲν σ' εὖν ἔγωγε καὶ ἡμέτρὸν δὲ κελοίμην
 ἔρχεσθ' ὅ γάρ τ' ἐξενίων ποθὴ, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ·
 χεῖρον' ἐπεὶ τοι ἐγὼν κὼν ἀπέλομαι ὅδε σε μήτηρ
 ὀφεται. ὃ γὰρ τι θαμὰ μνηστῆρ' ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται ἀλλὰ ποτὶν ὑπρωτὶ ἰσὺν ὑφαίνει·
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πικρὰ σκομομαι ὃν κεν ἴκηαι
 αὐρύμαχον πολύβοιο δαΐφρονος ἀγαδὸν ὕδν·
 ὃν νῦν ἴσα θεῶ ἰθακῆσιν εἰσορῶσι·
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ ὀδυαῖος γέρας ἔξειν·
 ἀλλὰ τά γε ζῶε οἶδ' ἐν ὀλύμπιός αἰθερί ναιῶν,
 εἰ καὶ σφιν πρό γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.

Ὡς ἄρα οἶετόν τι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
 κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
 τίλλε πέλας ἐχών, κατὰ δὲ πῆρ' αὖ χεῖρ' ἐράζε
 μεσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτὸς ἡλέμαχοιο·
 ὃν δὲ θεοκλυμένος ἐτάρων ἀπαγόσφι κέλευσε·
 ἐντ' ἄρα οἱ φῶ χεῖρ' ἐπος τ' ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ἡλέμαχ' ὅτι ἄνδρ' ἐπ' ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνων γὰρ μιν ὅς ἐσσι δῶν οἰωνὸν ἐόντα·
 ὅ μετέρ' εἰς ἐστ' ἔγνων βασιλεύτ' ὅν ἄλλο
 ἐν δὴ μὴ ἰθακῆς ἀλλ' ὕμεις κερτρὸι αἶε.

Τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·

Hom. Odys.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰ γὰρ πᾶσι ξείνις πὸς τετελεσμένον εἶη·
 ᾧ κε τάχα γνώης φιλοφιλῶς τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμῶν ὥς ἂν τις σὲ σπαιναντόμειος μαχαίριζοι·
 ἦ, καὶ πείραιον προσεφώνει πιστὸν ἱππᾶρον·
 πείραιε κλυτὶ δῆ· σὺ δ' εἰ μοι τό πρ' ἄλλα μάλιτα·
 πέθει ἐμῶν ἱππῶν οἱ μοι πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
 καὶ νῦν μοι τὸν ξείτον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 ἐν δυνάεω φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσδόνειν ἔλθω.
 Ἦ δ' αὖ πείραιος δαρικλῆος ἀντίον ἦν δα·
 πηλέμαχος· εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνῃς·
 ᾧ δ' εἰ γὰρ κομιῶ ξενίων δὲ οἱ εἴ ποθὺν ἔσται·
 ὦς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη· ἐκέλευσε δ' ἱππᾶρτος
 αὐτὸς τ' ἀμβάειν, ἀνά τε πυρμνήτια λῦσαι·
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνουν, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 πηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαστο κατὰ πέδιλα
 ἔλκετο δ' ἄλκιμον ἔχος ἀκαχμένον ὅξει χαλκῷ,
 νηὸς ἀπ' ἐκρίβριν· τοὶ δὲ πυρμνήσαι ἔλυσαν·
 οἱ μὲν ἀνώσαντες, πλεόν δ' ἐ πόλιν ὥς ἐκέλευεν
 πηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο·
 τὸν δ' ὠχθεὶ προβιβῶντα πόλις φέρον, ὅφρ' ἵκητ' αὐλήν·
 ἐνθά οἱ ἦσαν ὕδ' ἄλλ' ἀμυρῖαι ἦσι συβώπης·
 ἐσθλὸς δ' ὦν ἐπίπλεον ἀνάντεσιν ἦ πια εἰδώς·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Γ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

8 Ἀθόντος εἰς τὴν ἀρχὴν πλεμάχου, πέμπεται ὁ μα-
 ρος εἰς τὸ πόλιν, ὁρῶντων ἀπαγγεῖλαι τὸ λαοσὸν πλὴν
 παρυσίαν γίνεσθαι ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς ὁδυσσεύς πρὸς τὸ ἔδον
 ἀναγνωρισμὸς κατὰ βύλησιν ἀθηνᾶς καὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐνέ-
 σθαι πλεμάχου τεταγμένων, ἐπὶ τὸ πόλιν ὑποσφορῆ-

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Γ'. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Γι' ἄρα πλέμαχος ἀναγνωρίζη πατέρ' ἰδὼν.

Ὡδ' αὖτ' ἐν κλισίῃς ὀδυσσεὺς κῆρ
θεῖος ὑφορβὸς

τ ἐνταυρόντο ἄριστον ἄμ' ἠδ' ἰκταμένα

νω πῦρ,

ἔκπεμψάντε νομῆας ἄμ' ἀρομέ
νοισι σύεαι.

πλέμαχος δὲ πρίσαινον καὶ δὲ ὑλακόμωροι,
ἔδ' ὕλαον προσιόντα νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεὺς,
σάινόντας τε καὶ πρίτε κτύπος ἦλθε ποδῶν·
αἶψα δ' ἄρ' ὠμῶν ἐπεὰ πῆδόντα προσηύδα.
οὐ μαι, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἱταῖρος,
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ καὶ δὲ ὕλ' ἀέκων,
αἶψα πρίσαιν' ἰδοῦν δ' ὕπ' ὀφθαλμοῖς ἀνῶ·
ἔγω πάντ' εἶρητο ἔπος· ὅτε οἱ φίλος ἦός.
ἔσθ' ἐλ' προθύροισι ταρῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
ἐκ δ' ἄρ' αἰεὶ χερῶν πέσον ἄγχεα τοῖς ἐπονείτο
κίρνας· ἀέθοπα οἶνον δ' ἀντίον ἤλυθ' ἄνακτος·
κύσει δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα κελῶ,
χεῖρας τ' ἀμφοτέρων· θαλρὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δ' ἄκρην
ὥς δὲ πατήρ ἐν παῖδα φιλαφρονέων ἀγαπάει
ἐλθόντ' ἐξ ἀπείρας γαίης δὲ καὶ τῶ ἐν αὐτῶ
μῦνον πλύνετον· τῶ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὥς πρὶν πλέμαχον θεοῖς δ' αἰεὶ ὑφορβὸς,
πάντα κύσειν πρίν· ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καὶ δ' ὀλοφύρομαι ἐπεὶ πῆδόντα προσηύδα.

§ 11

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦλθε πλεῖμα χε γλυκὺ δὲ φάος ὅτε τ' ἔγνω
 δ' ἔλθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὅχρε νηὶ πύλονδε·
 αἰεὶ νῆε εἰσελθε φίλον τέκος ὄφρα σε θυμῷ
 τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἐνδον ἐόντα·
 ὅτ' ἰδὼν γάρ τι θαμ' ἄγρον ἐπέρχεαι ὅδ' νομῆας·
 αἰεὶ ἐπιδημῶν ὥς γὰρ νῦτοι δῶδε θυμῷ
 ἀνδρῶν μνηστῆρων προσορῶν αἰδῶλον ὁμίλον·
 Τὸν δ' αὖ πλεῖμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἔαίτ' αὖτε ὅπως αἰεὶ σέθεν ἐνεκ' ἐνθάδ' ἵκησθαι,
 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκῶσθαι,
 εἴ μοι ἐτ' ἐν μεγάροις μῆτηρ μένεις ἡέτις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἐγὼ μὲν ὀδυσσεύς δέ περ ἐνὶ
 χῆται ἐοικώς καὶ δῶδ' ἀχνία κείται ἔχουσα
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 καὶ λίην κείνη γε μένη τετληῖσθαι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροις ὀϊζυρά δέ οἱ αἰεὶ
 φθινύθουσι νύκτε τε καὶ ἡμέτεα δακρυχεῖσθαι·
 ὦς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἶπ' ἵεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον ἕδον·
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέειξεν ὀδυσσεύς·
 πλεῖμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
 ἦ σ' ὦ ξέν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δῖος μὲν ἔδρη
 σταθμῷ ἐνὶ μετέρῳ παρὰ δ' ἀνὴρ ὅς κε ταθήσοι·
 ὦς φάτο· ὃ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔλκετο τῷ δὲ συβώτης
 χῶνεν ὑπὸ χλωρὰς ῥώπας καὶ κῶας ὑπερθεῖν·
 ἐνθα καθεζέτ' ἔπειτα ὀδυσσεύς φίλος ἱός·
 τοῖσι δὲ αὖ κρητὸν πίναντες παρέθηκε συβώτης
 ὀππαλέων, ἃ ῥὰ τῇ προτέρῃ ὑπέλαπον ἔδοντες·
 σῆτον δ' ἐαυμένως παρενήνεον ἐν κενέοισιν·
 ἐν δ' ἄρα κλισίῳ κίρνη μελινθεῖα οἶνον·
 αὐτὰρ

αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν ὁ δυνάηος θεῖοιο
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰάλαον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδυτύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε πηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
 ἄπ' αὖ πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἵκετο πῶς δὲ ἐναῦται
 ἦ γάρ κεν εἰς ἰθάκην τίνεθ' ἔμμεναι ἀνχερόντων·
 ἢ κού γάρ τι ἐπέζον οἶομαι ἐνθάδ' ἵκεσθαι·
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' ἄμειε συβῶτα·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀνηθέα πάντ' ἀγορεύσω·
 ἐκ μὲν κρητῶν γένος ἀνχεταὶ ἀνδράων·
 φησὶ δὲ πρὸς βροτῶν ἐπὶ ἄστα δινηθῆναι
 πλεῖστός μιν ὥς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων,
 καὶ δ' αὖ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς,
 ἦ λυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δ' εἰ σοὶ ἐγγυαλίξω·
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι ἀνχεταὶ εἶναι·
 Ἦν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἄμειε· ἦ μάλα πᾶτο ἔπος θυμαλγὲς εἰπὼς·
 πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι δῖμω·
 αὐτὸς κού νέος εἰμὶ καὶ ἔγω χρεὶ πέποιθα
 ἀνδρῶν ἀπαμύνασθαι· ὅτε τις πρότ' ὅς χαλεπήνῃ·
 μηδὲ δέ μοι δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μβ' ἡμρίζῃ
 ἢ αὐτὸς παρ' ἐμοῖτε μένῃ, καὶ δῶμα νομίζῃ,
 ἀνύντ' ἀδ' ἀομένη πόσιος δῆμοιο τε φῆμιν·
 ἢ ἢ δὴ ἄμ' ἐπιταί ἄχαιῶν ὥς τις ἄριστος
 μιν ἄται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
 αὐτῷ τοι τὸν ξείνον ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα·
 ἔστω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα καλὰ·
 δώσω δὲ εἶφος ἄμφω καὶ ποσσὶ πέδιλα·
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύῃ·
 εἰ δ' ἐθέλεις σὺ νόμισον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 § iij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῆτον ἅπαντα
 εἴδμεναι ὥς ἂν μὴ σε καταβύχῃ καὶ ἐταίρους·
 μή σε δ' ἂν εἴμιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἑῷμι
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
 μή μιν κερτομέωσιν· ἐμοὶ δ' ἄχος ἐσέεται αἰνόν·
 πρῆξαι δ' ὄργαλέον τί μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἔστιν,
 ἢ μάλα μὲν καταδάπτει ἀκύνοντος φίλον ἦτορ·
 οἷα φασὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι·
 ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιῆτο ἐόντος·
 εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισσόμενοι θεῷ ὀμῶν·
 ἦ τι κερσιγνήτοισι ἐπιμέμρεαι, οἷσιν πρὸς ἀνὴρ
 μαρταμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
 αἶψα γὰρ ἐγὼν ἔγω νέος εἴην τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὃ πάρος εἰς Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦ καὶ αὐτός·
 ἔλθοι ἀχνητῶν, ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα
 αὐτὶς ἢ ἐπειτ' ἀπ' ἐμοῖο κέρη τά μοι ἀμύριος φῶς·
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσιν ἐνοίμην,
 ἐλθὼν ἔστω μέγαρον λαρτιάδω Ὀδυσῆος·
 εἰ δ' αὖ με πληθύνῃ δαμάσαιά το μῦθον ἐόντα,
 βυλοίμην ἢ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 πεθνάμεν· ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀρέσθαι·
 ξείνους τε συρελίζομένους δ' ὡς τε γυναικῶν,
 ῥυσσάοντας ἀεικέλιως κατὰ δῶματα καλὰ,
 καὶ οἶνον διαφυσάμενον, καὶ σῆτον ἔδοντας·
 μάψ' αὐτως ἀτέλεισιν ἀννύσοι πρὶ ἔργῳ·
Τὸν δ' αὖτε τέλος μαχός πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 τοὶ γάρ

τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ ξείνε μάλα ἄρεκέως ἀγορεύσω·
 ὅτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει·
 ὅτε κῆσι γνήτοισι ἐπιμέμρομαι· οἳ δὲ πρὸ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρηται·
 ὥςδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μὲνῶσε κρονίων.
 μῦνον λαέρτην ὀφεισίους ἔδον ἔτικτε·
 μῦνον δ' αὖ ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
 μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν· ὃ δ' ἀπόνητο·
 τῶν ναῶν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἶσ' ἐν οἴκῳ·
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι.
 δαλιχίῳ τε σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι ζακυνθῳ·
 ἢ δ' ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 τόσοι μιντέρ' ἐμὴν μινῶνται· τρύχουσι δὲ οἶκον·
 ἢ δ' ὅτ' ὀρνέεται συγβὸν γάμον, ὅτε τελευτῶν
 ποιῆσαι διαώσται· τοὶ δὲ φθινύουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμὸν· τάχα δ' ἡμετέρῳ ἄσσανσι καὶ αὐτῶν·
 αἷ' ἢ τοὶ μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσι κεῖται
 ἅπαν· σὺ δ' ἔρχο βαῶν ἐχέρρονοι πινελοπέη·
 εἴ πο' οἱ σῶς εἴμι καὶ ἐν πύλῃ εἰλήλυσθα·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὸς μενέω, σὺ δὲ δούρο νέεσθαι,
 οἷ' ἀπαγγείλεις τῶν δ' ἄλλων μή τις ἀχαιῶν
 παυθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κεκῆ' μηχανόωνται·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 γιγνώσκω φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 αἷ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἄρεκέως κατὰλεξον,
 εἰ καὶ λαέρτη αὐτῶν ὁ δὸν ἀγγελος εἴλω
 δυσμῶν, ὅς τ' εἴως μὲν ὀδυσῆος μέγ' ἀχλύνει·
 ἔργα τ' ἐποπτεύει μετὰ δμῶν τ' ἐν οἴκῳ,
 πῖνε καὶ ἢ δ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείκεος
 αὐτὰρ ναῦ ἐξ' ἔσ' ὅτε ὤχεο νηὶ πύλονδε

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔγω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πίεμεν αὐτὰς
 ἔδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ σπονάχῃ τε γόῳ τε
 ἦσαι ὁδὸν ῥόμενος· φθινύθει δ' ἀμφ' ὀπὸφιν χρώς·
 Ἦν δ' αὖτ' ἠλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 αἴλιον· ἀλλ' ἐμπης μιν ἐάσομεν ἀχνύμενοί πρ'
 εἰ γάρ πως εἴη αὐτάρετα πάντα βροτοῖσι·
 πρῶτον κεν τὲ παρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ·
 ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μὴ δὲ κατ' ἀγρὸς·
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 ἀμρίπολον ταμίην ὄφρα μέν ὃ, πῇ τάχιστα
 ἀρυβδὴν· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλει γέροντι·
 ἦ ῥά καὶ ὥρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χρυσὸν πέδιλα,
 διησάμενος δ' ὑπὸ πρῶτ' πόλιν δ' εἶεν· ὃ δ' ἄρ' ἀθήνην
 ἦλθεν ἀπασθμοῖο κίων ἀμικτος ὑφορβός·
 ἀλλ' ἦγε χεδῶν ἦλθε δέμας δ' ἦτο γυναικὶ
 καλῇ τε μετὰ λη τε, καὶ ἀγαθὰ ἔργ' εἰδήη·
 σῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης, ὃ δ' ὕψ' ἐφανείσα·
 ἔδ' ἄρ' αὖτ' ἠλέμαχος ἰδεῖν ἀντίος· ὃ δ' ἐνόησεν·
 ἔ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται διαρρεῖς·
 ἀλλ' ὁ δ' ὕαυτος τε κωῶδες τε ἰδίων· καί ῥ' ἔχ' ὕλαοντο·
 κλυζήμῳ δ' ἐτέρωσε διὰ σπασθμοῖο φόβηθεν
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νόσησε, νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐκ δ' ἦλθε μετὰ ῥοιο παρὲν μέγα τειχίον αὐλῆς·
 σῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· ἦν δὲ προσέειπεν ἀθήνη,
 διογενὲς λαβρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
 ἦ δὴ νῦν σὺ παιδὶ ἔπος φάο· μή δ' ἐπίκουθε·
 ὥς αὖ μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ δ' ἄραρόν τε
 ἔρχεσθον προτὶ ἄστυ πρὶ κλυτὸν· ἔδ' ἐγὼ αὐτὴν·
 διηρόν ἀπὸ σφῶν ἐσομαι μεμαῖα μάχεσθαι·
 ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάλατ' ἀθήνη·

φᾶρος

Φᾶρος μὲν δὲ πρῶτον ἐϋπλάγεις ἦ δὲ χιτῶνα
 θῆκε ἀμρισηθεαί· δέμας δ' ὠρελλε καὶ ἤβητ.
 αἶψά δὲ μελαχρῆς γένετο· γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
 κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδ' ἀμφιγένοιον·
 ἢ κεν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ ὁ δυνάσας
 ἦεν δὲ κλισίην· θάμβησε δ' ἐμιν φίλος υἱός·
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα· μὴ θεὸς εἴη.
 καί μιν φωνήσας ἔπεια πῆδόντα προσηύδα·
 ἀνχοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον, ἢ ἐπάρειθεν·
 ἀλλὰ δὲ τί μ' ἐχέεις, καί τοι χεῖρ' ἔκ' ἐδ' ὁμοῖος
 ἢ μάλα τίς θεὸς ἐσὶ τοῖ ἕρανδ' ἀνρῶν ἐχέειν·
 αὐτὶ ληθῆνα τοι κεχαρισμένα δῶκεν ἱεὺς.
 ἦ δὲ χεῖρ' αἰδῶρα τετυγμένα, φείδεο δ' ὕμνων·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὅς τίς τοι θεὸς εἴμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 ἀλλὰ πατὴρ τέος εἴμι· τίς εἴνεχ' σὺ σιναχίζων
 πάχεις ἄλγεα πολλὰ βίης ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἔδην κύσει· καὶ δὲ παρειῶν
 δάκρυον ἦκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεὶ.
 πλεῖμαχος δ' ὅ γ' ἄρ' πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπειν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὅ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαίμων
 θέλγ' ὄφρ' ἐτι μάλλον ὀδυρόμενος σιναχίζω·
 ὅ γ' ἄρ' πῶς αἰν' θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώτο
 ὦ αὐτὸς γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθῶν,
 ῥηϊδίως ἐθέλων θέη νέον ἦ δὲ γέροντα·
 ἢ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον, καὶ ἄρ' ἐμὰ ἔειπες.
 νῦν δὲ θεοῖσιν εἰσέειπ'· οἱ ἕρανδ' ἀνρῶν ἐχέειν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπ' ἀντιφρονέων Ὀδυσσεύς·
 πλεῖμαχ' ὅσε' εἰσὶν ἐφίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔτι τι θαυμάζῃν πρῶσιον· ἔτ' ἀγῶμαι·
 ἔμην γάρ τι εἴτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυαλὺς·
 οἷός δ' ἐγώ τοιόςδε παθὼν καὶ καὶ πῶλ' ἀνατλάς·
 ἦλυθον εἰκοσὴν ἔτει δὲ παρὸν δαγαῖαν·
 αὐτὰρ τοι πόδε' ἔργον ἀθιναῖος ἀγελείης·
 ἢ τέ με τοῖον ἐθίκεν ὅπως ἐθέλη, δαΐνεται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πῶ χῶ' ἐναλίγκιον· ἄλλο τε δ' αὖτε
 ἀνδρὶ νέῳ, καὶ κατὰ πρὶ χροῖ εἵματ' ἔχοντι,
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι τοι ὕραν ὀνυραὺν ἔχουσιν·
 ἦ μὲν κεν δῖος ἔθνητον βροτῶν· ἦ δὲ καὶ ῥῶται·

Ω ἄρα φωνήσας, καὶ τ' ἄρ' ἔξετο· πηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐχλὼν ὀδύρετο δάκρυα λείβων·
 ἀμφοτέρωσι δὲ τοῖσιν ὕψ' ἵμβρος ὥρτο γόοιο·
 κλειῶν δὲ λιγέως, ἀδινώτ' ὄν· ἦ τ' οἴωνοι
 φῆναι ἢ ἀγυπιοὶ γαμψώνυχες· οἷσιν τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·

Ω ἄρα τοῖν' ἐλεζνὸν ὕπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβον·
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο·
 εἴ μιν πηλέμαχος προσερώγειν ὃν πατέρ' ἀΐφα·
 ποίη γὰρ νῦν δαῖρον πατέρ' φίλε νηῖσε ναῦται
 ἄγαρον εἰς ἰθάκην, τίνδ' ἐμμεναι ἀνχερόνται·
 ὃ μὲν γάρ τί σε πέζ' ὃν ὀϊόμακ' ἐνθάδ' ἵκέσθαι·

Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πρὸς τῶν δῖος ὀδυαλὺς·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω·
 φαίηκός μ' ἄγαρον ναυσίκλητοι, οἳ τε καὶ ἄλλος
 ἀνθρώπος πέμπουσιν· ὅτι σφέας εἰσαφίκεται·
 καὶ μ' αὖδοντ' ἐν νηὶ θεῶν, ἐπὶ πάντων ἄγοντ' ὅς·
 καὶ τίθειαν εἰς ἰθάκην· ἐπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα·
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλκις ἐσθλὰ θ' ὕφαντήν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπηλαίῳ θεῶν ἐόπητι κείοντα·

καὶ δ' αὖ δὴ ῥ' ἰκόμεν ὑποθημοσυνῶσιν Ἀθῆναις,
 ὅφρα κεν δυοσμενέεσσι φόνος πέρι βυλαύσωμεν·
 αἰὲν ἄγε μοι μνηστῆρας ὀρίθμῆσας κατὰλεξον
 ὅφρ' εἰδέω ὅσοι τε καὶ οἵ τινες ἀνέροες εἰσὶ·
 καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μὲ μνηρίξας,
 φράσσομαι· εἴ κεν νῶϊ διωησόμεθ' ἀντιφένεσθαι
 μύνων ἀνδρῶν θ' ἄλλων, ἢ καὶ διζήσομεθ' ἄλλους·
 Ἴ ὃν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ὦ πότρε· ἦτοι σείο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον·
 χεῖρας τ' ἀχμητῶν ἐμνεαι, καὶ ἐπὶ φρονά βυλῆν·
 αἰὲν ἄλιν μέγα εἴπες ἄγχι μ' ἔχει· ὅδε κεν εἴη,
 ἀνδρὲς δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι·
 μνηστῆρων δ' ὅτ' ἄρ' δεχθὲς ἄρεκὲς ὅδε δὴ οἶα
 αἰὲν πολὺ πλεονέβ'· τάχα δ' εἴσεται ἔνθα δ' ὀρίθμῶν·
 ἐκ μὲν δὴ χί' οἱο δὴ καὶ πεντήκοντα
 κῆροι κεκριμένοι· ἐξ δὲ ὀκνητῆρος ἔπονται·
 ἐκ δὲ σάμης πίτυρές τε καὶ εἰησοὶ κῆροι ἔασιν·
 ἐκ δὲ ζακύνθου ἔασιν· εἴησοι φῶτ' ὅς Ἀχαιῶν·
 ἐκ δ' αὐτῆς ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
 καὶ σφιν ἅμ' ὅτ' ἐμείδων κῆρυξ καὶ θεὸς αἰοιδὸς,
 καὶ δαίωθ' ὅρα πρὸς δακρύμονε δαιτροσυνῶν·
 τῶν εἴηεν πάντων ἀντήσομεν ἐνδον ἐόντων,
 μὴ πολὺ πικρὰ καὶ αἰνὰ βί' αἰς ἀποτίσται ἐλθὼν·
 αἰὲν σύ γ' εἰδύσσαι τὴν ἀμειώτορα μὲ μνηρίξαι,
 φράξαι· ὅ κεν τις νῶϊν ἀμειώη πρόφρονι θυμῷ·
 Ἴ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δὲ σάωθ' οὐ καὶ μὲν ἄκυσσον·
 καὶ φράσαι· εἴ καὶ νῶϊν ἀθήνη σάωδι παρὶ
 ὀκλήσῃ· ἢ ἐτὶν ἄλλον ἀμειώτορα μὲ μνηρίξω·
 Ἴ ὃν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐθλωτοί τ' ἔγωγε π' ἀμείνοτε τῆς ἀγορεύουσ'·
 ὕψιπρ' ἐν νερέεσσιν ἡσθιμένω ὥτε καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσι τε κρατέεσσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἤ μιν τοὶ κείνῳ γέ πολλὸν χρόνον ἀμρὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατῆρ' ὅ ποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνεται ἄρμος·
 αἰεὶ σὺ κεν ταῦτ' ἔρχου ἄμ' ἡοὶ φαιρομένηφι
 οἴκῳ δὲ καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμίλει.
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συμβώπης ὕπερον ἄξει,
 πῶ χ' ὦ λανθαλέω ἐναλίγκιον ἦ δὲ γέροντι·
 εἰ δὲ μ' ἀτιμῆσαισι δόμον καὶ τὰ σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν σῆθεσσι, κακῶς πάχοντος ἐμοῖο·
 ἦν πρὸ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε·
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἴσορῶν ἀνέχεσθαι·
 αἰεὶ ἦ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀρροσιμῶν,
 μελιχίους ἐπέεσσιν παραυδῶν, οἷδ' ἐτοίχῃ
 πείσονται· δῆ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἡμᾶρ·
 ἄλλο δ' ἐτοίχευέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅ ποτε κεν πλῦβλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ ἀθήνη.
 νόστω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἐπειτα νοήσας
 ὁσά τοι ἐν μεγάροισιν ἄρ' ἦι τάχιστα κείται·
 ἐσμυχὸν ὕψιπρ' ὅσσον κατὰ βῆναι ἀείρας,
 πάντα μάλ' αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθαι· ὅτε κεν σε μεταλλῶσιν προέοντες
 ἐκ καπνῷ κατέβηκ'· ἐπεὶ ἔκ' ἐτι τοῖσιν ἐώκει,
 οἷά ποτε ῥοῖν δὲ κίων κατέλθ' πεν Ὀδυσσεύς·
 αἰεὶ κατ' ἵκηται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
 πρὸς δ' ἐτί μοι ῥόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε κρονίων
 μή πως οἰνωθέντες, ἔριν σῆσαντες ἐν ὕμῃν

ἀνὴρ πρῶτον τε καὶ ταχύνει τε δὲ δαῖτα
 καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρῶν σίδυρος·
 οἷον δ' οἴοισιν δύο φάσγανον καὶ δύο δῦρε
 καλλιπένον καὶ δοῖα βοάγρια χρυσὸν ἐλέσθαι·
 ὥς αὖ ἐπιβύσαντες ἐλοίμεθα τῆς δέ μ' ἐπειτα
 παλλὰς ἀθηνάης θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐλὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 εἰ ἐτεόν γ' ἐμὸς ἐσὶ, καὶ αἵματος ἡμετέροιο·
 μή τις ἐπ' αὖτ' ὀδυσῆος ἀκυσάτω ἐνδον ἐόντος.
 μήτ' οὐδ' αὖ καέρης ἴσο γ' ἐμὴν μήτε συβώτης,
 μή τέ τις οἰκῆων, μήτ' αὐτὴ πηνελόπεια·
 ἀλλ' οἶοι σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώμεν ἰθὺς·
 καὶ κέτεο δμῶν ἀνδρῶν ἐτι περὶ βῆλ' ἰδοῖ
 ἡ μὲν ὅππῃ τίς νῶϊ τίει καὶ δαΐδιε θυμῷ·
 ἡ δ' ὅ τις ἔκ' ἀγέει· σέ δ' ἄτιμά, τοῖον ἐόντα.
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φάειδος ἦδ'·
 ὦ πάτερ, ἦ τοι ἔμῳ θυμῷ καὶ ἐπειτὰ γ' ὅτ' ὦ
 γνώσεαι· ἔμῳ γάρ τι χαλὶ φροσώμεν μετ' ἄλλοις.
 ἀλλ' ἔτι τοι πόδε κέρδος ἐγὼν εἰσεῖναι ὅτ' ὦ
 ἡμῖν ἀμροτέροισι· σέ δ' ἐφράζεσθαι ἀνῶνα
 δηθὰ γὰρ αὐτὰς εἶση ἐκείνου πειρητίζων,
 ἔργα μετ' ἰχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι,
 χεῖματ' ἀφ' ὧν ἐπέρβιον· ἔδ' ἐπὶ φεδῶ·
 ἀλλ' ἦ τοι σε γυναικὶς ἐγὼ δεδάσθαι ἀνῶνα.
 αἴτε σ' ἀτιμάξουσιν καὶ ἀνὴλτεῖς εἰσὶν.
 ἀνδρῶν δ' ἐκ' αὖ ἐγὼ γε κατὰ παρθένους ἐθέλωμι
 ἡμέας ποιεῖν· ἀλλ' ὕπερ ταῦτα πένεσθαι·
 εἰ ἐτεόν γ' ἐτι οἶσθα διδὸς τέρας ἀγρόχοιο.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀνὴρ ἀνδρῶν.
 ἡ δ' ἄρ' ἐπ' αὖτ' ἰθάκην δὲ κατήγετο νηὺς ὠδύνη.

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

ἢ φέρε πηλέμαχον πυλόθεν καὶ πάντα ἑταίρους
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐνὸς ἵκοντο,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσαν·
 ταύχαι δ' ἐσθ' ἀπένεικον ὑπέρθυ μοι θεράποντες·
 αὐτίκα δ' ὅτε κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα·
 αὐτὰρ κῆρυξ πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγεῖν ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 ὅνεκα πηλέμαχος μὲν ἐπ' ἄρ' ὕμῃ δ' ἀνώγει
 αὐτὸν δ' ἀποπλεῖν ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ·
 ἢ θοίμῃ βασιλῆα τέρεν κατὰ δάμνουν εἴβοι·
 τὸ δὲ σιωπῆτην κῆρυξ καὶ δῖος ὕφορβός·
 τῆς αὐτῆς ἔνεα ἀγγεῖν ἐρέον τε γυναικί·
 αἰὲν ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θείῃ βασιλῆος,
 κῆρυξ μὲν ῥα μέσσοι μεταδωμῶσιν εἶπεν·
 ἦ δὴ τοι βασιλῆα φίλος παῖς εἰλήλυθε.
 Πηνελόπεια δ' εἶπε συβώτης ἄχι παραστάς·
 πάνθ' ὅσα δὲ φίλος ὕδ' ἀνώγει μυθήσασθαι·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐπιμοσύνην ἀπέειπεν,
 βῆ ῥ' ἡμῶν μεθ' ὕψος· λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
 μνηστῆρας δ' ἀκρόχοντο· κατήφισαν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρ' ἐκ μέγα τείχιον αὐλῆς,
 αὐτὰρ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδοιδῶντο·
 Τοῖσιν δ' ἀνρύμαχος πολὺ βε παῖς ἦρ' ἄγοράειν·
 ὦ φίλοι· ἢ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεται·
 πηλεμάχῳ δ' ὁδὸς ἦδε φάμεν δέ μιν μὴ τελέεσθαι·
 αἰὲν ὅγε νῆα μέλαιναν ἐρύαομεν ἢ τις ὄρίσῃ·
 ὅς δ' ἐρέτωσ' ἀλιηδὸς ἀγέρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοισ ἀγγείλωσι θοῶς οἶκονδε νέεσθαι·
 ὅτ' ὅτε πάν' εἰρηθ' ὅτ' ἄρ' ἀμφινόμος ἰδὲ νῆα,
 σφρεθεῖς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντός·

ὅσιν τε σέλλοντο, ἔρετ' ἑμὰ τε χροὶν ἔχοντο·
 ἡ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρα·
 μήτιν ἔτ' ἀγγελὴν ὁρῶμεν; οἷον γὰρ ἐνδον
 ἢ τίς σφιν ῥοῖ' εἶπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τήν δ' ἔκ' ἐδῶσαντο κιχῆναι·
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνδρες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν·
 ταῦχε δ' ἐσφ' ἀπένγκεν ὑπέρθυμοι θρᾶποντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄφροοι, ὃ δέ τιν' ἄλλων
 εἶων ἔτε νέων μεταίξην, ἔτε γρόντων·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέρη ἀπείθεος ἦός·
 Ω πόποι, ὧς τὴν δ' ἄνδρα θεοὶ κεκοίτηες ἔλυσαν
 ἡμῶν μὲν σκοποῖ' ἵζον, ἐπ' ἄλγος ἦνε μοῖα δα,
 αἶν ἐπαυτρεῖ, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδυσί·
 ὃ ποτ' ἐπ' ἠπείρῃ νύκτ' ἄσπερον αἶψ' ἐπὶ πόντῳ
 νηὶ θεῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἡῶ δ' ἴαν·
 πλεμάχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες·
 αὐτὸν τὸν δ' ἄρα τέως ἰδὼν ἀπῆλθεν οἴκῳ δαίμων·
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζόμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 πλεμάχῳ, μήδ' ἡμέας ὑπεκρύψει, ἢ γὰρ οἶω
 τῶν γε ζώντων ἀνύστεσθαι τάδε ἔργα·
 αὐτὸς ἰδὼν γὰρ ἐπισήμων βυλῆτε νόῳ τε·
 λαοὶ δ' ἔκ' ἐτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν·
 αἰψ' ἄγετε πρὶν κείνον ὁμιγυρίσασθαι ἀχαιῶς
 εἰς ἀγορὴν, ὃ γάρ τι μεθισέμεναι μιν οἶω,
 αἰψ' ἀπομνησίει, ἔρεξ' δ' ἐν πᾶσιν ἀνὰ σῆς,
 ἦνεκ' οἱ φόνον αἵπαλ' ἐράπομεν, ὃ δ' ἐκίχημεν·
 οἷδ' ἔκ' ἀνῆσσαν ἀκρόντες κεκῶ ἔργα·
 μήτι κεκὸν ῥέξωσι, κῆρ ἡμέας ἐξελάσωσι
 γαίης ἢ μετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον·

Ο ΔΥΣΣΕΥΑΣ

ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἄρ' ἢ νόσφι πόλιος,
 ἢ ἐν δ' ὧ· βίοντον δ' αὐτοὶ κρηττήματα ἔχωμεν,
 διασάμεναι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας· οἰκία δ' αὖτε
 κείνη μητέρι δοίμεν ἔχειν, ἢ δ' ὅς τις ἐπύθοι
 εἰδ' ὅ μιν ὅδε μῦθος ἀφ' Ἀνδάνης· ἀλλὰ βύλας τε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν παρωϊῶ πάντα,
 μή οἱ κρηττήματα ἔπειτα ἄλῃς θυμὸς ἐῖδωμεν,
 ἐνθάδ', ἀγρόμενοι· ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἔκστος
 μνάσθω ἐέδνοισι διζήμενος· ἢ δ' ἂν ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κεν πλείους πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 ὦς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσιν δ' ἄμφινomos ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 τίς σε φάειμος ἦος ἄρητιάδαο ἀνακτος·
 ὅς ῥ' ἐκ δολιχίης πολυπύργου πομπέντος·
 ἦ γέ τοι μνηστῆρσι μάστιγα δὲ πινελοπέη
 ἦνδ' ἀνε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῶσιν·
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἢ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλωμι
 πλεῖμα χον· δεινὸν δὲ γένος βασιληϊόν· ὅτι
 κτείνην· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βυλάς,
 εἰ μὲν κ' ἀνῆσσωσι διδὸς μεγάροιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω· τὰς δ' ἄλλας πάντας ἀνώξω·
 εἰ δ' ἢ κ' ἀποτροπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἀνώγα.
 ὦς ἔφαθ' ἄμφινomos· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 αὐτίκ' ἐπ' ἄνδ' ἀντὶ τοῦ ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος·
 ἐλθόντες δ' ἐχέθιζον ἐπὶ ξεστῶσι θρόνοισιν·
 ἢ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε πρὶ ῥῶν πινελοπέη
 μνηστῆρα· φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
 πούθετο γὰρ ὅς παιδὸς ἐπὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κῆρυξ γὰρ οἱ ἔειπε μέδων· ὅς ἐπ' αὐθιγὰ βυλάς·
 βῆ δ' ἰέναι

βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἄμφιπύλοισι γυναιξίν·
 αἳ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφ' ἱκίτο δῖα γυναικῶν,
 εἴ ῥα παρὰ σάθμον τέλεος πύκτ' ποιητῶ
 ἅντα παρῆσαν χομένν' λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀντίνοον δ' ἐνέκρινεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 ἀντίνοῦ βριν ἔχων κρηκομήχανε καὶ δὲ σέ φασιν
 ἐν δῆμῳ ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
 βυλῆ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ἔν ἄρα τοῖος ἴστα
 μάργε, τίη δὲ σὺ πλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥαίπης· ὃ δ' ἱκέτας ἐμπαΐει οἷσιν ἄρα ζῶε
 μάρτυρος· ὃ δ' οἷη καὶ ῥαπῆεν ἀμύλοισιν,
 ἦ ἔν ὅθ' ὅτε δαῦρο πατήρ τιός ἱκετο, φάτων
 δῆμον ὑποδιδέσασθ'· δὴ τὸν κεχολώατο λῆην,
 ἦνεκ' λιηστῆρσιν ἐπιπόμενος ταρτίοισιν
 ἦ καὶ θεασσώτης· οἱ δ' ἦ μιν ἄρβμιοι ἦσαν·
 ὃν ῥ' ἐθέλον φθῆσαι καὶ ἀπορῥάσαι φίλον ἦτορ,
 ἦ δὲ κατὰ ζῶην φαιέειν μενοεικέα πολλήν·
 αἳ δ' ὀδυσαίε κατέρυκε καὶ ἔχεθεν ἱεμένους πρῶ·
 τὲ γὰρ οἶνον ἄτιμον ἔδεις· μνάα δὲ γυναικῶ
 παῖδάτ' ἀποκτείνεις· ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίσεις·
 αἳ σε παύσαιθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 Τὴν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολύβυς παῖς ἀντίον ἦν δα·
 κῆρη ἱερύοιο πρίφρον πηνελόπεια,
 θάρσει μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντι·
 ἦ καὶ ὅθ' ὅτος ἀνὴρ ὃ δ' ἔσσεται ὃ δὲ γένηται·
 ὃς κεν πλεμάχῳ σῶγέῃ χεῖρας ἐποίσει
 ζῶντος γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο·
 ὥδε γὰρ ἐξέβω καὶ μιν τετελεσμένον ἔσται·
 αἰετὰ οἱ ἄεμα κελαινὸν ἐρωήσῃ πρὶ δαρυ
 ἢ μετέρω· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολίπορθος ὀδυαλὸς·
 Hom. Odyf.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πολλὰ κὶ γυνάσιν ὅσιν ἐφεισάμειος κρέας ὀπιόν
 ἐν χεῖραϊν ἔθικεν· ἐπέχετε οἶνον ἐρυθρόν·
 τῷ μοι πηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
 αἰδοῶν, ὃδὲ τί μιν θάνατον προμέεσθαι ἄνωγα
 ἐκ τε μνηστῆρων θεοῖβεν δ' ἄκ' ἐς ἀλέεσθαι·

Ως φάτο θαρσαύων· τῷ δ' ἦρτυεν αὖτις ὀλεθρον·
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπράϊα σιγαλέοντα,
 κλέεν ἐπείτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν ὄφρα δι' ὕπνου
 ἦδ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ ἡέϊ δῖος ὕπορβος
 ἦλυθεν· οἳ δ' ἄρα δόρπον ἐπὶ σάθμον ὀπιίζοντο,
 σὺν ἰβρύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄχι παρισταμένη λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ῥάβδῳ πεπληγῆα πάλιν ποίησε γέροντα·
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔειπε περὶ χροῖ, μὴ ἐσβῶπῃς
 γνοίῃ δὲ ἄντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι πινελοπέῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιο·

Τὸν καὶ πηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ἦλθες δ' ἴέμαι· τί δὴ κλέος ἐς ἄνδ' ἄστ'·
 ἦ ῥ' ἦδ' ἢ μνηστῆρας ἀγένορας ἐνδον ἔασι
 ἐκ λόχῳ, ἢ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύχται οἴκῳ δ' ἰόντα·

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 ἦν ἐμελὲν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 ἄστ' καταβλώσκειν τὰ χιτῶν με θυμὸς ἄνωγεν
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δ' αὖρ' ἀπονέεσθαι·
 ὠμήρισε δὲ μοι παρ' ἑταῖρων ἄγγελος ὦκός
 κῆρυξ θς δὴ πρῶτος ἔπος σῆ' μιηοῖ εἶπεν·
 ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδ' ἄν' ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν
 ἦδ' ἢ ὑπὲρ πόλιος· ὅθι δ' ἑρμαῖος λόφος ἐστίν·
 ἦ καὶ κίων, ὅτε νῆα θεὸν ἰδόμεν κῆτιψαν

ὅς τις αἰμὲν

ὅτε λιμὲν ἢ μέτερον πολλοὶ δ' ἔσαν ἀνδρες ἐν αὐτῇ.
 βεβρίθῃ δὲ σάκεαι καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισι
 καὶ σφέας ὡς θινὴν τῆς ἑμμεναι, ὅδε τι οἶδα.
 ὧς φάτο· μέδυσεν δ' ἱβὴ ἐς Πηλεμάχου
 ὅτε πατέρ' ὀρθαλμοῖσιν ἰδὼν ἀγέεινε δ' ὕφορβόν·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνη τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνωντ' ὅδε τι θυμὸς ἐδάνετο δαίτῃς ἔτσης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐπιτύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῃ δῶρον ἔλοντο.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰς πλὴν πόλιν ἐλθὼν Πηλεμάχος διηγεῖται τῇ
 μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια.
 λακ. ὕπερον δὲ ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τῆς αὐ-
 μάτης εἰς ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸ συμπόσιον τῶν
 μνηστῆρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαγγέλλει πῶς ὁ
 κύων ἀναγνωρίζει τὴν δεσπότῃν· καὶ αὖ μαιὶς εἰς τῆς
 ἀνδρὸς ὕποφρέφῃ· ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

t ij

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ. Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΝΙΔΙΑΣ.

Ρῶ βάλλεσθ' ἀπολὴν τε μνηστῆρ τε κύνων δὲν ἀνέγνω-

ΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδά-

κτυλος ἠώς·

δὴ γὰρ ἐπὶ γ' οὐκ ἔσθ' ἀπὸ πόλιν ἐδήσατο

καλὰ πέδιλα,

παιδὲ μάχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς

θεῖοιο·

εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος· ὃ δὲ παλαμῆφιν ὀφείρει

ἄστυ δὲ ἰέμενος, καὶ δὲ πρὸς εἰπε συβώπην

ἅπ' ἥτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ὅθι πόλιν ὄφρα με μῆτερ

ὀφείτῃ· ὃ γὰρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω

κλαυθμῷ τε συρροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,

πρίν γ' αὐτὸν μὲν σιδήσεται· ἀτὰρ σοὶ γ' ὥδ' ἐπιτέλλω

ἦν ξείνον δύσηνον ἀγ' ὅθι πόλιν ὄφρα μὲν ἐκείθι

δαῖτα πῶχ' ἄνδ' ὡς δὲ οἱ ὅς κε θέλῃσι

πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' ὅπως θῆν' ἅπαντας

ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι· ἐχόντάς περ ἄλγεα θυμῷ·

ὃ ξείνος δ' εἴ περ μάλα μνηΐει, ἄλλιον αὐτῷ

εἴεται· ἢ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλος· ὅθ' ἐγὼ αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω

πῶχ' ὦ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν· ἢ ἐκτ' ἀγρῶς

δαῖτα πῶχ' ἄνδ' ὡς δὲ μοι ὅς κε θέλῃσιν·

ὃ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἐστὶ παλῖνος εἰμὶ,

ὡς τ' ἐπιτρεχάμεν' ὁππότερ ἅπαντα πιθεύεται·

ὅθ' ἐρχομαι ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε δὲ σὺ κελύξῃς

αὐτὶ κ'·

αὐτὶς ἔπει κε πυρὸς θερὴν ἀγέητε γένηται·
αἰνῶς τὸν τάδε εἶματ' ἔχω καὶ κῆ· μή με δαμάσῃ
στῖβη ὅτ' ἡοίη· ἔκθεθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι·

Ω' σ φάτο· πηλέμαχος δὲ διὰ ταυμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς καὶ δὲ μνηστῆρσι φύταν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε δόμους αὖ ναιετάοντας·
ἔλχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν·
αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον ἠδὲν·
τὸν δὲ πολὺ πρῶπι εἶδε βορρὸς εὐρύκλεια,
κώεα καὶ σαρνύσα θρόνοις ἐνὶ δαδαιλέοισι·
δακρύσασα δ' ἐπείτα ἰθὺς κίεν· ἄμφι δ' αἶρ' ἄλλα
δμῳαὶ δ' Ὀδυσῆος τελασιφρονος ἠγέρεθέντο,
καὶ κώεον ἀγλαΐζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους·
βῆ δ' ἰέναι θαλάμοιο πρίφρων πηνελόπεια,
ὅρτεμιδι ἰκέλη ἠδὲ χρυσῇ ἄρροδίτῃ·
ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχυν δακρύσασα·
κῦσε δὲ μιν κεφαλὴν καὶ ἄμφω φάει καλὰ,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πρὸέντα προσηύδα·
ἦ λυγρὸ πηλέμαχε γλυκερὸν φάος· ὅσέ τ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφαίμην· ἔπει ὦχεον ἡ Πύλονδε·
ὅμ' ἄγε μοι κατὰλεξον ὅπως ἦν τῆσδε ὀπωπῆς
λάθρη ἐμῷ ἀέκῃτι φίλῳ μετὰ πατρὸς ἀκκῇν.

Τ ἦν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
μήτ' ἐμὴ· μή μοι γῶν ὄρνυθι, μὴ δέ μοι ἦτορ,
ὣν σῆθεσιν ὄρινε θυγόν τί πρ' αἰπὰν ὄλεθρον·
ὡς ὅδ' ὀρνυμένη καὶ θάρσ' ἡρώε' μαθ' ἔλυσσα,
εἰς ὑπὲρ ὧν ἀναβῆσθαι αὐτὸς πόλοισι γαυαεῖν,
αὐχέο πασι θεοῖσι τελέεσθαι ἐκτόμβας
ρέξειν, αἰεὶ ποθὶ ζῶντι ἀντίτα ἔργα τελέειν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλὺσομαι ὄφρα καλέσῃ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ξείνον· ὅ τις μοι κείθεν ἄμ' ἔπετο δ' αὖρο κιδντι·
 ἦν κδ' ἔγω πρὸ πειμνα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
 πείραον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσόκεν ἔλθω·
 Ω' ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπ' ἔπος ἔπλετο μῦθος·
 ἦ δ' ὕδριν αμείνη καθαρά χροῖθ' εἴμαθ' ἔλυσσας,
 αὐχέτα παῖσι θεοῖσι τελευτάσας ἑκαστόμβας·
 ῥέξεν· ἀνέποθι ζῶντα ἄντιτα ἔργα τελέων·
 πηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἔκ' ἀνέροισι βεβήκει,
 εἶχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κούρην πόδας ὀλοοὶ ἐποιτο·
 θεοπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχονεν Ἀθήνη·
 ἦν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐρχόμενον θιάντο·
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγένορες ἠγρέοντο·
 ἔσθ' ἀγορεύοντες· καὶ δὲ φρεσὶ βυαυοδόμουον·
 αὐτὰρ ὁ, τῶν κδ' ἔπειτα ἀνέσχετο παλαιὸν ὄμιλον·
 ἐμὴν αμείνων ἦτο καὶ ἀντιπρὸς ἡ δ' ἀλιθέρης·
 οἳ τ' εἰς ἐξ ἄρχης παλαιῶν ἦσαν ἑτάροι·
 ἔνθα καθεζέτην· τοῖς δ' ἐξέβεινον ἑκάστα·
 τοῖς δ' ἐπιπείραος δ' ἄρ' ἔκ' ἔγχετο ἦλθεν,
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν, ὃ δ' ἄρ' ἔτι δ' ἦν
 πηλέμαχος ξείνοισι ἑκάστω· ῥά περ' ἅμα παρέστη·
 ἦν καὶ πείραος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 πηλέμαχ' αἶψ' ὀφθαλμοῖν ἐμὸν ποτὶ δῶμα χαυαῖος·
 ὥς τοι δῶρ' ἀνέμειψω, ἅ τοι μενέλαος ἔδωκε·
 Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 πείραϊ, ὃ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγένορες ἐν μεγάροισι
 λάθρη κτείναντες παρῶντα πάντα δάσονται,
 αὐτὸν ἔχον τάσε βῆλομ' ἐπαυρέμεν, ἥ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τῆτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτάωσω,
 δὴ τότε

δὴ ἦπε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων·
 Ω^ν σ' εἰπὼν ἔεινον ταλαπείριον ἦγεν ὅς οἱ κον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους αὖ ναιετάοντας,
 χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε·
 ὅτε δ' ἄσαμίνθους βάντες ἐξέεσας λήσαντο·
 τὸν δ' ἐπὶ δῶμα δμῶα λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλάω,
 ἄμφι δ' ἄρα χλαῖνας ἔλασ βάλον ἠδὲ χιτῶνας·
 ἔκ' ῥ' ἄσαμίνθους βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθεοίζον·
 χέρνιβα δ' ἄμφι πλοῖος προχόω ἐπέχουε φέρουσα,
 καλὴ χρυσεῖη ὑπὲρ ὀρυγείοιο λέβητος
 τίψαθαι παρ δὲ ξιστὴν ἐτάνυσε βράπεζαν·
 σῆτον δ' αἰδοῖν ταμίη παρέθηκε φέρουσα
 εἴδωτα πόλλ' ἐπιθέσα χαριζομένη παρεόντων·
 μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
 κλισίῳ κεκλιμένη λέπ' ἠλάετα σρωφῶσα·
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προνοίμενα χεῖρας ἱάλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξέρων ἔντο-
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
 πλέμαχ' ἦτοι ἐγὼν ὑπρώϊον εἰσαναβάσσει
 ἀέρομαι εἰς ἀνὴν· ἦ μοι σονόεσσι τέτυκται
 αἰεὶ δ' ἀκρυσὸς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ὅθ' ὀδυσαδά
 ὦχετ' ἄμ' ἀρείδουσιν ὅς τ' ἴλιον· ὅδ' ἐμοὶ ἐτλης
 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγνώρους εἰς τόδ' ὄμα
 νόσον σ' παρὸς σάφα εἰπέμεν εἴπ' ἄνευσας·
 Τ^η ἦν δ' αὖ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι μήτ' ἀληθεῖν κατὰ λέξω·
 ὦχόμεθ' ἐς τε πύλον, καὶ νέστορα ποιμένα λαῶν·
 δεξιόμενος δὲ μ' ἐκείνος ἐνὶ φηλοῖσι δόμοισιν,
 ἐδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱά
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὥς ἐμὲ κείνος

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

SMITHSONIAN

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν δ' ἀνε κηρύκων· καὶ σφιν παρεγίνετο δαυτί·
 κῆραι ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφοντο φρέν' ἀέθλων,
 ἔρχεσθαι πρὸς δώμαθ' ἵν' ἔνταυώμεθα δαΐτα·
 ὃ μὴ γάρ τι χέρσον ἐν ὥρῃ δειπνον ἐλέσθαι·
 Ως ἔραθ'· οἳ δ' ἀνσάντες ἔβαν οἶκον δ' ἔκτιστος·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους οὐ νυκτερόντας,
 χλαῖνας καὶ χετέοντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 οἳ δ' ἱέρωνον οἷς μεγάλης κῆρ πίνουσ' αἶγας·
 ἱέρωνον δὲ σύας σιάλεις καὶ βῦν ἀγέλαϊν,
 δαΐτ' ἐνταυώμενοι τοῖς δ' ἐξ ἀγροῖο πόλιν δὲ
 ὠρύωντ' ὀδυσσεὺς τ' ἵέναι, καὶ δῖος ὕφορβος·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 εἶν' ἐπεὶ ἄρ' ὁρᾷ πεῖτα πόλιν δ' ἵέναι μενεαίνεις
 σήμρον ὥς ἐπέτελλεν ἀναξέμενος, ἦσ' αὖ ἐργω
 αὐτὸ βυλοῖμην σαθμῶν ρυτῆρα γενέσθαι·
 αἰμὰ τὸν ἀδείομαι καὶ δειδία μή μοι ὀπίσω
 νηϊτὴν χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί·
 αἶψ' ἄγε νῆα ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλισσα
 ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι πρὶέσσω βρα ρίγιον ἔσται·
 Τὸν δ' ἀπαμβόμενος προσέφη πολὺμήτις ὀδυσσεὺς·
 γινώσκω φρονέωντά γε δὴ νοέοντι κηλεύεις,
 αἶψ' ἴομεν· σὺ δ' ἐπεὶ τα διαμπρὲς ἦγεμόνους·
 δὸς δέ μοι εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν
 σκηρίπτεθ'· ἐπεὶ φάτ' ὄρισφαλέ' ἐμμεναι ἔδδόν·
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὧμοισιν ἀγκυὰ βάλλετο πήρην·
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ·
 αἰμαῖος δ' ἄρ' αἰ σκηπῆρον θυμαρὲς ἔδωκεν·
 πρὸ βῆτην· σαθμὸν δὲ καὶ δὲ καὶ βώτορδ' ἀνδρῶν
 ῥύατ' ὀπίθε μένοντες· ὃ δ' ὅτε πόλιν ἦγεν ἀνάκτω
 πῶχ' ὠ λυγαλέω ἀναλίσμιον· ἦ δὲ γέροντι

σκηπόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ πρὶ χροῖ' ἔματ' ἔσο·
 αἷ' ὅτε δὴ σείχοντο δὲ δὴν κῆτα παπαλόεσσιν
 αἴετος ἐγγὺς ἔσαν κῆ' ἐπὶ κρήνην ἀρίμοντο
 τυκτὴν, καλλιέρον· ὅθεν ὑδραῖοντο πλῆται,
 πῶ ποῖος ἴθακος κῆ' νήριτος ἢ δὲ πλύνκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰερίων ὑδατοφόρων ἦν ἄλσος.
 πάντοσε κυκλωτρές· κῆτα δὲ φυλὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὑφόθεν ἐκ πέτρης· βωμός δ' ἐρύτρε τέτυκτο
 νυμφάων· ὅθι πάντ' ἐπὶ ῥέεσκον ὀδῖται·
 ἐνθά σφραῖς ἐκίχαν' ὕδ' ὀλίγοι μελανθάλ'·
 αἴγας ἄγων· ἀπ' αἰσι μετέπρεπον ἀπολίοισι.
 δειπνον μνηστῆραι· δύω δ' ἄμ' ἔπντο νομήδω·
 τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε,
 ἔκπαρλον κῆ' ἀεικέ' ὄρινε δὲ κῆρ ὀδυσηός·
 πῶ μὲν δὴ μάλα πάγχυ κῆ' ὀδ' ἠγλαίξει·
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγ' θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον·
 πῆ δὴ τὸν δὲ μολοβρὸν ἀγεις ἀμέγαρ τε συβῶτα
 πῶ λὸν ἀνιηρόν· δαιτῶν ἀπλυμαντῆρα·
 ὅς πρὸς φιλῆσι παραστὰς φλίφεται ὤμους,
 αἰτί' ὦν ἀκόλως· ἔκτορας ὅδε λέβητας·
 τὸν κ' εἴ μοι δοῖς σάθμων ῥυτῆρα γενέσθαι
 σκηνοκόρον τ' ἐμένα· θαλλόντ' ἐρίφοισι φορῆναι·
 καὶ κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγαυί' ἰδὰ θέϊτο·
 αἷ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κῆ' ἔμματα, ἔκτε βελήσας
 ἔργον ἐποίησθαι· αἷ' αὖ πῶσων κῆτα δῆμον
 βύλεται αἰτί' ὦν βώσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον,
 αἷ' ἐκ τοι ἔρέω πόδε κῆ' τετελεσμένον ἔσται·
 αἷ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' ὀδυσηὶς θέοιο,
 πολλὰ δὲ ἀμφὶ κῆ' σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων·
 πλὴν αἰσ' ἀπ' αἰσ' ἔσσι δόμον κῆτα βαλλομένοιο·

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ω' σ φάτο κτῆ παριών λάξ ἐνθορεν ἀφραδίῃσιν
 ἰχίῳ ὅδε μιν ἐκτὸς ἀταρπιδεῖς ἐσφείλινεν·
 οἷον ἔμεν ἀσφαλέως ὅδε μὲρ μύριξεν ὀδυσαλὺς·
 ἢ μεταξὺ δὲ πόλιν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κέρη' ἀμφ' ὕδατος αἰέρας·
 οἷον ἐπεκλῆμινε φρεσὶ δ' ἔχετο· τὸν δὲ συβώτης
 νείκεα λέναντα ἰδὼν· μέγα δ' αὖξ' αὖτο χεῖρας ἀναχών·
 νύμφαι κρινάσαι κῆραι δίδος εἴποτ' ὀδυσαλὺς
 ὕμμι' ἐπὶ μηρί' ἔκκε κελύφας πίονι δημῷ
 ὄρνων ἢ δ' ἐρίφων τὸ δέ μοι κρινῆνατ' ἐλδωρ,
 ὥς ἔλθοι κλυὺ κείνος ἀνὴρ ἄγαυοι δὲ ἐδάμω·
 τὸν κέ τοι ἀγαλῶς τε δίκασκεδάσειεν ἀπάσας,
 τὰς νῦν ὕβριζων φορέει' ἀγκλήμενος αἰεὶ·
 αἴσυ κτ'· αὐτὰρ μῆλα κτῆσι φθείρουσι νομῆες·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος ἀπόλος ἀγῶν·
 ὦ πόποι· οἷον εἶπε κῦων ὀλοφώϊα εἰδώς·
 τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὶς εὐσέλμοιο μελάνης·
 ἄξω τῆλ' ἰθάκης· ἵνα μοι βίοντον πολὺν ἄλφοι·
 αἶψ' ἔρ' τηλέμαχον βάλαι ὄρνυρότοξος ἀπόλλων
 σὺμβρον ἐν μεγάροις, ἢ ὕπομνησῆσαι δαμείη·
 ὥς ὀδυσηΐ γε πλῆσ' ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ·
 ὥς εἰπὼν, τὸν κλυὺ λίπεν αὐτόθι ἦκε κιδόντας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκε δόμους ἵκεν ἐν ἀνακτοῖς·
 αὐτίκα δ' εἶσο· ἵεν· μετὰ δὲ μνηστῆραι κῆθηζεν
 ἀντίον αὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστ'·
 τῷ παρὰ κλυὺ κρείων μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρυσσ'·
 ἔδμεναι· ἀχίμολον δ' ὀδυσαλὺς κτῆ δῖος ὕφορβος·
 σῆπην ἐρχομένω· πρὶ δ' ἐσφείας ἤλυθ' ἰὼν
 φόρμιγγος γλαφυρῆς ἀνάδ' ἐσφισι βάλλετ' αἰείδων·

φύμιος· αὐτὰρ δ' ἤχρηδ' ἐλὼν προσέειπε συβώπῃ
 αὔμαι· ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κέλ' ὀδυσηὶς
 ῥῆα δ' ἄρι γινώσκῃ· καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι
 ἐξ ἑτέρων ἑτέρ' ὅτιν ἐπὶ σκίται· δὲ οἱ αὐλῇ,
 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι θύραι δ' αὖ ῥέεθ' εἰσὶ
 δίκλιδες· οὐκ, ἂν τί σμιν ἀνὴρ ὑπὸ πλίσσῃτο·
 γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἀνδρῶν· ἐπεὶ κνίαν μὲν ἀνήνοθεν· ἐν δέ τε φόρμιξ
 ἠΰναι· ἦν ἄρα δαίτι θεοὶ ποίησαν ἑταίρην·

Τὸν δ' ὅπα μειβόμενος προσέφησ' αὔμαι· συβώτα·
 ῥεῖ' ἔγνωσ'· ἐπεὶ ὕδ' ἐπ' ἄλλ' ἄλ' πρ' ἑα' ἀνοήμων·
 αἰχμῇ δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 ἦ εἰ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους οὐκ αἰετάνοντα·
 δύσεο δὲ μνηστῆρας· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
 εἰ δ' ἐθέλεις ἐπιμένον· ἐγὼ δ' εἴμι προπάρσιθε
 μὴ δὲ σὺ δινθαῶν· μή τις εἴη κτοάθ' ἐνοήσας,
 ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φραζεσθαι ἀνώνκα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 γινώσκω φρονέω· τά γε δὴ φρονέοντι κελύεις·
 αἰχμῇ γὰρ προπάρσιθιν· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
 ὅ γάρ τι πληγέων ἀδ' ἀνέμων ὅ δ' ἐβλάων·
 πολὺ μῆϊς μοι θυμὸς, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδ' ἐν γένεσθ' ὥ·
 γαστέρα δ' ὅπως ὅτιν ἀποκρύψαι μεμαῶν
 ὑλομένην· ἢ πολλὰ καὶ ἀνθρώποισι δίδωσι·
 τῆς ἐνέκεν καὶ νῆες ἐὺ ζυγοὶ σπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀγούμετον, καὶ καὶ δυσμενέεσι φέρυσσαι·

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἀνδρὲς κ' ὤψ' κεφαλὴν τε καὶ ὄματα κείμενος ἔχεν·
 ἄργος Ὀδυσσεὺς τάλας φρονος, ὃν ῥά ποτ' αὖτις

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

θρῆναι καὶ ὅτ' ἀπὸ νῆτο· πάρος δ' εἰς ἱλίον ἱρήν
 ὤχετο· ἦν δὲ παύροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἰῶας ἐπαχροτέρας ἢ δὲ πρόκας ἢ δὲ λαῶντας·
 δὴ τότε καὶ π' ἀπόθεστος ἀποιοχόμενα ὀδυσῆος
 ἐν πολλῇ κόπῳ· ἢ οἱ προπαύροιθε θυράων,
 ἢ μιδόνων τε βοῶν τε ὅλῃς κέχυτ' ὄρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶδες ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσασσας,
 ἐνθα κύνων καὶ τ' ἄργος ἐνὶ πλεῖσι κευραῖσιν
 δὴ τότε γ' ὥς ἐκόνειεν ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἐόντα,
 ὕρῃ μὲν ῥ' ὄγ' ἔστηνε καὶ ὕατα χεῖμα βαλεν ἄμρω·
 αἶσιν δ' ἔκ' ἔπειτα δαυήσατο οἷο ἀνάκτος
 ἐλθόμεν' αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥεῖα λαθὼν εὐμαιὸν ἄραρ δ' ἐρεΐνετο μύθῳ·
 εὐμαι' ἢ μάλα θαῦμα κύνων ὅδε καὶ ἐνὶ κόπῳ·
 καλὸς κεν δέμας ἐστίν· αὐτὰρ τί δὲ γ' ὕσάρα οἶδα
 εἰ δὴ κῆρυκα χυρὸς ἐσκε θέον ἐπὶ εἰδεί τῳδε,
 ἢ αὐτὸς οἶοί τε προαπεζῆες καὶ ἄνδρων
 γίγνοντ', ἀλλὰ τίς δ' ἐνεκὲν κομήμεν' ἀνάκτες·
Τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφησ' εὐμαῖε συβώτα·
 καὶ λίην ἀνδρόστε κύνων ὅδε τῆλε θανόντος·
 εἰ τοῖός δ' εἴη ἢ κεν δέμας ἢ δὲ καὶ ἔργα
 οἶδ' ὅν μιν ποῖνενδε κινὼν κατέλεπεν ὀδυσσεύς,
 αἰετὰ κε θνήσκειο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀκμήν·
 ἢ κεν γάρ τι φύεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κινάδαλον ὅ, πῃ ἴδοιτο καὶ ἵχνεσι γὰρ πρὶν δῆ·
 σαῶ δ' ἔχεται κακότητι· ἀνάξ δὲ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὤλετο· ἦν δὲ γυναικὲς ἀκινδύες ἢ κομήμεν·
 δμῶες δ' αὐτ' αὖ μὴ κ' ἐπικρατέωσιν ἀνάκτας,
 ἢ ἐτ' ἐπ' ἐτ' ἐθέλῃσιν ἐναῖσιμα ἐργάζεσθαι·
 ἢ μισυ γάρ τ' ὄρετῃς ἀποκένυται αἰετοπα ζῶα

ἄνδρος· αὐτὸν μιν κατὰ δ' ἄλιον ἤμαρ ἔλησιν·

Ως εἰπὼν· εἰσῆλθε δόμους αὖ νεετόντας·

βῆ δ' ἰθὺς μετὰρσιό μετὰ μνηστῆρας ἀγανύς·

ἄρρον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλας θανάτοιο·

αὐτὶ κ' ἰδόντ' ὀδυσηῖα ἐξέμοσ' ὀνείαυτ'·

τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὲ πηλέμαχος θεοσδής,

ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώπην, ὣς δ' ἐπειτα·

νῦν σ' ἐπὶ οἷ καλέσας, ὃ δὲ παπῆνας ἔλε δῆρρον

κείμενον· ἐνθα δὲ δαίμων ἐφίεσκεν κρία πολλὰ,

δαμόκλειος μνηστῆρσι δόμον κατὰ δαίνομένοισι·

τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς πηλέμαχοιο πρᾶπιζαν,

ἀντίον· ἐνθα δ' αἶρ' αὐτὸς ἐφείετο τῷ δ' ἄρα κῆρυξ

μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κενεὸν τ' ἐκ σίτον ἀείρας·

ἀχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶματ' ὀδυνηῖς,

πῶχ' ἁλυσκαλέω ἀναλίσκιοις ἠδὲ γέροντι

σηκτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ' εἵματ' ἔσω.

ἵξε δ' ἐπὶ μελίνῃ δ' ὅθ' ἔγτοσε θυράων

κλινάμειος· σάθμ' ὑπαριαίνω, ὃν ποτὶ τέκτω

ξείων ἐπισκόμενος καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθαι·

πηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώπῃ·

ἄρτον τ' ὕλον ἑλὼν πρὶ καλέος ἐκ κενέοιο

καὶ κρία ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,

δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτὸν τε κέλευε

αἰτίλιν μάλα πάντας ἐποιχόμεον μνηστῆρας·

αἰδώς δ' ἔκ' ἀγαθὴν κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρῆναι·

Ως φάτο· βῆ δὲ σύφορβος ἐπὶ τὸν μῦθον ἄκυσεν·

ἀχ' ὅτ' ἐσόμενος ἐπεα πρῶντα προσηύδα.

πηλέμαχος τοι ξεῖνε διδοὶ τὰ δὲ καί σε κελύει

αἰτίλιν μάλα πάντας ἐποιχόμεον μνηστῆρας·

αἰδὼ δ' ἔκ' ἀγαθὴν φησὶ μέναι ἀνδρὶ προῖκτῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' ἀπαμβόβμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ζῷ ἄνα πλεμέχον μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι·
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσα φρεσὶν ἤσι μενοινεῖ·
 ἦ ῥα καὶ ἀμροτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὐτοῖσι ποδῶν προπάρουθεν ἀφ' ἡελίης ἐπὶ πύρῃς·
 ἦ ἄτιε δ' ὥς ὅτ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄσδεν·
 αὖθ' ὅδ' ἐδ' ἡπνήκειν ὅδ' ἐπαύσατο θεὸς αἰοιδός·
 μνηστῆρ' δ' ἐμάρθησαν ἀνὰ μέγαρ' αὐτὰρ ἀθήνη
 ἄχι παρισταμένη λαβρτιάδην Ὀδυσῆα.
 ὦτ' αὖτ' ὥς ἐν πύργῳ κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι·
 γνοίηθ' οἱ τινὲς εἰσὶν ἐκείσοι μοι οἷτ' ἀθέμιστοι·
 αἷψ' ἄδ' ὥς τιν' ἐμελλ' ἀπαλεξήσιν κενόητος·
 βῆ δ' ἴμεν ἀτήσων ἐν δέξια φῶτα ἔκυσεν·
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων ὥσ' ἐπὶ πωχὸς πάλας εἶη·
 οἷδ' ἐλάροντες δίδουσαν καὶ ἐθάμβειον αὐτόν·
 ἐμνήλυσ' ἑτέρωντο τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μελάνθιος ἀπόλος ἀγῶν·
Κἔκλυτέ μου μνηστῆρ' ἀγακλειτῆς βασιλείης
 τὰς δὲ πέρι ξείνης ἥ γὰρ μιν πρόθεν ὅτ' ὦπα,
 ἦτοι μὲν οἱ δούρο συβώτης ἤγε μόνον·
 αὐτόν δ' ἔσάρα οἷδ' αὖ πόθεν γένος αὐχεται εἶναι·
Ως ἔφατ' ἀντίνοος δ' ἔπεισιν νείκεα συβώτην·
 ὦ ρίγνω τε συβώτῃ τῇ δὲ σὺ κ' ἐν δὲ πόλιν δὲ
 ἦ γὰρ δὲ ἦ ἔχ' αἷς ἡμῖν ἀνέμονές εἰσι καὶ ἄλλαι
 πωχοὶ ἀνιηροὶ δαιτῶν ἀπολυμαντῆρ'·
 ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοντον κατέδυσιν ἄνακτος
 ἐνθάδ' ἀγχιρόμοι· σὺ δὲ καὶ ποθὶ κ' ἐκέλευσας·
Τὸν δ' ἀπαμβόβμενος προσέφησ' αὖτα συβώτῃ·
 ἀντίνω· ἦ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὰς ἐὼν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξένον πλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλω

ἄλλοι γ' εἰ μὴ τῶν οἰδημιοβροῖ ἐσσὶν
 μάντιν' ἢ ἡτῆρα κενῶν ἢ τέκτονα δ' ἄρων.
 ὦ, καὶ θέσσιν αἰοδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν αἰέδων
 ὕτοι γὰρ κλυτοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 πῶχόν δ' ὅ κ' ἄ τις κηλέοι θοῦροντα ἑαυτῶν
 αἰχμῇ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 δ' μωσὶν ὁ δ' αὖτις περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἔκ' ἀγέω, εἴως μοι ἐχέφρων πηνελόπεια
 ζῶειν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ πηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 σίγα· μὴ μοι τότον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέειπ'·
 ἀντιόοις δ' εἴωθε κενῶς ἐριζέμεν αἰεὶ
 μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπ' ὅ τ' αἰεὶ δὲ καὶ ἄλλος·
 ἦ ῥα· καὶ ἀντίνοον ἐπεα πρῶντα προσήυδα·
 ἀντίνο' ἢ μὲν κηλὰ πατὴρ ὥς, κῆρυκα ἔχον·
 δὲ τὸν ξείνον ἀνωγαστὸν ἀπὸ μεγάροιο δίδασαι,
 μύθῳ ἀναγκάων· μὴ τότο θεὸς τελέσειε.
 δὸς οἱ ἐλῶν ὅτι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 μήτ' οἶω μήτ' ἐμὴν ἄλυσον ῥέγε, μή τέ τιν' ἄλλον
 δ' μωῶν, οἳ κ' ἐπὶ δώματ' ὁδυσσεὺς θέοιο.
 αἰεὶ ὅτοι τοιῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 αὐτὸς γὰρ φανέμεσθαι πολὺ βέλεια, ἢ δ' ὅ μιν ἄλλω.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντιόοις ἀπαμειβόμενος προσέειπε.
 πηλέμαχ' ὦ λαγόρη· μένος ἄχετε, ποῖον ἐγὼ πῶς
 εἰ οἱ ῥά σον ἅπαντες ὁρῆξάν μνηστῆρες
 καὶ κέν μιν πρῆς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
Ως ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνην ἐλῶν ὑπέφινε τραπέζης
 κειμένον ὃ ῥ' ἔπεχε λιπαρῆς πόδας εἰλαπινάων.
 οἳ δ' ἄλλοι πάντες δίδρασαν· πλῆσαν δ' ἄρα πῆρην
 σίτῃ καὶ κρητῶν, τάχα δ' ἡ καὶ ἐμελλεν ὁδυσσεύς.

Hom. Odyf.

11

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὶς ἐπ' ἄδ' ἰὼν προῖκος γάσεσθαι ἀχαιῶν·
 εἴη δὲ παρ' ἀντίνοον καὶ μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·
 εἰς φίλος ὅ μιν μοι δοκέεις ὅ κεῖνιστος ἀχαιῶν
 ἔμμεναι· ἀλλ' ὠρίστος· ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας·
 τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊεν ἢ ἐπεὶ ἄλλοι
 σίτῃς ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν·
 καὶ τοῦ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναον
 ὄλβιος ἀρνείον καὶ πολλάκι δόσκον ἀγῆτη
 τοίῳ ὅποιος εἶσι καὶ ὅταν κεχημένους ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλ' αὖτε μυρίοι· ἀλλὰ τε πολλὰ
 οἷσιν τ' αὖ ζῶσι καὶ ἀρνέοι κελεύονται·
 ἀλλὰ ζῶς ἀγάπαε κρονίων· ἦβλε γάρ περ
 ὅς μ' ἄμα λιγυροὶ πολυπλόκτοισιν ἀνῆκεν·
 αἰγυπῶν δ' ἔναι δολιχὴν ὁδὸν ὄφρ' ἀπολοίμην·
 εἴη δ' ἐν αἰγυπῷ ποταμῷ νέας ἀμφιέλισσας·
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήϊρας ἐταῖρας
 αὐτὰρ παρ' νῆασι μέγας καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 ὁππῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥρουσα νέεσθαι·
 οἳ δ' ὕβρει εἴεαντο δὲ ἐπισσόμενοι μένει σφῶ
 αἶψα μάλ' αἰγυπίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρὺς
 πόρθιον· ἐκ δὲ γυναικὺς ὄγον καὶ νῆπια τέκνα·
 αὐτὰς τ' ἐκτενον· τάχα δ' ὅτε πόλιν ἵκετ' αὐτή·
 οἳ δὲ βοῆς ἀγόντο δὲ, ἅ μ' ἦοι φαινομένηρι,
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων·
 χαλκῷ τε σερσπῆς· ἐν δὲ ζῶς τρῆπικέραυτος,
 φύζαν ἐμοῖς ἐταροῖσι κακὴν βάλεν ὅδε τις ἔτλη
 εἶναι ἐκάντιβιον· περὶ γὰρ καὶ πάντοθεν ἔσθ'·
 ἐνθ' ἦ μέων πολλὰς καὶ ἀπέκτανον ὅξεϊ χαλκῷ·
 τὺς δ' ἀναγὰν ζῶς σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἐμ' ὅτε κῦπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιόσαντι
 δμῆτορι

Διμήτορι ἱασίδῃ, δὲ κῦπρον ἴφι ἀνααιεν
 ἔνθεν δὴ νῆα δαῦρο κ' ἴκω πῆματα πάχων·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαίης ἀνίην·
 σῆθ' ὅπως δὲ μέσων ἐμῆς ἀπάνανθε τραπέζης·
 μὴ τάχα πικρὴν αἶγυπτον καὶ κῦπρον ἴδῃαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐστι προΐτης·
 ἐξείης πάντας παρίσασαι· οἷδ' εἰ δίδῃσι
 μαφιδίως· ἐπεὶ ὅτις ἐπίχεσις ὅδ' ἐλεντύς
 ἀμφοῖων χαρίσασθαι· ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐχέτω·
 Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι· ὅκ' ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἴδει καὶ φρένδε ἦσαν·
 ὅ σὺ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτη ὅδ' ἄλλα, δόιης
 δὲ νῆα ἀμφοῖοισι παρήμεος· ὅτι μοι ἔτλης,
 σί τε ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν·
 ὧς ἔφατ' ἀντίνοος δὲ χολώσατο κηρόθι μάλλον·
 καὶ μιν ὑπὸ δόρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 νῆα δὴ σ' ἔκ' ἐτι κατὰ δέξιν μεγάρου· γ' οἶο
 ἀφ' ἀναχωρήσειν· ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάλλεις·
 ὧς δ' ἔφη καὶ θρήνηα ἑλὼν βάλε δειξιδὼν ὦμον·
 πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐστάθη ἡνίτε πείρη
 ἐμπεδον· ὅδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος ἀντινόοιο·
 αἰχμῆων κίνησε κέρη· καὶ βυαιοδομῶν·
 ἀφ' ὧν ἐπ' ὅδ' ἰὼν κατὰ δ' ἔξετο· καὶ δ' ἄρα πῆρην
 θῆκεν εὐπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μιν μνηστῆρδ' ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει·
 ὅ μ' ἂν ὅδ' ἄχος ᾗ μετὰ φρεσὶν· ὅ δέ τι πένθος·
 ὅππότε ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχεόμενος κτεάτεσσιν
 βλήεται· ἢ πρὶ βυσσὶν· ἢ ὄρνεν ὅσ' ὀϊεσσιν·

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

αὐτὰρ ἐμ' ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκ' αὐχρῆος
 ἔλομένης· ἢ πολλὰ κέ μ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·
 αἷς ἐπεὶ πωχῶν γε θεοὶ καὶ ἑρινυδάς εἰσιν.
 ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέη.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πεῖθεος υἱός·
 εἴ μ' ἔκκελος ξεῖνε κρηθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
 μή σε νέοι δῖα δώματ' ἐρύσσωσ' οἱ ἀγορεύεις·
 ἢ ποδῶν, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδουλώσει δὲ πάντα.
Ως ἔραθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσσαντο·
 ὧ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 ἀντίνο' ὅ μιν κέ μ' ἐβαλόντο δύσηνον ἀγήτην
 ἔλόμεν'· εἰ δ' ἤ περ τις ἐπεράνιος θεὸς ἔστι,
 καὶ τε θεοξείνοισιν ἐοικότες ἀμοδικοῖσσι
 παντοῖοι τελέθοντες· ἐπισφωρῶσι πόλιν αἶσα,
 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ ἀνομίην ἐφορῶντες.
Ως ἄρ' ἔφραν μνηστῆρες· ὃ δ' ἔκ μ' ἐπαύζετο μύθων·
 τηλεμάχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
 βλημένον· ὃ δ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάρων·
 αἰχμῶν κίνησε κρη κρη βυαροδομάων·
 τὸ δ' ὧς οὖν ἤκεσε περίφρον πινελόπεια
 βλημένον ἐν μεγάρῳ μετ' ἄρα δμῶσιν εἶπεν·
 αἰὲρ ὅπως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος ἀπόλλων·
Τὴν δ' αὖτ' ἀναιδέα τεχνίτην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εἰ γὰρ ἐπ' ὀρήσιν τέκος ἡμετέρῃσι γέννητο,
 ὅ μιν τις τέτων γε εὐθρόνον ἢ ὧ ἵκοιτο·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πινελόπεια·
 μά· ἐχθροὶ μὲν πάντες ἐπεὶ κρηκὲ μηχανδῶνται·
 ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν·
 ξεινὸς τις δύσηνος ἀλατῶν κρητὰ δῶμα
 ἀνέρας ἀτίζων· ἀχρημοσαῖν γὰρ ἀνώγει.

ἴνθ'

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνὶ πλησάντ' ἐλθοῦσιν τε·
 ὅς τοι δὲ θρήνην πρυμνὸν βάλε δειδὼν ὦμον·
 ἥ μιν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δ' ὠμῶσιν γυμναξίν·
 ἥ μιν ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' εἰπὺν εἶπε δ' ὅς οἱ δουρὸς·
 ἥ δ' ἐπὶ οἱ καλέσσατο προσήυδα δ' ὄν' ὑφορβόν·
 ἔρχεο δ' ὅς σ' αἶμα κίων ἔν ξείνον ἄνωχθι
 ἐλθέμεν ὄφρα τίμιν προσπύξομαι ἢ δ' ἐρώμαι,
 εἴ περ οἱ δουρὸς ταλασίφρονος ἢ ἐπέπυσται
 ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι πολυπλόκτῳ γὰρ εἰοικεν·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' αἶμα συβῶτά·
 εἰ γάρ τοι βασιλῆα σιωπήσειαν ὀχαιοί,
 οἳ ὄγε μιν θέτ' ἀέλοιο τέ κ' ἐτοίφ' ἵλον ἦτορ·
 ἔχ' ἔστι δ' ἡμιν νύκτας ἔχον· ἔχ' ἔστι δ' ἡμῶν ἔρυσσά·
 ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὶς ἀποδράς·
 αἶψ' ἔπειτα καὶ πότμος δ' ἵκνυσεν ἢν ἀγορῶν·
 ὡς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὃς τε θεῶν ἔξ
 ἀείδῃ δ' ὁδὸς ἐπεὶ ἱμῶντα βροτοῖσι·
 τὸ δ' ἄμοτον μεμαχσιν ἀκνέμεν ὅπποτ' ἀείδῃ,
 ὡς ἐμὲ κείνος ἐθέλγε παρήμενος ἐν μεγάροισι·
 φησὶ δ' οἱ δουρὸς ξείνος παρ' ὧτος εἶναι·
 κρήνη κατετάων· ὅθι μίνωος γένος ἐστίν·
 ἐνθεν δ' ἡ νῆα δούρο· ὃ δ' ἵκετο πῆματ' ἀλγών,
 προπροκυλινδόμενος· σῶτα δ' οἱ δουρὸς ἀκνέμεν
 ἀγχι θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δ' ἡμῶν
 ζῶν· πολλὰ δ' ἄρ' ἐκ κειμήλια ὄνδ' ἐδόμονδε.

Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
 ἔρχεο δούρο καλέσων ἢν ἀντίον αὐτὸς ἐνέσση·
 ἔστω δ' ἢ ἐθύρῃσι καθήμενοι ἐφ' ἱακάδων,
 ἢ αὐτὸς κατὰ δώματ' ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐσθ' ὄρωι,
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀμύρατα κείτ' ἐνὶ οἴκῳ,

328

၁၄၈

αἰὲς μνηστῆρων χαλεπῶν ὑπὸ δειδύμῳ μίλον.
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ὕρανδον ἴκη.
 καὶ τὸρ νῦν ὅτε μ᾽ ἔτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κινύτα
 ὅτι κακὸν ῥέξαντα βελώνῳ δαυήσιν ἐδωκεν,
 ὅτε τι πηλέμαχος ῥῶν ἐπῆρκεσεν ὅτε τις ἄλλος,
 τῶν αὖ πινελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθεὶ
 μέναι ἐπειρομένην πρὸς ὅς ἡέλιον κατὰ δαῖτά·
 καὶ ῥοτε μ᾽ εἰρέω πόσιος πρὶ νόστιμον ἡμᾶρ,
 αὐοτέρῳ καθίσασα παρὰ πυρὶ, εἴματα γάρ τοι
 λυγρὴν ἔχω δῖα καὶ αὐτὸς ἐπέσει πρῶθ' ἰκέτουςα.
 Ωἱ σφατοῖ βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ ῥ' ἐν μῦθον ἀκυσεν·
 ῥ' ἐν δ' ὕπερ ὅδ' ἐβάντα προσηύδα πινελόπεια.
 ὅ σὺ γὰρ εἰς αὐμᾶ, τί γὰρ ἐνέησεν ἀλήτης,
 ἢ τίνα πῦρ δέσας ἐξέλοιον ἢ ἐ καὶ ἄλλως
 ἀεδεῖται κατὰ δῶμα κακός δ' ἀεδοῖος ἀλήτης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν αὐμᾶε συβῶτα·
 μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπρ' οἶοιτο καὶ ἄλλος
 ὕβριν ἀνυσκέζειν ἀνδρῶν ὑπὲρ ἡνορεόντων·
 αἰὲς σε μέναι ἀνωγεν ὅς ἡέλιον κατὰ δαῖτά,
 καὶ δὲ σοὶ ὡδ' αὐτῇ πλὴν καλλίον ὧ βασιλῆα
 οἶκον πρὸς ξείνον φάσθαι ἐπος ἢ δ' ἐπακῦσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίρρων πινελόπεια·
 ὅ κ' ἄρρων ὁ ξείνος οἶετο ὥς πρὸν εἶη·
 ὅ γάρ πω τινὲς ὦδε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέροισι ὕβριζοντο δὲ ἀτάσθαλα μηχανόωνται·
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν ὅδ' ὦχετο δῖος ὕφορβος,
 μνηστῆρων δὲ δόμιλον ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 αἶψα δὲ πηλέμαχον ἐπεὶ πρὸς ἔντα προσηύδα,
 ἄχι γὰρ κεφαλὴν ἵνα μὴ πρυθεία θοὶ ἄλλοι.
 Ωἱ φίλ' ἐγὼ μὲν ἐπειμίσσασθαι καὶ κείνα φυλάξω,
 ἢ ἱῖ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

σὸν κῆρ ἐμὸν βίον· σὸ δ' ἐνθάδ' ἐ πάντα μελόντων·
 αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάω κῆρ φράζεο θυμῷ,
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κῆρ φρονέουσιν ἀχαιῶν·
 τὸν δ' ἐξολέσθῃ πρὶν ἢ μὴν πῆμα γενέσθαι·
Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἔπειτα ὕπνῳ ἄπ' αὐτοῦ δ' ἔρχο δ' ἐλεησάσθαι,
 ἦ ὦθ' ἐν δ' ἴναι κῆρ ἄγαν ἴδ' ἡνὶ κῆρ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τόδ' ἐ πάντα κῆρ ἀθανάτοισι μελήσει·
Ωὐδ' ἐφ' αὐτὸν δ' αὖτις ἄρ' ἐξέτ' ἐξέσσυτο ἐπὶ δὴ φρεσὶ
 πησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδυτύος, ἦ δὲ ποτὶ τῆτος,
 βῆρ' ἴμεναι μεθ' ἑσθ' ἀλ' ἔπε δ' ἔρμια τε μέγαρόν τε
 πλεῖον δαυτὸν μόνων· τοὶ δ' ὀρχησῆναι κῆρ αἰοιδῆ
 τέροντ' ἦ δ' ἡ γὰρ κῆρ ἐπὶ πύλῳ δειέλον ἦμαρ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ ΠΑΥΛΙΔΙΑΣ.

δ Δυναίως κῆρ ἴρα πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ
 κῆρ πηνελόπεια τοῖς μνηστῆρσι, κῆρ παρ' αὐτῶν
 δῶρα λαμβάνει· γίνεται δὲ καὶ τῆς κοινολογίας ἐν τοῖς
 ἑξῆς δ' δυναίως πρὸς ἀνρ' μάχον·

δδυναίως

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Σίγῃμα δ' ἔριτι ἶρα, ὅχλος δ' οὐδ' αὖτις δ' ὠρώτ' ἀνέκταν·

Λθε δ' ἐπὶ πῶχός πατρὸς μίος, θ' εἰ
κατὰ ἄστυ

ἦ πῶχός τε καὶ ἰθάκης μεταδ' ἐπ' ἔπειτα
σέρι μάργη,
ἀλγὺς φάγε' ἔμιν ἦ δὲ πικρὸν, ὃ δὲ οἱ
ἦν ἴς,

ὃ δὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράσθαι·
δοναῖος δ' ὄτο μ' ἐσκέτο· ἰδὼν θέτο πότνια μήτηρ
ἔκ γενετῆς ἶρον δὲ νεοὶ κίκλησκον ἅπαντες,
ὅσων ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε κέν τις ἀνῶγοι·
ὅς ῥ' ἐλθὼν δ' οὐσῆα διώκετο οἷο δόμοιο·
καί μιν νεικείων ἔπεα πηρόντα προσηύδα·
εἴ κε γέρον προθύρα· μὴ δὲ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη·
ἦν αἶψα ὅτι δῆμοι ἐπιλλί' ἔσιν ἅπαντες·
ἔλκε' ἔμιναι δὲ κέλονται· ἐγὼ δ' αἰχμῶμαι ἐμψυ·
ὅν ἄνα μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται·
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
Δ αἰμόνι· ὅτε τί σε ῥέζω κακόν· ὅτ' ἀγορεύω,
ὅτε τίνα φρονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελέντα·
ὅδός δ' ἀμφοτέρως δὲ χεῖσται, ὅδε τί σε χεῖ
ἀγορίοι φρονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
ὥς περ ἐγὼν· ὅλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάειν·
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίξω μή με χολώσης,
μή σε γέρον περ ἐὼν, σῆδος καὶ χεῖλεα φύρσω
ἄμματος· ἥσου χίη δ' αἶν' ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐρίον· ὃ μὲν γάρ τι σ' ὕποφρε· φαθαὶ δ' ἴω
 αὐτίς ἔσω μέγαρον λαβρὰ δέω ὀδυσῆος·
 ἦν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀνιήτης·
 Ω· πόποι ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιβόχον ἄγορ' αἶψα,
 γρηὶ καμινῶν ἴσος, ὃν αἶν κακὰ μητιοσάμιν
 κόπῳ ἀμφοτέρησι· χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδύντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς λιγυροτέρης·
 ζῶσαι νῦν ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
 μαρναμένους· πῶς δ' αἶν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο·
 ὡς οἱ μὲν προπάραιθε θυράων ὑψηλοῶν
 ὃ δ' ἐπὶ ξέστῳ πανθυμῶν δ' ὀκρίωντο·
 τοῖν δὲ ξυλὴν χεῖρ' ἔβδον μένος ἀντινόοιο·
 ἢ δὴ δ' ἄρ' ἐκ γελᾶσας προσεφώνεε μνηστῆραςιν·
 Ω· φίλοι, ὃ μὲν πῶτι πάρος τιτύτον ἐτύχθη·
 οἶν τρῶων θεὸς ἦ γαγεν ὅς κ' ὅδε δῶμα
 ὁ ξείνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀμύλοϊν
 χερσὶ μάχης αἰσθαι· ἀμὰ ξυελάσσομεν ὦκα·
 Ω· εἴθε οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνιήσαν γελῶντες·
 ἀμρὶ δ' ἄρα πῶχ' ὡς κακοίμονας ἠγρέθοντο·
 τοῖσιν δ' ἀντινόος μετέφη λυγρὸς ἔπος·
 κεκλυτέμεν μνηστῆρας ἀγένορας ὄφρα τι εἴπω·
 γαστέρας αἶδ' αἰγῶν κέκ' ὅν πυρὶ τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
 κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
 ὁ πότρος δέ κε νικησὶ κρείων τε γένηται·
 τάων ἦν καὶ θέλῃσιν ἀναπὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὐτὸς ἡμῖν μεταδίδασκεται ὃ δέ τιν' ἄλλοθι
 πῶχ' ὡς ἔσω μίσγεσθαι ἐάσω μὲν ἀτήσοντα·
 Ω· εἴθε ἀντινόος τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 τοῖς δὲ δολοφρονέων προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλοι, ὃ πῶς ὅτι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι

ἀνδρα γέροντα δύη δ' ὀνήμενον· ἀμὰ με γαστήρ
 ὀφθαλμοὶ κακοβροῦς ἵνα πληγῇσι δαμείω·
 αἷμα γένωμαι πάντες ὁ μῶσα τε καρτὸν ὄρμον,
 μή τις ἐπ' ἱρῶ ἤρα φέρων ἐμὲ χερὶ παχείῃ
 πληγῇ ἀτασθαλῶν· τὸν δ' ἐμὲ ἴφι δαμάσῃ
 ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυν ὡς ἐκέλευε
 τοῖς αὖτις μετέφ' ἱρήϊς πλεμάχοιο·

Ξ εἴν'· εἴς' ὀφθαλμοὶ καρδίῃ καὶ θυμὸς ἀνὴν
 τῶτον ἀνέξαθαι· τῶν δ' ἄλλων μή τιν' ἀχαιῶν
 δεῖδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχίεσθαι, ὅς κε σε θήνη
 ξυνοδόμος κενέων ἐπεὶ δ' ἀνείητον βασιλῆος,
 αὐρὸν μαχόμενος καὶ ἀντίνοος πεπνυμένος ἄμφω·
 ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ ὁ δούαδ'·
 ζώσατο καὶ ῥάκεσιν πριμῆδεα φαῖνε δὲ μηρῶν·
 καλὸς τε μεγάλας τε φάνεν δὲ οἱ ἀνρέες ὦμοι,
 στήθεά τε σιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄχι παρισταμένη μέλε' ἤλασε ποιμένι λαῶν·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπὸ βριάλλῳ ἀγασσάντο·
 ὥς δ' ἐτίς ἐπὶ σκενὴ δῶν δὲ πλησίον ἄλλον·
 ἦ τάχα ἴρος αἴρος ἐπισσασὼν κακὸν ἔξει,
 σῖνεν ἢ ῥακῶν ὁ γέρον ἐπιγυνίδα φάνει·

Ως ἄρ' ἔφασκεν ἴρῳ δὲ κακὸς ὠρίνετο θυμὸς·
 ἀμὰ καὶ ὡς δρισηρὸς ἄγον ζώσαντες ἀνὰ κη
 δεῖδιθ' ὅτα· σάκεος δὲ πριμόμενοντο μέλασι·
 ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀρόμαζεν·
 γαῶν δὲ μήτ' εἴης βυγῶν τε μήτε γένοιτο·
 εἰ δὲ τῶτον γε τρομέης καὶ δεῖδιαισ' ἀνὰ
 ἀνδρα γέροντα δύη δ' ὀνήμενον ἢ μιν ἱκέει·
 αἷμα γένωμαι τοῖς ἐρέω πόδε, καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 ἄλλεν σ' ὅτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῆμ' ὡς ἡπειρόνδε βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 εἰς ἔχρετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων·
 ὅς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμῃσι καὶ ἔατα γηλέϊ χαλκῷ,
 μήδεά τ' ἐξερεύσας δύνῃ κυσὶν ὥμῳ δάσασθαι.
 ὦς φάτο· τῷ δ' ἔτι μάλλον ὑπόβρομος ἦλυθε γῆα·
 ὅς μέσσον δ' ἀναχὼν τῷ δ' ὡμῷ χεῖρας ἀνέχον·
 δὴ τότε μὲ μῆριξε πολὺ τλασθ' ἴος ὀδυσαῖς·
 ἠέ λᾶσει ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
 ἠέ μιν ἠέ λᾶσειε· τανύσειεν τ' ἐπὶ γαίῃ·
 ὥς δέ οἱ φρονέοντι δαδάατο κέρδιον εἶαι
 ἠέ λᾶσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασάατ' ἄχαιοι,
 δὴ τότ' ἀναχόμενῳ ἦ μὲν ἦλассε δεξιὸν ὥμον
 ὄρος· ὃ δ' αὖ χέν' ἐλασεν ὕπ' ἔατος· ὅς τε δ' εἴσω
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ σῶμα φόνιον αἶμα·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν· σάω δ' ἦλасс' ὀδόντας
 λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρσιν ἄγαντοί
 χεῖρας ἀναχόμενοι γέλω' ἐκθανον· αὐτὰρ ὀδυσαῖς,
 εἴλκε δ' ἔκπροθύροιο λαβὼν ποδὸς ὄρρ' ἵκετ' αὐλήν,
 αἰθέσσης τε θύρας· καὶ μὲν ποτὶ ἔρκιον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας· σκηπτῆρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρ'·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πηδόντα προσηύδα·
 ἐν ταυθοῖ νῆϊ ἦσ' καὶ ἄσ τε σύας τ' ἀπ' ὤμων·
 μὴ δὲ σύ γε ξείνων καὶ πῶχων κοίρανος εἶναι
 λυγρὸς ἐὼν, μή πῃ τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρης·
 ἦ ῥά, καὶ ὡμῷ μοισιν αἰεκέα βάλλετο πήρην
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἄορτήρ·
 αἶψ' δ' ἄρ' ἐπ' ὄδον ἰὼν κατ' ἄρ' ἔειπε τοῖσιν εἴσω,
 ἦ δὴ γελῶντες καὶ ἐδῆκον δῶντ' ἐπέειπεν·
 ζῆλός τοι δόλῃ ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅ, πῃ μάλισ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ·

ὅς τ' αὖτον ἀνάλτοιν ἀητῶνεν ἐπαυσάσθαι
 ἐν δὴ μὴ τάχα γὰρ μιν ἀνάξομεν ἡπειρόν δ' ἔ
 εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν διηγήμονα πάντων·
 Ως αὖρ ἔφ' ἄν· χαῖρεν δ' ἐκλειδόνη θεῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην πρὸς γαστέρα θῆκεν
 ἐμπλήνην κνίσσῃ τε, καὶ ἄματος ἀμφινόμος δ' ἔ
 ἄρ' ἔστιν ἐν κενέοιο δ' ὡς παρέθηκεν αἰετῶν
 καὶ δ' ἐπαῖ γρυσεῶ δ' ἐδίσκετο, φώνησέν τε·
 Χ αἶρε πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ὥς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κ' ἐμοῖς ἔχει πολέεσσι.
 Τ ὅν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 ἀμφινόμ' ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 τοῖς γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκων
 νίσσον δ' ἄλιχίῃα εὐντ' ἔμεν ἀρνειόων τε·
 τὸ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπὶ δ' ἄνδρ' ἔοικας·
 τῷ ν' ἐκεί τοι ἔρ' ὡς σὺ δὲ σωθῆο καὶ μὲν ἄκων σον·
 ὅ δ' ἐν ἀκιδνότρων γαῖα βέβρη ἀνθρώποιο
 πάντων ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει·
 ἔ μιν γὰρ ποτ' ἐφίσει κ' ἐκὼν πείσεσθαι ὀπίσω,
 ὅφρ' ὄρεται παρέλχουσι θεοί· καὶ γὰρ ἄνδρ' ὀρώρη·
 αἰὲν ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκροθ' ἐτελέσωσι,
 καὶ τὰ φέρει ἄεκα ζόμῃος τετληότι θυμῷ·
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι·
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ χέρτεϊ εἰκῶν,
 πατὴρ τ' ἐμῷ πύσσω καὶ ἐμοῖσι κ' ἐσιγνήτοισι·
 τῷ μὴ τις πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστος εἴη·
 αἰὲν ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, πῃ δίδῃεν,
 οἳ δ' ὀρώ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανθόντας

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰτήματα κείροντας καὶ ὅτι μάλ' ὄντας ἀκούσιν
 ἀνδρὸς· ὃν ὅτε τι φημί φίλων καὶ πατρὶδος αἴης
 διηρὸν ἀπέλευσθαι, μάλα δὲ χεῖδον, ἀλλά σε δαίμων
 οἶκος δ' ὕπεξα γάροι· μή δ' ἀντιάσθας ἐκείνῳ,
 ὅππότε νοσήσειε φίλην ὅς πατρὶδα γαῖαν·
 ὃ τὸρ ἀναιμωτὶ γε διακρινέεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνον· ἐπεὶ κε μέλαθρον ἐπέλθῃ
 Ως φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελινθεῖα οἶνον·
 ἃ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέ παρ' κοσμήτορι λαῶν·
 αὐτὰρ δ' ὅτ' ἰδὼς φίλον τετιμμένους ἦτορ
 νόσφι κελύων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κελὸν ὄρετο θυμῷ·
 αἴψ' ὅτ' ὡς φύγε κῆρα· πέδισσε δὲ καὶ τὴν ἀθήνη,
 παλεμάχῃς ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔχει· ἵφι δαμῆναι·
 ἃ δ' αὖ τις καταρέζετ' ἐπὶ θρόνῳ· ἐνθεν ἀνέστη·
 τῇ δ' ὅτ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
 αὔρη· ἡγερίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ
 μνηστῆραι φανῆναι, ὅπως πετάσσε μάλιστ' αἶψ'
 θυμὸν μνηστῆρων ἰδὲ τιμήεσθαι γένοιτο
 μάλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ ἕως, ἢ πάρος ἦεν·
 ἃ χρεῖον δ' ἐγέλασεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἄρ' αὖ μιν θυμὸς μοι ἐέλδεται ὅτι πάρος γε
 μνηστῆραι φανῆναι ἀπεχθόμενοι σὶ πρ' ἐμης·
 παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον εἴη,
 μὴ πάντα μνηστῆροισιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν·
 οἷτ' αὖτ' ἰδὼς βέλ' ὅσιν κακῶς δ' ὀπίθην φρονέουσιν·
 Τὴν δ' αὖτ' ἄρ' αὖ μιν ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 γὰρ δὴ ταῦτα γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 αἰνῶνι καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάε, μήδ' ἐπὶ κούβητι,
 χρωτ' ἀπονιφάμεν καὶ ἐπὶ χρίσασα παρειάς·
 μή δ' ὕτω δακρυόισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ἔρχου· ἐπεὶ κῆριον πενθήμεναι ἀκρίτον αἰεῖ·
 ἦδ' ἡ μὲν γὰρ τοι πάς τηλίκος ὃν σὺ μάλιστα
 ἦρω ἀθανάτοισι γενεήσαντα ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
 ὠρῶ μὴ μὴ ταῦτα παραυδά κηδομένη πρὸ
 χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρῖσθαι ἀγοιῶν·
 ἀλλ' αἴνῃν τὸν ἔμοιγε θεοῖ τοι Ὀλύμπου ἔχουσιν
 ὤλεσαν ἐξ ἧς κείνος ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσίν·
 αἶψά μοι αὐτοτόνῃν τε, καὶ ἰπποδάμῃαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν ὄφρα κέ μοι παρστήτον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' ὅς κ' εἴσ' εἴμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ·

ὦς δ' ῥ' ἔφη γρηῦς δὲ δί' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγέλεσσα γυναιξὶ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐνέσθαι·
 ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κέρη ἰκέραιο κατὰ γλυκυῖ ὕπνον ἔχουσαν·
 αὖτε δ' ἀνακλινθεῖσά· λυθὲν δὲ οἱ ἄψια πάντα,
 αὖτε ἐνὶ κλιντῆρι· τέως ἄρα δῖα θεῶν
 ἀμβροτα δῶρα δίδω, ἵνά μιν θησαυρὰ ἀχαιοί·
 καλλεῖ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καὶ ἄχθῃνεν·
 ἀμβροσίῳ, οἷψ' πρὸς εὐσέφανος κυθέρῃα·
 χρίεται· αὖτ' αὖν ἦν χαρίτων χορὸν εἰς ἐρόεντα·
 καέ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 λυκοτέρην δ' ἄρ' αὖ μιν θῆκεν πρὶς εὐεφάντος·
 ἦ κεν δ' ὥς ἔρξας ἀπεβήσατο δῖα θεῶν·
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λυκώλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπὶ χόρμεναι· πλὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε·
 καί ῥ' ἀπωμόρξατο χρυσὶ παρὰ αἶφῳ νηυσὶν τε·
 ἦ με μάλ' ἀνοπαθῆ μαλακὸν πρηνῶ μ' ἐκάλυψεν·
 αἰθέ μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι ἄρτεμις ἄγνη·
 αὐτίκα νύτ' ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰῶνα φθινύθω· πόσιος ποθέεσθαι φίλοις
 παντοίην δρεπλὴν, ἐπεὶ ἐξοχος ἦεν ἀχαιῶν·
 ὡς φάμεν κτεβαίν' ὑπ' ὤϊα σιγαλόντα
 ἢ οἴη· ἄμα τῇ γε, καὶ ἀμφίπολοι δ' ὕ' ἔποντο·
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 εἴ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκτ' ποιητοῖο·
 ἅντα παρθένων χορὸν λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος ἄρά οἱ κεδνὴ ἔκτ' ἔσθ' ἐπαρέσθη·
 τῶν δ' αὐτὰς αὐτὸ γυναικ' ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἐθέλχθην·
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσιν κλισίῃσιν·
 ἦ δ' αὖ πλεῖμα χον προσεφώνειεν ὃν φίλον ἦδ' ὄν·
 πλεῖμα χ' ἐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι ὕδ' νόημα,
 παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μάλλον· ἐνὶ φρεσὶ κέρδι' ἑνώμασθ'·
 οἷον δ' ὅτε δὴ μέγας ἑαὶ καὶ ἦβης μέγας ἰχθυήσθ',
 καὶ κέν τις φάη γόνον ἔμμεναι ὀλβί' ἄνδρός·
 εἴ μὲν γέ τοι φρένες εἰσὶν ἀνάλσιμοι, ὕδ' νόημα
 οἷον δὴ γέ τοι ἔργον ἐνὶ μετάρσιον ἐτύχθην·
 εἴ τ' ὦν ξείνον ἔασθαι ἀεικισθῆναι ἔτα·
 πῶς νῦν εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἦ μινός ὥς τε πάθοι ῥυσσεύς ἐξ ἀμεινῆς·
 σοὶ κ' αἶχος, λώβητε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτε·
 Τὸν δ' αὖ πλεῖμα χον πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μή τ' εἰ μὴ· τὸ μὲν ὅσ' ἐνεμεῖναι κεχολῶσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδ' ἔκστα
 εὐχάσθαι, καὶ τὰ χεῖρα πάρος δ' ἐτι νήπιος ἦα,
 αἰγὰ τοι ὕδ' αἰῶμα πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
 ἐκ γὰρ με πηλῶσσι παρήκασι ἄλλοθεν ἄλλος·
 οἶδ' ἐκ φρονέοντες ἐμοὶ δ' ἢ εἰσὶν δῶροισι·
 ὅ μιν τοι ξείν' ἔγε καὶ ἶρ' ἄρ' ἔμωλος ἐτύχθην,
 μνηστῆρων

μνηστῆρων ὅππῃ· βίη δ' ὅ γε φέρτορος ἦεν·
 αἶψ' ἔπειτα πατέρ' κ' αἰθινάη κ' ἀπολλων,
 ἔπειτα καὶ μνηστῆρας ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 νόοιεν κεφαλὰς διδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐτῇ,
 οἳ δ' ἐντοσθε δόμοιο· λάλυτο δὲ γῆα ἐκείνου,
 ὥς καὶ ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἦσαν νουσάζων, κεφαλῇ μεθύοντι ἐοικώς·
 οἳ δ' ὁρθὸς δαύεται σῆναι ποσὶν, ὅδ' ἐνέειπαι
 οἴκῳ δ' ὅππῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γῆα λάλυται·
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 αὐρὺ μάχος δ' ἐπέεσσιν προσεήδα πηνελόπειαν·
 κῆρυξ ἰκέρϊοιο περίφρων πηνελόπεια·
 εἰ πάντ' εἴ σε ἴδοιεν ἐν ἱάσον ἄργος ἀχαιῶν·
 πλεόνεσσιν κεν μνηστῆρας ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἠῶθεν δαινύατο ἐπεὶ περίεσι γυναικῶν
 εἰδὸς τε μέγεθος τε ἰδὲ φρένας ἐνδον εἴσασιν·
 Ἦ δ' ἡ μείβετο· κείτα περίφρων πηνελόπεια·
 αὐρὺ μάχ' ἦτοί ἐμὴν δαετήν, εἰδὸς τε δέμας τε
 ὠλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε ἱλίον εἰσανέβαινον
 ὄργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς,
 εἰ κείνος γ' ἐλθὼν ἦν ἐμὸν βίον ἀμφιπολοῦσι,
 μείζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κῆλλιον ἔγω·
 καὶ δ' ἀγομαι ἥσα γὰρ μοι ἐπέσθενεν κακὴ δαίμων·
 ἢ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦν λιπὼν κατὰ παροῖδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ κερπυῖέων ἐμὲ χεῖρα προσεήδα·
 ὦ γυναι, σὺ γὰρ ὅτ' ὧ ἀννήμιδ' ἀχαιῶν
 ἐκ προῖης αὖ πάντας ἀπὴμονας ἀπονέεσθαι·
 καὶ γὰρ προῶς φασι μαχητὰς ἐμμεναι ἀνδράσιν·
 ἢ μὲν ἀκοντιστὰς, ἢ δὲ ρυτιῆρας ὀϊστῶν·
 ἢ πῶντ' ὠκυντόδων ἐπιβήτορας οἵ κε τὰ χεῖρα

Hom. Odys.

28

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔκριναν μέγα νείκος ὁμοῖον πολέμοιο·
 τῷ δ' ἔκ' οὐδέ τι κεν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἀγῶν
 αὐτὰρ ἐν τρώϊ'· σοὶ δ' ἐνθάδ' ἐπὶ πάντα μελόντων
 μεμνηῖσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 ὥς νῆα ἢ ἐπὶ μάλλον ἐμὴν ἀπὸ νόσφιν ἐόντος·
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν δὴ παῖδα γενέσσαντα ἶδαι
 γήμαθ' ὅτ' ἐθέλησθαι· τὸν κατὰ δῶμα λιπύσας
 κείνός θ' ὥς ἀγόρευε, τὰ δ' ἔτι νῆα πάντα τελεῖται·
 νύξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ συγρὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 ὑλομένης ἐμέθεν, τῆς τε ζῆδ' ὄλβον ἀπηνύρα·
 ἀμὰ δ' ἀνδρὸν ἄλχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκνέει·
 μνηστῆρων ὅτ' ἦδ' ἐδίκητο πάροιθε τέτυκτο·
 οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναικὰ καὶ ἀρρεῖοιο θυγάτρεα
 μνηστῆρ' ἐθέλωσι καὶ ἀμύλοισι ἐρίσωσιν·
 αὐτοὶ τοὶ γὰρ ἀπάρησι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 κῆρης δ' αὖτ' ἀφίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδῶσιν·
 ἀμ' ὅτ' ἐμὸν βίον νηποῖον ἔδωκ'·
 Ως φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἔνεκε τῶν μετὰ δῶρα παρέλκετο· θέλγε δὲ θυμὸν
 μελιχίοις ἐπέεσσιν, ὅς οἱ ἄλλα μεοίνα·
 Τὴν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πάριθεος υἱός·
 κῆρυι ἐκρήϊοιο περίφρων πηνελόπεια,
 δῶρα μετὰ δ' ἐθέλῃσιν ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐλπίκα
 δέξασθαι, ὅτ' ἔρ' ἐλὼν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὅτε πῇ ἄλλη,
 πρὶν γε σέ τ' ὅτ' ἐμὰς ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος·
 Ως ἔφατ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆα καὶ μῦθος·
 δῶρα δ' ἄρ' αἰσέμεναι πρὸς ἄνδρα κῆρυκα ἔκαστος·
 ἀντινώμῳ μὲν ἔννευ μέγαν περιχέλλεα πέπλον
 ποικίλον, ὃν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πάσαι
 χρύσεαι·

χρύσεια κληῖσι· εὐγνώμοις δ' ἀργῶν
 ὄρμον δ' ὠρυμάχῳ πολυδάδαλον αὐτὴν ἔνεικε
 χρύσειον· ἠλέκτροισιν ἔβμενον, ἠέλιον ὥς·
 ἔρματα δ' ὠρυδάμαντι δύω θβάποντες ἐνέκην,
 πρίγλιννα μορούντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 ἐκ δ' ἄρα πεισάνθοιο πολυκτορίδαο ἀνακτος
 ἰσθμίων ἦνενεν θβάπων πρικθαλὲς ἀγαλμα·
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον ἀχαιῶν κελὸν ἔδωκεν·
 ἠὲ δ' ἐπεὶ ἀνέβαιν' ὑπρώϊα δῖα γαυαυκῶς·
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἄμ' ἰπολλοὶ ἔρπον πρικθαλῆα δῶρα·
 οἳ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμβόεσσιν αἰοισὴν
 προφάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπρον ἐλθεῖν·
 τοῖσι δὲ τέρπομένοισι, μέλας ἐπίεσπος ἦλθεν·
 αὐτίκα λαμπήρως προῖς ἔτασαν ἐν μεγάροισιν
 ὄρρα φαείνοιν· ἐπὶ δὲ ξύλα κέκλενα θῆκεν
 αὖχ πάλαι· περίκηλα νέον κικεασμένα χαλκῷ,
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον,
 δμῶα δ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ δ' ἱήσιν
 αὖτος διογενὴς μετέφει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 δμῶα δ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ' ἵν' αἰδοῖν βασιλῆα·
 τῇ, δὲ παρ' ἠλόεττα σροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτῷ
 ἡ καὶ αἰ ἐν μεγάρῳ· ἢ εἴρια πείνετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῆτοισι φάος πάντεσσι παρέξω·
 ἦν περ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἠὲ μίμνην,
 ὅτι με νικῆσθεσι πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.
 ὧς ἔραθ'· αἳ δ' ἐδέξασαν, ὅτε ἀνῆλθ' οἳ ἶδοντο·
 ἦν δ' αἰχρῶς ἀνένιπτε μελανθῶ κελλιπάρης·
 πλὴν δόλιος καὶ ἔτιπτε, νόμιμα δὲ πινυλόπεια·
 πάεδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδυ δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὡς δ' ὅτ' ὡς χέθε πένθος ἐν φρεσὶ πινυλοπέης·
ὡς ἢ γ' ὠρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
ἢ ῥ' ὀδυσηΐαν ἐνὶ πλεν ὀνειδίῃσις ἐπέειπε.

Ξ εἶνε τάλαν· σὺ γέ τις φρένας ἐκ πεπαταγμένος ἰαί·
ὅδ' ἐθέλῃς ἄδην χαλκῆϊον δὲ δόμον ἐλθὼν,
ἡέ τις ὅτ' ἀέχην· ἀνὰ δὲ πόλιν ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ὅδε τι θυμῷ
ταρβείς· ἢ ῥ' ἄσπε οἶνος ἔχῃ φρένας ἢ νύτοι ἀεὶ
τοιοῦτος νόστος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώλια βάλλεις·
ἢ οὐκ οἶσ' ὅτι ἴρον ἐκίχησας ἦν ἀγῆτην,
μή τις τοι τάχα ἴρον ἀμείνων ἄλλος ἀνὰ σῆ,
ὅς τίς' ἀμφὶ κέρη κενόπῳς χερσὶ συβαρῆσι
δωμάτος ἐκπέμψῃσι φορυῖας αἵματι πολλῷ.

Τ ὅν δ' ὅρ' ὑπόδορα ἰδὼν προσέφη πολὺμνις ὀδυσσεύς·
ἢ τάχα πλεμάχῳ ἐρέω κύνον, ὃν ἀγορεύεις
κεῖσ' ἐλθὼν· ἵνα σ' αὖθι διαμειλίσσῃ τάμῃσι.

Ως εἰπὼν ἐπέειπε διεπλοῖσε γυναικας.

βάν δ' ἱδμεναι διαδῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γῆα ἐκείνης
ταρβοσάμην· φῶν γάρ μιν ἀγῆθ' ἀμυθῆσθαι·
αὐτὰρ δ' ἔπειτα λαμπῆρσι φαίνων ἀπομένῃσιν
εἰσήκεν δὲ πάντας ὀρώμενος ἄλλα δὲ δὲ κῆρ
ῶρμαινε φρεσὶν ἔσιν· ἄρ' ἔκ' ἀτέλεστα γένοντο·
μνηστῆρας δ' ἔπειτα πάντας ἀγῆνορας εἶα ἀθήνη
λώβης ἱχίῃσιν θυμαλγέος· ὅφρ' ἔτι μάλλον
δύη ἄχος κραδίην λαβρτιάδην ὀδυσηῖα·
τοῖσιν δ' ὠρυμάχος πολὺν παῖς ἦρχ' ἀγορεύει,
κρητομέων ὀδυσηῖα, γέλων δ' ἐτάροισιν ἔταυχε·
κέκλυτέ μιν μνηστῆρας ἀνακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
ἔκ' ἀθροῖς ὅδ' ἀνὴρ ὀδυσηῖον δὲ δόμον ἵκει·
ἔμπεδος

ἔμπερ μοι δοκέει δαΐδων σέλδος ἔμμεναι αὐτῶ
 κῆρ κεραλῆς· ἐπεὶ ὅτι ἐνὶ τῷ χυτῷ δ' ἡ βασιλῆα·
 ἡ δ' ἄμ' αὖτε προσέειπεν ὀδυσσεύς· πολὺ πορθὼν
 ξείνους· ἡ δ' ἄρ' ἐθέλοισι θηταῖς μὲν· εἴς' ἀνελοίμην
 ἄρ' ὅτι ἐπ' ἐχαιτῆς· μισθὸς δέ τοι ἄριστος ἔσται·
 αἰμασίῃσ' τε λέγων κῆρ δένδρεα μακρὰ φυτῶν.
 ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον κῆρ ἐπιετανὸν παρέχοιμι·
 εἴματα δ' ἄμφιέσοιμι· ποσὶν θ' ὕποδ' ἡματα δόην·
 αἶψ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔρτα κῆρ ἐμασθῶ· ὅκ' ἐθελήσεις
 ἔργον ἐποιχεσθαι, αἶψ' ἰππῶν κῆρ δὴ μοι
 βύλας· ὅφρ' ἂν ἔχης βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλκτον·

Τὸν δ' ἄπαμ' ἐβόμενος προσέφη Πηλεΐδης ὀδυσσεύς·
 εὐρύμαχ'· εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἡματα μακρὰ πέλονται·
 ἐν ποίῃ δρεπάνον κῆρ ἐγὼν ἀκμῆς ἐχοίμι,
 κῆρ δὲ σὺ τόδ' ἐχοίς, ἵνα περισσάμεθα ἔργα
 νῆστι δ' ἄχρη μάλα κνέφας· ποίῃ δὲ παρείη·
 εἰ δ' αὖ κῆρ βόός· εἴεν ἐλαυνέμεν οἱ πρὸ ἄριστοι,
 αἰθωνοὶ μεγάλοι ἀμφω κροκῆσθε ποίῃς·
 ἡλικὸς ἰσοφόροι, τῶν τε αἰένος ὅκ' ἀγαπαδνόν·
 τετραγυνοὶ δ' εἴη· εἴκοι δ' ὕποβῶλος δρόφω·
 τῶν κ' ἐμ' ἰδοίς· εἰ ὥλκε διννεκέα προταμοίμην·
 εἰ δ' αὖ κῆρ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε κρονίων
 σῆμβρον· αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη κῆρ δ' ὅσ' ἔρε·
 κῆρ κινέη πάχαλκος ἐπὶ κροτάφοις δ' ἀρβύα·
 τῶν κ' ἐμ' ἰδοίς· πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μινέντα·
 ὅ δ' ἂν μοι πλὴν γαστέρ' ὄνυξιζών ἀγορεύεις·
 αἶψ' ἰππῶν κῆρ δὴ μοι· καὶ τοι νόος ἔστιν ἀπηνής·
 καὶ πῦρ τὸς δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἢ δὲ κραταῖος,
 ὅν κ' ἔπαρ πάροισι κῆρ ὅκ' ἀγαθῶσιν ὀμιλεῖς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἰδ' ὀδυσαδὲ κῆσαι καὶ ἵκοιτ' ὅθ' παρ' ἰδὲ γαῖαν,
αἶψα κὲ τοι τὰ θυρέα καὶ αὐρέα πρ' μάλ' ἔδντα
φάροντι σείνοιο, δῖ' ἔκ' προθύροιο θύραζε·

Ω' σ' ἐφατ' αὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον·
καὶ μιν ὑπὸ θροαῖ δῶν ἔπει πῖρόντα προσηύδα·
αἰδέσθ' ἢ τὰ χατοί τελέω κηρόν σι' ἀγορεύς
θαρσαλέως πηλοῖσι μετ' ἀνδράσιν ὅδε τι θυμῷ
ταρβείς ἢ ῥά σε οἶνος ἔχῃ φρένας· ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοῖστος νόος θείν, δ' καὶ μετὰ μῶλια βάζεις·
ἢ αὐτός σ' ὅτι ἴδρον ἐνέκησας τὸν ἀλήπιν·

Ω' σ' ἄρα φωνήσας σφέλας εἴλετο· αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
ἀμφοῖν ὁμῶς πρὸς γαῖαν καθέζετο δυλιχίης
αὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἶνο χάον βάλε χεῖρα
δεξιτρήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεισῶσα·
αὐτὰρ ὅγ' οἱ μῶξας πέσεν ὕππιος ἐν κονίῃσι·
μνηστῆρ' ὅθ' δ' ὁμάδισαν ἀνὰ μέγαρ' αἰετόεντα·
ὣς δὲ τις εἶπε κεν ἰδὼν ὅθ' πηιστὸν ἄλλον·
αἰετὸν ῥελά' ὁξεῖνος ἀγώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ὅτι ῥέον κέλαδον μεθέηκεν·
νῦν δὲ πρὶ πῶχ' ἐριδαίνομεν· ὅδε τι δαίμων
ἐσθλὴς ἔαετα ἥδ' ὁσ' ἐπεὶ τὰ χρεῖονα νικᾷ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἰβήϊς τηλεμάχοιο·

Δ αἰμόνιοι· μάλ' ἐσθε καὶ ὅτι κούθετε θυμῷ
βρωτῶν ὅθ' ἐπὶ πρῆτα θεῶν νύ τις ὕμῃ δ' ὀροθαύει·
αἰετὸν δ' αἰσώμενοι κατακείετε οἴκῳ δ' ἰόντ' ὅθ',
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' ὅτιν' ἔγωγε·

Ω' σ' ἐφατ' οἱ δ' ἄρα πάντ' ὅθ' ὁ δαῖς ἐν χεῖλεσι φαύτ' ὅθ'·
τηλεμάχον θαύμαζον· ὃ θαρσαλέως ἀγόρουν·
τοῖσι δ' ἀμρίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
νίσσον φάειμος ἔγδ' ἀρητιάδαο ἀρακτος·
ὦ φίλοι· ὅθ' ἀνδρὶς ἐπὶ ρηθέντι δικάω,
ἀντιβίοις

ἀντιβίοις ἐπέεσι καὶ παρόμενος χαλεπαίνου·
 μήτε τι τὸν ξείνον· σφραλίζετε, μήτε τίς ἄλλον
 δμῶν δὲ κατὰ δώματ' ὀδυνηὸς θέοιο·
 οἷον ἄγε τ' οἶνοχόος καὶ ἐπαρξάτω δεπείων
 ὅφρα σπείσαντες κατὰ κείον· οἷον δ' ἰόντες·
 τὸν ξείνον δὲ ἐὼ μέν· ἐπὶ μεγάροις ὀδυνηὸς
 πλεμάχῳ μελέμιν, τὸ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα·
 Ω' σφάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον εἶπε·
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κρύατο μέλιος ἥρως,
 κῆρυξ δαλιχιδύς· θράπων δ' ἦν ἀμφινόμοιο·
 νόμισεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδον· οἷον δὲ θεοῖσι
 λείψαντες μακρότεροι πόνον μελινδέα οἶνον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντες ἐπὶ δὲ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βᾶν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰν πρὸς δώμαθ' ἔκτος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ὡς πλεμάχῳ ἐκθεσιν ποιῆται τῶν ὀπλων δὲ
 δυνάμει, καὶ πρὸς πινελόπην ἐκ κρήτης εἶναι
 ὑποκρίνεται· γίνεταί δὲ αὐτὸ δι' ἡλῆος ἀναγνωρισμὸς
 πρὸς αὐρύκλειαν, τὴν πόδας αὐτὸς νίπυσαν, καὶ κατὰ
 παρέμβασιν ὁ ποιητὴς δηλοῖται· ὡς ἐν παρνασῶ ἐκ
 πλήρει ὑπὸ σούδ.

κ ιιιι

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζῃ ἐξ ὕλης, γρη῏ς ὀδυσηῖα

Υτάρ ὃ, ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος
ὀδυσσεύς·

μνηστῆρας φόνον σαῶ ἀθήνη μῦ-
μηρίζων·

αἶψα δὲ πηλέμαχον ἔπεια πῆδόνετα
προσηύδα·

πηλέμαχε· χῆρ' αὐτὸν χεῖρ' ἔκ' ἡμεῖς κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
παρφάδα, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνῷ κατέβηκ'· ἐπεὶ ὑπέτι τοῖσιν ἐώκει
οἷά ποτε τροίην δὲ κίων κατέλειπεν ὀδυσσεύς,
αἷμα κατῆκισται· ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·
πρὸς δ' ἔτι κ' ὅδ' ἐμείζον ἐνὶ φρεσὶν ἐμβαλε δαΐμων,
μή πως οἰνωθέντες ἔριν σῆσαντες ἐν ὕμιν·
αἰμήλως βώσεται, κατὰ χαλῶντε δὲ δαῖτα·
καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρα σίδηρος·

ὦ δὲ φάτο· πηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειτο παρδί·
ἐκ δὲ κατασάμενος προσέφη τροφὸν ἀνρὺ κλειαν·
μαῖ' ἄγε δή μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γαυῶκες,
ὅφρα κεν ὄν θαλάμον καταθείομαι ἔντεα παρὸς
καλὰ· τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδ'·
παρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα·
ναῦ δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ὅ πυρὸς ἵξετ' αὐτμή·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῳ τροφὸς ἀνρὺ κλειαν·
αἶ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιπροσάσας ἀνέλοιο,
οἶκός

τῇ κῆ κηδεσθαι κῆ κημάτα πάντα φυλάσσιν·
 αἰὲν ἄγε τίς τοι ἐπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει,
 δμῶδες δ' ἔμ' εἶας προβλῶσκέ μεν αἶψιν ἐφαινον·

Τὴν δ' αὖτ' ἠλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ξείνος δ' δ'· ὃ γὰρ ἄβρον ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γῆ
 χοῖνικος ἀπῆται, κῆ πλόθεν εἰληλυθώς·

Ως δ' ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπ' ἱερὸς ἐπλετο μῦθος·
 κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων ἀναιεταόντων·
 τὴν δ' ἄρ' ἀναῖξαντ' ὀδυσσεὺς κῆ φαίλιμος ἦδ'·
 ὅς φέρον κέρυβας τε, κῆ ἀσπίδας ὀμφαλοείδασ,
 ἔχεατ' ὀξυθέντα· πάροιθε δὲ παλλὰς ἀθήνη·
 χρύσειον λύχνον ἔχουσα φάος πρὶ κεφαλῆς ἐποίη·
 δὴ τότε πῆμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 ὦ πάτερ, ἢ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμα·
 ἔμπης μοι τοῖσι μεγάρων κῆλάετε μεσὸδ' μαε
 εἰλάτινά τε δοκοὶ κῆ μίονδ' ὑψόσ' ἔχοντ' ὅς
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥσεί πυρὸς αἰθόμενοις,
 ἢ μάλα τίς θεὸς ἐνδον, οἱ ἔρανδ' ἀνρῶ ἔχουσι·

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
 σίγη κῆ κῆτὰ σδνδόν ἶχανε μὴ δ' ἐρέεινε·
 αὐτῇ τοι δὴ κῆ θεῶν οἱ ὀλιμπν ἔχουσιν·
 αἰγὰ σὺ κῆτὰ λέξαι· ἐγὼ δ' ὕπολέβομαι αὐτῶ,
 ὄφρα κ' ἐτι δμῶδες κῆ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
 ἢ δὲ μ' ὀδηρομένη ἐρήσεται ἀμφὶς ἐκῆτα·

Ως φάτο· πῆμαχος δὲ δὴ ἐκ μεγάροιο βεβήκει
 κείων ὅς θάλαμον δ' αἶδων ὕπλαμπρομένων·
 ἐνθα πάρος κοιμᾶτο ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἵχθνοι·
 εἰθ' ἄρα κῆ τ' ἔλκετο· κῆ ἡὼ δ' ἴαν ἐμιμνεν·
 αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὕπελείπετο δῖος ὀδυσσεύς,
 μνηστῆρας φόνον σὺν ἀθήνῃ μβμρίζων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἥ δ' ἴεν ἐν θαλάμοιο πρίφρων πινελόπεια,
 ὄρτέμιδι ἱέλη· ἥ δ' χρυσῇ ἄφροδίτῃ·
 τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κέτθεσαν, ἐνθα δ' ἐφίξε,
 δινωπὺν ἐλέφαντι καὶ δογῆρῳ, ἣν προτέκτων
 ποίησ' ἱμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνην ποσὶν ἤκει,
 προσφύε' ἐξ αὐτῆς ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶδῶς·
 ἐνθα κέθε' ἔτ' ἔπητα πρίφρων πινελόπεια.
 ἦ λθον δὲ δῖμω ἀλκυονίδες ἐν μεταόροις·
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῆτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ φάπ' ἐξας,
 καὶ δέπα· ἐνθεν ἄρ' ἀνδρὸς ὑπὲρ μενέοντος ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' =
 νῆσαν ξήλα πολλὰ φῶς ἐμὲν ἠδὲ θέρεσθαι. (αὐτ',
 ἥ δ' ὀδυσσῇ ἐκένιπε μελανθῶ δαῦτρον αἶτις·
 ξείν' ἐτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινούων κατὰ οἶκον ὀπιπλῆγς δὲ γυναικὸς·
 αἷμα' ἐξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαίτῃς ὄνησο·
 ἢ τάχα καὶ δαῶν βεβλημένος εἶδα θύραζε·
 Τ ἦν δ' ἄρ' ὑπὸ θραϊδῶν προσέφη κλυμῆτις Ὀδυσσεύς.
 δαμονίη· τί με αἰδ' ἐπέχεις κενετοῦτι θυμῷ,
 ἢ ὅτι τι ῥυπόω καὶ δὲ χρὸ εἵματα εἶμαι,
 πῶχόν μ' ἀνὰ δῆμον ἀναγκάει καὶ ἐπείγῃ·
 τοιῦτοι πῶχοι καὶ ἀλγῆμονες ἀνδρὸς ἔασι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 ὀλβίος ἀνείδην καὶ πλλάμει δαΐσμον ἀγῆτη
 τοῖσι δ' ὁπόσους ἔσι καὶ ὅταν κεχημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δῖμῶν μάλ' αὖτε μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 οἷσιν ἔτ' αὐζῶσι καὶ ἀφρητοὶ κελέοντα·
 αἷμα' ἔδ' ἀγάπαξε κρονίων ἠθέλε γάρ πο·
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικὶ ἀπὸ πάσαν ὀλέσῃς
 ἀγλαῆν, τῇ νῦν γε μετὰ δῖμῶσι κέκασαι,

μή πως τοι δέσποινά ποτε αμύνει χαλεπήνῃ,
 ἢ δ' οὐ σὺ δὲ ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος ἄστα·
 εἰ δ' ὅ μιν ὥς ἀπόλωλε καὶ ὅ κ' ἐτι νόστος ἔστιν,
 αὐτὴ δ' ἡ δὴ πᾶς τοῖος ἀπόλλωνός γε ἔκητι
 πλεῖμα χος· ἦν δ' ὅ τις ἐπὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἄτα δ' ἄλλος· ἐπεὶ ὅ κ' ἐτι πλὴν ὅς ἐστιν·

Ω' σ φάτο· τὸ δ' ἤκουσε πρίφρων πηνελόπειά·
 ἀμφίπολον δ' ἐνέκρινεν· ἔπος τ' ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 πάντας θαρσαλέην κύον ἀδ' δεῖς ὅτι με λήθεις
 ἔρδυσσά μέγα ἔργον, δ' ὅ κ' κεφαλῇ ἀναμάξεις·
 πάντα γὰρ σὺ ἤδη θάα· ἐπεὶ ἐξ ἐμοῦ ἐκλυθε αὐτῆς,
 ὥς ἦν· ξείνον ἐμὲλλον ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσῃ εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκρόχημαι·
 ἦ ῥά· καὶ οὐ ρωδόμεν ταμίην πρὸς μῆθον· εἴ πεν·
 οὐ ρωδόμεν· φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆς,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἦ δ' ἐπακούσῃ
 ὁ ξείνος ἐμὲθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξείρεσθαι·

Ω' σ ἔφαθ'· ἦ δὲ μάλ' ὀφθαλμῶς κατέβηκε σέρυσσά·
 δίφρον ἐσέβησεν καὶ ἐπ' αὐτῇ κῶας ἐβαλλεν·
 ἔνθα καθεζέτ' ἐπὶ πύργῳ πολύτλας· διὸς ὀδυσαυτός·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
 ξείνι ἥ μιν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόδι τοι πόλις, ἦ δὲ τοι κῆθε·

Τ ἦν δ' ἀπαμβρόμενος προσέειπε πολύμητις ὀδυσαυτός·
 ὦ γυνὴ· ὅ κ' ἂν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 φεικέσιν· ἦ γὰρ σὺ κλέος ὕρατον οὐ ρωδῶ· κῆναι·
 ὥς τε ταυῇ βασιλῆος ἀμύμονος ὅς τε θεοδῆς
 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἐρβήμοισιν ἀνδάνων
 οὐδ' ἰκίεισ' ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα,
 πυρρῇ καὶ κριθῶς· βρίθῃσι δὲ δένδρεα κερπυῖ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τίηται δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθύς
 ἐξ οὐρεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶ·
 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ κτλ' ἄλλα μετ' ἄλλα σὺ ἐνὶ οἴκῳ·
 μὴ δ' ἔμῳ ἐξέειναι γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνι πλῆθους ὀδυάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰ μὴ πλῦτονος· ὅδε τι με χρεῖ
 οἴκῳ ἐν ἀγορῇ γοῶντά τε· μυρόμενόν τε
 ἦναι· ἐπεὶ κῆμιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ·
 μή τις μοι δμῶν νημεσήσεται· ἢ ἐσὺ αὐτῇ·
 φῆ δὲ δάκρυ πλῶεν βεβαρητότα με φρένας οἶνῳ·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πρίφρων Πηνελόπεια·
 ξεῖν' ἦτοι κὼν ἐμὴν ὄρετ' ἔειδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἄθάνατοι, ὅτε ἰλίον εἰσανέβαινον
 ὄρῃοι· μετὰ τοῖς δὲ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς·
 εἰ κείνος γ' ἐλθὼν, ὅν ἐμὸν βίον ἀμφιπλοῦσι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κῆλλιον ὕψω·
 νῦν δ' ἄρχομαι· ὅσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κῆκ' ἀείμων,
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 δαλιχίῳ τε σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
 οἷτ' αὖ πῶ ἰθάκῃν ἀδείλον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἄε κ' ἔομένην μνῶνται· φίλῃσι δὲ οἴκῳ
 τῷ ὅτε ξείνων ἐμπάρομαι ὅδ' ἱκετάων,
 ὅτε τι κηρύκων, οἳ δημιοβοῖ ἔασι·
 αἴψ' Ὀδυσῆα προῦσα φίλον κῆτατήκομαι ἦτορ·
 οἳ δὲ γάμον ἀνύδυσιν· ἐγὼ δὲ δόλῃς τοῦ πόντου·
 φάρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 σπασαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφάινειν
 λιπὸν καὶ πρίμερον· ἄρα δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 κῆρι ἐμοὶ μνηστῆρας· ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειρόμενοι ὅν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φάρος

ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματα ὀλήται
 λαίρτη ἥρωι· ταφήνιον εἰσότε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλοη κατέλθοι ταυηλεῖος θανάτοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιῶδων νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτ' ὤππειρ κείται πολλὰ κτεατίσας·
 Ω' σφάμην τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ὃνθά κεν ἡματίη μὲν ὑφάνεσκον μέγαν ἰσθν,
 νύκτας δ' ἀνύεσκον ἐπὴν δαΐδας παραθείμην·
 ὥς προίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπρηνον ἀχαιῶς.
 αἶ δ' ὅτε τέτροκτον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπῆλυθον ὥραι
 μινυῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 καὶ τότε δῆ με διὰ δμῶας καύσας ἦν ἀρεγῆσας
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέειπιν·
 ὥς τ' ἂν μὲν ἐξετέλεσσα καὶ ἦν ἐθέλῃς ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' ἢ τ' ἐκφυγεῖν δαῖκα μαι γάμον, ἢ τέ τιν' ἄλληρ
 μῆτιν ἐρυσίσσω· μάλα δ' ὁπρώεσσι τοῖσιν ὄβ
 γῆμασθ'· ἀχαλὰ δὲ πάντ' ἐβίστον κατεδόντων
 γιγνώσκων· ἦ δ' ἢ γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μέγας τε,
 οἷός κ' ἐκδιδάσθαι, τῷ τε ζῆδ' ἡνδρος ὁπάζει·
 αἶ καὶ καὶ ὥς μοι εἶπε τεδν γένος ὁππότεν εἰαί·
 ἢ γὰρ ἀπὸ δουρὸς εἰαί παλαιφάτης, ἢ δ' ἀπὸ πέτρης·
 Τ' ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνάαι ἀδούη λαβρτιάδω Ὀδυσσεύς,
 ἦν ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξέρεσσα·
 αἶ ἦν τοι ἐρέω· ἦ μὲν μ' ἀχέεισσι γε δώσῃς
 πλείοσιν ἢ ἐχόμεναι· ἦ γὰρ δὲ κ' ὁπότε πάρος
 ἦς ἀπείσιν ἀνὴρ ῥαον χρόνον ὅσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσπε' ἀνώμερος ἄλγεα πάχων·
 αἶ καὶ καὶ ὥς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλῶς·
 κρήτη τίς γὰρ ὄβ' ἐστὶ μέσῳ ὅτ' οἶνοπι πότιν,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ ἡ κῆρ πείρα περίρρυτος, ἐν δ' ἄνθρωποι
 πολλοὶ ἀπειρέσιοι, καὶ ἐνέηκοντα πόλιν δὲ
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι μεμιγμένῃ· ἐν μὲν ἀχαιοί,
 ἐν δ' ἐτιόκητορ μεγαλήτορ δὲ, ἐν δὲ κούδωνες,
 δωριεὺς τε τοι χαίεσσι δ' ἰοίτε πελασγόν·
 τοῖσι δ' ἐνὶ κνωσὶς μεγάλη πόλις ἐνθα τε μίνως
 ἐννέωρος βασιλεὺς διὸς μεγάλῃ δαριυῆς,
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμῃ δαυκελίωνος·
 δαυκελίων δ' ἐμ' ἔτι κτε, καὶ ἰδομένην ἀνάκτα·
 οὐκ ὅ μιν ἐννήασι κορωνήσιν ἱλίον εἴσω
 ὣς χεῖρ' ἄμ' ἀπρέδυσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν ἀέθων
 ὁ πλοῖτος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ὄρεϊων·
 ἐνθ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ ξείνια δῶκε·
 καὶ γὰρ τὸν κρήτην δὲ κτετῆρα γενεῇ ἀνέμοιο,
 δέμενον τροίην δὲ παραπλάγασα μαλ' ἔων·
 εἴσε δ' ἐν ἀμνισσῷ, ὅθι τε σπέος εἰλειθέης
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὕπάλυξεν ἀέλασ·
 αὐτίκα δ' ἰδομένη μετὰ λαῶν ἄστ' ἀνελθὼν·
 ξείνον γάρ μιν ἐφασκε φίλοντ' ἔλθ' ἀδ' οἶόν τε·
 τῷ δ' ἠδὲ δὲ κτε, ἢ ἐν δὲ κτε πείλεν ἠὲ
 οὐχομένη σὺν νηυσὶ κορωνίσι· ἱλίον εἴσω·
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων δὲ ἐξείνισα
 ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο
 δημόθεν ἀλφειτὰ δῶκε, καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγείρας,
 καὶ βῆς ἱρυσάσθαι ἵνα πλησάατο θυμόν·
 ἐνθα δ' ὤλεκε μὲν ἡ μάκα δ' ἰοὶ ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ βορέης ἀνεμος μέγας· ὅδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵστασθαι· χαλεπὸς δ' ἐτις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τροισκαδὲ κτετῇ δ' ἀνεμος πέσει· τοὶ δ' ἀνέγοντο·

ἴσκει φανδία πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ὅρ' ἀνέστης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 ὥς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεαι,
 ἦν τ' αὖρὸς κατέπεφεν ἐπὶν ζέφυρος καταχλὴ,
 πηκομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλῆθυσι ῥέοντες,
 ὥς τῆς τήκετο κεφαλὴν παρήτω δακρυχέσης,
 κλαύσης ἐδὴν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ ὁ δυνάδι,
 θυμῷ μὲν γόωσαν· ἦν ἐλέαιρε γυναικί·
 ὀρθαλμοὶ δ' ὥσεϊ κέρα ἔστασαν ἢ ἐσίδυρος
 ἀπρόμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὅ γε δάκρυα κούθει·
 ἦ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔατο πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἐπέειπεν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 γυνὴ δὴ σὺ ξεῖνε γ' οἷῳ πειρήσεσθαι,
 εἰ ἐτιδὼν δὴ κείθι σω ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισσά· ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν ὥς ἀγοράης,
 εἰπέ μοι ὅ ποτ' ἄλλα περὶ χροῖ' εἴματ' ἔειπες,
 αὐκὸς θ' οἶός ἐστιν, καὶ ἑταίρους οἳ οἱ ἔποντο·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμήτις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνὴ, δόξαλέον ἥνιον χρόνον ἀμρὶς ἐόντα
 εἰπέ μοι· ἦ δὴ γὰρ οἱ εἰκοσὸν ἔτος ἐστίν,
 ἐξ ἧς κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάρος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
 χλαῖναν πορφυρέην ἔλκην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 διπλήν· αὐτὰρ οἱ πρόνῃ χρυσοῖο τέτυκτο
 αἰλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλα ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι, νῦν ἔχε ποικίλον ἑλδόν
 ἀπαίροντα λαῶν· τὸ δὲ θαυμάζεον ἅπαντες·
 ὥς οἱ χρυσεῖοι ὄντες, ὁ μὲν, λαὲ νεβρόν· ἀπάχων·
 αὐτὰρ δ' ἐκρυγέην μεμαῶς, ἥσπερ πόδεσσι.
 τὴν δὲ χιτῶν' ἀνέσσε περὶ χροῖ' σιγαλέοντα,

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

οἶόν τε κρομύσιοι λοτόν κατὰ Ἰχαιεῖοι,
 πῶς μὲν ἔην μαλακὸς λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
 οἱ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθνήσαντο γυναικῶν·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἔκ οἱ δ' εἰτάδε ἔστο περὶ χροῖ' οἴκοθ' ὀδυσαδὲ,
 ἣ τις ἐτάρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἢ τίς περ κῆρ ξένος ἐπεὶ πολλοῖσιν ὀδυσαδὲ
 ἔσκε φίλος παῦροι γὰρ ἄχαιων ἦσαν ὁμοῖοι·
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ κῆρ δὶ πλάκῃ δῶκε
 κελὴν πορφυρέην, κῆρ τβ μιδόντα χιτῶνα·
 αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐσέλμῃ ἐπὶ νηὸς·
 κῆρ μὲν οἱ κῆρξ ὀλίγον προγενέπρος αὐτῷ
 εἴπετο· κῆρ τόν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην πρ,
 γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος ἔλοχθ' ἔρηνος,
 ἀρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε, τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων,
 ὧν ἐτάρων ὀδυσαδὲ ὅτι τοι φρεσὶν ἄρτια ἦδη·
 οὗτος φάτο· τῇ δ' ἔτι μάλλον ὑφίμbron ὤρσε γόοιο
 σῆματ' ἀναγνῶσθ'· τὰ οἱ ἐμπεδα πέφρα δ' ὀδυσαδὲς
 ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο·
 κῆρ τότε μιν μύθοισιν ἀμβρομένη προσέειπε·
 νῦν μὲν δὴ μοι ξεῖνε πάρος πρὸν ἐλθνός·
 ἐν μεγάροισιν ὁμοῖοι φίλος τέλει, αἰδοῖός τε·
 αὐτὴ γὰρ τάδε εἴματ' ἐγὼ πόρον οἱ ἄγοράεις
 πῦξας ἐν θαλάμῃ περόνην τ' ἐπέθηκε φαεινὴν,
 κελὴν ἀγαλμῆναι· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὐτὴς,
 οἴκῃ δὲ νοστήσαντα φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 τῷ ῥα κῆρξ ἀσπ' κοίλῃς ἐπὶ νηὸς ὀδυσαδὲ
 ὧχετ' ἐποφύμενος κροκόλιον ἔκ οὐρομασῆν·
 ἦν δ' ἀπάμβρομος προσέφη πολύμητις ὀδυσαδὲς·
 οἱ γυναι αἰδοίην λαρτιάδῃω ὀδυσηός,

μηκέτι

μιν κέτι νῦν χροά κελόν ἐν αἴρεο μιν δέτι θυμὸν
 τῆκε πόσιν γούσῃ· νεμεσῶμαι γέ με ἔδιν·
 καὶ γάρ τις τ' ἀμύσσιν ὀδύρεται ἀνδρὸς ἀλέσασα
 κερίδιον· τῷ τέκνῳ τέκη φιλόπῃτι μιγῆσα,
 ἢ ὀδυσσῆ· ὃν φασὶ θεοῖς ἀκαλίγκιον εἶναι.
 ἀμὰ γὰρ με παῦσαι· ἐμῖο δὲ σιωθεὶς μύθων·
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι· ἔδ' ἐπιμύσω,
 ὥς ἦδ' ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἀκούσα
 ἀρχὴ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
 ζῶν· αὐτὰρ ἀρχὴ κοιμήλια πολλὰ καὶ ἔσθλα,
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον, αὐτὰρ ἐρίφρασ' ἐταίρους
 ὤλεσε· καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ,
 θρινάκῃς ἀπὸ νῆσθ' ἰὼν ὀδύσαντο τὸρ αὐτῷ
 ζῶς τε καὶ ἡέλιος· τὸ γὰρ βόας' ἔκταν' ἐταῖροι·
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐπὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπιγρόπιος νεὸς ἐκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ
 φαιήκων δὲ γαῖαν, οἱ ἀρχίθεοι γεγάασιν·
 οἱ δ' ἡμῖν περὶ κῆρι θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν· πέμπειν τέμιν ἤθελον αὐτοῖ
 οἱ καὶ δ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλας ἐνθάδ' ὀδυσσεὺς
 ἦεν· ἀμὰ δ' οἱ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρῆμα τ' ἀγυρτάζειν πολλὰν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὥς περὰ κέρδεια πολλὰ καὶ τὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 οἱ δ' ὀδυσσεὺς ἔδ' ἄν τις ἐρίψει βροτὸς ἄλλος·
 ὥς μοι θεσπρωτῶν βασιλῆς μυθήσατο φείδων·
 ὦ μινυε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτὸν ἀποσένδων ἐπὶ οἴκῳ
 νῆα κατηρυῖσθαι καὶ ἐπαρτέας ἐμμεν' ἐταίρους,
 οἱ δ' ἡμῖν πέμψουσι φίλην δὲ πατριῶδα γαῖαν·
 ἀμ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε τὸρ ἐχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν θεσπρωτῶν δὲ δολίχιον πολύπυρον.

Hom. Odysf.

γ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ μοι κτήματ' ἐδῆξεν ὅσα ξαναγείρα τ' ὀδυσσεύς·
 καὶ νῆκεν δὲ δολχὸν γενεὴν ἔτρεον γ' ἔτι βόσχοι·
 τόσα δὲ ἐν μεγάροισι κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ὅτε δωδώνην φάτο βήμεσσι ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψιμόμοιο διὸς βυλὴν ἐπαμύσαι,
 ὅπως νοστήσει φίλῃν δὲ πατρίδα γαῖαν,
 ἥ δ' ἦν ἀπεὼν· ἡ ἀμφαδὸν ἡ ἐκρηθηδόν.
 ὥς δ' ὁ μὲν ἔπος ἔειπε σόος· καὶ ἐλεύσεται ἡ δ' ἦν,
 ἀλλ' ἢ μάλ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσφίεται· ἐμπης δέ τοι ὄρμια δώσω·
 ἵσω νῦν ὅτε πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 ἵστη τ' ὀδυσσεὺς ἀμύμονος ἦν ἀφικέμεν,
 ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται ὡς ἀγορεύω,
 τὸ δ' αὐτὸς λυγρὸς βαντος ἐλεύσεται ἐκθάδ' ὀδυσσεύς,
 τὸ μὲν φθίνοντος μινῶς, τὸ δ' ἰσαμένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπει·
 αἰ γὰρ τὸτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 τῷ κε τόχα γνώης φιλόπαιτά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμῶ· ὡς ἂν τις σε σιωπῶντος μακροῖσι
 ἀμάρμοι ὧ δ' ἀνὰ θυμὸν ὀϊεταί ὡς ἔαται πρῶ,
 ἅτ' ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται ἔτεσσι πομπῆς
 τούτῃ· ἐπεὶ ὅ τοι σημάντορες εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 οἷος ὀδυσσεὺς ἔσσι μετ' ἀνδράσιν εἴ ποτ' ἐννῆε,
 ξείνους ἀδούους ἀποπεμπέμεν· ἡ δὲ δὲ χεῖρα
 ἀμάρμιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε· καὶ θέτε δ' ὀνὴν
 δέμνεια καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόντα,
 ὡς κ' αὖ θαλπίων χρυσόθρονον ἡῶ ἵκηται·
 ἡῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσασθε χρεῖσά τε,
 ὡς κ' ἐνδον παρὰ πλεμάχῃ δειπνοῖο μέδῃται
 ὧ μιν ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
 τῶτον

τῶτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος, ὅδε τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει μάλα πρὸ κεχολωμένος αἰνῶς·
 πῶς ἄρ' ἐμῷ σὺ ξεῖνε δαήσεις ἔτι γυναικῶν
 αἰμάτων περίεμι νόον καὶ ἐπίφρονά μῆτιν,
 εἴηεν αὐτὰλέος καὶ καὶ εἴ μοις ἐν μετάρροισιν
 δαινύη ἄνθρωποι δὲ μιν αὐθάδισι τελέθουσιν·
 ὅς μιν ἀπηνῆς αὐτὸς ἐν καὶ ἀπηνεῖα εἶδῃ
 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἀλλ' ὁπίσω
 ζῶντες ἀτὰρ τεθνεῶσι γὰρ φεβιάωνται πάντες·
 ὅς δ' αὖν ἀμύμων αὐτὸς ἐν καὶ ἀμύμονα εἶδῃ
 τὸ μὲν τε κλέος αὐτῷ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 πάντας ἱππῶν ὅπως πολλοὶ τέμιν ἐσθλὸν ἔειπον·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνὴ αἰδοίη λαερτιάδῳ Ὀδυσσεῖ,
 ἥ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 ἢ χθεῖ' ὅτε πρῶτον κρήτης ὄρεα νιφάοντα,
 προσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
 κείῳ δ' ὥς τ' ἰάρος περ αὐπνυς νύκτας ἴαυον·
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιν ἐνὶ οἴκῳ
 αἶσα καὶ τ' ἀνέμωνα εὐθρόνον ἦν δ' ἴαν,
 ὅδε τι μοι ποδάνιπρά ποδῶν ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ θυμὸν
 γίνεταί, ὅδε γυνὴ ποδὸς ἄφεταί ἡμετέροιο
 τάων, αἵ τοι δῶμα καταδρόμῃσιν ἔασιν,
 εἰ μή τις γρηυὲς ὅππῃ παλαιὴ κέδν' εἶδῃ·
 ἢ τις τέτληκεν τόσα φρεσὶν ὅσα τ' ἐγὼ περ,
 τῇ δ' ὅκ' ἀνθρονέοιμι ποδῶν ἄφαθαι ἐμῷ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 ξεῖνε φίλ', ὅ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 ξείνων πλεδαπῶν φιλίων, ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' ἀνφραδέως πεπνυμένος πάντ' ἀγορεύεις·

Ο ΔΥΣΣΕΙΤΑΣ

604

ὦ γρηῦν ἔταφασιν ὅσοι ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν
 ἢ μείσ' ἀμφοτέρων μάλα ἠκέλῳ ἀνέλοιιν
 ἔμμεναι, ὥς σὺ πρὸ αὐτῆς ἐπιφρονέας ἀγορεύεις.
 ὡς ἄρ' ἐφη· γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τῷ πόδες ἐξαπένιζεν. ὕδωρ δ' ὀνεχούατο πάλιν
 ἔνθεν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήρυσεν· αὐτὰρ ὀδυσαῖος
 ἔζεν ἐπ' ἐχάρδι· πρὶ δὲ σκότον ἐβόηετ' ἄλκιον·
 αὐτίκ' ἔρ' ἔταθ' θυμὸν ὀϊσάτο μὴ ἐλαβῆσθαι
 ἔλιν ἀνφράδατο, καὶ ἀμφοτέρω ἔργα γένοιτο·
 γίγ'ε δ' ἄρ' ἄλκον ἔσσεσθαι χεῖρόν, αὐτίκ' ἔρ' ἔταθ'
 ἔλιν πλὴν πρὶ μιν σῦς ἠλάσε λυγρῷ ὀδόντι,
 παρνησὼν δ' ἐλθόντα· μετ' αὐτὸ λυγρὸν τε, καὶ ἔσσεσθαι
 μητρὸς ἧς πατέρ' ἐχλόν, ὅς ἀνθρώπους ἐκέκαστο,
 κλεπτοσύνῃ θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 ἔρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 θάων ἢ δ' ἐρίων· ὅδ' οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπίσθ'·
 αὐτὸς λυγρὸς δ' ἰθάκης ἐλθὼν ὅς πόνον δῆμον,
 παῖδας νέον γεγαῶτα κινήσας θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ ἀνρύλῃσιν φίλοις ἐπὶ γύνασι θῆκε
 παυομένῳ δόρποιο ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζεν·
 αὐτὸς λυγρὸς, αὐτὸς γὰρ ὄνομ' αὔρεο ὅππῃε θείης
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρετος δέ τοι ἐστὶ
 ἢν δ' αὐτ' αὐτὸς λυγρὸς ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε τίθεαι ὄνομ' ὅππῃε ἐῖπω·
 πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσαμένους ῥά ἰκένω
 ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πρυβόταραν·
 τῷ δ' ὀδυσαμένῳ ὄνομ' ἐῖπω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ὁππότ' ἂν ἠβήσας μηδ' ὦτον ὅς μέγα δῶμα
 ἔλθῃ παρνησὼν δ' ὅθι πόμοι κτήματ' ἔασιν,
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω· καὶ μιν χεῖρον τ' ἀποπέμψω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῶν ἐνεκ' ἡλθ' ὀδυσαδὲ ἱνάοι πόροι ἀλλὰ δῶρα
 ἔν' ἔδωκεν ἄρ' αὐτολύνει τε καὶ ἔδωκεν αὐτολύνειοι
 χρυσὸν τ' ἡπάζοντο· ἔπειτα τε μελιχίοισι
 μήτηρ δ' ἄμφιθεν μῆρος περὶ ὄδου σῆι
 κῦσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα κελεύει
 αὐτολύνος δ' ἵοισιν ἐκέλευτο κυδαλίμοισι
 δεῖπνον ἐφοπλίσασα· τοὶ δ' ὄφρα ὄντος ἀκυσαν·
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βῆν' ἄρσενα πενταέτηρον·
 ὃν δέρον ἄμφιθεν ἔκριν'· καὶ μιν διέχουσαν ἅπαντα
 μίσυκλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, κείραντ' ὀβελόισιν·
 ὡπλήσαν τε περὶ φραδέως, δάσαντο τε μοῖραν·
 ὥς ῥ' ἔτε μὲν πρόπαν ἡμάρ ὅτε ἡέλοιο κατὰ δαίμονα
 δαίνωντ'· ὅτε τι θυμὸς ἐδούετο δαίμων ἐπίσης·
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέρας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 βῆν' ῥ' ἴμεν ὅτε θῆρην ἡμῶν καὶ ὅτε, ἡ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἔδωκεν αὐτολύνῃ μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεύς
 ἦεν· αὐτὸν δ' ὄρος προσέβαν κατὰ κλισίαν ὕλην
 παρνησὶν· τάχα δ' ἴκοντο πύχας ἦνε μοῖαν·
 ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ὀφθαλμοῖς,
 ἔξ' ἀκτῶν ῥείταο βαθυῖον ὥκεανόιο·
 οἳ δ' ὅτε βῆσαν ἴκοντο ἐπακτῆρ'· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἵκηι ἐρυγῶν τ' ὅτε καὶ ὅτε ἦσαν· αὐτὰρ ὅππῃθεν
 ἔδωκεν αὐτολύνῃ μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεύς,
 ἦεν ἄχι κλισίῃν κραιδίων δολιχόσκιον ἔχον·
 ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχῳ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 πλὴν μὲν ἄρ' ὅτ' ἀνέμων δῖος μένος ὕγρον ἀέντων·
 ὅτε μιν ἡέλιος φάεθων ἀκτίσιν ἐβαλλεν·
 ὅτ' ὄμβρος πρᾶσσε διαμπρές· ὥς ἄρα πυκνῇ
 ἦεν

ἦεν ἄτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἦλθε πολλή·
 ἦν δ' ἀνδρῶν τε κωῶν τε περικτύπος ἦλθε ποδῶν,
 ὡς ἐπάζοντ' ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
 φρίξας ἔβ' λοφίην· πῦρ δ' ὀρθαλμοῖσι διδορυῶς,
 ἦν ῥ' αὐτῶν χεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος ὀδυαὺς
 ἑαυτ' ἀναχόμενος· δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ
 ὑτάμεναι μεμαῶς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺν
 γουαὸς ὕπρ'· πολλὸν δὲ διήρυσσε σαρκὸς ὀδόντι
 λικριφίς· αἰτ' ἔασ'· ὁ δ' ὅσον ἵκετο φωνή·
 ἦν δ' ὀδυσαμένη πησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαιγνὺ δερὸς ἀκωκή·
 κατὰ δ' ἐπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν· ἀπὸ δ' ἐπῶτο θυμὸς,
 ἦν μὲν ἄρ' αὐτολύκῃ παῖδ' ἐφίλοι· ἀμφ' ἐπέοντο·
 ὡς τειλὴν δ' ὀδυσηὸς ἀμύμοιτος ἀντιθέοιο,
 διήσαν ἐπισαμένως· ἐπ' αἰοιδῇ δ' ἄμ' αὖ κελευνὸν
 ἔχεθον· ἀπ' αὖ δ' ἵκοντο φίλῃς πρὸς δώματα πατρὸς·
 ἦν μὲν ἄρ' αὐτολύκός τε, καὶ ἦν αὐτολύκοιο
 αὐτὸς ἀμύμοιτος· ὁ δ' ἄλλα δῶρα πρόντ' ἐβ',
 κατὰ παλῖμωσ' χαίροντα φίλῃν χαίροντ' ἐπεμπον
 εἰς ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 χαῖρον νοσήσαντι καὶ ἐξερέζοντι ἔκστα,
 ὕλῃν δ' ἦι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν αὖ κατέλεξεν·
 ὡς μιν θηράοντ' ἔλασεν σὺν λονκῷ ὀδόντι
 παρνησὸν δ' ἐλθόντα σὺν ἡέσιν αὐτολύκοιο·
 πλὴν γρηῖς χεῖρας κατὰ πρηνέσι λαβῆσα,
 γνῶν ῥ' ἐπιμασάμενι, πόδα δὲ πρόεικε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κτῆμ'· κτῆμα χησε δὲ χαλκός·
 ἀπ' δ' ἐτέρω σ' ἐκλίθη· πρὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ·
 πλὴν δ' ἄμ' αὖ χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δὲ οἱ ὄδαι,
 διαρυόφιν πλῆθεν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔχετο φωνή·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀφ' αὐτῆς δὲ γενεῆς, ὁ δὲ δούλιος προσέειπεν·
 ἢ μάλ' ὁ δούλιος ἐαυτὸν φίλον τέκος, ὃ δὲ σ' ἔγωγε
 πρὶν ἔγνω· πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφοφάσθαι·
 ἢ, καὶ πινυλόπειαν ἐσέδραμεν ὀφθαλμοῖσι·
 πεφραδέειν ἐθέλῃσα φίλον πόσιν ἐνδον εἶντα·
 οἷδ' ὅτ' ἀθρήσαι δαῖτ' ἀντίη ὃ δὲ νοῆσαι·
 τῇ γὰρ ἀθηνάη νόον ἔβραπεν· αὐτὰρ ὁ δούλιος,
 χεῖρ' ἐπιμαυάμενος φάρυγγος λάβε δεξιτῆρι·
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἐθεν ἄσπον ἐρύαατο φώνησέν τε·
 μάα' τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι· σὺ δὲ μ' ἔβροθε αὐτῇ
 τῷ σῷ ἐπὶ μαλ' ὧν καὶ δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 ἡλυθον εἰκοσῶν ἑτὶ ὅτε πατρίδα γαῖαν·
 αἴη' ἐπεὶ ἐφράσθης· καί τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 σίγῃ μὴ τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθεται·
 ὦ δὲ γὰρ ἐξ βρώτῃ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ' ὕπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανυῖς·
 ὃ δὲ βροφῶν σὺν ἀφ' ἑξομαὶ ὁππότεν ἄν' ἄλλας
 δμῳαὶ ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναι μιγνυῖντες·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων ἄρ' ὀκλήσας·
 τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οἷδ' αὖ μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἐμπεδον ἔκ' ἐπιμήν·
 ἔξω δ' ὥς ὅτε τί περὶ λίθος ἢ ἐσίδηρος·
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 εἴ χ' ὕπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανυῖς·
 δὴ ῥέ τοι κατὰ λῆξιν ἐνὶ μεγάροισι γινυῖντες
 αἰτέσ' αἰτιμάζῃσι, καὶ ἀνιηλιτεῖς εἰσὶν·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μάα' τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσῃ· ὃ δὲ τί σε χεῖρ·
 εἴ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, καὶ εἴσομαι ἑκάστην·
 αἴη' ἐχέσιν γὰρ μῆθον ἐπίφρον δὲ θεοῖσιν·
 ὡς ἄρ'

Ω'ς ἄρ' ἐφ' ἡγήνητο δὲ δ' ἔκ' ἀνὰ μέγαροιο βεβήκει,
 οἷοι μὲν ποδ' ἀνιπράτ'· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκ' ἡχοτο πάντα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ νύ φ' ἐν τε καὶ ἡλ' ἔφ' ἐν λίπ' ἐλαίῳ,
 αὐτὶς ἄρ' ἀνοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον δδυσσέει
 θρῆσσομένος· ἄλ' ἂν δὲ κατὰ ῥακέας κέλυφε·
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πρίφρων πινελόπεια·
 ξείνε· τί μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ;
 καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἡδ' εὖδ' ἔσεται ὥρη·
 ὄντιν' ἄρ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν πρ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμείρητον πόρε δαίμων·
 ἦματα μὲν γὰρ τέρπον δδυσρομένη γοῶσα,
 ἐς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσασα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 αὐτὰρ ἐπὶ νύξ' ἔλθῃ· ἔλθῃ σὶ τε κοῖτος ἅπαντας,
 καὶ μοι ἐνὶ λείκῳ πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ,
 δεῖται μελεδῶναι δδυσρομένη ἐρέθουσιν·
 ὥς δ' ὅτε πανδάρης κέρη χλοηρὴς ἀνδρῶν
 καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἰσχυμένοιο,
 δνδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινούσιν,
 ἦ τε θαμὰ βρωπῶσα χεῖρ πολυηχέα φωνήν·
 παῖδ' ὀλοφυρομένη ἵτυλον φίλον, ὃν ποτὶ χαλκῷ
 κτείνε δι' ἀφραδίᾳς κῆρον ζήθοιο ἀνακτος·
 ὥς καὶ ἐμοὶ δὴ χαθυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἦ δὲ μέγα παρὰ παιδὶ καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσω,
 κτῆσιν ἐμὴν δμωάς τε καὶ ὑψιβερεὺς μέγα δῶμα,
 εὐνήν τ' ἀειδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἦ ἦ δὴ ἄμ' ἔπωμαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
 μνῆσται ἐνὶ μεγάροισι πορῶν ἀπρεΐσια ἔδνα·
 πᾶς δ' ἐμὸς ἔως μὲν ἔτι νῆπιος ἦ δὲ χαλὶφρων,
 γήμαθ' ὅμ' εἶα, πόσιος κατὰ δῶμα λιπῶσαν·
 οὐδ' ὅτε δὴ μέγας ἔβη καὶ ἦβης μέγρον ἰκάνει,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ δὴ μ' ὄραται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροισι
 κτήσιος ἀχαλδῶν, τὴν δὲ κατέδυσιν ἀχαιοί·
 αἶψά γε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄμυσον·
 χῆνός μοι κατὰ οἶκον εἴκοσι πυρὸν ἐδυσιν
 ἐξ ὕδατος· κατέσφιν ἰάνομαι εἰσορώσας·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας ἀέρος ἀγγυλοχέλης,
 πᾶσι κατ' αὐχένος ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἷδ' ἐκέχαιτο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροισι· ὅδ' ὅτε ἀβέροα δῖαν ἀέρεθ·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυνον ἐν πρὸνέῳ·
 αἶμφι δὲ μὴ ῥέθοντο ὕπλοκα· μισθὸς ἀχαιῶν
 οἴκῳ δ' ὀλοφυρομένην ὅμοι ἀέρος ἔκτανε χῆνας·
 αἶψ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπιπρῶχοντι μελᾶδ' ὄρω·
 φωνὴ δὲ βροτῆι κατ' ῥήτυε, φώνησέν τε·
 θάρσει ἱερίε κέρη τηλεκλειτοῖο·
 ἔκ' ὄναρ αἶψ' ὕπαρ ἐθλὸν ὅτοι τετελεσμένον ἔσται·
 χῆν' ὅτε μὲν μνηστῆρ' ἐγὼ δέ τοι ἀέρος ὄρνις
 ἦα πάρος ναῦ αὐτὴ τετὸς πόσις εἰλήλυσθα·
 ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐρήσω·
 Ω' σ' ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελινδῆς ὕπνος ἀνῆκε·
 παπῆνυσα δὲ χῆνας ἐπὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένης παραπύelon ἦχι πάρος πρ·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γαῖα· ὅπως ὅθιν ὑπὸ κρινάσθαι ὄνειρον
 ἄλλη ἀπὸ κλίναντ' ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς,
 πέφρα δ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὀλέθρος
 πᾶσι μάλ'· ὅδε κεν τις θάνατον καὶ κῆρας ἀνύξει·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρὶ φρων πηνελόπεια·
 ξείν'· ἦτοι καὶ ὄντοισι ἀμήχανοι ἀκρίτ' ἄμφοι
 γίνοντ'· ὅδε τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισι·
 δοιὰ γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·

αἶψα γὰρ κρύβεται τεύχεα· αἶψ' ἐλέφαντι
 τῶν οἳ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πρὶς ἑλέφαντος·
 οἳ ῥ' ἐλεφάρονται ἐπεὶ ἀκράντα φέροντο·
 οἳ δὲ διὰ ξειπὼν κρύβων, ἔλθωσι θύραζε,
 οἳ ῥ' ἔτι μῦμα κράνυσσι βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται·
 αἶψ' ἐμοὶ ὅκ' ἔνταυθεν ὀϊόμαι αἰγὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἢ κ' ἀπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδί γένοιτο·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἦ δὲ δὴ ἡὼς εἴσι δυσώπυμος· ἢ μ' ὀδυσῆος
 εἴη καὶ ἀπὸ γῆρας γὰρ κατὰ θῆσω αἶθλον
 τῶς πελέκειας· τῶς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 ἵσταχ' ἐξείης δρυόχους· ὡς δῶδε καὶ πάντας·
 πᾶς δ' ὅγε πολλὸν ἀνέσθε, διαρρίπασκεν ὀϊστὺν·
 γαῖα δὲ μνηστῆρας αἶθλον τῆτον ἐφύσω·
 ὅς δέ κε ρηϊτὰ τ' ἐντανύσει βίον ἐν παλάμῃσι
 καὶ διοῖ πύση πελέκειων δυσκαίδεκα πάντων·
 τῷ κεν ἅμ' ἐσπίμην νοσφισαμένη πόδε δῶμα
 κυρίδιον μάλα καλὸν ἐνὶ πλεον βιότοιο.
 τὸ ποτε μεμνήσασθαι ὀϊόμαι ἐν πρὸ ὄνειρον·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γαῖα αἰδοίη λαβρὰ τιάδεω ὀδυσῆος·
 μινέτι γαῖα ἀνὰ βάλλε δόμοις ἐνὶ τῆτον αἶθλον,
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλάνσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς·
 πρὶν τῆτος πρὶν πόρον εὐξέον ἀμφοτέρωντας
 ναυρὺν ἐπτανύσαι διοτρεῖσά τε σιδήρεα·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρὶ φῶρων πηνελόπεια·
 εἴ κ' ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρῆμενος ἐν μεγάροισι
 τέρπην ὅκ' ἐμοὶ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη·
 αἶψ' ὅ γάρ πως ὕπν' ἀπνους ἐμμεναι αἶεν
 ἀνθρώπος· ἐπὶ γάρ τοι ἐκείσῃ μοῖραν ἔθηκεν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν·
 αἷψ' ἦτοί μιν ἐγὼν ὑπὲρ ὧν εἰσαναβάσσα,
 λέξομαι εἰς ἀνὴν, ἥ μοι σπονδαὶα τέτυκται
 αἰεὶ, δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη ἐξ ὄδυσσας
 ὥχεται ἐποφόμενος κρηνοῖλιον ὅν οἱ νομάσῃν·
 εἰνθά κε λεξάμιν· σὺ δὲ λέξεο τῷ δ' ἐπὶ οἴκῳ,
 ἥ χαμάδις σπρέσας, ἥ τοι κρηταδέμνια θέντων·
 Ως εἰπὺς ἀνέβαιν' ὑπὲρ ὧν σιγαλόεντα·
 ὅν οἱ ἄμα τῇ γε, καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι·
 εἴ δ' ὑπὲρ ὧν ἀναβάσσα σὺν ἀμριπόλοισι γαυαξί,
 κλαῖεν· ἐπειτ' ὄδυσσῃ φίλον πόσιν, ὄφρα δὲ ὕπνον
 ἦδ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλεν γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

β Ουληθεὶς ἀνελθὼν ὄδυσσας τὰς μινυμένας
 τοῖς μνηστῆρσι θραπαινίδας, καὶ μεταγνῶς,
 διὰ τῶν ἐξείς πρὸς αὐμεον καὶ φιλοίτιον διαλέγεται·
 ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστῆρων γίνεται ὁμιλία·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Υ βρονταῖς ἰδὲ θάρσῳ ὀδυνηὰ καὶ χεῖρ' ἀχαιῶν·

Υτάρ δ' ἐν προσόμῳ ἀνάζιτο
δῖος ὀδυσσεύς,
καὶ μὲν ἀδελφὸν βοείην σὸ-
ρεσ', αὐτὰρ ὕπρθε
κώϊα πολλὰ δῖων, τῶς ἰδὲ
σκον ἀχαιοί·

ἀρκεύμεν δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι·
ἐνθ' ὀδυσεὺς μνηστῆρσι καὶ φρονέων ἐν θυμῷ,
καί τ' ἐρηγορῶν τάδε ἐκ μιγάρσιο γυναικὶς
ἦϊσαν· αἰ μνηστῆρσιν ἐμιγέσκοντο πάρος πρ
αἰγίλῃσι γέλωτα καὶ ἀφροσύνην παρέχουσαι·
τὰ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐν σῆθεσι φίλοισι.
πολλὰ δὲ μὲν ἔριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ μεταίξας θάνατον ταῦξεν ἐκείνη,
ἢ ἐτ' ἔφ' μνηστῆρσιν ὕπρφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα κραδίη δὲ οἱ ἐνδον ὕλακται·
ὥς δὲ κύνων ἀμαλῇσι πρὶ σκυλάκειαι βεβῶσα,
ἀνδρὶ ἀγνοήσας ὕλας μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ἄρα τὸ ἐνδον ὕλακται ἀγαιομένον καὶ ἔργα
σῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δὴ κραδίη καὶ κωτέρων ἄλλο πότ' ἔτλης
ἦματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἀχέτος ἦεν ἐν κλῶφ
ἠρθείμης ἐτάρης· σὺ δ' ἐπ' ἄλμασ', ὄφρα σε μήτις
ἔσ' ἀχέξῃ ἀνθρώποιο θιόμακον θανέεσθαι·
ὧς ἔφατ' ἐν σῆθεσι καὶ θαπόμενος φίλον ἦτορ

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

τῷ δὲ μάλ' ὦν πέσῃ κραδίη μένε τετληῖα
 σωλεμέως, αὐτὰρ αὖτ' ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ὥς δ' οὔτε γαστήρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
 ἐμπλύνει κνίανος τε καὶ αἵματος ἐνθα καὶ ἐνθα
 αἰόλλει· μάλα δ' ὤκφ' αἰαλίεται ὀπιθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται μερμηρίζων,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσει,
 μῆνος ἑὼν πολέσιν· χεδόθεν δὲ δὴ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ὕρανόθεν καταβάσασα, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καέμιν πρὸς μῦθον εἶπε·
 τί π' αὖτ' ἐγρήσεις πάντων πρὶ κῆμμορε Φωτῶν;
 οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστ', ἡνὶ δέ τοι ὦ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καὶ παῖς, οἷόν περ τίς ἐέλδεται ἔμμεναι ἴα·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν εἶπεθ·
 εἴ μὲν τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσω
 μῆνος ἑὼν· οἷδ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἔασι·
 πρὸς δέ τι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴ περ γὰρ κτείναιμι δίδος τε σέθεν τ' ἀέκῃτι,
 πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι· τὸ δὲ φράζεσθαι ἀνῶγα·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 χέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χρεῖονι κείθεθ' ἐταίρῳ,
 ὥς περ θνητὸς τ' ὄψι καὶ ὕψα μῆδεα οἶδε·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι διαμπερές, ἥ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισιν, ἐρέω δέ τοι ἑξαναφανερόν·
 εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περιστάν κτεῖναι μεμαῶτ' ἄρῃ,
 καί κεν τῶν ἱλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα·
 αἷ' ἐλέτ' ὅσ' καὶ ὕπνος ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν

πάννυχον ἐρρήκοντα κεικῶν δ' ὑποδύσαι ἦδη.
 ὧς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουν·
 αὐτὴ δ' ἄψ' ὅς οἱ Ὀλυμπον ἄρίκετο δῖα θεῶν,
 εὔτε ῥ' ἔν ὕπνος ἔμαρπτε λυών μελεδήματα θυμῷ
 λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδύα.
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λένθοισι κθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίενσα κορέσαστο δ' ἔν κ' αὖ θυμὸν·
 ὄρτε μίδι πρώτισον ἐπύξατο δῖα θεῶν·
 ἄρτεμι πότνα θεὰ διὸς θυγάτερ' ἀέθ' μοι ἦδη
 ἰδὼν ἐκὶ στήθεσι βαλῶσ' ἐν θυμὸν ἔλοιο
 αὐτίκ'· ναῦ' ἢ πρῶτα μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἵχοιτο προφύρασα κ' τ' ἠέροντα κέλευθα·
 ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφορρῶν ὠκεανοῖο.
 ὥς ὅτε πανδάρεις κέρως ἀνέλοντο θύελλαι
 τῆσι τοιῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἳ δὲ λίποντο
 ὄφρα ναὶ ἐν μεγάροισι νόμιαι δὲ δῖ' ἄφροδίτη·
 τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκῶ καὶ ἠδ' εἰ οἴνω·
 ἦρι δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γαυαιῶν
 εἶδος καὶ πινυτήν· μήκος δ' ἐπορ' ἄρτεμις ἀγνή·
 ἔργα δ' ἀθιναῖη δέδαιε κλυτὰ ἑρῶζοι,
 οὗ τ' ἄφροδίτη δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλυμπον
 κέρη σ' ἀτήσασα τέλος γλυκῶ τοῖο γάμοιο,
 ὅς δ' αὖ τερπικέραυνον· ὃ γὰρ τ' αὖ οἶδεν ἅπαντα,
 μοῖρ' ἂν τ' ἄμμορίην τε, κ' αὖ θνητῶν ἀνθρώπων·
 πόρρα δὲ τὰς κέρως ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο·
 καὶ ῥ' ἔδωσαν συρῆσιν ἐρινυῖσιν ἀμριπωλῶν·
 ὥς ἔμ' αἰτώσσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 ἦέ μ' εὐπλόκος βάλοι ἄρτεμις ὄφρ' ὀδυσηῇ
 ὁλομένη καὶ γαῖαν ὑποσυρῆν ἀφροσύμην,
 μὴ δέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψά τοι μάλα κῆρ ἀνεκὸν ἐχέουσιν ὁππότε κέν τις
 ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκῆ χέματος ἦτορ·
 νύκτας δ' ὕπνος ἐχέουσιν· ὁ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἅπαντας
 ἐσθλῶν ἢ δὲ κακῶν· ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμυγδαλῆ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ ὀνείρατ' ἐπέσανιν κακῆ δαίμων.
 τῇδε γὰρ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῷ,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ' ἐπεὶ ἔκ' ἐφάμην ὄναρ ἐμμεναι· αἶψ' ὕπαρ' ἦδ' ἡ.
 Ω^ς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
 τῆς δ' ἄρα κλαύσους, ὅτ' αὖ σάωθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μὲ μῆριξε δ' ἐπεὶ τα δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδ' ἡ γινώσκουσα παρεστέμεναι κεφαλῇρι·
 χλαῖναν μὲν σιωπῶν κῆρ κῶεα τοῖσιν ἐναιδεν·
 ὅς μ' ἐγάρ οὐ κατέβηκεν ἐπὶ θρόνον· ἐκ δὲ βοεῖν
 θῆκε θυράζε φέρων· δῖ' ἰδ' ἄλγετο χεῖρας ἀναχών·
 Ζεὺς πάτερ· εἴ μ' ἐθέλοντός ἐπὶ πρῶτον τε κῆρ ὕμνην
 ἢ γε τ' ἐμὴν δὲ γαῖαν ἐπεὶ μ' ἐκκώσσετε λίην·
 φῆμιν τί μοι φάσθω ἐχειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν· ἐκτοθεν δὲ δῖος τέρας ἄλλο φανήτω.
 Ω^ς ἔφατ'· αὐχέματος τὰ δ' ἐκλυε μνηστῆρα ζεύς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἅπ' ἀργηέντος ὀλύμπου
 ὕψοθεν ἐκ νεφέων· γῆθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 φῆμιν δ' ἐξ οἴκοιο γαυῇ προΐηκεν ἀγεροῖς
 πησίον· ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιεῖν λαῶν·
 τῇσιν δ' ὠδέεσθ' ἅσασα ἐπερρώοντο γυναικῶν·
 ἀλφίτα τάχιστα καὶ ἀγέεατα μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἶψά τοι ἄρ' ἄλλα ὕδον, ἐπεὶ καταπυρὸν ἄλεσαν·
 ἦ δὲ μὴ ἔγω πάύετ'· ἀραυροτάτη δ' ἐτέτυκτο.
 ἦ ῥα μύλην σῆσασα ἔπος φάτο σῆμα ἄνακτι.
 Ζεὺς πάτερ ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνδάσει,
 ἦ μιν ἄλ'

ἢ μέγα δ' ἐβρόντησας ἀπ' ἔρανος ἀστρόεντος,
 ὃ δ' ἐποθὶ νέφος ὅππ' ἔρας νυτέω τό δ' ἐφάνη
 κρήνον ναῦ καὶ ἐμοὶ δολὴν ἔπος ὅππ' ἔκιν' εἶπω.
 μνηστῆρ' οὐ πύματόν τε καὶ ὕπατον ἤματι τῷ δ' ἐ
 ἐν μεγάροισι δ' οὐσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
 οἱ δ' ἡμοὶ καὶ μάτω θυμολογί' ἔγνατ' ἔλυσαν
 ἀλφίτα του χυθῆν' αὖ ὕπατα δειπνήσειαν.

ὦς δ' ἔρ' ἐρη. χαῖρε δὲ κλειδόνι δ' ἴος δ' οὐαδὲ
 ζηνός τε βροντῇ. φάτο γὰρ τί σκαθαῖ ἀλείτας
 αἰ δ' ἄλλαι δμῶα κατὰ δώματα καὶ δ' οὐσῆος
 ἀγρόμεναι ἐνέκαιον ἐπ' ἐχάρη ἀκῆματον πῦρ.
 πλέμαχος δ' οὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς
 εἵματα ἐσάμενος· πρὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὤμῳ.
 ποσσὶ δ' ὕπ' ἀπαιροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἐῖχος ὠκισμένον ὃ ξείν' ἡγαλῶ.
 σὴ δ' ὄρ' ἐπ' ἔδον' ἰὼν πρὸς δ' αὐρὺ κλειαν εἶπεν·

Μαῖα φίλη· τὸν ξείνον ἐτιμήσας ἐνὶ οἴκῳ
 οὐνῆ καὶ σίτῳ· ἡ αὐτὸς καῖται ἀκηδής.
 τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτήρ πρ' εὔσαι
 ἐμπλήρδην ἐτρώει τίς μὲν ὅτων ἀνθρώπων
 χείρονά τ' ἐν δέ τ' ὄρεον ἀτιμήσας ἀποπέμψει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρὶ ῥῶν αὐρὺ κλειαν·
 ὅκ' ἂν μιν ναῦ τέκνον ἀνείτιον ἀτιδῶ.
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος ὄφρ' ἐθέλ' αὐτός·
 σίτη δ' οὐκέτ' ἐν πεινῇ μιν εἶρετο γάρ μιν·
 αἰετὸς δ' ἡ καί τοιο καὶ ὕμνον μιμνήσκειτο,
 ἡ μὲν δὲ μνῆσιν ὕποσπρέσαι δμῶσιν·
 αὐτὰρ ὅς τις πάμπαν οἴζυρος καὶ ἀποτμός,
 ὅκ' ἐθέλ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεασι καθύδαιεν.
 αἰετὸν ἀδελφῆ τῳ βοῇ καὶ κώελιν οἶων

Hom. Odyf.

Σ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔδραθεν ἐν προδρόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπέτασσεν ἡμεῖς·
 ὦς φάτο· πλέμαχος δὲ δ' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
 εἶχος ἐχών· ἅμα τῷ γε καὶ δὸς πόδας δόροι ἔποιτο·
 βῆ δ' ἐμπεῖς ἀγορὴν μετ' ἀννήμιδας ἀχαιῶς·
 ἠδ' αὖτε δ' μωῶσιν ἐκέλευτο δῖα γαυαυῶν
 ἀνρύκλει' ὥπως θυγάτηρ πεισηνορίδαο·
 ἀγρεῖθ' αἶ μιν δῶμα κορήσατε ποιπνύσσαι,
 ῥάστατέ τ' ἐν δὲ θρόνοισιν αὖ ποιητοῖσι τάπητας
 βάλλετε πορφυρέας· αἶ δὲ σπύργοισι προπέζας
 πᾶσας ἀμφιμάσσοι· κῆθ' ἔρατε δὲ κρητῆρας,
 καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
 ἔρχεσθε κρήνην τε καὶ οἶσετε θάλασσαν ἰῦσαι·
 ὃ γὰρ δ' ἡ μνηστῆρβ' ἀπέπονται μεγάροιο·
 οἷα μάλ' ἦρι νέονται· ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή·
 ὦς ἔφαθ'· αἰδ' ἄρα τῆς μάλα μιν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
 αἶ μιν, εἰήκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
 αἰδ' αὖτε κατὰ δῶμα ἐπισαμένως πονέοντο·
 ὅθ' δ' ἦλθον μνηστῆρβ' ἀγῆνορβ'· οἱ μὲν ἔπειτα,
 αὖ καὶ ἐπισαμένως κέασαν ξύλα· αἶ δὲ γαυαυῶν
 ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφοῖσιν ἦλθε συβώπῃ,
 ποῖς σιάλυσ κατὰ γῶν, οἳ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἀριστοί·
 καὶ τὸς μὲν ῥέεσσε καθ' ἔρμεα καλὰ νέμεσθαι·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσσεὺς προσηύδα μελιχίοισι·
 ξείν' ἢ ἀρτί' σε μάλλον ἀχαιοὶ ἐσορῶσιν,
 ἢ ἐσ' ἂν τιμάζωσι κατὰ μέγαρ' ὥς τ' ἴαρος πρῶ·
 Τὸν δ' ἄταμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 αἶ γὰρ δ' ἡ δ' ἄμ' αἶ θεοὶ τισαέετο λῶβην,
 ἦν οἱ δ' ὕβρι' ὄντο· αἰεκέα μηχανῶνται
 οἴκῳ ἐν ἀγοροῖ'· ὃ δ' αἰδῶς μοῖραν ἔχουσιν·
 ὦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἀχίμολον

ἀχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε μελάνθιος ἀπόλος αἰγῶν,
 αἰγὰς αἰγῶν· ἀπ' ἅσι μετέπρεπον ἀπολοίσι
 δῆπνον μνηστῆρα· δῶ δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες·
 καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδύπω·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίσι·
 ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσῃς κατὰ δῶμα,
 ἀνέρας ἀτιζῶν, ἅτάρ ὃν ἐξείδα θύραζε
 πάντας ὃν ἐτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω,
 πρὶν χειρῶν γούσασθαι. ἐπεὶ σὺ περ ὃ κατὰ κόσμον
 ἀτίσεις· εἴσι δὲ καὶ ἄλλαι δαΐτδ' ἀχαιῶν·
 Ως φάτο· ῥη δ' ὅτι προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 ἀν' αἰετῶν κίνησε κέρη κακὰ βυαροδομῶν.
 τοῖσι δ' ἐπιπρὶτος ἦλθε φιλοτίμος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 βῆν σῆραν μνηστῆρσιν αἰγῶν καὶ πίνοντας αἰγὰς·
 πορθμῆδ' δ' ἄρα τὺς γε διήγαγον· οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπυσιν, ὃ τίς σφ' εἰσαφίκεται·
 καὶ τὰ μὲν αὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδύπω·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώπην ἀχι παρασάς·
 τίς δ' ἡ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλυθε συβώτα
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα, τέων δ' ἐξούχεται εἶναι
 ἀνδρῶν· πῦ δὲ νῦν οἳ γενεὴ καὶ πατρὸς ἄρσρα,
 δύσμορος, ἥ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι·
 ἀλλὰ θεοὶ δούωσι πολυπλάγυτος ἀνθρώπους,
 ὃ πότε κεν βασιλεύσιν ἐπικλώσονται οἷζυ·
 ἦ καὶ δὲ ξίτερ' ἡ δὲ δίσκετο χειρὶ παρασάς·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἐπέρδεντα προσηύδα·
 Χἄρε πάντῳ ξεῖνε γένοιτό τοι ὥς περ ὀπίσω
 ὀλβος· ἅτάρ κεν νῦν γε κακοῖς ἔχει πολλοῖσιν·
 ζῶ πάντῳ· ὅστις σείο θεῶν ὀλωτῆρος ἄλλος,
 ὃν ἐλευέρις ἀνδρῶν ἐπὶν δ' ἡ γένεαι αὐτὸς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μισγόμεναι κενότῃτι καὶ ἄλγεσι λουγαλέοισιν,
 ἰδίον ὥς ἐνόησα. δεδάκρυται δέ μοι ὅαυτε
 μνησάμεντο δούσῃος ἐπεὶ κενεῖνον οἶον
 τοιαῦτα λαίρ' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπων ἀλάληθαι,
 εἴπυ' ἐτι. ζῶει καὶ ὄρ' φάος ἠελίοιο.
 εἰδ' ἦ δὴ τέθνηκε καὶ εἰν αἰδέο δόμοισιν,
 ὥ μοι ἐπὶ τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βυσσὶν
 εἶσ' ἐτι τυτθὸν ἐόντα κεφαλληνῶν ἐνὶ δῆμῳ.
 νῦν δ' αἶψά γινονται ἀθέσφατοι, ὅ δέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γυῖοι χύοιτο βοῶν γένος ὄρυ μετώπων.
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀνιέμεναι σφίσιν αὐτοῖς,
 εἰδόμεναι ὅ δέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι ἀλέγχεσιν.
 ὅ δ' ὀπίδ' αὖ προμέεσι θεῶν μεμάασι γὰρ ἦ δὴ
 κτήματα δάσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνάκτορος.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τ' ὀδυσσεὺς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 πόλλ' ἐπιδινεῖται μάλα μὲν κενὸν ἦος ἐόντος
 ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰδὺν αὐτοῖσι βόεσσιν
 ἀνδρῶν δὲ ἀγοδαπύς τ' ὀδυσσεὺς αὖθι μένοντα
 βυσσὶν ἐπ' ἀγορήσιν κενεῖμεν ἄλγεα πάχιν.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλων ὑπὲρ κλέων βασιλῆων
 ἐξικόμεν φούρων. ἐπεὶ ὅ κεν τ' ἀνεκτὰ πέλονται.
 εἰς ἐτι τὸν δούσηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἔλθων
 ἀνδρῶν μνηστῆρων σκιδάσιν κατὰ δώματα θεῖα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κλυτὰ τεύχεα θεῖα
 βυβλόε' ἐπεὶ ὅτε κεν ὅτ' ἄρ' ὀργῇ φωτὶ ἔοικας,
 γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅτοι πινυτὴ φρένας ἔκ' ἡ.
 τῶν κεν τοῖς ἐρίω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρυον ὀμῶμαι.
 εἴπω νῦν ὅτε πρῶτα θεῶν ξεινίητε πρόπεζα,
 ἵστη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦν ἀδικεῖν.
 ἢ σέθεν ἀνδρῶν ἐόντος ἐλαύσεται οἶκος δ' ὀδυσσεύς.
 σοῖσιν

τοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπὶ φέει ἀκε θελήσας
 κτενομένους μνηστῆρας· οἱ ὅθ' αὖτε κοιρανέουσι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ·
 αἶψ' ἄρ' ὅτ' οὗτος ξείν' ἐπὶ πὺρ τελέσσει κρονίων,
 γνοῖνς οἷα ἐμὴ δαΰχμις καὶ χεῖρ δὲ ἔπονται·
 ὥς δ' αὐτως αἰμεὸς ἐπαύξατο πᾶσι θεοῖσι
 νοστήσαι· ὁ δ' οὐσῆα πολύφρονά, ὃν δὲ δόμονδε·
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀνδρῶν·
 μνηστῆρ δὲ δ' ἄρα τηλεμάχῳ θάνατον τε μόρον τε
 ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ὄρισερὸς ἦλθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχεν δὲ φῆρωνα πέλειαν·
 τοῖσιν δ' ἄμφ' ἰνὸς ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν σωθῶσεται ἡδέ γε βυλὴ
 τηλεμάχοιο· φόνος· ἀμὰ μνησώμεθα δαυρῶ·
 ὦς ἔφατ' ἄμφ' ἰνὸς τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆδ' ἀνεμύθος·
 ἐλθόντες δ' ἄρ' αὖ δώματ' ὁδυσῆος θεῖοιο,
 χαλκῆας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 οἱ δ' ἰέρουσι δὲς μεγάλας καὶ πόνας αἶρας·
 εἰρουσι δὲ σύας σιάλῃς καὶ βῆν ἀγελαῖαν·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὁπῆσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
 κρητῆρσι κβᾶσαντο· κύπελλα δὲ νῆμε συβώτης·
 σίτον δὲ σφ' ἐπένημε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 καλοῖς ἐν κενέοισιν· ἔωνο χόρ' δὲ μελανθαῖς·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰαλλόν·
 τηλεμάχος δ' ὁδυσῆα κατίδουε κέρδεα νωμῶν,
 ἐντὸς εὐσταθέος μεγάρε παρὰ λαῖνον ὕδρ'·
 δίφρον ἀγκέλιον παραθείς, ἐλίγην τε φάπεξαν·
 πᾶρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας· ἐν δ' οἶνον ἔχονεν
 ἐν δὲ παῖ χρυσέῳ· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦνταυθαῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοπτάζων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄρτομίῃσ' δέ τοι αὖτ' ἐγὼ καὶ χεῖρας ἄρ' ἔξω
 πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ ὅτι δῆμιός ἐστιν
 οἶκος ὃς, ἀλλ' ὁδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτῆσατο κείνος·
 ὅ μεις δὲ μνηστῆρες, ἐπὶ χεῖτε θυμὸν ἐπιπᾶς
 καὶ χεῖρας, ἵνα μή τις ἕρις καὶ κείκος ὄρηται·
 Ω' σ' ἐφάθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδῶς ἐν χεῖλεσι φάτο·
 πλεμάχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη σὺ πείθεος ἦός·
 καὶ χαλεπὸν πρὸντα δὲ χῶμεθα μῦθον ἄχαιοι
 πλεμάχ· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύῃ·
 ὃ γὰρ ζῶε· εἴασε κρονίων τῷ κέ μιν ἦδη
 παύσασμεν ἐν μεγάροισι λιγυῶ πρὸν ἀγορητῆν·
 Ω' σ' ἐφάτ' ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' ὅτε ἐμπάζετο μῦθον·
 κήρυκε δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱρήν ἐκ τ' ὀμβρῇν
 ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κερυκομόωντες ἄχαιοι
 ἄλσος ὑπὸ σκιβὸν ἐκ τ' ἐβόλῃσ' ἀπόλλωνος·
 οἱ δ' ἐπεὶ ὠπῆσαν κρέ' ὑπέρτρεα καὶ ἐρύσαντο,
 μοῖρας δαυάμενοι, δάινωτ' ἐρικυδέα δᾶτα·
 παρ δ' ἄρ' ὁδυσῆϊ μοῖραν θέσαν οἳ ἐπένοντο
 ἴσθη ὥς αὐτοὶ πρὸ λάρχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 πλεμάχος φίλος ἦδ' ὁδυσῆος θεῖοιο·
 μνηστῆρας δ' ὅς παμπαν ἀγένορας εἶα ἀθήνη
 λώβης ἰχέσθαι θυμαλγίης ὄφρ' ἔτι μάλλον
 δύνῃ ἄχος κραδίην λαβρτιάδην ὁδυσῆα·
 ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστα εἰδώς,
 κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, σάμῃ δ' ἐλὶ οἰκίαν αἰών·
 ὃς δ' ἡτοὶ κτεάτεσσι πεποθὼς πατρὸς ἐοῖο
 μνάσκειτ' ὁδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ὃς ῥά ῥ' ὅτε μνηστῆρσιν ὑπὲρ φίλοισι μεθύσας
 Κ' ἐκλυτε μῶν μνηστῆρες ἀγένορες ὄφρα τι εἴπω·
 μοῖραν

ποῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχρ' ἀλάλῃ ὡς ἐπέοικεν
 ὅσιν· ὃ γὰρ κελὸν ἀτέμβειν ὃ δὲ δίκαιον
 ξείνους πλεμάχῃ· ὅς κεν τὰ δὲ δώμαθ' ἵκηται·
 αἷμα δ' αἰὲν κῆρ ἐγὼ δ' ὦ ξείνιον, ὄφρα κῆρ αὐτὸς
 ἢ ἐλοιπρόχρῳ δῶν γέρας ἢ ἐτῷ ἄλλῳ
 δμῶν· οἱ κῆρ δώματ' ὀδυνηὸς θέοιο
 Ω' σ' εἰπὼν ἔρριψε βοῦς πῶδα χερὶ παχείῃ
 κείμενον ἐκ κτηνέοιο λαβὼν· ὃ δ' ἀγούατ' ὀδυνηὸς
 ἦ καὶ παρακλίνας κεφαλὴν· μέδουσε δὲ θυμῷ
 σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' ἄνδριον βάλε τοῖχον·
 κτήσι πον δ' ἄρα πλεμάχῃς ἠνίπαπε μύθῳ·
 κτήσι π' ἢ μάλα τοι ῥῶδε κέρδιον ἐπλετο θυμῷ,
 ἔκ' ἐβαλλε τὸν ξείνον· ἀγούατο γὰρ βέλος αὐτός·
 ἦ γὰρ κεν σε μέσον βάλλον ἔχει ὁ ξυθέντι·
 κῆρ κέτι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάρων ἀμφοτέροισι
 ἐνθάδ'· τῷ μῆτις μοι ἀεικέλ' αἶψ' οἴκῳ
 φαινέτω ἡδὴ πῶρ νοεῶ καὶ οἶδα ἔκῃσσε
 ἐσθλάτε καὶ τὰ χεῖρα· πάρος δέ τι νῆπιος ἦα·
 αἷμα δ' ἐμπιστάδ' ἐκ δὴ καὶ τέτλαμιν εἰσορόωντες
 μήλων σφαζομένων· οἶνοισι τε πινομένοισι,
 καὶ σίτῃ χαλεπὸν γὰρ ἐρυκτέειν ἕνα πολλός·
 αἷμα δ' ἄγε μὴ κέτι μοι καὶ κῆρ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 εἰ ἡδὴ μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ·
 παῖ καὶ τὸ βυλοῖμην· καὶ κεν πλὺ κέρδιον εἴη
 τεθνᾶμεν ἢ τὰ δὲ αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀρέσασθαι·
 ξείνους τε συφελιζομένους δμῶν τε γυναικῶν
 ῥυσάζοντας ἀεικελίως καὶ τὰ δώματα κηλᾷ·
 Ω' σ' ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὃ δ' ἐπὶ δὴ μετέειπε δαμασπορίδης ἀγέλαος·
 ὦ φίλοι, ἔκ' ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικάσῃ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰτιβίοις ἐπέειπε καθ' ἅπλ' ὅς μιν χαλεπαῖνοι
 μήτ' ἔτι τὸν ξείνον συφελίξετε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶν· οἱ κατὰ δῶματ' ὀδυσῆος θείοιο·
 πηλεμάχῳ δέ κ' ἐμύθηον ἐγὼ καὶ μητέρι φάιντο
 ἥπιον· εἰ σφῶν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν,
 ὅφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐόλπει
 νοστήσαι ὀδυσῆα πλῦρροντα δ' ἐνδὲ δόμονδε,
 τόφρ' ὅστις νέμεσις μενέμεντ' ἦν ἰχέμενά τε·
 μνηστῆρας κατὰ δῶματ' ἐπεὶ τόδε κέρδιον εἶεν·
 εἰ νόστῳ ὀδυσσεὺς καὶ ὑπόδροπος ἵκετο δῶμα·
 νυῦ δ' ἦδη τόδε δῆλον ὅτ' ὅκετι νόστιμός ἐστιν·
 αἰὲρ γὰρ σὴ τάδε μνηστῆρ' ἀρεζόμενος κατὰλεξον
 γῆμασ' ὅς τις ἀρίστους ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρῃσιν,
 ὅφρα σὺ μὲν χάρων παρ' ὧτα πάντα νέμῃαι
 εἰδῶν καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλ' ὧμα κομίξῃ·
 Τὸν δ' αὖ πηλεμάχος πεπνυμένος ἀντίφ' ἠΐδ' αὖ
 ὅ μ' ἀζήν' ἀγέλαε καὶ ἀλγέα παρὰ δὲ ἐμοῖο
 ὅς περ τῇ λ' ἰθάκης· ἢ ἐρθίται· ἢ ἀλάληται,
 ὅτι διακρίβω μνηστῆρας ἄμ' ὅσον ἀγὰ κελύω
 γῆμασ' ὅς κε θέλη ποτὶ δ' ἄππετα δῶρα δίδωμι·
 αἰδέομαι δ' αἰέουσιν ἀπὸ μεγάρου δίδεσθαι
 μύθῳ ἀναγκάει· μὴ τὸ το θεὸς τελέσειεν·
 Ως φάτο πηλεμάχος· μνηστῆρσι δὲ παλλὰς ἀθήνη·
 ἄσβεστον γέλων ὥρσε· παρέπαιξε δὲ νόημα·
 οἷον ἦδη γνασμοῖσι γελῶν ἀγορῆοισιν·
 ἀμοφόρυντα δὲ δὴ κρέα ἡσθιον ὅσ' αἰετ' ἄρα σφείων
 διακρυόφιν πίμπαντο· γόον δ' ὤψετο θυμὸς,
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
 ἂ δειλοί· τί κακὸν τόδε πάχετε νυκτὶ καὶ ὕμνων
 εἰλύαται κεφαλαί τε· πρόσωπά τε νέρθετε γῆρα·
 οἰμωγὴ

εἰ μὴ γὰρ δὲ δῖος Διὸς δαίμωνται δὲ παρειαί·
 αἵματι δ' ἔρραδαται τοῖχοι καὶ αἵ τε μεσούμα·
 εἰδῶλόν δ' ἔπλεον πρόθυρον, πλείη δ' ἐκὼ αὐτῷ
 ἰεμένων ἔρεβός δ' ὑπὸ ζόφον· ἡέλιος δ' ἐ
 ὕραν ἔξαπόλωλε· καὶ δ' ἐπιδέδορμεν ἀχλὺς·
 Ω' σ' ἐραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
 τοῖσιν δ' αὐρύμαχος πλύβη παῖς ἤρχ' ἀγορεύει·
 ἀρράνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλαθώς·
 αἰὲ μιν αἰφάνεοι δόμους ἐκπέμψασθαι θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τὰ δὲ νυκτὶ ἔστη·
 Τ' ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
 αὐρύμαχ'· ὅτις ἄνωγα ἐμοὶ πρὸ πῆλ' ὁ πάζειν·
 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ὕατα, καὶ πόδες ἄμφο·
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος ὃ δὲν ἀεικέλις·
 τοῖς ἐξεῖμι θύραζε· ἐπεὶ νοῶ καὶ ἄνδ' ὑμῖν
 ἐρχόμενον· ᾧ κεν ὅτις ὑπεκφυγοῖ ὃ δ' ἀγέαιτο
 μνηστῆρων· οἱ δ' ὦμα κατ' ἀντιθέσθ' ὀδυσηὶς·
 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσασθαι·
 Ω' σ' εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων αὐναίεταόντων·
 ἵκετο δ' ὅτε πείραιον ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο·
 μνηστῆρ' δ' ἄρα πάντες ὅτε ἀμύληος ὀρθωνόντες,
 τηλέμαχον ἐρέθισαν ἐπὶ ξείνοιο γελόντες·
 ὥς δ' ἐτίς ἐπισκενέων ὑπὸ νηορείοντων·
 τηλέμαχ'· ὅτι σείο κακοξενώτορος ἄλλος·
 οἷον μὲν τίνα τέτον' ἔχες ἐπίμασον ἀνήτη,
 σίτῃ καὶ οἷν' κερκημένον· ὃ δ' ἐτι ἔργω
 ἔμπαλον ὃ δ' ἐβίης· αἰὲ αὐτὸς ἄχθος ἄρ' ἔρης·
 ἄλλος δ' αὖτε τίς ὅτος ἀνέστη μαντῶεσθαι·
 αἰεὶ δὴ τι πίθοιο ᾧ κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 τὸς ξείνους ἐν τῇ πλυνκλῆϊ δὲ βαλόντες

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅς σιμελὸς πέμψωμεν ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι·
 Ως ἔφασαν μνηστῆρες· ὃ δ' ὕπν' ἐμπαΐετο μύθων·
 αἰὲν αἰών πατέρα προσεδέριετο δέγμενος αἶψ'
 ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει·
 ἦ δέ κ' ἐτ' ἀντήσιν θεμένη πρὶ κεφαλῆα δῖφρον
 κέρυϊ κερύσιο πρὶ φρον πηνελόπεια
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν, ἐκείνου μῦθον ἄκνυ·
 δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοῖοντ' ὅς τιτύκοντο
 ἦ δὲ τέ κ' ἐμεινομένης· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔειπεν·
 δόρυ δ' ὅν' ἂν πῶς ἀχαρίπερον ἄλλο γένοιτο,
 ὅσον δὴ τάχ' ἔμελλε θεῶ κ' ἐκέρτβος ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότ' ἄν γὰρ αἰεκέα μηχανόωντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

π Ηγελοπὴ τῷ τείνοντι τὸ ῥέον ὁμολογεῖ τῷ
 αὐτῆς γάμον ὁδυσσεὺς δὲ αὐτῇ κ' ἐκείνῃ, καὶ φίλοι—
 τί' ὡς ἐντεταμένος πρὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας,
 αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελίκων· ἄλλ' αὖ τείναι
 μὴ δυνάμενος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Φί δὲ βίον προτίθουσιν, αἶθλον πηνελοπέην·

Ἡ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε διαγλαῦ-
κῶπις ἀθήνη,
κέρη ἰχθυρίοιο πρίφρονι πηνελο-
πέην·
ῥέον μνηστῆραι θέμεν πλόντε σί-
δηρον·

ἐν μεγάροισι δ' οὐσῆος ἀέθλια κῶφόν τε δ' ῥ' ἔχον·
κλίμακα δ' ὕψιλήν προσεβήσετο· οἷο δ' ὕμοιο·
εἴλετο δὲ κληῖδ' ἔκχευε πτεῖα χερσὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κῶπι δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν·
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόν τε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
ἔχρατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἄτακτος·
χαλκός τε χρυσός τε πλύνιμηρός τε σίδηρος·
ἔνθα δὲ ῥέον ἔκειτο παλίντονον· ἢ δὲ φαρῆρην
δοσδός· πολλοὶ δ' ἐνεσαν συνόντες δ' ἴσσι·
δῶρα τὰ οἱ ξείνος λακνέδ' αἰμονι δῶκε τυχεύσας·
ἴφριτος ἀρυτὶδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι·
τὸ δ' ἐν μεσῇ νηξυμβλήτῃ ἀνιήλοισιν,
οἷον ἐν ὀρτυλόχοιο δαΐφρονος ἦτοι δ' οὐαδῶ·
ἦλθε μετὰ χρεῖος· ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφραλλε·
μήλα γὰρ ἐξ ἰθάκης μεσῇ νηξυμβλήτῃ ἀνιήλοισιν
νηυσὶ πρυμνήσιν ἱπποκόσι, ἢ δὲ νομῆας,
πάν' ἐνεκ' ἐξέειπεν πλὴν ὁδὸν ἦλθεν δ' οὐαδῶ·
παίδας ἐὼν· προτὸρ ἦκε πατήρ· ἄλλοι τε γέροντες·
ἴφριτος αὖθ' ἵππας διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶδ' ἐκὼς θήλειαι· ὕπὸ δ' ἡμίονοι τάλαρ βροῖ·
 αἰδῶ δ' οἱ κῆρ' ἔπειτα φόνος κῆρ' μοῖρα γένοντο·
 ἔπει δ' ἡ διὸς ἕδρ' ἀρίκετο κερτρὸς θυμὸν
 φῶδ' ἡρακλεΐα μεγάλων ἐπιείσορα ἔργων·
 ὅς μοι ξείνον' ἐόντα κῆτέκτανεν ὥσ' ἐνὶ οἴκῳ·
 χέτλιος ὕδρ' ἑωὶ ὅπιν ἡδέσαστ' ὕδρ' ᾗ ᾗ περ
 πῶν ἦν οἱ παρέθηκεν ἔπειτα δὲ πέφνε κῆρ' αὐτόν·
 ὁππῶς δ' αὐτὸς ἔχε κρατῶν χαρὰ ἐν μεγάροισι·
 τὰς ἐρέων δ' οὐσὴι σωήντετο δῶκε δὲ τόξον,
 ἃ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας ἄρυστος· αὐτὰρ σ' ἔπειτα
 κῆλ' ἔπειτα πρὸς θνήσκων ἐν δώμασιν ὕψι τοῖσιν·
 τῷ δ' οὐσὴι ξείνος ὅξυ κῆρ' ἄλκιμον ἔχρος ἔδωκεν·
 ἄρχὴν ξηνοσαῶν προσκηδέος ὕδρ' ᾗ ᾗ περ
 γνώτην ἀμύλων· πρὶν γὰρ διὸς ἕδρ' ἔπερνε
 ἰφίτον ἄρυστι δὴν ἐπείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· ἃ δ' ὕπτε διὸς ὅδυσσος
 ἐρχόμενος πόλεμόν δὲ μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἤρεϊτ'· αἶψ' αὐτὸ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο
 κέσκειτ'· ἐνὶ μεγάροισι φόρος δὲ μιν ἦς ἐπὶ γαίης·
 ἦ δ' ὅτε δὴ θάλαμον ἔνδ' ἔεικετο δῖα γυναικῶν·
 ἔδδ' ὅν τε δοῦν' ἔπειτα προσεβήσετο ἔν τε τέκτων
 ξέανεν ἐπισαμένως κῆρ' ἐπὶ σάθμην ἴθαιεν·
 ἐν δὲ σάθμης ἄρσε θυράσ δ' ἐπέθηκε φαεινὰς·
 αὐτίκ' ἄρ' ἦν ἱμάεντα θαῶς ἀπέλυσε κερῶντος·
 ἐν δὲ κληῖ δ' ἦκε θυρέων δ' ἀνέκοπεν ὁ χῆρ'·
 ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠὲ ταῦρες
 βοσκομένης λειμῶνι· ἃ δ' ἔβραχε κεφαλὰ θυρέων·
 πληγνέτα κληῖ δ' ἔπεσσευσαν δὲ δῖω κῆρ'·
 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὕψι τοῖσιν ἀνέβραχεν ἠὲ ταῦρες
 ἔστασαν ἐν δ' ἄρ' αὖ τῇσι θυώδεα εἵματα κείτο·

ἔνθεν ὁ ρεξάμενι ἀπὸ πασάων αὐτοῦ ῥέον
 αὐτῷ χωρυτῷ, ὃς οἱ πρίκοιτο φανός·
 ἔζομένη δὲ κατ' αὐτοὺς φίλοις ἐπὶ γυνάσι θέσας,
 κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἤρεε ῥέον ἀτακτος·
 ἢ δ' ἔπει δὴν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἰδύσασθαι μέγαρόν δὲ μετὰ μνηστῆρας ἀγαυῆς
 ῥέον ἔχον ἐν χειρὶ παλίντονον· ἢ δὲ παρέστην
 ἰσοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπονδόντες οἱ σοί·
 τῇ δ' ὅρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 αἶτο πολὺς καὶ χαλκός· ἀίθλιχ τῷο ἀνακτος·
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γαυαυῶν,
 εἴ ῥα παρὰ σταθμόν τέλειος πύκας ποινήτοιο
 ἄντα παρσάων χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρ' αἱ οἱ κεδνὴ ἐκτέρθε παρέστη·
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετῴδα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτε μέγα μνηστῆρας ἀγένορας οἱ τ' ἐδωμάς
 ἐχραῖτ' ἐσθίεσκε καὶ πινέμεν ἐμμενέας αἰεὶ,
 ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· ὅδε τιν' ἄλλη
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπιχεσίην ἐδάμασσε.
 αἴ μ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι θέσασθε τε γαυαῖκας·
 αἴ μ' ἄγετε μνηστῆρας ἐπεὶ ῥ' ἐφάνετ' ἀέθλον,
 θήσω γὰρ μέγα ῥέον ὀδυαῖος θείοιο·
 ὃς δὲ κ' ἐρήϊατ' ἐν τανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι,
 καὶ διοτρεύσῃ πελέκειων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐποίμην νοσφισαμένη ῥ' ἐδωμάς
 κενρίδιον μάλα καλὸν ἐκίπλειον βιδότοιο·
 τὲ ποτε μεμνήσεσθαι δῖομαι ἐν περὶ οὐνείρῳ·
 ὧς φάτο καὶ ῥ' Ὀδυσσεὺς ἀνῶγει δῖον Ὀφιορβόν
 ῥέον μνηστῆρας θέμεν, πολὺν τε σίδηρον·
 δακρύσας δ' Ὀδυσσεὺς ἐδέξατο καὶ κατέβηκεν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κλέει δὲ βυκόλος ἄλλοθ' ἐπεὶ ἶδὲ ρέον ἀνακτος·
 ἀντίνοος δ' ἐνὶ νηπιῇ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 νήπιοι ἀγροῖώται ἐφ' ἡμέρια φρονέοντες·
 ἃ δειλῶ· τί νυ δάκρυ κατὰ βέτονα ἤδ' ἰωναιὶ
 θυμὸν ἐπὶ σῆθεσιν ὀρίνετον ἢ τε καὶ ἄλλως
 πεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς· ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἀνοίπη·
 αἰὲν ἀνέων δαίνυσθε καὶ θήμενοι ἢ ἐθύραζε
 κλεῖτον ἐξελθόν τε, κατ' αὐτὰς ῥέε λιπόντε
 μνηστῆραςιν ἀέθλον ἀάατον· ὃ δὲ οἶω
 ῥηϊδίως ῥόδε ρέον ἐύροον ἔπτανυέσθαι·
 ὃ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν·
 οἷος ὁδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὖτος ὄπωπα·
 καὶ τὸρ μνημόνων εἰ μὴ παῖς δέ τι νήπιος ἦα·
 ὦς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἐώλετο,
 εὐρὴν ἔπτανυσεν· διοῖσ' αἰεὶ τε σιδήρε·
 ἢ τοὶ δῖοι γε πρῶτος γούσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν ὁδυσῆος ἀμύμονος ἐν ῥ' ἀτίμα
 ἤμενος ἐν μεγάρῳ· ἐπεὶ δ' ὄρνυε πάντα σ' ἐταίρους·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφ' ἱβὴ ἰς τηλεμάχοιο·
 ὃ πόποι· ἢ μάλα με ζεῖ ἀφρονα θῆκε κροτίων·
 μήτηρ μὲν μοῖρῃσι φίλη πιτυτὴ περ ἔσσα
 ἄλλω ἅμ' ἐφείσθαι νοσφισαμένη ῥόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρομαι ἀφρονα θυμῷ·
 αἰὲν ἄγετε μνηστῆρες· ἐπεὶ ῥόδε φάνετ' ἀέθλον
 οἷη νῦν ἔκ' ἐστ' ἰωνὴ κατ' ἀχαιῶν ἰδαν,
 ὅτε πύλας ἱερῆς, ὅτ' ἀργεὺς, ὅτε μυκηίνης,
 ὅτ' αὐτῆς ἰθάκης· ὅτ' ἡ τεύροιο μελαίνης·
 καὶ δ' αὐτοὶ ῥόδε γ' ἴσ'· τί με χρὴ μνέρος αἶνε·
 αἰὲν ἄγε μὴ μωῆσι παρέλκετε, μὴ δέ τι ῥέε
 δῆρ' ὃν ἀποτρῶπα δὲ τανυσίος ὄφρα ἰδῶμεν·

καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τὸ ῥέε πειρησαίμην·
 εἰδὲ μιν ἔντανυσθαι διοῖσιν ὥστε σιδῆρα
 ὅ κε μοι ἄχνη μὲν τὰ δὲ δώματα πότνια μήτηρ
 λαίποι ἄμ' ἄλλω ἴδω· ὅτ' ἐγὼ κατ' ὅπιός τε λιποίμην.
 οἷός τ' ἦδ' ἢ πατρὸς ἀέθλια καὶ ἀνελέσθαι·
 ἢ καὶ ἄπ' ὧ μοι ἴν' ἡλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν,
 ὁρῶς ἀναίξας ἄπ' οὐ ξίφος ὅξυ θέτ' ὧμων·
 πρῶτον μὲν πελέκειας εἵσεν, διὰ τάρφρον ὁρύξας,
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθων·
 ἄμφ' οὐ γὰρ ἔναξεν, τάρφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς ἀκρόσμως εἵσεν· τάρφος δ' ὅπ' ὥποτο ὀπώπῃ.
 εἵ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδ' ὦν ἰὼν καὶ ῥέε πειρήτιζεν·
 τοῖς μὲν μιν πελέκειεν ἐρύσσασθαι κτεάνων·
 τοῖς δὲ μεθ' ἧκε βίης ἐπιεπαρόμενος ῥέε θυμῷ
 θωρήν ἔντανυσθαι, διοῖσιν ὥστε σιδῆρα·
 καὶ νῦν κεν δὴ ῥ' ἐτάσσεν βίην τὸ τέταρτον ἀνέλκων·
 αἷ' ὁδὸν δὲ ἀνέναντα καὶ ἔχεν ἐμένον πρὸ
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱρήν ἰς Πηλεΐάχοιο·
 ὦ πόποι· ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκηυς,
 ἢ ἐνέτρεός ἐμι καὶ ὕπω χερσὶ πέποιθα
 ἀνδρὶ ἄπαμυνάσθαι· ὅ τέ τις πρότερος χαλεπήνῃ
 αἷ' ἀγέθ' οἱ περ ἐμοῖο βίην πολὺ φέρτερόν εἴε,
 ῥέε πειρησάσθαι καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον·
 ὦς εἰπὼν ῥέον κεν ἄπ' ἰὼ θῆκε χαμᾶζε·
 κλίνας κολλητῆσιν ἐυξέτης σανίδεσσιν·
 αὐτὸς δ' ὦκ' ἐβέλος κατὰ προσέκλινε κοράνη·
 ἄψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἐνθεν ἀνέστη·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη ἀπαίθεος ὕδης·
 ὅρ' ἔμενοι τὸ χῶρον ὅθεν τέ περ οἶνοχαλῆς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως ἔφατ' ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδαγε μῦθος,
 λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο οἶνοπος ἦος,
 ὃ σφι θυσοκόος ἔσχε παρακρητῆρα δὲ καλὸν
 ἔζε μυχόιτατος αἰεὶ. ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἶω
 ἔχθρα ἔσαν· πᾶσι δὲ νεμέαα μνηστῆραϊν·
 ὅς ῥα τό τε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὤκν'.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰὼν, καὶ τόξον περιήτιζεν.
 εἰ δέ μιν ἐν τάνυσεν· πρὶν γὰρ ἔμμε χεῖρας ἀνέλεων,
 ἀπὸ πίπης ἀπαλάσ· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.
 ὦ φίλοι· ἔμμε ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 πολλὰς γὰρ τόξον δρῖσθαι κεκοδήσθαι
 θυμῷ καὶ ψυχῇ. ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 τεθνᾶμεν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, ἔθ' ἔνεκ' αἰεὶ
 ἐνθάδε ὀμιλέομεν ποτιδύμενοι ἡμάτα πάντα.
 σὺ μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἢ δὲ μενοινᾷ,
 γῆμαι πηνελοπέικον ὀδυσῆος παρήμεοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὶν τόξον περιήσεται· ἢ δὲ ἴδῃται,
 ἄλλην δὴ τιν' ἐπείτα ἀχαιῶδων εὐπέπλων,
 μνάσθω· ἐέδνοισιν διζήμενος ἢ δέμ' ἐπειτα
 γῆμαι· ὅς κεν πλείστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 Ως δ' ἔφωνήσεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόξου ἔθηκε,
 κλίνας κολλητῆσιν ἐυξέσης σανίδεσσιν·
 αὐτὸς δ' ὤκν' βέλος καλὴν προσέκλινε κορώνη·
 αὐτὸς δ' αὖ τις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνον ἐνθεν ἀνέστη,
 ἀντίνοος δ' ἐκένιπεν ἔπος· τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε
 λειώδης· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινὸν τ' ὄργαλέον τε νεμεῖωμαι δέ τ' ἀκνέων·
 εἰ δὲ τόξον γὰρ τόξον δρῖσθαι κεκοδήσθαι,
 θυμῷ καὶ ψυχῇ, ἐπεὶ εἰδύσσαι σὺ τανύσαι,
 εἰ γὰρ τοι σέ γε τοῖον ἐρεῖνατο πότνια μήτηρ,
 οἶόν τε

οἷόν τε ρητῆρα βίητ' ἔμεναι, καὶ οἱ σῶν.

οἷ' ἄλλοι τανύοισι τάχα μνηστῆρ' ἀγασί.

Ω'ς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε μελάνθιον ἀπόλον αἰγῶν.

ἄρρη πῦρ δ' ἠέον ἐλ' μετάρ' οἱ μελανθαῖ.

πάρ δ' ἐτίθει δῖρρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ.

ἐν δ' ἐσέκτος ἐνέκει μέγαν προχὸν ἐνδον ἐόντος,

ὄφρα νέοι θάλλοντες ἐπιχέοντες ἄλοιφῃ,

ῥέξῃ περὶ μέσση, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.

Ω'ς φάτο, καὶ ῥ' ἀνέκει μελάνθιος ἀκέματον πῦρ.

πάρ δ' ἐφάρων δῖρρον θῆκε, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ.

ἐν δ' ἐσέκτος ἐνέκει μέγαν προχὸν ἐνδον ἐόντος.

τῷ ῥ' ἀνέοι θάλλοντες ἐπάρων τ' ἢ δ' ἐδάαντο

ἐντανύσαι· πολλὸν δ' ἐβίης ἐπιδανέδ' ἦσαν.

ἀντίνοος δ' ἐτ' ἐπέχε καὶ ἀνρύμαχος θεοσδής,

ἄρχοι μνηστῆρων· ἄρετῇ δ' ἔσαν ἐξοχ' ἄριστοι.

τῷ δ' ἐξ οἴκῃ βῆσαν ὁ μαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω,

βυκόλος, ἢ δ' ἐσφορβὸς ὁ δυνάμης θεόιο.

ἐν δ' αὐτῶς μετὰ τῆς δόμῃ ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.

οἷ' ὅτε δ' ἠέ ῥ' ἐκτὸς θυρέων, ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς

φθιγγόμενος σφ' ἐπέειπε προσηύδα μῆλι χίριοι.

βυκόλε καὶ σὺ σφορβὲ ἔπος τί κε μυθεσάμενη

ἢ αὐτῶς καὶ θῶ, φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώνγει.

ποιοὶ καὶ τ' Ὀδυσσῆϊ ἀμαυέμεν εἴ ποθεν ἔλθοι.

ὥδε μάλ' ἐξ ἀπίνης, καὶ τίς θεὸς αὐτὸν ἐκείκει,

ἢ καὶ μνηστῆρας ἀμαυοὶ τῇ Ὀδυσσῆϊ,

εἴ ποδ' ὅπως ὁ μέσση κφαδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ.

ἴδ' πατέρ, αἰ γὰρ τέ το τελευτήσῃας ἐέλδωρ.

ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ ἀγάγοι δὲ ἐδάμνων

γνοίης χ', οἷ' ἐμὴ δαμάμις, καὶ χεῖρ' ἐπ' ἔπονται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὥς δ' αὖτως εὐμαίος ἐπὶ χετο παῖσι θεοῖσι,
 νοστήσαι ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέο
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 εἰς αὐτὶς σφ' ἐπέειπεν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 εἴδον μὲν δὴ δ' αὖτως ἐγὼ καὶ πολλὰ μογήσας,
 ἤλυθον εἰκοσὶν ἔτεϊ ὅτε παροῖδα γαῖαν.
 γινώσκω δ' ὡς σφῶν ἐλθομένοισιν ἰκθύνω.
 οἷοισιν δμῶν τῶν δ' ἄλλων ἔταν ἄκισσα
 εὐξάμενς ἐμὲ αὐτὶς ὑπότροπον οἴκη δ' ἰκέσθαι.
 σφῶν δ' ὡς ἔσεται πρὸ ἀληθείην καταλέξω.
 αἰχρὶ π' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανὺς
 ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους καὶ κτήματα ὀπάσσω.
 οἰκίαν τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τιτυρμέναν καὶ μοι ἔπειτα
 τηλεμάχῳ ἐτάρῳ τε κασιγνήτῳ τε ἔσεσθον.
 εἰδ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα θριφραδὲς ἄλλοτι δείξω,
 ὅφρα μ' ἀνγνωτον πισυθῇ τὸν τ' ἐκὼ θυμῷ.
 ἔλθ' ἡν τὴν ποτὲ με σὺς ἤλασε λυγρὴν ὀδόντι
 παρνηγόν δ' ἐλθόντα σὺν ἡἴσιν αὐτολύκοιο.
 ὦς εἰπὼν ῥά κ' ἐκα μεγάλης ἀποέρχασθαι ἔλθ'·
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσίδετ' ἄν τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
 κλαῖον ἄρ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα, χεῖρε βαλόντες.
 καὶ κνώον ἀπαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.
 ὥς δ' αὖτως ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἐκνυσε·
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυσ φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκευ φώνησέν τε·
 παύεσθον κλυθμοῖο γόοιο τε μή τις ἴδῃται
 ἐξελθὼν μέγαροιο· ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω·
 ἀγὰ προμνηστῆροι ἐσέλθετε μὴ δ' ἄμ' ἀπαντες·
 πρῶτος ἐγὼ μετὰ δ' ὅμ' ἡμεῖς· ἀτὰρ τόδε σῆμα τιτύχθω
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοὶ
 ἔκ' ἐάσουσιν

ἔκ' ἐσσυσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἢ δὲ φαρέηνον.
 ἀλλὰ σὺ δ' ἴδ' ὅμ' αἰ φέρων ἀνὰ δώματα ῥέον·
 ἐν χεῖρασιν ἐμοὶ δόμεναι· εἴ πεῖντε γυναιξὶ
 κληῖσαι μετὰ τοιοῦτο θύρας πυκινῶς ἀραρυῖας·
 ἢν δέ τις ἢ σπονδῆς ἢ ἐκτύπῃ ἐνδον αἰὲς
 ἀνδρῶν ἢ μετέροισιν ἐν ἔρκεισι· μή τι θύραζε
 προβλώσκειν· ἀλλ' αὐτὸς αἰὲν ἐμνεῖται παρὰ ἔργῳ·
 σοὶ δὲ φιλοῖται δῖε θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 κληῖσαι κληῖδ' ἰσοῶς δ' ἐπιδεσμὸν ἱσταί·

Ω' εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμεναι σὺν αἰετᾶντας·
 ἐξέτε' περὶ δὲ δῖον ἰὼν, ἐνθέν περ ἀνέστη·
 ὅτε δ' ἄρα καὶ τὸ δμῶς ἴπην θείας ὀδυσῆος·
 αὐρύμαχος δ' ἦδ' ἰδὼν ῥέον μετὰ χερσὶν ἐκώμα,
 θάλαπ' ἐνθα καὶ ἐνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν ἔδ' ὥς
 ἐπτακύνσαι δαῖτα· μέγα δ' ἔπεινε κυδάλιμον κῆρ·
 ὁ χθηνῆας δ' ἄρα εἶπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτόνομαζε·
 ὦ πόποι· ἦ μοι ἄχος περὶ αὐτὸ καὶ περὶ πάντων·
 ὅτι γάρ με τοσούτον ὀδύρομαι ἀχνυμένος περ·
 εἰσὶ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀχαιῖδες, αἵ μιν ἐν αὐτῇ
 ἀμυριάῳ ἰθάκη· ἢ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ἐπιδόνησθε εἰ μὴ
 ἀντιθέας ὀδυσῆος, ὅτ' ἔδωκέ μοι θάτανύσσει
 ῥέον· ἐλεγχέη δὲ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πέθεος υἱός·
 αὐρύμαχ'· ὅχ' ἔγωγε εἰσαίνους δὲ καὶ αὐτός·
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἐορτὴ τοιοῦτο θεοῖο
 ἀγνὴ· τίς δέ με ῥέει τιτάνοιτ'· ἀλλὰ ἔκηνλοι
 κατ' ἔθ'· ἀτὰρ πελέκειός γε καὶ εἴη εἴωμεν ἅπαντας
 ἰσάμεν· ἢ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι δῖον,
 ἐλθόντ' ὅτε μέγαρον λαερτιάδῳ ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψ' ἄγετ' οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάμεναι δεπόμενιν·
 ὅφρα σπείσαντες καθαθεύομεν ἀγκύλα ῥέα.
 ἦ ὦθεν, δὲ κέλεσθε μελάνθιον ἀπὸ λον ἀγῶν
 ἀγῶσ' ἀγῶν· αἰ πασι μὲν ἔξοχοι ἀπολίοισιν.
 ὅφρ' ἐπὶ μηρία θέντες ἀπόλωνι κλυτὰ ῥέω,
 ῥέε παρῶμεθα καὶ ἐκ τελέων ἀεθλον·
 Ωἷς ἐφάτ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 τοῖσι δὲ κήρυκεν μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοναν.
 κῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέβαντο ποσσίν·
 νώμηναν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπόμενιν·
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαντ', ἐπιόνθ' ὅσον ἠθέλε θυμὸς,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφθι πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 κέκλυτέ μιν μνηστῆρας ἀνακλειῆς βασιλείης
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 σῶμα μάχων δὲ μάστιγα καὶ ἀντίνοον βασιλῆα
 λίαν· μὲν γὰρ καὶ τὸτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 ἦ ὦθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν·
 αἶψ' ἄγε μιν δότ' ἐξέον ἐξέον, ὅφρα μεθ' ὅμιν
 χερῶν καὶ σθένος κερήσομαι, εἴ μοι ἐπ' ἐστὶν
 ἴσ' οἷν πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπίοισι μέλειν,
 ἢ ἦδ' ἡ μοι ὄλεσεν ἄλκι' ἀκομιστή τε,
 Ωἷς ἐφάτ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νειμέσσαν,
 δείσαντες μὴ ῥέον ἐξέον ἐντανύσκειν·
 ἀντίνοος δ' ἀνένιπεν· ἔπος τ' ἐφάτ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἄδελφ' ἐφίλων· ἐνὶ τοι φρένες ὕδ' ἡ βασιλῆα·
 ὅκ' ἀγαπᾷς ὅθ' ἐκ κηλὸς ὑπερφιάλοισι μεθ' ὅμιν
 δαίνυσαι· ὅδε τι δαίμων ἀμέρομαι· αὐτὰρ ἀκνήεις
 μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος· ὅδε τις ἄλλος
 ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πῶχός ἀκνεί.
 οἷός σε προῶ μελινδής, ὅς τε καὶ ἄλλος

βλαπτε

βλάπτει δὲ ἄν μιν χανδὸν ἔλη, μὴ δ' αἰσιμα πίνῃ·
 οἶνος, καὶ κένταυρον ἀγκυλὴν αὐρυτίωνα
 ἄσεν ἐν μεγάρῳ, μετὰ θυμῷ περιθόοιο·
 οὗ λαπίθας ἐλθόντ' ὅδ' ἔπει φρένας ἄσεν οἶνω·
 μαινόμενος καὶ ἔρεξε δόμον κατὰ περιθόοιο·
 ἦ ῥωας δ' ἄχος εἶλε· δὶ ἐκ προθύρου δὲ θυράζε
 ἔλκον ἐν αἰθέρι, ἀπ' ἑσπέρης χαλκῷ·
 ῥῖνας τ' ἀμύσαντες δὲ φρεσὶν ἥσιν ἀσθεῖς,
 ἦ τίεν ἢν ἄσπιν ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
 ἔξ' ὅ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.
 οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ καὶ δὴν οὔρετο οἶνοβαρείων,
 ὡς καὶ σὺ μέγα πῆμα πιθασκομαι ἄνε· τ' ῥέον
 ἐντανύσης· ὃ γάρ ταν ἐδινύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐπὶ δῆμῳ ἄραρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
 εἰς ἔχεται βροτῶν διηγήμονα πάντων
 πέμφομεν· ἐνθεν δ' ὅτι σωσέαι· ἀλλ' ἔκ κηλος
 πίνετε μὴ δ' ἐρίδαντε μετ' ἀνδράσι κηροτέροισι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πινελόπεια·
 ἀντίνο', ὃ κλυὺ κελὸν ἀτέμβην ὃδὲ δίκαιον
 ξείνης πλεμάχῃ, ὃς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται·
 ἔλπεαι ἄεχ' ὅξενος ὀδυαῖως μέγα ῥέον
 ἐντανύσει· χερσὶ τε βίηφι τε ἥρι πιθήσας,
 οἳ καὶ δὲ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐν θήσεσθαι αἰοιστίν·
 ὃ δ' αὐτὸς πατρὸς γ' ἐπὶ στήθεσιν ἔολε,
 μὴ δὲ τις ὑμείων τῶν εἵνεκα θυμὸν ἀχάνων
 ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ ὃδὲ κλυὺ ὃδὲ εἴοικεν·
 Τὴν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολύβη παῖς ἀντίον ἦν δα·
 κέρηϊ κερύοιο πρίφρον πινελόπεια,
 ὅτι σε ῥόνδ' ἄξεσθαι δ' ὅ μεθ' ὃδὲ εἴοικεν·
 αἷ' ἀχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἢ δὲ γυναικῶν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μή ποτέ τις εἴησι κακώτερος ἄλλος ἀχαιῶν.
ἢ πολὺ χείρονος ἀνδρὸς ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀνοίτιν
μνῶνται· ὅτ' ὕδ' ἐτι πῆσον εὐξοον ἐτανύουσιν·
αἰὲς ἄλλος τις πῶχός ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ῥηϊδίως ἐτάνυσε βίον· διαδ' ἦκε σιδῆρεν.
ὥς ἐρέουσ' ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
ἀργύμαχ' ὅπως ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
ἐμμεναι· οἱ δ' ἡ οἶνον ἀτιμάζοντες ἐδυσσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
ὅτος δὲ ξήνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' αὐπηγής·
ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶ γένος ἀρχεται ἐμμεναι ὕδ'·
αἰὲς ἀγέοι δότε τόξον εὐξοον ὄρρα ἰδῶμεν.
ὦ δὲ γὰρ ἐξ βέω· πόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἰ κέ μιν ἐτανύσῃ, δῶν δὲ οἱ αὖχος ἀπὸ πλάων,
ἔσσω μιν· χαλκῶν τε χιτῶνά τε εἴματα καλὰ.
δῶσω δ' ὀξὺν ἀκοντὰ κινῶν ἀλητῆρα, καὶ ἀνδρῶν.
καὶ ξίφος ἀμφικυβέτοισι δῶσω δ' ὑπὸ πᾶσι πέδιλα.
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
Τὸν δ' αὖτε Πηλεΐδης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
μήτ' εἰ μὴ πῆσον μὲν ἀχαιῶν ὅστις ἐμείο
κρείων ὧν ἐθέλω δόμινά τε καὶ δαήμεναι,
ὅθ' ἄνθρωποι κραναὴν ἰθάκην κατὰ ποικιρανέουσιν,
ὅθ' ἄνθρωποι ναῦσι πρὸς ἡλίδος ἰπποβοτοιο·
πάν' ὅστις μ' ἀέκοντα βιήσεται αἶνε θέλοιμι,
καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμιναι τάδε πῆξα φέρεσθαι·
αἰεὶ δ' οἶνον ἰῶσα τὰ στυγρὰ ἔργα νόμιζε,
ἵσδ' ἢ τ' ἡλασθῆναι τε, καὶ ἀμυρόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδραγαθὸς μελήσει
πᾶσι μάλιστ'· ὅς ἐ μοί, τῷ γὰρ κράτος ἐς ἐνὶ οἴκῳ
ἦ μὲν

ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει.
 παῖδός γάρ μιν πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 οὗ δ' ὑπρῶ ἀναβάσας αὐτὸς ἀμφοτέροισι γυναιξίν,
 κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσηά φίλον πόσιν· ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἦδ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αὐτὰρ ὁ πῆμα λαβὼν φέρε κρημνύλα δῖος ὕφορβός.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρα πάντοσ' ὁμόκληον ἐν μεγάροισιν·
 ὧ δὲ δέ τις εἴπεσκε νέων ὑψηλορεόντων·
 πῆ δὴ κρημνύλα πῆμα φέρεις ἀμέγαρτε συβῶτα
 πλαγυτέ· τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσι κινέει ταχέος κατέδονται,
 οἷον ἀπ' ἀνθρώπων ὅς ἔρεβος εἴ κεν ἀπὸ πύλων
 ἦ μιν θ' ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Ω' σ' φάσαν· αὐτὰρ σ' ἔθηκε φέρων αὐτῷ οἰκῷ χωρῶ,
 δέσας· ἔνεκε πολλοὶ ὁμόκληον ἐν μεγάροισι,
 τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐργάνῃ·
 ἅπ' ἀπὸ πρῶτος φέρε τόξα τάχ' ἔν αὖ πασι πιθήσεις,
 μή σε καὶ ὁ πλότρός περ ἐὼν ἀγρόν δὲ δῖωμαι
 βάλλων χρημαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτρός εἰμι·
 ἀλλ' γὰρ πάντων ῥάων ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι
 μνηστῆρων χρσίν τε, βίηφι τε φέρτρός εἰην·
 τῷ καὶ τάχα συρβῶς τιν' ἐγὼ πέμψαι μινέεσθαι
 ἡμετέρῃς ἐξ οἴκου· ἐπεὶ καὶ καὶ μηχανώονται.
 Ω' σ' ἔραθ'· οἷδ' ἄρα πάντοσ' ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὀλέσσαν
 μνηστῆρσιν· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
 τηλέμαχος τὰ δὲ πῆμα φέρων ἀνὰ δῶμα συβῶτης,
 ἐν χεῖρεσσι δ' ὀδυσηῖ· δαΐφρονι θῆκε παραπύς·
 ἐν δὲ κελευσάμενος προσέφη βροτὸν ἀνυκλήαν·
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θύραρας·
 ἢν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ ἐκτύπῃ ἐνδον ἀνύσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεισι μή τι θύραζε

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

προβλώσκουσιν· ἀλλ' αὐτὸς ἀκὴν ἔμεναι πρὶ ἔργῳ·
 Ως ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπ' ἑσπετο μῦθος.
 κληῖσαι δὲ θύρας μεγάρων αὐτὰ ναιετάοντων
 σιγῇ δ' ἐξ οἰκοῖο φιλοίτιος ἄλτο θύραζε.
 κληῖσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας αὐτὰς αὐλῆς·
 κῆτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὅπλον νεὸς ἀμριελίως
 βύβλινον· ὧρ' ἐπέδυσσε θύρας, ὅς δ' ἦεν αὐτὸς·
 ἔζετ' ἐπειτ' ἐπὶ δίφρων ἰὼν ἐνθὲν πρὸ ἀνέστη,
 εἰσορόων ὁδὸν ἧα· ὅ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστροφῶν πρῶτος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 μὴ κέρα ἰπὸς ἐδοίεν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος·
 ὡς δὲ τίς εἴπεσεν ἰδὼν ὅς πλησίον ἄλλον,
 ἦ τις θητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο ῥέων·
 ἦ ῥα νύ περ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κῆται,
 ἦ δ' ἔφ' ὅρμαται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶν
 νωμὰ ἐνθα καὶ ἐνθα καὶ κῆται ἔμπαρος ἀλήτης·
 ἄλλος δ' αὐτ' εἴπεσθε νέων ὑπὲρ νηορέωντων·
 αἰετὰρ δ' ἠτολμῶτον ὀνήσιος ἀντιάσειν,
 ὡς ὅτ' οὗτος πρὶ τῷτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι·
 Ως ἄρ' ἔδ' ἄν μνηστῆρ' ὅς ἀτὰρ πολὺ μῆτις ὀδυαλὲς,
 αὐτὴν ἔπει μέγα ῥέον ἐβόασσε καὶ ἰδὲ πάντῃ·
 ὡς δ' ἄν ἦρ' ὀρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ αἰοιδῆς
 ῥῆϊδίως ἐτάνυσε νέω ἐπὶ κόλλοπι χορδῇν
 ἄφασ' ἀμροτέρωθεν εὐστρεφὲς ἐν τρονόιδος,
 ὡς ἄρ' ἄτ' ἀπ' ἀπὸ τῆς τάνυσσε μέγα ῥέον ὀδυαλὲς.
 δεξιτῆρ δ' ἄρα χεὶρὶ λαβὼν πρῶτατο νευρῆς·
 ἦ δ' ὑπὸ κελόν ἄσσε, χελιδόνη εἰ κέλη αὐδῆν·
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα· πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
 ἐπράπετο ἴδ' αὖτ' ἐν μεγάλῃ κτυπε σήματα φάνων·
 γῆθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα πολὺ τλασθ' ὅς ὀδυαλὲς,
 ὅτι

ὅπῃ ῥα οἱ τέρας ἦκε κρόνον πάς ἀγνυλομήτεω,
 εἴλετο δ' ὦκα καὶ οἷσιν ὅς οἱ παρέητο φάπ' ἤ
 γυμνός τοι δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φάρε' ἔης
 κείατο τῶν τάχ' ἔμελλον ἀχαιοὶ πειρήσασθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχ' ἐλὼν εἴλεκεν νευρὴν γλυφίδασ τε
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος ἦκε δ' οἷσιν
 ἅντα τιτυσηόμενος, πελέκειον δ' ἔκ' ἡμβροτε πάντων
 πρώτης σειρῆς· δῖα δ' ἀμπρὲς ἦλθε θυράζε
 ἰὼς χαλκοβαρὴς· ὃ δὲ πηλέμαχον προσέειπεν·
Τ ηλέμαχ' ὅσ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἦμενος· ὅδε τι τὸ σκοπὸν ἡμβροτον· ὅδε τι ῥέον
 δὴν ἐκέμον τανύων· ἐτί μοι μένος ἐμπεδόν ἔειπ',
 ὅχως με μνηστῆρ' ἀτιμάζοντες ὄνοντα·
 καὶ δ' ὦρ' ἡ κῆρ δόρπον ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι
 ἐν φάει· αὐτὰρ ἐπὶ πρὶν κῆρ ἄλλως ἐφίλασθαι
 μοι πῆ κῆρ φόρμιγγι· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαΐδ'·
 ἦ· κῆρ ἐπ' ὀφρύσι νοῦσεν, ὃ δ' ἀμφὶ θετο ξίφος ὀξὺ
 πηλέμαχος φίλος ἔδος ὀδυαῖος θείοιο·
 ἀμρὶ δὲ χεῖρα φίλῃν βάλεν ἔχει' ἄχι δ' ἄρ' αὐτὸς·
 παρ' θρόνῳ εἰσήκει κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

τ Ἀπρὶ πλὴν μνηστροφονίαν ἐργασάμενος ὀδυσσεὺς
 πρὸς παρθένας ἀθηνᾶς, ἐντοῖς ἐξ ἧς τὰς θρακά-
 νας δῖα πηλέμαχος καὶ τῶν οἰκείων, κολάζει ἅμα με-
 λανθίῳ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Χὶ δούσδ' ἐμνηστῆρας ἐκάνυτο νηλεὶ χαλκῷ,

Ἵτάρ δ' ἐμνησθὲν ῥακείων πολύμη-
τις δούσας.

ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ὕδον ἔχων βιδὸν
ἠδὲ φαρέηνον

ἰὼν ἀπλείην· ταχέας δ' ἐκ χάντα
τ' οἱ σούε

αὐτὰ πρόθε προῶν μετὰ δὲ μνηστῆρσιν εἶπεν·

ἔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεται.

ναῦ αὐτε σκοπὸν ἄλλον, δὲν ὕπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι ἄνε τύχοιμι· πόρῃ δέ μοι αὖχος ἀπόλλων,
ἦ· καὶ ἐπ' ἀντιπρόσωπον ἰθαῦτο πικρὸν οἷόν·

ἦτοί δ' ἐχθρὸν ἄλῃσον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε

χρῦσεον ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χρυσὸν ἐώμα,

ὄφρα πίσι οἴνοισι φόνος δέοι ὅτι ἐνὶ θυμῷ

μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσι,

μῦνον ἐνὶ πλεόνεσι καὶ εἰ μάλα κερτρὸς εἴη

οἱ τούξειν θάνατον τε κερκίδον, καὶ ἦρα μέλαιναν·

ὅν δ' οἱ δούσδ' ἐχθρὰ λαίμονι ἐπιχόμενον βάλεν ἰώ·

ἀντιπρὸ δ' ἀπαλσίῳ δὲ αὐχένος ἥλυθ' ἀκωνή·

ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε· δέπας δὲ οἱ ἐκπεσε χειρὸς

βλημένῃ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν

ἄμματος ἀνδρομέοιο θοῶς δ' ἀπὸ οἴο φάπεξαν

ὥσε προδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χανέεν' ἔραξε,

οἷός τε κρέατ' ὀππὰ φοραῖτο· τοῖσι δ' ὁμάδισαν

μνηστῆρας ἐχθρὰ δῶμα· ὅπως ἴδον ἀνδρά πεσόντα.

ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρίνθεντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπῆανοντες ἐν τμήτες προτὶ τοίχους,
ἔδ' ἐπ' ὠκυπύς ἐην ἔδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσσαι.
νείκεον δ' ὀδυσηῖα χολωτοῖσιν ἐπέειπεν·

Ξ εἴνε' κενὼς ἀνδρῶν τοξάζεαι ἔκ' ἐθέλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῶτοισὼς αἰπὺς ὀλεθρος·
καὶ γὰρ δὴ νῶτοισι κατέκτανες· ὅς με' ἄριστος
κέρων ἐν ἰθάκῃ, τῷ σ' ἐνθάδε γυπὸς ἐδονται.
ἴσκειν ἔχσας ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν ἔκ' ἐθέλοντα
ἀνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νῆπιον ἔκ' ἐθέσσαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.

τὺς δ' ἄρ' ὑπόδορα ἰδὼν προσέφη κλυτὰ μῆτις Ὀδυσσεύς·
Ω' καὶ δὲ σ' ἔμ' ἐτ' ἐφάσκειθ' ὑπότροπον οἴκηδ' ἰκέσθαι
δῆμ' ἀπὸ τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
αὐτὰρ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναικας.

δμῳῆσιν δὲ γυναιξὶ παρὸν ἀζέετε βιάως,
ἔτε θεὸς δέσσαντες, οἳ ἔρανδον ἀρυάδ' ἔχουσιν,
ἔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατ' ὀπίσθεν ἔσεσθαι,
νῶτοισι καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.

Ω' σ' φάτο· τὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν·
πάπηνεν δὲ ἔχσας ὅπῃ φῆνοι αἰπὺν ὀλεθρον.
ἀνρ' ἄμαχος δὲ μιν οἶος ἀμβρόμενος προσέειπεν·
εἰ μὲν δὴ ὀδυσεὺς ἰθακήσιος εἰλήλυθας,
ταῦτα μὲν αἰσιμα εἶπες ὅσα ῥέζουσιν ἀχαιοί,
πρὸς μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα πολλὰ δ' ἐπ' ἀργεῖ·
αἳ δ' οὐ μὲν ἦδη κεῖται, ὅς ἀέτιος ἐπλετο πάντων
ἀντίνοος· ἔτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα,
ἔτι γάμψ' ἄνον κεχρημένος ἔτε χατίζων,
αἳ ἄλλα φρονέων τὰ οἳ ἔκ' ἐτέλεσσε μρονίων,
ὅρρ' ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐν κτιμένης βασιλεύου

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὸς ἄτάρ σδν παῖδα κατακτείνῃ λοχίῃσας·
 ναῦ δ' ὃ κού ἐν μοίρῃ πέφραται· σὺ δὲ φείδῃ λαῶν
 σῶν ἄτάρ ἄμμεν ὅππῃθεν θρεσάμενοι κατὰ δῆμον
 ὀνάτοι ἐκ πέποται, καὶ ἐδῆδοται ἐν μεγάροισιν,
 τιμὴν ἄμφίς· ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἔκυστος,
 χαλκόν τε, χρυσόν τ', ἀπώσομεν εἰσόκε σδν κῆρ
 ἱανθῇ· πρὶν δ' ὅτι νεμεσῇ ἦν κεχολῶσθαι·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 αὐρύμαχ', ὅδ' εἴ μοι παρῴτα πάντ' ἀποδοῖτε
 ὀνά τε ναῦ ὕμμευ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθέτε,
 ὅδ' ἐκένωσ' ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀπῆσαι
 ναῦ ὕμμιν παράκειται ἐναντίον ἢ ἐμάχεσθαι,
 ἢ φύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει·
 ἀμῆτιν ὑφάλασθαι ὅτ' ὁμαιαίπῃ ὄλεθρον·

Ως φάτο· τῶν δ' αὖτ' ἐλύτο γένηα καὶ φίλον ἦτορ·
 τοῖσιν δ' αὐρύμαχος προσεφώνεε δαῦτρον αὐτίς·
 ὦ φίλοι, ὅτ' ἄρ' ἤσσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπυς,
 ἀμ' ἐπεὶ ἔλλαβε κῆρον ἐϋξοον ἠδὲ φαρέτην
 ὅδ' ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀμὰ μνησώμεθα χάρμης,
 φάσαντά τε σπῶσασθε καὶ ἀντιχέσθε βραπέζας
 ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντ' ἐβῶμεν
 ἀθρόοι εἴ κ' ἐμιν ὅδ' ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων·
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ βροήδ' ὥκιστε γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ὅτος ἀνὴρ ναῦ ὕστατα τοξάσσειτο·

Ως ἄρα φωνήσας εἰρύσατο φάσανον ὄξυ
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκχεμένον, αἶτο δ' ἐπ' αὐτῶν
 σμυδαλέα ἰάχων· ὅδ' ὁ μάρτεϊ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἰδὼν ἀποπροΐει· βάλε δὲ σῆθος παρὰ μάζον·

ἐν δὲ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλους· ἐκ δ' ἄρα χερσὶ
 φάστανον ἦκε χαμάϊ· ἐπεὶ ῥῆσθ' οὐκ ἔπαυσε
 καὶ πῆξε δινηθεὶς· ἀπὸ δ' εἶδατα χαῖν ἔραζε,
 καὶ δέπασ' ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τυπὲ μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 λακτίζων ἐτίναζε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντο ἀχλὺς·
 ἀμφινόμος δ' ὀδυσσεὺς εἴσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος ἀΐξας· ἔρυστο δὲ φάστανον ὀξὺ,
 εἴπως οἱ εἴξει θυράων· ἀν' ἄρα μιν φθῆ
 πλέμαχος κατ' ἔπειθε βαλὼν χαλκῆρεϊ θυρῶ
 ὤμων μετακλῦν· διὰ δὲ σῆθεσθιν ἔλασε·
 δέπῃσεν δὲ πεσὼν· χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ·
 πλέμαχος δ' ἀπόρρυσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος,
 αὐτὸς ἐν ἀμφινόμῳ· πρὶ γὰρ δὴ μὴ τις ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμεον δολιχόσκιον· ἢ ἔλασσει
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἢ ἐπὶ προπρυηνεὶ τυψας·
 βῆ δὲ θέειν· μάλα δ' ὤκτω φίλον πατέρ' εἰσαφίκενιν·
 ἀχλὺ δ' ἰστάμενος ἔπειτα πρὸ δέντα προσκύδα·
 ὦ πάτερ· ἦδη τοι σάκος οἶσω καὶ δούδ' ὄρε·
 καὶ κωέην αὖ χαλκὸν ἐπὶ κροτάροισι δ' ἄρ' ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἀμφιβαλῶμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βυκόλῳ· ἄλλα τέτυκται χῆθαι γὰρ ἄμεινον·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 οἷσε θεῶν· εἴως μοι ἀμύνεσθαι παρ' οἴσιν,
 μή μ' ἀποκινήσῃσι θυράων μῆνον ἐόντα·
 ὧς φάτο· πλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ·
 βῆ δ' ἰμῶσαι θάλαμον, ὅθι οἱ κλυτὰ τάλ' ἔα· καί τοι
 ἔνθεν τέτυκται μὲν σάκε' ἔξελε, δ' ἄρα τα δ' ὀκτώ·
 καὶ πῖσυράς κωέας χαλκῆρεας ἰπποδάσείας·
 βῆ δὲ φέρων μάλα δ' ὤκτω φίλον πατέρ' εἰσαφίκενιν·

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

αὐτὸς δὲ πρῶτα πρὶ χρωὶ δύσετο χαλκῶν·
 ὥς δ' αὖτως τὰ δ' μῶν δυνάσθην ταύχεα κελά.
 ἔσαν δ' ἄμψ' ὀδυσθα δαΐφρονα ποιηλομήτην.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
 τόφρα· μνηστῆρων ἕνα γὰρ ὧς ἐπὶ οἴκῳ
 βάλλεν τιτυσκομένος· τοὶ δ' ἀχιλῆες ἐπιπῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ δὲ πύοντα ἄνακτα,
 τόξον μὲν πρὸς σαθρόν ἔσταθεός μετάρσιον
 ἔκλινεν ἑσέμεσσι πρὸς ἐνώπιον παμφανόωντα·
 αὐτὸς δ' ἄμψ' ὧμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν ἐϋτυκτον ἔθηκεν
 ὕππεριν· δεινὸν δὲ λόφος κέθ' ὕππεθεν ἔνθεν·
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δῦρε δύω κρονομένη χαλκῷ.
 ὀρσοθύρῃ δέ τις ἔσπεν ἐϋδμήτῳ ἐπὶ τοίχῳ·
 ἀκρότατον δὲ παρ' ἑδὸν ἔσταθεός μετάρσιον
 ἦν ὁ δὲ δὲ λαύρην· σάνιδος δ' ἔχον αὖ δ' ἀρρεῖται.
 πλὴν δ' ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὕφορβον
 ἑσταότ' ἄχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
 τοῖς δ' ἀγέλαος μετέπειν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 Ω φίλοι· ἔκ' ἐν δὴ τις ἐν ὀρσοθύρῃ ἀναβαίη,
 καὶ εἴποι λαοῖσι· βοή δ' ὤκιστε γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἔστος ἀνὴρ ναῦ ὕστατα τωξάσαιο·
 Τόν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος ἀπὸλος ἀγῶν·
 ἔπως ἔς ἀγέλαε διοχορέεσσι· ἄχι τὸρ ἀνῶς
 αὐλῆς κελὰ θυρέσσι καὶ ἀργαλέον σόμα λαύρης·
 καὶ χεῖς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ ὅς τ' ἄλιμος εἴη.
 αἰὲν ἄγεθ' ὅ μιν ταύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμῃ· ἔνθεν γὰρ οἶομαι· ἔδ' ἐπὶ ἄλλῃ
 ταύχεα κεισθῆναι ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
 Ως εἰπὼν ἀνέβαινε μελάνθιος ἀπὸλος ἀγῶν

ὅς θαλάμους ὀδυσηὺς ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 εἴθ' ἐν δώδεκα μὲν σάκε' ἐξελεπόασι δὲ δῦρα.
 καὶ πάσας κωιδὰς χαλκήρεας ἱποδαμείας,
 βῆδ' ἤμεναι· μάλα δ' ὦκε φέρων μνηστῆρσιν ἰδωνεῖ
 καὶ τότ' ὀδυσηὺς αὐτο γύναικα καὶ φίλων ἦτορ,
 ὡς περιβαλλομένους ἰδεταύχεα· χερσὶ δὲ δῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φάνετο ἔργον.
 αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπει πῆδόντα προσηύδα·
 τηλέμαχ' ἢ μάλα δῆτις ἐν μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κρηδὸν ἢ μελανθούς.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον ἔδ' ἐτις ἄλλος
 αἴτιος ὅς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ᾄρα ῥῆγαν
 κεφαλὴν ἐγκλινάστων δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων
 ἀν' ἴθι δ' ἴδ' αἶμα θύρην ἐπίθετο θαλάμοιο
 καὶ φράσαι εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τὰ δὲ ρέζῃ,
 ἢ ἢς δολίοιο μελανθού, τὸν πρὸς οἶον.
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλας ἀγόρευον·
 βῆ δ' αὖτις θαλάμον δὲ μελάνθιος ἀπόλος αἰγῶν,
 οἶσων τούχεα κελεύθῃσε δὲ δῖος ὑφορβός.
 αἶψα δ' ὀδυσηὺς προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα.
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσεῦ·
 κείνος δ' αὖτ' αἰθῆλος ἀνὴρ ὃν οἶόμεθ' αὐτοῖ
 ἔρχεται ἥς θαλάμον· σὺ δ' ἐμοὶ νημρτὲς ἐνίσσῃ
 ἢ μιν ἀποκτείνω αἶψα κρείων τε γένωμαι·
 ἢ ἐσὶν ἐνθάδ' ἀγῶν, ἢ ὑπὲρ βασιλῆος ἀποτίση
 πολλὰς δ' αὖτας ἦτος ἐμίσατο σῶ' ἐν οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
 ἦτοι ἐγὼ καὶ τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγῶν
 χήσομεν ἐντοσθεν μεγάρων μάλα πρὸς μεμαῶτας·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

σφῶϊ δ' ἄπο σφρέφαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε,
 ὅτε θάλαμον βαλέειν σάνιδας δ' ἐκδῆσαι ὀπίσθε·
 σφῆρην δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῶ πρήναντε
 κίον ἄν' ὕψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν·
 ὥς κέν δισθὰ ζωὸς εἶν, χαλεπ' ἄλγεα πάχη·
 ὦς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τὸ μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπίθοντο·
 βῶν δ' ἴμεν ὅτε θάλαμον λαθέτην δέ μιν ἐνδον ἐόντα.
 ἦ τοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τὰ χεῖρ' ἑρῶνα,
 τὰ δ' ἔστην ἐκείθε παραστάμοισι μένοντε·
 αὐτὸς ὑπὲρ ὕδων ἐβaine μελάνθιος ἀπὸ λος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χερσὶ φέρων κελὴν προφάλασεν·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥάκος οὐρὺν ἦρον πεπαλαγμένον ἄζη
 λαέρτεω ἥρωος· ὃ κ' ἠρίζων φορέεισθε.
 δὴ τό τε γῆρ' ἠέτο· ῥαφαὶ δὲ λέλαιτο ἰμάντων·
 τὰ δ' ἄρ' ἐπαίξανθ' ἐλέτην ἐρυσαν τέ μιν εἴσω
 κ' ἠρίξεν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον, ἀχνύμενοι κῆρ
 σιωπῇ πόδας χεῖρας τ' ἐδον θυμολογῇ δεισμῷ·
 αὐτὰρ ἄπο σφρέφαντε διαμπρὲς ὥς ἐκέλευσεν
 εἶδος λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 σφῆρην δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῶ πρήναντε
 κίον ἄν' ὕψηλὴν ἐρύσαι· πέλασάν τε δοκοῖσιν·
 ὅν δ' ἐπικρομέων προσέφησ' αὐμαίε συβῶτα·
 ναῦ μὲν δὴ μόλα πάχυν μελάνθει νύκτα φυλάξεις
 ἀνὴρ ἐπὶ μαλακῇ καταλέγμενος ὥς ἐπέοικεν·
 ὅ δ' ἐσὶν ἠριζένης παρ' ὠκεανοῖο ὁσίων
 λήσθ' ἀνβροχόμενι χρυσόθρονος, ἠνίκα ἀγινεῖς,
 αἰγῶν μνηστῆρεσσιν δόμον κατὰ δαῖτα πένεσθαι·
 ὥς ὁ μὲν αὖθι λέληπτο ταθεῖς, ὁλοῶν ἐπὶ δεισμῷ·
 τὰ δ' ὅτε τὰ χεῖρα δαῦτε εὐρην τ' ἐπιθέεντε φαεινὴν,
 βῆπην δ' εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην·
 ἐνθα

ἐνθά μένος πνέοντες ἐφίτασαν· οἳ μὲν, ἐπ' ὅδ' ἔ
 τέαυρ' ὅς οἱ δ' ἐντοσθε δόμῃ, πολέεθ' τε καὶ ἐσθλοί·
 τοῖσι δ' ἐπαχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη.
 μέντορι εἶδομένη ἦ μὲν δέμας, ἦ δὲ καὶ αὐδὴν·
 τὴν δ' ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
 μέντορ· ἄμικνον δῶν· μνήσαι δ' ἐτάροισι φίλοισι,
 ὅα' ἀγαθὰ ῥέξεσκον ὁμηλικίῃ δὲ μοίῃ αἰεὶ.
 ὦς ἔφατ' ὁ δόμικος λαοαῶν ἐμμοῖ Ἀθήνην·
 μνηστῆρας δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι·
 πρῶτος τὴν γ' ἀνέειπε δαμασσορίδης ἀγέλαος·
 μέντορ· μή σ' ἐπέειναι παρὰ πεπύθισιν ὀδυσσεὺς
 μνηστῆρας· μάχεσθαι ἀμυνέμεναι δὲ οἳ αὐτῷ·
 ὦ δὲ πόρ ἡ μέτερόν γε γένον τελέεσθαι ὄϊω,
 ὅππότε κεν τῆτας κτ' ὀμεν πατέρ' ἦ δὲ καὶ υἱόν,
 οὐδὲ σὺ τοῖσιν ἐπὶ τα περὶ σέας οἶα μενοιπῆς
 ἔρδην ἐν μεγάροισι· σῶ δ' αὐτὲ κρᾶτι τίσεις·
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν ὕμεων γε βίᾳς ἀδελώμεθα χαλκῷ,
 κτῆμα δ' ὁπ' ἀσάτοι δὴ τὰτ' ἐνδοθὶ καὶ τὰ θυρήφιοι·
 τοῖσι δ' ὀδυσσεὺς μεταμύξομεν· ὅδε τοι ἕσθ
 ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν· ὅδ' ἄν θυγάτρας
 ὅδ' ἄλοχον κεδνὴν ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολυεὴν·
 ὦς φάτ' Ἀθηναίη δὲ χαλῶσατο κηρῶσι μάλλον·
 νεικῆσαν δ' ὀδυσσεὺς χαλωτοῖσιν ἐπέειναι·
 ἔκ' ἐτι σοὶ γ' ὀδυσσεὺς μένος ἐμπεδον· ὅδε τις ἀγκυρῇ,
 οἷν ὅτ' ἄμ' ἑλένη λυκωλὴν ὠσὶ πατρίῃ
 εἰναιέτ' ὅπως εἰναι ἐμάρνασθαι νωλεμέ· αἰεὶ
 πολλὰς δ' ἄνδρας ἐπερνέειν, ἐν αἰνῇ διδοτῆτι·
 σὴ δ' ἥλω βυλῇ πριάμεν πόλιν ἀνρυάγχα·
 πῶς δ' ἡνῶ ὅδε σὸν δῆμον καὶ κτῆμα θ' ἱερῆς
 ἅντα μνηστῆρων ὀλοῦνται ἄλκιμος εἶναι·

Hom. Odyf.

B.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὲν ἄγε δ' αὖτε πέπον παρέμειπας κῆρ' ἰδὲ ἔρπον·
 ὃ φρ' εἴδης οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμαέεσσιν
 μέντωρ ἀγκυμίδης αὖ βρεσίῃσ' ἀποτίνειν·
 ἢ ῥα κῆρ' ὕπω πτόχῳ δίδω' ἑτεραλκείαν ἱκνῆν,
 αἰὲν ἔτ' ἄρα σθένεός τε κῆρ' ἀγκῆς πειρήτιζεν
 ἢ μὲν ὀδυανῆος, ἢ δ' ἔϋκυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' ἀεθαλόντες ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι ἱκέλι αὐτήν.
 μνηστῆρας δ' ὥπρωκε δαμασπρίδης ἀγέλαος·
 αὐρῶμόσ τε, κῆρ' ἀμφιμέδων δημοπόλεμόσ τε,
 πείσανδρός τε πολυκτορίδης πόλυβός τε διαφρων·
 οἳ γὰρ μνηστῆρων ὄρετῇ ἔσαν ἐσοχᾶριστοι·
 ὅσοι ἔτ' ἔζων· πρὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο.
 τὸς δ' ἦδ' ἐδάμασσε βίος κῆρ' ταρφέος ἰοί·
 τοῖς δ' ἀγέλεως μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 Ω φίλοι ἦδη χήσει ἀνὴρ ὃδε χεῖρας ἀάπτους·
 κῆρ' δ' ἡ δὲ μέντωρ μὲν ἐβη κενὰ ὄνυματ' αἰπῶν·
 οἳ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρότεσι θύρῃσι·
 τῷ νῦν μὲν ἅμα πάντες ἐφίετε δῦρατα μακρὰ·
 αἰὲν ἄγεθ' οἷέ εἰς πρῶτον ἀκοντίσας ἀκέστοι ζῶσι
 δ' ὦν ὀδυανῆα βλήσθαι, κῆρ' κῦδος δ' ὀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων ὃ κῦδος ἐπὶ ἦν ἥτος γε πέσῃσιν·
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευσεν·
 ἰέμενοι τὰ δὲ πάντα ἐπίσια θῆκεν ἀθήνη·
 τῶν ἄλλος μὲν σαθρόν ἐϋσταθέος μεγάροιο·
 βεβλήκει ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς δραχῶν.
 ἄλλος δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεϊα·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ δῦρα τ' ἀλάνχτο μνηστῆρων·
 τοῖς ἄρα μῦθον ἤρχε πολυτλας Δῖος ὀδυανῆος·
 Ω φίλοι ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι κῆρ' ἅμμι
 μνηστῆρων

μνηστῆρων δὲ ὁμίλον ἀκόντισαι, οἳ μεμάχουσιν
 ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κρητοῖσιν.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα,
 ἅντα τιτυσκόμοιοι διημοπόλεμον μὲν ὀδυσαῖς·
 ἄρυαδην δ' ἄρα πηλέμαχος ἔλατον δὲ συβώτης.
 πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπεφνέβοων ἐπιβηκόλος ἀνὴρ.
 οἳ μὲν, ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδὸν ἔλιν ἄσπετον ὄδον
 μνηστῆρες δ' ἄρ' ἐχώρησαν μετ' ἄροιο μυχόνδε.
 τοῖς δ' ἄρ' ἐπὶ ἑαν' νεκῶν δ' ἔξ' ἔχ' ἔλοντο·
 αὐτὶς δὲ μνηστῆρ' ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα
 οἳ μὲν, τὰ δὲ πολλὰ ἐπώσιν θῆκεν Ἀθήνη·
 τῶν ἄλλος μὲν πεθμόν' ἔσταθός μετ' ἄροιο
 βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς θάρσυναν.
 αἰὲν δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσει χαλκοβάρεα.
 ἄμφι μέδων δ' ἄρα πηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ κρητῷ
 λίρην· ἄκρον δὲ ῥινὸν δηλήσαντο χαλκός·
 κτήσιππος δ' αὖμαιον ὑπὲρ σάκος ἔχει μακρῷ,
 ὤμον ἐπέγραψεν· πρὸ δ' ὑπέρπματο· πίπτε δ' ἔραζε.
 τοὶ δ' αὖτ' ἄμρ' ὀδυσεῖα δαΐδρονα ποικιλομήτην
 μνηστῆρων δὲ ὁμίλον ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα.
 ἐνθ' αὖτ' ἄρυαδ' ἀμάντα βάλε πῶλ' ἰορθός ὀδυσαῖς·
 ἄμφι μέδοντα δὲ πηλέμαχος, πόλυβον δὲ συβώτης·
 κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπὶ πητα βοῶν ἐπιβηκόλος ἀνὴρ
 βεβλήκει πρὸς σῆθος· ἐπαχόμενος δὲ προσηύδα·
 ὦ πολυβροῖδι φιλοκέρτομε, μὴ ποτε πάμπαν
 εἴνων ἄρ' ἀδῆς μέγα εἰπέιν· ἀνὰ θεοῖσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτροί εἰσι·
 τῶν τοι ἀντὶ ποδὸς ξηνήϊον ὅν ποτ' ἔδωκας
 ἀντιθέω ὀδυσεῖ· δόμον· κέτ' ἀνιταλέντι·
 ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβηκόλος· αὐτὰρ ὀδυσαῖς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅτ' αὖ δαμασσορίδην αὐτοχέδον ἐλχέει μακρῶ·
 πλέμαχος δ' αὖ νηορίδην λειώκριτον ὅτ' αὖ
 δουρὶ μέσον κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 ἤριπε δὲ πρηνὴς χθονά· δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ·
 δὴ τότε θηναίῃ φθοισὶ μύβροτος ἀγί· δ' ἀνέχεν
 ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς, τῶν δὲ φρένας ἐπιοίνθεν·
 οἳ δ' ἐρέβοντο κατὰ μέγαρον βόδ' ὡς ἀγελαῖαι·
 ταῖς μὲν τ' αἰόλος αἴσρος ἐφορμηθεὶς, ἐδόνυσεν
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
 οἷδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψὸν χεῖρ' ἀγυλοχέεσσι,
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσι θοῶσι,
 ταῖς μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέρεια πῶανσαι ἴενται,
 οἳ δ' ἐπεὶ ταῖς ὀλέκυσιν ἐπάλμενοι ὅδε τις ἀγνὴ
 γίνεται ὅδε φυγὴ· χαίρουσι δ' ἐπ' ἀνέρες ἀγρη
 ὥς ἄρα γοὶ μνηστῆρας ἐπεινύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπον ἐπιτροφάδην τῶν δὲ σῶτος ὤρνυτ' ἀγνὴς
 κρᾶτων τυπομένων· δ' ἀπὸ πεδον δ' ἄπαν ἄματι θύεν·
 λειώδης δ' ὀδυσῆος ἐπεινύμενος λάβε γυνών·
 καὶ μιν λιαυόμενος ἐπεα πρῶόντα προσηύδα·
 γυνὴ μάε σ' ὀδυσσεύ· σὺ δ' ἐμ' αἶδ' ὅκα μ' ἐλέησον·
 ὅ γ' ἄρ' πω τινὰ φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἶπέν· ὅδε τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· αἰμὰ καὶ ἄλλας
 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
 αἰμὰ μοι ὅ πειθόντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἐχέσθαι·
 τὸ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰετὴν πότμον ἐπέσπον·
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόοις, ὅδ' ἐν ἑορῇ
 κείσομαι ὥς ἔστι χάρις μετόπισθ' ἀνδράων·
 ἴδ' ὃν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόοις ὄψεται εἶναι,
 πολλὰ κ' ἐμὲ μέλλεις ὀρήμεναι ἐν μεγάροισι,

πλ 8

πλὴν ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι·
 σοὶ δ' ἄλλοχόν τε φίλῃν σπείσθαι, καὶ τέκνα τεκνέσθαι·
 τῷ δ' ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοιθαι·
 Ω· ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χερσὶ παχείῃ,
 κείμινον· ὃ ῥ' ἄγελας ἀπ' προέηκε χαμάζε
 κτεινόμενος· τῷ ῥόν γε κατ' αὐχένα μέσων ἔλαυνε·
 φθεγγόμενος δ' ἄρα τὸ γε κέρη κονίησιν ἐμίχθη·
 τριπλάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀνήσκει· κῆρα μέλαιναν
 φήμιος· ὃς ῥ' ἦειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάνη·
 ἔση δ' ἐν χεῖρασιν ἔχων φόρμιγγα λίγαιαν·
 ἄχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μβμήριξεν,
 ἢ ἐκδύς μεγάροιο διδὸς μέγαλιν ποτὶ βωμόν
 ἔρκεϊν ἵζοιτο τετυγμένον· ἐνθ' ἄρα πρὸς
 λαέρτης ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
 ἢ γένων λίανοιτο προσκῆξας ὀδυσῆα·
 ὣς δὲ οἱ φρονέοντι δαίδατο κέρδιον εἶναι,
 γένων ἀφαισθαι λαβριάδω ὀδυσῆος·
 ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαυρυρὴν κατέβηκε χαμάζε
 μελανυγὺς κρητῆρος· ἰδὲ θρόνον ὄρρυροῦλα·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ὀδυσῆα προσκῆξας λάβε γένων·
 καὶ μιν λιαρόμενος ἔπεια πῆρόντα προσηύδα·
 γυνὴ μάστιγ' ὀδυσσεύ· σὺ δὲ μ' ἀέδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν
 πέφνης· ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω·
 αὐτοδιδασκῆς δ' εἰ μὴ θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμα·
 παντοίας ἐνέθυσεν· εἰκοθε δέ τοι παραείδεν
 ὥς τε θεῶ· τῷ μὴ με λιαίειο δειροτομήσσαι·
 καὶ κεν πλέμαχος τὰ δέ γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός,
 ὥς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἔβ' σὸν δόμον, ἔδ' ἐχατίζων,
 πωλούμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψά περ πλεονέκῃ καὶ ἀφρονέῃ ἦγον ἀνάνη·
 Ω¹ δ' εὖ φάτο· τὸ δ' ἦκεν σ' ἰβὴ ἴς Πηλεΐδαοιο·
 αἶψα δ' ἔδν πτεῖρα προσερώνεον ἐγγύς ἐδντα·
 ἴχιο· μὴ δ' ἐτι τῶτον ἀνάστιον ἔταε χαλκῷ,
 καὶ κύρυκε μέδοντα σαώσομιν· ὅς τε μὲν αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκειτο παῖδός ἐδντος·
 εἰδὴ μὴ μιν ἔπεφνε φιλοΐτιος ἢ συμβῶτης,
 ἢ ἐσοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα·
 Ω² δ' εὖ φάτο· τὸ δ' ἦκεν σε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπνυμένος γὰρ ἔμειτο ὑπὸ θρόνον· ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστῃ βοὸς νεόδαρτον, ἀγύσκων κῆρα μέλαιναν·
 αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο· θαῶς δ' ἀπέδωκε βοείην·
 Πηλεΐδαον δ' ἄρ' ἔπειτα προσάειρε λαβὲν ὤμων·
 καὶ μιν λιαρόμενος ἔπεια πῖβεντα προσηύδα·
 Ω³ φίλ'· ἐγὼ μὲν ὅδ' εἴμι· σὺ δ' ἴχιο· εἰπέ δὲ πατρὶ
 μή με πρὲς θένεων δηλήσεται ὅς ἐτι χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος, οἳδὲ ἔκκερον
 κτήματ' αἰὲν μεγάροισ'· σὲ δὲ νῆπιος· ὅδ' ἐν ἔτιον·
 Τὸν δ' ἐπὶ μνηστῆρας προσέειπε πολὺμίτις Ὀδυσσεύς·
 θάρσζε· ἐπεὶ δὴ σ' ἔτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσε·
 ὅφρα γνῶς κατὰ θυμόν· ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλῳ,
 ὥς θεοβορίας αὐβυσσὶν μέγα μείνων·
 αἶψ' ἐξελθόντ' ἐς μεγάρων ἐξέσθι θύραζε
 ἐκ θόνης εἰς αὐλήν· σύ τε καὶ πολὺφρονος αἰοῖδος,
 ὅφρ' αὖ ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅππῃ με χρεῖ·
 Ω⁴ δ' εὖ φάτο· τῷ δ' ἔγω βήτην μεγάροιο κιδόντε·
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε δίδος μεγάλα πρὶ βωμόν,
 πάντοσε παπῆάνοντε θόνον ποτιδεγμένῳ αἰεὶ·
 πᾶπινεν δ' Ὀδυσσεύς κατ' ἐδν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζωὸς ὑποκλοπέοιτο ἀγύσκων κῆρα μέλαιναν·
 τῆς

τὸς δὲ ἰδὲν μάλα πάντα ἐν αἵματι καὶ κοινήσι
 πεπνυγμένας πολλὰς ὥς τ' ἰχθύας ὅς θ' ἀλιήδης
 κοῖλον δὲ ἀγχιλὸν πολὺν ἐκτοσθε θαλάσσης·
 δίκτυον ἐξέρυσαν πολυπῶσι δέ τε πάντες
 κυμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχρωται,
 τῶν μὲν τ' ἡέλιος φάεθων ἐξείλετο θυμὸν,
 ὥς τ' ἄρα μνηστῆρ' ἐπ' ἀνθρώποις κέχρωτο·
 δὴ τότε πλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πλέμαχ'· εἰ δ' ἄγε μοι κέλεσον τροφὸν ἀνρύκλῃαν,
 ὅφρα ἐπεὶ εἴποιμι τό μοι κεταθυμὸν ὄϊν·

Ω' σφάτο· πλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέθετο παρὶ·
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν ἀνρύκλῃαν·
 δούρο δὴ ὄρσο γῆνυ πικλαιγνὲς ἢ τε γυναικῶν
 δμωῶν σκοπὸς ἐσσι, κετὰ μέγαρ' ἤ μετράων
 ἔρχεο· κικλήσκῃ σε πατὴρ ἐμὸς, ὅφρα τι εἴπῃ.
 Ω' σφ' ἐφάνησεν τῇ δ' ἄπ' ἑὸς ἐπλετο μῦθος·
 οἷξεν δὲ θύρας μεγάρων ἀναιεταάντων·
 βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ πλέμαχος πρόδ' ἤγεμόναεν·
 αὔρεν ἐπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσιν,
 αἵματι καὶ ἀνθρώπων πεπαλαγμένων, ὥς τελέοντα.
 ὃς ῥά τε βεβρωκὼς βοδὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
 πᾶν δ' ἄρ' αἰσῆδες τε, παρήϊά τ' ἀμροτέρωθεν
 αἵματ' ὀνέοντα πέλει· δένδ' δ' εἰς ὠπαὶ δέσσαι,
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπλάκετο πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρβην·
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσιδὲν αἶμα,
 ἴθυσεν ῥ' ὀλοῦν· αἶετ' ἐπεὶ μέγα εἰσιδὲν ἔργον·
 αἰὲν Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔχεθεν ἱεμένην πρ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆδόν τε προσήδα·
 ἐν θυμῷ γῆνυ χαῖρε καὶ ἴχεο, μὴ δ' ὀλόλυζε
 ὑχέσῃ κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀνχιτάσθαι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῆς δὲ δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ χέτλια ἔργα.
 ἥτινα γὰρ τίεσκον ἐπὶ χθονίων ἀνθρώπων.
 ὃ καὶ δὲ μὴ ἐδιδόν ὅτις σφέας εἰσαρίκοιτο.
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον
 ἀλλ' ἄγε μοι σὴ γυναικῶς ἐνὶ μεγάροισι κητάλεξον,
 αἴτε μ' ἀτιμὰ λυσι καὶ ἀνιηλῆϊς εἰσί.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθεῖν κητάλεξω·
 πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 δμῶαί τας μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 ἥριά τε ξάνην, καὶ δαλοσαυῆς ἀνέχεσθαι·
 τάων δώδεκα πάσαι ἀναδείης ἐπέβησαν·
 ὅτ' ἐμὲ τίσσαι ὅτ' αὐτῶν πηνελόπειαν·
 πλεμάχος δὲ νέον κούρην ἔειπε ὅδ' ἐμήτηρ
 σημαίνην εἵασκην ἐπὶ δμῶῃσιν γυναιξίν.
 ἀλλ' αἰνῶν ἀναβάσ' ὕπρ' ὧσα σιγαλέοντα,
 εἴπω σὴ ἀλόχω τῇ τίς θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὴν δ' ἀπαμβόβησεν προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μήπω τήνδ' ἐπέγχε· σὺ δ' αὖθις εἰπὲ γυναιξίν
 ἐλθέμεν· αἶψ' ἔρ' ἔπειτα ἀεικέα μηχανῶντο·
Ως ἄρ' ἔφη· γυνὴ δὲ δὴ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγελέσσε γυναιξὶ καὶ ὀφρῶν ἔσσε νέεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ πλεμάχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην,
 εἰς ἐκλεισάμενος, ἔπειτα πρὸέντα προσηύδα·
 ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναικῶν·
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνος περικαλλέας ἠδὲ ποικίλας,
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυζήτοισι καθαίρειν·
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν δὴ πάντα δόμον κητακοσμίσειαθε,
 δμῶαίς ἐξαρχαίνοντες εὐσταθέος μεγάροιο
 μισσηύς τε θόλῃ, καὶ ἀμύμονος ἔρμεος αὐλῆς,
 θηρόμεναι

θητέ μιναι ξίφρεσιν ταπήκισιν, εἰσὶν πεσέων
 ψυχὰς ἐξαρέλαιοι, καὶ ἡλεάθοιν τὰ φροδίτης,
 πῶς ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγον ῥέτε λάθρη;
 Ω' σ' ἐφ' αὐτῶν δὲ γυναικὶς ἀλλήλοισι ἤλθον ἀπασαι,
 αἶν' ὁλοφυρόμεναι θαλρὸν κατὰ δάκρυ χέεσαι.
 πρῶτα μὲν οὖν νεύουσ' ὄρεον κατὰ τεθνεώτας.
 καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθυσῇ τίθεσαν εὐρέος αὐλῆς
 αἰνέησιν ἐρείδουσαι σήμαινε δ' ὀδυσαδὲ
 αὐτὰς ἐπιπύρρων, τὰ δ' ἐκ ὄρεον καὶ ἀνάγκη
 αὐτὰρ ἐπειτὰ θρόνους περικαλλέας ἠδὲ βραπέδας,
 ὕδατι καὶ ποόγχοισι πλυθῆντοισι καὶ θαιρον.
 αὐτὰρ πηλέμαχος καὶ βυκέλος ἠδὲ συβώτης
 λίτροισιν δάπεδον πύκτε ποιητόιο δόμοιο
 ξύον· τὰ δ' ἐκ ὄρεον δμῶαί τίθεσαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῶα ἐξακρόντο δὲ εὐκαθέος μετάρωιο.
 μεσηγύς τε θόλα καὶ ἀμύμονος ἔρκος αὐλῆς.
 εἴλεον ὅτ' αἰετὲς ὄθεν ὕπνωσεν ἀγύξαι.
 Τ' οἷσι δὲ πηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν·
 μὴ μὲν δὴ καὶ θάρσ' ἀνὰ τῷ ἀπὸ θυμὸν ἐλπίμην
 τάων· αἰετὴ δὴ ἐμὴ κεφαλῇ κατ' ὀνοῖδα χῶαν,
 μητέρω δὲ μετέρη παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱάουον.
 Ω' σ' ἄρ' ἐφ' ἡ καὶ πείσμα νεῶς κυανοπρώοιο
 κίονος ἐξέφασ' ἐμετάλητ' ἐρίβαλλε θόλοιο
 ὑφ' ὅσ' ἐπατανύσας, μῆτις ποσὶν ὕδασι κηται.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἠΐκαλα ταυσιπύροι ἠὲ πέλειαι
 ἔρκει ἐνι πηξέωσι· ῥοδ' ἐσκήκει δὲ θάμνω
 αὐλιν ἐσιέμεναι συγβός ὅπερ ἐξέατο κοῖτος,
 ὥς αἶψ' ἐξείης κεφαλῆς ἔχον ἀμυρὶ δὲ πάσας
 δαρήσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιοθα θάνοιντο.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

ἤσπαρον δὲ πόδεσσι μί' νυθὰ πρὸ ἔτι μάλα δῆν·
 ἔκ δ' ἐμὲ λάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 τὸ δ' ἀπὸ μὲν ἵππας τε καὶ ἄτακτοι κτεῖ χαλκῷ
 τάμνον· μὴ δ' ἐὰν τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 χεῖρας τ' ἢ δὲ πόδας κόπῃον κεκοτηότι θυμῷ·
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἀπνιφάμενοι χεῖρας τε πόδας τε,
 εἰς ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
 αὐτὰρ ὃ γε προσέειπε φίλῃν τροφὸν ἀνρύκλειαν·
 οἷσε θέγον γρηῦ κακῶν ἄκος· οἷσε δέ μοι πῦρ,
 ὅρρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ πηνελόπειαν
 ἔλθεῖν ἐνθάδ' ἀνῶχθι· σὺ δ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 πᾶσας δ' ὀφθαλμοῖσι δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς ἀνρύκλεια·
 καὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν κατὰ μοῖραν εἰπὼς·
 οἷσ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνέκω·
 μὴ δ' ἔτι ῥά κ' εἰσιν πεπυκασμένος ἀνρέας ὦμους
 ἔταθ' ἐνὶ μεγάροισι, γε μευήτην δέ κεν εἴη·
 Ἦν δ' ἄπα μειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω·
 Ωῖ· σέφατ' ἔδ' ἀπὸ πίθησε φίλῃ τροφὸς ἀνρύκλεια·
 ἦνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εὐδρεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν·
 γρηῦς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καὶ Ὀδυσῆος
 ἀγγέλισσα γυναιξὶ καὶ ὀφθαλμοῖσι νέεσθαι·
 αἰετὶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δῶας μετὰ χρυσὸν ἔχουσαι·
 αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 καὶ καὶ ἴον ἀγκυλοβόμηναι κεφαλὴν τε, καὶ ὦμους,
 χεῖρας τ' αἰνύμεναι· τὴν δὲ γλυκὴς ἱμῶς ἤρει,
 κλαυθμῷ καὶ σοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

α Ναυρωρισμός ὁδυσσεὺς πρὸς τὴν γυναικα, καὶ
τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσεις.
καὶ ὁδυσσεὺς καὶ πλεμάχῃ μετὰ τῶν οἰκείων ἐξόδος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Υἱ δ' ἀναγνώριζ' ὅσιν ὃν ποτε πηνελόπεια

τηῦς δ' εἰς ὑπὲρ ἀνεβήσεται καὶ

χαλώσῃ

2 δεσποίνῃ ἐρύσῃ φίλον πόσιν ἐν-
δον ἰόντα.

γύναικα δ' ἐρύσαντο πόδες δ' ὑπὲρ
κτείνοντο.

57 δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

ἔγρεο πηνελόπεια φίλον τέκος, ὅρρα ἴδῃαι

ὀφθαλμοῖσι τιόσι τάτ' ἔλδῃαι ἡμάτα πάντα

ἦλθ' ὁδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται ὁ δ' ἔλθων

μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀνέορας· οἳ δ' ἐν οἶκον

κῆδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε πάϊδα.

Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια

μάϊα φίλη· μάρτυνσε θεοὶ θέσαν· οἵτε δαίνοντας

ἄφρονά ποιεῖσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἰόντας,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ τε χαλιφρονέοντα σκορροσώης ἐπέβησαν·
 οἳ σε πρὶ βλάψαν πρὶν δὲ φρένας αἰσὶ μὴ ἦσαν·
 τί πῆ με λωβούεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 ταῦτα παρεξέρεσσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις;
 ἦ δ' εὖ δὲ μ' ἐπέδωκε φίλα βλεφάρ' ἀμυγδαλῶν·
 εἰ γὰρ πω τοῖόν δὲ κατέδραθον, ἐξ ὧν δ' οὐδ' αὖτε
 ὦχετ' ἐποφόμενος κακοῖσι λῆον ἢ κ' ὀνομαστὴν·
 ἀλλ' ἄγε νῦν κατὰ βῆθι αἶψ' ἔρχομαι μέγαρόν δέ·
 εἰ γὰρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι
 ταῦτ' ἔλθ' ὅς τ' ἔγγλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρει,
 τῷ κε τάχα συγβῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτὶς ἴσω μεγάρων· σὲ δὲ τέρ' γε γῆρας ἀνήσει·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
 ἔτισε λωβούω τέκνον φίλον, ἀλλ' ἐτυμάντοί
 ἦλθ' ὁ δ' οὐδ' αὖτε, καὶ οἶκον ἰκάνεται ὡς ἀγορεύω
 ὁ ξεῖνος· πῶν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι;
 πλεῖμα χος δ' ἀρά μιν πάλας ἦλθεν ἐνδον ἐόντα,
 ἀλλὰ σκορροσώησι νοήματα παρὸς ἔκλυθεν,
 ὅρ' ἀνδρῶν τίσασθαι βίην ὑπὲρ νηορέοντα·
Ως ἔφαθ' ἡ δ' ἔχ' αἶψα καὶ ἀπὸ λείητοιο βορέεσσαν
 ἤνι πρὶ πλέχθῃ βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρόν τε προσήνδ' αἶ·
 εἰ δ' ἄγε δή μοι μάλα φίλη νημερτὲς ἐνίσσῃ,
 εἰ ἔτεόν δὲ οἶκον ἰκάνεται ὡς ἀγορεύεις,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναδίδει χεῖρας ἔφηνε
 μῦθος ἐγὼν, οἳ δ' αἶν' ἀολλέες ἐνδον ἔμεινον·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
 ἢ κ' ἴδον ἢ πυθόμην, ἀλλὰ σόνον οἶον ἄκυσσα
 κτενομένων ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων ἐϋπνέτων,
 ἢ μεθ' αὐτοζόμεναί σ' ἀνιδέσθ' ἐχέον ἄδραργαί,

πρίν γάρ τε δὴ με σὸς υἱὸς ἄνδρ' ἀνδρείοιο καλέσας
 πλεῖμαχος· ὃν γάρ ῥα πατὴρ προέειπε καλέσασθαι.
 αὐρὸν ἔπειτ' ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσι
 ἐπαύει· οἳ δέ μιν ἀμρικραταί πεδον ἔδασ' ἔχοντες,
 κείατ' ἐπ' ἀμυήλοισιν, ἰδὺς ἄγε θυμὸν ἰάνθης.
 ἀέματι, καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον ὥς τε λείοντα.
 νῦν δὲ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλήησι θύρητιν
 ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειῆται πρὶς θάλλες
 πῦρ μίγα κηάμενος· σὲ δέ με προέειπε καλέσασθαι.
 αἴ μ' ἔπειν ὄφρα σφῶν ἐὺφροσύνῃς ἐπιβῆτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποσθε.
 νῦν δ' ἦδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐπιτελέεσθαι.
 ἦλθε μὲν αὖτος ζῶδες ἐφέστιος· αὖρε δὲ καὶ σέ,
 καὶ πᾶσι δ' ἐν μεγάροισι, κακῶς δ' ὕπέρ μιν ἔρεβον
 μνηστῆρες· τὴν πάντας ἐτίσατο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

Ἦν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 μάλα φίλη, μή πω μέγ' ἐπαύχῃω κατὰ λῶσθαι.
 οἶσθ' ὅτ' ὥς κ' ἀσπασὺς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πάσι· μάστιγα δ' ἐμοί τε καὶ ἑί γ' ἔν τε νόμῳ εἶναι.
 αἴ μ' ἔπειν ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὥς ἀγορεύεις.
 αἴ μ' αἴ τις ἀθανάτων κτείνει μνηστῆρας ἀγανὺς
 ὕβριν ἀγαυάμενος θυμολαγνῆα, καὶ καὶ ἔργα
 ἔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἢ κακὸν ἔδε μὲν ἐσθλὸν, ὅτι σφέας εἰσαρίκοιτο.
 τῷ δ' ἀτασθαλίᾳ ἔπαθον κακὸν· αὐτὰρ ὁδυσσεὺς
 ὤλεσε πλῆθ' ὅσον ἀχαιῶδες ὤλετο δ' αὐτός.

Ἦν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ φιλὴ τροφὸς ἀνὴρ κλέος
 τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φῦγεν ἔρμος ὀδόντων;
 ἢ πόσιν ἐνδον ἰόντα παρ' ἐχάρη, ἔποτ' ἐφροθα
 οἴκαδ' ἐλάνσασθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἀπίστος.
 αἴ μ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ὀρίφραδ' ἄλλο τι εἴπω.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

ἄλῃν πῶ ποτέ μιν οὖς ἤλασε λυγρὴ δούρτι·
 πῶ ἀπονίζουσα φρασάμην. ἔβελον δέ σοι αὐτὴ
 εἰπέμεν. ὠνάμε κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάσκα χερσὶν
 ἢ ἔα εἰπέ μοι πολυὶ δρεῖῃσι νόοιο.
 οἷέ τ' αὐτὰρ ἐλὼν ἐμὲθεν περιδῶσομαι αὐτῆς,
 αἰ κέν σ' ἐξαπάρῳ κτεῖναι μ' οἰκτίσῃ δέθρῳ.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 μάλα φίλῃ χαλεπὸν σε θεῶν ἀειγενετάων
 δύνειαι εἰρωσθαι μάλα περ πολυὶ δρεῖν ἔβσαν·
 οἷέ μ' ἔμψυξ' ἴομαι μετὰ παῖδ' ἐμὸν ὄφρα ἴδωμαι
 ἀνδρῶσ' μνηστῆρας τεθνεώτας, ἡ δ' ὅς ἐπεφην·
 ὦς φάμεν ἡ κτεῖναι ὕπερ ὅτ' ἀπολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὥρμαιν' ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξρεῖνοι,
 ἢ παρσάσσα κύσει κῆρυ κῆρ χεῖρε λαβῦσα.
 ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθε κῆρ ὕπερ βη λαίϊνον ὕδον,
 ἔζετ' ἔπειτ' ὀδυσοῖς ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 τοίχε τ' ἐτέρῃ· ὅδ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 ἦτο κῆρ τῶν ὀδῶν ποτιδέχμενος εἴτι' μιν εἴποι
 ὀφθίμῃ παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἢ δ' ἄνιω δὴν ἦτο τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκενεν·
 ὅλῃ δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδωσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσκει κῆρ ὅδ' εἴματ' ἔχοντα·
 πηλέμαχος δ' ἐνὶ νῆπιεν ἔπος τ' ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 μήτ' ἔμῃ δ' ὕσμιτ' ἀπινέα θυμὸν ἔχουσα.
 τί φ' ὅτ' ἔγω παρὸς νοσφίζεαι. ὕδ' ἐπ' αὐτὸν
 ἐζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι· ὕδ' ἐπ' ἀνέειπε·
 ὕδ' ἐπ' ἄλλῃ γ' ὥδε γαυὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀρεταῖν ὅς οἱ κῆρ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰησοῦν ἐτί' ὅτε παροῖδα γαῖαν·
 σοῖδ' αἰὲ κ' κραδίη σερεωτέρη δέπ' ἰλίθοιο.

Τὸν δ' αὖτε πρόσειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 τέκνον ἐμὸν· θυμὸς μοι αὖ σῆθεαι τέθνηπεν·
 ὅδε τι προσφάσθαι δαΐμα ἐπος ὅδ' ἐρέεσθαι,
 ὅδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἑκάντιον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
 εἰς ὀδυσαῖα, καὶ οἶκον ἰχθύνεται ἢ μάλα νῶϊ
 γνῶσόμεθ' ἀνέλων καὶ λῶϊον· ἐστὶ γὰρ ὅμῳ
 σῆμα θ' ἂν δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἄπ' ἄλλων·

ὧς φάτο· μείδῃσιν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἶψα δὲ πλέμαχον ἔπεια πῆρδέντα προσηύδα·
 πλέμαχ' ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πρῶτον· ἐμὲν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄριστον.
 νῶϊ δ' ἢ ρυπώω, καὶ δὲ χροὶ εἵματα εἴμαι
 τένει· ὅτι μάλ' ἐμε· καὶ ὅτ' ὦ φησὶ τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γὰρ τίς θ' εἶνα φῶτα κατακτείνῃσιν ἐνὶ δῆμῳ,
 ὃ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀσκητῆρ' ὅπ' ἴω,
 φύγει πηὺς τε προλιπὼν καὶ παροῖδα γῆαν·
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλιος ἀπέκταμεν, οἱ μὲν ἄριστοι
 κούρων ἐν ἠδ' ἀμ' ἑτῷ σε φράζεσθαι ἀνώγα·

Τὸν δ' αὖ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 αὐτὸς ταῦτά γε λαῶσι πάντ' ἐφίλει· σὴν γὰρ ὄρισην
 μήτιν· ἐπ' ἀνθρώποισι φάσ' ἐμμεναι· ὅδ' ἐκεῖ τίς τοι
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσσει καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', ὅδε τι φημι
 ἀλκήης δαυήσεσθαι ὅση δαΐμας γε πάρεστι·

Τὸν δ' ἄπαμβρόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 πρῶτα μὲν ἄρ' ἀνύσσαδε καὶ ἀμφιέσσαδε χιτῶνας,
 δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεὸς ἀνιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγέει

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἥ μιν ἠγείσθω φολοπαέμονος ὀρχηθμοῖο.
 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκὸς ἀνδρῶν,
 ἢ ἂν ὁδὸν σείχων ἢ οἱ περὶ ναιετάουσιν,
 μὴ πρόθε κλέος· αὐρὺ φόνε κατὰ ἄστυ γίνηται
 ἀνδρῶν μνηστῆρων· πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω,
 ἀγρόν δ' ἢ μέτρον πολυδένδροον· ἐνθα δ' ἔπρητα
 φρασόμεθ' ὅππῃ κεῖνος δαλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
 Ως ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα μὲν οὖν λῦσαντο καὶ ἀμυρίσαντο χιτῶνα·
 ὁπλίσαν δὲ γυαῖν'· ὅδ' εἴλετο θεῖος αἰοιδός·
 φόρμιγγα γλαφυρὴν· ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὥρσεν
 μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα πρὶς πύλαι χίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυαῖν'·
 ὧδε δὲ τις εἶπεν· ἐδῶκεν ἔκτοθεν ἀνδρῶν.
 ἢ μάλα δὴ τις ἐγχευε πολυμνήστην βασιλῆαν·
 χετλίη· ὅδ' ἔτλη πόσιος ἢ κυριδίοιο
 εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές· ὅρ' ἂν ἵκοιτο·
 ὥς ἄρα τις εἶπεν· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο·
 αὐτὰρ ὁδυαῖα μεγαλήτορα ὧνι δῖκῳ
 εὐραῖα μιν ταμίη λῦσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·
 ἀμυρὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
 αὐτὰρ κε κεραλῆς χεῖρ' ἐκ πολὺ καλλὸς ἀθήνη,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα καὶ δὲ κέρητος
 ἤλασ' ἦκε νόμας ὑακινθίνῳ ἀνθ' ὁμοίας·
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν πρίχναται δογύρῳ ἀνὴρ
 ἰδρὺς· ὃν ἤφαιστος δέδαιεν καὶ παλλὰς ἀθήνη
 τέχνην παντοίην χαρίεντα δὲ ἔργα τελέει,
 ὥς μὲν τῷ πρίχονε χάριν κεραλῇ τε, καὶ ὧμοις·
 ἐκ δ' αἰσάμινθε βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 πρὸ δ'

αἶψ' αὖτις κατ' ἄρ' ἐξέτ' ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη
 ἀντίον ἧς ἀνέχοντο μιν πρὸς μῦθον εἰπέν·
 δαίμονι' ἦ· πρὶ σοί γε γαῖαν καὶ θηλυτέρων
 κῆρ ἄτέρων μιν ἐθίκεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ὃ μὲν κ' ἄλλῃ ὥδ' ἐγὼ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀποσταῖν ὅς οἱ κεκ' πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοσὶν ἔτι δ' ἐπαυρίδα γαῖαν·
 αἶψ' ἄγε μοι μάλα σῶρεσον λῆχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι ἢ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 δαίμονι' ὅτ' ἄρτι μεγαλίζομαι, ὃ δ' ἄθερίζω,
 ὅτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' αὖ οἶδ' οἷος εἶναι
 ἐξ ἱθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχιρέτμοιο.
 αἶψ' ἄγε οἱ σῶρεσον πυκινὸν λῆχος ἀρύκλιδος,
 ἐκὸς εὐσταθέος θαλάμῳ, ὃν ῥ' αὐτὸς ἐποίη·
 ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λῆχος ἐμβάλετ' ἀνὴρ
 κῶεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγας σιγαλόντας.
 Ὡς ἄρ' ἔρη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ ὁ δυνάους,
 ὁ χθῆσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' ἐδῶκεν.
 ὦ γυνὴ, ἢ μάλα τότ' ἔπος θυμαλγὸς ἐξέπες.
 τίς δέ μοι ἄλλο σε θῆκε λῆχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη·
 καὶ μάλ' ἐπιπαμένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐλὼν χῶρῃ.
 ἀνδρῶν δ' ἔν' αὖτις ζωὸς βροτὸς ὅδ' ἐμὰ ἥβων,
 ῥεῖα μετοχλίσσεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λείχει ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κέμον' ὅδε τις ἄλλος
 θάμνος ἐφ' ἣν τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐνὸς
 ἀμμητος θαλέθων· πᾶχετος δ' ἦν ἡνὶ κίον,
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμριβαλῶν θάλαμον ἐμὸν, ὅφρ' ἐτέλεσσε
 πυκινῆς λιθάδεσσιν, καὶ οὐ κατ' ὑπερθεὶν ἔρεψα·

Hom. Odyss.

C

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΚΟΛΛΗΤΑΓΗ Δ' ΕΠΕΘΗΚΕ ΘΥΡΑΣ ΠΥΚΝΩΣ ΔΡΑΡΙΖΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟΤ' ΕΠΗΤ' ΑΓΕΜΟΙ ΚΟΜΙΝ ΤΑΝΥΦΥΛΛΗ ΕΛΑΙΗΣ
 ΚΟΡΜΟΝ Δ' ΕΝ ΡΙΖΗΣ ΠΡΩΤΑΜΩΝ, ΑΜΠΕΞΕΣΑ ΧΑΛΚΗ,
 ΑΥ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑΓΜΗΝ ΙΘΥΩΝ
 ΕΡΜΥΝ ΑΣΚΗΣΑΣ ΤΕΤΡΟΝΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΤΒΕΤΩΝ
 ΕΚ ΔΕ ΤΩ ΔΡΧΟΜΟΣ ΛΟΧΟΣ ΕΝΤΑΥΘΟΝ, ΘΕΡ' ΕΤΕΛΕΑΝ
 ΔΙΔΑΛΛΩΝ ΧΡΥΣΩ ΤΕ ΚΑΙ ΔΡΥΡΩ ΗΔ' ΕΛΕΦΑΝΤΙ
 ΕΚ Δ' ΕΤΑΝΥΣΑ ΙΜΑΝΤΑ ΒΟΘΣ ΦΟΙΝΙΚΙ ΦΑΙΝΟΝ
 ΎΤΩ ΤΟΙ ΤΩΔΕ ΣΗΜΑ ΠΙΘΑΥΣΗΟΜΑΙ ΎΔΕ ΤΙ ΟΙΔΕ
 ΕΙ ΜΟΙ ΕΤ' ΕΜΠΕΔΟΝ ΘΗ ΓΑΩΝ ΛΕΧΟΣ ΗΕΤΙ: ΗΔΗ
 ΑΝΔΡΩΝ ΑΛΛΟ ΣΕ ΘΗΚΕ ΤΑΜΩΝ ΥΠ' ΠΥΘΜΕΝ' ΕΛΑΙΗΣ
 ΩΣ ΦΑΤΟ ΤΗΣ Δ' ΑΥΤΕ ΛΥΤΟ ΓΥΝΑΤΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΝ ΗΤΟΡ,
 ΣΗΜΑΤ' ΑΝΧΥΝΩΣ ΤΑ ΟΙ ΕΜΠΕΔΑ ΠΕΘΡΑ Δ' ΟΔΥΝΑΝΤΕΣ
 ΔΑΚΡΥΣΑΣΑ Δ' ΕΠΕΙΤΑ ΙΘΥΣ ΔΟΑΜΕΝ ΑΜΦΙ ΔΕ ΧΕΙΡΑΣ
 ΘΕΙΡΗ ΒΑΛΛ' ΟΔΥΣΗ ΚΑΡΗ Δ' ΕΝΥΣΗΔΕ ΠΡΟΣΗΥΔΑ
 ΜΗ ΜΟΙ ΟΔΥΝΑΝΤΕΣ ΚΥΖΟΥΝ ΕΠΕΙ ΤΑ ΠΕΡ ΑΛΛΑ ΜΑΛΙΣΤΑ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΕΠΝΥΣΘΕΟΙ Δ' ΩΠΑΖΟΝ ΟΙΖΥΝ
 ΟΙ ΝΩΤΩΝ ΑΓΑΘΑΝΤΟ ΠΑΡ' ΑΜΗΛΟΙΣΙ ΜΕΝΟΝ ΤΕ
 ΉΒΗΣ ΤΑΡΤΗΝΑΙ, ΚΑΙ ΓΗΡΑΟΣ ΎΔΟΝ ΙΝΕΙΘΑΙ
 ΑΥΤΑΡ ΜΗ ΝΑΥ ΜΟΙ ΤΩΔΕ ΧΩΕΟ ΜΗ ΔΕ ΝΕΜΕΑΝ
 ΎΝΕΧΕΣ ΎΝ ΠΡΩΤΟΝ, ΕΠΕΙ ΙΔΟΝ ΩΔ' ΑΓΑΠΗΣΑΙ
 ΑΙΕΙ ΓΑΡ ΜΟΙ ΘΥΜΟΣ ΑΙ ΣΗΘΕΑΙ ΦΙΛΟΙΣΙΝ
 ΕΡΡΙΓΗ ΜΗΤΙΣ ΜΕ ΒΡΟΤΩΝ ΑΠΑΡΟΙΤ' ΕΠΕΑΝ
 ΕΛΘΩΝ ΠΟΛΛΟΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΚΕΡΔΕΑ ΒΕΒΛΑΝΤΕΣΙΝ
 ΎΔΕ ΚΕΝ ΔΟΞΕΙΝ ΕΛΕΝΗ ΔΙΔΟΣ ΕΚΧΕΛΥΑ
 ΑΝΔΡΟΙ ΠΑΡ' ΑΜΟΔΑΠΩ ΕΜΙΓΗ ΦΙΛΟΤΗΤΙ ΚΑΙ ΑΥΝΗ
 ΕΙ ΗΔΗ Θ' ΜΙΝ ΑΥΤΙΣ ΔΟΗΤΙ ΥΔΕ ΑΧΑΙΩΝ
 ΑΙ ΕΜΕΝΑΙ ΟΙΚΟΝΔΕ ΦΙΛΗΝ ΘΕ ΠΑΤΡΟΙ Δ' ΕΜΕΛΛΟΝ
 ΠΩ ΔΗ ΤΟΙ ΡΕΞΑΙ ΘΕΟΣ ΩΡΟΡΙΝ ΕΡΡΟΝ ΑΝΕΙΣ
 ΠΩ Δ' ΑΠΗΝ Ύ ΠΡΩΘΕΝ ΕΩ ΕΓΧΕΤΘΕΙΤΟ ΘΥΜΩ
 ΛΥΓΓΗΝ

αὐγρὴν ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμεῖς ἴκετο πένθος·
 καὶ δ' ἐπεὶ ἦδη σήματ' ὄριρραδέως κατέλεξας
 αὐτῆς ἡμετέρης, πῶς ὕβροτος ἄλλος ὁ πῶκε·
 αἰῶσι σὺ τ' ἐγώ, καὶ ἀμρίπολος μία μένη
 ἀκτορὶς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἐτι δαῦρο κίεση·
 ἡ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῷ θαλάμοιο.
 πείθεις δ' ἡμῶν θυμὸν ἀλινέα πρὸ μὲν ἔδοντα.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἐτι μάλλον ὑπὲρ μὲν ὤρεε γόοιο.
 καὶ δ' ἐλὼν ἄλοχον θυμαρῖα κέδν' εἰδῆεν·
 ὥς δ' ὅτ' αὖν ἀπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
 ὧν τε ποσὶ δάων εὐβρεῖα νῆ' αἰὶ πόντῳ
 φαίση ἐπειρομένην ἀνέμῳ καὶ νύματι πηγῷ,
 παῦροι δ' ἐξέρυγον πολὺς ἄλως ἡπειρόν τε
 νηχόμενοι· πολλὰ δὲ πρὶ χροῖ τέτροπεν ἄλμη,
 ἀπασίοι δ' ἐπέβαν γαίης καθόπτηα φυζόντες,
 ὥς ἄρα τῇ ἀπασὸς ἔην πόσις εἰσοροῶση.
 θειρῆς δ' ὅτ' ἄπω πάντων ἀρίετο πῆχεε λυκῷ,
 καὶ νύκ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδὸ δάκτυλος ἠώς,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νύκτα μὲν ἐν πρῶτῃ δολιχὴν χέθεν· ἠὲ δ' αὖτε
 ῥύσατ' ἐπ' ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὃ δ' ἔα ἱππας
 ζεύγνυθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας
 λάμπρον καὶ φαέθον θ' οἷτ' ἠὲ πῶλοι ἄγροισι·
 καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γαῖα, ὃ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' αἰθέλων
 ἤλθομεν, αἷ' ἐτ' ὀπίσθεν ἀμέτητος πόρος ἔσται
 πολλὰς καὶ χαλεπὰς, ἣν ἐμὲ καὶ πάντα τελευτᾷ·
 ὥς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο τηρεσίῃ
 ἡμάτι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον αἰῶδος εἴσω,
 νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

αἶψ' ἔρχην· λέκτρον δ' ἴομαι γαῖαν, ὅφρα καὶ ἤδη
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκὺν τάρπόμεθα κοιμηθέντες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίθρων πηνελόπεια·
 αὐτὴ δ' αὖ δὴ σοὶ γέ κ' ἔσσεται ὅππότε θυμῷ
 σὺ θέλῃς· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 οἶκον ἐν κτίμασιν καὶ σὺν δὲ πατρίδᾳ γαῖαν·
 αἶψ' ἐπεὶ ἐφράδης, καί τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 εἴ τ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὅππῃθεν οἶω
 πού σοι μαυτί κ' ὀδὴ δαήμωι εἴτι χεῖρον.
Τὴν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 δαμονίη· τί τ' ἄρ' οἶω με μάλ' ὀφραῖν ἔσθ' αἰεὶ
 εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι ἢ δ' ἐπικεύσω·
 ὁ μὲν τοι θυμὸς κεχαρίσεται ὅτε τὸρ αὐτὸς
 χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄλγε' ἄνωγεν
 ἔλθειν, ἐν χεῖρασιν ἔχοντ' ἀνὴρ εἰρετμόν·
 εἰς δ' ἐκεῖ τὸς ἀδίωμαι, οἳ δ' ἐκ ἰάσσι θάλασσαν
 ἀνέρας· ὅτε θ' ἄλλωι μεμιγμένον εἴδαρ' ἔδυσιν·
 ὃ δ' ἄρα τοὶ γ' ἰάσιν ἐκαστὸν οἰνοπαρήκας·
 ὃ δ' ἀνὴρ εἰρετμὰ τὰ πῆρ' ἀνυσὶ πέλονται·
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ὄφριθραδὺς, ὃ δέ σε καύσω
 ὅππότε κεν δῆμοι εὐμβλήμενος ἄλλος ὀδύτης
 φῆνι ἀθήρῃ λαιτὸν ἔχον, ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ·
 καὶ τό τε μέν γ' αἶψ' ἤσαντ' ἐκέλευσεν εἰρετμόν,
 ἔρξανθ' ἱβὰ κατὰ ποσειδάωνι ἀνὰ κτι,
 δονειὸν ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κέπρον·
 οἳ καὶ δ' ἀποσεύχον· ἔρδην θ' ἱεράς ἐκ τ' ὀμβρᾶς
 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ἕρπονδ' αἰρᾶν ἔχουσι
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβλήχρως μάλα τοῖος ἐλεύσεται· ὅς κέ με πέφνη·
 γῆραϊ ὑπὸ λιπαρῷ ὀρημένον, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ἄλβιαι

ἑλβιοὶ ἑόνται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὴ δὴ γῆρας τε θεοὶ θέλυσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κρηῶν ὑπάλυξιν εἴσειδαι·
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
ἔρρα δ' ἄρ' ὑρυνόμῃ τεῖ δὲ φροῦδος ἐντυον ἀνὴρ
ἐσθλὸς μαλαχῆς, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων·
αὐτὰρ ἐπεὶ σῦρεσαν πυκινὸν λείχος ἐκνονέουσαι,
κρηῶς δὲ κίεσσα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·
τοῖσι δ' ὑρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἤγεμόννευ
ἐρχομένοισι λείχος δὲ δαῖς μετὰ χρυσὶν ἔχουσα·
ὅθ' ἀλάμον δ' ἀγαυῆσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
ἁπασοῖσι λείκροιο παλαῖε θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ Πηλέμαχος καὶ Βηκόλος ἠδὲ συβώτης,
παῦσαν ἄρ' ὀρχισμῶιο πόδας· παῦσαν δὲ γυναικῆς·
αὐτοὶ δ' ἀνάζοντο κατὰ μέγα ρασηιδέντα·
τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλόπῃτος ἐταρπῆτην ἐρατεινῆς,
τρεῖς θινὴν μύθοισι πρὸς ἀμύλην ἐνέποντο·
ἦ μὲν δ' ὅς ἐν μεγάροισιν ἀνέχετο δῖα γυναικῶν
ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσορῶσ' αἰδῆλον ὄμιλον,
οἱ ἔθιν εἴνεκεν πρὸς βόας καὶ ἵφια μῆλα
ἔσφαζον· πρὸς δὲ πείθων ἠφύωντο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ὀδυρόμενος κηδεῖ ἔθικε
ἀνθρώποις· ὅσα τ' αὐτὸς ὄψιν ἔσας ἐμόγησε
πάντ' ἐλεγε· ἢ δ' ἄρα τέρπετ' ἀκύνε· ὅθ' οἱ ὕπνος
πίπεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος κατὰ λείψαι ἅπαντα·
ἠρξατο δ' ὥς πρῶτον κίονα δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ' ὅθ' ἁλωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρυσαν·
ἠδ' ὅσα κηδεῖ ἔρξε καὶ ὥς ἀπετίσατο ποινήν
ἰφθίμων ἐτάρων· ὅς ἦ θιν ἐσ' ἐλέαριν·

C iij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἡ δ' ὥς αἰόλον ἵκετ' ὅμιλ' πρόφρων ὑπέδρευτο·
 καὶ πέμπτ' ὅδ' ἔγωγε αἶσα φίλην ὅτε παρὶδ' ἰκέσθαι
 ἦν· ἀλλὰ μιν αὖτις ἀνὰρπάξασα θυέλλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα.
 ἡ δ' ὥς πηλέπυλον λαϊσφυγόνι' ἠνέριοντο·
 οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ σὺν ἡμίδα' ἑτάερος·
 πάντα δ' οὐρανὸν δόϊος ὑπέκρυψε νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
 ἡ δ' ὥς αἶδεω δόμον ἤλυθεν ὠρώεντα,
 ψυχῇ χρισόμενος θηβᾶς τερεσίῃσιν
 νηὶ πολυκλῆιδι, καὶ εἰσὶδὲ πάντας ἑτάερος·
 μητέρα δ' ἦ μιν ἔτικτε καὶ ἔβρε τυτθὸν εἰόντα·
 ἡ δ' ὥς σερήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκυσεν,
 ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέπλος δεινὴν τε χάρυβδι,
 σκύλλην θ' ἦν ὑπὸ πτόλ' ἀκῆριοι ἀνδροδ' ἄλυσαν.
 ἡ δ' ὥς ἠελίοιο βόας κατέπερνον ἑτάεροι·
 ἡ δ' ὥς νῆα θοὴν ἐβᾶλε φολόεντι κελαινῷ
 ζῶε ὑφ' ἱβρεμέπιδ' ἀπὸ δ' ἐφθίθεν ἐσθλοὶ ἑτάεροι
 πάντ' ὅς δ' ὡς αὖτις δὲ καὶ καὶ ὑπὸ κῆρας ἄλυσεν·
 ὥς θ' ἵκετ' ὠκυγίην νῆσον, νύμφην τε καλυφῶ,
 ἡ δ' ἡμιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 ἐν σπείανι γλαφυροῖσι καὶ ἐπριφεν, ἡ δὲ ἔφασκε
 θήσεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλὰ τῷ, ὅππῃ τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθεν·
 ἡ δ' ὥς ὅτε φαίηκε' ἀφίκετο πολλὰ μογήσας·
 οἱ δ' ἡμιν πρὶ κῆρι θιὸν ὥς τιμήσαντο,
 καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην ὅτε παρὶδ' ἰκέσθαι
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλλ' ἐσθλὰ τε δόντ' ὅτε·
 τὸ δ' ἄρα δούτατον εἶπεν ἕπος ὅτε δὲ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελὲς ἐπόρσε λυγρῇ μελεδήματα θυμῷ,
 ἡ δ' αὖτ'

ἢ δ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅππότε δ' ἦρ' ὀδυσσεύς ἐέλετο δὴν κατὰ θυμὸν
 αὐτῆς ἦς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ κούρην,
 αὐτίκ' ἀπ' ὠκυμένη χρυσόθρονον ἠριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάωσ' ἑρμῇ, ὥρτο δ' ὀδυσσεύς
 αὐτῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχου δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 ὦ γυναικὶ ἦδ' ἡ μεν πολέων κενορήμεθ' ἀέθλων
 ἀμροτέρω. σὺ μὲν ἐκθάσ' ἐμὸν πολυκηδέα νόσον
 κλέεσθ'· αὐτὰρ ἐμὲ ζῶε' ἄλγεσι καὶ θεοῖ' ἄλλοι
 τίμενον πεδῶσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρὶδος αἰῆς·
 γυνὴ δ' ἐπεὶ ἀμροτέρω πολυήρατον ἰδέμεθ' αὐτήν·
 πτήματ' αὖτ' ἐγὼ τὰ μοι ὄψι κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 μήλα δ' αἶμοι μνηστῆρ' ὕπρ' ἑτάροι κατέκειραν,
 πολλὰ μὲν αὖτ' ἐγὼ λήσομαι, ἄλλα δ' αἶχαιοι
 δώσωσ'· εἰσὸν κ' ἐπ' ἀντὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 αἰὲν ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρον ἄρδ' ἄπειμι
 ὁφόμενος πατέρ' ἐθλὸν ὅμοι πυκινῶς ἀκέχνηται
 σοὶ δὲ γυναικὶ τὰ δ' ἐπὶ τέλλω πινυτὴν πρὶ ὄσῃ
 αὐτίκ' γὰρ φάτις ἐστίν· ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὅς ἐκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἴς ὕπρ' ἄναβασα σὺ δ' ἀμριπόλοισι γυναιξίν
 ἦσθαι μὴ δέ τινα προτιδάω μὴ δ' ἐρέειν·
 ἦ ῥα καὶ ἀμρῶμοισιν ἐδύσατο τάνχεα καλὰ
 ὥρσε δὲ πλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην·
 πάντας δ' ἐντ' ἀνώγειν ὄρνιθα χερσὶν ἐλέσθαι·
 οἳ δὲ οἵ κ' ἐπὶ θίσσαν· ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ,
 ὥϊ' ἔκ' ἐκ θυράσ' ἐκ δ' ἡτὶν ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
 ἦδ' ἡ μεν φάος ἦεν ἐπὶ χθονὶ· τὸ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 πυκτὴ κατὰ κρυψάσα, θεῶς ἐξῆγε πόλιος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

τ Ας τῶν μνηστῆρων ψυχὰς ἐρμῆς εἰς αἶδ' ἔχεται
χρὺς ἀναγνωρισμὸς ὁδυαέως γίνεταί πρὸς τὸ
πατέρα λαέρτην, ταραχὴν τοῖσι θακησίοις γεγενημέ-
νην ἐπὶ τῇ τ' μνηστῆρων ἀναιρέσει· ἀθηνᾶ δ' ἰακωλῶσ'.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ω δ' ὁδυσεὺς αὐτὸν παρὶ καὶ γέ' ἰμάχετ' ἀχαιοῖς·

Ερμῆς δὲ ψυχὰς κυλλήνιος ἐξεκ-
λείτο

ἄνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ ράβδον
μιτὰ χρυσῶν

καλὴν χρυσεῖν· τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμμα-
τα θέλγει

ὣν ἐθέλει· τὸν δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντασ' ἐρείρει·
τῇ ῥ' ὄγε κινήσας, τὰς δὲ κρίζουσαι ἔποντο·
ὥς δ' ὅτε νυκτὶ δίδω μυχῷ ἄνθρωπος θεασπεσίοιο
κρίζουσαι πτερόνται· ἐπεὶ κέ τις ἀπρόσῃσιν
ὄρμαθ' ἐκ πέτρης ἀνάτ' ἀμύλησιν ἐχονται,
ὥς αὖ τεβριγῆαι ἄμ' ἠῖσαν· ἦρχε δ' ἄρ' ἀσφιν
ἐρμείας ἀκρόκητα, κατ' οὐρώοντα κέλευθα·
παρ δ' ἴσαν ὠκεανῷ τε ῥοᾶς καὶ λαοχθόνα πέτρην·
ἢ δὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἦσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λεγμῶνα,
ἔνθα τε νάεσσι ψυχὰς εἰδῶλα καμόντων·

δύρον

ἄντρον δὲ ψυχὴν πηλὶάδω ἀχιλῆος·
 καὶ παρὸ κλῆος καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 ἄλκον δὲ, ὃς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε,
 τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα·
 ὡς οἱ μὲν πρὶ κείνων ὀμίλειον ἀχιλῆος δὲ
 ἥλυθ' ἐπὶ ψυχὴν ἀγαμέμνονος ἀφείδω·
 ἀχνομένη πρὶ δ' ἄλλαι ἀνηγέρας θάνατον ἀμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν ἀγίῳ θοοιο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσσον·
 ὅν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε πηλείωνος·
 ἀφείδω πρὶ μὲν σε φαίδιμ' εἰς τριφυλίῳ
 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἐμμεναι ἥματα πάντα
 ὕνεκεν πολλοῖσιν τε καὶ ἱφθίμοισιν ἀνάνδρ'·
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων, ὅθι πάχομεν ἄλγε' ἀχαιοί·
 ἢ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα, παραστήσεσθαι ἐμμελλε
 μοῖρ' ὅλοη, πῶς ὅστις ἀνύσταται ὃς κ' ἐνέηται,
 ὡς ὄφρα δὲ τιμῆς ἀπονήμενος ἦς πρ' ἀνάνδρ'·
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπείν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί·
 ἡ δέ κ' ἐκ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρ' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἴκῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι·
Τ ὃν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀφείδω·
 ὀλβιε πηλῆος ὕψιστος ἐπὶ κελ' ἀχιλλεύ·
 ὃς θάνδ' ἐν βροτῶν ἐκείν' ἀργεὺς ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο βῶων καὶ ἀχαιῶν ὕδ' ἄριστοι
 μαρνάμενοι πρὶ σείο· σὺ δὲ σφοδρά λιγυρὸν κόνιν
 κείσο μέγας μεγαλωστί τελασμένους ἐκ ποσειδάων·
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἥμαρ ἐμαρνάμεθ' ὅδε κε πάμπαν
 παυσάμεθα πλέμῃ εἰ μὴ ζῶε λαίλαπι παῦσεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ νῆας ἐκείσθ' ἐμ' ἐκ πλέμοιο,
 κατθεμιν ἐν λεχέεσσιν, κατῆραντο δὲ χροά κελόν,

ὦ δα τι τέλει αὐτῷ καὶ ἀχέει δα τι· πολλὰ δὲ σ' ἀμφὶς
 δάκρυα θρῆνέει· δαυνοὶ κέρνοντες χαῖτας·
 μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σωὸν ἀθανάτην σ' ἀλίησιν,
 ἀγγελίης αἰῶσα· βοὴ δ' ἐκ' ἰόντων ὁρώρει
 θεοπεσίην· ὑπὸ δὲ ῥόμος ἔλλαβε πάντα· ἀχαιῶν
 καὶ νύκ' ἀνὰ ξαντὸν ἔβαν· κόλασ' ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἄνθρωπος κτερέυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδῶς
 νέτωρ· ὃ καὶ πρόθεν ἀρίστη φαίνετο βουλῇ·
 ὅσῳιν εὐρρονέον ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἔχεσθ' ἀργεῖον· μὴ φύγετε κῆραι ἀχαιῶν
 μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦλθε σωὸν ἀθανάτην σ' ἀλίησιν
 ἐρχεται· ὃ παιδὸς τεθνηότος ἀντίωσα·
 εἰς εἴθε· οἳ δ' ἔχοντο μεγάθυμοι ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δὲ σ' ἔστησαν κῆραι ἀλίσιοι γέροντος·
 οἴκῳ δ' ὀλοφυρόμεναι· πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν·
 μῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμφεβόμεναι ὀπὶ κελῆ,
 θρήνεον· ἐνθά κεν ἔτιν' ἀδάκρυτον γ' αἰήσας
 ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μῦσα λίγεια
 ἔπ' αὐτῇ καὶ δακρυῖ· μὲν σε δ' ὡς νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 κλάομεν, ἀθάνατα τοί τε θεοὶ· θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
 ὅ κ' ἔτι καὶ δέκ' ἐτι δ' ἐδόμεν πυρὶ· πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ
 μῆλα κατεκτανόμεν· μάλα πόνος καὶ ἔλκεος βῆς
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθλῇ θείῳν, καὶ ἀχέοφαι πολλῶν,
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ πολλοὶ δ' ἡρώες ἀχαιοί
 τούχεσιν ἐρρώσαντο, πυρὸν πέρι καομένοιο·
 παιζέσθ' ἔτι πῆξτε, πλὺς δ' ὄρου μεγάλους ὁρώρει·
 αὐτὰρ εἰπέ δῆ σε φλόξ' ἦνυσεν ἡράεσσιο,
 ἡῶθεν δῆ τοι λέρομεν λαὸν ὃ σ' ἀχιλλεύ,
 οἶνω ὦν ἀκρήτω καὶ ἀχέει δα τι· δῶκε δὲ μήτηρ
 κρύσειν ἀμφιφορῆα· διωνήσοιο δὲ δῶρον

φάσκει μιν αἶψα ἔργον δὲ πρίκλυτ' ἠφραίσοιο·
 ἐν τῷ τοι κῆται λυγρὰ δ' ἔσται φάδι μ' ἀχιλλεύ·
 μέγδα δὲ παρ' ὀχλοῖο μενοιτιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ' ἀντιλόχοιο, πνέξοχα τίς ἄπάντων
 τῶν ἄλλων ἐταῶν μετὰ παρ' ὀκλόν γε θανόντα·
 ἄμρ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν κῆρ' ἀμύμονα τύμβον·
 χούαμεν ἀργείων ἱβὺς σραφὺς ἀχμητάων,
 ἀκτῇ ἐπιπρῶχυσθ' ἐπὶ πλατείῃ λησπόντῳ,
 ὥσκειν πλεφανῆς ἐκ πρὸν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς οἱ γὰρ γεγάσι, κῆρ' οἱ μετ' ὀπίσθεν ἔσσονται·
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεὸς πρίκλε' ἀέθλα,
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήριον ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἡ μὲν πολέων τάρφ' ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
 ἠρώων· ὅτε κέν πρ' ἀποφθιμένῃ βασιλῆος
 ζώνωντα τέ νεοὶ κῆρ' ἐπενταῶνται ἀέθλα·
 ἀμὰ κε κῆρ' αἰ μάλιστ' ἰδὼν θνήσκει θυμῷ·
 οἱ' ἐπὶ σοὶ κῆρ' ἐθῆκε θεὰ πρίκλε' ἀέθλα
 ὄρυρὸ περὶ βέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦν αἰ θεοῖσιν·
 ὥς σὺ μὲν· ὅ δ' ἐθνήων ὄνομ' ὤλεσας· ἀμὰ τοι αἰεὶ
 πάντα σ' ἐπ' ἀνθρώπων κλέος ἔσσεται ἐσλὸν ἀχιλλεύ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὸ γὰρ ἦδος· ἐπεὶ πόλεμον πολὺ πόνεσα,
 ἐν νόσῳ γάρ μοι ζῆλε μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 αἰγυῖός τε ὑπὸ χερσὶ κῆρ' ὤλομένης ἀνόχοιο·
 Ω· οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύμονος ἀγόραον·
 ἀχίμολον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος ὄρυειφόντης,
 ψυχὰς μνηστῆρων κῆτάων ὀδυσηϊδ' ἀμύντων·
 τὰ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον ὥς ἐσιδέειν·
 ἔγνω δὲ ψυχὴν ἀγαμέμνονος ἀρείδαο
 παῖδα μελανθῆος ἀγακλυτὸν ἀμυρὸν μέδοντα·
 ξείνος γάρ τοι ἦν ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ νείων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν ἄρ' εἰδὼς
 ἀμφιμέδοντι παθόντι εἰρεμνὴν γαῖαν ἔδωκε
 πάντες κέκριμένοι καὶ ὁμήλικες ὅδε κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους·
 ἢ ὕμ' ἐν νῆαυι ποσειδάων ἑδάμασεν,
 ὅρσας ὀργαλέας ἀνέμους καὶ κύματα μακρά,
 ἢ πρὸ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσας
 βῆς πριταμνομένους, ἢ δ' οἶων πῶεα καλὰ,
 ἢ ἐπὶ πόλιος μαχευόμενοι ἢ δὲ γυναικῶν,
 εἴ τί μοι εἰρομένῳ ξείνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι·
 ἢ ὅ μ' ἐμνή, ὅτε κείσε κατ' ἔλυσον ὕμ' ἐτ' ἔρον δῶ
 ὄφρα ἑὼν ὀδυῖσθαι σὺ ἀντιθέω μενέλαω
 ἱλίον εἰς ἅ μ' ἔπεισας εὐσελμῶν ἐπὶ νηῶν·
 μιν δ' ἄρ' ἔλῃ πάντα πρίσασμεν εὐρέα πόντον
 αὐτὸν παρπεπιθόντες ὀδυῖσθαι πόλιν πόρθον,
 ἢ ὅν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀμφιμέδοντος·
 μέμνημαι τάδε πάντα διοτρεφὲς, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ σὺ μάλα πάντα καὶ ἄρεκέως καταλέξω,
 ἢ μετέρω θανάτοιο κακὸν τέλος οἶον ἐτύχθη·
 μιν ὡς ἐὼν ὀδυῖσθαι δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ἢ δ' ἄτ' ἠρνεῖτο συγρὸν γάμον· ὅτε τελευτᾷ,
 ἢ μὲν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 ἀμὰ δόλον ὅν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μὲν ἠριξέ·
 σπασαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφρανε
 λεπτόν· καὶ πρίμερον, ἄραρ δ' ἢ μὲν μετέειπε·
 κῆροι ἐμοὶ μνηστῆρες· ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς,
 μίμν' ἐπ' ἐπαιγόμενοι ὅν ἐμὸν γάμον, εἰσὶν ὅς φάρος
 ἐντελέσω· μή μοι μεταμῶνιαν νῆματ' ὀληται,
 λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοὴ κατέλυσιν τανηλεγέος θανάτοιο·

μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαϊάδων γεμεσῆσθαι,
 αἶψα κεν ἄτερ ἀνείρου κείναι πολλὰ κτεατῖδας.
 ὧς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀνὴρ·
 εἴθε κεν ἡματὶν μὲν ὑφάνεσκεν μέγαν ἵσον·
 νύκτας δ' αἰνέσκεν ἐπὶν δαΐδας παραβῆτο.
 ὥς ποίετ'· μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπύθεν ἀχαιῶς·
 αἶψ' ὅτε τέπρεστον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπῆλυθον ὦραι,
 καὶ ῥέτε δῆ τις εἶπε γυναικῶν ἢ σάφα ἦδη,
 καὶ τὴν γ' αἰνέσαν ἐφάρμομεν ἀλλαν ἵσον·
 ὥς τ' ὅτε ἐξετέλεσε καὶ ἦν ἐβέλυσ' ὑπ' αἰάνης,
 αὖθ' ὅτ' ἦ φάρος ἐδείξεν ὑφ' ἡνέσσα μέγαν ἵσον
 πλωῶσ', ἠελίῳ καλὶ γυῖον ἢ σελήνῃ·
 καὶ ῥέτε δῆ ῥ' ὀδυρσῆα κακὸς πόθεν ἦεν δαίμων,
 ἀγρῷ ἐπ' ἐχαιτῆς, ὅθι δώματα νῆε συβώτης·
 εἴθε ἦλθεν φίλος υἱὸς ὀδυρσῆος θεοίοιο,
 ἐκ πύλης ἡμαθόεντος ἰὼν σάῳ νηὶ μελάνῃ·
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ὀφθαλμοῖσι,
 ἵκοντο πρότ' ἄστυ πρὶ κλυτὰν νῆτοιο ὀδυρσῆος
 ὑπερος· αὐτὰρ πλεμάχος πρόσ' ἠγεμόνευε.
 ῥὺν δὲ συβώτης ἦ γε καὶ καὶ χροὶ εἵματα ἔχοντα
 πλωχῶ λυγαλέῳ καλὶ γυῖον ἢ δὲ γέροντι
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἵματα ἔστο.
 ὅδε τις ἡμῶν δαύατο γυνῶναι ῥὺν εἶντα,
 ἐξαπίνης προφανεῖντ'· ὅδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν.
 αἶψ' ἐπεσὶν τε κακοῖσιν ἐνὶ πτομένῃ δὲ βολήσιν·
 αὐτὰρ ὁ τῶς μὲν ἔρχετο, ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι,
 βαλλόμενος καὶ ἐνιαυόμενος τετληνότη θυμῷ·
 αἶψ' ὅτε δῆμιν ἔγχευε διὸς νόος ἀγχιόχοιο,
 σάῳ μὲν πλεμάχῳ πρὶ κλυτὰν νῆα χεῖρ' αἶψα,
 ὅς θ' ἀλλὰ μὲν κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχλῶσ'.

Ο ΔΥΣΣΕΪΛΣ

αὐτὰρ δ' ἂν ἄλοχον πολυκρδέησιν ἄνωγε.
 ῥέον μνηστῆραι θέμεν πολιόντε σίδηρον·
 ὅμιν ἀνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνος ἄρχη·
 ἀδέτις ἡμείων δαῖτα κρατρεῖο βίοιο
 θοὴν ἐντανύσαι· πολλόν δ' ἐπιδιδέει ἡμεῖς.
 εἴη ὅτε χεῖρας ἴκθινεν ὀδυσαῖος μέγα ῥέον,
 ἥνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέεμεν ἐπέαι·
 ῥέον μὴ δόμεναι· μὴ δ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
 πλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ δ' ἰδέατο χερὶ πολύτλας δῖος ὀδυσαῖος·
 φηὶ δ' ἴως δ' ἐτάνυσσε βιὸν δῖα δ' ἦκε σιδῆρα·
 σὴ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰὼν· τὰ χεῖρας δ' ἐκ χούχτ' ὀϊστοῦς
 δένον παπῶνων· βάλε δ' ἀντίνοον βασιλῆα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἄλλοις ἐφίει βέλεα σπένδοντα,
 ἄντα τιτυσηόμενος· τοὶ δ' ἀχιστῖνοι ἐπιπῶν·
 γνων δ' ἦν ὁ ῥά τις σφιθεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
 αὐτίκα ἰὼν κατὰ δώματ' ἐπιποδόμενοι μένει σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῶτος ὄρνυτ' ἀγκυρῆς·
 κρύπτων τυπόμενων δ' ἀπέδον δ' ἅπαν ἄματι θύεν·
 ὥς ἡμεῖς ἀγόμενον ἀπωλόμεθ', ὣν ἐτι κῆρυα
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐν μεγάροισι ὀδυσαῖος·
 ὃ γὰρ πω ἴσασσι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἔκταν·
 οἷον ἀποτίφαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 κατθέμενοι νοσέειν· ὃ γὰρ γέρας ὅππ' θανόντων·
 Ἦν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνειν ἀφ' αἰθέρος·
 ὀλβιε· λαέρταο παῖ πολυμήχαν' ὀδυσαῖ·
 ἢ ἄρα σὺ μεγάλη δρετὴ ἐκτίσω αἰοιτίν·
 ὥς ἀγαθὰ φρέν' εἴησαν ἀμύμογι πηνελοπέη,
 κέρη' ἰκερὶς ὥς σὺ μεμνητ' ὀδυσαῖος,
 ἄνδρος κεριδί' εἰς τῷ σὶ κλέος ἔποιτ' ὀλέεται

ἢς δ' αὖτις τάλινοι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδὴν
 αἰθάνατοί χαρίεσσαν ἐχέρονι πηλεοπέῃ,
 ὅχ' ὡς ταυδάρεα κῆρη καὶ μῆσατο ἔργα
 κηρίδιον κτείνασα πόσιν, συγερὴ δ' ἐτ' αἰοιδῇ
 ἔαυτ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δ' ἐτεφῆμιν ὅπασσε
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἡ ἄνδρ' οὐκ ἔησιν·
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀνδρῶν,
 ἐπαύσαντο δ' αἰεὶ δόμοις ὑπὸ κλυθεσι γαίης.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἄγρ' οὐκ ἔμνηστο
 καλὸν λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὖτις
 λαέρτης κτεάτιαεν ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμόγησεν.
 ἐνθα δ' οἱ οἶκος ἔην· πρὶ δὲ κλισίον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἴζανον ἡ δὲ ἴαυον
 δμῶς ἀναγκᾶσι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο·
 ἐν δὲ γυνὴ σικελὴ γρηὺς πέλεν, ἡ ῥα γέροντα
 ἐκδυκέως κομείσκειν ἐπ' ἄγρ' ὀφει πόλιος.
 ἐνθ' ὀδυρόμεν δμῶσαι καὶ ἡμεῖς μῦθον ἔειπεν·
 ὅμεις μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτιμένον πολίεθρον·
 δεῖπνον δ' αἶψα συνὼν ἰδύσατε, ὅς τις ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς περὶ ῥήσομαι ἡμετέροιο,
 αἶψ' ἐμ' ἐπιγνοῖν καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἢ ἐκιν ἀννοήσι πολὺν χρόνον ἀμφοῖς ἰόντα.
 Ως εἰπὼν δμῶσαι δρῆν' αὖτ' ἐδωκεν·
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
 αἶσαν ἴεν πολυκέρως ἀγῶης πρητιζών,
 ὅδ' αὖρεν δολίον μέγαν ὄρχατον ἄβ καταβαίνων,
 ὅδε τινα δμῶων ὅδ' ἔχων· ἀλλ' ἄρα τοί γε
 αἰμασιὰς λέξοντες ἀγῶης ἐμμεναι ἔρμος
 ὄχοντ'· αὐτὰρ οἱ τοῖσι γέρων ὅδ' οὐκ ἔμενον·
 τὸν δ' οἶον πατέρ' αὖρεν εὐκτιμένην ἐν ἀγῶνι,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

λίσσονται φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ῥαπῶν ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 κνημίδας ῥαπῶς δέδωτο γραπῶς ἀγείνων·
 χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνευ· αὐτὰρ ὕπρθευ
 ἀγείνῃ κωέην κεφαλῇ ἔχε πένθος ἀέξων.
 ἦν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς
 γῆραι τεύρομενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
 σὰς δ' ὅρ' ὑπὸ βλωθρῇν ὄχνην κατὰ δάκρυον εἵβεν·
 μὲ μῆριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 κῦσαι καὶ πρὶ φάει ἐὼν πατέρ' ἠδὲ ἔκστα
 εἰπὲν ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοι τ' ὅς παροίδα γαῖαν,
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο· ἔκστα τε ποιήσαστο·
 ὣς δὲ οἱ φρονέοντι δόατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίσις ἐπέειπεν περὶ θῆναι,
 τὰ φρονέων· ἴθυσ κίεν αὐτὸς Δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἦτοι δ' ἰδὼν κατέχων κεφαλῇν φύκην ἀμπελάχαιρε·
 ἦν δὲ παρὶ σάκεος προσεφώνεε φαιδριμος υἱός·
 Ω γέρων· ἔκ ἀδανμονίης ἔχῃ ἀμριπολούζην
 ὄρχατον· αἶψά τοι νομιδὴν ἔχει· ὅδε τι πάμπαν
 ἔφυκόν· ἔσσυκ' ἔκ ἀμπελος· ἔκ δ' ἐλάει,
 ἔκ δ' ὄχνη· ἔσσυκ' ἔκ ἀνὰ νομιδῆς κατὰ κῆπον·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·
 αὐτὸν σ' ἔκ ἀγαθῇ νομιδῇ ἔχῃ· αἶψά μα γῆρας
 λυγρὸν ἔχῃς αὐχμῆς τε κακῶς, καὶ ἀσκήϊα ἔσσαι·
 ἔκ δ' αἰρήνης γε ἀναξ ἔνευ· ὅς σε νομίζῃ,
 ὅδε τι τοι δούλοισιν ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ εἴοικας·
 τοιούτῳ δὲ εἴοικας ἐπεὶ λίσσαιο φαίροι τε,
 σὺ δ' ἐμνεαι μαλακῶς· ἢ γὰρ δῖ' ἦν ὅτι γερόντων·
 αἶψά γ' ἐμοὶ γόος εἰπὶ καὶ ἀρεκείως κατὰ λείπον·
 τῷ δ' μῶς

τὸν δὲ μῶς εἶς ἀνδρῶν· τὸν δ' ὄρχατον ἀμριπολῶντις·
 καὶ μοι τὸ τ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' ἂν εἰδῶ,
 εἰ ἔτεόν γ' ἰθάκην τήν δ' ἰκόμεθ' ὥς μοι εἴπῃς
 ὅτος ἀνὴρ· ναῦ δὲ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἐόντι,
 ὅτι μάλ' ὅτ' ἱρῶν· ἐπεὶ ὃ κ' ἤλμυσεν ἔκστα
 εἰπεῖν, ἢ δ' ἐπακῦσαι ἐμὸν ἔπος ὥς ἐρέειν οἶ.
 ἀμρὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ ποῦ ζῶν τε καὶ ἐστίν·
 ἢ ἦ δ' ἡ τέθνηκε καὶ εἰν αἰῶος δόμοισιν·
 εἰ γάρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σάωθ' ἐο καὶ μὲν ἀκυσσον.
 ἀνδρα πότ' ἐξείνια φιλίῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
 ἢ μὲτ' ἑὸν δ' ἐλθόντα καὶ ὅτ' ἔγωγε βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
 αὐχετο γ' ἐξ ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 λαέρτην ὁρκεσσι δῖον πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων αὖ ἐξείνια
 ἐν δουκείῳ φιλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινῆϊα οἷά ἐώκει.
 χυσοῦ μὲν οἱ δῶμα δὲ βροτὸς ἐπὶ ἀτάλαντα·
 δῶκε δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμένοντα,
 δῶκε καὶ δ' ἀπλοῖδας χαλκείας· ῥάους δὲ τὰ πηκτάς,
 ῥάα δὲ φάρεα καλὰ, ῥάους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτὲ γυναικὸς ἀμύμονας ἔργ' εἰδύας
 τέλειαν εἰσαλίμας, αἷς ἦθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ πατὴρ κατὰ δαίφυν εἴβων·
 ξείν'· ἢ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἢν ἐρεῖνεις·
 ὕβριτά δ' αὐτῶν καὶ ἀτάσθαλοι ἀνδρῶν ἔχουσι·
 δῶρα δ' ἐπὶ δῖα ταῦτα χαρίζο· μυρὶ δ' ἀζών·
 εἰ γάρ μιν ζῶν γε κίχης ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
 τῷ κέν σ' αὖ δῶροισιν ἀμειψόμενος ἀπέπεμψε,
 καὶ ξεινῆϊα γὰρ ἢ γὰρ θέμις ὅς τις ὑπάρξῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψά γε μοι τόδε εἰπὲ κῆρ ἄπο κλέος κῆρτά λ' ἔξω·
 πόσων δ' ἡ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκείνων
 σὸν ξείνον δούσηνον ἐμὸν παῖδ' εἰποτ' ἔην γε
 δύσμορον· ὃν πᾶ τῆλε φίλων κῆρ πατρίδος αἴης,
 ἢ πᾶ ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύος ἢ ἐπὶ χέρσιν
 θηρσὶ, κῆρ δ' αἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· ὃ δ' ἐμήτηρ
 κλαῦσε περιστάσσα, πατήρ θ' οἵ μιν τεκόμεσθαι,
 ὃ δ' ἄλλος πολύδωρος ἐχέρων κινελόπειρα
 κώκυς ἐν λεχέσσι φίλον πόσιν ὥς ἐπέοικεν
 ὀφθαλμὸς κῆρ ἔλυσσεν· ὃ γὰρ γέρας ὅθι θανόντων·
 καὶ μοι τὸ τ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὅφρ' αὖ εἰδῶ,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις; ἢ δὲ κῆρ;
 πῶ δ' ἐνὺς ἔσκηεν θοή, ἢ σ' ἦγαγε δαῦρος;
 ἀντιθέος θ' ἑτάρος· ἢ ἔμπορος εἰλήλασθαι
 νηὸς ἐπ' ἀγοροῖης· οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλα ἄπο κλέος κῆρτά λ' ἔξω.
 εἰ μὴ ἴδρ' ἐξ ἀγύβαντος ὅθι κλυτὰ δώματα ναῖω
 ἦδ' ἀφείδαντος πολυπημονίδαο ἀνακτος·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἔστιν ἐπὶ ῥίτος· ἀμάρ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ σικεφνίης δαῦρ' ἐλθέμεν ἔκ ἐθέλοντα.
 νηὺς δ' ἐμοὶ ἔσκηεν ἐπ' ἀργεῖ νόσφι πόληος·
 αὐτὰρ Ὀδυσσεύς· τόδε δ' ἡ πέμπτον ἔτος ἐστὶν·
 ἐξ ἧς κείθεν ἔβη καὶ ἐμὴς ἀπεληλυθε πάρος
 δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
 δεξιό· οἷς χαίρων μεν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνον·
 χαίρε δ' ἐκείνος ἰὼν θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλεται,
 μίξασθαι ξενίῃ, ἢ δ' ἄλλα δῶρα διδώσῃ.
Ως φάτο· τὸ δ' ἄλγεος γέφ' ἔλην ἐχέλυφε μέλαινα.
 ἀμροτέρησι δὲ χερσὶν ἐγὼν κόνιν ἀβαλόεσσαν
 χέλυε

χρῆστο καὶ κηφάλης πολιῆς ἀδινὸν πεναχίζων·
 τὲ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀνὰ ρίνας δὲ οἱ ἦδη
 δραμὺ μένος πρῦτυφε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κῦσε δέ μιν πρίφους ἐπιστάματος ἠδὲ προσηύδα·
 κείνος μὲν τοι ὅδ' αὖτ' ἐγὼ πᾶτ' ὃν σὺ μεταλλᾷς
 ἤλυθον· εἰκός μ' ἔτεϊ δὲ πατρίδα γαῖαν.

αἶψ' ἴχαιο κλαυθμοῖο γόοιό τε διακρυόεντος·
 ἐν γὰρ τοι ἐρέω μάλα δὲ χρὴ σπουδέμεν ἔμπης,
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 λώβην τιννύμενος θυμαλγέα, καὶ κατὰ ἔργα.

Τ ὃν δ' αὖ λαέρτης ἀπαμείβετο φωνήσεν τε.
 εἰ μὲν δὴ ὀδυσαῖς γέ μιν παῖς ἐνθάδ' ἰκύνεις,
 σῆμα τί μοι νῦν εἴπῃ δριφραδὺς ὄφρα πεποιθῶ.

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄλῃν κεν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 πῶ, ἐν παρνησῶ μῆλασεν σὺς λαοκῶ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐης καὶ πότνια μήτηρ,
 δὲ πατέρ' αὐτόλυκον μηρὸς φίλον, ὅρ' αὖν ἐλοίμην
 δῶρα· τὰ δ' αὖτε μολῶν μοι ὑπέχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἄλων
 εἴπω ἃ μοι πότ' ἐδωκες· ἐγὼ δ' ἔτεον σε ἔκστα
 παιδὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὖτ' ὅτ'
 ἱκνύμεθα· σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἰπὼς ἔκστα·
 ὄχνας μοι δῶκες ποισικαδέκας, καὶ δέκας μιλλέας·
 σικέας τεσσεράκοντ', ὄρχας δέ μοι ὧ δ' ὀνόμηνας
 δῶσεν πεντήκοντα· διαχρύγιος δὲ ἔκστα
 ἦν· ἐνθάδ' ἀνὰ σαφύλα παντοῖαι ἔασιν,
 ὅππότε δὴ διὸς ὦραι ἐπιβρίσθην ὕπνῳ.

Ως φάτο· τὲ δ' αὖτε λυτο γήνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σήμα τ' ἀναγνόντος, τὰ δὲ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄμφ' ὃ παιδὶ φίλῳ βάλε πύχε' ὅν δ' ἐπὶ ὄϊ
 εἶλεν ἀποφύγοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυε καὶ δὲ φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 ἐξ αὐτὸς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλύμπῳ,
 εἰ ἐτεδὸν μνηστῆρας ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν·
 νῦν δ' αἰνῶς δέδοικε κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντῳ
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν ἰθακῆσιν· ἀγγελίας δὲ
 πάντῃ ἐποτρυνώωσι κεραλήνων πολέεσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμιτις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 εἰς ἴσμεν ἐπὶ ὄϊον δ' ὀρχαίετ' ἐγγύθι κείται·
 ἐνθάδ' ἐπὶ πηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην
 πρὸς πέμψ', ὥς ἐν δειπνῶν ἐροπίσωσι τάχιστα·
 ὦς ἄρα φωνήσαντε, βῶτην πρὸς δώματα κελεύ·
 οἳ δ' ὅτε δ' ῥ' ἵκοντο δόμους αὖ νυμετάνοντας,
 αἶρον πηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην,
 ταμνομένους κρέα πολλὰ, κβώντας τ' αἶθοπα οἶνον·
 πόρρα δὲ λαέρτην μεταλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 ἄμφ' ἵπλος σικελὴ λῦσε καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·
 ἄμφ' ὃ ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ ἀθήνη
 αἶψα παρὶ ταμένη μέλει ἦλδ' ἀνεποιμένη λαῶν,
 μέλῳ καὶ πᾶρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 εἰ ῥ' ἄσαμίνθη βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς
 ὥς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐκαλήγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν ἀειγενετάων
 εἶδός τε μέγεθός τε, ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα·
 αἰ γάρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλος.
 οἶος

οἷος νῆρικον ἔλλον ἑὺκτίμενον πλοῖεθρον,
 ἀκτῶν ἠπείροιο κερκαλλήεσσιν ἀνάσων,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 ταύχ' ἔχων ὡμοῖσιν ἐφ' ἐστὰ μέναι καὶ ἀμύνειν
 ἀνδρῶσ' ἀνδρῶσ' τῶν κερκαλλήων γένεσ' ἔλυσσε
 πολλῶν ἐν μεγάροισι· σὺ δὲ φρένας ἐνδον ἰάθης·
 ὥς οἱ κλυτοὶ αὐτὰ πρὸς ἀμύλην ἀγρόμεν·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνυ τετύκοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 ἔνθ' οἱ κλυτοὶ δειπνῶντες χεῖρον ἀγχιμόλον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον δολιγὸς· σάω δ' ἦεις τοῖο γέροντος
 ἐξ ἔργων μογέοντός· ἐπεὶ προμολῦσα κέλευεν
 μήτηρ ῥηϊὺς σικελή· ἠ' σφέας βέβηκε καὶ ῥα γέροντα
 ἐν θυμῷ κομῆσαι· ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἑμαρπτεν·
 οἳ δ' ὥς οὖν ὁ δούλη ἰδὼν φράσαντο τε θυμῷ·
 ἔσαν ἐν μεγάροισι τεθνηπτόντες· αὐτὰρ ὁ δούλη
 μελιχίῳς ἐπέειπε καὶ ἀπὸ μένος προσέειπεν·
 Ω γέρον· ἴ' ἐπὶ δειπνον ἀπεκλάθεαι δὲ θαμβῆαι·
 θνητὸν γάρ· σίτῃ ἐπιχειρήσας μεμαῶνός,
 μίμνομεν ἐν μεγάροισι μέας ποτιδέρμενοι αἰεὶ·
 Ω δ' ἄρ' ἔφη δολιγὸς δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσας
 ἀμφοτέρωσ' ὁ δούλη δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ κερπῶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πρὸντα προσεΐδα·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ νόσησας ἐλθομένοισι μάλ' ἤμιν,
 ἔδ' ἐτ' οἷομένοισι θεοὶ δέ σε ἦγον αὐτοί·
 ἔλετε καὶ μέγα χεῖρε θεοὶ δέ τοι ὀλβια δόϊεν·
 καὶ μοι τὰτ' ἀγρόρυσσον ἐτίτυμον, ὅφρ' αὖ ἐλθῶ
 ἠΐθ' ἡ σάρα οἷδε πρίφρων πηνελόπεια
 νωπύσαντά σε δούρ', ἠ' ἀγγελον ὀβριώμεν·
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὁ δούλη·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὡς γέρον· ἦ δὲ οἶδε τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι·
 ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἐξέτι ὑξέειπεν ἐπὶ δίφρῳ·
 ὥς δ' αὖτως παῖδός δολίῳ κλυτὸν ἄμρ' ὀδυσηῖα
 δεκχόμενόν τ' ἐπέειπε, καὶ ἐν χεῖραςι φέροντο·
 ἐξείης δ' ἐζόντο παρὰ δολίον πατέρα σφῶν·
 ὥς δ' ἔκλυ' πρὸ δειπνόν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
 ὅσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὤκσε κατὰ πόλιν ὥχεται πάντα
 μνηστῶν συγβόν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπυσσε·
 οἷδ' ἄρ' ὁ μῶς αἰὼν τὸν ἐφροίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυχμῶ τε σοναχῇ τε δόμων προπάρῳ ὀδυσηῖος·
 ἐκ δὲ νέκυς οἶκον φέρον· καὶ θάπρον ἔκχευε·
 τῆσδ' ἐξ ἀμείων πλίων οἶκόνδε ἔκχευε
 πέμπων· ἄγειν ἁλισσῶσι· θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀφρόοι ἀχνύμενοι κῆρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦλθον ὁ μνηστῆρ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' αὖ πειθὴς ἀνάβ' ἵστατο καὶ μετέειπεν·
 παιδὸς γάρ οἱ ἄλλασεν ἐνὶ φρεσὶ πένθος· ἔπειτα
 αὐτὸν ὅ· κεν πρῶτον ἀνῆρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 τὸ δ' ἔγε δαμνυμένων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Σ' φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' ἀχαιῶν·
 τῆς μὲν σέω νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,
 ὥλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπόδ' ὥλεσε λαὸν·
 τῆς δ' ἐλθὼν ἐκτείνει κεφαλῶν ὅχ' ὀπίσθους·
 ἀμείψετε πρὶν τῶτον ἢ ὅς περ πύλον ὤκσε ἱκέσθαι,
 ἢ καὶ δὲ ἥλιος δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπεισὶ,
 ἴομεν, ἢ καὶ ἐπειτα κατφείδω ἀσόμενοι ἀέθ·
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ὅθι καὶ ἀσόμενοισι πυθέσθαι·
 εἰ δὲ μὴ πᾶσι δὼν τε καὶ σιγήτων τε φονῆας
 τισόμεθ'· ὅκ' ἂν ἐμοὶ γε μετὰ φρεσὶ ἦδ' ὀγένοιτο
 ζώεμεν, ἀμὰ τάχιστα θανόντων, φθιμένοισι μετεῖν·
 αἰὲν ἴομεν

αἷ' ἴομεν μὴ φθείωσι πρῶτωθεν τὰς ἐκείνοι·
 Ω' σφάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας ἀχαιῶν
 ἀχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος· ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
 ἔσαν δ' ἐν μέσσοισι· τάρως δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 Κ' ἐκλυτε δ' ἡνῶ μιν ἰθακῆσιν, ὃ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μύσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον· ὃς ῥ' Ὀδυσῆος
 ἐγγύθεν εἰσήκε καὶ μίντορι πάντα ἐώκει·
 ἀθάνατος δὲ θεὸς πρὶν καὶ προπάρειθ' Ὀδυσῆος,
 φάνετο θαρσαύων πρὶν δὲ μνηστῆρας ὀρίων
 θάψαι κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀχιστῖνοι ἐπιπῶν·
 Ω' σφάτο· τὴν δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος ἦρει·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρως ἀλιθέρης
 ματορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω·
 ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Κ' ἐκλυτε δ' ἡνῶ μιν ἰθακῆσιν, ὃ, ἦικεν εἶπω·
 ὃ μετέρη κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γέροντο·
 ὃ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ'· ὃ μίντορι ποιμῆνι λαῶν
 ὃ μετέρης πᾶσδ' αὖ κατὰ πᾶσι μεν ἀφροσυνῶν·
 οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
 κτήματα κείροντες, καὶ ἅτι μάλ' ὄντες ἀνοίτιν
 ἄνδρ' ὁδὸς ἀριστῆος· ἦν δ' ἔκ' ἐτι φάντο νέεσθαι·
 καὶ νῦν ὥδε γένοιτο· πείθεσθαι μοι ὥς ἀγορεύω·
 μὴ ἴομεν μὴ πῦρ τις ἐπισσασὼν κακὸν αὖρη·
 Ω' σφ' αὖθ' οἱ δ' ἄρ' ἀνῆξαν μεγάλα ἀλαλητῶ,
 ἥ μίσεων πλείους· τοὶ δ' ἄφροσι αὐτόθι μέναν·
 ὃ γὰρ σφιν ἄδ' αὖ μῦθος ἐπὶ φρεσὶν αἷ' αὖ πείθεα
 πείθοντ'· αἶψα δ' ἐπὶ τὰ χεῖρα ἐσάσαντο·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν
αἰθροὶ ἠγρέοντο πρὸ ἄσπευδ' αὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' αὖ πείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·
φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδός φόνον· ὃ δ' ἄρ' ἐμελλεν
ἄψ' ἀπονοσήσειν· αἶψ' αὖτ' ἐπὶ πότμον ἐρέειν·
αὐτὰρ αἰθναίη ζῆνα κρονίωνα προσηύδα·

Ω^ς πᾶτ' ῥ' ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρσόντων·
εἰπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἐνδοθεὶ χούθει·
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κρηδὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
ταύξῃς, ἢ φιλόπτηα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι.

Τ^η ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διεΐρεαι ἠδὲ μεταλλάξῃ;
ὃ δ' ἄρ' δὴ τῶτον μὲν ἐβύλευσας νόον αὐτῇ·
ὥς ἦτοι κείνης ὀδυρσὶ ἀπ' ἡπείρου ἐλθὼν·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι ὥς ἐπέοικεν·
εἰπὶ δ' ἠ' μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος ὀδυσσεύς·
ὄρεια τίσας ἀμόντο δ' ὃ μὲν βασιλεύετω αἰεὶ·
ἡμεῖς δ' αὖ παῖδων τε κρησιγνήτων τε φόνους
ἐκλήσιν θέομεν· τοὶ δ' αἶψ' ἡλυσ φιλεόντων·
ὥς τ' ἰάρεος· πλῆτος δὲ καὶ εἰρήνη αἰεὶ ἔστω.

Ω^ς εἰπὼν ὤρῳε πάρος με μαῖχ' ἀθήνην·
βῆ δὲ κρητ' ὑλ' ὑμῖοιο κρηνῶν ἀΐξασα
οἷδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πλῆτασ δῖος ὀδυσσεύς·
ἐξελθὼν τις· ἴδοι μὴ δ' ἠ' χερδὸν ὥσι κιδνέσθαι.

Ω^ς εἰπὼν· ἐκ δ' ὅδ' ὀδυσσεύς κίεν· ὥς ἐκέλευεν·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὅδ' ἰὼν· τὸς δὲ χερδὸν εἴσιλε πάντας
ἄψ' αὖ δ' ὀδυσσεύς· ἔπεια πῆρόντα προσηύδα·
οἷδ' ἐγγυὲς ἔσθ'· αἶψ' ὅπλ' ἰζόμεθα θαλάσῳ.

Ω^ς εἰπὼν· οἷδ' ὤρναυτο, καὶ ἔνταυ' ἔχαι δύνοντο.

τέσσαρ' ὄντα

τῆς ἀρετῆς ἀμφοδυσῆα ἐξ ἑστῆς δολιχόιο
 ἐν δ' ἄρα λαέρτης δολιχός τ' ὅτε τὰ χεῖρ' ἔδωκε
 καὶ προῖοι πρὸ ἐόντες ἀναγκαῖοι πολεμισαί·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὶ γροῖ νόρωπα χαλκόν,
 ὣϊξάν δὲ θύρας ἐκ δ' ἡϊον ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀχιμέλον θυγάτηρ διὸς ἦλθεν αἰθήνη
 μέντορι εἰδομένην· ἣ καὶ δέμας· ἥ δὲ καὶ αὐδήν·
Τ ἦν καὶ ἰδὼν· γήθησε πλούτλας δῖος ὀδυσσεύς·
 αἶψα δὲ πλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἦεν·
 πλέμαχ' ἦ δὴ καὶ ῥόδε γέσσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ἵνα τε κρίνωνται ἄριστοι
 μή τι κῆται χῶεν πατέρων γένος· οἷον πάρος περ
 ὦκεν τ' ἠνορέητε, κεκθόμεθα πάσαν ἐπ' αἶαν·
Τ ὃν δ' αὖ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ὄψεαι αἶψ' ἐβέλυσθαι πατέρ' φίλε τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὅτι κῆται χῶντα τεὸν γένος ὥς ἀγορεύεις·
Ω· σφάτο λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον εἶπε·
 τίς νύ μοι ἡμέρη ἦ δὲ θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χάρων,
 ἧδὲ θ' ἧωνός τ' ἀρετῆς πρὶ δῆριν ἔχουσι·
Τ ὃν δὲ παρὶτα μίνι προσέφη γλαυκῶπις αἰθήνη·
 ὦ δρκεισάδην πάντων πολὴ φίλταδ' ἐταίρων·
 αὐξάμενος κῆρη γλαυκῶπιδι καὶ διὸ παρὶ·
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐε δολιχόσκιον ἔχου·
Ω· σφάτο καὶ ῥ' ἐμπνυσε μένος μέγα παλλὰς αἰθήνη·
 αὐξάμενος δ' ἄρ' ἐπῆτα διὸς κῆρη μετ' αἰόλοιο,
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐε δολιχόσκιον ἔχου·
 καὶ βάλεν ἀπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρή·
 ἥ δ' ἔκ' ἔχου ἐρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 δάπησεν δὲ πεσὼν· δρᾶβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐν δ' ἔπεισον πρόμαχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φάσματι μὸς ἕως·
 τυῖπ' ὃν δὲ εἴφεισιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγυῖσσι·
 κούρην δὲ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκεν ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη δῖος ἀγχιόχοιο
 ἦυσεν φωνῇ· κατὰ δ' ἔχεθε λαὸν ἅπαντα·
 ἵχεσθε πόλιν· ἴθα κῆσσι δ' ὄργα λείοι,
 ὥσκειν ἀναιμώτε' ἢ διακρινθῆτε τάχιστα·
 Ω' σφάτ' Ἀθηναίη· τῆς δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων· ἐν χειρῶν ἐπῆτο ταύχεα·
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ τίπτε θεῶν· ὅτ' αὖ φωνισσάσης·
 πρὸς δὲ πόλιν βρωπῶντο· λιλαιόμενοι βιότοιο·
 συμβαλέον δ' ἐβόησε πλὴν τλασ δῖος Ὀδυσσεύς·
 οἵ μιν σὺν δὲ αἰεὶς· ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήης·
 καὶ τότε δὴ κρονίδης ἀφ' οἷοι φολόντα κεραιόων·
 κατὰ δ' ἔπεισον πρόθεν γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάροχης·
 καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς λαβρτιάδην κλυμύχαν' Ὀδυσσεύ·
 ἵχεο· παῦε δὲ νείκεος ὁμοῖ' ὅ μοι ἔσθ' ἰοιόμοιο,
 μή πως τοι κρονίδης κεχολώσεται σφύροπα ζεύς·
 Ω' σφάτ' Ἀθηναίη· ὅτ' ἐπείθετο· χάρε δὲ θυμῷ·
 ὅρμαιν' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔθηκε,
 παλλὰς Ἀθηναίη κούρη δῖος ἀγχιόχοιο
 μίντορι εἰδομένη· ἥ μιν δέμας, ἥ δὲ καὶ αὐδὴν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟ-
ΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ρχόμενος πρῶτον μυσῶν χορὸν ἐξ
ἐλικῶνος

ἔλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἰπῶχομαι εἰ-
τε κ' αἰοιδῆς,

ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γυ-
νασι θῆκε·

δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλονον ἔργον ἄρῃος·
αὐχόμενος μβόπειν ὅς ἔατα πᾶσι βαλῆσθαι·
πῶς μὲν ἐν βαβράχοισιν ὄρισάσαντο ἔβρισαν,
γυγενέων ἀνδρῶν μιμνήμενοι ἔργα γυγάντων,
ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοῖν δ' ἔ'χεν ὄρχήν·

Μ ὕς ποτὲ διφάλεος γαλέης κίνδυνον ἀνύσας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένεον,
ὕδατι τρπόμενος μελινδέϊ· ἦν δὲ κατεῖδε

λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

Ξ εἴνε· τίς εἶ, πόθεν ἔλθεις ἐπ' ἡδύνα; τίς δ' ἐσ' ὀφύσας;

πάντα δ' ἀγῆθυσον μὴ φανδόμενόν σε νοήσω·

εἰ γάρ σε γνώιν φίλον ἀξίον, ὅς δόμον ἄξω·

δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά·

αἰμί δ' ἐγὼ βασιλῆα φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην

τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἡμάτα πάντα·

καί με πατήρ πηλὸς ποτε γείνατο ὕδρομεδύσῃ

μιχθεὶς ἐν φιλότῃ παρ' ὅχθας ἠριδανόιο·

καί σε δ' ὄρω καλόντε, καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων·

σκηπτοῦχος βασιλῆα, καὶ ἐν πολλέμοισι μαχητῆς

ΒΑΤΡΑΧΟ-

ἔμμεναι· αἰὲν ἄγε θαυομένην γενεὴν ἀγόρουε·
 Ἦ δ' αὖτε ψυχάρπαξ ἢ μέγιστος, φωνήσεν τε
 τίπτε γένος τῦ μὲν ζήτεῖς φίλε δῆλον ἄπασιν,
 ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ἑρμῆσι πετεινοῖς·
 ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰ μὴ δὲ κύρος
 φωνεῖται παρὸς μεγαλήτορας, ἡ δὲ νῦν μήτηρ
 λειχομένη θυγάτηρ πῆβροπώκητι βασιλῆος·
 γένετο δ' ἐν καλύβη με καὶ ἐξέθρεψατο βρωτοῖς·
 σύκοις καὶ κερύκοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι·
 πῶς δὲ φίλον ποιῆμε, τὸν εἰς φύσιν ὅδ' ὁμοῖον.
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἔστιν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσα παρ' ἀνθρώποις πρῶτα γένετο· ὅδε μέλει τοι
 ἄρτος· ἴσθι κοπάνιστος ἀπ' ἀνύκλες κενέοιο·
 ὅδε πλακῆς τανύπεπλος ἐχὼν πολλὴν σισαμίδα·
 ὅδε ῥυμός ἐκ πτέρνης· ὅδε ἡπάτα λαυνοχίτων·
 ὅδε τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος·
 ὅδε χρυσὸν μελίτωμα, καὶ καὶ μακρότερος πρὸς ἑσπέρην·
 ὅδε ὅσα πρὸς βοῶντι μβόπων ταύχῃσι μάγειροι,
 κοσμήντες χύτρας ὀρύμασι παντοδαποῖσιν.
 ὅδε ποτ' ἐκ πολέμοιο κενὴν ἀπέφυγον αὐτήν·
 αἰὲν οὖτος μετὰ μῶλον ἰὼν, προμαχόισιν ἐμὶ χθιν·
 ὅδε δὲ ἀνθρώπων καὶ πρὸς μέγα σῶμα φορῶντα.
 αἰὲν ἐπὶ λείμῳ ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
 καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ ὑπὸ νύκτι κενεὸν ἄνδρα.
 ἡ δὲ θυμὸς ἐκ ἀπέρυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμείο·
 αἰὲν δ' ὡς μάλα πάντα τὰ δειδία, πάσαν ἐπαῖαν·
 κίρκον, καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγασι,
 καὶ παγίδα συνόεον ὅπῃ δολοῖς πέλε πότμος·
 πῆψον δὲ γαλέην πρὸς δειδία ἥτις δόισι.
 ἡ, καὶ φωνοδιδόντα κατὰ φῶγλιν ἐρεῖναι·

ἔπρωτον ῥαφάνας· ὃ κράμβας ὃ κολοικυτάς,
 ὃ τούτοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι· ὃ δὲ σελίνοισ·
 ταῦτα γὰρ ὕμῶν ὄντιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην·
 πρὸς τὰ δὲ μειδήσας φυσίγναθος ἀντίον ἦν δα·
 ἢ εἰνελίαν αὐχέας ἐπὶ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῖν
 πολλά· μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι·
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισιν κροτίων·
 σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα κελύφαι·
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ἀχρεὺς ὄντι·
 αἶρωσ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με μήποτ' ὀλῃαι,
 ὅπως γηθόσωος ἦν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι·
 Ω' σ' ἄρ' ἔφην, καὶ νῶτ' ἐδέδω· ὃ δ' ἔβαινε τάχιστα,
 χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κνέφω·
 καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους
 τῆς εἰτερπόμενος φυσίγναθος· ἀμ' ὅτε δὴ ῥα
 κνέμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρυῶν,
 ἀχρῆσον μετάνοιαν ἐμέμερετο· τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἐσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ,
 πάλλετ' ἀνθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βύλετ' ἰδέσθαι.
 δεινὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβῳ κρυδίντος ἀνάνη·
 ὕρην μὲν πρῶτ' ἔπλεσ' ἐφ' ὕδασι· ἤντε κώπην
 σφύρων· ἀν' ὅμαιός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόα·
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον· ἀπὸ σώματος δ' ἀγρόραιν·
 ὃ χ' ὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φέρτερον ἔρωτος,
 ταῦρος· ὃ τ' ἀνρώπην διὰ κνέματος ἦν ἐπὶ κνήπην,
 ὥς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ὅς οἱ κον,
 βάτραχος ὕψωσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λουκῶ·
 ὕδρος δ' ἐξ ἀπίνης ἀνεφάνετο θινὸν ὄραμα
 ἀμροτέροις· ὁρθὸν δ' ὕπὲρ ὕδατος εἶχε πρᾶχιλον·

ΒΑΤΡΑΧΟ-

ἦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος ὅτι νοήσας,
 οἷον ἑταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
 οὗ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀγύατο κῆρα μέλαιναν.
 κείνος δ' ὡς ἀφείθη, πέσεν ὑπὶος αὐτοῦ δὲ ὕδωρ.
 χεῖρας δ' ἐσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέπριζε.
 πολλὰ κὶ μὲν κατέδωκεν ἐφ' ὕδατι, πολλὰ κὶ δ' αὖτε
 λακτιζὼν ἀνέδωκε, μόρον δ' ἔκιν' ὑπαλύξαι.
 δυνόμεναι δὲ προίχθε, πλείων βάρος εἶλον ἐπ' αὐτῷ.
 ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοῖς ἐφθέγγετο μύθοις.
 ὕλησις γὰρ θεὸς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας.
 ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὥς ἀπὸ πέτρης.
 ἔκιν' ἂν μὲν κατὰ γῆαν ἀμείνων ἦεν καίμινε.
 πάγκρατ' ὦ τε, πάλη τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀμὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας, ἔχει θεὸς ἐκδιδόν ὄμμα.
 ποιήν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ· ὅδ' ὑπαλύξεις.
 Ταῦτ' εἰπὼν ἀπέπνυσεν ἐν ὕδασι· κόνδε κατέδωκε
 λειχοπῆναξ ὁ χθρησὶν ἐριζόμενος μαλακῆσι.
 θεινὸν δ' ἐξολόλυξε, θραμῶν δ' ἠγγηλε μέλαινα.
 ὥς δ' ἐμάθον πᾶν μοῖραν ἐδὺ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
 καὶ ὅτε κηρύκεσιν εἰς ἐκέλευσαν ὑπ' ὀρθρον,
 κηρύκεσιν ἀγορήν δ' ὅδε δώματα προξάρτα,
 πατρὸς Δυσήνην· ψιχάρπαγος δ' ἐκ κατὰ λίμνην
 ὑπὶος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας· ὅδε παρ' ὄχθας
 ἦν ἡδὴ τλήμων, μέσῳ δ' ἐπενήχετο πότιν.
 ὥς δ' ἦλθον σπυδόντες ἅμ' ἡοί, πρῶτον ἀνέστη
 προξάρτης ἐπὶ παιδί· χολύμενος, εἴπε τε μῦθον.
 Ω φίλοι· εἰ καὶ μῆνος ἐγὼ καὶ πολλὰ πέπονθα
 ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα καὶ κὶ πάντεσσι τέτυκται.
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ Δυσήνος· ἐπεὶ ῥεῖς παῖδας ὀλεσα.
 καὶ τὸν μὲν πρῶτον· κατέκτανεν ἀρπάζεσθαι,

ΜΥΟΜΑΧΙΑ 216

ἐχθρὸν γαλῆν φῶγας ἐκτοσθεν ἐλῆσα·
 τῇ δ' ἄλλον πάλιν ἀνδροῦς ἀπηνέεθ' ὅς μορον ἤξαν,
 καυτοτέραις τέχναις ξυλινον δόλον ἐξουρόντεθ',
 ἦν παλὶ δα κλέεσσι μυῶν ἀλέτειραν εἶσαν.
 ὁ θοῖτος ἦν ἀρχαῖος ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ.
 τῶτον ἀπέπνιξεν φυσίγνωθος ὅς βυθὸν ἄξας·
 αἰὲρ ἄγεθ' ὁπισθόμεσθαι καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτῶς·
 σώματα κοσμήσαντεθ' ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
 τέτ' εἰπὼν ἀνέπεισε κροτοπλίζεσθαι ἅπαντας·
 καὶ τὰς μὲν ῥ' ἐκόρυεν ἀρης πολέμοιο μεμηλῶς·
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἐθηκεν,
 ῥήξαντεθ' κυάμους χλωρὰς αὖ τ' ἀσκήσαντεθ'·
 ὅς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέπρωξαν.
 θώρηκεθ' δ' εἶχον κελαμοσεφείων ἀπ' βυρσῶν,
 ὅς γαλῆν δείραντες ἐπισπυμένως ἐποίησαν·
 ἀπὸ δ' ἦν λυχνὸς τὸ μεσόμεναιον· ἦ δὲ νυλῶχη,
 αὐτὸς μὲν βελόνας παρχάλλειον ἔργον ἄρμος·
 ἦ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι κερύν.
 ὕψω μὲν μύες ἦσαν ἐνοπλοῖός δ' ἐκνήσαν
 βαρβαχοὶ ἐξανέδυσαν ἀρ' ὕδατος εἰς δ' ἔνα χῶρον
 ἐλθόντες βυλὴν ξυμάχην πολέμοιο κροῖο.
 σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἢ σάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος,
 κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκήπτρον μετὰ χερσὶ,
 τυρογλῶφ' ὅς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτος,
 ἀγγέλλων πολέμοιο κροὸν φάτιν· εἰπέτε μῦθον.
 ὦ βαρβαχοὶ μύθε ὕμιν ἀπειλήσαντεθ' ἐπεμψαν
 εἰπὲν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε·
 εἴδον γὰρ καὶ ὕδωρ ψιχάρπαγα, δὲ κατέπεφνον
 ὕμεις βροτοβασιλῆς φυσίγνωθος· αἰὲρ μάχεσθε,
 οἳ τινεθ' ἐν βαρβάχοισιν ὄρισηθ' ἡγήατε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Ως εἰπὼν ἀπέφινε λόγος δ' εἰς ὕατα μυῶν
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατραχίων ἀγερῶχων·
 μεμρομένων δ' αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
 Ω φίλοι· ὅν' ἐκτεινον ἐγὼ μαῦ ὅδε κατῆδον
 ὀλλύμενον πάντως ἐπνίγη παλίων παρὰ λίμνην,
 νύξας τὰς βατραχίων μιμνῆσιος· οἱ δὲ κῆνιστοι
 νῦν ἐμὲ μέμρονται ὅτι ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βυλὴν
 ζητήσωμεν· ὅπως δολίχς μῦθος ἐξολέσωμαι·
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι σῶμεν ἅπαντες,
 ἄκροις παρ' χείλεσιν ὅπ' αὐτάκρημνος ὁ χῶρος.
 ἡνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 θοαῖς ἄκροις κορυθῶν ὅς χεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 ὅτε λίμνην αὐτὸς σὺν ἐντεσιν οὐδὲ βάλλωμεν.
 ὅτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὰς ἀκολύμβους,
 σῆσομεν οὐδὲ μὲν τὸ μυοκτόνον ὥδε πρόποιον·
 Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας·
 φύλλοις μὲν μαλαχῶν νηήμας εἰς ἀμφεχέλυφαν·
 θώρηκας δ' εἶχον χλορῶν πλατέων ἀπὸ τάντων·
 φύλλα δὲ τῶν κραιβάων εἰς ἀσπίδας αὐτῶν ἤσκησαν.
 ἔχους δ' ὀξέχοινος ἐκείτω μακρὸς ἄρ' ἦρξ·
 καὶ κόρυθες κοχλίων λεπτῶν κράτ' ἀμφεχέλυπτον·
 φραξάμενοι δ' ἐστησαν ἐπ' ὅχθαις ὑψηλῇσι,
 σείοντες λόγχας· θυμῷ δ' ἐπλητο ἔκαστος·
 ζῶν δὲ θεὸς καλέσας εἰς ὕραν ἄσπερδεντα,
 καὶ πολέμῳ πληθῶν δειξάς κρατερὸς τε μαχητῆς
 πολλὰς καὶ μεγάλας ἡδ' ἔχια μακρὰ φέροντας,
 οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡδὲ νιγάντων,
 ἡδὲ γελῶν ἐρέει· τίνας βατραχοῖσιν ἄρωτοί.
 ἡ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ ἀθηνάην προσέειπεν·
 Ω θύγατ'·

ὦ θυγατερ' μουσὶν ἦρ' ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ,
 καὶ γὰρ σὺ κατὰ νόον αἰεὶ σκικρῶσιν ἅπαντοίῃς,
 κνίαν τ' ἐπὶ πόμενοι καὶ ἐδέσμευσιν ἐκ θυσιῶν.
 ὦς ἄρ' ἔφη κρονίδης τόνδε προσέειπεν Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἔκ' αὖ πῶποτ' ἐγὼ μουσὶ τειρομένοισιν
 ἐλθοίμην ἐπ' ὄρωτός· ἐπεὶ καὶ πολλά μ' ἔοργαν·
 σέμματα βλάπτοντο καὶ λύχνος εἴνεκ' ἐλάει.
 τέτο δέ μ' ἐλὶν ἔδανε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
 πέπλον μὲ κατέηρωξαν δὲν ἐξυφηνά καμύσας,
 ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ σήμονα λεπτὸν ἐνήσα·
 πρῶγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπότης μοι ἐπέειπε.
 καὶ πρᾶναι με τόκους· τῆς χάριν ἐξώρησμαι.
 χρυσάμηνι γὰρ ὕφηνά καὶ ἔκ' ἔχω ἀνταποδόναι·
 αἷς δ' ὡς βαρυσχοῖσιν ὀκνέμεν ἔκ' ἐβλήσω·
 εἰσὶ γὰρ αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι· αἷμά μ'ε πρῶτον
 ἐκ πολέμου ἀνίσταν· ἐπεὶ λῆν ἐκοπώθην
 ὕπνῳ δευομένην· ἔκ' εἶασαν βορυβύντες
 ἔδ' ὀλίγον κατὰ μῦσαι· ἐγὼ δ' αὖ πνος κατεκίμην
 πλὴν κεφαλὴν ἀγρύσας, ἕως ἐβόησεν Ἀλέκτωρ·
 αἷς ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τέτοισιν ὀρήγῃν,
 μή κέ τις ὕμμεῖσι πρῶτ' ἐβλήῃ δ' ἐυδέντι·
 εἰσὶ γὰρ ἀχέμαχοι καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 πάντες δ' ἄρανόνθην τ' ἐπώμεθα δῆριν ὄρωντες.
 ὦς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
 πάντες· ὁ μῶς δ' ἐὼς ἄλλες ἦλυθον εἰς ἵνα χῶρον,
 καὶ δ' ἦλθον κῆρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
 καὶ πρὶν κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 θεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον, ἔρανόνθην δ' ἐ
 ζῆα κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
 Πρῶτος δ' ὕψι βόας· λήχην ὅρα ἔτασε δαρι·
 ἐπαύσεν προμάχοις κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ.

Hom. Odyf.

E

БАТРАХО

知和

καὶ τὸ μέταπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλυνε παρὰ μικρόν
 θυμῶδι δ' ἄρα κείνος. ἰλὼν δ' ἔτε χειρὶ παχείῃ
 κείμειον ἐν πεδίῳ λίθον ὀβριμον ἄχθος δ' ὄφρως,
 τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γένατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 κνήμη δεξιτρή· πέσε ὕπτιος ἐν κονίῃσι·
 κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαίνειν ἐπ' αὐτόν·
 τυφε μέσσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα· πᾶς δὲ οἱ εἶσω
 ὀξύχοινος δ' αὖτε· χαμαὶ δ' ἐμχαιτο ἅπαντα
 ἔγκειτ' ἐφελκομένη ὑπὸ δ' ὕρατι χειρὶ παχείῃ·
 σιτοφάγος δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὀχθησιν ποταμοῖο
 σκῆζων ἐν πολέμῳ, ἀνεχάζετο· τείρετο δ' αἰνῶς·
 ἤλατο δ' ὅτε τάρβρον, ὃ πῶς φύγη αἰπὰν ὀλεθρον·
 τραξάρτης δ' ἐβαλεν φυσίγναθον ὅτε πόδα ἄκρον·
 ὣς δὲ τέρδ' αἰετος ὅτε λίμνην ἤλατο φούρων·
 τραξάρτης δ' ὥς εἶδεν ἐθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,
 καὶ οἱ ἐπέδραμ' αὖθις ἀποκτάμεναι μινεάνων·
 πραναῖος δ' ὥς εἶδεν ἐθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξείῳ χοίνῳ·
 ὃ δ' ἔρρηξε σάκος· χέτο δ' αὐτὸς δαρὸς ἀκωνή·
 ἦν δέ τις μύεσσι νείδ' αἰετὸς ἔξοχος ἄλλων,
 ἀχέμαχος φίλος ἦδ' ἀμύμονος δ' ὅτε πιβύλῃ
 ὄρχαμος, αὐτὸν ἄρη φάινων κρατρὸς μεριδάρπαξ·
 ὃς μόνος ἐν μύεσιν ὄριπύεσκε μάχεσθαι·
 σὴ δὲ παρὰ λίμνην γαυρῶμενος οἶος ἀπ' ἄλλων·
 σῦτο δὲ πορθήσεν βατράχων γένος ἀχμητάων·
 καὶ νύκην ἐξετέλειεν· ἐπεὶ μέγα δὲ θένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
 καὶ τὸ ἀπολυμένους βατράχους ὤντιρε κρονίων,
 κινήσας δὲ κέρη, τοιὴν δ' ἐρθεῖν ἔξατο φωνήν·
 ὦ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 ὃ μικρόν μ' ἐπληξε μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην,

Ε ἦ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ἐννέειν βατράχους βασιλεύων· αἰὲν ἀτάχιστα
 παλλὰ δὲ πέμψω μεν πολέμο κλονον· ἢ δὲ καὶ ἄρην
 εἴμιν ἀποχρήσιν μάχης κρατῶν πρὶ ἐόντα·
 Ως δ' ἔφην κρονίδης· ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
 ἔτ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδη θένος· ἔτε ἄρης
 ἰχθυοὶ βατράχοισιν ἄρην· ἐμὴν αἰὲν ὀλεθρον·
 αἰὲν ἄγε πάντες ἰώμεο δαηγόνες, ἢ ἄ σὸν ὅπλον
 κινείσθω μέγα τιτανόκτονον ὀβριμοβρῶν·
 ὦ τιτάνες πέφοντες ἄριστους ἐξοχα πάντων·
 ἐκνέλασθ' ὅν τ' ἐπέδυσσας· ἰδ' ἄρ' ἰα φῦλα γιγάντων·
 Ως ἄρ' ἔφην κρονίδης δ' ἐβόατο φοβέοντα κρῶνδον·
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὀλυμπον·
 αὐτὰρ ἔπειτα κρῶνδον δειμαλέον διὸς ὅπλον,
 ἢ ἐπιδιδήσας· ὅδ' ἄρ' ἐπῆτο χεῖρας ἀνάκτος·
 πάντας μὲν ῥ' ἐφύβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
 αἰὲν ἄρ' ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, αἰὲν ἔτι μάλλον
 οἶτο πορθήσιν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
 εἰ μὴ ἄπ' ἡλύμην βατράχους ἐλέησε κρονίων·
 ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἄρωγος αὐτοῦ ἐπέμψεν·
 ἦλθον δ' ἐξ αἰφνης νωτᾶ κμονες ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβάται σρεβροὶ φαλιδόσμοι ὄσρα κρόσμοι,
 ὄσφυες πλατύνωτοι ἀποστέλλοντες ἐν ὧμοις·
 βλαναὶ χερροτένοντες· ἀπ' ἐργῶν ἐσορῶντες·
 ὀκτάποδες δικέρινοι ἀχρεῖς· οἳ δὲ κελαινταί
 κερκίνοι· οἳ ῥα μυῶν ἄρας σωματίαν ἐκοπῶν,
 ἢ δὲ πόδας, καὶ χεῖρας ἀνεγνάπνοντο δὲ λόχαι·
 ἔς καὶ ὑπέδυσσαν δειλοὶ μύες ὑδ' ὑπέμειναν·
 ὅς δὲ φυγὴν ἐπόκποντο· ἐδύετο δ' ἡλῖος ἡδ' ἦ·
 καὶ πολέμῳ τελετῇ, μιννομήδους ἐξετελέσθη.

Τέλος τῆς ὁμήρου βατραχομυομαχίας.

ΕΙ 9
ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ.

νήσομαι οὐδέ λάθωμαι ἀπόλλωνος
ἐκείτοιο,
μ ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα διδὸς προμήν-
σιν ἰόντα·
καί ῥα γ' ἀνὰ ἄουσι πειχέδον ἔρ-
χομένοιο.

πάντ' ὅς ἂν ἱδρῶν, ὅτε φαιδιμα ῥέα τιτάνει·
λητῶ δ' οἴη μίμνε παρὰ δ' ἰτ' ἑπικραύνῃ·
ἦ ῥα βιόντ' ἐχάλασε καὶ ἐκλήϊσε φαρέρην·
καὶ δὲ ἅπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρας ἐλῦσα,
ῥέον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα παρὸς ἑοῖο,
πασάων ἐκ χρυσέων ἦν δ' εἰς θρόνον εἶσεν ἄρυσσά·
τῷ δ' ἄρα νίκτωρ ἔδωκε πατὴρ δ' ἑπ' αἶψα χρυσείῳ,
δ' ἑκνύμενος φίλον υἱὸν ἔπειτα δὲ δαίμονας ἄλλοι,
ἐνθα καὶ θίζουσιν· χαίρει δ' ἑτε πότνια λητῶ,
ἕνεκεν τοξοφόρον καὶ κερτρὸν υἱὸν ἔτικτεν.
χαίρει μάκαρ ὦ λητοῖ' ἐπεὶ τέκνους ἀγλαὰ τέκνα,
ἀπόλλωνά τ' ἀνὰ κτὰ καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν·
πλὴν μὲν ἐν ὀρτυγίῃ, πόντῳ δὲ κραναῇ ἐνὶ δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὕρος καὶ καύθιον ὄχθον,
ἀχχοτάτῳ ποίνικος ὑπ' ἰνώποιο ρεέθροισ·
πῶς γὰρ σὺ μνήσω πάντως αὖ μιν ἰόντα·
πάντῃ γάρ τοι φοῖβε νόμος βεβλήσται ὡδ' ἦς·
ἠλθὼν ἀν' ἑπείρον πορτιφόρον ἠδ' ἀνὰ νήσους·
πᾶσαι δὲ σκοπιάε τοι ἔδον, καὶ πρῶτον δὲ ἄκροι.

Ε ιβ

ΕΙΣ

04705

πᾶλος δ' ὅστις σείοθ' ἄφεται ὅδ' σελίανει,
 ὅδ' ὀβών σε ἐσεοθαί οἶομαι ὅδ' ὀμιλον,
 ὅδ' ἐρύγειν οἰσέσ' ὅτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις·
 αἰδέε' κ' ἀπόλλωνος ἐκτέρου νηὸν ἔχουσιν·
 ἀνθρώποι τοι πάντες ἀγίνεσιν ἐκτόμβας
 ἐνθάδ' ἀγριόμενοι· κνίαν δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 διηρὸν ἄναξ εἰβόσκοις θεοὶ κέσ' ἔχουσιν
 χειρὸς ἀπ' ἀγορήης· ἐπὶ ὅτοι πέλαρ ὕπ' ὅδ' αἶσ'·
 Ω' σφάτο· χαῖρε δὲ δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσκυδα.
 λιτοὶ κ' ὀδύσιν θύγατ'· μέγαλοιο κρόνοιο,
 ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἐκτόιο ἀνακτος
 δεξαμένη· ἀνῶς γὰρ ἐτήτυμον εἰ μὴ δυσσχὴς
 ἀνδράσιν· ὅδ' δὲ κεν πριτιμήεα γ' ἐροίμην·
 αἰὲς ῥόδε τρομέω λιτοῖ' ἔπος ὅδ' σε κούσω·
 λίην γὰρ τινα φασὶν ἀτάχαλον ἀπόλλωνα
 ἔλασθαι· μέγα δὲ πρυτανόουσιν ἀθανάτοισιν,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν· ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν·
 τῷ ῥ' ἀνῶς δειδοίκε· κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μὴ δόταν τοπρῶτον ἴδης φάος ἠελίοιο
 νῆσον ἀτιμήσῃ· ἐπειὴ κρυαὴ πέδός εἰμι
 ποσσὶ κατὰ στέφας, ὥσπερ ἄλως ἐν πελάγεσσιν·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κράτος ἄλῃς αἰεὶ
 κλύσκει· ὅδ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεταί· ἢ κεν ἀδῇ οἱ,
 ταῖς ἀσθαι νηόν τε καὶ ἄλσος δένδρον ἔντα·
 πελὺ ποδῶ δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμασ', φῶκαί τε μέλαινα
 θινία ποιεῖσονται, ἀκνέειά χύτ' ἑλαῶν·
 αἰὲς εἰ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὄρεον ὀμόσας
 ἐνθάδ' ἐμιν πρῶτον ταῖς πρὶς ἑλλεία νηὸν
 ἐμμεναι ἀνθρώπων χρησέριον· αὐτὰρ ἔπειτα,
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων ἐπειὴ πλυώνυμός εἰμι

ΕΙΣ

Ω^ς ἂν ἔφη λητὴ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἔμωσεν.
 ἴσω ναῦ τὰδε γὰρ καὶ ἕρηνος αὐτοῦ ὕπρθευ,
 καὶ τὸ κῆτειβόμενον συγὸς ὕδωρ ὄστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατος πέλει μακάρων θεοῖσιν,
 ἢ μὴν φοῖβον τῆδε θυώδης ἔαυται αἰὲν
 βωμὸς καὶ τέμενος· τίς γ' ἐξ ὅχα πάντων
 αὐτὰρ ὅπερ ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε πᾶν ὄρκον,
 δῆλος μὲν μάλα χεῖρε γόνυ ἐκείτοιο ἀναιτός·
 λητὴ δ' ἐνὶ μαρτε καὶ ἐνὲα νύκτας ἀέληπτοισ
 ὠδίνεαι πέπαρτο· θεὰ δ' ἔσαν ἐνδοθι παῖσαι,
 ὅσαι ἄρισται ἔσαν διῶνι τε ρεῖητε,
 ἰχναῖν τε θέμις καὶ ἀγασσένος ἀμφιβρίτη.
 ἄλλαι τ' ἀθάναται νόσφιν λουκωλένυ ἥρης·
 ἦτο γὰρ ἐν μεγάροισι διὸς νεφεληγερέταο·
 μὲν δ' ἔκ' ἐπέπυστο μοχλοσῆκος εἰλείθυα·
 ἦτο γὰρ ἄμφω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσιν,
 ἥρης φραδμοσώῃ λουκωλένυ ἥμιν ἔρυκε
 ζήλοσάη· ὅτ' ἂν ἦν ἀμύμονά τε κρατβόν τε,
 λητὴ τέξεσθαι καλλιπλόκεμος τότ' ἐμελλέν.
 αἰδ' ἴριν πρὸ πέμψαν ἔκκτιμένυς ἀπὸ νῆος,
 ἄξιέμεν εἰλείθυαν ὑποχόμεναι μέγαν ὄρκον
 χρυσεόισι λίνοισιν ἐβρμένον ἐνεάπηχας·
 νόσφιν δ' ἠνώγον καλέειν λουκωλένυ ἥρης,
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέειπεν ἀποσρέφει ἰῦσαν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ὅγ' ἄνεσε ποδῆνεμος ὠκὲα ἴρις,
 βῆ ῥα θέλντα χεῖρας δὲ δίδυνσε πᾶν τὸ μεσηγύ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἵκενε θεῶν ἔδος αἰπὴν Ὀλύμπου,
 αὐτὶν ἂν εἰλείθυαν ἄπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
 ἐκπροκλεσσαμένη ἔπεα πῖθόντα προσηύδα.
 πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἐχέουσα·
 τῇ δ' ἄρα

τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπειθεν ἐπὶ πῆθει φίλοισι·
 βῆν δὲ ποσὶ πρὸς ἡρώσι πελειάσιν Ἴσμαθ' ὁμοῖα,
 αὐτ' ἐπὶ δ' ἤλυε βῆαινε μογοσύνος εἰλείβου,
 πλὴν ὅτε δὴ ῥῆος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
 ἄμφι δὲ φοῖνικι βάλε πῆχε γυνὰ δ' ἔρισε
 λιμῶνι μαλακῶ· μείδησε δὲ γὰρ ὕπνῳ βεν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φθῶς δὲ θεὰ δ' ὀλοῦξεν ἄπασα,
 ἐνθά σ' ἦϊε φοῖβε θεὰ λῶν ὕδατι καλῶ
 ἄνῳ καὶ κατὰ ῥῶσ' ἀσάρεξεν δ' ἐν φάρει λακῶ
 λεπτῶ νηγατέω· πρὶ δὲ χρύσειον σροφὸν ἦκεν·
 ὃ δ' ἄρ' ἀπόλλωνα χρυσάρεα θήσατο μήτηρ,
 αἰσά θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίν· ἐρατεινὴν
 ἀθανάτησιν χθρῶν ἐπὶ ῥέξατο· χαῖρε δὲ λιτῶ,
 ὅνεκα τοξοφόνον καὶ καρτρὸν ἦδ' ἐτίμτεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ φοῖβε κατέβρωσ' ἄμβροτον εἶδαρ,
 ὃ σε γ' ἐπὶ τ' ἴχον χρύσειοι σροφοὶ ἀσάροντα,
 ὃ δέ τι δεσμάτ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῴδα φοῖβος ἀπόλλων·
 εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα ῥέξα,
 χρύσω τ' ἀνθρώποισι, διὸς νημρτέα βυλὴν·
 Ωδ' εἰπὼν· ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυδείης,
 φοῖβος ἀκρὸς ἐκαστὸς βόλος· αἶδ' ἄρα πᾶσαι,
 θάμβεον ἀθάναται· χρυσῶ δ' ἄρα δῆλος ἄπασα
 βεβρίθῃ κατὰ ῥῶσα διὸς λιτῆς τε γενέβλην
 γηθοσύνῃ· ὅτι μιν θεὸς εἶλετο οἰκίᾳ θέσσαι
 τήσων ἠπεῖρα τε· φίλησε δὲ κηρῶνι μάλλον
 ἦνθησ' ὥς ὅτε ῥίον ἕριος ἀνθεσιν ὕλης·
 αὐτὸς δ' ὄρυρότοξε ἄναξ ἐκαστὸν ἄπολλον
 ἄλλοτε μέντ' ἐπὶ κίῳθ' ἐβήσας παπαλόντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ νήσας τε καὶ ἀνέρας ἠλάσας ὄβρι·

ΕΙΣ

πολλοί τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσος δινδροῖεντα·
 πᾶσαι δὲ σκοπιάται φίλαι καὶ πρόνους ἄκροι
 ὕψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλλα δὲ προρέοντες·
 αἷμα σὺ δὴ λῶ φῶibe μάλιν ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
 ἐνθά τοι ἔλκε χιτώνες ἰάοντες ἤγρεθοντα
 αὐτοῖς σὺν πάσῃσι καὶ αἰδοῖς αἰδοῖσιν·
 οἶδέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθῶ, καὶ αἰοδῇ,
 μνησάμενοι τέρπασιν· ὅταν σῆσονται αἰγῶνα.
 φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀνθρώπους ἐμμεναι ἀνὴρ·
 οἷ' ἔτ' ἐπαντία σείδ' ἰάοντες ἀθροοὶ εἶεν·
 πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν· τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
 ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναικας,
 νῆας τ' ὠκείας, ἡ δ' αὐτῶν κτήματα πηλά·
 πρὸς δὲ τόδ' ἐμείγα θαῦμα δ' ὅ' κλέος ἔπ' ὀλεῖται
 κῆραι δηλιάδ' ἐκπτεβέλετο θβᾶπναι·
 αἶτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν ἀπόλλων ὕμνήσωσιν,
 αὐτίς δ' αὖ λητῶ τε καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
 μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἡ δὲ γυναικῶν,
 ὕμνον αἰείδουσιν, θέλγυσι δὲ φύλ' ἀνθρώπων·
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλίστην
 μιμῆσθαι ἴσασιν· φαίη δ' ἐνεν αὐτὸς ἐκείσος
 φθεγγεσθ' ὅτ' ὅσφιν καλὴ στανάρηρεν αἰοιδῇ·
 εἰμ' ἄγε δὴ λητῶ μὲν ἀπόλλωνος ὀτ' ἐμὶδι ξαῖ·
 χαίρετε ὕμεις πᾶσαι· ἐμῖο δὲ καὶ μέγ' ὅπως
 μνήσασθ' ὅππότε κέν τις ἐπὶ χθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξείνος ταλαπείριος ἐλθὼν·
 ὦ κῆραι τίς δ' ὕμιν ἀνὴρ ἦδιστος αἰοιδῶν
 ἐνθάδ' ἐπλεῖται, καὶ τέω τέρπειθε μάλιτα·
 ὕμεις δὲ μάλα πᾶσαι ὕψι κρινάσθε ἄρ' ἡμέων·
 τυφλὸς ἀνὴρ οἰκεῖ δὲ χιῶν ἐν παμπλοῖῳ·

τῆ πασσαί μετόπισθεν ἄριστον σιν αἰοιδά.
 ἡμεῖς δ' ἡμέτρον κλέος οἶσομεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων σφραδμεῖθα πόλεις δὲ ναιετάσας·
 οἷδ' ἐπιθὴ πείσονται· ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν θ' ἔην·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὅτ' ἀνέξω ἐκὼν βόλον ἀπὸ πύλων
 ὕμνέων ἄργυρότοξον· ὃν ἡΰκομος τέ κε λητὴρ
 ὦ ἀνα καὶ λυκίην καὶ μινονίην ἐρατεινὴν,
 καὶ μίλητον ἐχρς ἐνάλον πόλιν ἱμβόεσσαν·
 αὐτὸς δ' αὖ δῆλοιο πρὶ κλύσης μέγ' ἀνέσχετο
 εἴσι δὲ φορμίζων λητὴς ἐρικυδέος ἥδ' ὅς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς πυθὼν πεποιήσαν,
 ἄμβροτα εἴματα ἔχων τε θυώδεα τοῖο δὲ φόρμιγγος,
 χρυσεὺς ὑπὸ πλῆκτρον κενάχην ἔχ' ἱμβόεσσαν·
 ἐνθεν δὲ πρὸς ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
 εἴσι διὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων·
 αὐτίκα ἀθανάτοισι μέλη κίθαρις καὶ αἰοιδή·
 μῦσαι μένθ' ἅμα πασσαί ἀμφοτέρωθεν ὅππ' ἐκλήθ'·
 ὕμνῳσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα· ἡ δ' ἀνθρώπων
 τλημοσύνησ', ὅσ' ἔχοντες ὕπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ζῶντες ἀμφοτέρωθεν καὶ ἀμήχανοι· ὅθι δ' αὖν ἄνται
 αἰρεῖμεναι θανάτοιο τῆκος καὶ γήραος ἀλκῆ·
 αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι χάριτες καὶ εὐφρονες ὦραι,
 ἄρμονίη δ' ἥβη τε, διὸς θυγάτηρ τ' ἄρροδίη,
 ὄρχαντες ἀμύλων ἐπὶ κερπὶ χεῖρας ἔχουσαι
 τῇσι καὶ ὅτ' αἰχρὴ μεταμέλεται· ὅτε λάχεται
 ἀνὰ μάλα μεγάλη τεῖδε ἔν καὶ εἴδος ἀνιτή
 ἄρτεμις ἰοχέαιρα· ὁ μὲν ποσειδὼν ἀπὸ πύλων
 ἐνθ' αὖ τῇσιν ἄρης καὶ εὐσκοπὸς δόρυ φόντης
 παλῖος· αὐτὰρ ὁ φοῖβος ἀπὸ πύλων ἐκίθαρίζει
 κηλὰ καὶ ὑφίβιδας· ἀγλή δέ μιν ἀμριφαίνει,

ΕΙΣ

μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἀνὴλῶσσι χιτῶνος·
 οἷ δ' ἐπιτέρπνται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντός,
 λητῶ τε χρυσοπλόκος καὶ μητίετα ζυγὸς
 εἴα φίλον παλῶντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 πῶς τ' ἄρ' οὐ μνήσω πάντως οὐδ' ἄνδρα
 οἷός ἐστι μνηστῆσιν ἀείδω καὶ φιλόπτη,
 ὁ πόσ' ἀνῶμενος ἐκίβη ἀντίδρα κέρη
 ἢ χυτ' ἄμ' ἀντιθέω ἐλατιονίδῃ σίππῳ,
 ἢ ἄμα φόρβαντι φίδῳ γένος, ἢ ἄμ' ἐραυθεῖ,
 ἢ ἄμα λουκίππῳ, καὶ λουκίπποιο δάμαρτι
 πεζῶς, ὅ δ' ἵπποισιν οὐ μὲν χροῖός γ' ἐνέλιπεν·
 ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστὴριον ἀνθρώποισι
 ζητούντων κατὰ γαῖαν ἔβης ἐκτεβόλ' ἄπολλον,
 πιδίης μὲν πρῶτον ἅπ' ὕλμυοιο κατῆλθε,
 λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέσχεός, ἢ μαγνηίδας,
 καὶ δία περραβύς, τάχα δ' εἰς ἰωλκὸν ἵκενός,
 μινάει τ' ἐπέβης ναυσικλείης ὠβοίης.
 σῆς δ' ἐπὶ ληλόντῳ πεδίῳ· τότοι οὐχ' ἄλλ' οὐ μὲν,
 τὰν ξασθαι νηόντε, καὶ ἄλλ' οὐ δ' ἐνδοχέοντα·
 ἐνθεν δ' αὐρίπον διαβὰς ἐκτεβόλ' ἄπολλον,
 βῆς ἀν' ὄρος ζάθειον χλωρόν, τάχα δ' ἴξασ' ἀπ' αὐτῆς
 ὅτε μυκαληνὸν ἰὼν, καὶ τὸν μινῶν λεχεποῖν·
 θήβης δ' εἰσαφίκενός ἐδος κατὰ μένον ὕλη·
 οὐ γάρ πώ τις ἐναίε βροτῶν ἱβὴ ἐνὶ θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πώποτε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδ' ἐκείλευσι
 θήβης ἀμπεδίον πυριφόρον· αἶψ' ἔχεν ὕλην
 ἐνθεν δ' ἐπ' ὀρέων ἐκίβη ἐκτεβόλ' ἄπολλον·
 οἷ χησὺν δ' ἴξας ποσιδηνίον ἀγλαὸν ἄλσος·
 ἐνθα νεοδμής πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος πρὸς,
 ἑλκων ἄρματα κελεύει, χαμᾶς δ' ἐλατὴρ ἀγαθὸς πρὸς

εἰκ δὲ φροιο θορῶν ὁδὸν ἔρχεται· οἷδ' ἔτιως μὲν
 κείν' ὄχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀρίεντες·
 εἰ δέ κεν ἄρματ' αἰησιν ἐν ἄλσει δινδροήντι.
 ὅππῃς μὲν κομύουσι τὰ δὲ κλίναντες ἐῷσιν·
 ὡς γὰρ τὰ πρῶτι' ὅσ' ἡ γένεθ' οἱ δὲ ἀνακτι
 οὐχονται δὲ φρος δὲ θεῶν ῥότε μοῖρα φυλάσσει·
 ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκλινες ἐκτεβόλ' ἀπὸ πολλόν·
 κηρίων δ' ἄρ' ἔπειτα κηλίσσας χαλκίρε' ἐβραον,
 ὅς τε λιλαιήθεν προχέει χαλκίρεον ὕδωρ·
 ἦν δὲ βῶς ἐκφύγει, καὶ ὠκλήν πολὺ πυρρον·
 ἐνθεν δ' εἰς ἄμαρτον ἀρίετο ποιήντα.
 βῆς δ' ἐπὶ δελφύσης· ῥοθὶ τοι ἄδ' ἡρώς ἀπὸ κήμων
 ταῦξαι νηόντε καὶ ἄλσεα δινδροήντα.
 σῆς δὲ μάλ' ἀρχ' αὐτῆς· καί μιν πρὸς μῦθον εἶπες·
 δελφῶσ' ἐνθάδ' ἐμφρονέω πρὶ χαλκῆα νηόν,
 ἀνθρώπων ταῦξαι χρηστήριον· οἳ τέ μοι αἰεὶ,
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεέσσας ἐκφύμβας·
 ἢ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πύρραν ἔχουσιν,
 ἢ δ' ὅσοι εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νῆσους
 χρυσόμενοι τοῖσιν δὲ τ' ἐγὼ νημρτέα βυλὴν
 πᾶσι θεμισέοιμι, χέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.
 ὧς εἰπὼν δὲ ἔθηκε θεμήλια φοῖβος ἀπολλων,
 εὐρέα καὶ μήλα μακρὰ διννεκέα· ἦ δ' ἐσιδῶσα
 δελφῶσα κραδίην ἐχολώσατο· εἶπε τε μῦθον·
 φοῖβε ἄναξ ἐκφύγει· ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
 ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις ταῦξαι πρὶ χαλκῆα νηόν,
 ἐμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἳ δέ τοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεέσσας ἐκφύμβας·
 αἳ ἐκτοὶ ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσι·
 πημνέγ' αἰεὶ κτύπος ἱππῶν ὠκείων·

ΕΙΣ

ἄρδ' ὁμοῖοι τ' ἔρῃσιν ἐμῶν ἰβῶν ἀπ' ἀπὸ πηγῶν,
 ἐνθάτις ἀνθρώπων βυλῆσεται εἰσοράσθαι,
 ἄρματα δ' ἀνποῖντα καὶ ὠκυπόδων κυτόπων ἵππων.
 ἢ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐκόντα.
 αἰεὶ δὲ τίς πίθοιο σύδ' ἐκ κρείων καὶ ἄρῶν
 αἰὲν ἀνάξ' ἐμέθεν· σὺ δὲ σθένος ἔτι μέγιστον,
 ἐν κρίσει ποίησαι ὑπὸ πύχλῃ παρνασσῷ.
 ἐνθ' ἔθ' ἄρματα καὶ δονήσεται ὑπὲρ τοι ἵππων
 ὠκυπόδων κυτόπος ἔσται ἀνδμήτορ πρὶ βωμόν·
 αἰεὶ καὶ ὡς προάγειν ἰηταινὴν δῶρα
 ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηώς,
 δέξαι ἰδὲ καὶ πρὶ κτιένων ἀνθρώπων.
 ὦς εἴπῃσ' ἔχεται πέπιθε φρένας ὄφρα δι' αὐτῇ
 δαλφύσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ μὴ δ' ἔχῃ τοιο.
 ἐνθεν δὲ προτέρω ἐκίβητο καὶ πρὸς ἄλλων·
 ὅς δ' ἐπὶ φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριτῶν,
 οἱ δὲ δὲ δὲ ἀγέροντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 ἐν καλῇ βῆλῃ κηφισαῖδος ἐγγυθὶ λίμνης.
 ἐνθεν κερπαλίμως προσέβητο πρὸς δειράδα θυόν·
 ὅκεο δ' ἐπὶ κρίων ὑπὸ παρνησὸν νιφόντα,
 κνήμον πρὸς ζέφυρον τετραμμένον· αὐτὰρ ὑπὲρ βίβη
 πέποι ὑποκρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆλα
 πρηχέ', ἐνθα ἀνάξ' τεμμήρατο φοῖβος ἀπὸ λαῶν
 νηὸν ποιήσασθαι ἐπὶ ἥρατον, εἴπετε μῦθον·
 ἐκθάδε δὲ φρονέω τῶνδε πρὶ καλλείᾳ νηὸν
 ἐμμελῆ ἀνθρώποις χρηστῆριον· οἳ τέ μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγινῆσσι τελεέσσας ἐκτόμβας,
 ἢ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν,
 ἢ δ' ὅσοι ἀνρώπην τε καὶ ἀμφιρύτης κατὰ νήσους
 χρισόμενοι· τῆσιν δ' αὖ ἐγὼ νημρτία βυλῆν

πᾶσι θεμισσοίμι χρέων ἐνὶ πτόνι νηΐ.
 Ως εἰπὼν διέθηκε θεμέλια φῶβος ἀπὸλλων
 αὐρεὰ καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς,
 λαῖνον ὕδ' ἐθηκε προφώνιος· ἦ δ' ἀγαμήδης,
 ἔειθε, ἐργίνε· φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὶν ἐνααυαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων·
 κτισοῖσιν λάεα· ἰδοῖμι μὲν ἐμμεναι αἰεὶ·
 ἀχ' οὐδὲ κρήνη καλλιέρους· ἐνθα δρακύναν
 κτείναν ἀναξ· διδὸς ὕδ' ἀπ' κρατεροῖο βιοῖο,
 ζαφροῖα μεγάλην, τέρας ἄγχιον· ἢ κακὸν πλάα
 ἀνθρώπων ἐρδυσεν ἐπὶ χθονὶ· πλάα μὲν αὐτὸς·
 πλάα δὲ μήλα ταναῦ ποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφροῖον,
 καὶ ποτε πελαμένη χρυσοθρόνῃ ἐπρεν ἦρης,
 δεινὸν τ' ἀργαλίοντε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
 ὃν ποτ' ὄρ' ἦρη ἔτικτε χολώσαμένη διττὴ παρ' ἴ·
 οὐτ' ἄρα δὴ κρονίδης ἐρικυδέα γείνα· τ' ἀθήνην
 ἐν κορυφῇ· ἦ δ' αἶψα χολώσατο πότνια ἦρη·
 ἦ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε, θείαναι,
 ὥς ἐμ' ἀτιμάζειν ἄρχη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος· ἐπεὶ μάλοχον ἐποίησατο κέδν' εἰδύαν·
 καὶ νῦν νόστρον ἐμείο τέκε γλαυκῶτιν ἀθήνην·
 καὶ πᾶσιν μακάρων μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃν ἠπεδανὸς γέρονε μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 πᾶς ἐμὸς ἦραιος ῥιμνὸς πόδας ὃς τέκον αὐτὴ· λείπῃ
 ῥίψ' ἀνὰ χρυσὸν ἑλῦσα καὶ ἐμβαλον αὐρεῖ· πόντω·
 εἰμὰ ἐγὼ ῥῆος θυγάτηρ θέτιν δόρυρό περ
 δέξατο, καὶ μετὰ ἦσι κασιγνήτησι νόμισεν·
 ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρων·
 χέτλιε ποικιλομήτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο·

ΕΙΣ

πῶς ἔτλης οἷος τεκνέην γλαυκῶπις δ' Ἀθήνη;
 ἢ μ' αὖ ἐγὼ τεκόμεν κῆρ σὴ κεκλημένη ἔμψης
 ἢν ὄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ ἤρανδ' οὐραὶ ἔχουσι
 κῆρ νῦν τοι γὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
 πᾶς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν·
 ὅτε σὸν ἀέχωνος ἱερὸν λείχος, ὅτ' ἐμὸν αὐτῆς.
 ὅδ' ἐτοίμ' εἰς σὺνὴν πωλήσομαι· ἀλλ' ἄπ' σείο
 πλοῦθεν ὅσα θεοῖσι μετέωρομαι ἀθανάτοισιν·
 ὥς εἰπὺς ἄπ' νόσφι θεῶν κίε χωομένη πρ.
 αὐτὶν ἐπειτ' ἤρ' αὖτο βοῶπις πότνια ἦρ·
 χεὶρὶ κῆρ πρηνεὶ δ' ἔλασε χθόνα κῆρ φάτο μῦθον·
 ἀέκλυτε νῦν μοι γαῖα, κῆρ ἤρανδ' οὐρὺς ὑπερθεν,
 τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπ' χθονὶ ναιετάοντες,
 τάρταρον ἅμφ' ἑλάν. τῶν ἐξ' ἀνδροδ' τε, θεοί τε,
 αὐτοὶ νῦν μὲν πάντες ἀκῆσκατε κῆρ δότε παῖδα
 νόσφι διὸς μηδέεντι βίην ἐπιδιδέα κείνῃ.
 ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσον κρόν' οὐρὺσ' ἀλάσ·
 ὧς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χεὶρὶ παχείῃ·
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἢ δ' εἰσιδ' ὅσα
 τέρπετο δ' ἐκτὰ θυμὸν· οἶέ το γὰρ τελέεσθαι.
 ἐκ τῆς δ' ἐπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 ὅτε ποτ' εἰς σὺνὴν διὸς ἦλυθε μητιδέντος·
 ὅτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδάδαλον ὥς τὸ πάρος πρ.
 αὐτῷ ἐφεζομένη, πυκινὰς φραζέσκετο βυλάς.
 ἀλλ' ἦ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίσιοι μένυσσα,
 τέρπετο οἷς ἱερόισι βοῶπις πότνια ἦρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε, κῆρ ἡ μέραι ἐξετελούντο,
 αἶψ' περιτελλομένη ἔτιος, κῆρ ἐπήλυθοι ὥραι,
 ἢ δ' ἐτεκ' ὅτε θεοῖς ἐναλίγκιον ὅτε βροτοῖσι.
 δεινὸν τ' ὄρ' ἀγαλέον τε τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν·
 αὐτίκα

αὐτίκ' ἦν δὲ λαβῆσα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 δῶκεν ἔπειτα φέρονσα καὶ ἡνίκ' ἔκον, ἥθ' ὕπερδετο·
 ὃς καὶ πολλὰ ἔρδανε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 ὃς τῇ γ' ἀντιάσκει, φέρεσκέ μιν αἰσιμον ἦμαρ.
 πρὶν γέ οἱ ἶδ' ἐφῆκεν ἄναξ ἐκέρχρος ἀπόλλων
 καρτερὸν ἦ δ' ὀδωῶσιν ἐρχομένη χαλεπήσι,
 κείτο μέγ' ἄθ' αἰνῶσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 θεοπεσίῃ δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄπειτος, ἦ δὲ καὶ ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα εἰλίετο· αἶψα δὲ θυμὸν
 φωνὸν ἀποπνέουσ', ὃ δ' ἐπνύξατο φοῖβος ἀπόλλων·
 ἐν ταυθοῖ νῆϊ πύθον ἐπὶ χθονὶ βωτιανέρῃ·
 ὃ δὲ σύ γε ζῶοισι καὶ δὴν δῆλημα βροτοῖσιν
 ἔπειτα· οἱ γὰρ πολλοὶ φόβον καὶ πόνον ἔδοντες
 ἐνθάδ' ἀγνῆσσι τελεῖσθαι ἐκέρχουσαν·
 ἥ δ' ἐτί τοι θάνατον γε δυσίηκε, ὅτε τυφώδεα
 ἄρκεται· ὃ δὲ χίμαιρα δυσώπου μοι· ἀλλὰ σέ γ' αὐτὴ
 πύσει γῆα μέλαινα, καὶ ἠλέκτωρ ὕπερίων·
 ὧς φάτ' ἐπὶ πύχ' ὁμοῖος· πῶ δὲ σκότος ὅαν κέλυφε.
 τὴν δ' αὐτὴ κατέπυσ' ἴμερον μένος ἠελίοιο·
 ἐξ ὅ νῆϊ πύθω κικλήσκειται· οἱ δὲ ἄνακτα
 πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, ὅννεκα κείβη
 αὐτὴ πῦσε πύλω μένος ὀξέος ἠελίοιο.
 καὶ πῶτ' ἄρ' ἐγνώσθιν ἐν φρεσὶ φοῖβος ἀπόλλων
 ὅννεκα μιν κήνη καλλίρροος ἐξαπάρησε.
 βῆ δ' ἐπὶ τελευτῇ κεχλωμένος αἶψα δ' ἔκνεο.
 σὴ δὲ μάλ' αἶχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε
 Τελυπύχ'· ὅτι ἄρ' ἐμελλετο μὲν νόον ἐξαπάρεσθαι,
 χῶρον ἔχουσαν ἔρατ' ἐν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.
 ἐνθάδ' ἐν δὲ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται· ὃ δὲ σὸν οἶος.
 ὃ δὲ καὶ ἐπὶ ῥίον ὥσιν ἄναξ ἐκέρχρος ἀπόλλων,

ΕΙΣ

πέρησι προχυτῆσιν ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
 καὶ βωμόν τοιήσας ἐν ἄλσει δινδομένηντι
 ἄλκι μάλα κρήνης καλλιῖδος, ἐνθάδ' ἀνακτι
 πάντες ἐπὶ κλισίῃ τελευσσίῳ ἀνχεύονται·
 ἔνεκεν τελευθῆσις ἱρῆς ἤχων ῥέεθρα·
 καὶ τότε δ' ἄγε τὰ θυμὸν ἐπράξετο φοῖβος ἀπόλων,
 ἥ τις ἀνθρώπος ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο·
 οἳ θῖρα παύσονται πυθοῖ ἐνὶ πεποιμένη·
 ταῦτ' ἄρα ὀρμάνων ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἐν δ' ἀνδροδὲ ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλαί·
 κρήτες ἄρ' ἐκ νηυσὶ μινώϊς, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 δειράτε ῥέεσσι καὶ ἀγέλασι θέμιστας
 φοῖβον ἀπόλωνος χρυσάρεα, ὅππικεν εἴτη·
 χρεῖων ἐκ δαδνῆς θυάων ὕπο παρνησοῖο·
 οἳ μὲν ἐπὶ πρῆϊν καὶ χημάτα νηὶ μελαίνῃ
 ἔβον πύλον ἡμαθόεντα πυλινέας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ δ' οἱ τοῖσι σωήντετο φοῖβος ἀπόλων·
 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρσε δέμας δελφίνι εἰοικώς·
 νηὶ θοῇ καὶ κῆτο πέλωρ μέγα τε δινόν τε·
 πάν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσσατο νοῆσαι
 πάντοθ' ἔνααίεσσανε τίνασε δὲ νῆϊα δῖρα·
 οἳ δ' ἀμέων ἐνὶ νηὶ καθεῖχτο δειμαίνοντες·
 ἢ δ' οἳ γ' ὅππ' ἔλυσον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν·
 ἢ δ' ἄνδ' ἀέρος νηὶς κυανοπρώροιο·
 αἰχμῶς οἳ τὰ πρῶτα κατεστήσαντο βοῶσιν,
 ὡς ἔπλεον κραπνὸς δὲ νότος κατὰ πείθευ ἐγείρε
 νῆα θοὴν πρῶτον δὲ παρηνείβοντο μάλα·
 παρ' δὲ λακωνίδα γαῖαν, ὅλιπερ ἄνδ' ἀνδρῶν
 ἴξον καὶ χώρον τριφυμβρότα ἠελίοιο
 ταῖνακρον ἐνθάτε μῆλα βαθύτροχα βόσκειται ἀεὶ
 ἠελίοιο

ἡλίοιο ἀνακτος· ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον·
 οἱ μὲν γὰρ ἐνθ' ἔβηλον νῆα χεῖν ἢ δ' ἀποβάντες
 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὁφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μιν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς διαπέσοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἷδ' ἄλλιον πολυὶ χυθον ἀμφὶς ὀρύσσει.
 αἰὲν ὅτ' ἐπιδαλίοισιν ἐπείθετο νηὺς ἀβρῆς·
 αἰὲν ὅτ' ἐκ πελοπόννησον πείραν ἐχέουσα
 ἦεν ὁδόν, πνοῇ δ' ἀναξ' ἐκέρχοντο ἀπόλλων
 ῥηϊδίως ἴθι' ἢ δὲ πρήνυσσα κέλαιον,
 δῶκ' ἡνὶ ἴκνε καὶ δῶρυφένν' ἐρατεινὴν,
 καὶ θρόνον ἀγρεῖοιο πόρον εὐκτιμόιον αἶψα,
 καὶ πύλον ἡμαθόεντα, πολυγενέας τ' ἀνθρώπους·
 βῆ δὲ παρὰ κρητὸς καὶ χαλκιδῆα καὶ παρὰ δῶμνιν,
 ἢ δὲ παρ' ἡλίδι δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπεισὶ·
 αὐτὲ φράς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη διὸς ἔρω·
 καὶ σφιν ὑπεννεφέωνι θάμης τ' ὄρος ἀγυὶ πέφαντο·
 δὴ λ' ἰχίον τε, σάμῃ τε, καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθος·
 αἰὲν ὅτ' ἐκ πελοπόννησον παρενίστατο πᾶσαν·
 καὶ δὴ ἐπεὶ κρήνης κατεπαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 ὅς τε διεκπελοπόννησον πείραν ἐέρχει·
 ἦλθ' ἀνέμος ζέφυρος μέγας αἰθριὸς ἐκ διὸς αἰθης·
 λάβρος ἐπαγίζων ἐξ ἀέρος, ὅρρα τάχιστα
 νηὺς ἀΰσει θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αἰφ' ὅρροι δ' ἡπείτα πρὸς ἡῶν, ἡέλιόν τε,
 ἐπλεον ἤγεμόννε δ' ἀναξ' ἐκέρχοντο ἀπόλλων.
 ἴξον δ' ὅτ' κρήνην ἀνδρείλον ἀμπελῆσαν
 ὅτ' λιμὲν ἦδ' ἀμάθοισιν ἐχρίματτο παντοπόρος νηὺς·
 ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρυσεν ἀναξ' ἐκέρχοντο ἀπόλλων,
 ἄσπερι εἰσδόμενος μέσῳ ἡματι· τὸ δ' ἀπὸ πολλὰ
 σσιν θαρσύνει πωτῶντο, σέλας δ' εἰς ὕραν ἦκεν·

ΕΙΞ

ὅς δ' αὖτε τον κατέδυσε διὰ ῥιπιδίων ἐριτίμων.
 ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δ' αὖ' ἐπιρυσσόμενος τὰ δ' κήλα.
 πᾶσαν δὲ κρήνην κατέχεν σέλας, αἶ δ' ὀλόλυξαν
 κριαρχῶν ἄλοχοι, καλλιζωνοῖτε θυγάτηρ,
 φοῖβον ὃν ῥίπης· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἔκαστον·
 ἐνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κοῆμ' ὡς ἄλτο πέτεσθαι.
 ἀνέρι εἰδομένους αἰζήσῃτε, κατὰ βῶτε
 πρωθήβη χάτη ἐλυμένος εὐρέας ὤμους.
 καὶ σφείας φωνήσας ἔπεια πρὸντα προσηύδα·
 Ω ξείνοι τίνες ἐπὶ πόθεν παῖδ' ὕμῳ κέλευθα·
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαφιδίως ἀγέλησθε·
 οἶέ τε ληϊστῆρ' ὅς ὑπερ' ἄλλα τοῖτ' ἀχθώνται
 ψυχὰς παρθένων, καὶ δὲν ἀγοδαποῖσι φέροντες·
 τίρ' ὅτ' ἄπως ἦσθον τετινόντες· ὃ δ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκ βῆτ' ὅδ' ἐκ θ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε.
 αὐτὴ μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀφρησάων,
 ὅπ' ὅταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν καμάρῳ ἀδινόντες· αὐτίκα δέ σφ' αἶσθε
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ·
 Ως φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 ἦν καὶ ἄμβρόσιος κρητὼν ἀγός, ἀντίον ἦν δ' αὖ
 ξείν'· ἐπεὶ δ' ἐκὼν γὰρ τι κατὰ νηυσὶν εἰσέειπε,
 ὃ δέμας ὃ δὲ φωνήν, ἀν' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ὅλετε καὶ μέγα χάρε'· θεοὶ δέ τοι ὀλβία δοῖεν·
 καί μοι τὸ τ' ἀγρόρυσσον ἐτήτυμον ὄρ' ὃν εἶδ' ὦ,
 τίς δ' ἦμος· τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκ νεώχσιν·
 ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
 εἰς πύλον ἐκ κρήνης, εἰθεν γένος ἀν' ἰχθυόμεν εἶναι·
 ναῦ δ' ὦδ' ἐξ αὐτῇ νηὶ κατήλθομεν ὅτι ἐκόντες·
 τόσον ἱέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·

ἀνὰ τίς

αἰεὶ τις ἀθανάτων δ' αὖρ ἦγαγεν ὕμῃ θέλοντας·
 τ' ὅς δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε κούρην ἀπόλλων·
 ξείνοι, τοῖ νωστὸν πλυδένδροον ἀμυγνέμεσθε
 τοπρὶν ἀτὰρ νῦν ὕμῃ πόροι αὖθις ἔσεσθε,
 εἴς τε πόλιν ἐρατὴν, καὶ δώματα καλὰ ἔχουσ·
 εἴς τε φίλας ἀλόχους, αἳ ἑσθλάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ δίδωμι ὅς ἀπόλλων δ' αὖχομαι εἶναι·
 ὕμῃ δ' ἦγαγον ἐσθλά· ὕπερ μέγα λαῖμα θαλάσσης·
 ἦτι καὶ φρονέων, αἳ ἑσθλάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
 βυλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσιτε, τῶν ἰότητι
 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπρὲς ἥματα πάντα·
 αἳ ἄγεθ' ὥς αἰὲν ἐγὼ εἶπω πείθεσθε τάχιστα·
 ἴστα μὲν πρῶτον κέθετον λύσαντε βοείας·
 νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρῃ ἐρύσασθε·
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλασθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴαυς·
 καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πυρὶ ἐπικαδόντες ἐπὶ τ' ἀλφίτα λαυκὰ βύοντες·
 αὖχεσθαι δ' ἔπειτα παριστάμενοι πρὶ βωμόν·
 ὥς μιν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠΐρεϊ δέξω πόντω
 εἰδόμενος δολφίνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρεσσα,
 ὥς ἐμοὶ αὖχεσθε δολφινίῳ· αὐτὰρ δ' βωμὸς
 αὐτὸς δέλφειος, καὶ ἐπόφιός ἐσται αἰεὶ·
 δειπνήσαι τ' ἄρ' ἐπεὶ ταυθ' παρὰ νηὶ μελαινῇ·
 καὶ ἀπείσαι μακάρων θεῶν, οἳ δ' ἄλυμπν' ἔχουσιν,
 αὐτὰρ ἐπὶ σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε·
 ἔρχεσθαι θ' ἄμ' ἐμοί, καὶ ἱππαῖόν ἀείδειν,
 εἰσδόνε χάρον ἱεροῖον ἵν' ἔξετε πίονα νηὸν·
 Ωἷ' ἔραθ' οἷ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλῦνον· ἡ δ' ἐπίθοιτο·

ΕΙΣ

ἰστὰ μὲν πρῶτον κῆθεσαν, λύσαν δὲ βοείας·
 ἰσὺν δ' ἰσοδόμη πέλασαν, προῖνοιςιν ὑφέντες·
 ἐκ δὲ κῆς αὐτοὶ βῆκον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἄλδς εἴπειρόνδε θοὴν ἀνάνῃ ἐρύσαντο,
 ὕψ' ἐπὶ ψαμάθοις παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν,
 κῆς βωμόν ποιήσαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ δ' ἐπιπλέοντες ἐπιτ' ἀλφίται λουκὲ θύοντες,
 δυχονθῶς ἐκέλευε παριστάμενοι παρὰ βωμόν·
 δόρπον' ἐπεθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 κῆς σπείσαν μακάρων θεοῖς οἱ δ' αὖ μὲν ἔχουσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις κῆς ἐδητύος ἐξ' ἔρον ἔντο,
 βῆν ῥ' ἱμενῆρχε δ' ἀράσφιν ἀναξ' διδὸς ἕδος ἀπόλλων·
 φόρμιγγ' ἐν χεῖραϊν ἔχων ἀγαθὸν κισσὸν ἰών,
 κηλὰ κῆς ὕψι βιάς· οἱ δὲ φρίσσοντες ἔπντο
 κρήτες πρὸς πυθῶν, κῆς ἱπταίῃσιν ἀΐδον
 οἳοί τε κρητῶν παῖδόνδε οἳοί τε μῦσα
 ἐν σῆθεσιν ἐθικε θεὰ μελιγέραν ἀοιδὴν.
 αἰμητοὶ δὲ λόρον προσέβαν πρὶν αἶψα δ' ἵκοντο
 παρνησὸν, κῆς χῶρον ἐπήρατον· ἐνθ' ἄρ' ἐμελλεν
 οἰκῆσιν, πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 δῆξε δ' ἄγων αὐτῷ δάπεδον κῆς πύονα νηὶν·
 τῶν δ' ὀρίνετο θυμὸς ἐνὶ σῆθεσιν φίλοισι·
 τῶν κῆς ἀνειρόμενος κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦν δ' α·
 Ω· ἄν' ἐπειδὴ τῆλε φίλων κῆς πατρίδος αἴης
 ἦγαγες ὕψω περ τῷ σὺ φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 πῶς κῆς ναὺ βιδέμεθα· τό σε φράζεσθαι ἀνωγμεν·
 ὅτε φρυγιδόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, ὅτ' αὖ λείμων,
 ὥς τ' ἀπὸ τ' αὖ ζῶειν, κῆς ἅμα ἀνθρώποισιν ὀπιθεῖν·
 τὴν δ' ἐπιμνησάσθαι προσέφη διδὸς ἕδος ἀπόλλων·
 νῆπιοι ἀνθρώποι δυστάλμωνδε, οἱ μελεδῶντες
 βυλῆας

βυλῆσθ' ἀρχαίους τε πόλιν καὶ σείνει θυμῷ.
 ῥηϊδίον ἔπος ὕμῳ ἔρῳ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θέσω
 δεξιτῇ μάλ' ἔχουσ' ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
 σφάξεν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέται,
 ὅσα ἐμοὶ κ' ἀγέωσι πρικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων
 σιόν τε προύλαχθε δέδεχθε δὲ φύλ' ἀνθρώπων,
 ἐνθάδ' ἀχειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθαὺ τε μάλιστ'·
 ἥτις πύσιον γ' ἔπος ἔσσεται ἥτις ἔργον,
 ὕβρις θ' ἢ θέμις ὅτι κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἄλλοι ἐπ' ὅθ' ὕμιν σιμάντορες ἀνδρὸς ἔσονται·
 τῶν ὕπ' ἀναγκάῃ δὲ δμῆσεσθ' ἡμῶν πάντα,
 εἰρητὰ τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι·
 καὶ σὺ μὲν ὕψω χάρεαι δίδος καὶ λιτῆς ἡέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰείης.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ῥμῆν ὕμνῃ μῦσα δίδος καὶ μακάδος ὕδν,
 κυλλήνῃς μεδέοντα καὶ ἄρκυδ' ἴης πλυμῆλιν
 ἀγγελον ἀθανάτων ἐριγύιον, ὃν τέκε μάα
 νύμφη ἐὺπλόκ' ἔμω, δίδος ἐν φιλότῃ μιγῆσαι
 αἰδοίη· μακρόρων δὲ θεῶν ἡλυνάθ' ὄμιλον,
 ἀνδρῶν ἔσωνάεσσα παλίσκιον· ἐνθα κρονίων
 νύμφη ἐὺπλόκ' ἔμω μισγέσκετο νυκτὸς ἀμαλγῷ,
 ὅφρα κατὰ γλυκῶν ὕπνος ἔχοι λυκώλενον ἥρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς θ' ἀνθρώπους·
 ἐπὶ δ' ὅτε δὴ μεγάλῳ δίδος νόοι ἐξετελείτο,
 τῇ δ' ἦδη δέκτος μῆς ὕραν ἔσθ' ἔρκετο,
 εἰς τε φῶς ἀΐαγεν, ἄρ' ἴσημά τε ἔργα τέτυκτο·
 καὶ πρὶν ἔλθ' ἔλκετο τῇδε πλῦρόν ποιν ἀμυλομήτην,
 λιγὴρ ἔλατ' ἔρα βούων, ἡγήτορ' ὀνειρών,

Ε iiiij

ΕΙΣ

πυκνὸς ὁ πωπιτῆρα πυλιδόκον· ὅς τ' ἄχ' ἔμελλεν
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἡῶς γερονὼς μέσῳ ἡματι ἐγκιθάριζεν,
 ἑσπερίος βῆς κλέψεν ἐκὼς ἑκὼς ἀπὸ λλωνος·
 τεύχεα δὲ τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια μάϊα·
 ὅς κ' ἐπεδὴ μνηστὴρ ἀπ' ἀθανάτων θόρε γήρῳ·
 ἠέτι δὴ δὴν ἐκείτο μένων ἰβῶν ἐν λίκνῳ·
 αἶψ' ὅτ' ἀναΐσας ζῆται βόας ἀπὸ λλωνος,
 ἠδὲν ὑπὸ βραίνων ὑψιρεφείος ἀνθρώπων·
 ἐνθα χέλωσ' ὄρων, ἐκτῆσατο μυρὶν ὄλβον·
 ἔρμῃς τοι πρῶτισα χέλην τεκτῆνα τ' αἰοιδόν·
 ἢ ῥά οἱ ἀντεβόλησιν ἐπ' αὐλῆσι θυρήσιν
 βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐρίθηλέα ποίη,
 σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα· διὸς δ' ἐρίθιος ὕδς
 ἀθρήσας, ἐγέλασε καὶ αὐτίκα μῦθον εἶπε·
 σύμβολον ἦδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, ἢ ὄνοταζω·
 χαῖρε φυὴν ἐρόεα χοροῖτό πεδαιὸς ἐταίρη
 ἀσπασίη προφανείσα· πόθεν ῥέδ' ἐκλόν' ἀθυρμα
 ἀδόνον ὄσρακον ἐλὶ χέλυς ὄρεσι ζώσας·
 αἶψ' οἶσ' ὡς εἰς δῶμα λαβών· ὄφελος τί μοι ἔσται·
 ἠδ' ἀποτιμήσω σὺ δέ με πρῶτισον ὀνήσεις·
 οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τ' ἐθύρηφι·
 ἢ γὰρ ἐπὶ λυσίης πολυπῆμονος ἔσται αἰχμὰ
 ζώσας· ἦν δὲ θάνη· τότε αἶν' μάλα κελόν' αἰείδοις·
 ὧς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρησιν ἀείρας,
 ἀψείσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἀθυρμα·
 ἐνθ' ἀναπλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρε
 αἰῶν' ἐξετόρησιν ὄρεσινδοιο χελώνης·
 ὧς δ' ὁπότε ὠκὺν ὀήμα διὰ σέρνοιο πρήσῃ
 αἰέρος· ὃν τε θαμινὰ ἐπιστροφῶσι μέριμναι·

αἷ' ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγᾶς,
 ὥς ἄμ' ἐπὸς τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος ἑρμῆς·
 πῆξεν δ' ὅρ' ἐν μέγροισι ταμῶν δόνακτος καλαμοῖο
 περὶ νῆας διὰ νῶτα διὰ ῥινόιο χελώνης·
 ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσεν βοὸς πρὸς πίδαλιν ἑῷσι,
 καὶ πῆχυν ἐπέθηκε· ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἄμφω·
 ἐπὶ δὲ συμφῶντος οἴων ἐτανύσατο χορδαί·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τᾶνξεν φέρων ἑρατεινὸν ἄθυρμα,
 πλὴν κῆρυ ἐπερῆτιζεν κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χερσὶ
 σμυδαλέον κονάβισεν· θεὸς δ' ὑπὸ κελὸν ἄειδεν
 ἐξ' αὐτοχελῆος περὶ μένος ἠὲ τε κῆροι
 ἠβηταὶ θαλίῃσι παραβόλα κερτομέεσιν
 ἀμφὶ δία κρονίδην καὶ μαϊάδα καλλιπέδιλον·
 ὃν πάρος ὠρίζεσθον ἑταρείῃ φιλόσῃτι·
 ἦν τ' αὖτ' ἐγενήν' ὄνομα κλυτὸν ὀνομάζων,
 ἀμριπὸν τε γέραυρε καὶ ἀγλαὰ δόματα νύμφης·
 καὶ ῥίπιδας καὶ τοῖον, ἐπιεταγὺς τε λέβητας·
 καὶ τὰ μὲν οὖν ἤϊδεν· τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίγα·
 καὶ πλὴν κῆρυ κατέθηκε φέρων ἱβῶν ἐπὶ λίην·
 φόρμιγγα γλαφυρὴν· ὃ δ' ἄρα κρῶν ἐρατίζων,
 ἄλτο κατὰ σκοπὴν αὐώδεος ἐκ μεγάροιο
 ὀρμαίνων δόλον αἰπὸν ἐπὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτ' ὅτε
 φιλιταὶ διέπυσσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ·
 ἠέλιος μὲν ἔδωκε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε,
 αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἑρμῆς,
 πρὶν ἴης ἀφίκεν θεῶν ὄρεα σκιδόντα·
 ἐνθα θεῶν μακάρων βοὸς ἄμβροτοι αὖλιν ἐχέσκον
 βοσκόμεναι λημῶνα ἀνδρασίης ἐρατῆν·
 τῶν ῥ' ὅτε μακάδος ἦδ' ἐὺσκοπος ὄρρηφόντης,
 πεντήκον τ' ἀγέλης ἀπετάμετο βῆς ἐριμύκης·

ΕΙΣ

πλάνοι δ' αὖ δ' ἠλάνε διὰ φάμαθ' ὅδεα χῶρον,
 ἢ χὴν ἄπρ' ἔφασ' ὁλίης δ' ἔλθετο τέχνης,
 ἀντί' αὖ ποιήσας ὅπλ' αὖ τὰς πρόθεν ὅπιθεν,
 τὰς δ' ὅπιθεν πρόθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὖ τ' εἴβαινε
 σάνδαλα δ' αὐτὶν ἔριφεν ἐπὶ φάμαθ' αἰήσιν
 ἄρ' αὖτ' ἢ δ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα
 συμμίσγων μυρί' αὖτ' καὶ μυρσιν' αἰδέας ὄζους·
 τῶν γὰρ σκευήσας νεοθηλούς ἀρχαλὸν ὕλης,
 ἀβλαβέως ὑπὸ πρῶν ἐδήσατο σάνδαλα κῦρ' αὖ
 αὐτοῖσιν πετάλοισι τὰ κυδῖμος ὄρειφόντης
 ἔπασσε πρίνθεν ὁδοιπορίην ἀγέεινων·
 οἷά τ' ἐπειγόμενος ὁλιχὴν ὁδὸν αὐτοπρεπὴς ὥς·
 ὅνδε γέρον ἐνόησε δομῶν ἀέθυσαν ἁγῶν
 δέμενον πεδίονδε δι' ὀχυσὸν λεχέποιον·
 ὅν πρότερος προσέφη μαίης ἐρικυδέος ἡδός·
 ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκεῖπεις ἐπικεμπύλος ὥμης,
 ἢ πλὴν οἱ μήσεις αὐτὰν τὰδε πάντα φέρησι,
 καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκῆσας,
 καὶ σιγῶν ὅτε μῆτι καταβλάπῃ τὸ σὸν αὐτὸ
 ῥαυον φῶς σκεῖπαι βωῶν ἰφθίμα κέρηναι·
 πρὸ δ' ὄρη σκιδέντα καὶ αὐλῶνδ' αἰετὸν
 καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κυδῖμος ἑρμῆς·
 ὄρ' ἡνείκε δ' ἐπὶ κερὸς ἐπαύετο δαιμονίη νύξ·
 ἢ πλείων τάχα δ' ὄρθρος ἐγένετο διμιοβρός·
 ἢ δὲ νέον σκοπιῇ προσεβήσατο διὰ σελήνῃ
 πάλαντος θυγάτηρ μεγαμειδεία ἀνάκτορος·
 τῆμος ἐπ' αἰφρόν' ἔταμόν διὸς αἰκίμος ἡδός·
 φοῖβ' ἀπὸ λλῶνος βῆς ἤλασεν ὀρυμετώπης·
 ἀδμήτ' αὖ δ' ἴκοντο δὲ αὐλῶν ὕψι μέλαθρον,
 καὶ ληνὸς προπάρειθεν ὄριπρεπὸς ἡμίανος·

ἐνθ' ἔπει δὲ βοτάνης ἐπεδόρβει βῆς ἐριμύνης.
 καὶ τὰς μὲν σωέλασεν δὲ αὐλίον ἀθρόας ὕδας
 λαὸν ἐρεπτομένον ἢ δ' ἐρσύντα κύτθρον.
 σὺ δ' ἐφόρει ξύλα· πλάα, πυρὸς δ' ἐπεμάετο τέχνην.
 δάφνης ἀγλαὸν ὄξον ἑλών, ἐπέλεψε σιδήρῳ
 ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄνα δ' ἄμπνυτο θῆμὸς αὐτμῆ.
 ἔρμης τοι πρῶτισα πυρῆϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 πλάα δὲ κέκλετο καὶ κατ' ὕδατι ἐνὶ βόθρῳ
 ὕλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπ' ηὐταν· ἀλάμπετο δὲ φλόξ
 πηλόσε φύζαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιμονέοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαε βίη κλυτὰ ἠρώεσσι,
 ἄρρα δ' ὑποβρυχίᾳς ἑλικος βῆς εἴλκε θύραζε
 δοιάς· ἄχι πυρὸς δ' αὖτις δὲ οἱ ἔπλετο πλῆν.
 ἀμροτέρως δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φουσιώσας
 ἐγκλίνων δ' ἐκύνλινδε δ' αἰώνας τε τορήσας.
 ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμῶν κρέα πόνοι δημῶ.
 ὥπῃ δ' ἄμρ' ὀβελόισι πεπαρμέναι φερατέοισι,
 σάρκεσσι δ' ὀμῶ καὶ νῶτα γράσμια καὶ μέλαν αἶμα
 ἐργμένον ἐν χολάδεσσιν· τὰ δ' αὐτὸς κείτ' ἐπὶ χώρης.
 ῥινὴς δ' ἐξετάνασε κατὰ σφύρα ἐνὶ πέτρῃ.
 ὥς ἔτι νῦν τά μετ' ἄλλα πολὺ χρόνιοι πεφύασι,
 δηρὸν δ' αὖ μετὰ ταῦτα καὶ ἀκρίτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔρμης χαρμοφέρων εἰρύνατο πίονα ἔργα
 αἰὲν ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔχισε δώδεκα μοῖρας
 κληροπαλεῖς τέλειον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκείῃ.
 ἐνθ' ὅσιν κρεῶν ἠρώατο κυδίμος ἔρμης
 ὁ δ' μὴ γάρ μιν ἔττειρε καὶ ἀθανάτων πρὶ ὄοντα
 ἦδ' αἰὲν ὥς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγνῶρ.
 καί τε μάλ' ἰμείροντι πέριν' ἰβῆς κατὰ δειρῆς.
 αἰγὰ τὰ μὲν κατέθηκεν δὲ αὐλίον ὕψι μέλαθρον

ΕΙΣ

Δημόν κ' ἡ κρέα πλάτ' μετ' ὅρα δ' αἶψ' ἀνάειρε
 πῆμα νέης φωνῆς ἐπὶ δὲ ξύλα κέκ' ἀναείρας,
 ὅλοποδ' ὅλοκέρηναι πυρὸς κ' ἐτεδάμνατ' αὐτ' μῆ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοὶ πάντα κ' ἐτα χρεὸς ἤνυσε δάμων,
 σάνδαλα μὲν προέηκεν ὅτε ἄλγρεον βαθυδίνην·
 ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε· κόνιν δ' αἶμάθωνε μέλαιναν
 παννύχιος· κ' ἐλὼν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης·
 κυλλήνης δ' αἶψ' αὐτὶς ἀρίκετο δ' ἄκέρηναι
 ὁρθρίος· ὅδ' εἰ τίς οἱ δολεχῆς ὁδὸν ἀντεβόλησεν,
 ὅτε θεῶν μακρόρων, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὅδ' κ' αὖτε λελάκοντο· δῖος δ' ἐριγνίος ἔρμης
 δοχμωθεὶς μετ' ἄροιο, δ' ἄκλῆτον ἔδωκεν,
 αὐρὴν ὁπωρινῆς ἐναλίγκιος ἤντ' ὁμίχλη·
 ὁθαύασ' δ' ἀνθρακ' ἐξίκετο πίονα νηὸν,
 ἥ κ' ἐπὶ προβιβῶν· ὅγ' ἄρ' ἐκτύπεν ὥς πρὶν ὅδ' εἶ·
 αὐμίνως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος ἔρμης,
 σπάρταρον ἄμρ' ὥμοις ἐλημένον ἤντε τέκνον
 νήπιον ἐν παλάμῃσι πρὶν γυνοῖ λαῖρος ἀθύρων
 κείτο χέλιον ἐρατὺν ἐπ' ὀριπράχρον ἐέργων·
 μητέρα δ' ὅκ' ἄρ' ἔλιθε θεῶν θεός· εἴπε τε μῦθον·
 τίπτε σὺ ποικιλομήτα πόθεν τόδ' ἐν κτὸς ἐν ὥρῃ;
 ἔρχη ἀναδείνῃ ἐπειμίνε· νῶ σε μάλ' οἶω.
 ἦ τάχ' ἄμ' ἡχανα δεσμά πρὶν πλουρῆσιν ἔχοντα,
 λητοῖδ' ὅκ' ἐπὶ χρσὶ διενπροθύροιο πρήσειν,
 ἦ σε λαβόντα μεταξὺ κ' ἐτ' ἄνκεα φιλητούσιν·
 ἔρρε πάλιν μεγάλην σε πατὴρ ἐρύτασε μβρίμηναν
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Τὴν δ' ἔρμης μύθοισιν ἄμείβετο κ' βδ' ἀλλόισι·
 μήτ' ἐμὴ· τί με ταῦτα τιτύσκεαι ἤντε τέκνον
 νήπιον· ὅς μ' ἄρα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδ'

παρβαλέειν· καὶ μητρὸς ὕπαιδεύδοικεν ἑλπίας·
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ὅ τις ὄριση,
 βυλάων ἐμὲ καὶ σε διαμπερές· ὅδ' ἑοῖσι
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπασσι,
 αὐτὲς τῇδε μίνοντες ἀνέξομεθ' ὥς σὺ κελύσεις,
 βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίσσειν,
 πλῆστον ἀργεὶ δὲ πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἀνθρώπων ἑστάνοντι θαλαμῶν ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 καὶ γὰρ τῆς ὀπίης ἐπιβήσομαι, ἥς περ ἀπώλων·
 εἰ δέ κε μὴ δώσω πατὴρ ἐμὸς· ἦτοι ἐγὼ γε
 πρήσω δαύεμαι φιληταῶν ὄρχαμος εἶναι·
 εἰδὲ μὲ ῥαυνήσει λητὲς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τι οἷ καὶ μείζον θίγμαι ἀντιβολήσιν·
 εἴμι γὰρ εἰς πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσω·
 ἐνθεν ἄλῃς ποίποδας περικαλέεσθαι ἠδὲ λέβητας
 πορθήσω, καὶ χρυσὸν ἄλῃς τ' αἶθωνα σίδηρον,
 καὶ πολλὰν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄφεα ἀνέβλησθα·
 Ωἷς οἱ μὲν ῥέπτεται πρὸς ἀμύγδαλον ἀρόραν,
 υἱὸς τ' αἰγιόχοιο διὸς, καὶ πότνια μάα·
 ἥως δ' ἠριγένεια φάος θνητοῖσι φέρουσα,
 ὠρυστὰ π' ὠκεανοῖο βαθυρρόδ'· αὐτὰρ ἀπώλων
 ὄρχιστον δ' ἀρίκενε κίων πολυήρατον ἄλσος
 ἀγρόν· ἐρισφαράν τε γαιήοχον, ἐνθα γέροντα
 κινώδαλον σῦρε νέμοντα παρὲς ὁδὸν ἑρκος ἀγῶν·
 ἦν πρότερος προσέφει λητὲς ἐρικυδέος υἱός·
 Ωἷ γέρον ὄρχιστ' ὁ βατοδορὸς ποίηντος,
 βῆς ἀπὸ πτερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω
 πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς
 ἐξ ἀγέλης· ὅδ' αὖρος ἐβόσκετο μῆνος ἀπ' ἄλλων
 κυάγεος· χαροποι δὲ καὶ ὅς κατ' ὀπίσθιν ἐποντο,

ΕΙΣ

τῆσ' ἀρδὲς ἡὐτέ φῶτας ὁ μὲν φρονέει μὲν ἔλθ' φθιν
οἷτε καὶ δὲ τε ταῦρος δ' δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται
ταῖ δ' ἔβαν ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο,
εἰ μὲν καὶ λημῶνος ὥπ' γλυκεροῖο νομοῖο
ταῦτά μοι εἰπὲ γράει παλαιγενὲς εἶπε ὅπως
ἀνέρεα, ταῖς δ' ἐπὶ βυσσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.

Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμφοτέρωθεν προσέειπεν·
ὦ φίλος, ἀνδραλέων μὲν, ὅς τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδουσιν
πάντα λέγειν, πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρῆναισιν ὁδῶται·
τῶν δ' οἱ μὲν καὶ πολλὰ μεμαότ' εἰσι, οἳ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
φοιτῶσιν, χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἔστιν ἔκθετον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμάρ' εἰς ἡέλιον καταδύατα,
ἔσχεπ' ὅσον περὶ γυνὸν ἀγῶης οἶνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἴδ' ὅσα φέρισε σαφὲς δ' ἔκ' οἶδα νοῆσαι,
ὅς τις ἄμα βυσσὶν εὐκράευσιν ὁπήσει
νήπιος· εἴχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδισεν·
ἐξοπίσω δ' ἀνέρε· κέρη δ' ἔχεν ἀκτίον αὐτῷ.
φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θάσσον ὁδὸν κίε φοῖβος ἀπόλλων·
εἰδωνὸν δ' ἐνόη' τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω
φιλητῶν γεγαῶτα διὸς παῖδα κρονίωνος·
ἑαυμένως δ' ἠΐξεν διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
ὅς πύλον ἡραθῆν διζήμενος εἰλίποδας βύς,
πορφυρέη νεφέλῃ κεκλυμμένος ἀρέας ὤμους·
ἴχνη δ' εἰσενόησεν ἐκὶ βόλος, εἴπε τε μῦθον.
ὦ πόποι, ἡ μὲν γὰρ θαῦμα ῥ' ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνη μὲν τὰ δὲ γ' ὅτ' ἐβῶν ὀρθοκραιρῶν·
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ὅς ἀσποδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τὰ δὲ γίνεται ἔτε γυναικὸς,
ἔτε λύκων πολιῶν, ἔτ' ἄριστων, ἔτε λεόντων,
ἔτε τί κεν ταῖς ῥα λαισιώχενος ἔστιν ὁμοῖα,

ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
 αἶνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰγρότ' ἔνθεν ὁδοῖο.
 Ως εἰπὼν, ἦ ἔνθαξ' εἰδὼς ἕδος ἀπόλων.
 κυλλήνης δ' ἀφ' ἱκνεν ὄρος κατὰ μέμον ὕλη·
 πέτρης εἰς καθμῶνα βαθύτιον· ἔνθα τε νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχουσε διδὼς πᾶσα κρονίωνος·
 ὁδμή δ' ἰμερόεσσα δι' ἕρεος ἠγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦ ποδὰ βόσκειτο ποίην·
 ἔνθα ῥ' τε σπυῖδων κατεβήσατο λαῖνον ἔδδον
 ἄντρον δὲ ἠβέν ἐκαστὸς αὐτὸς ἀπόλων.
 ῥ' δ' ὡς αὖ ἐνόησε διδὼς καὶ μακάδος ἕδος,
 χλωμένος περὶ βυσὶν ἐκβολὸν ἀπόλωνα,
 σάργαν' ἔσω κατέδωκε θυῖεν τ' ἥντε πολλὴν
 πρέμνων ἀνθρακίην ὕλης σποδὸς ἀμρικυλῆει·
 ὡς ἔρμῃ ἐκέρχον ἰδὼν ἀγέεινεν ἑαυτὸν·
 ἐν δ' ὀλίγῳ σκέλασε κέρη χεῖρας τε, πόδας τε,
 δὴ ῥα, νεόλατος προκλυμῖος ἠδ' ὕμον ὕπνον
 ἄχρης· εἰ νέτειντε χέλω ὑπὸ μαχάλλῃ εἴχε·
 γνῶ δ' ἔδ' ἠγνοῖσε διδὼς καὶ αὐτὸς ἕδος·
 νύμφην τ' ἔρείην περικαλλέα καὶ φίλον ἕδον,
 παῖδ' ὀλίγον δολίχ' ἑλόμενον ἐν προπύλῃσι.
 παπῆνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 ποῖς ἀδύτης ἀνέωγε λαβῶν κληῖδα φανήν,
 νέκταρος ἐκ πλείους, ἢ δ' ἀμβροσίης ἐρατὴν ἦς·
 πολλὰς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο.
 πολλὰ δὲ φοινικόντα καὶ ἄργυρα εἴματα νύμφης,
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐνὸς ἔχουσιν.
 ἔνθ' ἔπει ἐξερέεινε μυχὸς μεγάλοιο δόμοιο,
 αἰτοῖσθης μύθοισι προσηύδα κνύδιμον ἔρμῃ·
 εἴ περ, ὅς ἐν λένῳ κατὰ κείαι, μήνυέ μοι βῆς

ΕΙΣ

θαῖον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διλοισόμεθ' ὑπερὰ κόσμον·
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ὅτε τάρταρον ἤρδεντα,
 εἰς ῥόπον ἀνόμορον καὶ ἀμήχανον· ὃ δέ σε μήτηρ
 ὅτε φάος· ὃ δὲ πατὴρ ἀναλύσεται· ἀπ' ὧν γαῖη
 ἔρρησται δαίμοσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονίῳν.

Τὸν δ' ἔρμης μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι.
 λητοῖ' ἦν· τίνα τῶτον ἀπινέα μῦθον εἶπες;
 καὶ βῆς ἀγραῦλης διζήμενος ἐνθαδ' ἰκθύνεις;
 ὃν ἴδον, ὃ πυθόμην ὃν ἄλλα μῦθον ᾤκησα.
 ὃν αἶν μινύσαι μ', ὃν αἶν μῆνυπον ἄροίμην,
 ὅτε βοῶν ἐλατῆρι κραταῖφ' φωτὶ ἔοικε.
 ὃν ἐμὸν ἔργον τῶτο πάρος δέ μοι ἄλλα μέμνηεν.
 ὅπνους ἔμοιγε μέμνηε καὶ ἡμετέρης γαῖα μηρός,
 σπάρταν ἀτ' ἀμρ' ὧμοισιν ἔχεν καὶ θρῆμα λοετοῖα,
 μή τις τῶτο πυθοίτο· πόθεν γὰρ νεῖκος ἐτύχθη;
 καί κεν δὴ μέγα θαῦμα, μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 πᾶσα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο πρῆται,
 βυαὶ μετ' ἀγραῦλοισι τῶν ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 χθὲς γένόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες· ῥηχθεῖα δ' ὤκ' ἔχων,
 εἰδὲ θέλεις παρὸς κεραιὴν μέγαν ὄρμον ὁμῆμαι.
 μὴ κεν ἐγὼ, μὴ τ' αὐτὸς ὑπὶ χομαί αἴτιος εἶναι,
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὴν ὑμετράων·
 αἴτινός σε βόδ' εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος ὅσον ἀκνῶ.
 ὦς ἄρ' ἔρη· καὶ πυκνὸν ἀπ' βλεφάρων ἀμαρύναντα,
 ὄφρυσιν ῥιπιάξενεν ὀρώμεος ἐνθα καὶ ἐνθα
 μάκρ' ἀπ' συρίζων, ἄλιον ὥς μῦθον ἀκνῶν.
 ἦν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκείβρος ἀπόλλων.
 ὦ πέπον, ἡ πρόποντα δολοφραδές, ἡ σε μάλ' οἶω
 πολλὰ κίς ἀντιτορῆντα δόμους ἀναιετάρωντας
 ἐννυχον ὃ χ' ἐνὰ μῦθον, ἐπ' ὃ δὲ γῶτα καθίσαι
 σκευάζοντα

σκηνάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ φόβου, οἱ ἀγορεύεις·
 πολλὰς δ' ἀγροῦλας ἀκχεύσεις μηλοβοτῆρας
 ἕρεος ἐν βήλῃς ὅπου ταν κρειῶν ἐρατίζων,
 ἀντήσεις ἀγέλησι βοῶν, καὶ πάσι μῆλων.
 οὐκ ἄγε μὴ πύματον καὶ ὕψατον ὕπνον ἰαύσης·
 ἐκ λίκου κατὰβαινε μελαίνης πυκνὸς ἑταῖρος.
 τὸτο γὰρ οἶον καὶ ἐπείτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις·
 ὅρχος φιλητέων κεκληῖσαι ἡμέατα πάντα.

ὦς ἂρ' ἔφη καὶ παῖδά λαβὼν, φέρε φοῖβος ἀπόλλων·
 σὺ δ' ἄρα φρασάμενος· κτε δὴ κρατὺς ὄρχηφόντης,
 οἰωνὸν προέειπεν ἀφρόμενος μετὰ χερσὶ,
 τλήμονα γαστρὸς ἔριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώπην,
 εἰς μὲνως δὲ μετ' αὐτῶν ἐπέπιαρε· τοῖο δ' ἀπόλλων
 ἔκλυεν· ἐκ χερῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύνδιμον ἑρμῆν·
 ἔζητο δὲ προπαύριθε καὶ εὐμαῖος περ ὁδοῖο,
 ἑρμῆν κερτομέων· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 θάρσει παρραγιῶτα διδὸς καὶ μαϊάδος ἡέ.
 εὐρήσω καὶ ἐπείτα βοῶν ἰφθίμα χέριννα,
 τῆτοισι οἰωνοῖς· ὃ δ' αὖθ' ὁδὸν ἤγε μονάσσης.

ὦς φάτο· ὃ δ' αὖτ' ἀνόρυσσε θαῶς κυλλήνιος ἑρμῆς
 παρδῆϊ ἰὼν· ἀμφω δὲ παρ' ὕατα χερσὶν ἐώθη,
 σπάρτανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος, εἴπε δὲ μῦθον·
 πῆμε φέρεις ἐκφέρεις θεῶν ζαμένεσσι πάντων·
 ἡμε βοῶν ἐνεχῶδε χολώμενος ὀρσολοπούσης·
 ὦ πόποι· εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ὃ δ' ἔγνω·
 ὕμετέρας ἔκλεψα βόας ὃ δ' ἄλλον ὁπώπα,
 αἵ τινές εἰσι βόες· ὃ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκνύω·
 δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο παρὰ ζηνὶ κρονίῳ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔκστα διαρρήδην ἐρέεινεν
 ἑρμῆς τ' οἰοπόλος, καὶ λητὴς ἀγλαὸς ἡός·

Hom. Odyf.

G

ΕΙΣ

ἄμφ' ὅς θυ μὲν ἔχοντο δ', ὃ μὲν νημβρέα φωνῆν
 ἔκ' ἀδίκως ἐπὶ βυσσὶν ἐλάλυτο κύνδιμον ἑρμῆν·
 αὐτὰρ δ' ἐτέχνησιν τε καὶ ἀμυλίοισι λόγοισιν,
 ἠθέλεν ἐξαπατᾶν κυλλήνιος ὄρνυρότοξον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πολὺ μῆτις ἔων, πολὺ μὲν χανον αὔρεν·
 ἑαυμένως δ' ἤπειτα διὰ φάμαθ' οἰο βάδιζε
 πρόθεν· αὐτὰρ κερτοπιάθ' εἰδὸς καὶ ληΐς ἥδ' ὅς·
 αἶψα δ' ἵκοντο κέρηνα θυώδεος ὑλύμποιο·
 ὅτε πατέρ' αἰκονίωνα εἰδὸς περιεχάλεα τέκνα·
 κείθι γὰρ ἄμφοτέροισι δίκης κερτέμετο τάλαντα·
 οὐ μολίη δ' ἔχ' ὄλυμπον ἀνάνιφον ἀθάνατοι δὲ
 ἄφθιτοι ἠγρέθοντο ποτὶ πύχας ὑλύμποιο·
 ἔστησαν δ' ἑρμῆς τε καὶ ὄρνυρότοξος ἀπόλλων
 πρόθε εἰδὸς γένων, ὃ δ' ἀνείρετο φαίδιμον ἥδ' ὄν,
 ζεῦ ὕφιβρε μέγας καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 φοῖβε πόθεν ταύτην ἰδύσθαι κεία ληϊδ' ἐλαύνεις;
 παῖδά νεόν γεγαῶτα φωνὴν κήρυκος ἔχοντα·
 σπασδαῖον τόδε χῆμα θεῶν μεθ' ὃ μῆγυριν ἦλθε·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκέρβρος ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀνύσαις ἔκ' ἀγαπαδινόσ·
 κερτομέων ὥς οἶός ἐγώ φιλολήϊός εἰμι.
 παῖδά τίς ἄρ' ὄνδρ' ἀπ' ἀπύσιον κερταῖσιν
 κυλλήνης ἐν ὄρεσι πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
 κέρτομον οἶον ἐγώ γε θεῶν ἔκ' ἄλλον ὄπωπα,
 ἔδ' ἀνδρῶν ὁ πόσοι λησιμβροτοὶ εἰσὶ ἐπὶ γαίῃ·
 κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βύς, ὥχεται ἐλαύνων
 ἐπὲρ ἰος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 αὐτοπόρον δ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοῖα πέλωρα
 οἷά τ' ἀγασσάσθαι καὶ ἀγκυρὰ δαίμονος ἔργα·
 τῆσιν γὰρ ἰδὺν βυσσὶν ὅτε ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 ἀντίος

ἀντὶ τὰ βήματα ἔχουσα, κόνις ἀνέβαινε μέλαινα.
 αὐτὴ δ' ἔστος ὁ δ' ἐκ τὸς ἀμήχανος, ἔτ' ἄρα ποσσὶν
 ἔτ' ἄρα χροσὶν ἔβαινε διὰ φαρμακώδους χῶρον.
 αἰχμάλικον τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλαινα.
 τοῖα πέλωρ', ὥς εἴ τις θρόνοις θροσὶ βαῖνοι.
 ὅφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ φαρμακώδους χῶρον,
 ρεῖα καλὶ χνία πάντα διέθρεπεν ἐκονίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φαρμάθοιο μέγαν σῖβον ἐξεπέρυσεν.
 ἄρρατος γένετ' ὦκε βοῶν σῖβος ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 χῶρον ἀνὰ κρατερὸν πόντον δ' ἐφράτατο βροτὸς ἀνὴρ
 εἰς πύλον αὐτοῦς ἐλῶντα βοῶν γένος αὐρυμετώπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατέρεξε,
 καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμνησεν ὁ δ' οὐκ ἔνθα, καὶ δ' ἔνθα,
 ἐν λίανω κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐρικυῖος.
 ἀνθρώπων ἐν ἡρώεσσι κατὰ ζόρον, ὅθεν αὐτὸν
 αἰετὸς ὁ δ' οὐκ ἔλαυνε ἐσκέφατο πολλὰ δὲ χροσὶν
 αὐτὰς ὠμάρταζε δολοφροσύνῃν ἀγρυπνῶν.
 αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηχεῖως ἀγόρευεν.
 ἔκ' ἴδον· ὅς πυσθόμην, ἔκ' ἄλλῃ μῦθον αἶκυσσα.
 ὅς δ' ἐκε μινύσαι μ' ὅς αὖ μῆνυθρον θροίμην.
 ἦτοι θροῖ ὡς εἰπὼν, κατὰ ῥ' ἔζετο φοῖβος ἀπὸ δαλῶν.
 ἔρμης δ' αὐτὸς ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠύδα.
 δείξατο δ' εἰς κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων.
 ζῶ πάτερ ἦτοι ἐγώ σοι ἀληθείην κατὰ λέξω.
 νημερτὴς τε γὰρ εἰμι καὶ ἔκ' οἶδα φασίεσθαι.
 ἦλθεν δὲ ἡμετέρῃ διζήμενος ἐλὶ ποδῶν βῆς
 σήμῃον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο.
 ὅς δὲ θεῶν μακρόρων ἀγέ μάρτυρας ὅς δὲ καὶ ῥήϊδας.
 μινύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκάης ὅς π' πολλῆς
 πολλὰ δὲ μ' ἠπείλησε βαλεῖν δὲ τάρταρον αὐραῶ.

ΕΥΣ

ὅτε γὰρ μὲν ἔρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυνδέος ἡβης.
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην, τὰ δὲ τ' οἶδ' ἐκὼς αὐτόδ'·
 ὅτι βοῶν ἐλατῆρι κραταίῳ φῶτι ἐοικώς
 πείθεο· κῶς γὰρ ἐμοῖο πατὴρ φίλος αὐχέας εἴνε·
 ὥς ἢ οἶκ' ἑλάννα βόας, ὥς ὄλβιος εἶην,
 ἔδ' ὅτ' ἐρ' ἔδον ἔβην· ῥέδ' ἀγρομέως ἀγορεύω·
 ἡέλιον μάλ' αἰδέομαι, κῶς δαίμονας ἄλλους·
 καί σε φιλῶ κῶς τόνον ὀπιζομαι, οἶδ' αὖ κῶς αὐτόν·
 ὥς ἢ αἰτίδ' εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον·
 ἔ' μὰ τὰ δ' ἀθανάτων ἐὺκρόσμητα προθυραῖα,
 καὶ ποτ' ἐγὼ τὸτω τίσω ποτὲ νηλεῆ φωνήν,
 κῶς κρατῶ πρ' ἐόντι· σύ δ' ὀπλοτέρουσιν ἄρηγε·
 ὦς φάτ' ἐπιλλίζων κυλλήνιος ἄρχειφόντης·
 κῶς τὸ σπάρτανον εἶχεν ἐπ' ἡλένη ἔδ' ἀπέβηκε.
 ζῆλε δὲ μέγ' ἐξεγέλανεν ἱδῶν κρομῆδα παῖδα,
 αἶ, κῶς ἐτίτα μίνως ἄρ' ἀνέβηκεν ἀμφὶ βόεσσιν·
 ἀμροτέρως δ' ἐκέλευσεν ὁ μόδρονος θυμὸν ἔχοντα,
 ζητοῦσιν· ἐρμῆν δὲ διάκτρον ἡγεμονεύειν·
 κῶς δειφαί τ' ἦν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσι νόοιο,
 ἥπ' η' δ' αὐτὰ πέφυκε βοῶν ἱφθιμα κέρηνα·
 ἠδ' αὖ σεν δὲ κρονίδης, ἐπεπείθειτο δ' ἀγλαὸς ἐρμῆς·
 ῥηὶ δ' ἴως γὰρ ἐπείθεο διὸς νόος ἀγχιόχοιο·
 τῷ δ' ἄμρω σπυλόντο διὸς περικαλλέα τέμνα·
 ὅτ' πυλὸν ἡμαθόεντα δ' ἐπ' ἀφρεῖ πόρον ἴξον·
 αἰγρὸς δ' ἐξέγοντο κῶς αὐλίον ὑφ' ἡμέλαθρον·
 ἦ γ' ἔδ' ἡ τὰ χρέματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ·
 ἐνθ' ἐρμῆς ἰδὼν ἐπίτα κίων παρὰ λαίονον ἀνθρον,
 εἰς φῶς ἐξήλασε βοῶν ἱφθιμα κέρηνα·
 ἀντοῖδης δ' ἀπατέρθεν ἱδῶν ἐνέησε βοείας
 πύργῳ ἐπ' ἡλιβλάτῳ· τὰ γὰρ δ' ἦρετο κνύδιμον ἐρμῆς·
 Γῶς

Π ὥς ἐδύω δολομήτα δ'ὲν βόε δαιροτομήσας·
 ὡς δὲ νεογνὸς ἐὼν, κτὴν νήπιος· αὐτὸς ἔγωγε
 θαυμένω κτ' ὅπως τὸ σὸν κράτος· ὃ δέ τι σε χρὴ
 μακρόν ἀέξεσθαι κυλλήνιε μακάρος υἱέ·
 Σ' ἄρ' ἔφη· κτὴν χρυσὶ πρίστρεφε κερτρὰ δέσμοι
 ἀγνῆ· ταῖς δ' ὑπὸ πρῶτ' ἐκτὰ χθονὸς αἰετὰ φύοντο,
 αὐτόθεν ἐμβολαῖδ' ἐντραμμέναι ἀηήλῃσι·
 ῥεῖά τε κτὴν πάσσῃσι ἐπ' ἀγρῶν βόεσσιν,
 ἔρμῳ βυλῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ ἀπόλλων
 θαύμασιν ἀθρήσας· κτε δὴ κρατὺς δ' ὀφειδόντις,
 χῶρον ὑπὸ βλήδην ἐσκέφατο πῦρ ἀμαρύνων,
 ἐγκρύψαι μεμαῶς, λητὸς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπὶ νῦν ἐκὼν βόλον ὥς ἐβέλ' αὐτὸς,
 κτὴν κρατὸν πρὶ ἐόντα λαβὼν δ' ἐπ' ὀπίσθερά χειρὸς
 πλῆκτο· ἐπειρήτιζε κτὰ μέλος· ἦ δ' ὑπὸ χειρὸς,
 σμυδαλέον κονάβησε· γέλασε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
 γηθέσας· ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἠλθ' ἰὼν,
 θυμῷ ἀκνάζοντα λύρῃ δ' ἐρατὴν κιθαρίζων,
 σὴν ῥ' ὄγε θαρσύνει· ἐπαριστερὰ μακάρος υἱὸς
 φοῖβος ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων,
 γηρύετ' ἀμβολαῖδ' ἐρατὴ δέοι ἔσπετο φωνή,
 κρῆνων ἀθανάτους τε θεὸς, κτὴν γαῖαν ἐρεμνὴν·
 ὥς τὰ πρῶτα γέγοντο κτὴν ὡς λάχε μοῖραν ἔκθετος,
 μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰετὴν·
 μητέρα μυσάων, ἦ δ' ὅρ' ἀλάχε μακάρος υἱὸν·
 τὰς δὲ κτὰ πρέσβην τε κτὴν ὡς γεράκιον ἔκθετος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεὸς, διὸς ἀγλαὸς υἱὸς·
 πάντ' ἐλέπων κτὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων,
 ἦν δ' ἔρος ἐν στήθεσιν ἀμύχανος ἀννυτο θυμόν·
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ΕΙΣ

Β ὑφ' ὅνε μηχανιώτα πόνον' ἔταυρε
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλασ'
 ἥσου χίως καὶ ἔργα διακρινέεσθαι οἶω.
 ναῦ δ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ πολύροπε μακάρος ἕε.
 ἦ σοί γ' ἔκ γε γένε' ἡς τά δ' ἄμ' ἔπειτο θαυματὰ ἔργα.
 ἦ τίς ἀθανάτων ἦ ἔθνητων ἀνθρώπων,
 δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδὴν.
 θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσων ἀνθρώπων.
 ἦν ἔ τ' ὡς ποτέ φημι δαήμεναι ἔτι τιν' ἀνδρῶν,
 ἔτι τιν' ἀθανάτων οἳ δ' ἄλμπια δώματ' ἔχουσιν,
 νῆσφι σέθεν φιλιπτα δῖος καὶ μακάρος ἕε.
 τίς τέχνη, τίς μῦθος ἀμυχανέων μελεδῶτων.
 τίς βίβλος ἀφ' ἧς γὰρ ἄμα βίβλα πάντα πάρεστιν.
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἡδυμὸν ὕπνον ἐλέσθαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ μύθοισιν ὀλυμπιάδεσσιν ὀπιθῶς.
 τῆσι χοροὶ τε μέλῃσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
 καὶ μολπή τε θαλῆα καὶ ἰμβρότης βρόμος αὐλῶν.
 εἴ μ' ἔπωτί μοι ᾧ δὴ μετὰ φρεσὶν ὦδε μέλῃσιν,
 οἷα νέων θαλῆης ἐν δέξια ἔργα πέλονται.
 θαυμάζω δῖος ἕε τά δ' ὧς ἔραρον κισκρίζας.
 ναῦ δ' ἔπει ὅω ὀλίγος πρὶ ἑὼν κλυτὰ μέγιστα οἶδάσ'.
 σοὶ τ' αὐτῷ καὶ μηδ' ἰ τόδ' ἀφ' ἧς ἀγορεύσω.
 γὰρ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον· ἦ λυὸν ἐγὼ σε
 κυδρόν ἐν ἀθανάτοισι καὶ Ὀλβιον ἦγε μονούσω.
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ὅτε τέλος ἔκ' ἀπατήσω.
 τὸν δ' ἔρμῃς μύθοισιν ἀμείβετο κρδ' ἀλεόοισιν
 εἰρωτῶς μ' ἐκείνῃ περιφραδὲς, αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ
 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι ἔτι μεσάρω.
 σὴ μὲν εἰδήσεις, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βυλῆ, καὶ μύθοισι σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' αὖ οἶδάσ'.
 πρῶτος

πρῶτος γὰρ Διὸς ἦν μετ' ἀθανάτοισι θαλάσῃς
 αὐτὸς τε κρατρός τε, φιλεῖ δ' ἡ σέ με τίττα Ζεῦ,
 ἐκ πάσης ὁσίνης ἔπορεν δέ τοι ἀλλαὰ δῶρα,
 καὶ τιμὰς, σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμῶς,
 μαντεῖας τ' ἐκέρχε Διὸς παρὰ θεόφρατα πάντα·
 καὶ νῦν αὖτ' ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάμην·
 σοὶ δ' αὐτὰρ ἐπεὶ δαήμεναι ὅ, πῃ μνησινῶς·
 αἶψ' ἔπειθ' οὖνοιο θυμὸς ἐπιθύει κινθάρϊζεν,
 μέλπεο καὶ κινθάρϊζε καὶ ἀγαῖας ἀέγχε·
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε·
 αὐμολπῇ μετὰ χρυσὶν ἔχων λιγύφωνον ἱταέρην·
 καλὰ καὶ αὐχέτα νόσμον ἐπιταμένως ἀγορεύειν·
 ἀνκηλὸς μὲν ἔπειτα φέρ'· νεῖς δ' αὖτα θέλειαν·
 καὶ χορὸν ἱμβραέντα καὶ δὲ φιλοκυνδέα κῶμον·
 αὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡμέκτος, ὅς τις ἄρ' αὐτῷ
 τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαήμενος ἐξερεῖν·
 φθεγγόμενῃ παντοῖαν ὁψ' χαρίεντα διδάσκει·
 ῥῆτα σιωπῇσιν ἀδυρομένη μαλακῇσιν·
 ἐργασίην φθέγγουσα δυνήπαθον, ὃς δέ κεν αὐτῷ
 νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρέεινε,
 μάτ' αὐτὸς κεν ἔπειτα μετ' ὁράτε θρυαλίζοι·
 σοὶ δ' αὐτὰρ ἐπεὶ δαήμεναι ὅ, πῃ μνησινῶς·
 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀλλαὴ κῦρε·
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ὁρεός τε καὶ ἱπποβότης πεδίῳ
 βυσσὶ νόμους ἐκέρχε νομᾶσομεν ἀγρ' αὐλοισιν·
 ἔγθεν ἄλῃς τέξουσι βόθ' ταύροισι μιγῆσαι,
 μίγδην τιλείας τε καὶ ἄρσειας· ὃ δέ τί σε χρὴ
 κερδαλέον πρ' ἔδντα πρὶλαμένῳς κεχολῶσθαι·
 Ωδ' εἰπὼν ὤρεξ'· ὃ δ' ἔδξατο Φοῖβος ἀπὸ πλάων·
 ἔρμῃ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μᾶστινα φαεινὴν·

βυκολίας τ' ἐπέτελλεν ἔδμετο δὲ μακάρος ἦος
 γηθόσασ'· κισθάρην δὲ λαβῶν ἐπ' ἄριστον χερσὶ
 αὐτὰς ἀγλαὰς ἦος ἄναξ ἐκφύτος ἀπὸ ἁλῶν,
 πλὴν ἄνθρωποι περὶ τὴν κισθάρην μέλος ἦδ' ὕπὸ κελῶν
 ἔμρ' ὅν κινάβησε θεὸς δ' ὕπὸ μέλος ἄρσε·
 ἐνθα βόδ' αὖτ' ἐπειτα πρὶ ζάθεον κειμῶνα
 ἐπὶ πρῶτον· αὐτοὶ δὲ διὸς πρὶ κισθάρην τέκνα,
 αἰφ' ὅρροι πρὸς ὅλ' ὑμῶν ἀγάννιδον ἐρῶσαντο,
 τρὶ πρόμενοι φόρμιγγι· χάρι δ' ἄρα μετιέτα ζῆος
 αἰμῶν δ' ὅς φιλότητι σῶν ἦν καὶ τὸ μὲν ἔρμης,
 αὐτοῖσιν ἐφίλησε διαμπρὲς ὥς ἐτι καὶ νῦν,
 σῆμα τ' ἐπεὶ κισθάρην αὖτ' ἐκ κισθάρην ἐγγυάλιξεν,
 ἔμρ' ὅν δὲ δαῶν δ' ὕπὸ πωλένιον κισθάρησιν·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐτέρης σοφίης ἐκ μάστατο τέχνην
 συρίγγων ἐποπὴν ποιήσατο πηλοῦ ἀκαστήν·
 καὶ τότε αὐτοῖσιν ἔρμην πρὸς μῦθον ἔειπε·
 δεῖ δὲ μακάρος ἦε δὲ δαῖμον ποικιλομήτην,
 μή μοι ἀνακλήψης κισθάρην καὶ κισθάρην ἔξασ·
 τιμὴν γὰρ παρ' ἦνδ' ἔχης ἐπαμοιβία ἔργα
 θῆσθαι ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πολυβότειραν·
 εἰ μοι ταχὺς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁ μῶσαι,
 καὶ κεφαλῇ νύσσας ἦ ἐπὶ στυγρὸς ὁ μβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρσοις.
 καὶ τότε μακάρος ἦος ὕποχόμενος κατένευσεν·
 μή ποτ' ἀποκλέψιν, ὅς ἐκ κισθάρην ἐντεάτισται.
 μηδ' ἐπελάσειν πυκινῷ δόμῳ αὐτὰρ ἀπὸ ἁλῶν
 αὐτοῖσιν κατένευσεν ἐπ' ἄρθμῳ καὶ φιλότητι,
 μή τινα φίλτρον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
 μή τε θεὸν μή τ' ἄνδρα διὸς γόνον, ἐκ δὲ τέλῃον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἦ δ' ἄμα πάντων
 πῖσιν

πρὶν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον αὐτὰρ ἔπειτα,
 ὅλβη καὶ πλῆτ' ἐδώσω πρὶ κελλέα ῥάβδον
 χρυσεῖν ῥιπέτλον, ἀνήριον ἢ σε φυλάξει,
 πάντας ἑπικράνυσσα θεῶν, ἑπέων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐν Διὸς ὀμφῇ.
 μαντεῖν δὲ φέρισε Διοτρεπὲς ἦν ἐρείνης
 ὅτε σε θέσφατόν ἔστι δαήμεναι, ὅτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· ὃ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πρὶς θεῖς, κατέκλυσσα καὶ ὤμοσα κερτὶ δὴν ὄρκον,
 μή τινα νόσφιν ἐμείο θεῶν ἀγγεγεγῶν
 ἄλλον γ' εἴσεσθαι ζηνὸς πυκινόφρονος βελήν·
 καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλαι
 θέσφατα πικρύνειν, ὅσα μῆδετα ἀνρύοπα ζεύς·
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηήσομαι, ἄλλον ὀνήσω·
 πρὶς βροπέων ἀμεγάρτων φυλ' ἀνθρώπων.
 καὶ ἄλλ' ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅς τις ἀν' ἔλθῃ
 φωνῇ καὶ πῆβ' ἔλθῃ, τελεμένων οἰωνῶν·
 ὅτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὃ δ' ἀπαήσω·
 ὃς δ' ἐμὲ μεμφιλόχοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
 μαντεῖν ἐβλήσῃ παρεκνόον ἐξβείνῃ
 ἢ μετέρην· νοεῖν δὲ θεῶν πλέον αἶν' ἐόντων,
 φημ' ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δ' ἐκεῖ δῶρα δὲ χοίμην·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω μάης ἐρικυδέος ἡἷ,
 καὶ Διὸς ἀγχιόχοιο θεῶν ἐρίνιε δαῖμον·
 μοῖραι γάρ τινες εἶσι κασίγνηται τεταῖραι
 παρθέναι, ὧ κείησιν ἀγαλλόμεναι πῆβ' ἔλθῃ
 ἡρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαμμένα ἀλφίτα λοναῖ,
 οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πῦλιν παρνησοῖο·
 μαντεῖς ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν ἐπὶ βυσσὶ
 πᾶς ἔτ' ἐὼν μελέτῃσ' πατήρ δ' ἐμὸς ὤκ' ἀλέγμεν·

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἐνταῦθεν δ' ἡπειτα πτόμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
 κηρία βόσκονταί, καί τε κρήνῃσιν ἔκστα·
 αἰδ' ὅτε κῶν βυῖσιν ἐδηδύμεν χλωρόν,
 προφρονέως ἐθέλωσιν ἀληθεῖν ἀγορεύειν·
 ἦν δ' ἄπονος φιδῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
 πειρῶνται δ' ἡπειτα παρέξ ὁδὸν ἡγεμονάειν·
 τάς τοι ἐπητάδ' ἰδωμι· σὺ δ' ἄβρεκέως ἐρεῖνών,
 σὴν αὐτὸς φρένα τέρεπε· κῶν εἰ βροτὸν ἀνδρα δαείης
 πολλάκι σῆς ὁμῆς ἐπακνύσεται αἰνετύχησι·
 ταῦτ' ἔχε μαιάδος ἡγέ, κῶν ἀγραύλης ἑλικὸς βῶς,
 ἔππυς τ' ἀμφιπόλοισι, κῶν ἡμίονος ταλαβγῆς·
 κῶν χαροποίσι λεύσσι, κῶν ὄργιστοισι σύεισι,
 κῶν κυσὶ, κῶν μήλοισιν, ὅσα φέρει σὺ ρεῖα χθών·
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνέλεον κύδιμον ἔρμην,
 οἷον δ' εἰς αἰθῆρ τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·
 ὅς τ' ἄδ' ὁπὸς πρὲν δώσει γέρας ὕκ' ἐλάχιστον·
 ὅτ' αἰμαῖος ἦν ἀναξ ἐρίλησεν ἀπὸ πᾶσιν·
 παντοίῃ φιλόπτι· χάριν δ' ἐπέθηκε κρονίων·
 πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι, κῶν ἀθανάτοισιν ὁμίλῃ·
 παῦρα μὲν οἶον ὀνίνισι, τὸ δ' ἀκρίτον ἡπρόπαλιν
 νύκτα δ' ὀρφνάειν, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
 κῶν σὺ κῶν ὅτ' αἰετὶς Διὸς, κῶν μαιάδος ἡγέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ κῶν σείο κῶν ἄλλης μνήσομαι οἰδῆς·

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ὅσά μοι ἐννεπε ἔργα πολυχρῆστος ἀφροδίτης·
 κύπριδος· ἦτε τιόσιν ἐπὶ γλυκερῷ ἔμβον ὥρε·
 καὶ τ' ἐδάμασσετο φῦλα κῶν θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἰωνὸς τε διττὰ πέλας, κῶν θηρία πάντα·

ἢ μὲν ὅσ' ἤπτερος πλάτ' ἔρει, ἢ δ' ὅσα πόντος·
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηεν εὐπεσάντων κισβείης·
 πρὶν αὖ δ' ἔ' δαίχεται πεπιθεῖν φρένας ἢ δ' ἀπατῆσαι,
 κέρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιδ' ἀθήνην·
 ἢ γὰρ οἱ εὐαδὲν ἔργα πλουχρῦσσ' ἀφροδίτης.
 αἰγάρ' οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον ἄριστος,
 ὅς μιν αἶτε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀγεγαυῖν·
 πρῶτ' ἰκνέοντο ἀνδρῶν ἐπιχθονί' ὅς ἐδίδασκε
 ποιῆσαι σάτινα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 ἢ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν·
 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκείνη·
 ἢ δέ ποτ' ὅτε μίδρα χρυσηλάκτορ κελადρὴν
 δαίμναται ἐν φιλόπῃ φιλομυθῆς ἀφροδίτῃ·
 καὶ γὰρ τῇ ἄδ' ἔξεα, καὶ ἔρβη θῆρας ἐναίρειν·
 φόρμιγγές τε χοροὶ τε διαπύσσοι τ' ὀλοχυαί·
 ἄλσεά τε σκιδέοντα δικάων τε πόλιν ἀνδρῶν·
 ἢ δὲ μὲν αἰδοῖν κέρη ἄδ' ἐν ἔργ' ἀφροδίτης
 ἱστῆν ἢν πρῶτ' ἰκνέτο κρονος ἀγκυλομήτης·
 αὐτὶς δ' ὅπλα τά τ' ἐβη, βυλῇ Διὸς αἰγίοχοιο
 πόντιαν ἢν ἐμνῶντο ποσειδάων καὶ ἀπόλλων·
 ἢ δὲ μάλ' ἢν ἐθέλειν αἰγὰ στρεῖς ἀπέειπεν·
 ὦ μοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἔστιν,
 ἀΐα μὲν κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο·
 παρθένος ἔσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεῶν·
 τῇ δὲ πατὴρ ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο·
 καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πῖαρ ἐλῦσα·
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμᾶτο χρὺς ὅτι·
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβια τέτυκται·
 τάων ἢ δαίχεται πεπιθεῖν φρένας ἢ δ' ἀπατῆσαι·
 τῶν δ' ἄλλων ἢ πέρι περιγμένον ἔς ἀφροδίτην·

ΕΙΣ

ὅτε θεῶν μακρόρων, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καί τε παρέκ ζήντος νόον ἤγαγε τριπληβάνη,
 ὅς τε μέγιστος τ' ὅτι μεγίστος τ' ἴμμορε τιμῆς.
 καί τε τὸ αὐτὸ θέλοι πυκινὰς φρένας ἐξαπαρῶσαι,
 φηιδίως σαιέμιξε κῆτα θνητῆσι γυναιξί,
 ἤρως ἐκλεαθῶσα κῆσι γνήτης ἀλόχευ τε·
 ἢ μέγα εἶδος, ὅσιν ἐν ἀθανάτησι θεῆσι·
 κυδίσην δ' ἄρα μιν τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης,
 μήτηρ τε ρείη. (ὅς δ' ἄρ' ῥηται μήδεα εἰδώς·
 αἰδοῖν ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδύαν·
 τῇ δὲ καὶ αὐτῇ ζυῖς γλυκεῶν ἴμβρον ἔμβαλε θυμῷ·
 ἀνδρὶ κῆτα θνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα,
 μὴ δ' αὐτὴ βρετέως σὺν ἡς ἀποβγμένη εἴη.
 καὶ πρὶ τ' αὖ ξαμένη οἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
 ἡδὺ γελοῖσάσα φιλομειδὺς ἀφροδίτη·
 ὥς ῥα θεὸς σαιέμιξε κῆτα θνητῆσι γυναιξί,
 καί τε κῆτα θνητὸς ἦεις τέκεν ἀθανάτοισιν·
 ὥς τε θεὸς ἀνέμιξε κῆτα θνητοῖς ἀνθρώποις·
 αἰχίσω δ' ἄρα οἱ γλυκεῶν ἴμβρον ἔμβαλε θυμῷ·
 ὅς τ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκκῃ ἰδῆς
 βυκολέεσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν εἰκώς·
 τὸν δ' ἠπειτα ἰδύσα φιλομειδὺς ἀφροδίτη,
 ἤρασατ' ἐκ πάλως δὲ κῆτα φρένας ἴμβρος εἶλιν·
 ὅς κ' ἄλλον δ' ἐλθῶσα, θυώδεα νηὸν εἰδων·
 ὅς πάρον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
 ἐνθ' ἢ εἰσελθῶσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
 ἐνθα δὲ μιν χάριτ' ὅς λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἄμβροτ' ὅς θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν εὐντας
 ἄμβροσίῳ· ἀντ' ὅρα οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 ἐταμένη δ' αὖ πάντα πρὶ χροῖ εἵματα κῆλα,

χρυσῷ ἡστ' ἀνθεῖσα φιλομένης ἀφροδίτῃ,
 σάουτ' ἐπὶ γοῆν προλιπῶσ' ἀώδεια κύντρον,
 ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήνυσσα κέλευθον·
 ἰδὴν δ' ἵκενεν πολυπύδαχ' ἀντὶς θηρῶν·
 βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' ἕρεος οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 σάινοντ' ἀπολιότ' ἀνέμοι, χαροποιέτ' ἀέοντες,
 ἄρκετοι, παρδάλλετ' τε θαλὰ προχέδων ἀκόρητοι
 ἦσαν· ἡ δ' ὄρωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 σάουτο κοιμήσαντο κατὰ σκιοέντας ἐκλύες·
 αὐτὴ δ' ὅτε κλισίᾳσ' ἀποιήτης ἀφίκενε.
 γόν δ' αὖρε σταθμοῖσι λελημμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
 ἀγρίσιν ἤρωα, θιῶν ἀπὸ χέλλος ἔχοντα·
 οὐδ' ἅμα βυσὶν ἔποντο νομὸς κατὰ ποιήεντας
 πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελημμένος οἶος ἀπ' ἄλλων,
 πωλεῖτ' ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρύσιον κιθαρίζων·
 σὴ δ' αὐτὴ προπάρειθε διδὸς θυγάτηρ ἀφροδίτῃ,
 παρβένω ἀδμήτη μέγας καὶ εἶδος ὁμοῖον·
 μή μιν ταρβήσεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας·
 ἀγρίσιν δ' ὄρων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε,
 εἶδος τε μέγας τε καὶ εἴματα σιγαλέοντα·
 πέπλον κτλ' ὅρ' ἔστο φαινότερον πυρὸς αὐγῆς·
 εἶχε δ' ἐπὶ γναμπὰς ἑλικας χέλυας τε φαεινὰς·
 ὄρμοι δ' ἀμφοτέρωθεν δειρῇ περικελεύεσθ' ἦσαν
 καλοὶ χρύσοι παμπούκιλοι ὥς δὲ σελήνη
 στήθεσιν ἀμφοτέρωθεν ἐλάμπετο θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἀγρίσιν δ' ἔρος εἶλεν· ἔπος δέ μιν ἀντίον ἦν δα.
 Χ αἶρε ἀνὰ, ἢ τις μακρόρων τάδε δώμαθ' ἵκεναι
 ἄρτεμις, ἢ λιτὴ, ἢ χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
 ἢ θέμις ἡνιγενῆς, ἢ γλαυκῷ πῖσι ἀθηνῇ,

ΕΙΣ

ἢ πῦ τίς χαρίτων δ' αὖρ' ἡλυθός· αἶτε θεοῖσι
 πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι κελύονται,
 ἢ τίς νυμφῶν, αἶ τ' ἄλσέα κελὰ νέμονται·
 ἢ νυμφῶν, αἶ κελὸν ὄρος πόδε ναιετάσσι,
 καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσεα ποιήεντα.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιραιομένῳ ἐνὶ χώρῳ
 βωμόν ποιήσω· ῥέξω δέ τοι ἱερὰ κελὰ,
 ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' αὖφρονά θυμὸν ἔχουσα,
 δός με μετὰ προέσιν· δόιπρεπέ' ἐμμεσαι ἀνδρά·
 ποίει δ' εἴσοπίσω θαλρὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν
 δηρὸν ἐνζῶειν, καὶ ὄρεσσι φάος ἡελίοιο,
 ὀλβιον ἐν λαοῖσι, καὶ γήραος ἡδὸν ἱκέσθαι·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἄρροδίτη·
 ἀγίῃσι κῦδίσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων·
 ἢ τίς τοι θεὸς εἴμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις·
 αἰγὰ κταθνιτῶ τε γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ὁ προὐ δ' ὅτι πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴ πῦ ἀκύνει·
 ὅς πάσης φρυγίης αὐτῇ χυτοῖο ἀνάλυς·
 γλῶσσαν δ' ὕμετέρην, καὶ ὕμετέρην σάρα οἶδα·
 προὐ γὰρ μεγάρῳ με προφὸς πρέβει· ὃ δέ διαπρὸ
 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μηρὸς ἑλῦσα·
 ὥς δ' ἡ τοι γλῶσσαν τε, καὶ ὕμετέρην σὺ οἶδα·
 νῦν δ' ἐμ' ἀνῆρταξε χρυσόρραπις δῶρυφόντης,
 ἐκ χορῷ δῶρτέμιδος χρυσηλαχέτη κελαδαινῆς·
 πολλὰ δέ νύ μραι καὶ παρθένοι ἀλφειοβόαι
 παλζομαι ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐπ' ἀνέωτο·
 ἐνθεν μ' ἤρταξε χρυσόρραπις δῶρυφόντης·
 πολλὰ δ' ἐπὶ γαγεν ἔργα κταθνιτῶν ἀνθρώπων,
 πολλὰ δ' ἀκλυρόν τε καὶ ἀκτιτον· ἦν δ' ἰαθῆρθε
 ὠμοφάγοι φοιτῶσι, κατὰ σκυδέντασ' ἐναύλυσ·

ὅδ' ἐπὶ φάειν ἐδόμεον φυσίζων αἴης·
 ἀχίστω δέ με φάσκε παρὰ λείχεσιν κελεύεσθαι
 κεριδίην ἄλοχον· σοὶ δ' ἄλλα τέκνα τεκείσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δέξε' ἐφρασεν, ἦ τοι ὅ γ' αὖτις
 ἀθανάτων μετὰ φύλ' ἀπέβη κρατὺς ὄρχηφόντης·
 αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμεν' κρατὴρ δέ μοι ἐπλετ' ἀνάγκη.
 ἀμάρτε πρὸς ζηνὸς γυνάξομαι ἡδὲ τοιήων
 ἐσθλῶν· ἦ γάρ τοι καὶ τοιόνδε τέκοιεν,
 ἀδμήτην μ' ἀγαῶν καὶ ἀπειρήτην φιλόπτης,
 πατρὶ τε σὺ δέξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδύη.
 σοῖς τε κερσιγνήτοισι οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
 ὅσφιν ἀεικελίη νηὸς ἔασομαι, αἰεὶ εἰνῆα·
 εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔασομαι ἢ ἐ καὶ ὅτι.
 πέμφει δ' ἄγγελον ὧς καὶ μετὰ φρύγας ἀλοποῶλκας
 εἴπειν πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη πρ·
 οἶδ' ἐτε χρυσὸν κεν ἄλλας, ἐσθ' ὅφρα νῆα
 πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα δέχθαι ἄποινα
 ταῦτα δὲ ποιήσας δαίννυ γάμον ἱμερόεντα
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι δεῖσιν.
 ὦς εἴπῃσα θεὰ γλυκὴν ἱμερον ἐμβάλε θυμῷ·
 ἀχίστην δ' ἔρος εἶλεν· ἔπος ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 εἴ μιν θνητὴ τ' ἐαυτὴ γυνὴ δέ σε γένετο μήτηρ·
 ὁπρὸς δ' ὅτι πατὴρ ὄνομα κλυτὸς ὥς ἀγορεύεις·
 ἀθανάτοιο δ' ἐκτι διακτόρ· ἐνθάδ' ἴκησθαι
 ἔρμένω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκληῖσθαι ἤματα πάντα,
 ὅστις ἐπείτα θεῶν, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἐνθάδε με χήσει πρὶν σὴ φιλόπτη μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν· ὅδ' εἶπεν ἐκιβόλος αὐτὸς ἀπόλλων
 ῥέει ἀπ' ὄρχυρ' ἐπ' οἴῳ βέλεια συνδόντα·
 βυλοῖμιν κεν ἐπείτα γυνῆ, εἰνῆα θήσιν

Εἶς

οἷς αὐτῆς ἐπιβὰς, δαῦκα δόμον αἰῶδος εἶσω.
 Ως εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομένης δ' ἄφροδίτης
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὀμματα καλὰ βαλῦσα
 ὅς τις λείχον αὐτῶτον· ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἀνάκτι
 χλαῖνῃσιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθε
 ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθογγῶν τε λεόντων.
 τῆς αὐτῆς κατέπεφνε· ἐν ὕρεσιν ὕψιλοις·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν λεχέων ἀποπύτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπ' ἡρώδης εἶλε φασγόν,
 πόρπαστε γναμπῶς θ' ἑλίκας, καλυκῆς τε, καὶ ὄρμης
 λῦσε δὲ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλέοντα
 ἦκενε, καὶ κατέβηκεν ἐπὶ θρόνον δῶρυρον ἄν
 ἀγχίστης· ὅδ' ἐπειτα θεῶν ἰόπτη καὶ αἴση
 ἀθανάτη παρέλεκετο θεῶν βροτῶν ἔσφα· εἰδώς·
 ἦμος δ' ἄρ' εἰς αὐλὴν ἀποκλίνουσι νομῆες
 βῆς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμαέντων,
 τῆμος δ' ἄρ' ἀγχίσῃ κλυτὴν γλυκεῖαν ὕπνον ἔχουε
 νήδυμον· αὐτὴ δὲ χροῖ' ἔννυτο εἴματα καλὰ,
 ἑταμένη δ' αὖ πάντα περὶ χροῖ' ἵα θεῶν,
 ἔση ἄρα κλισίῃ ἀνποιήτοιο μελαέθρη
 ἦρε καὶ ἡ· καὶ ἄλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν
 αἴμβροτον οἶον τ' ἐστὶν εὐσεφάνος κυβερῆος
 ἐξ ὕπνου τ' ἀνέχειρεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὄρσο δαρδανίδη, τί νυ νήρετον ὕπνον ἰαύεις,
 καὶ φράσαι εἴ τι ὁμοῖν ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 οἶν δ' ἔμε τοπρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας·
 Ως φάθ'· ὅδ' ἐξ ὕπνου μάλα μμαπέως ὑπάκουσεν·
 ὥς δὲ ἴδεν δειρὴν τε, καὶ ὄμματα καλὰ ἄφροδίτης,
 τάρβυσεν τε, καὶ ὅαν παρακλισθὲν ἔπαπεν ἄλλη·
 ἄρ' αὖτις χλαῖνῃ τε καλυψάτο καλὰ πρὶς ὤπα·
 καὶ μιν

καὶ μιν λιγύμοιος ἔπεα πρδέντα προσηύδα.
 αὐτίκα δ' ὥς ταπρώτα θεὰ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔγνω ὥς θεὸς ἦεν· σὺ δ' ἔνι νημβτὲς ἔειπες.
 ἀμάρτε πρὸς ζηνὸς γοωνάζομαι αἰγιόχοιο,
 μή με ζῶντ' ἀμεινὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔασις
 γαῖην, ἀλλ' ἐλπίαρ' ἔπει ἔβιοθ' αἰμῖος ἀνὴρ
 γίγνεται, ὃς τε θεῶς ἀνάζεται ἀθανάτησι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διδὼς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 ἀχλὺς κύνει κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσος μὴ δέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δειδίθι λίην.
 ἔγάρ τοι, τὴν δέος παθεῖν κακὸν ἔξ ἐμέθεν γε,
 ἔδ' ἄλλων μακρόρων ἔπει φίλος ἐσὶ θεοῖσι.
 σοὶ δ' ἔσται φίλος ὕδρ' ὃς ἐν πρῶταϊν ἀνάξας.
 καὶ παῖδάς παύσαι διαμπερές ἐκγερόντα·
 τῷ δὲ καὶ ἀνείας ὄνομ' ἔσσεται, ἔνεκα μ' αἰνὸν
 ἔχεν ἄχος, ἔνεκα βροτῶ ἀνέρος ἔμπεσον ἀνῆ·
 ἀχλὺ θεοὶ δὲ μάλιστα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἄρ' ὕμετέρης γενεῆς εἶδος τε, φυὴν τε.
 ἦ τοι μὲν ξανθὸν γανυμήδεα μητιέτα ζῶε
 ἦρπας ἔδν' διὰ κέλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
 καὶ τε διδὼς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοῦσι
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τιτιμένος ἀθανάτοισι
 χρυσέε' ἐκ κρατῆρος ἀφύων νέκταρ ἐρυθρόν·
 πρῶτα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας· ἔδ' ἐτι ἦδ' ἐπ'
 ὅππῃ οἱ φίλον ὕδρ' ἀνὴρ πασε θέσσις ἄελλα·
 τὸν δ' ἠπείτα γάσκε διαμπερές ἦματα πάντα.
 καὶ μιν ζῶε ἐλέησε· δίδου δὲ οἱ ὕδρ' ἀποινα
 ἵππας δ' ὀρίπιδας, τοὶ τ' ἀθανάτους φορέουσι·
 τὸς οἱ δῶρον ἔδωκε δ' ἔχεν, εἴπεν τε ἔκστα

Hom. Odyss.

H

ζηνός ἐφημοσύνῃσι διακίπρος ἄρχιφάνης,
 ὥς εἰσι θάνατος, καὶ ἀγήρως ἡματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζηνός ὄγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
 ὕμν' ἐπέτα γάσκε γεγῆθαι δὲ φρένας ἔνδον·
 γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὁ χεῖτο·
 ὥς δ' αὖ, τιθωνδὸν χρυσόθρονος ἤρπασεν ἡώς·
 ὑμετέρης γενεῆς ἐπιέκελον ἀθανάτοισι.
 βῆ δ' ἴμεο αἰτήσασα κελαινεφέα κρονίωνα,
 ἀθανάτῳ τ' εἶναι, καὶ ζῶειν ἡματα πάντα·
 τῇ δὲ ζῶε ἐπένυσσε, καὶ ἐκρήνεν ἐέλδωρ
 νηπιή· ὅδ' ἐκόλοσε μετὰ φρεσὶ πότνια ἡώς
 ἥβιν αἰτῆσαι, εὔσαι τ' ἄγρ' ἡήρας ὀλοιοῦ·
 ἴον δ' ἄτοι εἶως μὲν ἔχεν πολυῆρατος ἥβη,
 ἧσὶ τρὶ πόμαος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
 γαῖε παρ' ὠκεανόιο ροῆς ἐπὶ πέραςι γαῖης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶταί ποταμὸς κατέχματο ἔθειρα
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, καὶ οὐγενέος τε γενεῆς,
 τὸ δ' ἄτοι αὐτῆς μὲν ἀπείχετο πότνια ἡώς·
 αὐτὴν δ' αὖτ' ἀτάλααεν ἐκ μεγάροισιν ἔχασα,
 σίτῳ τ' ἄμβροσίῃ τε καὶ εἶματα κατὰ διδύσα·
 αἴψ' ὅτε δὴ πάμπαν συρρὸν κατὰ ἡήρας ἔπειρεν,
 ὅδ' ἐτι κινῆσαι μελέων δαύχτ' ὕδ' ἀναεῖραι·
 ἥ δὲ δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἄριε φάινετο βελή,
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε· θύρας δ' ἐπέθηκε φαρνάς·
 τὸ δ' ἄτοι φωνή ρεῖ ἀππετος· ὅδ' ἐτι κίμυς
 εἰς οἴη παρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπῶσι μέλεσιν,
 ὅκ' αὖ ἐγὼ γέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλόιμην,
 ἀθανάτῳ τ' εἶναι, καὶ ζῶειν ἡματα πάντα·
 αἴψ' εἰ μὲν τοιῦτος ἐὼν εἶδός τε, δέμας τε
 ζῶοις·

ζώοις ἢ μέτρός τε πόσις κεκλημένος εἷς,
 οἷον εἴ περταῖ μάχος πυκινὰς φρένας ἀμφικλυτοῖς
 νῦν δ' ἐπεὶ λυγρὰ τὰ χαλκῶς ἰδοίμεν ἀμφικλυτοῖς
 νηλεὲς κ' ἐπεὶ παρὶσται ἀνθρώποισιν
 ὑλόφρονος καὶ μακρὸν ὅτε συνέσι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴνεταί ἡ μάκα πάντα διαμπερὲς εἴνεκα σείο.
 οἱ πρὶν ἐμὸς δάρας, καὶ μήτις. αἶς ποτε πάντας
 ἀθανάτας σαρκεῖν καὶ καταβνῆται γαυαί.
 τάρβειν κόν' πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασθαι νόημα.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκτί μοι σπονδὰς ἐξονομῆσαι
 τὸ μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀλάθην,
 χέτλιν οἷον ὅν' ὀνότατον ἀπεπλάχθην δὲ νόοιο.
 παῖδα δ' οὐκ ἐζώνη ἐθέμιν βροτῶ ἀννηθεῖσα.
 ὅν' ἔκλιν' ἐπὶ πρῶτον ἴδ' ἡ φάος ἡελίοιο,
 νύμφαί μιν θρέψουσιν ὄρεσιν καὶ βαθύκολποι.
 αἶψα δ' ἐναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.
 αἶψ' ὅτε θνητοῖς ὅτ' ἀθανάτοισιν ἐπονται.
 διττὸν καὶ ζῶσι, καὶ ἀμβροτον εἶδ' ἀρ' εἶδ' αἶψα,
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρῶσαντο.
 τῆσι δ' ἐσπιννοῖτε, καὶ ὀσμὸς δ' ὀσμὸς φόντος,
 μίσχον τ' ἐν φιλοπῆτι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
 σῆσι δ' αἶμα, ἢ ἐλάττω, ἢ ἐδούλο ὑφ' ἑκρήνοι
 γρηγομένησιν ἐφυσαν ἐπιχθονὶ βωτιανείρῃ,
 καὶ λαὸν πλεθύνουσαι, ἐν ἔρεσιν ὑψηλοῖσιν
 ἔτασαν ἡλίβατοι τε μένιν δ' ἐκικλήσκουσιν
 ἀθανάτων τὰς δ' ὅτι βροτοὶ κείρῃσι σιδήρῳ.
 οἷον ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκει θανάτοιο,
 αἶψαί τε κεν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ

Η ἢ

ΕΙΣ

Φλοιὸς δ' ἄμρι πριβινύθη· τί πῃ σοὶ δ' ἄπ' ὅλοι·
 τῶν δ' ἐχ' ὅμῃ ψυχὴ λήπει φάος ἡελίοιο·
 αἶμα δ' ἐμὸν θρέψοι παρὰ σφίσιν ἥδ' ἐχέσσαι·
 ὦν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,
 ἄεξοί σοι δαῦρα θεᾶ, δειξοί τε παῖδα·
 σοὶ δ' ἐγὼ ὄφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ὅθ' πέμπον ἔτος αὐτὶς ἐλεύσομαι ἥδ' ἀγκασα.
 ὦν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἴδης θάλας ὁ θαλμοῖσι
 ῥηθήσεις ὁράων· μάλα γὰρ θεοεικέλος ἔσται·
 ἄξεῖς δ' αὐτίκ' εἴναι ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦν δέ τις εἰρητὰς σε κεταβνητῶν ἀνθρώπων,
 ἢ τίς σοι φίλον ἥδ' ὑπὸ ζῶνι θέτο μήτηρ·
 τῷδ' εὖ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
 φασὶ τοὶ νύμφης κελευκώπιδος ἔγγονον εἶναι,
 αἰετὸν ναιετάουσιν ὅρος κεταείμαον ὕλη·
 εἰδὲ κεν ἐξείπης, καὶ ἐπ' ἀνέξει ἄρρονι θυμῷ,
 ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὐσεφάνῃ κυβέει,
 ξύς σε χολωσάμενος βαλέει φολόεντι κρυαυτῷ·
 εἰρητὰς τοὶ πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
 ἴχθε, μὴ δ' ὀνόμνη· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν·
 ὧς εἰπὺς ἤϊξε πρὸς ὕραν ἠνεμόεντα.
 χαῖρε θεὰ κύπριοι εὐκτιμένης μεδέουσα,
 σὺ δ' ἐγὼ ἄρξάμενος, μεταβύσομαι ἄλλον εὖ ὕμνον·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Ἰδοῖν χρυσοσέβανον καλὴν ἄρροδ' ἔτη
 ἄσομαι· ἢ πάσης κύπρου κρήδεμνα
 ἀέλοχιν

εἰναλίης· ὅθι μιν ζεφύρε μένος ὑγρόν ἀέντος,
 ἤνεικεν κατὰ κῦμα πλυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῷ· πῶ δὲ χρυσάμπτυκός ὦραι
 δέξαντ' ἀπασιώς· πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτω, πεφάνην αὐτίκτον ἐθικεν
 καλὴν χρυσεῖν ἐν δὲ προτοῖσιν λοβοῖσιν
 ἀνθεμ' ὄρει χαλκῷ χρυσοῖο τε τιμήεντος·
 δειρῇ δ' ἄμρ' ἀπαλῇ, καὶ σῆθεσιν ὀρυφείοισιν,
 ὕρμοισι χρυσείοισιν ἐκδόμεον, οἷσι πρὶ αὐτὰς
 ὦραι κοσμίθην χρυσάμπτυκός ὅπποτ' ἴοιεν
 ὅς χορόν ἱμδόντα θεῶν· καὶ δώματα παρδός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα πρὶ χροῖ κόσμον ἐθικεν,
 ἦγον ὅς ἀθανάτης· οἷ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
 χρυσὶ τ' ἐδεξιοῶντο, καὶ ἠρήσαντο ἔκθετος
 εἶναι κυριδίην ἄλοχον, καὶ οἶκός ἄρεσθαι
 εἶδος θαυμάζοντες ἰσπερ ἄνθ' κυθρεῖς.
 χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε γλυκυμείλι χεδός· δ' ἐν ἁγῶνι
 νίκην τῷδε φέρεσθαι ἐμὴν δ' ἐν ταῦτον αἰοιδῆν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΛΗΣΤΑΙ.

Μπρὶ Διώνυσον σεμέλης ἐριμυδέος υἱόν
 μνήσομαι· ὡς ἐφάνη παρὰ θιν' ἀλός ἄ-
 πουρέταιο.

αὐτῇ ἐπὶ προβλήτι γεννίῃ ἀνδροῖ εἰαικώς
 προθήβη· καὶ δὲ πρὶαείοντο ἐθεραὶ
 κυάνεα φάρος δὲ πρὶ σβαροῖς ἔχεν ὥμοις
 πρρῦρεον τάχα δ' ἀνδροῦς εὐαέλμυ ἀπονηδός

Η ἰῆ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λιῖσαι, προγέγοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντοισι
 τυρσηνοὶ τῆς δ' ἦγε κρηίδος μόρος· οἳ δὲ ἰδόντες,
 νῆσαν δὲ ἀμύλην· τάχα δ' ἐκθορον· ἄφα δ' ἐλόντες
 εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ·
 ἔδον γάρ μιν ἔδραντο Διοτρεδίων βασιλῆων
 εἶναι, κῆρ δὲ μοῖς ἐθέλον δῖν ἄρχαίοισι·
 ἦν δ' ἔκ' ἵχανε δὲσμά· λυγροὶ δ' ἀπὸ πλοῦσ' ἐπιπύον
 χερῶν· ἠδὲ ποδῶν δὲ μεδῶν ἐκθήτο
 ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
 αὐτίκ' οἷς ἐτάροισιν ἐκέλευτο φώνησέν τε·

Δαίμονιοι· τίνα ἦν δὲ θεὸν δὲσμένθ' ἐλόντες
 κερτρὸν· ἔδ' ἐφείρειν δαΐατά· μιν νηὺς εὐβρής·
 ἠ γὰρ ζεὺς ὅδε γ' ἔστιν, ἢ ἄργυρότοξος ἀπόλλων,
 ἠὲ προσδῶν· ἐπὶ ἔθνητοῖσιν βροτοῖσιν
 ἵκελος· ἀμὰ θεοῖς οἱ δ' ἀλύμπια δώματ' ἐχουσιν·
 ἀμ' ἀγέρ' αὐτὸν ἀφώμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
 αὐτίκ'· μὴ δ' ἐπὶ χερσὶ ἰάλλετε, μή τι χολωθείν
 ὄρη ἄρχαίεος ἀνέμευς, κῆρ λαίλαπα πολλήν·

Ω' σφάτο· ἦν δ' ἀρχὸς συρβῶ ἠνίπαπε μύθω·
 δαίμονι, ἔρον ὄρα· ἄμ' δ' ἵστον ἔλκεο νηὸς,
 σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρασι μελήσει·
 ἔλπομαι, ἢ ἄγυπτον ἀρίξεταί, ἢ ὅ γε κῦπρον,
 ἢ δὲ ὑπὸ βορέως, ἢ ἐκ σέρω· ὅδε δὲ τελευταίην,
 εἰ ποτ' ἐρεῖ αὐτὸς τεφίλεις, κῆρ κτήματα πάντα,
 ὅς τε κερσιγνήτης· ἐπεὶ ἡμῖν ἐμβαλε δαίμων·

Ω' σφάτων, ἵσόν τε, κῆρ ἵστον ἔλκεο νηὸς·
 ἐμπνυσεν δ' ἄνεμος μέσον ἵστον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
 κερπάνυσαν· τάχα δ' ἐσπιν ἐφάνετο θαυματὰ ἔργα·
 οἶνος μὲν πρῶτιστ' ἔθον ἀνὰ νῆα μέλαιναν

ἡ δὲ πρῶτος

ἡδύποτος κελεύριζ' ἀνῶδης ἄρνυτο δ' ὀδμή
 ἄμβροσιν· αὐτὰς δὲ τάρως λαβὲ πάντας ἰδόντας·
 αὐτίκ' εἰς ἀκρότατον παρὰ ἰσὶν ἐξεταγύθη
 ἄμπελος, ἔνθα καὶ ἔνθα· κατεκρινώοντο δὲ πολλοὶ
 βότρυες· ἄμφ' ἵσθ' δὲ μέλας ἐλπίετοῖκιστος
 ἀνθεσι τηλεθῶν· χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὄρωρε·
 πάντες δὲ σκελμοὶ σεφάνης ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
 μὴ δῶκεν τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευσεν,
 γῆ πελάαν· ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἀνδροθινηδός
 δηνός· ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἐβραχεν· ὃν δ' ἄρα μέσῃ
 ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά, σήματα φάνων·
 ἀνδ' ἐστὶ μεμαῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄρε
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἷ δ' εἰς πρύμναν ἐδόβηθεν·
 ἄμρ' ἐκινώοντο· κυβερνήτην δὲ σάφρονά θυμὸν ἔχοντα
 ἔσαν ἄρ' ἐκ πληγέντες· ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπορεύσας,
 ὄρχον ἔλ'· οἷ δὲ θύραζε κακὸν μόνον ἐξαλύοντες,
 πάντες ὁ μῶς πῆδυσαν ἐπεὶ ἴδον εἰς ἄλλα δίκαν·
 δεληθῆντες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλέησας,
 ἔχε τε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἰπέ τε μῦθον·
 θάρσει δ' ἴε κατὰ τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ διόνυσος ἐρίβρομος· ὃν τέ κε μήτηρ
 καδμηνὶς σεμέλι διὸς φιλόπτη μιγείσας·
 χαῖρε τέκος σεμέλης αὐώπιδος· ὃ δ' ἐπὶ πῃ ἐστὶ,
 σείδ' γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμήσαι αἰοιδὴν·

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ῥῶς ὑπὲρ μινέτα βρισάρεματε, χρυσεῶν
 πύληξ,
 ὁ μβριμόθυ με φέρρασι, πολισάδε, χαλ-
 κοκορυσά,

καρτὶ βόχειρ, ἀμόνητε, δορκαθενὲς ἔρκος ὀλὺμπ
 νίκης ἀνὰ πολέμοιο πᾶτῶ στωαρωγὲ θέμιστος,
 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέφωτων,
 ἡνιορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων,
 αἰθέρος ἐπὶ ἀπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἐνθάσε πῶλοι
 ζαφλεγέδω ῥιτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι,
 κλυθὶ βροτῶν ἐπὶ κερε δοτὴρ ἀνθαρσέος ἡβης,
 πρηνὺς κατὰ σῆλβων, σέλας ὑψόθεν δὲ βιόπτηα
 ἡμετέρην, καὶ κέρτος ὀρῆϊ ὄνῳς κε δωαίμιν
 σάεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμῶ κατῆνς,
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάφαι φρεσὶν ὄρμην,
 θυμῷ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατιχέμεν, ὅς μ' ἐρέθισε
 φυλόπιδος κρυβῆς ἐπιβαινέμεν, αἰῶσὺ θέρσος
 δὸς μάκρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
 δυσμινέων προφυγόντα μόθον κηράς τε βιαίους.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ῥτεμιν ὑμνεῖ μῦσα κασιγνήτην ἐκεί-
 τοιο,
 παρθένον ἰοχέαιραν ὁμότροπον ἀπέλ-
 λωνος.

ἢ θ' ἵππας ἄρσασα βαθυχοίνοιο μελήτης,
 ῥι' ἔμρα

ῥίμφα διὰ σμύρνης παχρύνουσιν ἄρμα διώκει,
 ὅς κλέρον ἀμπελόεσσαν ὄθ' ὄρυρότοξος ἀπόλλων
 ἦται μιν ἀλῶν ἐκ πτόλον ἰοχέαιραν·
 καὶ σὺ μὲν ὕψι χαῖρε θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι αἰοιδῆ·
 αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα, καὶ ἐν σέθεν ἄρχομαι αἰεΐειν·
 σὺ δ' ἐγὼ ὄρεάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον δὲ ὕμνον·

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἦ
 ὕπνου γὰρ κυθέριαν αἰέσομαι. ὅτε
 βροτοῖσι
 μέλι χα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμῖν
 δὲ προσώπῳ
 αἰεὶ μεθιδάη, καὶ ἐφ' ἱμῖν φέρεται ἄνθος·
 χαῖρε θεὰ σαλαμῖνος ἔϋκτι μῆνης μεδέουσα,
 καὶ πάσης κύπρι· δὲ δ' ἱμῖν δέουσαν αἰοιδῆν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς·

Εἰς Ἀθηνᾶν.

π
 Ἀλλὰ δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχο
 μ' αἰεΐειν
 δηνὴν ἣ σὺν ἄρῃ μέλει πολεμίῃα
 ἔργα,
 πρὸς μέναι τε πόλιν αὐτὴν τε, πόλιν
 μοί τε·
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰδόντα τε, νιαῖον τε
 χαῖρε θεὰ, δὲ δ' ἄμμι τύχην, ὁδὸν αἰμονίην τε·

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ῥιν αἶδω χρυσόθρονον, ἣν τέ
 κερεῖν
 ἀθανάτην βασίλειαν ὑπείροχον
 εἶδος ἔχουσαν,
 ζηνὸς ἐριδύποιο κασιγνήτην ἀλοχόν τε
 κυδρὴν ἣν, πάντες μάκροθεν κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
 αἰζόμενοι τίςσιν ὁμῶς διὶ τρυφῇ βάλω.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ἥμητράν ἡκομον σεμνήν ἑδὸν ἄρ-
 χομ' αἶδεν.
 αὐτὴν καὶ κῆρην περικαλλέα φρε-
 σὶ φέρονταν,
 χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάα πόλιν, ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Ἥτέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων
 τ' ἀνθρώπων,
 ὕμνεῖ μῦσα λίγχα διὸς θυγάτηρ με
 γάλοιο.
 ἥ κροτάλων τυμπάνων τ' ἰαχὴ σάωτε βῆμος αὐλῶν
 ἀνὰ δὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λιόντων.
 ὕρεά τ' ἡχέεντα, καὶ ὑλῆεντες ἐναυλοῖ.
 καὶ σὺ μὲν ὅττι χαῖρε, θεὰ δ' ἄμα πάσαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟ
ΘΥΜΟΝ

Ἡ
Ρακλέα διὸς ἔδ' ἄεισομαι, ὃν μέγ-
αριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων θήβης ἐνὶ Κελλε-
χόροιςιν
ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαϊνεφείῃ κρονίωνι·
ὃς πρὶν ἰδὺν Κετὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἦδ' ὀθάλασαν
πλάζόμενος πμῆσιν ὑπ' ὀρυζήτος ἀνάκτος.
πρὸς ἰδὺν αὖτ' ἔρεξεν Ἀτάθαια, πρὸς ἰδὺν ἄνετλη.
ναῦ δ' ἦδ' ἰδὺν Κετὰ Κελὸν ἔδος νιφόμενος ὀλύμπῳ,
ναῖε τρὶς πόμενος, καὶ ἔχου Κελλίσφυρον ἦβιν·
χαῖρε ἀνάξ διὸς ἔγ' ἐδίδυς δ' ἄρετὴν τε, καὶ ὄλβον·

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰ
Ἡτῆρα νόσων ἀσκληπιὸν ἄρχοντα
ἀείδειν·
ἔδ' ἰδὺν ἀπλόωνος, ὃν ἐγείνατο δῖα Κε-
ρωνίς,
δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρη φλεγύς βασιλῆος·
χαῖρμα μέγ' ἀνθρώποισι Κεκῶν θελητῆρ' ὀδυνάων·
καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἀνάξ, λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ·

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥΣ.

κ
Ἀπορα καὶ πλυδούκ' ἄεισο μῦσα λίγεια
τυοδάριδας, οἱ ζηνὸς ὀλύμπιου ἐξεγεί-
νοντο·

τῆς ὑπὸ ταῦτέα κορυφῆς τέκε πότνια λήδη,
λάτρη ὑποδμηθεῖσα μελαίνεφείϊ κρονίωνι·
χαίρετε τωδ'αρίδαι, ταχίων ἐπιβήτορες ἵππων!

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω κυλλήνιον ὄρχηφόντην·
κυλλήνης μεδώντα, καὶ ὄρχηδίνης πο-
λυμήλεα,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐρινύιον ὃν τέκε μάα
ἄτλαντος θυγάτηρ, διὸς ἐν φιλόπτηι μιγῆσα
αἰδοίη· μακάρων θεῶν ἀγένην ἔμιλον,
ἄνθρωποι ναίετ' ἄσασα παλίσκίῳ, ἐνθα κρονίων
νύμφη εὐπλοκήμῳ μισγέσκετο τυκτὸς ἀμολγῷ·
αὐτὲ κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχου λυμώλεον ἦρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀνθρώπους·
καὶ σὺ μὲν ἔγω χαίρει διὸς καὶ μαϊάδος ἧε·
σεῦ δ' ἐγὼ ὄρξάμενος μεταβῆσομαι ἄλλον ὅτε ὕμνον·
χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα διάκτορε δῶτορ ἑάων·

ΕΙΣ ΓΑΝΑ.

Μοῖ' μοι Ἑρμεία φίλον γόνον ἐννεῖ
πε μῦσα,
ἀγοπόδην δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ'
ἀνὰ πύαν
δινοοῖεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῖσιν ὑμῆαις,
αὐτὲ κατ' ἀγίλιπος πέτρης σείβουσι κέρηνα·
πάν' ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγαθέερον·

αὐχμῆνθ' ὅς πάντα λόφον νιφόντα λέλοιχε·
 καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ περὶ νέντα κέρινα·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 ἄλλο τε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν·
 ἄλλο τε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι δίοιχεῖ,
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων·
 πολλάκι δ' αἰγινόνετα διέδροα μιν ἕρεα μακρά·
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐνείρων,
 ὅξεια δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον,
 ἄκρης ἐξαγίων δονάκων, ὑπὸ μῦσαν ἀθύρων
 νήδυμον ὅτε αὖ τὸν γε παραδροάμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις ἦτ' ἔσπερος πολυάνθεος ἐν πετάλοισι
 θῆννον ἐπιπροχέουσα χεῖρ μελίτηρων αἰοδῆ·
 σιωδέσθιν· τότε νύμφαι ὀρεσάδ' αὖ λιγύμολποι
 φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπικρήνη μελαγύνουσι
 μέλπονται· κορυφὴν δὲ πρὶς ἐν ἕρεος ἡχώ·
 δάμων δ' ἔνθα, ἐν ἔνθα χορῶν· τότε δὲ μέσον ἔρπον,
 πυκνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα διαφοινδν
 λυγρὸς ἔχει· λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
 ἐν μαλακῇ λημῶνι, τόβι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος
 ἀνώδης θαλέων, καὶ ταμίσγεται ἀκρίτα ποίην·
 ὕμνῳσιν δ' ἐθέως μάκτρας, καὶ μακρὸν ὄλυμπον·
 οἶον θ' ἐρμείην ἐριγνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἔννεπον· ὧς ὃ γὰρ πασι θεοῖς θεὸς ἀγγελός ἐστι·
 καὶ ῥ' ὅτε δὲ ἀρετὴν πολυκίδακ' μιτῆρα μήλων
 ἐξίκετ' ἔνθα δὲ οἱ τέμενος κυλλαννίον ἐστίν·
 ἐνθ' ὅγε καὶ θεὸς ὦν, φαφαρόχοιχα μῆλ' ἐνόμυσεν
 ἀνδροὶ παρὰ θνητῶ· θάλε γὰρ πόθος ὕψος ἐπελθὼν
 νύμφῃ εὐποχέμῳ δρυόπτος φιλότῃ μιγῆναι·

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

ἐκ δ' ἐτέλεσε γάμον θαλρὸν· τίκε δ' ἐν μεγάροισιν
 ἔρμει φίλον υἱὸν ἄφαρ τρωπὸν ἰδέσθαι
 αἰγιόχοιο, δεικνύοντα, πολυμήτοιο, ἡδυγέλωτα.
 φῶγέ δ' ἀναΐξας, λείπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη.
 δέησε γὰρ ὥς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἡυκύνον,
 τὸν δ' αἶψ' ἔρμειας ἐριθύνιος εἰς χεῖρα θῆκε
 δεξιᾶ μοῖος· χαῖρεν δὲ νόῳ πρῶτα δαίμων.
 φίμφα δ' ὅτε ἀθανάτων ἔδρασε κίε παῖδα καλύψας,
 δέρμασιν ἐν πυκινόισιν ὀρεσινώοιο λαχῶν.
 παῖρ δὲ ζηνὶ κέθριζε, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 δέειξε δὲ κῦρον ἐόν, πάντας δ' ἄρα θυμὸν ἔτρεφον.
 ἀθάνατοι· πρὶάλλα δ' ὀβριχέος Διόνυσος.
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον· ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερφε.
 καὶ σὺ καὶ ὕτω χαῖρε ἀνὰ ξ'· λίσομαι δέ σ' αἰοιδῆ.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσο μ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Φαῖσον κλυτόμητιν αἰδέο μῦσα λι-
 γνά.
 ὅς μετ' ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἀγλαὰ
 ἔργα
 ἀνθρώπων ἐδίδασκεν ἐπὶ χθονός, οἳ τ' πάρος περ
 ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν ὕρεσιν ἢ ὕτε θῆρσιν.
 νῦν δὲ δι' ἡφαῖστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
 ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αὐκῆλοι διάγασιν ἐνὶ σφιτέροισι δόμοισιν·
 αἰγίληθ' ἡφαῖστε, δίδε δ' ἄρετὴν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΓΟΛΛΩΝΑ.

Οἴβει· σέ μιν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερυ-
 γων λίγ' αἰεδεῖ,
 ὅχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δι-
 νέντα
 πηνειὸν· σέ δ' αἰοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἤδυσεν πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεδῶ.
 καὶ σὺ μὲν ἔτω χεῖρε ἀναξ, ἵλαμαι δὲ σ' αἰοιδῶ.

ΕΙΣ ΡΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Καφὶ ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἀρχα
 μ' αἰεδεῖν,
 γαῖης κινητῆρα, καὶ ἀβυσσέτοιο θαλάσσης·
 πόντιον, ὃς θ' ἑλικῶνα, καὶ ἀνρείας ἔχῃ αἰγὰς·
 διχθαῖτοι ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο.
 ἔππων τε δμητῆρ' ἐμμεναι, σωτῆρα τε γυνῶν·
 χεῖρε ποσειδάων γαῖόχε κυανοχαῖτα,
 καὶ μάκρ' ἀνμινὲς ἦτορ ἔχων, πλώυσιν ἀρηγεῖς.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ἦνα θεῶν τὴν ἀρίστην αἰέσομαι, ἢ δὲ μέ-
 γιστον.
 ἀνρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὃς τε θι-
 μιτι
 ἐγκλιδὸν ἐζομένην, πυκινὸς δ' ἄρ' οὐς ἀριζῶ·
 ἴληθ' ἀνρύοπα κρονίδη κυδίσσε μέγιστε.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ΣΤΙῆ ἢ τε ἀνακτος ἀπόλλωνος ἐκθ-
 τοιο,
 πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱρὸν δόμον ἀμφο-
 λυέας,
 αἰεὶ σῶν πολέμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
 ἔρχο τὸν δ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχο θυμὸν ἔχουσα
 σὺ δ' ἰὶ μῆτιόεντι χάριν δ' ἅμ' ὅπασον αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ, ΚΑΙ ΑΓΟΛ-
 ΛΩΝΑ.

Ουσάων ἄρχομαι ἀπόλλωνός τε
 Διός τε.
 ἐκ γὰρ μουσάων, καὶ ἐκ ἡβόλων ἀπόλ-
 λωνος,
 ἄνδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπιχθονὶ καὶ κισθαριταί·
 ἐκ δὲ Διός, βασιλῆος δ' Ὀλβιος ὃν τινα μῦσα
 φίλωνται γλυκερῆσί ἀπ' εὖματος ῥέει αὐδῆ·
 χάερετε τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμῆσατ' αἰοιδῆν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἰασηδόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρ-
 χομ' αἰέδον,
 ζηνὸς καὶ σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαῶν
 ὕδν,
 ὃν προῖρον ἡὺ κόμει νύμφαι παρὰ πατρὸς ἀνακτος,
 σεζάμεναι

δεξαμένη κόλποισι καὶ ἐν θυμῷ αὐτὶ ταλλον
 νύκτις ἐν γυνάλοισι, ὃ δ' αἶξετο παρὸς ἐκκτι-
 ἄνθρω ἐν αὐτῇ μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν δὲ θεαὶ πλούμνον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτοῖσκε καὶ ὕληντας ἀναύλας,
 κιαῶ καὶ δάφνη πεπυκσμένος· αἰδ' αἶμ' ἔποντο
 οὐ μῦραι, ὃ δ' ἐξηγείτο βρόμος δ' ἔχεν ἀπειτον ὕλην
 καὶ σὺ μὲν ἔπευ χάρει πολυστέρυλ' ὧ διδόναι·
 δὸς δ' ἡμᾶς χέροντας ὅτ' ὥρας αὐτὶς ἰκέσθαι·
 ἃ καὶ αὐτ' ὥρων, εἰς τὴς πολλὰς ἐνιαυτὸς.

Εἰς Ἀρτεμιν.

Ἀρτεμιν αἶδω χρυσιλάκτον κελαδενὴν,
 παρθένον αἰδοίνην, ἐλαρηβόλον ἰοχέαιραν,
 αὐτοκτιστὴν χρυσαόρου ἀπόλλωνος·
 ἡ καὶ τ' ὀρι σκιδέντα, καὶ ἄριστος ἦνε μοῖαν·
 αἶρη τρπομένη, παχούσεια πέξα τιτάνει·
 πέμπουσα σονόεντα βέλη· βρομέει δὲ κέριναι
 ὕψιλ' ὀρέων· ἰαχεὶ δ' ἐπιδάσκιος ὕλη,
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δὲ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
 πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκτουσα γενέθλην,
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν τρποῖν θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
 ἀφρῆν δὲ νόον χαλάσας ἀκμῆα πέξα,
 ἔρχεται ὅτ' μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
 φοῖβος ἀπόλλωνος· δελφῶν εἰς πίονα δῆμον,
 μεσῶν καὶ χαρίτων κελὸν χορὸν ὀρτυμένους·
 ἐνθα κατκρεμάσασα παλίντονα πέξα καὶ ἰὺς,
 ἡγείται χαρίεντα πρὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,

Hom. Odys.

I

ἔξ' ἄρχουσά χορὺς αἰδ' ἀμβροσίην ὀπιείσας
ὕμνοισι λιτὴ καλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βυλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἐξοχ' ἄριστους.
χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ λιτῆς ἡΰμῳ μοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὕμεῶν, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

π Αλλὰ δ' Ἀθιναῖην κυδρὴν θεὸν ἄρχομα
αἰεΐδειν·
γλαυκῶπιν πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ
ἔχουσαν·

παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπολιν ἀκνέεσσαν,
φίτογενῆ· πῶ αὖτος ἐγένετο μητίετα Ζεῦ,
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς· πολέμῳ ἴα τούχ' ἔχουσαν
χρυσέα παμφρονῶντα σέβας δ' ἔχε πάντα δ' ὀρώντας
ἀθανάτους· ἠδὲ πρόθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἑαυμένως ὥρυσεν ἀπ' ἀθανάτοιο κερήνη,
σείσας δ' ἐκὼ ἀκοντα· μέγας δ' ἐλελίξετ' ὀλυμπος
δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα,
σμβδαλεὼν ἰάχυσεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώματος· ἔχετο δ' ἄλμῃ
ἐξαπίνης· σῆσεν δ' ὕπρ' ἰonos ἀγλαὸς ἦδ' εἰς,
ἵππες ὠκύποδες δ' ἡρώων χρόνον· εἰσὶν κέρη
ἔλκετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τούχῃ
παλλὰς Ἀθιναῖη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεῦ·
καὶ σὺ μὲν ἔτω χαίρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Στίη ἢ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ'
 ἀνθρώπων,

ἔδρην αἰδίου ἐλαχε πρεσβυΐδα τιμῆν·
 κελὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· ἔδρ' αὖτ' οὖν
 εἰλαπίνην θνητοῖσιν, ἵν' ὅτ' πρῶτη, πυμάτη τε
 ἔστιν ἄρχόμενος πένθει μελινδέα δῖον·
 καὶ σὺ μοι ἄρχειφόντα δίδος, καὶ μακάδος ἔν'
 αἴγχε, τῶν μακρόρων χρυσόρραπι δῶτορ ἑάων,
 ναίετε δώματα καλὰ φίλα φρεσὶν ἀμύηλοισιν·
 ὅλας ὦν, ἐπάρηγε σὺ αἰδοίη τε φίλῃ τε
 ἔστιν· ἀμφοτέρω γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 εἰδότες ἐργατα καλὰ, νόθ' ὅτ' ἔσπεο καὶ ἡβή·
 χαῖρε κρόνον θυγάτρ' σὺ τε, καὶ χρυσόρραπις ἑρμῆς.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοδῆς.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Αἴαν παμμήτεραν αἰέσομαι ἠὲ μέθλων,
 πρεσβύτην ἢ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὅπό-
 σ' ἔστιν,

ἡ μὲν ὅσα χθονὰ δῖαν ὑπέρχεται· ἡ δ' ὅσα πόντον,
 ἡ δ' ὅσα πωτῶνται· τὰ δὲ φέρβεται ἐκ σέθεν ὀλβυρ
 ἐκ σέο δ' αὖ παιδεύεται, καὶ ἀκέραιοι τελέθουσι·
 πότνια σὺ δ' ἔχεται δῖναι βίον, ἡ δ' ἀφελείσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὅ δ' ὀλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρων τιμήσῃς· τῷ τ' ἄρθονα πάντα πέρ' ἔστι·
 βρίθῃ· μὲν σφιν ἄρρα φρέσβιος, ἡ δὲ κατ' ἀγρὺς

Ι Η

μητῆρσιν ὀφνηθεῖσιν· οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν
αὐτοῖσι δ' ὀνομήσιν πόλιν κατὰ χαλίζαυα καὶ
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς, καὶ πλῆτος ὀκηδέω
παῖδός δ' εὐφροσύνη νεοθηλέϊ κυδιδῶσι,
παρθενικά τε χοροῖς πρὸ ἔσαν θέσιν εὐφρονησιν
παίζουσαι, χαίρουσι κατ' ἀνθεα μαλακῶ ποίησιν·
ὅς κε σὺ τιμήσεις σεμνὴ θεῶ· ἄρθονε δ' αἶμον.
χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' ἕραν ἅπερόεντος·
πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἡς βίοτον θυμὸν ἔπαυε.
αὐτὰρ, ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνησόμε' αἰοίησιν·

Εἰς Ἥλιον·

Ἥλιον ὕμνεῖν αὐτὸς Διὸς τέκος ἄρχεο
μοῦσα

καλλιόπη φαίθοντα· ἔνδρυ φάλαρα
βοῶπις

γέγονατο γαῖης παιδί καὶ ἕραν ἅπερόεντος·
γῆμε γὰρ ἔνδρυ φάλαραν ἀγακλήπιδ' ὑπρίων
αὐτοκασιγνήτην· ἥ δὲ τέκε καλλιματέκτα
ἠὲ τεροδόπηχιν, εὐπλόκαμόν τε σελήνην,
ἠέλιον τ' ἀκρόμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ὃς φαίνεται θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμυρνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις,
χρυσῶς ἐκ κόρυθος· λαμπρά δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτῆς
αἰγλήεν στήθεσσι· παρὰ κροτάρων τε παρειᾷ
λαμπρά ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
πτερυγῆς· καλὸν δὲ πρὶ χρυσοῖ ἀμπεταῖσθε,
λεπτεργῆς πνοῇ ἀνέμων· ὧδ' δ' ἄρσενός ἵπποι·
ἐνθ' ἄρ' ὅγε σῆσθε χρυσόζυγον ἄρμα, καὶ ἵππους,

θεοῖσιος πέμπησι δι' ἕραν ὠκεανόν δέ·
 χαῖρε ἄναξ· πρόφρων δέ βιον θυμὸν ὅπαζε
 ἐκ σέο δ' ὄρεάμειος, κλήσω μρόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων· ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν εἰδείξαν·

Εἰς Σελήνην.

Ἦνεν αἰδέονταν συσιππρον, ἔπειτα
 μούσαι
 ἡδυεπὲς κῆραι κρονίδω διδύσι σαρδὺ
 ῥήϊς·

ἦς ἄπο, ἀγλή γαῖαν εἰλίσσεται ἕρανόδεικτος
 κρητὸς ἄπ' ἀθανάτοιο πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 ἀγλῆς λαμπρότης· στήβη δ' ἀλάμπετος αἶψ
 χρυσέον ἀπὸ περάν· ἀκτῆρδ' ἐνδιδόνται·
 εὖ θ' αἶψ' ὦκεανόιο λοεαυμένη χροά κελόν,
 εἰματα ἑσπόμενι πηλαυγέει δῖα σελήνη,
 ζυγαμένη πώλως ἐρικύχενδ' ἀγλήεντας,
 ἑσπόμενος προτέρως· ἐλάση κελλίχοι χάσ' ἵππυς·
 ἑσπρίη διχόμενος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' αὐαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθωσιν
 ἕρανόθεν· τέκμων δέ βροτοῖς, καὶ σῆμα τέτυκται
 τῇ ῥάποτε κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ αὐνῇ·
 ἡ δ' ὑποκυαυμένη πανδραῖον γένετο κῆρυς,
 ἡκρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 χαῖρε ἄνασσα θεὰ λουκώλενε δῖα σελήνη,
 πρόφρων ἡυπλόκμος· σέο δ' ὄρεάμειος κλέα φωτῶν
 ἔσομαι ἡμιθέων· ὧν κλείουσ' ἔργατ' αἰοῖδι,
 μυσάων θράποντδ' ἀπὸ σμμάτων ἐροέντων·

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ·

ΜΡΙ ΔΙΟΣ ΚΥΡΗΣ ΕΛΙΝΩΠΙΔΟΣ Ε΄ΑΠΕ
 α μῦσαι

ταυδარიδάσ, λήδης κελλισφύρ
 ἀλλὰ τέκνα·

κετοράθ' ἱππόδαμον, κετ' ἀμώμητον πολυδύνεον
 τὴς ὑπὸ ταυγέτη κορυφῇ ὄρεος μεγάλου,
 μιχθεῖσ' ἐν φιλόπτηι κελαυνεῖς κρονίωνι
 σωτήρας τέ κε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χεῖμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον οἶδ' ἀπὸ νηῶν
 οὐ χόμῃσι καλέεσι Διὸς ΚΥΡΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ,
 ἄρνεσιν λυκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 πρύμνης· τὴν δ' ἀνέμους τε μέγας, κ' κύμα θαλάσσης,
 θῆκεν ὑποβρυχίην· οἶδ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξυθῆσι πρύμναι, δὲ ἀθέρος αἰξάντες.
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄελλαι
 κύματα δ' ἐσῆρσαν λυκῆς ἁλὸς ἐν πελάγει
 ναύταις, σήματα καλὰ πόνασιν οἶδ' ἰδόντες,
 γήθησαν· παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
 χαίρετε ταυδარიδάσ ταχέων ἐπιβήτορες ἱππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμείων, κετ' ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς·

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Ἰδεῖσθε ξενίων κεχημένον ἠδὲ δόμοιο·

α οἷ' πτόλιν ἀπὸ γῆνιν νύμφης ἐρατῶπιδος ἥρης
 ναίει δὲ αἶδην· ἥς πόδα νείατον ὑψικέμοιο

ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθὸ ποταμόιο
 ἔβρον καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεῦ·

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
 ΥΜΝΩΝ.

Registrum Iliadis.

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD
EE FF GG HH II KK LL MM. Omnes
quaterni præter ultimum, qui est ternus.

Registrum Vlyssæ.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t
u x y z A B C D E F G H I. Omnes
quaterni præter ultimum duernum.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
DI, ET ANDREAE ASV
LANI SOCERI. M. D.
XXIIII. MENSE
APRILI.

5818016

